

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2363 της 14ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1988
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ο περί της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (Κυρωτικός) Νόμος του 1988 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 203 του 1988

**ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ
ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (Κυρωτικός) Νόμος του 1988.

Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο:

Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας που έγινε στο Montego Bay στις 10 Δεκεμβρίου 1982, της οποίας το κείμενο εκ του αγγλικού πρωτοτύπου εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα του παρόντος Νόμου και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος II του ίδιου Πίνακα:

Πίνακας
Μέρος I
Μέρος II.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ των δύο αυτών κειμένων θα υπερισχύει το κείμενο του αγγλικού πρωτοτύπου.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση της οποίας η υπογραφή εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας αποφασίσθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφασή του με Αρ. 22.466 και ημερομηνία 25 Νοεμβρίου, 1982.

Κύρωση
της Σύμβασης.

ΠΙΝΑΚΑΣ

Άρθρο 2

ΜΕΡΟΣ Ι

UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA

The States Parties to this Convention,

Prompted by the desire to settle, in a spirit of mutual understanding and co-operation, all issues relating to the law of the sea and aware of the historic significance of this Convention as an important contribution to the maintenance of peace, justice and progress for all peoples of the world,

Noting that developments since the United Nations Conferences on the Law of the Sea held at Geneva in 1958 and 1960 have accentuated the need for a new and generally acceptable Convention on the law of the sea,

Conscious that the problems of ocean space are closely interrelated and need to be considered as a whole,

Recognizing the desirability of establishing through this Convention, with due regard for the sovereignty of all States, a legal order for the seas and oceans which will facilitate international communication, and will promote the peaceful uses of the seas and oceans, the equitable and efficient utilization of their resources, the conservation of their living resources, and the study, protection and preservation of the marine environment,

Bearing in mind that the achievement of these goals will contribute to the realization of a just and equitable international economic order which takes into account the interests and needs of mankind as a whole and, in particular, the special interests and needs of developing countries, whether coastal or land-locked,

Desiring by this Convention to develop the principles embodied in resolution 2749 (XXV) of 17 December 1970 in which the General Assembly of the United Nations solemnly declared *inter alia* that the area of the sea-bed and ocean floor and the subsoil thereof, beyond the limits of national jurisdiction, as well as its resources, are the common heritage of mankind, the exploration and exploitation of which shall be carried out for the benefit of mankind as a whole, irrespective of the geographical location of States,

Believing that the codification and progressive development of the law of the sea achieved in this Convention will contribute to the strengthening of peace, security, co-operation and friendly relations among all nations in conformity with the principles of justice and equal rights and will promote the economic and social advancement of all peoples of the world, in accordance with the Purposes and Principles of the United Nations as set forth in the Charter,

Affirming that matters not regulated by this Convention continue to be governed by the rules and principles of general international law,

Have agreed as follows:

PART I

INTRODUCTION

Article 1 *Use of terms and scope*

1. For the purposes of this Convention:

(1) "Area" means the sea-bed and ocean floor and subsoil thereof, beyond the limits of national jurisdiction;

(2) "Authority" means the International Sea-Bed Authority;

(3) "activities in the Area" means all activities of exploration for, and exploitation of, the resources of the Area;

(4) "pollution of the marine environment" means the introduction by man, directly or indirectly, of substances or energy into the marine environment, including estuaries, which results or is likely to result in such deleterious effects as harm to living resources and marine life, hazards to human health, hindrance to marine activities, including fishing and other legitimate uses of the sea, impairment of quality for use of sea water and reduction of amenities;

(5) (a) "dumping" means:

(i) any deliberate disposal of wastes or other matter from vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea;

(ii) any deliberate disposal of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea;

(b) "dumping" does not include:

(i) the disposal of wastes or other matter incidental to, or derived from the normal operations of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea and their equipment, other than wastes or other matter transported by or to vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea, operating for the purpose of disposal of such matter or derived from the treatment of such wastes or other matter on such vessels, aircraft, platforms or structures;

(ii) placement of matter for a purpose other than the mere disposal thereof, provided that such placement is not contrary to the aims of this Convention.

2. (1) "States Parties" means States which have consented to be bound by this Convention and for which this Convention is in force.

(2) This Convention applies *mutatis mutandis* to the entities referred to in article 305, paragraph 1(b), (c), (d), (e) and (f), which become Parties to this Convention in accordance with the conditions relevant to each, and to that extent "States Parties" refers to those entities.

PART II

TERRITORIAL SEA AND CONTIGUOUS ZONE

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Legal status of the territorial sea, of the air space over the territorial sea and of its bed and subsoil

1. The sovereignty of a coastal State extends, beyond its land territory and internal waters and, in the case of an archipelagic State, its archipelagic waters, to an adjacent belt of sea, described as the territorial sea.
2. This sovereignty extends to the air space over the territorial sea as well as to its bed and subsoil.
3. The sovereignty over the territorial sea is exercised subject to this Convention and to other rules of international law.

SECTION 2. LIMITS OF THE TERRITORIAL SEA

Article 3

Breadth of the territorial sea

Every State has the right to establish the breadth of its territorial sea up to a limit not exceeding 12 nautical miles, measured from baselines determined in accordance with this Convention.

Article 4

Outer limit of the territorial sea

The outer limit of the territorial sea is the line every point of which is at a distance from the nearest point of the baseline equal to the breadth of the territorial sea.

Article 5

Normal baseline

Except where otherwise provided in this Convention, the normal baseline for measuring the breadth of the territorial sea is the low-water line along the coast as marked on large-scale charts officially recognized by the coastal State.

Article 6

Reefs

In the case of islands situated on atolls or of islands having fringing reefs, the baseline for measuring the breadth of the territorial sea is the seaward low-water line of the reef, as shown by the appropriate symbol on charts officially recognized by the coastal State.

Article 7
Straight baselines

1. In localities where the coastline is deeply indented and cut into, or if there is a fringe of islands along the coast in its immediate vicinity, the method of straight baselines joining appropriate points may be employed in drawing the baseline from which the breadth of the territorial sea is measured.

2. Where because of the presence of a delta and other natural conditions the coastline is highly unstable, the appropriate points may be selected along the furthest seaward extent of the low-water line and, notwithstanding subsequent regression of the low-water line, the straight baselines shall remain effective until changed by the coastal State in accordance with this Convention.

3. The drawing of straight baselines must not depart to any appreciable extent from the general direction of the coast, and the sea areas lying within the lines must be sufficiently closely linked to the land domain to be subject to the régime of internal waters.

4. Straight baselines shall not be drawn to and from low-tide elevations, unless lighthouses or similar installations which are permanently above sea level have been built on them or except in instances where the drawing of baselines to and from such elevations has received general international recognition.

5. Where the method of straight baselines is applicable under paragraph 1, account may be taken, in determining particular baselines, of economic interests peculiar to the region concerned, the reality and the importance of which are clearly evidenced by long usage.

6. The system of straight baselines may not be applied by a State in such a manner as to cut off the territorial sea of another State from the high seas or an exclusive economic zone.

Article 8
Internal waters

1. Except as provided in Part IV, waters on the landward side of the baseline of the territorial sea form part of the internal waters of the State.

2. Where the establishment of a straight baseline in accordance with the method set forth in article 7 has the effect of enclosing as internal waters areas which had not previously been considered as such, a right of innocent passage as provided in this Convention shall exist in those waters.

Article 9
Mouths of rivers

If a river flows directly into the sea, the baseline shall be a straight line across the mouth of the river between points on the low-water line of its banks.

Article 10
Bays

1. This article relates only to bays the coasts of which belong to a single State.

2. For the purposes of this Convention, a bay is a well-marked indentation whose penetration is in such proportion to the width of its mouth as to contain land-locked waters and constitute more than a mere curvature of the coast. An indentation shall not, however, be regarded as a bay unless its area is as large as, or larger than, that of the semi-circle whose diameter is a line drawn across the mouth of that indentation.

3. For the purpose of measurement, the area of an indentation is that lying between the low-water mark around the shore of the indentation and a line joining the low-water mark of its natural entrance points. Where, because of the presence of islands, an indentation has more than one mouth, the semi-circle shall be drawn on a line as long as the sum total of the lengths of the lines across the different mouths. Islands within an indentation shall be included as if they were part of the water area of the indentation.

4. If the distance between the low-water marks of the natural entrance points of a bay does not exceed 24 nautical miles, a closing line may be drawn between these two low-water marks, and the waters enclosed thereby shall be considered as internal waters.

5. Where the distance between the low-water marks of the natural entrance points of a bay exceeds 24 nautical miles, a straight baseline of 24 nautical miles shall be drawn within the bay in such a manner as to enclose the maximum area of water that is possible with a line of that length.

6. The foregoing provisions do not apply to so-called "historic" bays, or in any case where the system of straight baselines provided for in article 7 is applied.

Article 11 *Ports*

For the purpose of delimiting the territorial sea, the outermost permanent harbour works which form an integral part of the harbour system are regarded as forming part of the coast. Off-shore installations and artificial islands shall not be considered as permanent harbour works.

Article 12 *Roadsteads*

Roadsteads which are normally used for the loading, unloading and anchoring of ships, and which would otherwise be situated wholly or partly outside the outer limit of the territorial sea, are included in the territorial sea.

Article 13 *Low-tide elevations*

1. A low-tide elevation is a naturally formed area of land which is surrounded by and above water at low tide but submerged at high tide. Where a low-tide elevation is situated wholly or partly at a distance not exceeding the breadth of the territorial sea from the mainland or an island, the low-water line on that elevation may be used as the baseline for measuring the breadth of the territorial sea.

2. Where a low-tide elevation is wholly situated at a distance exceeding the breadth of the territorial sea from the mainland or an island, it has no territorial sea of its own.

Article 14 *Combination of methods for determining baselines*

The coastal State may determine baselines in turn by any of the methods provided for in the foregoing articles to suit different conditions.

Article 15 *Delimitation of the territorial sea between States with opposite or adjacent coasts*

Where the coasts of two States are opposite or adjacent to each other, neither of the two States is entitled, failing agreement between them to the contrary, to

extend its territorial sea beyond the median line every point of which is equidistant from the nearest points on the baselines from which the breadth of the territorial seas of each of the two States is measured. The above provision does not apply, however, where it is necessary by reason of historic title or other special circumstances to delimit the territorial seas of the two States in a way which is at variance therewith.

Article 16

Charts and lists of geographical co-ordinates

1. The baselines for measuring the breadth of the territorial sea determined in accordance with articles 7, 9 and 10, or the limits derived therefrom, and the lines of delimitation drawn in accordance with articles 12 and 15 shall be shown on charts of a scale or scales adequate for ascertaining their position. Alternatively, a list of geographical co-ordinates of points, specifying the geodetic datum, may be substituted.

2. The coastal State shall give due publicity to such charts or lists of geographical co-ordinates and shall deposit a copy of each such chart or list with the Secretary-General of the United Nations.

**SECTION 3. INNOCENT PASSAGE
IN THE TERRITORIAL SEA**

SUBSECTION A. RULES APPLICABLE TO ALL SHIPS

Article 17

Right of innocent passage

Subject to this Convention, ships of all States, whether coastal or land-locked, enjoy the right of innocent passage through the territorial sea.

Article 18

Meaning of passage

1. Passage means navigation through the territorial sea for the purpose of:
 - (a) traversing that sea without entering internal waters or calling at a roadstead or port facility outside internal waters; or
 - (b) proceeding to or from internal waters or a call at such roadstead or port facility.

2. Passage shall be continuous and expeditious. However, passage includes stopping and anchoring, but only in so far as the same are incidental to ordinary navigation or are rendered necessary by *force majeure* or distress or for the purpose of rendering assistance to persons, ships or aircraft in danger or distress.

Article 19

Meaning of innocent passage

1. Passage is innocent so long as it is not prejudicial to the peace, good order or security of the coastal State. Such passage shall take place in conformity with this Convention and with other rules of international law.

2. Passage of a foreign ship shall be considered to be prejudicial to the peace, good order or security of the coastal State if in the territorial sea it engages in any of the following activities:

- (a) any threat or use of force against the sovereignty, territorial integrity or political independence of the coastal State, or in any other manner in violation of the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations;
- (b) any exercise or practice with weapons of any kind;
- (c) any act aimed at collecting information to the prejudice of the defence or security of the coastal State;
- (d) any act of propaganda aimed at affecting the defence or security of the coastal State;
- (e) the launching, landing or taking on board of any aircraft;
- (f) the launching, landing or taking on board of any military device;
- (g) the loading or unloading of any commodity, currency or person contrary to the customs, fiscal, immigration or sanitary laws and regulations of the coastal State;
- (h) any act of wilful and serious pollution contrary to this Convention;
- (i) any fishing activities;
- (j) the carrying out of research or survey activities;
- (k) any act aimed at interfering with any systems of communication or any other facilities or installations of the coastal State;
- (l) any other activity not having a direct bearing on passage.

Article 20

Submarines and other underwater vehicles

In the territorial sea, submarines and other underwater vehicles are required to navigate on the surface and to show their flag.

Article 21

Laws and regulations of the coastal State relating to innocent passage

1. The coastal State may adopt laws and regulations, in conformity with the provisions of this Convention and other rules of international law, relating to innocent passage through the territorial sea, in respect of all or any of the following:

- (a) the safety of navigation and the regulation of maritime traffic;
- (b) the protection of navigational aids and facilities and other facilities or installations;
- (c) the protection of cables and pipelines;
- (d) the conservation of the living resources of the sea;
- (e) the prevention of infringement of the fisheries laws and regulations of the coastal State;
- (f) the preservation of the environment of the coastal State and the prevention, reduction and control of pollution thereof;
- (g) marine scientific research and hydrographic surveys;
- (h) the prevention of infringement of the customs, fiscal, immigration or sanitary laws and regulations of the coastal State.

2. Such laws and regulations shall not apply to the design, construction, manning or equipment of foreign ships unless they are giving effect to generally accepted international rules or standards.

3. The coastal State shall give due publicity to all such laws and regulations.

4. Foreign ships exercising the right of innocent passage through the territorial sea shall comply with all such laws and regulations and all generally accepted international regulations relating to the prevention of collisions at sea.

Article 22

*Sea lanes and traffic separation schemes
in the territorial sea*

1. The coastal State may, where necessary having regard to the safety of navigation, require foreign ships exercising the right of innocent passage through its territorial sea to use such sea lanes and traffic separation schemes as it may designate or prescribe for the regulation of the passage of ships.
2. In particular, tankers, nuclear-powered ships and ships carrying nuclear or other inherently dangerous or noxious substances or materials may be required to confine their passage to such sea lanes.
3. In the designation of sea lanes and the prescription of traffic separation schemes under this article, the coastal State shall take into account:
 - (a) the recommendations of the competent international organization;
 - (b) any channels customarily used for international navigation;
 - (c) the special characteristics of particular ships and channels; and
 - (d) the density of traffic.
4. The coastal State shall clearly indicate such sea lanes and traffic separation schemes on charts to which due publicity shall be given.

Article 23

*Foreign nuclear-powered ships and ships carrying nuclear or
other inherently dangerous or noxious substances*

Foreign nuclear-powered ships and ships carrying nuclear or other inherently dangerous or noxious substances shall, when exercising the right of innocent passage through the territorial sea, carry documents and observe special precautionary measures established for such ships by international agreements.

Article 24

Duties of the coastal State

1. The coastal State shall not hamper the innocent passage of foreign ships through the territorial sea except in accordance with this Convention. In particular, in the application of this Convention or of any laws or regulations adopted in conformity with this Convention, the coastal State shall not:
 - (a) impose requirements on foreign ships which have the practical effect of denying or impairing the right of innocent passage; or
 - (b) discriminate in form or in fact against the ships of any State or against ships carrying cargoes to, from or on behalf of any State.
2. The coastal State shall give appropriate publicity to any danger to navigation, of which it has knowledge, within its territorial sea.

Article 25

Rights of protection of the coastal State

1. The coastal State may take the necessary steps in its territorial sea to prevent passage which is not innocent.
2. In the case of ships proceeding to internal waters or a call at a port facility outside internal waters, the coastal State also has the right to take the necessary

steps to prevent any breach of the conditions to which admission of those ships to internal waters or such a call is subject.

3. The coastal State may, without discrimination in form or in fact among foreign ships, suspend temporarily in specified areas of its territorial sea the innocent passage of foreign ships if such suspension is essential for the protection of its security, including weapons exercises. Such suspension shall take effect only after having been duly published.

Article 26

Charges which may be levied upon foreign ships

1. No charge may be levied upon foreign ships by reason only of their passage through the territorial sea.

2. Charges may be levied upon a foreign ship passing through the territorial sea as payment only for specific services rendered to the ship. These charges shall be levied without discrimination.

SUBSECTION B. RULES APPLICABLE TO MERCHANT SHIPS AND GOVERNMENT SHIPS OPERATED FOR COMMERCIAL PURPOSES

Article 27

Criminal jurisdiction on board a foreign ship

1. The criminal jurisdiction of the coastal State should not be exercised on board a foreign ship passing through the territorial sea to arrest any person or to conduct any investigation in connection with any crime committed on board the ship during its passage, save only in the following cases:

- (a) if the consequences of the crime extend to the coastal State;
- (b) if the crime is of a kind to disturb the peace of the country or the good order of the territorial sea;
- (c) if the assistance of the local authorities has been requested by the master of the ship or by a diplomatic agent or consular officer of the flag State; or
- (d) if such measures are necessary for the suppression of illicit traffic in narcotic drugs or psychotropic substances.

2. The above provisions do not affect the right of the coastal State to take any steps authorized by its laws for the purpose of an arrest or investigation on board a foreign ship passing through the territorial sea after leaving internal waters.

3. In the cases provided for in paragraphs 1 and 2, the coastal State shall, if the master so requests, notify a diplomatic agent or consular officer of the flag State before taking any steps, and shall facilitate contact between such agent or officer and the ship's crew. In cases of emergency this notification may be communicated while the measures are being taken.

4. In considering whether or in what manner an arrest should be made, the local authorities shall have due regard to the interests of navigation.

5. Except as provided in Part XII or with respect to violations of laws and regulations adopted in accordance with Part V, the coastal State may not take any steps on board a foreign ship passing through the territorial sea to arrest any person or to conduct any investigation in connection with any crime committed before the ship entered the territorial sea, if the ship, proceeding from a foreign port, is only passing through the territorial sea without entering internal waters.

*Article 28**Civil jurisdiction in relation to foreign ships*

1. The coastal State should not stop or divert a foreign ship passing through the territorial sea for the purpose of exercising civil jurisdiction in relation to a person on board the ship.
2. The coastal State may not levy execution against or arrest the ship for the purpose of any civil proceedings, save only in respect of obligations or liabilities assumed or incurred by the ship itself in the course or for the purpose of its voyage through the waters of the coastal State.
3. Paragraph 2 is without prejudice to the right of the coastal State, in accordance with its laws, to levy execution against or to arrest, for the purpose of any civil proceedings, a foreign ship lying in the territorial sea, or passing through the territorial sea after leaving internal waters.

**SUBSECTION C. RULES APPLICABLE TO
WARSHIPS AND OTHER GOVERNMENT SHIPS
OPERATED FOR NON-COMMERCIAL PURPOSES**

*Article 29**Definition of warships*

For the purposes of this Convention, "warship" means a ship belonging to the armed forces of a State bearing the external marks distinguishing such ships of its nationality, under the command of an officer duly commissioned by the government of the State and whose name appears in the appropriate service list or its equivalent, and manned by a crew which is under regular armed forces discipline.

*Article 30**Non-compliance by warships with the laws and regulations of the coastal State*

If any warship does not comply with the laws and regulations of the coastal State concerning passage through the territorial sea and disregards any request for compliance therewith which is made to it, the coastal State may require it to leave the territorial sea immediately.

*Article 31**Responsibility of the flag State for damage caused by a warship or other government ship operated for non-commercial purposes*

The flag State shall bear international responsibility for any loss or damage to the coastal State resulting from the non-compliance by a warship or other government ship operated for non-commercial purposes with the laws and regulations of the coastal State concerning passage through the territorial sea or with the provisions of this Convention or other rules of international law.

*Article 32**Immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes*

With such exceptions as are contained in subsection A and in articles 30 and 31, nothing in this Convention affects the immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes.

SECTION 4. CONTIGUOUS ZONE

Article 33

Contiguous zone

1. In a zone contiguous to its territorial sea, described as the contiguous zone, the coastal State may exercise the control necessary to:
 - (a) prevent infringement of its customs, fiscal, immigration or sanitary laws and regulations within its territory or territorial sea;
 - (b) punish infringement of the above laws and regulations committed within its territory or territorial sea.
2. The contiguous zone may not extend beyond 24 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured.

PART III

STRAITS USED FOR INTERNATIONAL NAVIGATION

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 34

Legal status of waters forming straits used for international navigation

1. The régime of passage through straits used for international navigation established in this Part shall not in other respects affect the legal status of the waters forming such straits or the exercise by the States bordering the straits of their sovereignty or jurisdiction over such waters and their air space, bed and subsoil.
2. The sovereignty or jurisdiction of the States bordering the straits is exercised subject to this Part and to other rules of international law.

Article 35

Scope of this Part

Nothing in this Part affects:

- (a) any areas of internal waters within a strait, except where the establishment of a straight baseline in accordance with the method set forth in article 7 has the effect of enclosing as internal waters areas which had not previously been considered as such;
- (b) the legal status of the waters beyond the territorial seas of States bordering straits as exclusive economic zones or high seas; or
- (c) the legal régime in straits in which passage is regulated in whole or in part by long-standing international conventions in force specifically relating to such straits.

Article 36

High seas routes or routes through exclusive economic zones through straits used for international navigation

This Part does not apply to a strait used for international navigation if there exists through the strait a route through the high seas or through an exclusive

economic zone of similar convenience with respect to navigational and hydrographical characteristics; in such routes, the other relevant Parts of this Convention, including the provisions regarding the freedoms of navigation and overflight, apply.

SECTION 2. TRANSIT PASSAGE

Article 37

Scope of this section

This section applies to straits which are used for international navigation between one part of the high seas or an exclusive economic zone and another part of the high seas or an exclusive economic zone.

Article 38

Right of transit passage

1. In straits referred to in article 37, all ships and aircraft enjoy the right of transit passage, which shall not be impeded; except that, if the strait is formed by an island of a State bordering the strait and its mainland, transit passage shall not apply if there exists seaward of the island a route through the high seas or through an exclusive economic zone of similar convenience with respect to navigational and hydrographical characteristics.

2. Transit passage means the exercise in accordance with this Part of the freedom of navigation and overflight solely for the purpose of continuous and expeditious transit of the strait between one part of the high seas or an exclusive economic zone and another part of the high seas or an exclusive economic zone. However, the requirement of continuous and expeditious transit does not preclude passage through the strait for the purpose of entering, leaving or returning from a State bordering the strait, subject to the conditions of entry to that State.

3. Any activity which is not an exercise of the right of transit passage through a strait remains subject to the other applicable provisions of this Convention.

Article 39

Duties of ships and aircraft during transit passage

1. Ships and aircraft, while exercising the right of transit passage, shall:

- (a) proceed without delay through or over the strait;
- (b) refrain from any threat or use of force against the sovereignty, territorial integrity or political independence of States bordering the strait, or in any other manner in violation of the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations;
- (c) refrain from any activities other than those incident to their normal modes of continuous and expeditious transit unless rendered necessary by force majeure or by distress;
- (d) comply with other relevant provisions of this Part.

2. Ships in transit passage shall:

- (a) comply with generally accepted international regulations, procedures and practices for safety at sea, including the International Regulations for Preventing Collisions at Sea;

- (b) comply with generally accepted international regulations, procedures and practices for the prevention, reduction and control of pollution from ships.
3. Aircraft in transit passage shall:
- (a) observe the Rules of the Air established by the International Civil Aviation Organization as they apply to civil aircraft; state aircraft will normally comply with such safety measures and will at all times operate with due regard for the safety of navigation;
 - (b) at all times monitor the radio frequency assigned by the competent internationally designated air traffic control authority or the appropriate international distress radio frequency.

Article 40

Research and survey activities

During transit passage, foreign ships, including marine scientific research and hydrographic survey ships, may not carry out any research or survey activities without the prior authorization of the States bordering straits.

Article 41

Sea lanes and traffic separation schemes in straits used for international navigation

1. In conformity with this Part, States bordering straits may designate sea lanes and prescribe traffic separation schemes for navigation in straits where necessary to promote the safe passage of ships.
2. Such States may, when circumstances require, and after giving due publicity thereto, substitute other sea lanes or traffic separation schemes for any sea lanes or traffic separation schemes previously designated or prescribed by them.
3. Such sea lanes and traffic separation schemes shall conform to generally accepted international regulations.
4. Before designating or substituting sea lanes or prescribing or substituting traffic separation schemes, States bordering straits shall refer proposals to the competent international organization with a view to their adoption. The organization may adopt only such sea lanes and traffic separation schemes as may be agreed with the States bordering the straits, after which the States may designate, prescribe or substitute them.
5. In respect of a strait where sea lanes or traffic separation schemes through the waters of two or more States bordering the strait are being proposed, the States concerned shall co-operate in formulating proposals in consultation with the competent international organization.
6. States bordering straits shall clearly indicate all sea lanes and traffic separation schemes designated or prescribed by them on charts to which due publicity shall be given.
7. Ships in transit passage shall respect applicable sea lanes and traffic separation schemes established in accordance with this article.

Article 42

Laws and regulations of States bordering straits relating to transit passage

1. Subject to the provisions of this section, States bordering straits may adopt laws and regulations relating to transit passage through straits, in respect of all or any of the following:

- (a) the safety of navigation and the regulation of maritime traffic, as provided in article 41;
 - (b) the prevention, reduction and control of pollution, by giving effect to applicable international regulations regarding the discharge of oil, oily wastes and other noxious substances in the strait;
 - (c) with respect to fishing vessels, the prevention of fishing, including the stowage of fishing gear;
 - (d) the loading or unloading of any commodity, currency or person in contravention of the customs, fiscal, immigration or sanitary laws and regulations of States bordering straits.
2. Such laws and regulations shall not discriminate in form or in fact among foreign ships or in their application have the practical effect of denying, hampering or impairing the right of transit passage as defined in this section.
3. States bordering straits shall give due publicity to all such laws and regulations.
4. Foreign ships exercising the right of transit passage shall comply with such laws and regulations.
5. The flag State of a ship or the State of registry of an aircraft entitled to sovereign immunity which acts in a manner contrary to such laws and regulations or other provisions of this Part shall bear international responsibility for any loss or damage which results to States bordering straits.

Article 43

Navigational and safety aids and other improvements and the prevention, reduction and control of pollution

User States and States bordering a strait should by agreement co-operate:

- (a) in the establishment and maintenance in a strait of necessary navigational and safety aids or other improvements in aid of international navigation; and
- (b) for the prevention, reduction and control of pollution from ships.

Article 44

Duties of States bordering straits

States bordering straits shall not hamper transit passage and shall give appropriate publicity to any danger to navigation or overflight within or over the strait of which they have knowledge. There shall be no suspension of transit passage.

SECTION 3. INNOCENT PASSAGE

Article 45

Innocent passage

1. The régime of innocent passage, in accordance with Part II, section 3, shall apply in straits used for international navigation:
 - (a) excluded from the application of the régime of transit passage under article 38, paragraph 1; or
 - (b) between a part of the high seas or an exclusive economic zone and the territorial sea of a foreign State.
2. There shall be no suspension of innocent passage through such straits.

PART IV

ARCHIPELAGIC STATES

Article 46 *Use of terms*

For the purposes of this Convention:

- (a) "archipelagic State" means a State constituted wholly by one or more archipelagos and may include other islands;
- (b) "archipelago" means a group of islands, including parts of islands, interconnecting waters and other natural features which are so closely interrelated that such islands, waters and other natural features form an intrinsic geographical, economic and political entity, or which historically have been regarded as such.

Article 47 *Archipelagic baselines*

1. An archipelagic State may draw straight archipelagic baselines joining the outermost points of the outermost islands and drying reefs of the archipelago provided that within such baselines are included the main islands and an area in which the ratio of the area of the water to the area of the land, including atolls, is between 1 to 1 and 9 to 1.

2. The length of such baselines shall not exceed 100 nautical miles, except that up to 3 per cent of the total number of baselines enclosing any archipelago may exceed that length, up to a maximum length of 125 nautical miles.

3. The drawing of such baselines shall not depart to any appreciable extent from the general configuration of the archipelago.

4. Such baselines shall not be drawn to and from low-tide elevations, unless lighthouses or similar installations which are permanently above sea level have been built on them or where a low-tide elevation is situated wholly or partly at a distance not exceeding the breadth of the territorial sea from the nearest island.

5. The system of such baselines shall not be applied by an archipelagic State in such a manner as to cut off from the high seas or the exclusive economic zone the territorial sea of another State.

6. If a part of the archipelagic waters of an archipelagic State lies between two parts of an immediately adjacent neighbouring State, existing rights and all other legitimate interests which the latter State has traditionally exercised in such waters and all rights stipulated by agreement between those States shall continue and be respected.

7. For the purpose of computing the ratio of water to land under paragraph 1, land areas may include waters lying within the fringing reefs of islands and atolls, including that part of a steep-sided oceanic plateau which is enclosed or nearly enclosed by a chain of limestone islands and drying reefs lying on the perimeter of the plateau.

8. The baselines drawn in accordance with this article shall be shown on charts of a scale or scales adequate for ascertaining their position. Alternatively, lists of geographical co-ordinates of points, specifying the geodetic datum, may be substituted.

9. The archipelagic State shall give due publicity to such charts or lists of geographical co-ordinates and shall deposit a copy of each such chart or list with the Secretary-General of the United Nations.

*Article 48**Measurement of the breadth of the territorial sea, the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf*

The breadth of the territorial sea, the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf shall be measured from archipelagic baselines drawn in accordance with article 47.

*Article 49**Legal status of archipelagic waters, of the air space over archipelagic waters and of their bed and subsoil*

1. The sovereignty of an archipelagic State extends to the waters enclosed by the archipelagic baselines drawn in accordance with article 47, described as archipelagic waters, regardless of their depth or distance from the coast.
2. This sovereignty extends to the air space over the archipelagic waters, as well as to their bed and subsoil, and the resources contained therein.
3. This sovereignty is exercised subject to this Part.
4. The régime of archipelagic sea lanes passage established in this Part shall not in other respects affect the status of the archipelagic waters, including the sea lanes, or the exercise by the archipelagic State of its sovereignty over such waters and their air space, bed and subsoil, and the resources contained therein.

*Article 50**Delimitation of internal waters*

Within its archipelagic waters, the archipelagic State may draw closing lines for the delimitation of internal waters, in accordance with articles 9, 10 and 11.

*Article 51**Existing agreements, traditional fishing rights and existing submarine cables*

1. Without prejudice to article 49, an archipelagic State shall respect existing agreements with other States and shall recognize traditional fishing rights and other legitimate activities of the immediately adjacent neighbouring States in certain areas falling within archipelagic waters. The terms and conditions for the exercise of such rights and activities, including the nature, the extent and the areas to which they apply, shall, at the request of any of the States concerned, be regulated by bilateral agreements between them. Such rights shall not be transferred to or shared with third States or their nationals.
2. An archipelagic State shall respect existing submarine cables laid by other States and passing through its waters without making a landfall. An archipelagic State shall permit the maintenance and replacement of such cables upon receiving due notice of their location and the intention to repair or replace them.

*Article 52**Right of innocent passage*

1. Subject to article 53 and without prejudice to article 50, ships of all States enjoy the right of innocent passage through archipelagic waters, in accordance with Part II, section 3.
2. The archipelagic State may, without discrimination in form or in fact among foreign ships, suspend temporarily in specified areas of its archipelagic

waters the innocent passage of foreign ships if such suspension is essential for the protection of its security. Such suspension shall take effect only after having been duly published.

Article 53

Right of archipelagic sea lanes passage

1. An archipelagic State may designate sea lanes and air routes thereabove, suitable for the continuous and expeditious passage of foreign ships and aircraft through or over its archipelagic waters and the adjacent territorial sea.

2. All ships and aircraft enjoy the right of archipelagic sea lanes passage in such sea lanes and air routes.

3. Archipelagic sea lanes passage means the exercise in accordance with this Convention of the rights of navigation and overflight in the normal mode solely for the purpose of continuous, expeditious and unobstructed transit between one part of the high seas or an exclusive economic zone and another part of the high seas or an exclusive economic zone.

4. Such sea lanes and air routes shall traverse the archipelagic waters and the adjacent territorial sea and shall include all normal passage routes used as routes for international navigation or overflight through or over archipelagic waters and, within such routes, so far as ships are concerned, all normal navigational channels, provided that duplication of routes of similar convenience between the same entry and exit points shall not be necessary.

5. Such sea lanes and air routes shall be defined by a series of continuous axis lines from the entry points of passage routes to the exit points. Ships and aircraft in archipelagic sea lanes passage shall not deviate more than 25 nautical miles to either side of such axis lines during passage, provided that such ships and aircraft shall not navigate closer to the coasts than 10 per cent of the distance between the nearest points on islands bordering the sea lane.

6. An archipelagic State which designates sea lanes under this article may also prescribe traffic separation schemes for the safe passage of ships through narrow channels in such sea lanes.

7. An archipelagic State may, when circumstances require, after giving due publicity thereto, substitute other sea lanes or traffic separation schemes for any sea lanes or traffic separation schemes previously designated or prescribed by it.

8. Such sea lanes and traffic separation schemes shall conform to generally accepted international regulations.

9. In designating or substituting sea lanes or prescribing or substituting traffic separation schemes, an archipelagic State shall refer proposals to the competent international organization with a view to their adoption. The organization may adopt only such sea lanes and traffic separation schemes as may be agreed with the archipelagic State, after which the archipelagic State may designate, prescribe or substitute them.

10. The archipelagic State shall clearly indicate the axis of the sea lanes and the traffic separation schemes designated or prescribed by it on charts to which due publicity shall be given.

11. Ships in archipelagic sea lanes passage shall respect applicable sea lanes and traffic separation schemes established in accordance with this article.

12. If an archipelagic State does not designate sea lanes or air routes, the right of archipelagic sea lanes passage may be exercised through the routes normally used for international navigation.

Article 54

Duties of ships and aircraft during their passage, research and survey activities, duties of the archipelagic State and laws and regulations of the archipelagic State relating to archipelagic sea lanes passage

Articles 39, 40, 42 and 44 apply *mutatis mutandis* to archipelagic sea lanes passage.

PART V

EXCLUSIVE ECONOMIC ZONE

Article 55

Specific legal régime of the exclusive economic zone

The exclusive economic zone is an area beyond and adjacent to the territorial sea, subject to the specific legal régime established in this Part, under which the rights and jurisdiction of the coastal State and the rights and freedoms of other States are governed by the relevant provisions of this Convention.

Article 56

Rights, jurisdiction and duties of the coastal State in the exclusive economic zone

1. In the exclusive economic zone, the coastal State has:
 - (a) sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting, conserving and managing the natural resources, whether living or non-living, of the waters superjacent to the sea-bed and of the sea-bed and its subsoil, and with regard to other activities for the economic exploitation and exploration of the zone, such as the production of energy from the water, currents and winds;
 - (b) jurisdiction as provided for in the relevant provisions of this Convention with regard to:
 - (i) the establishment and use of artificial islands, installations and structures;
 - (ii) marine scientific research;
 - (iii) the protection and preservation of the marine environment;
 - (c) other rights and duties provided for in this Convention.
2. In exercising its rights and performing its duties under this Convention in the exclusive economic zone, the coastal State shall have due regard to the rights and duties of other States and shall act in a manner compatible with the provisions of this Convention.
3. The rights set out in this article with respect to the sea-bed and subsoil shall be exercised in accordance with Part VI.

Article 57

Breadth of the exclusive economic zone

The exclusive economic zone shall not extend beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured.

Article 58
Rights and duties of other States
in the exclusive economic zone

1. In the exclusive economic zone, all States, whether coastal or land-locked, enjoy, subject to the relevant provisions of this Convention, the freedoms referred to in article 87 of navigation and overflight and of the laying of submarine cables and pipelines, and other internationally lawful uses of the sea related to these freedoms, such as those associated with the operation of ships, aircraft and submarine cables and pipelines, and compatible with the other provisions of this Convention.

2. Articles 88 to 115 and other pertinent rules of international law apply to the exclusive economic zone in so far as they are not incompatible with this Part.

3. In exercising their rights and performing their duties under this Convention in the exclusive economic zone, States shall have due regard to the rights and duties of the coastal State and shall comply with the laws and regulations adopted by the coastal State in accordance with the provisions of this Convention and other rules of international law in so far as they are not incompatible with this Part.

Article 59
Basis for the resolution of conflicts regarding the
attribution of rights and jurisdiction in the exclusive
economic zone

In cases where this Convention does not attribute rights or jurisdiction to the coastal State or to other States within the exclusive economic zone, and a conflict arises between the interests of the coastal State and any other State or States, the conflict should be resolved on the basis of equity and in the light of all the relevant circumstances, taking into account the respective importance of the interests involved to the parties as well as to the international community as a whole.

Article 60
Artificial islands, installations and structures in the
exclusive economic zone

1. In the exclusive economic zone, the coastal State shall have the exclusive right to construct and to authorize and regulate the construction, operation and use of:

- (a) artificial islands;
- (b) installations and structures for the purposes provided for in article 56 and other economic purposes;
- (c) installations and structures which may interfere with the exercise of the rights of the coastal State in the zone.

2. The coastal State shall have exclusive jurisdiction over such artificial islands, installations and structures, including jurisdiction with regard to customs, fiscal, health, safety and immigration laws and regulations.

3. Due notice must be given of the construction of such artificial islands, installations or structures, and permanent means for giving warning of their presence must be maintained. Any installations or structures which are abandoned or disused shall be removed to ensure safety of navigation, taking into account any generally accepted international standards established in this regard by the competent international organization. Such removal shall also have due regard

to fishing, the protection of the marine environment and the rights and duties of other States. Appropriate publicity shall be given to the depth, position and dimensions of any installations or structures not entirely removed.

4. The coastal State may, where necessary, establish reasonable safety zones around such artificial islands, installations and structures in which it may take appropriate measures to ensure the safety both of navigation and of the artificial islands, installations and structures.

5. The breadth of the safety zones shall be determined by the coastal State, taking into account applicable international standards. Such zones shall be designed to ensure that they are reasonably related to the nature and function of the artificial islands, installations or structures, and shall not exceed a distance of 500 metres around them, measured from each point of their outer edge, except as authorized by generally accepted international standards or as recommended by the competent international organization. Due notice shall be given of the extent of safety zones.

6. All ships must respect these safety zones and shall comply with generally accepted international standards regarding navigation in the vicinity of artificial islands, installations, structures and safety zones.

7. Artificial islands, installations and structures and the safety zones around them may not be established where interference may be caused to the use of recognized sea lanes essential to international navigation.

8. Artificial islands, installations and structures do not possess the status of islands. They have no territorial sea of their own, and their presence does not affect the delimitation of the territorial sea, the exclusive economic zone or the continental shelf.

Article 61

Conservation of the living resources

1. The coastal State shall determine the allowable catch of the living resources in its exclusive economic zone.

2. The coastal State, taking into account the best scientific evidence available to it, shall ensure through proper conservation and management measures that the maintenance of the living resources in the exclusive economic zone is not endangered by over-exploitation. As appropriate, the coastal State and competent international organizations, whether subregional, regional or global, shall co-operate to this end.

3. Such measures shall also be designed to maintain or restore populations of harvested species at levels which can produce the maximum sustainable yield, as qualified by relevant environmental and economic factors, including the economic needs of coastal fishing communities and the special requirements of developing States, and taking into account fishing patterns, the interdependence of stocks and any generally recommended international minimum standards, whether subregional, regional or global.

4. In taking such measures the coastal State shall take into consideration the effects on species associated with or dependent upon harvested species with a view to maintaining or restoring populations of such associated or dependent species above levels at which their reproduction may become seriously threatened.

5. Available scientific information, catch and fishing effort statistics, and other data relevant to the conservation of fish stocks shall be contributed and exchanged on a regular basis through competent international organizations, whether subregional, regional or global, where appropriate and with participa-

tion by all States concerned, including States whose nationals are allowed to fish in the exclusive economic zone.

Article 62

Utilization of the living resources

1. The coastal State shall promote the objective of optimum utilization of the living resources in the exclusive economic zone without prejudice to article 61.

2. The coastal State shall determine its capacity to harvest the living resources of the exclusive economic zone. Where the coastal State does not have the capacity to harvest the entire allowable catch, it shall, through agreements or other arrangements and pursuant to the terms, conditions, laws and regulations referred to in paragraph 4, give other States access to the surplus of the allowable catch, having particular regard to the provisions of articles 69 and 70, especially in relation to the developing States mentioned therein.

3. In giving access to other States to its exclusive economic zone under this article, the coastal State shall take into account all relevant factors, including, *inter alia*, the significance of the living resources of the area to the economy of the coastal State concerned and its other national interests, the provisions of articles 69 and 70, the requirements of developing States in the subregion or region in harvesting part of the surplus and the need to minimize economic dislocation in States whose nationals have habitually fished in the zone or which have made substantial efforts in research and identification of stocks.

4. Nationals of other States fishing in the exclusive economic zone shall comply with the conservation measures and with the other terms and conditions established in the laws and regulations of the coastal State. These laws and regulations shall be consistent with this Convention and may relate, *inter alia*, to the following:

- (a) licensing of fishermen, fishing vessels and equipment, including payment of fees and other forms of remuneration, which, in the case of developing coastal States, may consist of adequate compensation in the field of financing, equipment and technology relating to the fishing industry;
- (b) determining the species which may be caught, and fixing quotas of catch, whether in relation to particular stocks or groups of stocks or catch per vessel over a period of time or to the catch by nationals of any State during a specified period;
- (c) regulating seasons and areas of fishing, the types, sizes and amount of gear, and the types, sizes and number of fishing vessels that may be used;
- (d) fixing the age and size of fish and other species that may be caught;
- (e) specifying information required of fishing vessels, including catch and effort statistics and vessel position reports;
- (f) requiring, under the authorization and control of the coastal State, the conduct of specified fisheries research programmes and regulating the conduct of such research, including the sampling of catches, disposition of samples and reporting of associated scientific data;
- (g) the placing of observers or trainees on board such vessels by the coastal State;
- (h) the landing of all or any part of the catch by such vessels in the ports of the coastal State;
- (i) terms and conditions relating to joint ventures or other co-operative arrangements;
- (j) requirements for the training of personnel and the transfer of fisheries technology, including enhancement of the coastal State's capability of undertaking fisheries research;
- (k) enforcement procedures.

5. Coastal States shall give due notice of conservation and management laws and regulations.

Article 63

Stocks occurring within the exclusive economic zones of two or more coastal States or both within the exclusive economic zone and in an area beyond and adjacent to it

1. Where the same stock or stocks of associated species occur within the exclusive economic zones of two or more coastal States, these States shall seek, either directly or through appropriate subregional or regional organizations, to agree upon the measures necessary to co-ordinate and ensure the conservation and development of such stocks without prejudice to the other provisions of this Part.

2. Where the same stock or stocks of associated species occur both within the exclusive economic zone and in an area beyond and adjacent to the zone, the coastal State and the States fishing for such stocks in the adjacent area shall seek, either directly or through appropriate subregional or regional organizations, to agree upon the measures necessary for the conservation of these stocks in the adjacent area.

Article 64

Highly migratory species

1. The coastal State and other States whose nationals fish in the region for the highly migratory species listed in Annex I shall co-operate directly or through appropriate international organizations with a view to ensuring conservation and promoting the objective of optimum utilization of such species throughout the region, both within and beyond the exclusive economic zone. In regions for which no appropriate international organization exists, the coastal State and other States whose nationals harvest these species in the region shall co-operate to establish such an organization and participate in its work.

2. The provisions of paragraph 1 apply in addition to the other provisions of this Part.

Article 65

Marine mammals

Nothing in this Part restricts the right of a coastal State or the competence of an international organization, as appropriate, to prohibit, limit or regulate the exploitation of marine mammals more strictly than provided for in this Part. States shall co-operate with a view to the conservation of marine mammals and in the case of cetaceans shall in particular work through the appropriate international organizations for their conservation, management and study.

Article 66

Anadromous stocks

1. States in whose rivers anadromous stocks originate shall have the primary interest in and responsibility for such stocks.

2. The State of origin of anadromous stocks shall ensure their conservation by the establishment of appropriate regulatory measures for fishing in all waters landward of the outer limits of its exclusive economic zone and for fishing provided for in paragraph 3(b). The State of origin may, after consultations

with the other States referred to in paragraphs 3 and 4 fishing these stocks, establish total allowable catches for stocks originating in its rivers.

3. (a) Fisheries for anadromous stocks shall be conducted only in waters landward of the outer limits of exclusive economic zones, except in cases where this provision would result in economic dislocation for a State other than the State of origin. With respect to such fishing beyond the outer limits of the exclusive economic zone, States concerned shall maintain consultations with a view to achieving agreement on terms and conditions of such fishing giving due regard to the conservation requirements and the needs of the State of origin in respect of these stocks.
 - (b) The State of origin shall co-operate in minimizing economic dislocation in such other States fishing these stocks, taking into account the normal catch and the mode of operations of such States, and all the areas in which such fishing has occurred.
 - (c) States referred to in subparagraph (b), participating by agreement with the State of origin in measures to renew anadromous stocks, particularly by expenditures for that purpose, shall be given special consideration by the State of origin in the harvesting of stocks originating in its rivers.
 - (d) Enforcement of regulations regarding anadromous stocks beyond the exclusive economic zone shall be by agreement between the State of origin and the other States concerned.
4. In cases where anadromous stocks migrate into or through the waters landward of the outer limits of the exclusive economic zone of a State other than the State of origin, such State shall co-operate with the State of origin with regard to the conservation and management of such stocks.

5. The State of origin of anadromous stocks and other States fishing these stocks shall make arrangements for the implementation of the provisions of this article, where appropriate, through regional organizations.

Article 67

Catadromous species

1. A coastal State in whose waters catadromous species spend the greater part of their life cycle shall have responsibility for the management of these species and shall ensure the ingress and egress of migrating fish.

2. Harvesting of catadromous species shall be conducted only in waters landward of the outer limits of exclusive economic zones. When conducted in exclusive economic zones, harvesting shall be subject to this article and the other provisions of this Convention concerning fishing in these zones.

3. In cases where catadromous fish migrate through the exclusive economic zone of another State, whether as juvenile or maturing fish, the management, including harvesting, of such fish shall be regulated by agreement between the State mentioned in paragraph 1 and the other State concerned. Such agreement shall ensure the rational management of the species and take into account the responsibilities of the State mentioned in paragraph 1 for the maintenance of these species.

Article 68

Sedentary species

This Part does not apply to sedentary species as defined in article 77, paragraph 4.

Article 69
Right of land-locked States

1. Land-locked States shall have the right to participate, on an equitable basis, in the exploitation of an appropriate part of the surplus of the living resources of the exclusive economic zones of coastal States of the same subregion or region, taking into account the relevant economic and geographical circumstances of all the States concerned and in conformity with the provisions of this article and of articles 61 and 62.

2. The terms and modalities of such participation shall be established by the States concerned through bilateral, subregional or regional agreements taking into account, *inter alia*:

- (a) the need to avoid effects detrimental to fishing communities or fishing industries of the coastal State;
- (b) the extent to which the land-locked State, in accordance with the provisions of this article, is participating or is entitled to participate under existing bilateral, subregional or regional agreements in the exploitation of living resources of the exclusive economic zones of other coastal States;
- (c) the extent to which other land-locked States and geographically disadvantaged States are participating in the exploitation of the living resources of the exclusive economic zone of the coastal State and the consequent need to avoid a particular burden for any single coastal State or a part of it;
- (d) the nutritional needs of the populations of the respective States.

3. When the harvesting capacity of a coastal State approaches a point which would enable it to harvest the entire allowable catch of the living resources in its exclusive economic zone, the coastal State and other States concerned shall co-operate in the establishment of equitable arrangements on a bilateral, subregional or regional basis to allow for participation of developing land-locked States of the same subregion or region in the exploitation of the living resources of the exclusive economic zones of coastal States of the subregion or region, as may be appropriate in the circumstances and on terms satisfactory to all parties. In the implementation of this provision the factors mentioned in paragraph 2 shall also be taken into account.

4. Developed land-locked States shall, under the provisions of this article, be entitled to participate in the exploitation of living resources only in the exclusive economic zones of developed coastal States of the same subregion or region having regard to the extent to which the coastal State, in giving access to other States to the living resources of its exclusive economic zone, has taken into account the need to minimize detrimental effects on fishing communities and economic dislocation in States whose nationals have habitually fished in the zone.

5. The above provisions are without prejudice to arrangements agreed upon in subregions or regions where the coastal States may grant to land-locked States of the same subregion or region equal or preferential rights for the exploitation of the living resources in the exclusive economic zones.

Article 70
Right of geographically disadvantaged States

1. Geographically disadvantaged States shall have the right to participate, on an equitable basis, in the exploitation of an appropriate part of the surplus of the living resources of the exclusive economic zones of coastal States of the same subregion or region, taking into account the relevant economic and geographi-

cal circumstances of all the States concerned and in conformity with the provisions of this article and of articles 61 and 62.

2. For the purposes of this Part, "geographically disadvantaged States" means coastal States, including States bordering enclosed or semi-enclosed seas, whose geographical situation makes them dependent upon the exploitation of the living resources of the exclusive economic zones of other States in the subregion or region for adequate supplies of fish for the nutritional purposes of their populations or parts thereof, and coastal States which can claim no exclusive economic zones of their own.

3. The terms and modalities of such participation shall be established by the States concerned through bilateral, subregional or regional agreements taking into account, *inter alia*:

- (a) the need to avoid effects detrimental to fishing communities or fishing industries of the coastal State;
- (b) the extent to which the geographically disadvantaged State, in accordance with the provisions of this article, is participating or is entitled to participate under existing bilateral, subregional or regional agreements in the exploitation of living resources of the exclusive economic zones of other coastal States;
- (c) the extent to which other geographically disadvantaged States and land-locked States are participating in the exploitation of the living resources of the exclusive economic zone of the coastal State and the consequent need to avoid a particular burden for any single coastal State or a part of it;
- (d) the nutritional needs of the populations of the respective States.

4. When the harvesting capacity of a coastal State approaches a point which would enable it to harvest the entire allowable catch of the living resources in its exclusive economic zone, the coastal State and other States concerned shall co-operate in the establishment of equitable arrangements on a bilateral, subregional or regional basis to allow for participation of developing geographically disadvantaged States of the same subregion or region in the exploitation of the living resources of the exclusive economic zones of coastal States of the subregion or region, as may be appropriate in the circumstances and on terms satisfactory to all parties. In the implementation of this provision the factors mentioned in paragraph 3 shall also be taken into account.

5. Developed geographically disadvantaged States shall, under the provisions of this article, be entitled to participate in the exploitation of living resources only in the exclusive economic zones of developed coastal States of the same subregion or region having regard to the extent to which the coastal State, in giving access to other States to the living resources of its exclusive economic zone, has taken into account the need to minimize detrimental effects on fishing communities and economic dislocation in States whose nationals have habitually fished in the zone.

6. The above provisions are without prejudice to arrangements agreed upon in subregions or regions where the coastal States may grant to geographically disadvantaged States of the same subregion or region equal or preferential rights for the exploitation of the living resources in the exclusive economic zones.

Article 71

Non-applicability of articles 69 and 70

The provisions of articles 69 and 70 do not apply in the case of a coastal State whose economy is overwhelmingly dependent on the exploitation of the living resources of its exclusive economic zone.

Article 72
Restrictions on transfer of rights

1. Rights provided under articles 69 and 70 to exploit living resources shall not be directly or indirectly transferred to third States or their nationals by lease or licence, by establishing joint ventures or in any other manner which has the effect of such transfer unless otherwise agreed by the States concerned.

2. The foregoing provision does not preclude the States concerned from obtaining technical or financial assistance from third States or international organizations in order to facilitate the exercise of the rights pursuant to articles 69 and 70, provided that it does not have the effect referred to in paragraph 1.

Article 73
Enforcement of laws and regulations of the coastal State

1. The coastal State may, in the exercise of its sovereign rights to explore, exploit, conserve and manage the living resources in the exclusive economic zone, take such measures, including boarding, inspection, arrest and judicial proceedings, as may be necessary to ensure compliance with the laws and regulations adopted by it in conformity with this Convention.

2. Arrested vessels and their crews shall be promptly released upon the posting of reasonable bond or other security.

3. Coastal State penalties for violations of fisheries laws and regulations in the exclusive economic zone may not include imprisonment, in the absence of agreements to the contrary by the States concerned, or any other form of corporal punishment.

4. In cases of arrest or detention of foreign vessels the coastal State shall promptly notify the flag State, through appropriate channels, of the action taken and of any penalties subsequently imposed.

Article 74
Delimitation of the exclusive economic zone between States with opposite or adjacent coasts

1. The delimitation of the exclusive economic zone between States with opposite or adjacent coasts shall be effected by agreement on the basis of international law, as referred to in Article 38 of the Statute of the International Court of Justice, in order to achieve an equitable solution.

2. If no agreement can be reached within a reasonable period of time, the States concerned shall resort to the procedures provided for in Part XV.

3. Pending agreement as provided for in paragraph 1, the States concerned, in a spirit of understanding and co-operation, shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature and, during this transitional period, not to jeopardize or hamper the reaching of the final agreement. Such arrangements shall be without prejudice to the final delimitation.

4. Where there is an agreement in force between the States concerned, questions relating to the delimitation of the exclusive economic zone shall be determined in accordance with the provisions of that agreement.

Article 75
Charts and lists of geographical co-ordinates

1. Subject to this Part, the outer limit lines of the exclusive economic zone and the lines of delimitation drawn in accordance with article 74 shall be shown on charts of a scale or scales adequate for ascertaining their position. Where

appropriate, lists of geographical co-ordinates of points, specifying the geodetic datum, may be substituted for such outer limit lines or lines of delimitation.

2. The coastal State shall give due publicity to such charts or lists of geographical co-ordinates and shall deposit a copy of each such chart or list with the Secretary-General of the United Nations.

PART VI

CONTINENTAL SHELF

Article 76 *Definition of the continental shelf*

1. The continental shelf of a coastal State comprises the sea-bed and subsoil of the submarine areas that extend beyond its territorial sea throughout the natural prolongation of its land territory to the outer edge of the continental margin, or to a distance of 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured where the outer edge of the continental margin does not extend up to that distance.

2. The continental shelf of a coastal State shall not extend beyond the limits provided for in paragraphs 4 to 6.

3. The continental margin comprises the submerged prolongation of the land mass of the coastal State, and consists of the sea-bed and subsoil of the shelf, the slope and the rise. It does not include the deep ocean floor with its oceanic ridges or the subsoil thereof.

4. (a) For the purposes of this Convention, the coastal State shall establish the outer edge of the continental margin wherever the margin extends beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured, by either:

- (i) a line delineated in accordance with paragraph 7 by reference to the outermost fixed points at each of which the thickness of sedimentary rocks is at least 1 per cent of the shortest distance from such point to the foot of the continental slope; or
- (ii) a line delineated in accordance with paragraph 7 by reference to fixed points not more than 60 nautical miles from the foot of the continental slope.

(b) In the absence of evidence to the contrary, the foot of the continental slope shall be determined as the point of maximum change in the gradient at its base.

5. The fixed points comprising the line of the outer limits of the continental shelf on the sea-bed, drawn in accordance with paragraph 4 (a)(i) and (ii), either shall not exceed 350 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured or shall not exceed 100 nautical miles from the 2,500 metre isobath, which is a line connecting the depth of 2,500 metres.

6. Notwithstanding the provisions of paragraph 5, on submarine ridges, the outer limit of the continental shelf shall not exceed 350 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured. This paragraph does not apply to submarine elevations that are natural components of the continental margin, such as its plateaux, rises, caps, banks and spurs.

7. The coastal State shall delineate the outer limits of its continental shelf, where that shelf extends beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured, by straight lines not exceeding 60 nautical miles in length, connecting fixed points, defined by coordinates of latitude and longitude.

8. Information on the limits of the continental shelf beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured shall be submitted by the coastal State to the Commission on the Limits of the Continental Shelf set up under Annex II on the basis of equitable geographical representation. The Commission shall make recommendations to coastal States on matters related to the establishment of the outer limits of their continental shelf. The limits of the shelf established by a coastal State on the basis of these recommendations shall be final and binding.

9. The coastal State shall deposit with the Secretary-General of the United Nations charts and relevant information, including geodetic data, permanently describing the outer limits of its continental shelf. The Secretary-General shall give due publicity thereto.

10. The provisions of this article are without prejudice to the question of delimitation of the continental shelf between States with opposite or adjacent coasts.

Article 77

Rights of the coastal State over the continental shelf

1. The coastal State exercises over the continental shelf sovereign rights for the purpose of exploring it and exploiting its natural resources.

2. The rights referred to in paragraph 1 are exclusive in the sense that if the coastal State does not explore the continental shelf or exploit its natural resources, no one may undertake these activities without the express consent of the coastal State.

3. The rights of the coastal State over the continental shelf do not depend on occupation, effective or notional, or on any express proclamation.

4. The natural resources referred to in this Part consist of the mineral and other non-living resources of the sea-bed and subsoil together with living organisms belonging to sedentary species, that is to say, organisms which, at the harvestable stage, either are immobile on or under the sea-bed or are unable to move except in constant physical contact with the sea-bed or the subsoil.

Article 78

Legal status of the superjacent waters and air space and the rights and freedoms of other States

1. The rights of the coastal State over the continental shelf do not affect the legal status of the superjacent waters or of the air space above those waters.

2. The exercise of the rights of the coastal State over the continental shelf must not infringe or result in any unjustifiable interference with navigation and other rights and freedoms of other States as provided for in this Convention.

Article 79

Submarine cables and pipelines on the continental shelf

1. All States are entitled to lay submarine cables and pipelines on the continental shelf, in accordance with the provisions of this article.

2. Subject to its right to take reasonable measures for the exploration of the continental shelf, the exploitation of its natural resources and the prevention,

reduction and control of pollution from pipelines, the coastal State may not impede the laying or maintenance of such cables or pipelines.

3. The delineation of the course for the laying of such pipelines on the continental shelf is subject to the consent of the coastal State.

4. Nothing in this Part affects the right of the coastal State to establish conditions for cables or pipelines entering its territory or territorial sea, or its jurisdiction over cables and pipelines constructed or used in connection with the exploitation of its continental shelf or exploitation of its resources or the operations of artificial islands, installations and structures under its jurisdiction.

5. When laying submarine cables or pipelines, States shall have due regard to cables or pipelines already in position. In particular, possibilities of repairing existing cables or pipelines shall not be prejudiced.

Article 80

Artificial islands, installations and structures on the continental shelf

Article 60 applies *mutatis mutandis* to artificial islands, installations and structures on the continental shelf.

Article 81

Drilling on the continental shelf

The coastal State shall have the exclusive right to authorize and regulate drilling on the continental shelf for all purposes.

Article 82

Payments and contributions with respect to the exploitation of the continental shelf beyond 200 nautical miles

1. The coastal State shall make payments or contributions in kind in respect of the exploitation of the non-living resources of the continental shelf beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured.

2. The payments and contributions shall be made annually with respect to all production at a site after the first five years of production at that site. For the sixth year, the rate of payment or contribution shall be 1 per cent of the value or volume of production at the site. The rate shall increase by 1 per cent for each subsequent year until the twelfth year and shall remain at 7 per cent thereafter. Production does not include resources used in connection with exploitation.

3. A developing State which is a net importer of a mineral resource produced from its continental shelf is exempt from making such payments or contributions in respect of that mineral resource.

4. The payments or contributions shall be made through the Authority, which shall distribute them to States Parties to this Convention, on the basis of equitable sharing criteria, taking into account the interests and needs of developing States, particularly the least developed and the land-locked among them.

Article 83

Delimitation of the continental shelf between States with opposite or adjacent coasts

1. The delimitation of the continental shelf between States with opposite or adjacent coasts shall be effected by agreement on the basis of international law,

as referred to in Article 38 of the Statute of the International Court of Justice, in order to achieve an equitable solution.

2. If no agreement can be reached within a reasonable period of time, the States concerned shall resort to the procedures provided for in Part XV.

3. Pending agreement as provided for in paragraph 1, the States concerned, in a spirit of understanding and co-operation, shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature and, during this transitional period, not to jeopardize or hamper the reaching of the final agreement. Such arrangements shall be without prejudice to the final delimitation.

4. Where there is an agreement in force between the States concerned, questions relating to the delimitation of the continental shelf shall be determined in accordance with the provisions of that agreement.

Article 84

Charts and lists of geographical co-ordinates

1. Subject to this Part, the outer limit lines of the continental shelf and the lines of delimitation drawn in accordance with article 83 shall be shown on charts of a scale or scales adequate for ascertaining their position. Where appropriate, lists of geographical co-ordinates of points, specifying the geodetic datum, may be substituted for such outer limit lines or lines of delimitation.

2. The coastal State shall give due publicity to such charts or lists of geographical co-ordinates and shall deposit a copy of each such chart or list with the Secretary-General of the United Nations and, in the case of those showing the outer limit lines of the continental shelf, with the Secretary-General of the Authority.

Article 85

Tunnelling

This Part does not prejudice the right of the coastal State to exploit the subsoil by means of tunnelling, irrespective of the depth of water above the subsoil.

PART VII

HIGH SEAS

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 86

Application of the provisions of this Part

The provisions of this Part apply to all parts of the sea that are not included in the exclusive economic zone, in the territorial sea or in the internal waters of a State, or in the archipelagic waters of an archipelagic State. This article does not entail any abridgement of the freedoms enjoyed by all States in the exclusive economic zone in accordance with article 58.

Article 87

Freedom of the high seas

1. The high seas are open to all States, whether coastal or land-locked. Freedom of the high seas is exercised under the conditions laid down by this Con-

vention and by other rules of international law. It comprises, *inter alia*, both for coastal and land-locked States:

- (a) freedom of navigation;
- (b) freedom of overflight;
- (c) freedom to lay submarine cables and pipelines, subject to Part VI;
- (d) freedom to construct artificial islands and other installations permitted under international law, subject to Part VI;
- (e) freedom of fishing, subject to the conditions laid down in section 2;
- (f) freedom of scientific research, subject to Parts VI and XIII.

2. These freedoms shall be exercised by all States with due regard for the interests of other States in their exercise of the freedom of the high seas, and also with due regard for the rights under this Convention with respect to activities in the Area.

Article 88

Reservation of the high seas for peaceful purposes

The high seas shall be reserved for peaceful purposes.

Article 89

Invalidity of claims of sovereignty over the high seas

No State may validly purport to subject any part of the high seas to its sovereignty.

Article 90

Right of navigation

Every State, whether coastal or land-locked, has the right to sail ships flying its flag on the high seas.

Article 91

Nationality of ships

1. Every State shall fix the conditions for the grant of its nationality to ships, for the registration of ships in its territory, and for the right to fly its flag. Ships have the nationality of the State whose flag they are entitled to fly. There must exist a genuine link between the State and the ship.

2. Every State shall issue to ships to which it has granted the right to fly its flag documents to that effect.

Article 92

Status of ships

1. Ships shall sail under the flag of one State only and, save in exceptional cases expressly provided for in international treaties or in this Convention, shall be subject to its exclusive jurisdiction on the high seas. A ship may not change its flag during a voyage or while in a port of call, save in the case of a real transfer of ownership or change of registry.

2. A ship which sails under the flags of two or more States, using them according to convenience, may not claim any of the nationalities in question with respect to any other State, and may be assimilated to a ship without nationality.

Article 93

Ships flying the flag of the United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency

The preceding articles do not prejudice the question of ships employed on the official service of the United Nations, its specialized agencies or the International Atomic Energy Agency, flying the flag of the organization.

Article 94
Duties of the flag State

1. Every State shall effectively exercise its jurisdiction and control in administrative, technical and social matters over ships flying its flag.
2. In particular every State shall:
 - (a) maintain a register of ships containing the names and particulars of ships flying its flag, except those which are excluded from generally accepted international regulations on account of their small size; and
 - (b) assume jurisdiction under its internal law over each ship flying its flag and its master, officers and crew in respect of administrative, technical and social matters concerning the ship.
3. Every State shall take such measures for ships flying its flag as are necessary to ensure safety at sea with regard, *inter alia*, to:
 - (a) the construction, equipment and seaworthiness of ships;
 - (b) the manning of ships, labour conditions and the training of crews, taking into account the applicable international instruments;
 - (c) the use of signals, the maintenance of communications and the prevention of collisions.
4. Such measures shall include those necessary to ensure:
 - (a) that each ship, before registration and thereafter at appropriate intervals, is surveyed by a qualified surveyor of ships, and has on board such charts, nautical publications and navigational equipment and instruments as are appropriate for the safe navigation of the ship;
 - (b) that each ship is in the charge of a master and officers who possess appropriate qualifications, in particular in seamanship, navigation, communications and marine engineering, and that the crew is appropriate in qualification and numbers for the type, size, machinery and equipment of the ship;
 - (c) that the master, officers and, to the extent appropriate, the crew are fully conversant with and required to observe the applicable international regulations concerning the safety of life at sea, the prevention of collisions, the prevention, reduction and control of marine pollution, and the maintenance of communications by radio.
5. In taking the measures called for in paragraphs 3 and 4 each State is required to conform to generally accepted international regulations, procedures and practices and to take any steps which may be necessary to secure their observance.
6. A State which has clear grounds to believe that proper jurisdiction and control with respect to a ship have not been exercised may report the facts to the flag State. Upon receiving such a report, the flag State shall investigate the matter and, if appropriate, take any action necessary to remedy the situation.
7. Each State shall cause an inquiry to be held by or before a suitably qualified person or persons into every marine casualty or incident of navigation on the high seas involving a ship flying its flag and causing loss of life or serious injury to nationals of another State or serious damage to ships or installations of another State or to the marine environment. The flag State and the other State shall co-operate in the conduct of any inquiry held by that other State into any such marine casualty or incident of navigation.

Article 95
Immunity of warships on the high seas

Warships on the high seas have complete immunity from the jurisdiction of any State other than the flag State.

Article 96
Immunity of ships used only on
government non-commercial service

Ships owned or operated by a State and used only on government non-commercial service shall, on the high seas, have complete immunity from the jurisdiction of any State other than the flag State.

Article 97
Penal jurisdiction in matters of collision
or any other incident of navigation

1. In the event of a collision or any other incident of navigation concerning a ship on the high seas, involving the penal or disciplinary responsibility of the master or of any other person in the service of the ship, no penal or disciplinary proceedings may be instituted against such person except before the judicial or administrative authorities either of the flag State or of the State of which such person is a national.

2. In disciplinary matters, the State which has issued a master's certificate or a certificate of competence or licence shall alone be competent, after due legal process, to pronounce the withdrawal of such certificates, even if the holder is not a national of the State which issued them.

3. No arrest or detention of the ship, even as a measure of investigation, shall be ordered by any authorities other than those of the flag State.

Article 98
Duty to render assistance

1. Every State shall require the master of a ship flying its flag, in so far as he can do so without serious danger to the ship, the crew or the passengers:

- (a) to render assistance to any person found at sea in danger of being lost;
- (b) to proceed with all possible speed to the rescue of persons in distress, if informed of their need of assistance, in so far as such action may reasonably be expected of him;
- (c) after a collision, to render assistance to the other ship, its crew and its passengers and, where possible, to inform the other ship of the name of his own ship, its port of registry and the nearest port at which it will call.

2. Every coastal State shall promote the establishment, operation and maintenance of an adequate and effective search and rescue service regarding safety on and over the sea and, where circumstances so require, by way of mutual regional arrangements co-operate with neighbouring States for this purpose.

Article 99
Prohibition of the transport of slaves

Every State shall take effective measures to prevent and punish the transport of slaves in ships authorized to fly its flag and to prevent the unlawful use of its flag for that purpose. Any slave taking refuge on board any ship, whatever its flag, shall *ipso facto* be free.

Article 100
Duty to co-operate in the repression of piracy

All States shall co-operate to the fullest possible extent in the repression of piracy on the high seas or in any other place outside the jurisdiction of any State.

Article 101
Definition of piracy

Piracy consists of any of the following acts:

- (a) any illegal acts of violence or detention, or any act of depredation, committed for private ends by the crew or the passengers of a private ship or a private aircraft, and directed:
 - (i) on the high seas, against another ship or aircraft, or against persons or property on board such ship or aircraft;
 - (ii) against a ship, aircraft, persons or property in a place outside the jurisdiction of any State;
- (b) any act of voluntary participation in the operation of a ship or of an aircraft with knowledge of facts making it a pirate ship or aircraft;
- (c) any act of inciting or of intentionally facilitating an act described in subparagraph (a) or (b).

Article 102
Piracy by a warship, government ship or government aircraft
whose crew has mutinied

The acts of piracy, as defined in article 101, committed by a warship, government ship or government aircraft whose crew has mutinied and taken control of the ship or aircraft are assimilated to acts committed by a private ship or aircraft.

Article 103
Definition of a pirate ship or aircraft

A ship or aircraft is considered a pirate ship or aircraft if it is intended by the persons in dominant control to be used for the purpose of committing one of the acts referred to in article 101. The same applies if the ship or aircraft has been used to commit any such act, so long as it remains under the control of the persons guilty of that act.

Article 104
Retention or loss of the nationality of a pirate ship or aircraft

A ship or aircraft may retain its nationality although it has become a pirate ship or aircraft. The retention or loss of nationality is determined by the law of the State from which such nationality was derived.

Article 105
Seizure of a pirate ship or aircraft

On the high seas, or in any other place outside the jurisdiction of any State, every State may seize a pirate ship or aircraft, or a ship or aircraft taken by piracy and under the control of pirates, and arrest the persons and seize the property on board. The courts of the State which carried out the seizure may decide upon the penalties to be imposed, and may also determine the action to be taken with regard to the ships, aircraft or property, subject to the rights of third parties acting in good faith.

Article 106
Liability for seizure without adequate grounds

Where the seizure of a ship or aircraft on suspicion of piracy has been effected without adequate grounds, the State making the seizure shall be liable to the State the nationality of which is possessed by the ship or aircraft for any loss or damage caused by the seizure.

*Article 107**Ships and aircraft which are entitled to seize on account of piracy*

A seizure on account of piracy may be carried out only by warships or military aircraft, or other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect.

*Article 108**Illicit traffic in narcotic drugs or psychotropic substances*

1. All States shall co-operate in the suppression of illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances engaged in by ships on the high seas contrary to international conventions.

2. Any State which has reasonable grounds for believing that a ship flying its flag is engaged in illicit traffic in narcotic drugs or psychotropic substances may request the co-operation of other States to suppress such traffic.

*Article 109**Unauthorized broadcasting from the high seas*

1. All States shall co-operate in the suppression of unauthorized broadcasting from the high seas.

2. For the purposes of this Convention, "unauthorized broadcasting" means the transmission of sound radio or television broadcasts from a ship or installation on the high seas intended for reception by the general public contrary to international regulations, but excluding the transmission of distress calls.

3. Any person engaged in unauthorized broadcasting may be prosecuted before the court of:

- (a) the flag State of the ship;
- (b) the State of registry of the installation;
- (c) the State of which the person is a national;
- (d) any State where the transmissions can be received; or
- (e) any State where authorized radio communication is suffering interference.

4. On the high seas, a State having jurisdiction in accordance with paragraph 3 may, in conformity with article 110, arrest any person or ship engaged in unauthorized broadcasting and seize the broadcasting apparatus.

*Article 110**Right of visit*

1. Except where acts of interference derive from powers conferred by treaty, a warship which encounters on the high seas a foreign ship, other than a ship entitled to complete immunity in accordance with articles 95 and 96, is not justified in boarding it unless there is reasonable ground for suspecting that:

- (a) the ship is engaged in piracy;
- (b) the ship is engaged in the slave trade;
- (c) the ship is engaged in unauthorized broadcasting and the flag State of the warship has jurisdiction under article 109;
- (d) the ship is without nationality; or
- (e) though flying a foreign flag or refusing to show its flag, the ship is, in reality, of the same nationality as the warship.

2. In the cases provided for in paragraph 1, the warship may proceed to verify the ship's right to fly its flag. To this end, it may send a boat under the command of an officer to the suspected ship. If suspicion remains after the

documents have been checked, it may proceed to a further examination on board the ship, which must be carried out with all possible consideration.

3. If the suspicions prove to be unfounded, and provided that the ship boarded has not committed any act justifying them, it shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained.

4. These provisions apply *mutatis mutandis* to military aircraft.

5. These provisions also apply to any other duly authorized ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service.

Article 111
Right of hot pursuit

1. The hot pursuit of a foreign ship may be undertaken when the competent authorities of the coastal State have good reason to believe that the ship has violated the laws and regulations of that State. Such pursuit must be commenced when the foreign ship or one of its boats is within the internal waters, the archipelagic waters, the territorial sea or the contiguous zone of the pursuing State, and may only be continued outside the territorial sea or the contiguous zone if the pursuit has not been interrupted. It is not necessary that, at the time when the foreign ship within the territorial sea or the contiguous zone receives the order to stop, the ship giving the order should likewise be within the territorial sea or the contiguous zone. If the foreign ship is within a contiguous zone, as defined in article 33, the pursuit may only be undertaken if there has been a violation of the rights for the protection of which the zone was established.

2. The right of hot pursuit shall apply *mutatis mutandis* to violations in the exclusive economic zone or on the continental shelf, including safety zones around continental shelf installations, of the laws and regulations of the coastal State applicable in accordance with this Convention to the exclusive economic zone or the continental shelf, including such safety zones.

3. The right of hot pursuit ceases as soon as the ship pursued enters the territorial sea of its own State or of a third State.

4. Hot pursuit is not deemed to have begun unless the pursuing ship has satisfied itself by such practicable means as may be available that the ship pursued or one of its boats or other craft working as a team and using the ship pursued as a mother ship is within the limits of the territorial sea, or, as the case may be, within the contiguous zone or the exclusive economic zone or above the continental shelf. The pursuit may only be commenced after a visual or auditory signal to stop has been given at a distance which enables it to be seen or heard by the foreign ship.

5. The right of hot pursuit may be exercised only by warships or military aircraft, or other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect.

6. Where hot pursuit is effected by an aircraft:

(a) the provisions of paragraphs 1 to 4 shall apply *mutatis mutandis*;

(b) the aircraft giving the order to stop must itself actively pursue the ship until a ship or another aircraft of the coastal State, summoned by the aircraft, arrives to take over the pursuit, unless the aircraft is itself able to arrest the ship. It does not suffice to justify an arrest outside the territorial sea that the ship was merely sighted by the aircraft as an offender or suspected offender, if it was not both ordered to stop and pursued by the aircraft itself or other aircraft or ships which continue the pursuit without interruption.

7. The release of a ship arrested within the jurisdiction of a State and escorted to a port of that State for the purposes of an inquiry before the competent

authorities may not be claimed solely on the ground that the ship, in the course of its voyage, was escorted across a portion of the exclusive economic zone or the high seas, if the circumstances rendered this necessary.

8. Where a ship has been stopped or arrested outside the territorial sea in circumstances which do not justify the exercise of the right of hot pursuit, it shall be compensated for any loss or damage that may have been thereby sustained.

Article 112

Right to lay submarine cables and pipelines

1. All States are entitled to lay submarine cables and pipelines on the bed of the high seas beyond the continental shelf.
2. Article 79, paragraph 5, applies to such cables and pipelines.

Article 113

Breaking or injury of a submarine cable or pipeline

Every State shall adopt the laws and regulations necessary to provide that the breaking or injury by a ship flying its flag or by a person subject to its jurisdiction of a submarine cable beneath the high seas done wilfully or through culpable negligence, in such a manner as to be liable to interrupt or obstruct telegraphic or telephonic communications, and similarly the breaking or injury of a submarine pipeline or high-voltage power cable, shall be a punishable offence. This provision shall apply also to conduct calculated or likely to result in such breaking or injury. However, it shall not apply to any break or injury caused by persons who acted merely with the legitimate object of saving their lives or their ships, after having taken all necessary precautions to avoid such break or injury.

Article 114

Breaking or injury by owners of a submarine cable or pipeline of another submarine cable or pipeline

Every State shall adopt the laws and regulations necessary to provide that, if persons subject to its jurisdiction who are the owners of a submarine cable or pipeline beneath the high seas, in laying or repairing that cable or pipeline, cause a break in or injury to another cable or pipeline, they shall bear the cost of the repairs.

Article 115

Indemnity for loss incurred in avoiding injury to a submarine cable or pipeline

Every State shall adopt the laws and regulations necessary to ensure that the owners of ships who can prove that they have sacrificed an anchor, a net or any other fishing gear, in order to avoid injuring a submarine cable or pipeline, shall be indemnified by the owner of the cable or pipeline, provided that the owner of the ship has taken all reasonable precautionary measures beforehand.

SECTION 2. CONSERVATION AND MANAGEMENT OF THE LIVING RESOURCES OF THE HIGH SEAS

Article 116

Right to fish on the high seas

All States have the right for their nationals to engage in fishing on the high seas subject to:

- (a) their treaty obligations;
- (b) the rights and duties as well as the interests of coastal States provided for, *inter alia*, in article 63, paragraph 2, and articles 64 to 67; and
- (c) the provisions of this section.

Article 117

Duty of States to adopt with respect to their nationals measures for the conservation of the living resources of the high seas

All States have the duty to take, or to co-operate with other States in taking, such measures for their respective nationals as may be necessary for the conservation of the living resources of the high seas.

Article 118

Co-operation of States in the conservation and management of living resources

States shall co-operate with each other in the conservation and management of living resources in the areas of the high seas. States whose nationals exploit identical living resources, or different living resources in the same area, shall enter into negotiations with a view to taking the measures necessary for the conservation of the living resources concerned. They shall, as appropriate, co-operate to establish subregional or regional fisheries organizations to this end.

Article 119

Conservation of the living resources of the high seas

1. In determining the allowable catch and establishing other conservation measures for the living resources in the high seas, States shall:

- (a) take measures which are designed, on the best scientific evidence available to the States concerned, to maintain or restore populations of harvested species at levels which can produce the maximum sustainable yield, as qualified by relevant environmental and economic factors, including the special requirements of developing States, and taking into account fishing patterns, the interdependence of stocks and any generally recommended international minimum standards, whether subregional, regional or global;
- (b) take into consideration the effects on species associated with or dependent upon harvested species with a view to maintaining or restoring populations of such associated or dependent species above levels at which their reproduction may become seriously threatened.

2. Available scientific information, catch and fishing effort statistics, and other data relevant to the conservation of fish stocks shall be contributed and exchanged on a regular basis through competent international organizations, whether subregional, regional or global, where appropriate and with participation by all States concerned.

3. States concerned shall ensure that conservation measures and their implementation do not discriminate in form or in fact against the fishermen of any State.

Article 120

Marine mammals

Article 65 also applies to the conservation and management of marine mammals in the high seas.

PART VIII

REGIME OF ISLANDS

Article 121 *Régime of islands*

1. An island is a naturally formed area of land, surrounded by water, which is above water at high tide.
2. Except as provided for in paragraph 3, the territorial sea, the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf of an island are determined in accordance with the provisions of this Convention applicable to other land territory.
3. Rocks which cannot sustain human habitation or economic life of their own shall have no exclusive economic zone or continental shelf.

PART IX

ENCLOSED OR SEMI-ENCLOSED SEAS

Article 122 *Definition*

For the purposes of this Convention, "enclosed or semi-enclosed sea" means a gulf, basin or sea surrounded by two or more States and connected to another sea or the ocean by a narrow outlet or consisting entirely or primarily of the territorial seas and exclusive economic zones of two or more coastal States.

Article 123 *Co-operation of States bordering enclosed or semi-enclosed seas*

States bordering an enclosed or semi-enclosed sea should co-operate with each other in the exercise of their rights and in the performance of their duties under this Convention. To this end they shall endeavour, directly or through an appropriate regional organization:

- (a) to co-ordinate the management, conservation, exploration and exploitation of the living resources of the sea;
- (b) to co-ordinate the implementation of their rights and duties with respect to the protection and preservation of the marine environment;
- (c) to co-ordinate their scientific research policies and undertake where appropriate joint programmes of scientific research in the area;
- (d) to invite, as appropriate, other interested States or international organizations to co-operate with them in furtherance of the provisions of this article.

PART X

RIGHT OF ACCESS OF LAND-LOCKED STATES TO
AND FROM THE SEA AND FREEDOM OF TRANSIT*Article 124*
Use of terms

1. For the purposes of this Convention:

- (a) "land-locked State" means a State which has no sea-coast;
- (b) "transit State" means a State, with or without a sea-coast, situated between a land-locked State and the sea, through whose territory traffic in transit passes;
- (c) "traffic in transit" means transit of persons, baggage, goods and means of transport across the territory of one or more transit States, when the passage across such territory, with or without trans-shipment, warehousing, breaking bulk or change in the mode of transport, is only a portion of a complete journey which begins or terminates within the territory of the land-locked State;
- (d) "means of transport" means:
 - (i) railway rolling stock, sea, lake and river craft and road vehicles;
 - (ii) where local conditions so require, porters and pack animals.

2. Land-locked States and transit States may, by agreement between them, include as means of transport pipelines and gas lines and means of transport other than those included in paragraph 1.

*Article 125**Right of access to and from the sea and freedom of transit*

1. Land-locked States shall have the right of access to and from the sea for the purpose of exercising the rights provided for in this Convention including those relating to the freedom of the high seas and the common heritage of mankind. To this end, land-locked States shall enjoy freedom of transit through the territory of transit States by all means of transport.

2. The terms and modalities for exercising freedom of transit shall be agreed between the land-locked States and transit States concerned through bilateral, subregional or regional agreements.

3. Transit States, in the exercise of their full sovereignty over their territory, shall have the right to take all measures necessary to ensure that the rights and facilities provided for in this Part for land-locked States shall in no way infringe their legitimate interests.

*Article 126**Exclusion of application of the most-favoured-nation clause*

The provisions of this Convention, as well as special agreements relating to the exercise of the right of access to and from the sea, establishing rights and facilities on account of the special geographical position of land-locked States, are excluded from the application of the most-favoured-nation clause.

Article 127
Customs duties, taxes and other charges

1. Traffic in transit shall not be subject to any customs duties, taxes or other charges except charges levied for specific services rendered in connection with such traffic.

2. Means of transport in transit and other facilities provided for and used by land-locked States shall not be subject to taxes or charges higher than those levied for the use of means of transport of the transit State.

Article 128
Free zones and other customs facilities

For the convenience of traffic in transit, free zones or other customs facilities may be provided at the ports of entry and exit in the transit States, by agreement between those States and the land-locked States.

Article 129
Co-operation in the construction and improvement of means of transport

Where there are no means of transport in transit States to give effect to the freedom of transit or where the existing means, including the port installations and equipment, are inadequate in any respect, the transit States and land-locked States concerned may co-operate in constructing or improving them.

Article 130
Measures to avoid or eliminate delays or other difficulties of a technical nature in traffic in transit

1. Transit States shall take all appropriate measures to avoid delays or other difficulties of a technical nature in traffic in transit.

2. Should such delays or difficulties occur, the competent authorities of the transit States and land-locked States concerned shall co-operate towards their expeditious elimination.

Article 131
Equal treatment in maritime ports

Ships flying the flag of land-locked States shall enjoy treatment equal to that accorded to other foreign ships in maritime ports.

Article 132
Grant of greater transit facilities

This Convention does not entail in any way the withdrawal of transit facilities which are greater than those provided for in this Convention and which are agreed between States Parties to this Convention or granted by a State Party. This Convention also does not preclude such grant of greater facilities in the future.

PART XI

THE AREA

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 133
Use of terms

For the purposes of this Part:

- (a) "resources" means all solid, liquid or gaseous mineral resources *in situ* in the Area at or beneath the sea-bed, including polymetallic nodules;
- (b) resources, when recovered from the Area, are referred to as "minerals".

Article 134
Scope of this Part

1. This Part applies to the Area.
2. Activities in the Area shall be governed by the provisions of this Part.
3. The requirements concerning deposit of, and publicity to be given to, the charts or lists of geographical co-ordinates showing the limits referred to in article I, paragraph I(1), are set forth in Part VI.
4. Nothing in this article affects the establishment of the outer limits of the continental shelf in accordance with Part VI or the validity of agreements relating to delimitation between States with opposite or adjacent coasts.

Article 135
Legal status of the superjacent waters and air space

Neither this Part nor any rights granted or exercised pursuant thereto shall affect the legal status of the waters superjacent to the Area or that of the air space above those waters.

SECTION 2. PRINCIPLES GOVERNING THE AREA

Article 136
Common heritage of mankind

The Area and its resources are the common heritage of mankind.

Article 137
Legal status of the Area and its resources

1. No State shall claim or exercise sovereignty or sovereign rights over any part of the Area or its resources, nor shall any State or natural or juridical person appropriate any part thereof. No such claim or exercise of sovereignty or sovereign rights nor such appropriation shall be recognized.
2. All rights in the resources of the Area are vested in mankind as a whole, on whose behalf the Authority shall act. These resources are not subject to alienation. The minerals recovered from the Area, however, may only be alien-

ated in accordance with this Part and the rules, regulations and procedures of the Authority.

3. No State or natural or juridical person shall claim, acquire or exercise rights with respect to the minerals recovered from the Area except in accordance with this Part. Otherwise, no such claim, acquisition or exercise of such rights shall be recognized.

Article 138

General conduct of States in relation to the Area

The general conduct of States in relation to the Area shall be in accordance with the provisions of this Part, the principles embodied in the Charter of the United Nations and other rules of international law in the interests of maintaining peace and security and promoting international co-operation and mutual understanding.

Article 139

Responsibility to ensure compliance and liability for damage

1. States Parties shall have the responsibility to ensure that activities in the Area, whether carried out by States Parties, or state enterprises or natural or juridical persons which possess the nationality of States Parties or are effectively controlled by them or their nationals, shall be carried out in conformity with this Part. The same responsibility applies to international organizations for activities in the Area carried out by such organizations.

2. Without prejudice to the rules of international law and Annex III, article 22, damage caused by the failure of a State Party or international organization to carry out its responsibilities under this Part shall entail liability; States Parties or international organizations acting together shall bear joint and several liability. A State Party shall not however be liable for damage caused by any failure to comply with this Part by a person whom it has sponsored under article 153, paragraph 2(b), if the State Party has taken all necessary and appropriate measures to secure effective compliance under article 153, paragraph 4, and Annex III, article 4, paragraph 4.

3. States Parties that are members of international organizations shall take appropriate measures to ensure the implementation of this article with respect to such organizations.

Article 140

Benefit of mankind

1. Activities in the Area shall, as specifically provided for in this Part, be carried out for the benefit of mankind as a whole, irrespective of the geographical location of States, whether coastal or land-locked, and taking into particular consideration the interests and needs of developing States and of peoples who have not attained full independence or other self-governing status recognized by the United Nations in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV) and other relevant General Assembly resolutions.

2. The Authority shall provide for the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area through any appropriate mechanism, on a non-discriminatory basis, in accordance with article 160, paragraph 2(f)(i).

Article 141

Use of the Area exclusively for peaceful purposes

The Area shall be open to use exclusively for peaceful purposes by all States, whether coastal or land-locked, without discrimination and without prejudice to the other provisions of this Part.

*Article 142**Rights and legitimate interests of coastal States*

1. Activities in the Area, with respect to resource deposits in the Area which lie across limits of national jurisdiction, shall be conducted with due regard to the rights and legitimate interests of any coastal State across whose jurisdiction such deposits lie.

2. Consultations, including a system of prior notification, shall be maintained with the State concerned, with a view to avoiding infringement of such rights and interests. In cases where activities in the Area may result in the exploitation of resources lying within national jurisdiction, the prior consent of the coastal State concerned shall be required.

3. Neither this Part nor any rights granted or exercised pursuant thereto shall affect the rights of coastal States to take such measures consistent with the relevant provisions of Part XII as may be necessary to prevent, mitigate or eliminate grave and imminent danger to their coastline, or related interests from pollution or threat thereof or from other hazardous occurrences resulting from or caused by any activities in the Area.

*Article 143**Marine scientific research*

1. Marine scientific research in the Area shall be carried out exclusively for peaceful purposes and for the benefit of mankind as a whole, in accordance with Part XIII.

2. The Authority may carry out marine scientific research concerning the Area and its resources, and may enter into contracts for that purpose. The Authority shall promote and encourage the conduct of marine scientific research in the Area, and shall co-ordinate and disseminate the results of such research and analysis when available.

3. States Parties may carry out marine scientific research in the Area. States Parties shall promote international co-operation in marine scientific research in the Area by:

- (a) participating in international programmes and encouraging co-operation in marine scientific research by personnel of different countries and of the Authority;
- (b) ensuring that programmes are developed through the Authority or other international organizations as appropriate for the benefit of developing States and technologically less developed States with a view to:
 - (i) strengthening their research capabilities;
 - (ii) training their personnel and the personnel of the Authority in the techniques and applications of research;
 - (iii) fostering the employment of their qualified personnel in research in the Area;
- (c) effectively disseminating the results of research and analysis when available, through the Authority or other international channels when appropriate.

*Article 144**Transfer of technology*

1. The Authority shall take measures in accordance with this Convention:

- (a) to acquire technology and scientific knowledge relating to activities in the Area; and

- (b) to promote and encourage the transfer to developing States of such technology and scientific knowledge so that all States Parties benefit therefrom.

2. To this end the Authority and States Parties shall co-operate in promoting the transfer of technology and scientific knowledge relating to activities in the Area so that the Enterprise and all States Parties may benefit therefrom. In particular they shall initiate and promote:

- (a) programmes for the transfer of technology to the Enterprise and to developing States with regard to activities in the Area, including, *inter alia*, facilitating the access of the Enterprise and of developing States to the relevant technology, under fair and reasonable terms and conditions;
- (b) measures directed towards the advancement of the technology of the Enterprise and the domestic technology of developing States, particularly by providing opportunities to personnel from the Enterprise and from developing States for training in marine science and technology and for their full participation in activities in the Area.

Article 145

Protection of the marine environment

Necessary measures shall be taken in accordance with this Convention with respect to activities in the Area to ensure effective protection for the marine environment from harmful effects which may arise from such activities. To this end the Authority shall adopt appropriate rules, regulations and procedures for *inter alia*:

- (a) the prevention, reduction and control of pollution and other hazards to the marine environment, including the coastline, and of interference with the ecological balance of the marine environment, particular attention being paid to the need for protection from harmful effects of such activities as drilling, dredging, excavation, disposal of waste, construction and operation or maintenance of installations, pipelines and other devices related to such activities;
- (b) the protection and conservation of the natural resources of the Area and the prevention of damage to the flora and fauna of the marine environment.

Article 146

Protection of human life

With respect to activities in the Area, necessary measures shall be taken to ensure effective protection of human life. To this end the Authority shall adopt appropriate rules, regulations and procedures to supplement existing international law as embodied in relevant treaties.

Article 147

Accommodation of activities in the Area and in the marine environment

1. Activities in the Area shall be carried out with reasonable regard for other activities in the marine environment.
2. Installations used for carrying out activities in the Area shall be subject to the following conditions:
 - (a) such installations shall be erected, emplaced and removed solely in accordance with this Part and subject to the rules, regulations and procedures of the Authority. Due notice must be given of the erection, em-

- placement and removal of such installations, and permanent means for giving warning of their presence must be maintained;
- (b) such installations may not be established where interference may be caused to the use of recognized sea lanes essential to international navigation or in areas of intense fishing activity;
 - (c) safety zones shall be established around such installations with appropriate markings to ensure the safety of both navigation and the installations. The configuration and location of such safety zones shall not be such as to form a belt impeding the lawful access of shipping to particular maritime zones or navigation along international sea lanes;
 - (d) such installations shall be used exclusively for peaceful purposes;
 - (e) such installations do not possess the status of islands. They have no territorial sea of their own, and their presence does not affect the delimitation of the territorial sea, the exclusive economic zone or the continental shelf.
3. Other activities in the marine environment shall be conducted with reasonable regard for activities in the Area.

Article 148

Participation of developing States in activities in the Area

The effective participation of developing States in activities in the Area shall be promoted as specifically provided for in this Part, having due regard to their special interests and needs, and in particular to the special need of the landlocked and geographically disadvantaged among them to overcome obstacles arising from their disadvantaged location, including remoteness from the Area and difficulty of access to and from it.

Article 149

Archaeological and historical objects

All objects of an archaeological and historical nature found in the Area shall be preserved or disposed of for the benefit of mankind as a whole, particular regard being paid to the preferential rights of the State or country of origin, or the State of cultural origin, or the State of historical and archaeological origin.

SECTION 3. DEVELOPMENT OF RESOURCES OF THE AREA

Article 150

Policies relating to activities in the Area

Activities in the Area shall, as specifically provided for in this Part, be carried out in such a manner as to foster healthy development of the world economy and balanced growth of international trade, and to promote international co-operation for the over-all development of all countries, especially developing States, and with a view to ensuring:

- (a) the development of the resources of the Area;
- (b) orderly, safe and rational management of the resources of the Area, including the efficient conduct of activities in the Area and, in accordance with sound principles of conservation, the avoidance of unnecessary waste;

- (c) the expansion of opportunities for participation in such activities consistent in particular with articles 144 and 148;
- (d) participation in revenues by the Authority and the transfer of technology to the Enterprise and developing States as provided for in this Convention;
- (e) increased availability of the minerals derived from the Area as needed in conjunction with minerals derived from other sources, to ensure supplies to consumers of such minerals;
- (f) the promotion of just and stable prices remunerative to producers and fair to consumers for minerals derived both from the Area and from other sources, and the promotion of long-term equilibrium between supply and demand;
- (g) the enhancement of opportunities for all States Parties, irrespective of their social and economic systems or geographical location, to participate in the development of the resources of the Area and the prevention of monopolization of activities in the Area;
- (h) the protection of developing countries from adverse effects on their economies or on their export earnings resulting from a reduction in the price of an affected mineral, or in the volume of exports of that mineral, to the extent that such reduction is caused by activities in the Area, as provided in article 151;
- (i) the development of the common heritage for the benefit of mankind as a whole; and
- (j) conditions of access to markets for the imports of minerals produced from the resources of the Area and for imports of commodities produced from such minerals shall not be more favourable than the most favourable applied to imports from other sources.

Article 151

Production policies

1. (a) Without prejudice to the objectives set forth in article 150 and for the purpose of implementing subparagraph (h) of that article, the Authority, acting through existing forums or such new arrangements or agreements as may be appropriate, in which all interested parties, including both producers and consumers, participate, shall take measures necessary to promote the growth, efficiency and stability of markets for those commodities produced from the minerals derived from the Area, at prices remunerative to producers and fair to consumers. All States Parties shall co-operate to this end.
- (b) The Authority shall have the right to participate in any commodity conference dealing with those commodities and in which all interested parties including both producers and consumers participate. The Authority shall have the right to become a party to any arrangement or agreement resulting from such conferences. Participation of the Authority in any organs established under those arrangements or agreements shall be in respect of production in the Area and in accordance with the relevant rules of those organs.
- (c) The Authority shall carry out its obligations under the arrangements or agreements referred to in this paragraph in a manner which assures a uniform and non-discriminatory implementation in respect of all production in the Area of the minerals concerned. In doing so, the Authority shall act in a manner consistent with the terms of existing contracts and approved plans of work of the Enterprise.

2. (a) During the interim period specified in paragraph 3, commercial production shall not be undertaken pursuant to an approved plan of work until the operator has applied for and has been issued a production authorization by the Authority. Such production authorizations may not be applied for or issued more than five years prior to the planned commencement of commercial production under the plan of work unless, having regard to the nature and timing of project development, the rules, regulations and procedures of the Authority prescribe another period.
 - (b) In the application for the production authorization, the operator shall specify the annual quantity of nickel expected to be recovered under the approved plan of work. The application shall include a schedule of expenditures to be made by the operator after he has received the authorization which are reasonably calculated to allow him to begin commercial production on the date planned.
 - (c) For the purposes of subparagraphs (a) and (b), the Authority shall establish appropriate performance requirements in accordance with Annex III, article 17.
 - (d) The Authority shall issue a production authorization for the level of production applied for unless the sum of that level and the levels already authorized exceeds the nickel production ceiling, as calculated pursuant to paragraph 4 in the year of issuance of the authorization, during any year of planned production falling within the interim period.
 - (e) When issued, the production authorization and approved application shall become a part of the approved plan of work.
 - (f) If the operator's application for a production authorization is denied pursuant to subparagraph (d), the operator may apply again to the Authority at any time.
3. The interim period shall begin five years prior to 1 January of the year in which the earliest commercial production is planned to commence under an approved plan of work. If the earliest commercial production is delayed beyond the year originally planned, the beginning of the interim period and the production ceiling originally calculated shall be adjusted accordingly. The interim period shall last 25 years or until the end of the Review Conference referred to in article 155 or until the day when such new arrangements or agreements as are referred to in paragraph 1 enter into force, whichever is earliest. The Authority shall resume the power provided in this article for the remainder of the interim period if the said arrangements or agreements should lapse or become ineffective for any reason whatsoever.
4. (a) The production ceiling for any year of the interim period shall be the sum of:
 - (i) the difference between the trend line values for nickel consumption, as calculated pursuant to subparagraph (b), for the year immediately prior to the year of the earliest commercial production and the year immediately prior to the commencement of the interim period; and
 - (ii) sixty per cent of the difference between the trend line values for nickel consumption, as calculated pursuant to subparagraph (b), for the year for which the production authorization is being applied for and the year immediately prior to the year of the earliest commercial production.
 - (b) For the purposes of subparagraph (a):
 - (i) trend line values used for computing the nickel production ceiling shall be those annual nickel consumption values on a trend line

computed during the year in which a production authorization is issued. The trend line shall be derived from a linear regression of the logarithms of actual nickel consumption for the most recent 15-year period for which such data are available, time being the independent variable. This trend line shall be referred to as the original trend line;

- (ii) if the annual rate of increase of the original trend line is less than 3 per cent, then the trend line used to determine the quantities referred to in subparagraph (a) shall instead be one passing through the original trend line at the value for the first year of the relevant 15-year period, and increasing at 3 per cent annually; provided however that the production ceiling established for any year of the interim period may not in any case exceed the difference between the original trend line value for that year and the original trend line value for the year immediately prior to the commencement of the interim period.

5. The Authority shall reserve to the Enterprise for its initial production a quantity of 38,000 metric tonnes of nickel from the available production ceiling calculated pursuant to paragraph 4.

- 6. (a) An operator may in any year produce less than or up to 8 per cent more than the level of annual production of minerals from polymetallic nodules specified in his production authorization, provided that the over-all amount of production shall not exceed that specified in the authorization. Any excess over 8 per cent and up to 20 per cent in any year, or any excess in the first and subsequent years following two consecutive years in which excesses occur, shall be negotiated with the Authority, which may require the operator to obtain a supplementary production authorization to cover additional production.

- (b) Applications for such supplementary production authorizations shall be considered by the Authority only after all pending applications by operators who have not yet received production authorizations have been acted upon and due account has been taken of other likely applicants. The Authority shall be guided by the principle of not exceeding the total production allowed under the production ceiling in any year of the interim period. It shall not authorize the production under any plan of work of a quantity in excess of 46,500 metric tonnes of nickel per year.

7. The levels of production of other metals such as copper, cobalt and manganese extracted from the polymetallic nodules that are recovered pursuant to a production authorization should not be higher than those which would have been produced had the operator produced the maximum level of nickel from those nodules pursuant to this article. The Authority shall establish rules, regulations and procedures pursuant to Annex III, article 17, to implement this paragraph.

8. Rights and obligations relating to unfair economic practices under relevant multilateral trade agreements shall apply to the exploration for and exploitation of minerals from the Area. In the settlement of disputes arising under this provision, States Parties which are Parties to such multilateral trade agreements shall have recourse to the dispute settlement procedures of such agreements.

9. The Authority shall have the power to limit the level of production of minerals from the Area, other than minerals from polymetallic nodules, under such conditions and applying such methods as may be appropriate by adopting regulations in accordance with article 161, paragraph 8.

10. Upon the recommendation of the Council on the basis of advice from the Economic Planning Commission, the Assembly shall establish a system of

compensation or take other measures of economic adjustment assistance including co-operation with specialized agencies and other international organizations to assist developing countries which suffer serious adverse effects on their export earnings or economies resulting from a reduction in the price of an affected mineral or in the volume of exports of that mineral, to the extent that such reduction is caused by activities in the Area. The Authority on request shall initiate studies on the problems of those States which are likely to be most seriously affected with a view to minimizing their difficulties and assisting them in their economic adjustment.

Article 152

Exercise of powers and functions by the Authority

1. The Authority shall avoid discrimination in the exercise of its powers and functions, including the granting of opportunities for activities in the Area.
2. Nevertheless, special consideration for developing States, including particular consideration for the land-locked and geographically disadvantaged among them, specifically provided for in this Part shall be permitted.

Article 153

System of exploration and exploitation

1. Activities in the Area shall be organized, carried out and controlled by the Authority on behalf of mankind as a whole in accordance with this article as well as other relevant provisions of this Part and the relevant Annexes, and the rules, regulations and procedures of the Authority.
2. Activities in the Area shall be carried out as prescribed in paragraph 3:
 - (a) by the Enterprise, and
 - (b) in association with the Authority by States Parties, or state enterprises or natural or juridical persons which possess the nationality of States Parties or are effectively controlled by them or their nationals, when sponsored by such States, or any group of the foregoing which meets the requirements provided in this Part and in Annex III.
3. Activities in the Area shall be carried out in accordance with a formal written plan of work drawn up in accordance with Annex III and approved by the Council after review by the Legal and Technical Commission. In the case of activities in the Area carried out as authorized by the Authority by the entities specified in paragraph 2(b), the plan of work shall, in accordance with Annex III, article 3, be in the form of a contract. Such contracts may provide for joint arrangements in accordance with Annex III, article 11.
4. The Authority shall exercise such control over activities in the Area as is necessary for the purpose of securing compliance with the relevant provisions of this Part and the Annexes relating thereto, and the rules, regulations and procedures of the Authority, and the plans of work approved in accordance with paragraph 3. States Parties shall assist the Authority by taking all measures necessary to ensure such compliance in accordance with article 139.
5. The Authority shall have the right to take at any time any measures provided for under this Part to ensure compliance with its provisions and the exercise of the functions of control and regulation assigned to it thereunder or under any contract. The Authority shall have the right to inspect all installations in the Area used in connection with activities in the Area.
6. A contract under paragraph 3 shall provide for security of tenure. Accordingly, the contract shall not be revised, suspended or terminated except in accordance with Annex III, articles 18 and 19.

Article 154
Periodic review

Every five years from the entry into force of this Convention, the Assembly shall undertake a general and systematic review of the manner in which the international régime of the Area established in this Convention has operated in practice. In the light of this review the Assembly may take, or recommend that other organs take, measures in accordance with the provisions and procedures of this Part and the Annexes relating thereto which will lead to the improvement of the operation of the régime.

Article 155
The Review Conference

1. Fifteen years from 1 January of the year in which the earliest commercial production commences under an approved plan of work, the Assembly shall convene a conference for the review of those provisions of this Part and the relevant Annexes which govern the system of exploration and exploitation of the resources of the Area. The Review Conference shall consider in detail, in the light of the experience acquired during that period:

- (a) whether the provisions of this Part which govern the system of exploration and exploitation of the resources of the Area have achieved their aims in all respects, including whether they have benefited mankind as a whole;
- (b) whether, during the 15-year period, reserved areas have been exploited in an effective and balanced manner in comparison with non-reserved areas;
- (c) whether the development and use of the Area and its resources have been undertaken in such a manner as to foster healthy development of the world economy and balanced growth of international trade;
- (d) whether monopolization of activities in the Area has been prevented;
- (e) whether the policies set forth in articles 150 and 151 have been fulfilled; and
- (f) whether the system has resulted in the equitable sharing of benefits derived from activities in the Area, taking into particular consideration the interests and needs of the developing States.

2. The Review Conference shall ensure the maintenance of the principle of the common heritage of mankind, the international régime designed to ensure equitable exploitation of the resources of the Area for the benefit of all countries, especially the developing States, and an Authority to organize, conduct and control activities in the Area. It shall also ensure the maintenance of the principles laid down in this Part with regard to the exclusion of claims or exercise of sovereignty over any part of the Area, the rights of States and their general conduct in relation to the Area, and their participation in activities in the Area in conformity with this Convention, the prevention of monopolization of activities in the Area, the use of the Area exclusively for peaceful purposes, economic aspects of activities in the Area, marine scientific research, transfer of technology, protection of the marine environment, protection of human life, rights of coastal States, the legal status of the waters superjacent to the Area and that of the air space above those waters and accommodation between activities in the Area and other activities in the marine environment.

3. The decision-making procedure applicable at the Review Conference shall be the same as that applicable at the Third United Nations Conference on the Law of the Sea. The Conference shall make every effort to reach agreement on

any amendments by way of consensus and there should be no voting on such matters until all efforts at achieving consensus have been exhausted.

4. If, five years after its commencement, the Review Conference has not reached agreement on the system of exploration and exploitation of the resources of the Area, it may decide during the ensuing 12 months, by a three-fourths majority of the States Parties, to adopt and submit to the States Parties for ratification or accession such amendments changing or modifying the system as it determines necessary and appropriate. Such amendments shall enter into force for all States Parties 12 months after the deposit of instruments of ratification or accession by three fourths of the States Parties.

5. Amendments adopted by the Review Conference pursuant to this article shall not affect rights acquired under existing contracts.

SECTION 4. THE AUTHORITY

SUBSECTION A. GENERAL PROVISIONS

Article 156

Establishment of the Authority

1. There is hereby established the International Sea-Bed Authority, which shall function in accordance with this Part.

2. All States Parties are *ipso facto* members of the Authority.

3. Observers at the Third United Nations Conference on the Law of the Sea who have signed the Final Act and who are not referred to in article 305, paragraph 1 (c), (d), (e) or (f), shall have the right to participate in the Authority as observers, in accordance with its rules, regulations and procedures.

4. The seat of the Authority shall be in Jamaica.

5. The Authority may establish such regional centres or offices as it deems necessary for the exercise of its functions.

Article 157

Nature and fundamental principles of the Authority

1. The Authority is the organization through which States Parties shall, in accordance with this Part, organize and control activities in the Area, particularly with a view to administering the resources of the Area.

2. The powers and functions of the Authority shall be those expressly conferred upon it by this Convention. The Authority shall have such incidental powers, consistent with this Convention, as are implicit in and necessary for the exercise of those powers and functions with respect to activities in the Area.

3. The Authority is based on the principle of the sovereign equality of all its members.

4. All members of the Authority shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with this Part in order to ensure to all of them the rights and benefits resulting from membership.

Article 158

Organs of the Authority

1. There are hereby established, as the principal organs of the Authority, an Assembly, a Council and a Secretariat.

2. There is hereby established the Enterprise, the organ through which the Authority shall carry out the functions referred to in article 170, paragraph 1.

3. Such subsidiary organs as may be found necessary may be established in accordance with this Part.

4. Each principal organ of the Authority and the Enterprise shall be responsible for exercising those powers and functions which are conferred upon it. In exercising such powers and functions each organ shall avoid taking any action which may derogate from or impede the exercise of specific powers and functions conferred upon another organ.

SUBSECTION B. THE ASSEMBLY

Article 159 *Composition, procedure and voting*

1. The Assembly shall consist of all the members of the Authority. Each member shall have one representative in the Assembly, who may be accompanied by alternates and advisers.

2. The Assembly shall meet in regular annual sessions and in such special sessions as may be decided by the Assembly, or convened by the Secretary-General at the request of the Council or of a majority of the members of the Authority.

3. Sessions shall take place at the seat of the Authority unless otherwise decided by the Assembly.

4. The Assembly shall adopt its rules of procedure. At the beginning of each regular session, it shall elect its President and such other officers as may be required. They shall hold office until a new President and other officers are elected at the next regular session.

5. A majority of the members of the Assembly shall constitute a quorum.

6. Each member of the Assembly shall have one vote.

7. Decisions on questions of procedure, including decisions to convene special sessions of the Assembly, shall be taken by a majority of the members present and voting.

8. Decisions on questions of substance shall be taken by a two-thirds majority of the members present and voting, provided that such majority includes a majority of the members participating in the session. When the issue arises as to whether a question is one of substance or not, that question shall be treated as one of substance unless otherwise decided by the Assembly by the majority required for decisions on questions of substance.

9. When a question of substance comes up for voting for the first time, the President may, and shall, if requested by at least one fifth of the members of the Assembly, defer the issue of taking a vote on that question for a period not exceeding five calendar days. This rule may be applied only once to any question, and shall not be applied so as to defer the question beyond the end of the session.

10. Upon a written request addressed to the President and sponsored by at least one fourth of the members of the Authority for an advisory opinion on the conformity with this Convention of a proposal before the Assembly on any matter, the Assembly shall request the Sea-Bed Disputes Chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea to give an advisory opinion thereon and shall defer voting on that proposal pending receipt of the advisory opinion

by the Chamber. If the advisory opinion is not received before the final week of the session in which it is requested, the Assembly shall decide when it will meet to vote upon the deferred proposal.

Article 160
Powers and functions

1. The Assembly, as the sole organ of the Authority consisting of all the members, shall be considered the supreme organ of the Authority to which the other principal organs shall be accountable as specifically provided for in this Convention. The Assembly shall have the power to establish general policies in conformity with the relevant provisions of this Convention on any question or matter within the competence of the Authority.

2. In addition, the powers and functions of the Assembly shall be:

- (a) to elect the members of the Council in accordance with article 161;
- (b) to elect the Secretary-General from among the candidates proposed by the Council;
- (c) to elect, upon the recommendation of the Council, the members of the Governing Board of the Enterprise and the Director-General of the Enterprise;
- (d) to establish such subsidiary organs as it finds necessary for the exercise of its functions in accordance with this Part. In the composition of these subsidiary organs due account shall be taken of the principle of equitable geographical distribution and of special interests and the need for members qualified and competent in the relevant technical questions dealt with by such organs;
- (e) to assess the contributions of members to the administrative budget of the Authority in accordance with an agreed scale of assessment based upon the scale used for the regular budget of the United Nations until the Authority shall have sufficient income from other sources to meet its administrative expenses;
- (f) (i) to consider and approve, upon the recommendation of the Council, the rules, regulations and procedures on the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area and the payments and contributions made pursuant to article 82, taking into particular consideration the interests and needs of developing States and peoples who have not attained full independence or other self-governing status. If the Assembly does not approve the recommendations of the Council, the Assembly shall return them to the Council for reconsideration in the light of the views expressed by the Assembly;
- (ii) to consider and approve the rules, regulations and procedures of the Authority, and any amendments thereto, provisionally adopted by the Council pursuant to article 162, paragraph 2 (o)(ii). These rules, regulations and procedures shall relate to prospecting, exploration and exploitation in the Area, the financial management and internal administration of the Authority, and, upon the recommendation of the Governing Board of the Enterprise, to the transfer of funds from the Enterprise to the Authority;
- (g) to decide upon the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area, consistent with this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority;
- (h) to consider and approve the proposed annual budget of the Authority submitted by the Council;

- (i) to examine periodic reports from the Council and from the Enterprise and special reports requested from the Council or any other organ of the Authority;
- (j) to initiate studies and make recommendations for the purpose of promoting international co-operation concerning activities in the Area and encouraging the progressive development of international law relating thereto and its codification;
- (k) to consider problems of a general nature in connection with activities in the Area arising in particular for developing States, as well as those problems for States in connection with activities in the Area that are due to their geographical location, particularly for land-locked and geographically disadvantaged States;
- (l) to establish, upon the recommendation of the Council, on the basis of advice from the Economic Planning Commission, a system of compensation or other measures of economic adjustment assistance as provided in article 151, paragraph 10;
- (m) to suspend the exercise of rights and privileges of membership pursuant to article 185;
- (n) to discuss any question or matter within the competence of the Authority and to decide as to which organ of the Authority shall deal with any such question or matter not specifically entrusted to a particular organ, consistent with the distribution of powers and functions among the organs of the Authority.

SUBSECTION C. THE COUNCIL

Article 161

Composition, procedure and voting

1. The Council shall consist of 36 members of the Authority elected by the Assembly in the following order:
 - (a) four members from among those States Parties which, during the last five years for which statistics are available, have either consumed more than 2 per cent of total world consumption or have had net imports of more than 2 per cent of total world imports of the commodities produced from the categories of minerals to be derived from the Area, and in any case one State from the Eastern European (Socialist) region, as well as the largest consumer;
 - (b) four members from among the eight States Parties which have the largest investments in preparation for and in the conduct of activities in the Area, either directly or through their nationals, including at least one State from the Eastern European (Socialist) region;
 - (c) four members from among States Parties which on the basis of production in areas under their jurisdiction are major net exporters of the categories of minerals to be derived from the Area, including at least two developing States whose exports of such minerals have a substantial bearing upon their economies;
 - (d) six members from among developing States Parties, representing special interests. The special interests to be represented shall include those of States with large populations, States which are land-locked or geographically disadvantaged, States which are major importers of the categories

of minerals to be derived from the Area, States which are potential producers of such minerals, and least developed States;

- (c) eighteen members elected according to the principle of ensuring an equitable geographical distribution of seats in the Council as a whole, provided that each geographical region shall have at least one member elected under this subparagraph. For this purpose, the geographical regions shall be Africa, Asia, Eastern European (Socialist), Latin America and Western European and Others.

2. In electing the members of the Council in accordance with paragraph 1, the Assembly shall ensure that:

- (a) land-locked and geographically disadvantaged States are represented to a degree which is reasonably proportionate to their representation in the Assembly;
- (b) coastal States, especially developing States, which do not qualify under paragraph 1(a), (b), (c) or (d) are represented to a degree which is reasonably proportionate to their representation in the Assembly;
- (c) each group of States Parties to be represented on the Council is represented by those members, if any, which are nominated by that group.

3. Elections shall take place at regular sessions of the Assembly. Each member of the Council shall be elected for four years. At the first election, however, the term of one half of the members of each group referred to in paragraph 1 shall be two years.

4. Members of the Council shall be eligible for re-election, but due regard should be paid to the desirability of rotation of membership.

5. The Council shall function at the seat of the Authority, and shall meet as often as the business of the Authority may require, but not less than three times a year.

6. A majority of the members of the Council shall constitute a quorum.

7. Each member of the Council shall have one vote.

8. (a) Decisions on questions of procedure shall be taken by a majority of the members present and voting.

(b) Decisions on questions of substance arising under the following provisions shall be taken by a two-thirds majority of the members present and voting, provided that such majority includes a majority of the members of the Council: article 162, paragraph 2, subparagraphs (f); (g); (h); (i); (n); (p); (v); article 191.

(c) Decisions on questions of substance arising under the following provisions shall be taken by a three-fourths majority of the members present and voting, provided that such majority includes a majority of the members of the Council: article 162, paragraph 1; article 162, paragraph 2, subparagraphs (a); (b); (c); (d); (e); (l); (q); (r); (s); (t); (u) in cases of non-compliance by a contractor or a sponsor; (w) provided that orders issued thereunder may be binding for not more than 30 days unless confirmed by a decision taken in accordance with subparagraph (d); article 162, paragraph 2, subparagraphs (x); (y); (z); article 163, paragraph 2; article 174, paragraph 3; Annex IV, article 11.

(d) Decisions on questions of substance arising under the following provisions shall be taken by consensus: article 162, paragraph 2(m) and (o); adoption of amendments to Part XI:

(e) For the purposes of subparagraphs (d), (f) and (g), "consensus" means the absence of any formal objection. Within 14 days of the submission of a proposal to the Council, the President of the Council shall determine

whether there would be a formal objection to the adoption of the proposal. If the President determines that there would be such an objection, the President shall establish and convene, within three days following such determination, a conciliation committee consisting of not more than nine members of the Council, with the President as chairman, for the purpose of reconciling the differences and producing a proposal which can be adopted by consensus. The committee shall work expeditiously and report to the Council within 14 days following its establishment. If the committee is unable to recommend a proposal which can be adopted by consensus, it shall set out in its report the grounds on which the proposal is being opposed.

- (f) Decisions on questions not listed above which the Council is authorized to take by the rules, regulations and procedures of the Authority or otherwise shall be taken pursuant to the subparagraphs of this paragraph specified in the rules, regulations and procedures or, if not specified therein, then pursuant to the subparagraph determined by the Council if possible in advance, by consensus.
- (g) When the issue arises as to whether a question is within subparagraph (a), (b), (c) or (d), the question shall be treated as being within the subparagraph requiring the higher or highest majority or consensus as the case may be, unless otherwise decided by the Council by the said majority or by consensus.

9. The Council shall establish a procedure whereby a member of the Authority not represented on the Council may send a representative to attend a meeting of the Council when a request is made by such member, or a matter particularly affecting it is under consideration. Such a representative shall be entitled to participate in the deliberations but not to vote.

Article 162
Powers and functions

1. The Council is the executive organ of the Authority. The Council shall have the power to establish, in conformity with this Convention and the general policies established by the Assembly, the specific policies to be pursued by the Authority on any question or matter within the competence of the Authority.

2. In addition, the Council shall:

- (a) supervise and co-ordinate the implementation of the provisions of this Part on all questions and matters within the competence of the Authority and invite the attention of the Assembly to cases of non-compliance;
- (b) propose to the Assembly a list of candidates for the election of the Secretary-General;
- (c) recommend to the Assembly candidates for the election of the members of the Governing Board of the Enterprise and the Director-General of the Enterprise;
- (d) establish, as appropriate, and with due regard to economy and efficiency, such subsidiary organs as it finds necessary for the exercise of its functions in accordance with this Part. In the composition of subsidiary organs, emphasis shall be placed on the need for members qualified and competent in relevant technical matters dealt with by those organs provided that due account shall be taken of the principle of equitable geographical distribution and of special interests;
- (e) adopt its rules of procedure including the method of selecting its president;

- (f) enter into agreements with the United Nations or other international organizations on behalf of the Authority and within its competence, subject to approval by the Assembly;
- (g) consider the reports of the Enterprise and transmit them to the Assembly with its recommendations;
- (h) present to the Assembly annual reports and such special reports as the Assembly may request;
- (i) issue directives to the Enterprise in accordance with article 170;
- (j) approve plans of work in accordance with Annex III, article 6. The Council shall act upon each plan of work within 60 days of its submission by the Legal and Technical Commission at a session of the Council in accordance with the following procedures:
 - (i) if the Commission recommends the approval of a plan of work, it shall be deemed to have been approved by the Council if no member of the Council submits in writing to the President within 14 days a specific objection alleging non-compliance with the requirements of Annex III, article 6. If there is an objection, the conciliation procedure set forth in article 161, paragraph 8(e), shall apply. If, at the end of the conciliation procedure, the objection is still maintained, the plan of work shall be deemed to have been approved by the Council unless the Council disapproves it by consensus among its members excluding any State or States making the application or sponsoring the applicant;
 - (ii) if the Commission recommends the disapproval of a plan of work or does not make a recommendation, the Council may approve the plan of work by a three-fourths majority of the members present and voting, provided that such majority includes a majority of the members participating in the session;
- (k) approve plans of work submitted by the Enterprise in accordance with Annex IV, article 12, applying, *mutatis mutandis*, the procedures set forth in subparagraph (j);
- (l) exercise control over activities in the Area in accordance with article 153, paragraph 4, and the rules, regulations and procedures of the Authority;
- (m) take, upon the recommendation of the Economic Planning Commission, necessary and appropriate measures in accordance with article 150, subparagraph (h), to provide protection from the adverse economic effects specified therein;
- (n) make recommendations to the Assembly, on the basis of advice from the Economic Planning Commission, for a system of compensation or other measures of economic adjustment assistance as provided in article 151, paragraph 10;
- (o) (i) recommend to the Assembly rules, regulations and procedures on the equitable sharing of financial and other economic benefits derived from activities in the Area and the payments and contributions made pursuant to article 82, taking into particular consideration the interests and needs of the developing States and peoples who have not attained full independence or other self-governing status;
- (ii) adopt and apply provisionally, pending approval by the Assembly, the rules, regulations and procedures of the Authority, and any amendments thereto, taking into account the recommendations of the Legal and Technical Commission or other subordinate organ concerned. These rules, regulations and procedures shall relate to prospecting,

- exploration and exploitation in the Area and the financial management and internal administration of the Authority. Priority shall be given to the adoption of rules, regulations and procedures for the exploration for and exploitation of polymetallic nodules. Rules, regulations and procedures for the exploration for and exploitation of any resource other than polymetallic nodules shall be adopted within three years from the date of a request to the Authority by any of its members to adopt such rules, regulations and procedures in respect of such resource. All rules, regulations and procedures shall remain in effect on a provisional basis until approved by the Assembly or until amended by the Council in the light of any views expressed by the Assembly;
- (p) review the collection of all payments to be made by or to the Authority in connection with operations pursuant to this Part;
 - (q) make the selection from among applicants for production authorizations pursuant to Annex III, article 7, where such selection is required by that provision;
 - (r) submit the proposed annual budget of the Authority to the Assembly for its approval;
 - (s) make recommendations to the Assembly concerning policies on any question or matter within the competence of the Authority;
 - (t) make recommendations to the Assembly concerning suspension of the exercise of the rights and privileges of membership pursuant to article 185;
 - (u) institute proceedings on behalf of the Authority before the Sea-Bed Disputes Chamber in cases of non-compliance;
 - (v) notify the Assembly upon a decision by the Sea-Bed Disputes Chamber in proceedings instituted under subparagraph (u), and make any recommendations which it may find appropriate with respect to measures to be taken;
 - (w) issue emergency orders, which may include orders for the suspension or adjustment of operations, to prevent serious harm to the marine environment arising out of activities in the Area;
 - (x) disapprove areas for exploitation by contractors or the Enterprise in cases where substantial evidence indicates the risk of serious harm to the marine environment;
 - (y) establish a subsidiary organ for the elaboration of draft financial rules, regulations and procedures relating to:
 - (i) financial management in accordance with articles 171 to 175; and
 - (ii) financial arrangements in accordance with Annex III, article 13 and article 17, paragraph 1(c);
 - (z) establish appropriate mechanisms for directing and supervising a staff of inspectors who shall inspect activities in the Area to determine whether this Part, the rules, regulations and procedures of the Authority, and the terms and conditions of any contract with the Authority are being complied with.

Article 163
Organs of the Council

1. There are hereby established the following organs of the Council:
 - (a) an Economic Planning Commission;
 - (b) a Legal and Technical Commission.
2. Each Commission shall be composed of 15 members, elected by the Council from among the candidates nominated by the States Parties. However, if

necessary, the Council may decide to increase the size of either Commission having due regard to economy and efficiency.

3. Members of a Commission shall have appropriate qualifications in the area of competence of that Commission. States Parties shall nominate candidates of the highest standards of competence and integrity with qualifications in relevant fields so as to ensure the effective exercise of the functions of the Commissions.

4. In the election of members of the Commissions, due account shall be taken of the need for equitable geographical distribution and the representation of special interests.

5. No State Party may nominate more than one candidate for the same Commission. No person shall be elected to serve on more than one Commission.

6. Members of the Commissions shall hold office for a term of five years. They shall be eligible for re-election for a further term.

7. In the event of the death, incapacity or resignation of a member of a Commission prior to the expiration of the term of office, the Council shall elect for the remainder of the term, a member from the same geographical region or area of interest.

8. Members of Commissions shall have no financial interest in any activity relating to exploration and exploitation in the Area. Subject to their responsibilities to the Commissions upon which they serve, they shall not disclose, even after the termination of their functions, any industrial secret, proprietary data which are transferred to the Authority in accordance with Annex III, article 14, or any other confidential information coming to their knowledge by reason of their duties for the Authority.

9. Each Commission shall exercise its functions in accordance with such guidelines and directives as the Council may adopt.

10. Each Commission shall formulate and submit to the Council for approval such rules and regulations as may be necessary for the efficient conduct of the Commission's functions.

11. The decision-making procedures of the Commissions shall be established by the rules, regulations and procedures of the Authority. Recommendations to the Council shall, where necessary, be accompanied by a summary on the divergencies of opinion in the Commission.

12. Each Commission shall normally function at the seat of the Authority and shall meet as often as is required for the efficient exercise of its functions.

13. In the exercise of its functions, each Commission may, where appropriate, consult another commission, any competent organ of the United Nations or of its specialized agencies or any international organizations with competence in the subject-matter of such consultation.

Article 164

The Economic Planning Commission

1. Members of the Economic Planning Commission shall have appropriate qualifications such as those relevant to mining, management of mineral resource activities, international trade or international economics. The Council shall endeavour to ensure that the membership of the Commission reflects all appropriate qualifications. The Commission shall include at least two members from developing States whose exports of the categories of minerals to be derived from the Area have a substantial bearing upon their economies.

2. The Commission shall:

- (a) propose, upon the request of the Council, measures to implement decisions relating to activities in the Area taken in accordance with this Convention;
- (b) review the trends of and the factors affecting supply, demand and prices of materials which may be derived from the Area, bearing in mind the interests of both importing and exporting countries, and in particular of the developing States among them;
- (c) examine any situation likely to lead to the adverse effects referred to in article 150, subparagraph (h), brought to its attention by the State Party or States Parties concerned, and make appropriate recommendations to the Council;
- (d) propose to the Council for submission to the Assembly, as provided in article 151, paragraph 10, a system of compensation or other measures of economic adjustment assistance for developing States which suffer adverse effects caused by activities in the Area. The Commission shall make the recommendations to the Council that are necessary for the application of the system or other measures adopted by the Assembly in specific cases.

Article 165

The Legal and Technical Commission

1. Members of the Legal and Technical Commission shall have appropriate qualifications such as those relevant to exploration for and exploitation and processing of mineral resources, oceanology, protection of the marine environment, or economic or legal matters relating to ocean mining and related fields of expertise. The Council shall endeavour to ensure that the membership of the Commission reflects all appropriate qualifications.

2. The Commission shall:

- (a) make recommendations with regard to the exercise of the Authority's functions upon the request of the Council;
- (b) review formal written plans of work for activities in the Area in accordance with article 153, paragraph 3, and submit appropriate recommendations to the Council. The Commission shall base its recommendations solely on the grounds stated in Annex III and shall report fully thereon to the Council;
- (c) supervise, upon the request of the Council, activities in the Area, where appropriate, in consultation and collaboration with any entity carrying out such activities or State or States concerned and report to the Council;
- (d) prepare assessments of the environmental implications of activities in the Area;
- (e) make recommendations to the Council on the protection of the marine environment, taking into account the views of recognized experts in that field;
- (f) formulate and submit to the Council the rules, regulations and procedures referred to in article 162, paragraph 2(o), taking into account all relevant factors including assessments of the environmental implications of activities in the Area;
- (g) keep such rules, regulations and procedures under review and recommend to the Council from time to time such amendments thereto as it may deem necessary or desirable;
- (h) make recommendations to the Council regarding the establishment of a monitoring programme to observe, measure, evaluate and analyse, by recognized scientific methods, on a regular basis, the risks or effects of

pollution of the marine environment resulting from activities in the Area, ensure that existing regulations are adequate and are complied with and co-ordinate the implementation of the monitoring programme approved by the Council;

- (i) recommend to the Council that proceedings be instituted on behalf of the Authority before the Sea-Bed Disputes Chamber, in accordance with this Part and the relevant Annexes taking into account particularly article 187;
 - (j) make recommendations to the Council with respect to measures to be taken, upon a decision by the Sea-Bed Disputes Chamber in proceedings instituted in accordance with subparagraph (i);
 - (k) make recommendations to the Council to issue emergency orders, which may include orders for the suspension or adjustment of operations, to prevent serious harm to the marine environment arising out of activities in the Area. Such recommendations shall be taken up by the Council on a priority basis;
 - (l) make recommendations to the Council to disapprove areas for exploitation by contractors or the Enterprise in cases where substantial evidence indicates the risk of serious harm to the marine environment;
 - (m) make recommendations to the Council regarding the direction and supervision of a staff of inspectors who shall inspect activities in the Area to determine whether the provisions of this Part, the rules, regulations and procedures of the Authority, and the terms and conditions of any contract with the Authority are being complied with;
 - (n) calculate the production ceiling and issue production authorizations on behalf of the Authority pursuant to article 151, paragraphs 2 to 7, following any necessary selection among applicants for production authorizations by the Council in accordance with Annex III, article 7.
3. The members of the Commission shall, upon request by any State Party or other party concerned, be accompanied by a representative of such State or other party concerned when carrying out their function of supervision and inspection.

SUBSECTION D. THE SECRETARIAT

Article 166 The Secretariat

1. The Secretariat of the Authority shall comprise a Secretary-General and such staff as the Authority may require.
2. The Secretary-General shall be elected for four years by the Assembly from among the candidates proposed by the Council and may be re-elected.
3. The Secretary-General shall be the chief administrative officer of the Authority, and shall act in that capacity in all meetings of the Assembly, of the Council and of any subsidiary organ, and shall perform such other administrative functions as are entrusted to the Secretary-General by these organs.
4. The Secretary-General shall make an annual report to the Assembly on the work of the Authority.

Article 167 The staff of the Authority

1. The staff of the Authority shall consist of such qualified scientific and technical and other personnel as may be required to fulfil the administrative functions of the Authority.

2. The paramount consideration in the recruitment and employment of the staff and in the determination of their conditions of service shall be the necessity of securing the highest standards of efficiency, competence and integrity. Subject to this consideration, due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on as wide a geographical basis as possible.

3. The staff shall be appointed by the Secretary-General. The terms and conditions on which they shall be appointed, remunerated and dismissed shall be in accordance with the rules, regulations and procedures of the Authority.

Article 168

International character of the Secretariat

1. In the performance of their duties the Secretary-General and the staff shall not seek or receive instructions from any government or from any other source external to the Authority. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials responsible only to the Authority. Each State Party undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities. Any violation of responsibilities by a staff member shall be submitted to the appropriate administrative tribunal as provided in the rules, regulations and procedures of the Authority.

2. The Secretary-General and the staff shall have no financial interest in any activity relating to exploration and exploitation in the Area. Subject to their responsibilities to the Authority, they shall not disclose, even after the termination of their functions, any industrial secret, proprietary data which are transferred to the Authority in accordance with Annex III, article 14, or any other confidential information coming to their knowledge by reason of their employment with the Authority.

3. Violations of the obligations of a staff member of the Authority set forth in paragraph 2 shall, on the request of a State Party affected by such violation, or a natural or juridical person, sponsored by a State Party as provided in article 153, paragraph 2(b), and affected by such violation, be submitted by the Authority against the staff member concerned to a tribunal designated by the rules, regulations and procedures of the Authority. The Party affected shall have the right to take part in the proceedings. If the tribunal so recommends, the Secretary-General shall dismiss the staff member concerned.

4. The rules, regulations and procedures of the Authority shall contain such provisions as are necessary to implement this article.

Article 169

Consultation and co-operation with international and non-governmental organizations

1. The Secretary-General shall, on matters within the competence of the Authority, make suitable arrangements, with the approval of the Council, for consultation and co-operation with international and non-governmental organizations recognized by the Economic and Social Council of the United Nations.

2. Any organization with which the Secretary-General has entered into an arrangement under paragraph 1 may designate representatives to attend meetings of the organs of the Authority as observers in accordance with the rules of procedure of these organs. Procedures shall be established for obtaining the views of such organizations in appropriate cases.

budget and submit it to the Assembly, together with any recommendations thereon. The Assembly shall consider and approve the proposed annual budget in accordance with article 160, paragraph 2(h).

Article 173
Expenses of the Authority

1. The contributions referred to in article 171, subparagraph (a), shall be paid into a special account to meet the administrative expenses of the Authority until the Authority has sufficient funds from other sources to meet those expenses.

2. The administrative expenses of the Authority shall be a first call upon the funds of the Authority. Except for the assessed contributions referred to in article 171, subparagraph (a), the funds which remain after payment of administrative expenses may, *inter alia*:

- (a) be shared in accordance with article 140 and article 160, paragraph 2(g);
- (b) be used to provide the Enterprise with funds in accordance with article 170, paragraph 4;
- (c) be used to compensate developing States in accordance with article 151, paragraph 10, and article 160, paragraph 2(i).

Article 174
Borrowing power of the Authority

1. The Authority shall have the power to borrow funds.
2. The Assembly shall prescribe the limits on the borrowing power of the Authority in the financial regulations adopted pursuant to article 160, paragraph 2(f).
3. The Council shall exercise the borrowing power of the Authority.
4. States Parties shall not be liable for the debts of the Authority.

Article 175
Annual audit

The records, books and accounts of the Authority, including its annual financial statements, shall be audited annually by an independent auditor appointed by the Assembly.

**SUBSECTION G. LEGAL STATUS, PRIVILEGES
AND IMMUNITIES**

Article 176
Legal status

The Authority shall have international legal personality and such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

Article 177
Privileges and immunities

To enable the Authority to exercise its functions, it shall enjoy in the territory of each State Party the privileges and immunities set forth in this subsection. The privileges and immunities relating to the Enterprise shall be those set forth in Annex IV, article 13.

3. The Secretary-General may distribute to States Parties written reports submitted by the non-governmental organizations referred to in paragraph 1 on subjects in which they have special competence and which are related to the work of the Authority.

SUBSECTION E. THE ENTERPRISE

Article 170 *The Enterprise*

1. The Enterprise shall be the organ of the Authority which shall carry out activities in the Area directly, pursuant to article 153, paragraph 2(a), as well as the transporting, processing and marketing of minerals recovered from the Area.

2. The Enterprise shall, within the framework of the international legal personality of the Authority, have such legal capacity as is provided for in the Statute set forth in Annex IV. The Enterprise shall act in accordance with this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority, as well as the general policies established by the Assembly, and shall be subject to the directives and control of the Council.

3. The Enterprise shall have its principal place of business at the seat of the Authority.

4. The Enterprise shall, in accordance with article 173, paragraph 2, and Annex IV, article 11, be provided with such funds as it may require to carry out its functions, and shall receive technology as provided in article 144 and other relevant provisions of this Convention.

SUBSECTION F. FINANCIAL ARRANGEMENTS OF THE AUTHORITY

Article 171 *Funds of the Authority*

The funds of the Authority shall include:

- (a) assessed contributions made by members of the Authority in accordance with article 160, paragraph 2(e);
- (b) funds received by the Authority pursuant to Annex III, article 13, in connection with activities in the Area;
- (c) funds transferred from the Enterprise in accordance with Annex IV, article 10;
- (d) funds borrowed pursuant to article 174;
- (e) voluntary contributions made by members or other entities; and
- (f) payments to a compensation fund, in accordance with article 151, paragraph 10, whose sources are to be recommended by the Economic Planning Commission.

Article 172 *Annual budget of the Authority*

The Secretary-General shall draft the proposed annual budget of the Authority and submit it to the Council. The Council shall consider the proposed annual

Article 178
Immunity from legal process

The Authority, its property and assets, shall enjoy immunity from legal process except to the extent that the Authority expressly waives this immunity in a particular case.

Article 179
Immunity from search and any form of seizure

The property and assets of the Authority, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from search, requisition, confiscation, expropriation or any other form of seizure by executive or legislative action.

Article 180
*Exemption from restrictions, regulations,
controls and moratoria*

The property and assets of the Authority shall be exempt from restrictions, regulations, controls and moratoria of any nature.

Article 181
Archives and official communications of the Authority

1. The archives of the Authority, wherever located, shall be inviolable.
2. Proprietary data, industrial secrets or similar information and personnel records shall not be placed in archives which are open to public inspection.
3. With regard to its official communications, the Authority shall be accorded by each State Party treatment no less favourable than that accorded by that State to other international organizations.

Article 182
*Privileges and immunities of certain persons connected
with the Authority*

Representatives of States Parties attending meetings of the Assembly, the Council or organs of the Assembly or the Council, and the Secretary-General and staff of the Authority, shall enjoy in the territory of each State Party:

- (a) immunity from legal process with respect to acts performed by them in the exercise of their functions, except to the extent that the State which they represent or the Authority, as appropriate, expressly waives this immunity in a particular case;
- (b) if they are not nationals of that State Party, the same exemptions from immigration restrictions, alien registration requirements and national service obligations, the same facilities as regards exchange restrictions and the same treatment in respect of travelling facilities as are accorded by that State to the representatives, officials and employees of comparable rank of other States Parties.

Article 183
Exemption from taxes and customs duties

1. Within the scope of its official activities, the Authority, its assets and property, its income, and its operations and transactions, authorized by this Convention, shall be exempt from all direct taxation and goods imported or exported for its official use shall be exempt from all customs duties. The Authority shall not claim exemption from taxes which are no more than charges for services rendered.

2. When purchases of goods or services of substantial value necessary for the official activities of the Authority are made by or on behalf of the Authority, and when the price of such goods or services includes taxes or duties, appropriate measures shall, to the extent practicable, be taken by States Parties to grant exemption from such taxes or duties or provide for their reimbursement. Goods imported or purchased under an exemption provided for in this article shall not be sold or otherwise disposed of in the territory of the State Party which granted the exemption, except under conditions agreed with that State Party.

3. No tax shall be levied by States Parties on or in respect of salaries and emoluments paid or any other form of payment made by the Authority to the Secretary-General and staff of the Authority, as well as experts performing missions for the Authority, who are not their nationals.

SUBSECTION H. SUSPENSION OF THE EXERCISE OF RIGHTS AND PRIVILEGES OF MEMBERS

Article 184

Suspension of the exercise of voting rights

A State Party which is in arrears in the payment of its financial contributions to the Authority shall have no vote if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The Assembly may, nevertheless, permit such a member to vote if it is satisfied that the failure to pay is due to conditions beyond the control of the member.

Article 185

Suspension of exercise of rights and privileges of membership

1. A State Party which has grossly and persistently violated the provisions of this Part may be suspended from the exercise of the rights and privileges of membership by the Assembly upon the recommendation of the Council.

2. No action may be taken under paragraph 1 until the Sea-Bed Disputes Chamber has found that a State Party has grossly and persistently violated the provisions of this Part.

SECTION 5. SETTLEMENT OF DISPUTES AND ADVISORY OPINIONS

Article 186

Sea-Bed Disputes Chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea

The establishment of the Sea-Bed Disputes Chamber and the manner in which it shall exercise its jurisdiction shall be governed by the provisions of this section, of Part XV and of Annex VI.

which the dispute is submitted shall have no jurisdiction to decide any question of interpretation of this Convention. When the dispute also involves a question of the interpretation of Part XI and the Annexes relating thereto, with respect to activities in the Area, that question shall be referred to the Sea-Bed Disputes Chamber for a ruling.

- (b) If, at the commencement of or in the course of such arbitration, the arbitral tribunal determines, either at the request of any party to the dispute or *proprio motu*, that its decision depends upon a ruling of the Sea-Bed Disputes Chamber, the arbitral tribunal shall refer such question to the Sea-Bed Disputes Chamber for such ruling. The arbitral tribunal shall then proceed to render its award in conformity with the ruling of the Sea-Bed Disputes Chamber.
- (c) In the absence of a provision in the contract on the arbitration procedure to be applied in the dispute, the arbitration shall be conducted in accordance with the UNCITRAL Arbitration Rules or such other arbitration rules as may be prescribed in the rules, regulations and procedures of the Authority, unless the parties to the dispute otherwise agree.

Article 189

Limitation on jurisdiction with regard to decisions of the Authority

The Sea-Bed Disputes Chamber shall have no jurisdiction with regard to the exercise by the Authority of its discretionary powers in accordance with this Part; in no case shall it substitute its discretion for that of the Authority. Without prejudice to article 191, in exercising its jurisdiction pursuant to article 187, the Sea-Bed Disputes Chamber shall not pronounce itself on the question of whether any rules, regulations and procedures of the Authority are in conformity with this Convention, nor declare invalid any such rules, regulations and procedures. Its jurisdiction in this regard shall be confined to deciding claims that the application of any rules, regulations and procedures of the Authority in individual cases would be in conflict with the contractual obligations of the parties to the dispute or their obligations under this Convention, claims concerning excess of jurisdiction or misuse of power, and to claims for damages to be paid or other remedy to be given to the party concerned for the failure of the other party to comply with its contractual obligations or its obligations under this Convention.

Article 190

Participation and appearance of sponsoring States Parties in proceedings

1. If a natural or juridical person is a party to a dispute referred to in article 187, the sponsoring State shall be given notice thereof and shall have the right to participate in the proceedings by submitting written or oral statements.

2. If an action is brought against a State Party by a natural or juridical person sponsored by another State Party in a dispute referred to in article 187, subparagraph (c), the respondent State may request the State sponsoring that person to appear in the proceedings on behalf of that person. Failing such appearance, the respondent State may arrange to be represented by a juridical person of its nationality.

Article 191

Advisory opinions

The Sea-Bed Disputes Chamber shall give advisory opinions at the request of the Assembly or the Council on legal questions arising within the scope of their activities. Such opinions shall be given as a matter of urgency.

Article 187
Jurisdiction of the Sea-Bed Disputes Chamber

The Sea-Bed Disputes Chamber shall have jurisdiction under this Part and the Annexes relating thereto in disputes with respect to activities in the Area falling within the following categories:

- (a) disputes between States Parties concerning the interpretation or application of this Part and the Annexes relating thereto;
- (b) disputes between a State Party and the Authority concerning:
 - (i) acts or omissions of the Authority or of a State Party alleged to be in violation of this Part or the Annexes relating thereto or of rules, regulations and procedures of the Authority adopted in accordance therewith; or
 - (ii) acts of the Authority alleged to be in excess of jurisdiction or a misuse of power;
- (c) disputes between parties to a contract, being States Parties, the Authority or the Enterprise, state enterprises and natural or juridical persons referred to in article 153, paragraph 2(b), concerning:
 - (i) the interpretation or application of a relevant contract or a plan of work; or
 - (ii) acts or omissions of a party to the contract relating to activities in the Area and directed to the other party or directly affecting its legitimate interests;
- (d) disputes between the Authority and a prospective contractor who has been sponsored by a State as provided in article 153, paragraph 2 (b), and has duly fulfilled the conditions referred to in Annex III, article 4, paragraph 6, and article 13, paragraph 2, concerning the refusal of a contract or a legal issue arising in the negotiation of the contract;
- (e) disputes between the Authority and a State Party, a state enterprise or a natural or juridical person sponsored by a State Party as provided for in article 153, paragraph 2(b), where it is alleged that the Authority has incurred liability as provided in Annex III, article 22;
- (f) any other disputes for which the jurisdiction of the Chamber is specifically provided in this Convention.

Article 188
Submission of disputes to a special chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea or an ad hoc chamber of the Sea-Bed Disputes Chamber or to binding commercial arbitration

1. Disputes between States Parties referred to in article 187, subparagraph (a), may be submitted:
 - (a) at the request of the parties to the dispute, to a special chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea to be formed in accordance with Annex VI, articles 15 and 17; or
 - (b) at the request of any party to the dispute, to an *ad hoc* chamber of the Sea-Bed Disputes Chamber to be formed in accordance with Annex VI, article 36.
2. (a) Disputes concerning the interpretation or application of a contract referred to in article 187, subparagraph (c)(i), shall be submitted, at the request of any party to the dispute, to binding commercial arbitration, unless the parties otherwise agree. A commercial arbitral tribunal to

PART XII

PROTECTION AND PRESERVATION OF THE
MARINE ENVIRONMENT

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

*Article 192**General obligation*

States have the obligation to protect and preserve the marine environment.

*Article 193**Sovereign right of States to exploit their natural resources*

States have the sovereign right to exploit their natural resources pursuant to their environmental policies and in accordance with their duty to protect and preserve the marine environment.

*Article 194**Measures to prevent, reduce and control pollution of the
marine environment*

1. States shall take, individually or jointly as appropriate, all measures consistent with this Convention that are necessary to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from any source, using for this purpose the best practicable means at their disposal and in accordance with their capabilities, and they shall endeavour to harmonize their policies in this connection.

2. States shall take all measures necessary to ensure that activities under their jurisdiction or control are so conducted as not to cause damage by pollution to other States and their environment, and that pollution arising from incidents or activities under their jurisdiction or control does not spread beyond the areas where they exercise sovereign rights in accordance with this Convention.

3. The measures taken pursuant to this Part shall deal with all sources of pollution of the marine environment. These measures shall include, *inter alia*, those designed to minimize to the fullest possible extent:

- (a) the release of toxic, harmful or noxious substances, especially those which are persistent, from land-based sources, from or through the atmosphere or by dumping;
- (b) pollution from vessels, in particular measures for preventing accidents and dealing with emergencies, ensuring the safety of operations at sea, preventing intentional and unintentional discharges, and regulating the design, construction, equipment, operation and manning of vessels;
- (c) pollution from installations and devices used in exploration or exploitation of the natural resources of the sea-bed and subsoil, in particular measures for preventing accidents and dealing with emergencies, ensuring the safety of operations at sea, and regulating the design, construction, equipment, operation and manning of such installations or devices;
- (d) pollution from other installations and devices operating in the marine environment, in particular measures for preventing accidents and dealing with emergencies, ensuring the safety of operations at sea, and regulating

the design, construction, equipment, operation and manning of such installations or devices.

4. In taking measures to prevent, reduce or control pollution of the marine environment, States shall refrain from unjustifiable interference with activities carried out by other States in the exercise of their rights and in pursuance of their duties in conformity with this Convention.

5. The measures taken in accordance with this Part shall include those necessary to protect and preserve rare or fragile ecosystems as well as the habitat of depleted, threatened or endangered species and other forms of marine life.

Article 195

Duty not to transfer damage or hazards or transform one type of pollution into another

In taking measures to prevent, reduce and control pollution of the marine environment, States shall act so as not to transfer, directly or indirectly, damage or hazards from one area to another or transform one type of pollution into another.

Article 196

Use of technologies or introduction of alien or new species

1. States shall take all measures necessary to prevent, reduce and control pollution of the marine environment resulting from the use of technologies under their jurisdiction or control, or the intentional or accidental introduction of species, alien or new, to a particular part of the marine environment, which may cause significant and harmful changes thereto.

2. This article does not affect the application of this Convention regarding the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment.

SECTION 2. GLOBAL AND REGIONAL CO-OPERATION

Article 197

Co-operation on a global or regional basis

States shall co-operate on a global basis and, as appropriate, on a regional basis, directly or through competent international organizations, in formulating and elaborating international rules, standards and recommended practices and procedures consistent with this Convention, for the protection and preservation of the marine environment, taking into account characteristic regional features.

Article 198

Notification of imminent or actual damage

When a State becomes aware of cases in which the marine environment is in imminent danger of being damaged or has been damaged by pollution, it shall immediately notify other States it deems likely to be affected by such damage, as well as the competent international organizations.

Article 199

Contingency plans against pollution

In the cases referred to in article 198, States in the area affected, in accordance with their capabilities, and the competent international organizations

shall co-operate, to the extent possible, in eliminating the effects of pollution and preventing or minimizing the damage. To this end, States shall jointly develop and promote contingency plans for responding to pollution incidents in the marine environment.

Article 200

Studies, research programmes and exchange of information and data

States shall co-operate, directly or through competent international organizations, for the purpose of promoting studies, undertaking programmes of scientific research and encouraging the exchange of information and data acquired about pollution of the marine environment. They shall endeavour to participate actively in regional and global programmes to acquire knowledge for the assessment of the nature and extent of pollution, exposure to it, and its pathways, risks and remedies.

Article 201

Scientific criteria for regulations

In the light of the information and data acquired pursuant to article 200, States shall co-operate, directly or through competent international organizations, in establishing appropriate scientific criteria for the formulation and elaboration of rules, standards and recommended practices and procedures for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment.

SECTION 3. TECHNICAL ASSISTANCE

Article 202

Scientific and technical assistance to developing States

States shall, directly or through competent international organizations:

- (a) promote programmes of scientific, educational, technical and other assistance to developing States for the protection and preservation of the marine environment and the prevention, reduction and control of marine pollution. Such assistance shall include, *inter alia*:
 - (i) training of their scientific and technical personnel;
 - (ii) facilitating their participation in relevant international programmes;
 - (iii) supplying them with necessary equipment and facilities;
 - (iv) enhancing their capacity to manufacture such equipment;
 - (v) advice on and developing facilities for research, monitoring, educational and other programmes;
- (b) provide appropriate assistance, especially to developing States, for the minimization of the effects of major incidents which may cause serious pollution of the marine environment;
- (c) provide appropriate assistance, especially to developing States, concerning the preparation of environmental assessments.

Article 203

Preferential treatment for developing States

Developing States shall, for the purposes of prevention, reduction and control of pollution of the marine environment or minimization of its effects, be granted preference by international organizations in:

- (a) the allocation of appropriate funds and technical assistance; and
- (b) the utilization of their specialized services.

SECTION 4. MONITORING AND ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

Article 204

Monitoring of the risks or effects of pollution

1. States shall, consistent with the rights of other States, endeavour, as far as practicable, directly or through the competent international organizations, to observe, measure, evaluate and analyse, by recognized scientific methods, the risks or effects of pollution of the marine environment.
2. In particular, States shall keep under surveillance the effects of any activities which they permit or in which they engage in order to determine whether these activities are likely to pollute the marine environment.

Article 205

Publication of reports

States shall publish reports of the results obtained pursuant to article 204 or provide such reports at appropriate intervals to the competent international organizations, which should make them available to all States.

Article 206

Assessment of potential effects of activities

When States have reasonable grounds for believing that planned activities under their jurisdiction or control may cause substantial pollution of or significant and harmful changes to the marine environment, they shall, as far as practicable, assess the potential effects of such activities on the marine environment and shall communicate reports of the results of such assessments in the manner provided in article 205.

SECTION 5. INTERNATIONAL RULES AND NATIONAL LEGISLATION TO PREVENT, REDUCE AND CONTROL POLLUTION OF THE MARINE ENVIRONMENT

Article 207

Pollution from land-based sources

1. States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from land-based sources, including rivers, estuaries, pipelines and outfall structures, taking into account internationally agreed rules, standards and recommended practices and procedures.
2. States shall take other measures as may be necessary to prevent, reduce and control such pollution.
3. States shall endeavour to harmonize their policies in this connection at the appropriate regional level.

4. States, acting especially through competent international organizations or diplomatic conference, shall endeavour to establish global and regional rules, standards and recommended practices and procedures to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from land-based sources, taking into account characteristic regional features, the economic capacity of developing States and their need for economic development. Such rules, standards and recommended practices and procedures shall be re-examined from time to time as necessary.

5. Laws, regulations, measures, rules, standards and recommended practices and procedures referred to in paragraphs 1, 2 and 4 shall include those designed to minimize, to the fullest extent possible, the release of toxic, harmful or noxious substances, especially those which are persistent, into the marine environment.

Article 208

Pollution from sea-bed activities subject to national jurisdiction

1. Coastal States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment arising from or in connection with sea-bed activities subject to their jurisdiction and from artificial islands, installations and structures under their jurisdiction, pursuant to articles 60 and 80.

2. States shall take other measures as may be necessary to prevent, reduce and control such pollution.

3. Such laws, regulations and measures shall be no less effective than international rules, standards and recommended practices and procedures.

4. States shall endeavour to harmonize their policies in this connection at the appropriate regional level.

5. States, acting especially through competent international organizations or diplomatic conference, shall establish global and regional rules, standards and recommended practices and procedures to prevent, reduce and control pollution of the marine environment referred to in paragraph 1. Such rules, standards and recommended practices and procedures shall be re-examined from time to time as necessary.

Article 209

Pollution from activities in the Area

1. International rules, regulations and procedures shall be established in accordance with Part XI to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from activities in the Area. Such rules, regulations and procedures shall be re-examined from time to time as necessary.

2. Subject to the relevant provisions of this section, States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from activities in the Area undertaken by vessels, installations, structures and other devices flying their flag or of their registry or operating under their authority, as the case may be. The requirements of such laws and regulations shall be no less effective than the international rules, regulations and procedures referred to in paragraph 1.

Article 210

Pollution by dumping

1. States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment by dumping.

2. States shall take other measures as may be necessary to prevent, reduce and control such pollution.

3. Such laws, regulations and measures shall ensure that dumping is not carried out without the permission of the competent authorities of States.

4. States, acting especially through competent international organizations or diplomatic conference, shall endeavour to establish global and regional rules, standards and recommended practices and procedures to prevent, reduce and control such pollution. Such rules, standards and recommended practices and procedures shall be re-examined from time to time as necessary.

5. Dumping within the territorial sea and the exclusive economic zone or onto the continental shelf shall not be carried out without the express prior approval of the coastal State, which has the right to permit, regulate and control such dumping after due consideration of the matter with other States which by reason of their geographical situation may be adversely affected thereby.

6. National laws, regulations and measures shall be no less effective in preventing, reducing and controlling such pollution than the global rules and standards.

Article 211
Pollution from vessels

1. States, acting through the competent international organization or general diplomatic conference, shall establish international rules and standards to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from vessels and promote the adoption, in the same manner, wherever appropriate, of routing systems designed to minimize the threat of accidents which might cause pollution of the marine environment, including the coastline, and pollution damage to the related interests of coastal States. Such rules and standards shall, in the same manner, be re-examined from time to time as necessary.

2. States shall adopt laws and regulations for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment from vessels flying their flag or of their registry. Such laws and regulations shall at least have the same effect as that of generally accepted international rules and standards established through the competent international organization or general diplomatic conference.

3. States which establish particular requirements for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment as a condition for the entry of foreign vessels into their ports or internal waters or for a call at their off-shore terminals shall give due publicity to such requirements and shall communicate them to the competent international organization. Whenever such requirements are established in identical form by two or more coastal States in an endeavour to harmonize policy, the communication shall indicate which States are participating in such co-operative arrangements. Every State shall require the master of a vessel flying its flag or of its registry, when navigating within the territorial sea of a State participating in such co-operative arrangements, to furnish, upon the request of that State, information as to whether it is proceeding to a State of the same region participating in such co-operative arrangements and, if so, to indicate whether it complies with the port entry requirements of that State. This article is without prejudice to the continued exercise by a vessel of its right of innocent passage or to the application of article 25, paragraph 2.

4. Coastal States may, in the exercise of their sovereignty within their territorial sea, adopt laws and regulations for the prevention, reduction and control of marine pollution from foreign vessels, including vessels exercising the right of innocent passage. Such laws and regulations shall, in accordance with Part II, section 3, not hamper innocent passage of foreign vessels.

5. Coastal States, for the purpose of enforcement as provided for in section 6, may in respect of their exclusive economic zones adopt laws and regulations

for the prevention, reduction and control of pollution from vessels conforming to and giving effect to generally accepted international rules and standards established through the competent international organization or general diplomatic conference.

6. (a) Where the international rules and standards referred to in paragraph 1 are inadequate to meet special circumstances and coastal States have reasonable grounds for believing that a particular, clearly defined area of their respective exclusive economic zones is an area where the adoption of special mandatory measures for the prevention of pollution from vessels is required for recognized technical reasons in relation to its oceanographical and ecological conditions, as well as its utilization or the protection of its resources and the particular character of its traffic, the coastal States, after appropriate consultations through the competent international organization with any other States concerned, may, for that area, direct a communication to that organization, submitting scientific and technical evidence in support and information on necessary reception facilities. Within 12 months after receiving such a communication, the organization shall determine whether the conditions in that area correspond to the requirements set out above. If the organization so determines, the coastal States may, for that area, adopt laws and regulations for the prevention, reduction and control of pollution from vessels implementing such international rules and standards or navigational practices as are made applicable, through the organization, for special areas. These laws and regulations shall not become applicable to foreign vessels until 15 months after the submission of the communication to the organization.
- (b) The coastal States shall publish the limits of any such particular, clearly defined area.
- (c) If the coastal States intend to adopt additional laws and regulations for the same area for the prevention, reduction and control of pollution from vessels, they shall, when submitting the aforesaid communication, at the same time notify the organization thereof. Such additional laws and regulations may relate to discharges or navigational practices but shall not require foreign vessels to observe design, construction, manning or equipment standards other than generally accepted international rules and standards; they shall become applicable to foreign vessels 15 months after the submission of the communication to the organization, provided that the organization agrees within 12 months after the submission of the communication.

7. The international rules and standards referred to in this article should include *inter alia* those relating to prompt notification to coastal States, whose coastline or related interests may be affected by incidents, including maritime casualties, which involve discharges or probability of discharges.

Article 212

Pollution from or through the atmosphere

1. States shall adopt laws and regulations to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from or through the atmosphere, applicable to the air space under their sovereignty and to vessels flying their flag or vessels or aircraft of their registry, taking into account internationally agreed rules, standards and recommended practices and procedures and the safety of air navigation.

2. States shall take other measures as may be necessary to prevent, reduce and control such pollution.

3. States, acting especially through competent international organizations or diplomatic conference, shall endeavour to establish global and regional rules, standards and recommended practices and procedures to prevent, reduce and control such pollution.

SECTION 6. ENFORCEMENT

Article 213

Enforcement with respect to pollution from land-based sources

States shall enforce their laws and regulations adopted in accordance with article 207 and shall adopt laws and regulations and take other measures necessary to implement applicable international rules and standards established through competent international organizations or diplomatic conference to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from land-based sources.

Article 214

Enforcement with respect to pollution from sea-bed activities

States shall enforce their laws and regulations adopted in accordance with article 208 and shall adopt laws and regulations and take other measures necessary to implement applicable international rules and standards established through competent international organizations or diplomatic conference to prevent, reduce and control pollution of the marine environment arising from or in connection with sea-bed activities subject to their jurisdiction and from artificial islands, installations and structures under their jurisdiction, pursuant to articles 60 and 80.

Article 215

Enforcement with respect to pollution from activities in the Area

Enforcement of international rules, regulations and procedures established in accordance with Part XI to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from activities in the Area shall be governed by that Part.

Article 216

Enforcement with respect to pollution by dumping

1. Laws and regulations adopted in accordance with this Convention and applicable international rules and standards established through competent international organizations or diplomatic conference for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment by dumping shall be enforced:

- (a) by the coastal State with regard to dumping within its territorial sea or its exclusive economic zone or onto its continental shelf;
- (b) by the flag State with regard to vessels flying its flag or vessels or aircraft of its registry;
- (c) by any State with regard to acts of loading of wastes or other matter occurring within its territory or at its off-shore terminals.

2. No State shall be obliged by virtue of this article to institute proceedings when another State has already instituted proceedings in accordance with this article.

Article 217
Enforcement by flag States

1. States shall ensure compliance by vessels flying their flag or of their registry with applicable international rules and standards, established through the competent international organization or general diplomatic conference, and with their laws and regulations adopted in accordance with this Convention for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment from vessels and shall accordingly adopt laws and regulations and take other measures necessary for their implementation. Flag States shall provide for the effective enforcement of such rules, standards, laws and regulations, irrespective of where a violation occurs.

2. States shall, in particular, take appropriate measures in order to ensure that vessels flying their flag or of their registry are prohibited from sailing, until they can proceed to sea in compliance with the requirements of the international rules and standards referred to in paragraph 1, including requirements in respect of design, construction, equipment and manning of vessels.

3. States shall ensure that vessels flying their flag or of their registry carry on board certificates required by and issued pursuant to international rules and standards referred to in paragraph 1. States shall ensure that vessels flying their flag are periodically inspected in order to verify that such certificates are in conformity with the actual condition of the vessels. These certificates shall be accepted by other States as evidence of the condition of the vessels and shall be regarded as having the same force as certificates issued by them, unless there are clear grounds for believing that the condition of the vessel does not correspond substantially with the particulars of the certificates.

4. If a vessel commits a violation of rules and standards established through the competent international organization or general diplomatic conference, the flag State, without prejudice to articles 218, 220 and 228, shall provide for immediate investigation and where appropriate institute proceedings in respect of the alleged violation irrespective of where the violation occurred or where the pollution caused by such violation has occurred or has been spotted.

5. Flag States conducting an investigation of the violation may request the assistance of any other State whose co-operation could be useful in clarifying the circumstances of the case. States shall endeavour to meet appropriate requests of flag States.

6. States shall, at the written request of any State, investigate any violation alleged to have been committed by vessels flying their flag. If satisfied that sufficient evidence is available to enable proceedings to be brought in respect of the alleged violation, flag States shall without delay institute such proceedings in accordance with their laws.

7. Flag States shall promptly inform the requesting State and the competent international organization of the action taken and its outcome. Such information shall be available to all States.

8. Penalties provided for by the laws and regulations of States for vessels flying their flag shall be adequate in severity to discourage violations wherever they occur.

Article 218
Enforcement by port States

1. When a vessel is voluntarily within a port or at an off-shore terminal of a State, that State may undertake investigations and, where the evidence so warrants, institute proceedings in respect of any discharge from that vessel outside

the internal waters, territorial sea or exclusive economic zone of that State in violation of applicable international rules and standards established through the competent international organization or general diplomatic conference.

2. No proceedings pursuant to paragraph 1 shall be instituted in respect of a discharge violation in the internal waters, territorial sea or exclusive economic zone of another State unless requested by that State, the flag State, or a State damaged or threatened by the discharge violation, or unless the violation has caused or is likely to cause pollution in the internal waters, territorial sea or exclusive economic zone of the State instituting the proceedings.

3. When a vessel is voluntarily within a port or at an off-shore terminal of a State, that State shall, as far as practicable, comply with requests from any State for investigation of a discharge violation referred to in paragraph 1, believed to have occurred in, caused, or threatened damage to the internal waters, territorial sea or exclusive economic zone of the requesting State. It shall likewise, as far as practicable, comply with requests from the flag State for investigation of such a violation, irrespective of where the violation occurred.

4. The records of the investigation carried out by a port State pursuant to this article shall be transmitted upon request to the flag State or to the coastal State. Any proceedings instituted by the port State on the basis of such an investigation may, subject to section 7, be suspended at the request of the coastal State when the violation has occurred within its internal waters, territorial sea or exclusive economic zone. The evidence and records of the case, together with any bond or other financial security posted with the authorities of the port State, shall in that event be transmitted to the coastal State. Such transmittal shall preclude the continuation of proceedings in the port State.

Article 219

Measures relating to seaworthiness of vessels to avoid pollution

Subject to section 7, States which, upon request or on their own initiative, have ascertained that a vessel within one of their ports or at one of their off-shore terminals is in violation of applicable international rules and standards relating to seaworthiness of vessels and thereby threatens damage to the marine environment shall, as far as practicable, take administrative measures to prevent the vessel from sailing. Such States may permit the vessel to proceed only to the nearest appropriate repair yard and, upon removal of the causes of the violation, shall permit the vessel to continue immediately.

Article 220

Enforcement by coastal States

1. When a vessel is voluntarily within a port or at an off-shore terminal of a State, that State may, subject to section 7, institute proceedings in respect of any violation of its laws and regulations adopted in accordance with this Convention or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution from vessels when the violation has occurred within the territorial sea or the exclusive economic zone of that State.

2. Where there are clear grounds for believing that a vessel navigating in the territorial sea of a State has, during its passage therein, violated laws and regulations of that State adopted in accordance with this Convention or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution from vessels, that State, without prejudice to the application of the rele-

vant provisions of Part II, section 3, may undertake physical inspection of the vessel relating to the violation and may, where the evidence so warrants, institute proceedings, including detention of the vessel, in accordance with its laws, subject to the provisions of section 7.

3. Where there are clear grounds for believing that a vessel navigating in the exclusive economic zone or the territorial sea of a State has, in the exclusive economic zone, committed a violation of applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution from vessels or laws and regulations of that State conforming and giving effect to such rules and standards, that State may require the vessel to give information regarding its identity and port of registry, its last and its next port of call and other relevant information required to establish whether a violation has occurred.

4. States shall adopt laws and regulations and take other measures so that vessels flying their flag comply with requests for information pursuant to paragraph 3.

5. Where there are clear grounds for believing that a vessel navigating in the exclusive economic zone or the territorial sea of a State has, in the exclusive economic zone, committed a violation referred to in paragraph 3 resulting in a substantial discharge causing or threatening significant pollution of the marine environment, that State may undertake physical inspection of the vessel for matters relating to the violation if the vessel has refused to give information or if the information supplied by the vessel is manifestly at variance with the evident factual situation and if the circumstances of the case justify such inspection.

6. Where there is clear objective evidence that a vessel navigating in the exclusive economic zone or the territorial sea of a State has, in the exclusive economic zone, committed a violation referred to in paragraph 3 resulting in a discharge causing major damage or threat of major damage to the coastline or related interests of the coastal State, or to any resources of its territorial sea or exclusive economic zone, that State may, subject to section 7, provided that the evidence so warrants, institute proceedings, including detention of the vessel, in accordance with its laws.

7. Notwithstanding the provisions of paragraph 6, whenever appropriate procedures have been established, either through the competent international organization or as otherwise agreed, whereby compliance with requirements for bonding or other appropriate financial security has been assured, the coastal State if bound by such procedures shall allow the vessel to proceed.

8. The provisions of paragraphs 3, 4, 5, 6 and 7 also apply in respect of national laws and regulations adopted pursuant to article 211, paragraph 6.

Article 221

Measures to avoid pollution arising from maritime casualties

1. Nothing in this Part shall prejudice the right of States, pursuant to international law, both customary and conventional, to take and enforce measures beyond the territorial sea proportionate to the actual or threatened damage to protect their coastline or related interests, including fishing, from pollution or threat of pollution following upon a maritime casualty or acts relating to such a casualty, which may reasonably be expected to result in major harmful consequences.

2. For the purposes of this article, "maritime casualty" means a collision of vessels, stranding or other incident of navigation, or other occurrence on board a vessel or external to it resulting in material damage or imminent threat of material damage to a vessel or cargo.

*Article 222**Enforcement with respect to pollution from or through the atmosphere*

States shall enforce, within the air space under their sovereignty or with regard to vessels flying their flag or vessels or aircraft of their registry, their laws and regulations adopted in accordance with article 212, paragraph 1, and with other provisions of this Convention and shall adopt laws and regulations and take other measures necessary to implement applicable international rules and standards established through competent international organizations or diplomatic conference to prevent, reduce and control pollution of the marine environment from or through the atmosphere, in conformity with all relevant international rules and standards concerning the safety of air navigation.

SECTION 7. SAFEGUARDS*Article 223**Measures to facilitate proceedings*

In proceedings instituted pursuant to this Part, States shall take measures to facilitate the hearing of witnesses and the admission of evidence submitted by authorities of another State, or by the competent international organization, and shall facilitate the attendance at such proceedings of official representatives of the competent international organization, the flag State and any State affected by pollution arising out of any violation. The official representatives attending such proceedings shall have such rights and duties as may be provided under national laws and regulations or international law.

*Article 224**Exercise of powers of enforcement*

The powers of enforcement against foreign vessels under this Part may only be exercised by officials or by warships, military aircraft, or other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect.

*Article 225**Duty to avoid adverse consequences in the exercise of the powers of enforcement*

In the exercise under this Convention of their powers of enforcement against foreign vessels, States shall not endanger the safety of navigation or otherwise create any hazard to a vessel, or bring it to an unsafe port or anchorage, or expose the marine environment to an unreasonable risk.

*Article 226**Investigation of foreign vessels*

1. (a) States shall not delay a foreign vessel longer than is essential for purposes of the investigations provided for in articles 216, 218 and 220. Any physical inspection of a foreign vessel shall be limited to an examination of such certificates, records or other documents as the vessel is required to carry by generally accepted international rules and standards or of any similar documents which it is carrying; further physical inspection of the vessel may be undertaken only after such an examination and only when:

- (i) there are clear grounds for believing that the condition of the vessel or its equipment does not correspond substantially with the particulars of those documents;
 - (ii) the contents of such documents are not sufficient to confirm or verify a suspected violation; or
 - (iii) the vessel is not carrying valid certificates and records.
- (b) If the investigation indicates a violation of applicable laws and regulations or international rules and standards for the protection and preservation of the marine environment, release shall be made promptly subject to reasonable procedures such as bonding or other appropriate financial security.
- (c) Without prejudice to applicable international rules and standards relating to the seaworthiness of vessels, the release of a vessel may, whenever it would present an unreasonable threat of damage to the marine environment, be refused or made conditional upon proceeding to the nearest appropriate repair yard. Where release has been refused or made conditional, the flag State of the vessel must be promptly notified, and may seek release of the vessel in accordance with Part XV.
2. States shall co-operate to develop procedures for the avoidance of unnecessary physical inspection of vessels at sea.

Article 227

Non-discrimination with respect to foreign vessels

In exercising their rights and performing their duties under this Part, States shall not discriminate in form or in fact against vessels of any other State.

Article 228

Suspension and restrictions on institution of proceedings

1. Proceedings to impose penalties in respect of any violation of applicable laws and regulations or international rules and standards relating to the prevention, reduction and control of pollution from vessels committed by a foreign vessel beyond the territorial sea of the State instituting proceedings shall be suspended upon the taking of proceedings to impose penalties in respect of corresponding charges by the flag State within six months of the date on which proceedings were first instituted, unless those proceedings relate to a case of major damage to the coastal State or the flag State in question has repeatedly disregarded its obligation to enforce effectively the applicable international rules and standards in respect of violations committed by its vessels. The flag State shall in due course make available to the State previously instituting proceedings a full dossier of the case and the records of the proceedings, whenever the flag State has requested the suspension of proceedings in accordance with this article. When proceedings instituted by the flag State have been brought to a conclusion, the suspended proceedings shall be terminated. Upon payment of costs incurred in respect of such proceedings, any bond posted or other financial security provided in connection with the suspended proceedings shall be released by the coastal State.

2. Proceedings to impose penalties on foreign vessels shall not be instituted after the expiry of three years from the date on which the violation was committed, and shall not be taken by any State in the event of proceedings having been instituted by another State subject to the provisions set out in paragraph 1.

3. The provisions of this article are without prejudice to the right of the flag State to take any measures, including proceedings to impose penalties, according to its laws irrespective of prior proceedings by another State.

Article 229
Institution of civil proceedings

Nothing in this Convention affects the institution of civil proceedings in respect of any claim for loss or damage resulting from pollution of the marine environment.

Article 230
Monetary penalties and the observance of recognized rights of the accused

1. Monetary penalties only may be imposed with respect to violations of national laws and regulations or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment, committed by foreign vessels beyond the territorial sea.

2. Monetary penalties only may be imposed with respect to violations of national laws and regulations or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment, committed by foreign vessels in the territorial sea, except in the case of a wilful and serious act of pollution in the territorial sea.

3. In the conduct of proceedings in respect of such violations committed by a foreign vessel which may result in the imposition of penalties, recognized rights of the accused shall be observed.

Article 231
Notification to the flag State and other States concerned

States shall promptly notify the flag State and any other State concerned of any measures taken pursuant to section 6 against foreign vessels, and shall submit to the flag State all official reports concerning such measures. However, with respect to violations committed in the territorial sea, the foregoing obligations of the coastal State apply only to such measures as are taken in proceedings. The diplomatic agents or consular officers and where possible the maritime authority of the flag State, shall be immediately informed of any such measures taken pursuant to section 6 against foreign vessels.

Article 232
Liability of States arising from enforcement measures

States shall be liable for damage or loss attributable to them arising from measures taken pursuant to section 6 when such measures are unlawful or exceed those reasonably required in the light of available information. States shall provide for recourse in their courts for actions in respect of such damage or loss.

Article 233
Safeguards with respect to straits used for international navigation

Nothing in sections 5, 6 and 7 affects the legal régime of straits used for international navigation. However, if a foreign ship other than those referred to in section 10 has committed a violation of the laws and regulations referred to in article 42, paragraph 1 (a) and (b), causing or threatening major damage to the marine environment of the straits, the States bordering the straits may take appropriate enforcement measures and if so shall respect *mutatis mutandis* the provisions of this section.

SECTION 8. ICE-COVERED AREAS

Article 234 *Ice-covered areas*

Coastal States have the right to adopt and enforce non-discriminatory laws and regulations for the prevention, reduction and control of marine pollution from vessels in ice-covered areas within the limits of the exclusive economic zone, where particularly severe climatic conditions and the presence of ice covering such areas for most of the year create obstructions or exceptional hazards to navigation, and pollution of the marine environment could cause major harm to or irreversible disturbance of the ecological balance. Such laws and regulations shall have due regard to navigation and the protection and preservation of the marine environment based on the best available scientific evidence.

SECTION 9. RESPONSIBILITY AND LIABILITY

Article 235 *Responsibility and liability*

1. States are responsible for the fulfilment of their international obligations concerning the protection and preservation of the marine environment. They shall be liable in accordance with international law.

2. States shall ensure that recourse is available in accordance with their legal systems for prompt and adequate compensation or other relief in respect of damage caused by pollution of the marine environment by natural or juridical persons under their jurisdiction.

3. With the objective of assuring prompt and adequate compensation in respect of all damage caused by pollution of the marine environment, States shall co-operate in the implementation of existing international law and the further development of international law relating to responsibility and liability for the assessment of and compensation for damage and the settlement of related disputes, as well as, where appropriate, development of criteria and procedures for payment of adequate compensation, such as compulsory insurance or compensation funds.

SECTION 10. SOVEREIGN IMMUNITY

Article 236 *Sovereign immunity*

The provisions of this Convention regarding the protection and preservation of the marine environment do not apply to any warship, naval auxiliary, other vessels or aircraft owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service. However, each State shall ensure, by the adoption of appropriate measures not impairing operations or operational capabilities of such vessels or aircraft owned or operated by it, that such vessels or aircraft act in a manner consistent, so far as is reasonable and practicable, with this Convention.

SECTION 11. OBLIGATIONS UNDER OTHER CONVENTIONS ON THE PROTECTION AND PRESERVATION OF THE MARINE ENVIRONMENT

Article 237

Obligations under other conventions on the protection and preservation of the marine environment

1. The provisions of this Part are without prejudice to the specific obligations assumed by States under special conventions and agreements concluded previously which relate to the protection and preservation of the marine environment and to agreements which may be concluded in furtherance of the general principles set forth in this Convention.

2. Specific obligations assumed by States under special conventions, with respect to the protection and preservation of the marine environment, should be carried out in a manner consistent with the general principles and objectives of this Convention.

PART XIII

MARINE SCIENTIFIC RESEARCH

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 238

Right to conduct marine scientific research

All States, irrespective of their geographical location, and competent international organizations have the right to conduct marine scientific research subject to the rights and duties of other States as provided for in this Convention.

Article 239

Promotion of marine scientific research

States and competent international organizations shall promote and facilitate the development and conduct of marine scientific research in accordance with this Convention.

Article 240

General principles for the conduct of marine scientific research

In the conduct of marine scientific research the following principles shall apply:

- (a) marine scientific research shall be conducted exclusively for peaceful purposes;
- (b) marine scientific research shall be conducted with appropriate scientific methods and means compatible with this Convention;
- (c) marine scientific research shall not unjustifiably interfere with other legitimate uses of the sea compatible with this Convention and shall be duly respected in the course of such uses;

- (d) marine scientific research shall be conducted in compliance with all relevant regulations adopted in conformity with this Convention including those for the protection and preservation of the marine environment.

Article 241

*Non-recognition of marine scientific research activities
as the legal basis for claims*

Marine scientific research activities shall not constitute the legal basis for any claim to any part of the marine environment or its resources.

SECTION 2. INTERNATIONAL CO-OPERATION

Article 242

Promotion of international co-operation

1. States and competent international organizations shall, in accordance with the principle of respect for sovereignty and jurisdiction and on the basis of mutual benefit, promote international co-operation in marine scientific research for peaceful purposes.

2. In this context, without prejudice to the rights and duties of States under this Convention, a State, in the application of this Part, shall provide, as appropriate, other States with a reasonable opportunity to obtain from it, or with its co-operation, information necessary to prevent and control damage to the health and safety of persons and to the marine environment.

Article 243

Creation of favourable conditions

States and competent international organizations shall co-operate, through the conclusion of bilateral and multilateral agreements, to create favourable conditions for the conduct of marine scientific research in the marine environment and to integrate the efforts of scientists in studying the essence of phenomena and processes occurring in the marine environment and the interrelations between them.

Article 244

Publication and dissemination of information and knowledge

1. States and competent international organizations shall, in accordance with this Convention, make available by publication and dissemination through appropriate channels information on proposed major programmes and their objectives as well as knowledge resulting from marine scientific research.

2. For this purpose, States, both individually and in co-operation with other States and with competent international organizations, shall actively promote the flow of scientific data and information and the transfer of knowledge resulting from marine scientific research, especially to developing States, as well as the strengthening of the autonomous marine scientific research capabilities of developing States through, *inter alia*, programmes to provide adequate education and training of their technical and scientific personnel.

SECTION 3. CONDUCT AND PROMOTION OF MARINE SCIENTIFIC RESEARCH

Article 245

Marine scientific research in the territorial sea

Coastal States, in the exercise of their sovereignty, have the exclusive right to regulate, authorize and conduct marine scientific research in their territorial sea. Marine scientific research therein shall be conducted only with the express consent of and under the conditions set forth by the coastal State.

Article 246

Marine scientific research in the exclusive economic zone and on the continental shelf

1. Coastal States, in the exercise of their jurisdiction, have the right to regulate, authorize and conduct marine scientific research in their exclusive economic zone and on their continental shelf in accordance with the relevant provisions of this Convention.

2. Marine scientific research in the exclusive economic zone and on the continental shelf shall be conducted with the consent of the coastal State.

3. Coastal States shall, in normal circumstances, grant their consent for marine scientific research projects by other States or competent international organizations in their exclusive economic zone or on their continental shelf to be carried out in accordance with this Convention exclusively for peaceful purposes and in order to increase scientific knowledge of the marine environment for the benefit of all mankind. To this end, coastal States shall establish rules and procedures ensuring that such consent will not be delayed or denied unreasonably.

4. For the purposes of applying paragraph 3, normal circumstances may exist in spite of the absence of diplomatic relations between the coastal State and the researching State.

5. Coastal States may however in their discretion withhold their consent to the conduct of a marine scientific research project of another State or competent international organization in the exclusive economic zone or on the continental shelf of the coastal State if that project:

- (a) is of direct significance for the exploration and exploitation of natural resources, whether living or non-living;
- (b) involves drilling into the continental shelf, the use of explosives or the introduction of harmful substances into the marine environment;
- (c) involves the construction, operation or use of artificial islands, installations and structures referred to in articles 60 and 80;
- (d) contains information communicated pursuant to article 248 regarding the nature and objectives of the project which is inaccurate or if the researching State or competent international organization has outstanding obligations to the coastal State from a prior research project.

6. Notwithstanding the provisions of paragraph 5, coastal States may not exercise their discretion to withhold consent under subparagraph (a) of that paragraph in respect of marine scientific research projects to be undertaken in accordance with the provisions of this Part on the continental shelf, beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured, outside those specific areas which coastal States may at any time pub-

licly designate as areas in which exploitation or detailed exploratory operations focused on those areas are occurring or will occur within a reasonable period of time. Coastal States shall give reasonable notice of the designation of such areas, as well as any modifications thereto, but shall not be obliged to give details of the operations therein.

7. The provisions of paragraph 6 are without prejudice to the rights of coastal States over the continental shelf as established in article 77.

8. Marine scientific research activities referred to in this article shall not unjustifiably interfere with activities undertaken by coastal States in the exercise of their sovereign rights and jurisdiction provided for in this Convention.

Article 247

Marine scientific research projects undertaken by or under the auspices of international organizations

A coastal State which is a member of or has a bilateral agreement with an international organization, and in whose exclusive economic zone or on whose continental shelf that organization wants to carry out a marine scientific research project, directly or under its auspices, shall be deemed to have authorized the project to be carried out in conformity with the agreed specifications if that State approved the detailed project when the decision was made by the organization for the undertaking of the project, or is willing to participate in it, and has not expressed any objection within four months of notification of the project by the organization to the coastal State.

Article 248

Duty to provide information to the coastal State

States and competent international organizations which intend to undertake marine scientific research in the exclusive economic zone or on the continental shelf of a coastal State shall, not less than six months in advance of the expected starting date of the marine scientific research project, provide that State with a full description of:

- (a) the nature and objectives of the project;
- (b) the method and means to be used, including name, tonnage, type and class of vessels and a description of scientific equipment;
- (c) the precise geographical areas in which the project is to be conducted;
- (d) the expected date of first appearance and final departure of the research vessels, or deployment of the equipment and its removal, as appropriate;
- (e) the name of the sponsoring institution, its director, and the person in charge of the project; and
- (f) the extent to which it is considered that the coastal State should be able to participate or to be represented in the project.

Article 249

Duty to comply with certain conditions

1. States and competent international organizations when undertaking marine scientific research in the exclusive economic zone or on the continental shelf of a coastal State shall comply with the following conditions:

- (a) ensure the right of the coastal State, if it so desires, to participate or be represented in the marine scientific research project, especially on board research vessels and other craft or scientific research installations, when practicable, without payment of any remuneration to the scientists of the

coastal State and without obligation to contribute towards the costs of the project;

- (b) provide the coastal State, at its request, with preliminary reports, as soon as practicable, and with the final results and conclusions after the completion of the research;
- (c) undertake to provide access for the coastal State, at its request, to all data and samples derived from the marine scientific research project and likewise to furnish it with data which may be copied and samples which may be divided without detriment to their scientific value;
- (d) if requested, provide the coastal State with an assessment of such data, samples and research results or provide assistance in their assessment or interpretation;
- (e) ensure, subject to paragraph 2, that the research results are made internationally available through appropriate national or international channels, as soon as practicable;
- (f) inform the coastal State immediately of any major change in the research programme;
- (g) unless otherwise agreed, remove the scientific research installations or equipment once the research is completed.

2. This article is without prejudice to the conditions established by the laws and regulations of the coastal State for the exercise of its discretion to grant or withhold consent pursuant to article 246, paragraph 5, including requiring prior agreement for making internationally available the research results of a project of direct significance for the exploration and exploitation of natural resources.

Article 250

Communications concerning marine scientific research projects

Communications concerning the marine scientific research projects shall be made through appropriate official channels, unless otherwise agreed.

Article 251

General criteria and guidelines

States shall seek to promote through competent international organizations the establishment of general criteria and guidelines to assist States in ascertaining the nature and implications of marine scientific research.

Article 252

Implied consent

States or competent international organizations may proceed with a marine scientific research project six months after the date upon which the information required pursuant to article 248 was provided to the coastal State unless within four months of the receipt of the communication containing such information the coastal State has informed the State or organization conducting the research that:

- (a) it has withheld its consent under the provisions of article 246; or
- (b) the information given by that State or competent international organization regarding the nature or objectives of the project does not conform to the manifestly evident facts; or
- (c) it requires supplementary information relevant to conditions and the information provided for under articles 248 and 249; or

- (d) outstanding obligations exist with respect to a previous marine scientific research project carried out by that State or organization, with regard to conditions established in article 249.

Article 253

Suspension or cessation of marine scientific research activities

1. A coastal State shall have the right to require the suspension of any marine scientific research activities in progress within its exclusive economic zone or on its continental shelf if:

- (a) the research activities are not being conducted in accordance with the information communicated as provided under article 248 upon which the consent of the coastal State was based; or
- (b) the State or competent international organization conducting the research activities fails to comply with the provisions of article 249 concerning the rights of the coastal State with respect to the marine scientific research project.

2. A coastal State shall have the right to require the cessation of any marine scientific research activities in case of any non-compliance with the provisions of article 248 which amounts to a major change in the research project or the research activities.

3. A coastal State may also require cessation of marine scientific research activities if any of the situations contemplated in paragraph 1 are not rectified within a reasonable period of time.

4. Following notification by the coastal State of its decision to order suspension or cessation, States or competent international organizations authorized to conduct marine scientific research activities shall terminate the research activities that are the subject of such a notification.

5. An order of suspension under paragraph 1 shall be lifted by the coastal State and the marine scientific research activities allowed to continue once the researching State or competent international organization has complied with the conditions required under articles 248 and 249.

Article 254

Rights of neighbouring land-locked and geographically disadvantaged States

1. States and competent international organizations which have submitted to a coastal State a project to undertake marine scientific research referred to in article 246, paragraph 3, shall give notice to the neighbouring land-locked and geographically disadvantaged States of the proposed research project, and shall notify the coastal State thereof.

2. After the consent has been given for the proposed marine scientific research project by the coastal State concerned, in accordance with article 246 and other relevant provisions of this Convention, States and competent international organizations undertaking such a project shall provide to the neighbouring land-locked and geographically disadvantaged States, at their request and when appropriate, relevant information as specified in article 248 and article 249, paragraph 1(f).

3. The neighbouring land-locked and geographically disadvantaged States referred to above shall, at their request, be given the opportunity to participate, whenever feasible, in the proposed marine scientific research project through qualified experts appointed by them and not objected to by the coastal State, in

accordance with the conditions agreed for the project, in conformity with the provisions of this Convention, between the coastal State concerned and the State or competent international organizations conducting the marine scientific research.

4. States and competent international organizations referred to in paragraph 1 shall provide to the above-mentioned land-locked and geographically disadvantaged States, at their request, the information and assistance specified in article 249, paragraph 1(d), subject to the provisions of article 249, paragraph 2.

Article 255

Measures to facilitate marine scientific research and assist research vessels

States shall endeavour to adopt reasonable rules, regulations and procedures to promote and facilitate marine scientific research conducted in accordance with this Convention beyond their territorial sea and, as appropriate, to facilitate, subject to the provisions of their laws and regulations, access to their harbours and promote assistance for marine scientific research vessels which comply with the relevant provisions of this Part.

Article 256

Marine scientific research in the Area

All States, irrespective of their geographical location, and competent international organizations have the right, in conformity with the provisions of Part XI, to conduct marine scientific research in the Area.

Article 257

Marine scientific research in the water column beyond the exclusive economic zone

All States, irrespective of their geographical location, and competent international organizations have the right, in conformity with this Convention, to conduct marine scientific research in the water column beyond the limits of the exclusive economic zone.

SECTION 4. SCIENTIFIC RESEARCH INSTALLATIONS OR EQUIPMENT IN THE MARINE ENVIRONMENT

Article 258

Deployment and use

The deployment and use of any type of scientific research installations or equipment in any area of the marine environment shall be subject to the same conditions as are prescribed in this Convention for the conduct of marine scientific research in any such area.

Article 259

Legal status

The installations or equipment referred to in this section do not possess the status of islands. They have no territorial sea of their own, and their presence does not affect the delimitation of the territorial sea, the exclusive economic zone or the continental shelf.

Article 260
Safety zones

Safety zones of a reasonable breadth not exceeding a distance of 500 metres may be created around scientific research installations in accordance with the relevant provisions of this Convention. All States shall ensure that such safety zones are respected by their vessels.

Article 261
Non-interference with shipping routes

The deployment and use of any type of scientific research installations or equipment shall not constitute an obstacle to established international shipping routes.

Article 262
Identification markings and warning signals

Installations or equipment referred to in this section shall bear identification markings indicating the State of registry or the international organization to which they belong and shall have adequate internationally agreed warning signals to ensure safety at sea and the safety of air navigation, taking into account rules and standards established by competent international organizations.

SECTION 5. RESPONSIBILITY AND LIABILITY

Article 263
Responsibility and liability

1. States and competent international organizations shall be responsible for ensuring that marine scientific research, whether undertaken by them or on their behalf, is conducted in accordance with this Convention.

2. States and competent international organizations shall be responsible and liable for the measures they take in contravention of this Convention in respect of marine scientific research conducted by other States, their natural or juridical persons or by competent international organizations, and shall provide compensation for damage resulting from such measures.

3. States and competent international organizations shall be responsible and liable pursuant to article 235 for damage caused by pollution of the marine environment arising out of marine scientific research undertaken by them or on their behalf.

SECTION 6. SETTLEMENT OF DISPUTES AND INTERIM MEASURES

Article 264
Settlement of disputes

Disputes concerning the interpretation or application of the provisions of this Convention with regard to marine scientific research shall be settled in accordance with Part XV, sections 2 and 3.

Article 265
Interim measures

Pending settlement of a dispute in accordance with Part XV, sections 2 and 3, the State or competent international organization authorized to conduct a marine scientific research project shall not allow research activities to commence or continue without the express consent of the coastal State concerned.

PART XIV
DEVELOPMENT AND TRANSFER OF
MARINE TECHNOLOGY

SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 266
Promotion of the development and transfer of marine technology

1. States, directly or through competent international organizations, shall cooperate in accordance with their capabilities to promote actively the development and transfer of marine science and marine technology on fair and reasonable terms and conditions.

2. States shall promote the development of the marine scientific and technological capacity of States which may need and request technical assistance in this field, particularly developing States, including land-locked and geographically disadvantaged States, with regard to the exploration, exploitation, conservation and management of marine resources, the protection and preservation of the marine environment, marine scientific research and other activities in the marine environment compatible with this Convention, with a view to accelerating the social and economic development of the developing States.

3. States shall endeavour to foster favourable economic and legal conditions for the transfer of marine technology for the benefit of all parties concerned on an equitable basis.

Article 267
Protection of legitimate interests

States, in promoting co-operation pursuant to article 266, shall have due regard for all legitimate interests including, *inter alia*, the rights and duties of holders, suppliers and recipients of marine technology.

Article 268
Basic objectives

States, directly or through competent international organizations, shall promote:

- (a) the acquisition, evaluation and dissemination of marine technological knowledge and facilitate access to such information and data;
- (b) the development of appropriate marine technology;
- (c) the development of the necessary technological infrastructure to facilitate the transfer of marine technology;

- (d) the development of human resources through training and education of nationals of developing States and countries and especially the nationals of the least developed among them;
- (e) international co-operation at all levels, particularly at the regional, sub-regional and bilateral levels.

Article 269

Measures to achieve the basic objectives

In order to achieve the objectives referred to in article 268, States, directly or through competent international organizations, shall endeavour, *inter alia*, to:

- (a) establish programmes of technical co-operation for the effective transfer of all kinds of marine technology to States which may need and request technical assistance in this field, particularly the developing land-locked and geographically disadvantaged States, as well as other developing States which have not been able either to establish or develop their own technological capacity in marine science and in the exploration and exploitation of marine resources or to develop the infrastructure of such technology;
- (b) promote favourable conditions for the conclusion of agreements, contracts and other similar arrangements, under equitable and reasonable conditions;
- (c) hold conferences, seminars and symposia on scientific and technological subjects, in particular on policies and methods for the transfer of marine technology;
- (d) promote the exchange of scientists and of technological and other experts;
- (e) undertake projects and promote joint ventures and other forms of bilateral and multilateral co-operation.

SECTION 2. INTERNATIONAL CO-OPERATION

Article 270

Ways and means of international co-operation

International co-operation for the development and transfer of marine technology shall be carried out, where feasible and appropriate, through existing bilateral, regional or multilateral programmes, and also through expanded and new programmes in order to facilitate marine scientific research, the transfer of marine technology, particularly in new fields, and appropriate international funding for ocean research and development.

Article 271

Guidelines, criteria and standards

States, directly or through competent international organizations, shall promote the establishment of generally accepted guidelines, criteria and standards for the transfer of marine technology on a bilateral basis or within the framework of international organizations and other fora, taking into account, in particular, the interests and needs of developing States.

Article 272

Co-ordination of international programmes

In the field of transfer of marine technology, States shall endeavour to ensure that competent international organizations co-ordinate their activities, including

any regional or global programmes, taking into account the interests and needs of developing States, particularly land-locked and geographically disadvantaged States.

Article 273

Co-operation with international organizations and the Authority

States shall co-operate actively with competent international organizations and the Authority to encourage and facilitate the transfer to developing States, their nationals and the Enterprise of skills and marine technology with regard to activities in the Area.

Article 274

Objectives of the Authority

Subject to all legitimate interests including, *inter alia*, the rights and duties of holders, suppliers and recipients of technology, the Authority, with regard to activities in the Area, shall ensure that:

- (a) on the basis of the principle of equitable geographical distribution, nationals of developing States, whether coastal, land-locked or geographically disadvantaged, shall be taken on for the purposes of training as members of the managerial, research and technical staff constituted for its undertakings;
- (b) the technical documentation on the relevant equipment, machinery, devices and processes is made available to all States, in particular developing States which may need and request technical assistance in this field;
- (c) adequate provision is made by the Authority to facilitate the acquisition of technical assistance in the field of marine technology by States which may need and request it, in particular developing States, and the acquisition by their nationals of the necessary skills and know-how, including professional training;
- (d) States which may need and request technical assistance in this field, in particular developing States, are assisted in the acquisition of necessary equipment, processes, plant and other technical know-how through any financial arrangements provided for in this Convention.

SECTION 3. NATIONAL AND REGIONAL MARINE SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL CENTRES

Article 275

Establishment of national centres

1. States, directly or through competent international organizations and the Authority, shall promote the establishment, particularly in developing coastal States, of national marine scientific and technological research centres and the strengthening of existing national centres, in order to stimulate and advance the conduct of marine scientific research by developing coastal States and to enhance their national capabilities to utilize and preserve their marine resources for their economic benefit.

2. States, through competent international organizations and the Authority, shall give adequate support to facilitate the establishment and strengthening of

such national centres so as to provide for advanced training facilities and necessary equipment, skills and know-how as well as technical experts to such States which may need and request such assistance.

Article 276

Establishment of regional centres

1. States, in co-ordination with the competent international organizations, the Authority and national marine scientific and technological research institutions, shall promote the establishment of regional marine scientific and technological research centres, particularly in developing States, in order to stimulate and advance the conduct of marine scientific research by developing States and foster the transfer of marine technology.

2. All States of a region shall co-operate with the regional centres therein to ensure the more effective achievement of their objectives.

Article 277

Functions of regional centres

The functions of such regional centres shall include, *inter alia*:

- (a) training and educational programmes at all levels on various aspects of marine scientific and technological research, particularly marine biology, including conservation and management of living resources, oceanography, hydrography, engineering, geological exploration of the sea-bed, mining and desalination technologies;
- (b) management studies;
- (c) study programmes related to the protection and preservation of the marine environment and the prevention, reduction and control of pollution;
- (d) organization of regional conferences, seminars and symposia;
- (e) acquisition and processing of marine scientific and technological data and information;
- (f) prompt dissemination of results of marine scientific and technological research in readily available publications;
- (g) publicizing national policies with regard to the transfer of marine technology and systematic comparative study of those policies;
- (h) compilation and systematization of information on the marketing of technology and on contracts and other arrangements concerning patents;
- (i) technical co-operation with other States of the region.

SECTION 4. CO-OPERATION AMONG INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

Article 278

Co-operation among international organizations

The competent international organizations referred to in this Part and in Part XIII shall take all appropriate measures to ensure, either directly or in close co-operation among themselves, the effective discharge of their functions and responsibilities under this Part.

PART XV
SETTLEMENT OF DISPUTES
SECTION 1. GENERAL PROVISIONS

Article 279

Obligation to settle disputes by peaceful means

States Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention by peaceful means in accordance with Article 2, paragraph 3, of the Charter of the United Nations and, to this end, shall seek a solution by the means indicated in Article 33, paragraph 1, of the Charter.

Article 280

Settlement of disputes by any peaceful means chosen by the parties

Nothing in this Part impairs the right of any States Parties to agree at any time to settle a dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention by any peaceful means of their own choice.

Article 281

Procedure where no settlement has been reached by the parties

1. If the States Parties which are parties to a dispute concerning the interpretation or application of this Convention have agreed to seek settlement of the dispute by a peaceful means of their own choice, the procedures provided for in this Part apply only where no settlement has been reached by recourse to such means and the agreement between the parties does not exclude any further procedure.

2. If the parties have also agreed on a time-limit, paragraph 1 applies only upon the expiration of that time-limit.

Article 282

Obligations under general, regional or bilateral agreements

If the States Parties which are parties to a dispute concerning the interpretation or application of this Convention have agreed, through a general, regional or bilateral agreement or otherwise, that such dispute shall, at the request of any party to the dispute, be submitted to a procedure that entails a binding decision, that procedure shall apply in lieu of the procedures provided for in this Part, unless the parties to the dispute otherwise agree.

Article 283

Obligation to exchange views

1. When a dispute arises between States Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the parties to the dispute shall proceed expeditiously to an exchange of views regarding its settlement by negotiation or other peaceful means.

2. The parties shall also proceed expeditiously to an exchange of views where a procedure for the settlement of such a dispute has been terminated without a settlement or where a settlement has been reached and the circumstances require consultation regarding the manner of implementing the settlement.

Article 284
Conciliation

1. A State Party which is a party to a dispute concerning the interpretation or application of this Convention may invite the other party or parties to submit the dispute to conciliation in accordance with the procedure under Annex V, section 1, or another conciliation procedure.
2. If the invitation is accepted and if the parties agree upon the conciliation procedure to be applied, any party may submit the dispute to that procedure.
3. If the invitation is not accepted or the parties do not agree upon the procedure, the conciliation proceedings shall be deemed to be terminated.
4. Unless the parties otherwise agree, when a dispute has been submitted to conciliation, the proceedings may be terminated only in accordance with the agreed conciliation procedure.

Article 285
Application of this section to disputes submitted pursuant
to Part XI

This section applies to any dispute which pursuant to Part XI, section 5, is to be settled in accordance with procedures provided for in this Part. If an entity other than a State Party is a party to such a dispute, this section applies *mutatis mutandis*.

SECTION 2. COMPULSORY PROCEDURES ENTAILING BINDING DECISIONS

Article 286
Application of procedures under this section

Subject to section 3, any dispute concerning the interpretation or application of this Convention shall, where no settlement has been reached by recourse to section 1, be submitted at the request of any party to the dispute to the court or tribunal having jurisdiction under this section.

Article 287
Choice of procedure

1. When signing, ratifying or acceding to this Convention or at any time thereafter, a State shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the following means for the settlement of disputes concerning the interpretation or application of this Convention:
 - (a) the International Tribunal for the Law of the Sea established in accordance with Annex VI;
 - (b) the International Court of Justice;
 - (c) an arbitral tribunal constituted in accordance with Annex VII;
 - (d) a special arbitral tribunal constituted in accordance with Annex VIII for one or more of the categories of disputes specified therein.
2. A declaration made under paragraph 1 shall not affect or be affected by the obligation of a State Party to accept the jurisdiction of the Sea-Bed Disputes Chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea to the extent and in the manner provided for in Part XI, section 5.

3. A State Party, which is a party to a dispute not covered by a declaration in force, shall be deemed to have accepted arbitration in accordance with Annex VII.

4. If the parties to a dispute have accepted the same procedure for the settlement of the dispute, it may be submitted only to that procedure, unless the parties otherwise agree.

5. If the parties to a dispute have not accepted the same procedure for the settlement of the dispute, it may be submitted only to arbitration in accordance with Annex VII, unless the parties otherwise agree.

6. A declaration made under paragraph 1 shall remain in force until three months after notice of revocation has been deposited with the Secretary-General of the United Nations.

7. A new declaration, a notice of revocation or the expiry of a declaration does not in any way affect proceedings pending before a court or tribunal having jurisdiction under this article, unless the parties otherwise agree.

8. Declarations and notices referred to in this article shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the States Parties.

Article 288 *Jurisdiction*

1. A court or tribunal referred to in article 287 shall have jurisdiction over any dispute concerning the interpretation or application of this Convention which is submitted to it in accordance with this Part.

2. A court or tribunal referred to in article 287 shall also have jurisdiction over any dispute concerning the interpretation or application of an international agreement related to the purposes of this Convention, which is submitted to it in accordance with the agreement.

3. The Sea-Bed Disputes Chamber of the International Tribunal for the Law of the Sea established in accordance with Annex VI, and any other chamber or arbitral tribunal referred to in Part XI, section 5, shall have jurisdiction in any matter which is submitted to it in accordance therewith.

4. In the event of a dispute as to whether a court or tribunal has jurisdiction, the matter shall be settled by decision of that court or tribunal.

Article 289 *Experts*

In any dispute involving scientific or technical matters, a court or tribunal exercising jurisdiction under this section may, at the request of a party or *proprio motu*, select in consultation with the parties no fewer than two scientific or technical experts chosen preferably from the relevant list prepared in accordance with Annex VIII, article 2, to sit with the court or tribunal but without the right to vote.

Article 290 *Provisional measures*

1. If a dispute has been duly submitted to a court or tribunal which considers that *prima facie* it has jurisdiction under this Part or Part XI, section 5, the court or tribunal may prescribe any provisional measures which it considers appropriate under the circumstances to preserve the respective rights of the parties to the dispute or to prevent serious harm to the marine environment, pending the final decision.

2. Provisional measures may be modified or revoked as soon as the circumstances justifying them have changed or ceased to exist.

3. Provisional measures may be prescribed, modified or revoked under this article only at the request of a party to the dispute and after the parties have been given an opportunity to be heard.

4. The court or tribunal shall forthwith give notice to the parties to the dispute, and to such other States Parties as it considers appropriate, of the prescription, modification or revocation of provisional measures.

5. Pending the constitution of an arbitral tribunal to which a dispute is being submitted under this section, any court or tribunal agreed upon by the parties or, failing such agreement within two weeks from the date of the request for provisional measures, the International Tribunal for the Law of the Sea or, with respect to activities in the Area, the Sea-Bed Disputes Chamber, may prescribe, modify or revoke provisional measures in accordance with this article if it considers that *prima facie* the tribunal which is to be constituted would have jurisdiction and that the urgency of the situation so requires. Once constituted, the tribunal to which the dispute has been submitted may modify, revoke or affirm those provisional measures, acting in conformity with paragraphs 1 to 4.

6. The parties to the dispute shall comply promptly with any provisional measures prescribed under this article.

Article 291

Access

1. All the dispute settlement procedures specified in this Part shall be open to States Parties.

2. The dispute settlement procedures specified in this Part shall be open to entities other than States Parties only as specifically provided for in this Convention.

Article 292

Prompt release of vessels and crews

1. Where the authorities of a State Party have detained a vessel flying the flag of another State Party and it is alleged that the detaining State has not complied with the provisions of this Convention for the prompt release of the vessel or its crew upon the posting of a reasonable bond or other financial security, the question of release from detention may be submitted to any court or tribunal agreed upon by the parties or, failing such agreement within 10 days from the time of detention, to a court or tribunal accepted by the detaining State under article 287 or to the International Tribunal for the Law of the Sea, unless the parties otherwise agree.

2. The application for release may be made only by or on behalf of the flag State of the vessel.

3. The court or tribunal shall deal without delay with the application for release and shall deal only with the question of release, without prejudice to the merits of any case before the appropriate domestic forum against the vessel, its owner or its crew. The authorities of the detaining State remain competent to release the vessel or its crew at any time.

4. Upon the posting of the bond or other financial security determined by the court or tribunal, the authorities of the detaining State shall comply promptly with the decision of the court or tribunal concerning the release of the vessel or its crew.

Article 293
Applicable law

1. A court or tribunal having jurisdiction under this section shall apply this Convention and other rules of international law not incompatible with this Convention.

2. Paragraph 1 does not prejudice the power of the court or tribunal having jurisdiction under this section to decide a case *ex aequo et bono*, if the parties so agree.

Article 294
Preliminary proceedings

1. A court or tribunal provided for in article 287 to which an application is made in respect of a dispute referred to in article 297 shall determine at the request of a party, or may determine *proprio motu*, whether the claim constitutes an abuse of legal process or whether *prima facie* it is well founded. If the court or tribunal determines that the claim constitutes an abuse of legal process or is *prima facie* unfounded, it shall take no further action in the case.

2. Upon receipt of the application, the court or tribunal shall immediately notify the other party or parties of the application, and shall fix a reasonable time-limit within which they may request it to make a determination in accordance with paragraph 1.

3. Nothing in this article affects the right of any party to a dispute to make preliminary objections in accordance with the applicable rules of procedure.

Article 295
Exhaustion of local remedies

Any dispute between States Parties concerning the interpretation or application of this Convention may be submitted to the procedures provided for in this section only after local remedies have been exhausted where this is required by international law.

Article 296
Finality and binding force of decisions

1. Any decision rendered by a court or tribunal having jurisdiction under this section shall be final and shall be complied with by all the parties to the dispute.

2. Any such decision shall have no binding force except between the parties and in respect of that particular dispute.

SECTION 3. LIMITATIONS AND EXCEPTIONS TO APPLICABILITY OF SECTION 2

Article 297
Limitations on applicability of section 2

1. Disputes concerning the interpretation or application of this Convention with regard to the exercise by a coastal State of its sovereign rights or jurisdiction provided for in this Convention shall be subject to the procedures provided for in section 2 in the following cases:

- (a) when it is alleged that a coastal State has acted in contravention of the provisions of this Convention in regard to the freedoms and rights of

- navigation, overflight or the laying of submarine cables and pipelines, or in regard to other internationally lawful uses of the sea specified in article 58;
- (b) when it is alleged that a State in exercising the aforementioned freedoms, rights or uses has acted in contravention of this Convention or of laws or regulations adopted by the coastal State in conformity with this Convention and other rules of international law not incompatible with this Convention; or
 - (c) when it is alleged that a coastal State has acted in contravention of specified international rules and standards for the protection and preservation of the marine environment which are applicable to the coastal State and which have been established by this Convention or through a competent international organization or diplomatic conference in accordance with this Convention.
2. (a) Disputes concerning the interpretation or application of the provisions of this Convention with regard to marine scientific research shall be settled in accordance with section 2, except that the coastal State shall not be obliged to accept the submission to such settlement of any dispute arising out of:
- (i) the exercise by the coastal State of a right or discretion in accordance with article 246; or
 - (ii) a decision by the coastal State to order suspension or cessation of a research project in accordance with article 253.
- (b) A dispute arising from an allegation by the researching State that with respect to a specific project the coastal State is not exercising its rights under articles 246 and 253 in a manner compatible with this Convention shall be submitted, at the request of either party, to conciliation under Annex V, section 2, provided that the conciliation commission shall not call in question the exercise by the coastal State of its discretion to designate specific areas as referred to in article 246, paragraph 6, or of its discretion to withhold consent in accordance with article 246, paragraph 5.
3. (a) Disputes concerning the interpretation or application of the provisions of this Convention with regard to fisheries shall be settled in accordance with section 2, except that the coastal State shall not be obliged to accept the submission to such settlement of any dispute relating to its sovereign rights with respect to the living resources in the exclusive economic zone or their exercise, including its discretionary powers for determining the allowable catch, its harvesting capacity, the allocation of surpluses to other States and the terms and conditions established in its conservation and management laws and regulations.
- (b) Where no settlement has been reached by recourse to section 1 of this Part, a dispute shall be submitted to conciliation under Annex V, section 2, at the request of any party to the dispute, when it is alleged that:
- (i) a coastal State has manifestly failed to comply with its obligations to ensure through proper conservation and management measures that the maintenance of the living resources in the exclusive economic zone is not seriously endangered;
 - (ii) a coastal State has arbitrarily refused to determine, at the request of another State, the allowable catch and its capacity to harvest living resources with respect to stocks which that other State is interested in fishing; or
 - (iii) a coastal State has arbitrarily refused to allocate to any State, under articles 62, 69 and 70 and under the terms and conditions established

- by the coastal State consistent with this Convention, the whole or part of the surplus it has declared to exist.
- (c) In no case shall the conciliation commission substitute its discretion for that of the coastal State.
 - (d) The report of the conciliation commission shall be communicated to the appropriate international organizations.
 - (e) In negotiating agreements pursuant to articles 69 and 70, States Parties, unless they otherwise agree, shall include a clause on measures which they shall take in order to minimize the possibility of a disagreement concerning the interpretation or application of the agreement, and on how they should proceed if a disagreement nevertheless arises.

Article 298

Optional exceptions to applicability of section 2

1. When signing, ratifying or acceding to this Convention or at any time thereafter, a State may, without prejudice to the obligations arising under section 1, declare in writing that it does not accept any one or more of the procedures provided for in section 2 with respect to one or more of the following categories of disputes:

- (a) (i) disputes concerning the interpretation or application of articles 15, 74 and 83 relating to sea boundary delimitations, or those involving historic bays or titles, provided that a State having made such a declaration shall, when such a dispute arises subsequent to the entry into force of this Convention and where no agreement within a reasonable period of time is reached in negotiations between the parties, at the request of any party to the dispute, accept submission of the matter to conciliation under Annex V, section 2; and provided further that any dispute that necessarily involves the concurrent consideration of any unsettled dispute concerning sovereignty or other rights over continental or insular land territory shall be excluded from such submission;
- (ii) after the conciliation commission has presented its report, which shall state the reasons on which it is based, the parties shall negotiate an agreement on the basis of that report; if these negotiations do not result in an agreement, the parties shall, by mutual consent, submit the question to one of the procedures provided for in section 2, unless the parties otherwise agree;
- (iii) this subparagraph does not apply to any sea boundary dispute finally settled by an arrangement between the parties, or to any such dispute which is to be settled in accordance with a bilateral or multilateral agreement binding upon those parties;
- (b) disputes concerning military activities, including military activities by government vessels and aircraft engaged in non-commercial service, and disputes concerning law enforcement activities in regard to the exercise of sovereign rights or jurisdiction excluded from the jurisdiction of a court or tribunal under article 297, paragraph 2 or 3;
- (c) disputes in respect of which the Security Council of the United Nations is exercising the functions assigned to it by the Charter of the United Nations, unless the Security Council decides to remove the matter from its agenda or calls upon the parties to settle it by the means provided for in this Convention.

2. A State Party which has made a declaration under paragraph 1 may at any time withdraw it, or agree to submit a dispute excluded by such declaration to any procedure specified in this Convention.

3. A State Party which has made a declaration under paragraph 1 shall not be entitled to submit any dispute falling within the excepted category of disputes to any procedure in this Convention as against another State Party, without the consent of that party.

4. If one of the States Parties has made a declaration under paragraph 1(a), any other State Party may submit any dispute falling within an excepted category against the declarant party to the procedure specified in such declaration.

5. A new declaration, or the withdrawal of a declaration, does not in any way affect proceedings pending before a court or tribunal in accordance with this article, unless the parties otherwise agree.

6. Declarations and notices of withdrawal of declarations under this article shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the States Parties.

Article 299

Right of the parties to agree upon a procedure

1. A dispute excluded under article 297 or excepted by a declaration made under article 298 from the dispute settlement procedures provided for in section 2 may be submitted to such procedures only by agreement of the parties to the dispute.

2. Nothing in this section impairs the right of the parties to the dispute to agree to some other procedure for the settlement of such dispute or to reach an amicable settlement.

PART XVI

GENERAL PROVISIONS

Article 300

Good faith and abuse of rights

States Parties shall fulfil in good faith the obligations assumed under this Convention and shall exercise the rights, jurisdiction and freedoms recognized in this Convention in a manner which would not constitute an abuse of right.

Article 301

Peaceful uses of the seas

In exercising their rights and performing their duties under this Convention, States Parties shall refrain from any threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations.

Article 302

Disclosure of information

Without prejudice to the right of a State Party to resort to the procedures for the settlement of disputes provided for in this Convention, nothing in this Convention shall be deemed to require a State Party, in the fulfilment of its obligations under this Convention, to supply information the disclosure of which is contrary to the essential interests of its security.

Article 303
Archaeological and
historical objects found at sea

1. States have the duty to protect objects of an archaeological and historical nature found at sea and shall co-operate for this purpose.

2. In order to control traffic in such objects, the coastal State may, in applying article 33, presume that their removal from the sea-bed in the zone referred to in that article without its approval would result in an infringement within its territory or territorial sea of the laws and regulations referred to in that article.

3. Nothing in this article affects the rights of identifiable owners, the law of salvage or other rules of admiralty, or laws and practices with respect to cultural exchanges.

4. This article is without prejudice to other international agreements and rules of international law regarding the protection of objects of an archaeological and historical nature.

Article 304
Responsibility and liability for damage

The provisions of this Convention regarding responsibility and liability for damage are without prejudice to the application of existing rules and the development of further rules regarding responsibility and liability under international law.

PART XVII
FINAL PROVISIONS

Article 305
Signature

1. This Convention shall be open for signature by:

- (a) all States;
- (b) Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia;
- (c) all self-governing associated States which have chosen that status in an act of self-determination supervised and approved by the United Nations in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV) and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters;
- (d) all self-governing associated States which, in accordance with their respective instruments of association, have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters;
- (e) all territories which enjoy full internal self-government, recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV) and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters;
- (f) international organizations, in accordance with Annex IX.

2. This Convention shall remain open for signature until 9 December 1984 at the Ministry of Foreign Affairs of Jamaica and also, from 1 July 1983 until 9 December 1984, at United Nations Headquarters in New York.

Article 306
Ratification and formal confirmation

This Convention is subject to ratification by States and the other entities referred to in article 305, paragraph 1(b), (c), (d) and (e), and to formal confirmation, in accordance with Annex IX, by the entities referred to in article 305, paragraph 1(f). The instruments of ratification and of formal confirmation shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 307
Accession

This Convention shall remain open for accession by States and the other entities referred to in article 305. Accession by the entities referred to in article 305, paragraph 1(f), shall be in accordance with Annex IX. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 308
Entry into force

1. This Convention shall enter into force 12 months after the date of deposit of the sixtieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the sixtieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day following the deposit of its instrument of ratification or accession, subject to paragraph 1.

3. The Assembly of the Authority shall meet on the date of entry into force of this Convention and shall elect the Council of the Authority. The first Council shall be constituted in a manner consistent with the purpose of article 161 if the provisions of that article cannot be strictly applied.

4. The rules, regulations and procedures drafted by the Preparatory Commission shall apply provisionally pending their formal adoption by the Authority in accordance with Part XI.

5. The Authority and its organs shall act in accordance with resolution II of the Third United Nations Conference on the Law of the Sea relating to preparatory investment and with decisions of the Preparatory Commission taken pursuant to that resolution.

Article 309
Reservations and exceptions

No reservations or exceptions may be made to this Convention unless expressly permitted by other articles of this Convention.

Article 310
Declarations and statements

Article 309 does not preclude a State, when signing, ratifying or acceding to this Convention, from making declarations or statements, however phrased or named, with a view, *inter alia*, to the harmonization of its laws and regulations with the provisions of this Convention, provided that such declarations or statements do not purport to exclude or to modify the legal effect of the provisions of this Convention in their application to that State.

Article 311
Relation to other conventions and international agreements

1. This Convention shall prevail, as between States Parties, over the Geneva Conventions on the Law of the Sea of 29 April 1958.

2. This Convention shall not alter the rights and obligations of States Parties which arise from other agreements compatible with this Convention and which do not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

3. Two or more States Parties may conclude agreements modifying or suspending the operation of provisions of this Convention, applicable solely to the relations between them, provided that such agreements do not relate to a provision derogation from which is incompatible with the effective execution of the object and purpose of this Convention, and provided further that such agreements shall not affect the application of the basic principles embodied herein, and that the provisions of such agreements do not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

4. States Parties intending to conclude an agreement referred to in paragraph 3 shall notify the other States Parties through the depositary of this Convention of their intention to conclude the agreement and of the modification or suspension for which it provides.

5. This article does not affect international agreements expressly permitted or preserved by other articles of this Convention.

6. States Parties agree that there shall be no amendments to the basic principle relating to the common heritage of mankind set forth in article 136 and that they shall not be party to any agreement in derogation thereof.

Article 312
Amendment

1. After the expiry of a period of 10 years from the date of entry into force of this Convention, a State Party may, by written communication addressed to the Secretary-General of the United Nations, propose specific amendments to this Convention, other than those relating to activities in the Area, and request the convening of a conference to consider such proposed amendments. The Secretary-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within 12 months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Secretary-General shall convene the conference.

2. The decision-making procedure applicable at the amendment conference shall be the same as that applicable at the Third United Nations Conference on the Law of the Sea unless otherwise decided by the conference. The conference should make every effort to reach agreement on any amendments by way of consensus and there should be no voting on them until all efforts at consensus have been exhausted.

Article 313
Amendment by simplified procedure

1. A State Party may, by written communication addressed to the Secretary-General of the United Nations, propose an amendment to this Convention, other than an amendment relating to activities in the Area, to be adopted by the simplified procedure set forth in this article without convening a conference. The Secretary-General shall circulate the communication to all States Parties.

2. If, within a period of 12 months from the date of the circulation of the communication, a State Party objects to the proposed amendment or to the proposal for its adoption by the simplified procedure, the amendment shall be considered rejected. The Secretary-General shall immediately notify all States Parties accordingly.

3. If, 12 months from the date of the circulation of the communication, no State Party has objected to the proposed amendment or to the proposal for its adoption by the simplified procedure, the proposed amendment shall be considered adopted. The Secretary-General shall notify all States Parties that the proposed amendment has been adopted.

Article 314

Amendments to the provisions of this Convention relating exclusively to activities in the Area

1. A State Party may, by written communication addressed to the Secretary-General of the Authority, propose an amendment to the provisions of this Convention relating exclusively to activities in the Area, including Annex VI, section 4. The Secretary-General shall circulate such communication to all States Parties. The proposed amendment shall be subject to approval by the Assembly following its approval by the Council. Representatives of States Parties in those organs shall have full powers to consider and approve the proposed amendment. The proposed amendment as approved by the Council and the Assembly shall be considered adopted.

2. Before approving any amendment under paragraph 1, the Council and the Assembly shall ensure that it does not prejudice the system of exploration for and exploitation of the resources of the Area, pending the Review Conference in accordance with article 155.

Article 315

Signature, ratification of, accession to and authentic texts of amendments

1. Once adopted, amendments to this Convention shall be open for signature by States Parties for 12 months from the date of adoption, at United Nations Headquarters in New York, unless otherwise provided in the amendment itself.

2. Articles 306, 307 and 320 apply to all amendments to this Convention.

Article 316

Entry into force of amendments

1. Amendments to this Convention, other than those referred to in paragraph 5, shall enter into force for the States Parties ratifying or acceding to them on the thirtieth day following the deposit of instruments of ratification or accession by two thirds of the States Parties or by 60 States Parties, whichever is greater. Such amendments shall not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

2. An amendment may provide that a larger number of ratifications or accessions shall be required for its entry into force than are required by this article.

3. For each State Party ratifying or acceding to an amendment referred to in paragraph 1 after the deposit of the required number of instruments of ratification or accession, the amendment shall enter into force on the thirtieth day following the deposit of its instrument of ratification or accession.

4. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of an amendment in accordance with paragraph 1 shall, failing an expression of a different intention by that State:

- (a) be considered as a Party to this Convention as so amended; and
- (b) be considered as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendment.

5. Any amendment relating exclusively to activities in the Area and any amendment to Annex VI shall enter into force for all States Parties one year following the deposit of instruments of ratification or accession by three fourths of the States Parties.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in accordance with paragraph 5 shall be considered as a Party to this Convention as so amended.

Article 317
Denunciation

1. A State Party may, by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, denounce this Convention and may indicate its reasons. Failure to indicate reasons shall not affect the validity of the denunciation. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification, unless the notification specifies a later date.

2. A State shall not be discharged by reason of the denunciation from the financial and contractual obligations which accrued while it was a Party to this Convention, nor shall the denunciation affect any right, obligation or legal situation of that State created through the execution of this Convention prior to its termination for that State.

3. The denunciation shall not in any way affect the duty of any State Party to fulfil any obligation embodied in this Convention to which it would be subject under international law independently of this Convention.

Article 318
Status of Annexes

The Annexes form an integral part of this Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention or to one of its Parts includes a reference to the Annexes relating thereto.

Article 319
Depositary

1. The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of this Convention and amendments thereto.

2. In addition to his functions as depositary, the Secretary-General shall:

- (a) report to all States Parties, the Authority and competent international organizations on issues of a general nature that have arisen with respect to this Convention;
- (b) notify the Authority of ratifications and formal confirmations of and accessions to this Convention and amendments thereto, as well as of denunciations of this Convention;
- (c) notify States Parties of agreements in accordance with article 311, paragraph 4;
- (d) circulate amendments adopted in accordance with this Convention to States Parties for ratification or accession;
- (e) convene necessary meetings of States Parties in accordance with this Convention.

3. (a) The Secretary-General shall also transmit to the observers referred to in article 156:

- (i) reports referred to in paragraph 2(a);
- (ii) notifications referred to in paragraph 2(b) and (c); and

(iii) texts of amendments referred to in paragraph 2(d), for their information.

(b) The Secretary-General shall also invite those observers to participate as observers at meetings of States Parties referred to in paragraph 2(e).

Article 320

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall, subject to article 305, paragraph 2, be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE AT MONTEGO BAY, this tenth day of December, one thousand nine hundred and eighty-two.

ANNEX I. HIGHLY MIGRATORY SPECIES

1. Albacore tuna: *Thunnus alalunga*.
2. Bluefin tuna: *Thunnus thynnus*.
3. Bigeye tuna: *Thunnus obesus*.
4. Skipjack tuna: *Katsuwonus pelamis*.
5. Yellowfin tuna: *Thunnus albacares*.
6. Blackfin tuna: *Thunnus atlanticus*.
7. Little tuna: *Euthynnus alletteratus*; *Euthynnus affinis*.
8. Southern bluefin tuna: *Thunnus maccoyii*.
9. Frigate mackerel: *Auxis thazard*; *Auxis rochei*.
10. Pomfrets: Family *Bramidae*.
11. Marlins: *Tetrapturus angustirostris*; *Tetrapturus belone*; *Tetrapturus pfluegeri*; *Tetrapturus albidus*; *Tetrapturus audax*; *Tetrapturus georgei*; *Makaira mazara*; *Makaira indica*; *Makaira nigricans*.
12. Sail-fishes: *Istiophorus platypterus*; *Istiophorus albicans*.
13. Swordfish: *Xiphias gladius*.
14. Sauries: *Scomberesox saurus*; *Cololabis saira*; *Cololabis adocetus*; *Scomberesox saurus scombroides*.
15. Dolphin: *Coryphaena hippurus*; *Coryphaena equisetis*.
16. Oceanic sharks: *Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; Family *Alopiidae*; *Rhincodon typus*; Family *Carcharhinidae*; Family *Sphyrnidae*; Family *Isurida*.
17. Cetaceans: Family *Physeteridae*; Family *Balaenopteridae*; Family *Balaenidae*; Family *Eschrichtiidae*; Family *Monodontidae*; Family *Ziphiidae*; Family *Delphinidae*.

ANNEX II. COMMISSION ON THE LIMITS OF THE CONTINENTAL SHELF

Article 1

In accordance with the provisions of article 76, a Commission on the Limits of the Continental Shelf beyond 200 nautical miles shall be established in conformity with the following articles.

Article 2

1. The Commission shall consist of 21 members who shall be experts in the field of geology, geophysics or hydrography, elected by States Parties to this Convention from among their nationals, having due regard to the need to ensure equitable geographical representation, who shall serve in their personal capacities.

2. The initial election shall be held as soon as possible but in any case within 18 months after the date of entry into force of this Convention. At least three months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties, inviting the submission of nominations, after appropriate regional consultations, within three months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated and shall submit it to all the States Parties.

3. Elections of the members of the Commission shall be held at a meeting of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At that meeting, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Commission shall be those nominees who obtain a two-thirds majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting. Not less than three members shall be elected from each geographical region.

4. The members of the Commission shall be elected for a term of five years. They shall be eligible for re-election.

5. The State Party which submitted the nomination of a member of the Commission shall defray the expenses of that member while in performance of Commission duties. The coastal State concerned shall defray the expenses incurred in respect of the advice referred to in article 3, paragraph 1(b), of this Annex. The secretariat of the Commission shall be provided by the Secretary-General of the United Nations.

Article 3

1. The functions of the Commission shall be:

- (a) to consider the data and other material submitted by coastal States concerning the outer limits of the continental shelf in areas where those limits extend beyond 200 nautical miles, and to make recommendations in accordance with article 76 and the Statement of Understanding adopted on 29 August 1980 by the Third United Nations Conference on the Law of the Sea;
- (b) to provide scientific and technical advice, if requested by the coastal State concerned during the preparation of the data referred to in subparagraph (a).

2. The Commission may co-operate, to the extent considered necessary and useful, with the Intergovernmental Oceanographic Commission of UNESCO, the International Hydrographic Organization and other competent international organizations with a view to exchanging scientific and technical information which might be of assistance in discharging the Commission's responsibilities.

Article 4

Where a coastal State intends to establish, in accordance with article 76, the outer limits of its continental shelf beyond 200 nautical miles, it shall submit particulars of such limits to the Commission along with supporting scientific and technical data as soon as possible but in any case within 10 years of the entry into force of this Convention for that State. The coastal State shall at the same time give the names of any Commission members who have provided it with scientific and technical advice.

Article 5

Unless the Commission decides otherwise, the Commission shall function by way of sub-commissions composed of seven members, appointed in a balanced manner taking into account the specific elements of each submission by a coastal State. Nationals of the coastal State making the submission who are members of the Commission and any Commission member who has assisted a coastal State by providing scientific and technical advice with respect to the delineation shall not be a member of the sub-commission dealing with that submission but has the right to participate as a member in the proceedings of the Commission concerning the said submission. The coastal State which has

made a submission to the Commission may send its representatives to participate in the relevant proceedings without the right to vote.

Article 6

1. The sub-commission shall submit its recommendations to the Commission.
2. Approval by the Commission of the recommendations of the sub-commission shall be by a majority of two thirds of Commission members present and voting.
3. The recommendations of the Commission shall be submitted in writing to the coastal State which made the submission and to the Secretary-General of the United Nations.

Article 7

Coastal States shall establish the outer limits of the continental shelf in conformity with the provisions of article 76, paragraph 8, and in accordance with the appropriate national procedures.

Article 8

In the case of disagreement by the coastal State with the recommendations of the Commission, the coastal State shall, within a reasonable time, make a revised or new submission to the Commission.

Article 9

The actions of the Commission shall not prejudice matters relating to delimitation of boundaries between States with opposite or adjacent coasts.

ANNEX III. BASIC CONDITIONS OF PROSPECTING, EXPLORATION AND EXPLOITATION

Article 1

Title to minerals

Title to minerals shall pass upon recovery in accordance with this Convention.

Article 2

Prospecting

1. (a) The Authority shall encourage prospecting in the Area.
- (b) Prospecting shall be conducted only after the Authority has received a satisfactory written undertaking that the proposed prospector will comply with this Convention and the relevant rules, regulations and procedures of the Authority concerning co-operation in the training programmes referred to in articles 143 and 144 and the protection of the marine environment, and will accept verification by the Authority of compliance therewith. The proposed prospector shall, at the same time, notify the Authority of the approximate area or areas in which prospecting is to be conducted.
- (c) Prospecting may be conducted simultaneously by more than one prospector in the same area or areas.

2. Prospecting shall not confer on the prospector any rights with respect to resources. A prospector may, however, recover a reasonable quantity of minerals to be used for testing.

Article 3

Exploration and exploitation

1. The Enterprise, States Parties, and the other entities referred to in article 153, paragraph 2(b), may apply to the Authority for approval of plans of work for activities in the Area.

2. The Enterprise may apply with respect to any part of the Area, but applications by others with respect to reserved areas are subject to the additional requirements of article 9 of this Annex.

3. Exploration and exploitation shall be carried out only in areas specified in plans of work referred to in article 153, paragraph 3, and approved by the Authority in accordance with this Convention and the relevant rules, regulations and procedures of the Authority.

4. Every approved plan of work shall:

- (a) be in conformity with this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority;
- (b) provide for control by the Authority of activities in the Area in accordance with article 153, paragraph 4;
- (c) confer on the operator, in accordance with the rules, regulations and procedures of the Authority, the exclusive right to explore for and exploit the specified categories of resources in the area covered by the plan of work. If, however, the applicant presents for approval a plan of work covering only the stage of exploration or the stage of exploitation, the approved plan of work shall confer such exclusive right with respect to that stage only.

5. Upon its approval by the Authority, every plan of work, except those presented by the Enterprise, shall be in the form of a contract concluded between the Authority and the applicant or applicants.

Article 4

Qualifications of applicants

1. Applicants, other than the Enterprise, shall be qualified if they have the nationality or control and sponsorship required by article 153, paragraph 2(b), and if they follow the procedures and meet the qualification standards set forth in the rules, regulations and procedures of the Authority.

2. Except as provided in paragraph 6, such qualification standards shall relate to the financial and technical capabilities of the applicant and his performance under any previous contracts with the Authority.

3. Each applicant shall be sponsored by the State Party of which it is a national unless the applicant has more than one nationality, as in the case of a partnership or consortium of entities from several States, in which event all States Parties involved shall sponsor the application, or unless the applicant is effectively controlled by another State Party or its nationals, in which event both States Parties shall sponsor the application. The criteria and procedures for implementation of the sponsorship requirements shall be set forth in the rules, regulations and procedures of the Authority.

4. The sponsoring State or States shall, pursuant to article 139, have the responsibility to ensure, within their legal systems, that a contractor so sponsored shall carry out activities in the Area in conformity with the terms of its contract

and its obligations under this Convention. A sponsoring State shall not, however, be liable for damage caused by any failure of a contractor sponsored by it to comply with its obligations if that State Party has adopted laws and regulations and taken administrative measures which are, within the framework of its legal system, reasonably appropriate for securing compliance by persons under its jurisdiction.

5. The procedures for assessing the qualifications of States Parties which are applicants shall take into account their character as States.

6. The qualification standards shall require that every applicant, without exception, shall as part of his application undertake:

- (a) to accept as enforceable and comply with the applicable obligations created by the provisions of Part XI, the rules, regulations and procedures of the Authority, the decisions of the organs of the Authority and terms of his contracts with the Authority;
- (b) to accept control by the Authority of activities in the Area, as authorized by this Convention;
- (c) to provide the Authority with a written assurance that his obligations under the contract will be fulfilled in good faith;
- (d) to comply with the provisions on the transfer of technology set forth in article 5 of this Annex.

Article 5

Transfer of technology

1. When submitting a plan of work, every applicant shall make available to the Authority a general description of the equipment and methods to be used in carrying out activities in the Area, and other relevant non-proprietary information about the characteristics of such technology and information as to where such technology is available.

2. Every operator shall inform the Authority of revisions in the description and information made available pursuant to paragraph 1 whenever a substantial technological change or innovation is introduced.

3. Every contract for carrying out activities in the Area shall contain the following undertakings by the contractor:

- (a) to make available to the Enterprise on fair and reasonable commercial terms and conditions, whenever the Authority so requests, the technology which he uses in carrying out activities in the Area under the contract, which the contractor is legally entitled to transfer. This shall be done by means of licences or other appropriate arrangements which the contractor shall negotiate with the Enterprise and which shall be set forth in a specific agreement supplementary to the contract. This undertaking may be invoked only if the Enterprise finds that it is unable to obtain the same or equally efficient and useful technology on the open market on fair and reasonable commercial terms and conditions;
- (b) to obtain a written assurance from the owner of any technology used in carrying out activities in the Area under the contract, which is not generally available on the open market and which is not covered by subparagraph (a), that the owner will, whenever the Authority so requests, make that technology available to the Enterprise under licence or other appropriate arrangements and on fair and reasonable commercial terms and conditions, to the same extent as made available to the contractor. If this assurance is not obtained, the technology in question shall not be used by the contractor in carrying out activities in the Area;

- (c) to acquire from the owner by means of an enforceable contract, upon the request of the Enterprise and if it is possible to do so without substantial cost to the contractor, the legal right to transfer to the Enterprise any technology used by the contractor, in carrying out activities in the Area under the contract, which the contractor is otherwise not legally entitled to transfer and which is not generally available on the open market. In cases where there is a substantial corporate relationship between the contractor and the owner of the technology, the closeness of this relationship and the degree of control or influence shall be relevant to the determination whether all feasible measures have been taken to acquire such a right. In cases where the contractor exercises effective control over the owner, failure to acquire from the owner the legal right shall be considered relevant to the contractor's qualification for any subsequent application for approval of a plan of work;
- (d) to facilitate, upon the request of the Enterprise, the acquisition by the Enterprise of any technology covered by subparagraph (b), under licence or other appropriate arrangements and on fair and reasonable commercial terms and conditions, if the Enterprise decides to negotiate directly with the owner of the technology;
- (e) to take the same measures as are prescribed in subparagraphs (a), (b), (c) and (d) for the benefit of a developing State or group of developing States which has applied for a contract under article 9 of this Annex, provided that these measures shall be limited to the exploitation of the part of the area proposed by the contractor which has been reserved pursuant to article 8 of this Annex and provided that activities under the contract sought by the developing State or group of developing States would not involve transfer of technology to a third State or the nationals of a third State. The obligation under this provision shall only apply with respect to any given contractor where technology has not been requested by the Enterprise or transferred by that contractor to the Enterprise.

4. Disputes concerning undertakings required by paragraph 3, like other provisions of the contracts, shall be subject to compulsory settlement in accordance with Part XI and, in cases of violation of these undertakings, suspension or termination of the contract or monetary penalties may be ordered in accordance with article 18 of this Annex. Disputes as to whether offers made by the contractor are within the range of fair and reasonable commercial terms and conditions may be submitted by either party to binding commercial arbitration in accordance with the UNCITRAL Arbitration Rules or such other arbitration rules as may be prescribed in the rules, regulations and procedures of the Authority. If the finding is that the offer made by the contractor is not within the range of fair and reasonable commercial terms and conditions, the contractor shall be given 45 days to revise his offer to bring it within that range before the Authority takes any action in accordance with article 18 of this Annex.

5. If the Enterprise is unable to obtain on fair and reasonable commercial terms and conditions appropriate technology to enable it to commence in a timely manner the recovery and processing of minerals from the Area, either the Council or the Assembly may convene a group of States Parties composed of those which are engaged in activities in the Area, those which have sponsored entities which are engaged in activities in the Area and other States Parties having access to such technology. This group shall consult together and shall take effective measures to ensure that such technology is made available to the Enterprise on fair and reasonable commercial terms and conditions. Each such State Party shall take all feasible measures to this end within its own legal system.

6. In the case of joint ventures with the Enterprise, transfer of technology will be in accordance with the terms of the joint venture agreement.

7. The undertakings required by paragraph 3 shall be included in each contract for the carrying out of activities in the Area until 10 years after the commencement of commercial production by the Enterprise, and may be invoked during that period.

8. For the purposes of this article, "technology" means the specialized equipment and technical know-how, including manuals, designs, operating instructions, training and technical advice and assistance, necessary to assemble, maintain and operate a viable system and the legal right to use these items for that purpose on a non-exclusive basis.

Article 6

Approval of plans of work

1. Six months after the entry into force of this Convention, and thereafter each fourth month, the Authority shall take up for consideration proposed plans of work.

2. When considering an application for approval of a plan of work in the form of a contract, the Authority shall first ascertain whether:

- (a) the applicant has complied with the procedures established for applications in accordance with article 4 of this Annex and has given the Authority the undertakings and assurances required by that article. In cases of non-compliance with these procedures or in the absence of any of these undertakings and assurances, the applicant shall be given 45 days to remedy these defects;
- (b) the applicant possesses the requisite qualifications provided for in article 4 of this Annex.

3. All proposed plans of work shall be taken up in the order in which they are received. The proposed plans of work shall comply with and be governed by the relevant provisions of this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority, including those on operational requirements, financial contributions and the undertakings concerning the transfer of technology. If the proposed plans of work conform to these requirements, the Authority shall approve them provided that they are in accordance with the uniform and non-discriminatory requirements set forth in the rules, regulations and procedures of the Authority, unless:

- (a) part or all of the area covered by the proposed plan of work is included in an approved plan of work or a previously submitted proposed plan of work which has not yet been finally acted on by the Authority;
- (b) part or all of the area covered by the proposed plan of work is disapproved by the Authority pursuant to article 162, paragraph 2 (x); or
- (c) the proposed plan of work has been submitted or sponsored by a State Party which already holds:
 - (i) plans of work for exploration and exploitation of polymetallic nodules in non-reserved areas that, together with either part of the area covered by the application for a plan of work, exceed in size 30 per cent of a circular area of 400,000 square kilometres surrounding the centre of either part of the area covered by the proposed plan of work;
 - (ii) plans of work for the exploration and exploitation of polymetallic nodules in non-reserved areas which, taken together, constitute 2 per cent of the total sea-bed area which is not reserved or disapproved for exploitation pursuant to article 162, paragraph 2 (x).

4. For the purpose of the standard set forth in paragraph 3(c), a plan of work submitted by a partnership or consortium shall be counted on a *pro rata* basis among the sponsoring States Parties involved in accordance with article 4, paragraph 3, of this Annex. The Authority may approve plans of work covered by paragraph 3(c) if it determines that such approval would not permit a State Party or entities sponsored by it to monopolize the conduct of activities in the Area or to preclude other States Parties from activities in the Area.

5. Notwithstanding paragraph 3(a), after the end of the interim period specified in article 151, paragraph 3, the Authority may adopt by means of rules, regulations and procedures other procedures and criteria consistent with this Convention for deciding which applicants shall have plans of work approved in cases of selection among applicants for a proposed area. These procedures and criteria shall ensure approval of plans of work on an equitable and non-discriminatory basis.

Article 7

Selection among applicants for production authorizations

1. Six months after the entry into force of this Convention, and thereafter each fourth month, the Authority shall take up for consideration applications for production authorizations submitted during the immediately preceding period. The Authority shall issue the authorizations applied for if all such applications can be approved without exceeding the production limitation or contravening the obligations of the Authority under a commodity agreement or arrangement to which it has become a party, as provided in article 151.

2. When a selection must be made among applicants for production authorizations because of the production limitation set forth in article 151, paragraphs 2 to 7, or because of the obligations of the Authority under a commodity agreement or arrangement to which it has become a party, as provided for in article 151, paragraph 1, the Authority shall make the selection on the basis of objective and non-discriminatory standards set forth in its rules, regulations and procedures.

3. In the application of paragraph 2, the Authority shall give priority to those applicants which:

- (a) give better assurance of performance, taking into account their financial and technical qualifications and their performance, if any, under previously approved plans of work;
- (b) provide earlier prospective financial benefits to the Authority, taking into account when commercial production is scheduled to begin;
- (c) have already invested the most resources and effort in prospecting or exploration.

4. Applicants which are not selected in any period shall have priority in subsequent periods until they receive a production authorization.

5. Selection shall be made taking into account the need to enhance opportunities for all States Parties, irrespective of their social and economic systems or geographical locations so as to avoid discrimination against any State or system, to participate in activities in the Area and to prevent monopolization of those activities.

6. Whenever fewer reserved areas than non-reserved areas are under exploitation, applications for production authorizations with respect to reserved areas shall have priority.

7. The decisions referred to in this article shall be taken as soon as possible after the close of each period.

Article 8
Reservation of areas

Each application, other than those submitted by the Enterprise or by any other entities for reserved areas, shall cover a total area, which need not be a single continuous area, sufficiently large and of sufficient estimated commercial value to allow two mining operations. The applicant shall indicate the coordinates dividing the area into two parts of equal estimated commercial value and submit all the data obtained by him with respect to both parts. Without prejudice to the powers of the Authority pursuant to article 17 of this Annex, the data to be submitted concerning polymetallic nodules shall relate to mapping, sampling, the abundance of nodules, and their metal content. Within 45 days of receiving such data, the Authority shall designate which part is to be reserved solely for the conduct of activities by the Authority through the Enterprise or in association with developing States. This designation may be deferred for a further period of 45 days if the Authority requests an independent expert to assess whether all data required by this article has been submitted. The area designated shall become a reserved area as soon as the plan of work for the non-reserved area is approved and the contract is signed.

Article 9
Activities in reserved areas

1. The Enterprise shall be given an opportunity to decide whether it intends to carry out activities in each reserved area. This decision may be taken at any time, unless a notification pursuant to paragraph 4 is received by the Authority, in which event the Enterprise shall take its decision within a reasonable time. The Enterprise may decide to exploit such areas in joint ventures with the interested State or entity.

2. The Enterprise may conclude contracts for the execution of part of its activities in accordance with Annex IV, article 12. It may also enter into joint ventures for the conduct of such activities with any entities which are eligible to carry out activities in the Area pursuant to article 153, paragraph 2(b). When considering such joint ventures, the Enterprise shall offer to States Parties which are developing States and their nationals the opportunity of effective participation.

3. The Authority may prescribe, in its rules, regulations and procedures, substantive and procedural requirements and conditions with respect to such contracts and joint ventures.

4. Any State Party which is a developing State or any natural or juridical person sponsored by it and effectively controlled by it or by other developing State which is a qualified applicant, or any group of the foregoing, may notify the Authority that it wishes to submit a plan of work pursuant to article 6 of this Annex with respect to a reserved area. The plan of work shall be considered if the Enterprise decides, pursuant to paragraph 1, that it does not intend to carry out activities in that area.

Article 10
Preference and priority among applicants

An operator who has an approved plan of work for exploration only, as provided in article 3, paragraph 4(c), of this Annex shall have a preference and a priority among applicants for a plan of work covering exploitation of the same area and resources. However, such preference or priority may be withdrawn if the operator's performance has not been satisfactory.

Article 11
Joint arrangements

1. Contracts may provide for joint arrangements between the contractor and the Authority through the Enterprise, in the form of joint ventures or production sharing, as well as any other form of joint arrangement, which shall have the same protection against revision, suspension or termination as contracts with the Authority.
2. Contractors entering into such joint arrangements with the Enterprise may receive financial incentives as provided for in article 13 of this Annex.
3. Partners in joint ventures with the Enterprise shall be liable for the payments required by article 13 of this Annex to the extent of their share in the joint ventures, subject to financial incentives as provided for in that article.

Article 12
Activities carried out by the Enterprise

1. Activities in the Area carried out by the Enterprise pursuant to article 153, paragraph 2(a), shall be governed by Part XI, the rules, regulations and procedures of the Authority and its relevant decisions.
2. Any plan of work submitted by the Enterprise shall be accompanied by evidence supporting its financial and technical capabilities.

Article 13
Financial terms of contracts

1. In adopting rules, regulations and procedures concerning the financial terms of a contract between the Authority and the entities referred to in article 153, paragraph 2(b), and in negotiating those financial terms in accordance with Part XI and those rules, regulations and procedures, the Authority shall be guided by the following objectives:
 - (a) to ensure optimum revenues for the Authority from the proceeds of commercial production;
 - (b) to attract investments and technology to the exploration and exploitation of the Area;
 - (c) to ensure equality of financial treatment and comparable financial obligations for contractors;
 - (d) to provide incentives on a uniform and non-discriminatory basis for contractors to undertake joint arrangements with the Enterprise and developing States or their nationals, to stimulate the transfer of technology thereto, and to train the personnel of the Authority and of developing States;
 - (e) to enable the Enterprise to engage in sea-bed mining effectively at the same time as the entities referred to in article 153, paragraph 2(b); and
 - (f) to ensure that, as a result of the financial incentives provided to contractors under paragraph 14, under the terms of contracts reviewed in accordance with article 19 of this Annex or under the provisions of article 11 of this Annex with respect to joint ventures, contractors are not subsidized so as to be given an artificial competitive advantage with respect to land-based miners.
2. A fee shall be levied for the administrative cost of processing an application for approval of a plan of work in the form of a contract and shall be fixed at an amount of \$US 500,000 per application. The amount of the fee shall be reviewed from time to time by the Council in order to ensure that it covers the

administrative cost incurred. If such administrative cost incurred by the Authority in processing an application is less than the fixed amount, the Authority shall refund the difference to the applicant.

3. A contractor shall pay an annual fixed fee of \$US 1 million from the date of entry into force of the contract. If the approved date of commencement of commercial production is postponed because of a delay in issuing the production authorization, in accordance with article 151, the annual fixed fee shall be waived for the period of postponement. From the date of commencement of commercial production, the contractor shall pay either the production charge or the annual fixed fee, whichever is greater.

4. Within a year of the date of commencement of commercial production, in conformity with paragraph 3, a contractor shall choose to make his financial contribution to the Authority by either:

- (a) paying a production charge only, or
- (b) paying a combination of a production charge and a share of net proceeds.

5. (a) If a contractor chooses to make his financial contribution to the Authority by paying a production charge only, it shall be fixed at a percentage of the market value of the processed metals produced from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract. This percentage shall be fixed as follows:

- (i) years 1-10 of commercial production 5 per cent
- (ii) years 11 to the end of commercial production 12 per cent

(b) The said market value shall be the product of the quantity of the processed metals produced from the polymetallic nodules extracted from the area covered by the contract and the average price for those metals during the relevant accounting year, as defined in paragraphs 7 and 8.

6. If a contractor chooses to make his financial contribution to the Authority by paying a combination of a production charge and a share of net proceeds, such payments shall be determined as follows:

(a) The production charge shall be fixed at a percentage of the market value, determined in accordance with subparagraph (b), of the processed metals produced from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract. This percentage shall be fixed as follows:

- (i) first period of commercial production 2 per cent
- (ii) second period of commercial production 4 per cent

If, in the second period of commercial production, as defined in subparagraph (d), the return on investment in any accounting year as defined in subparagraph (m) falls below 15 per cent as a result of the payment of the production charge at 4 per cent, the production charge shall be 2 per cent instead of 4 per cent in that accounting year.

(b) The said market value shall be the product of the quantity of the processed metals produced from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract and the average price for those metals during the relevant accounting year as defined in paragraphs 7 and 8.

(c) (i) The Authority's share of net proceeds shall be taken out of that portion of the contractor's net proceeds which is attributable to the mining of the resources of the area covered by the contract, referred to hereinafter as attributable net proceeds.

(ii) The Authority's share of attributable net proceeds shall be determined in accordance with the following incremental schedule:

<i>Portion of attributable net proceeds</i>	<i>Share of the Authority</i>	
	<i>First period of commercial production</i>	<i>Second period of commercial production</i>
That portion representing a return on investment which is greater than 0 per cent, but less than 10 per cent	35 per cent	40 per cent
That portion representing a return on investment which is 10 per cent or greater, but less than 20 per cent	42.5 per cent	50 per cent
That portion representing a return on investment which is 20 per cent or greater	50 per cent	70 per cent

- (d) (i) The first period of commercial production referred to in subparagraphs (a) and (c) shall commence in the first accounting year of commercial production and terminate in the accounting year in which the contractor's development costs with interest on the unrecovered portion thereof are fully recovered by his cash surplus, as follows:
- In the first accounting year during which development costs are incurred, unrecovered development costs shall equal the development costs less cash surplus in that year. In each subsequent accounting year, unrecovered development costs shall equal the unrecovered development costs at the end of the preceding accounting year, plus interest thereon at the rate of 10 per cent per annum, plus development costs incurred in the current accounting year and less contractor's cash surplus in the current accounting year. The accounting year in which unrecovered development costs become zero for the first time shall be the accounting year in which the contractor's development costs with interest on the unrecovered portion thereof are fully recovered by his cash surplus. The contractor's cash surplus in any accounting year shall be his gross proceeds less his operating costs and less his payments to the Authority under subparagraph (c).
- (ii) The second period of commercial production shall commence in the accounting year following the termination of the first period of commercial production and shall continue until the end of the contract.
- (e) "Attributable net proceeds" means the product of the contractor's net proceeds and the ratio of the development costs in the mining sector to the contractor's development costs. If the contractor engages in mining, transporting polymetallic nodules and production primarily of three processed metals, namely, cobalt, copper and nickel, the amount of attributable net proceeds shall not be less than 25 per cent of the contractor's net proceeds. Subject to subparagraph (n), in all other cases, including those where the contractor engages in mining, transporting polymetallic nodules, and production primarily of four processed metals, namely, cobalt, copper, manganese and nickel, the Authority may, in its rules, regulations and procedures, prescribe appropriate floors which shall bear the same relationship to each case as the 25 per cent floor does to the three-metal case.

- (f) "Contractor's net proceeds" means the contractor's gross proceeds less his operating costs and less the recovery of his development costs as set out in subparagraph (j).
- (g) (i) If the contractor engages in mining, transporting polymetallic nodules and production of processed metals, "contractor's gross proceeds" means the gross revenues from the sale of the processed metals and any other monies deemed reasonably attributable to operations under the contract in accordance with the financial rules, regulations and procedures of the Authority.
- (ii) In all cases other than those specified in subparagraphs (g)(i) and (n)(iii), "contractor's gross proceeds" means the gross revenues from the sale of the semi-processed metals from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract, and any other monies deemed reasonably attributable to operations under the contract in accordance with the financial rules, regulations and procedures of the Authority.
- (h) "Contractor's development costs" means:
- (i) all expenditures incurred prior to the commencement of commercial production which are directly related to the development of the productive capacity of the area covered by the contract and the activities related thereto for operations under the contract in all cases other than that specified in subparagraph (n), in conformity with generally recognized accounting principles, including, *inter alia*, costs of machinery, equipment, ships, processing plant, construction, buildings, land, roads, prospecting and exploration of the area covered by the contract, research and development, interest, required leases, licences and fees; and
- (ii) expenditures similar to those set forth in (i) above incurred subsequent to the commencement of commercial production and necessary to carry out the plan of work, except those chargeable to operating costs.
- (i) The proceeds from the disposal of capital assets and the market value of those capital assets which are no longer required for operations under the contract and which are not sold shall be deducted from the contractor's development costs during the relevant accounting year. When these deductions exceed the contractor's development costs the excess shall be added to the contractor's gross proceeds.
- (j) The contractor's development costs incurred prior to the commencement of commercial production referred to in subparagraphs (h)(i) and (n)(iv) shall be recovered in 10 equal annual instalments from the date of commencement of commercial production. The contractor's development costs incurred subsequent to the commencement of commercial production referred to in subparagraphs (h)(ii) and (n)(iv) shall be recovered in 10 or fewer equal annual instalments so as to ensure their complete recovery by the end of the contract.
- (k) "Contractor's operating costs" means all expenditures incurred after the commencement of commercial production in the operation of the productive capacity of the area covered by the contract and the activities related thereto for operations under the contract, in conformity with generally recognized accounting principles, including, *inter alia*, the annual fixed fee or the production charge, whichever is greater, expenditures for wages, salaries, employee benefits, materials, services, trans-

porting, processing and marketing costs, interest, utilities, preservation of the marine environment, overhead and administrative costs specifically related to operations under the contract, and any net operating losses carried forward or backward as specified herein. Net operating losses may be carried forward for two consecutive years except in the last two years of the contract in which case they may be carried backward to the two preceding years.

- (l) If the contractor engages in mining, transporting of polymetallic nodules, and production of processed and semi-processed metals, "development costs of the mining sector" means the portion of the contractor's development costs which is directly related to the mining of the resources of the area covered by the contract, in conformity with generally recognized accounting principles, and the financial rules, regulations and procedures of the Authority, including, *inter alia*, application fee, annual fixed fee and, where applicable, costs of prospecting and exploration of the area covered by the contract, and a portion of research and development costs.
- (m) "Return on investment" in any accounting year means the ratio of attributable net proceeds in that year to the development costs of the mining sector. For the purpose of computing this ratio the development costs of the mining sector shall include expenditures on new or replacement equipment in the mining sector less the original cost of the equipment replaced.
- (n) If the contractor engages in mining only:
 - (i) "attributable net proceeds" means the whole of the contractor's net proceeds;
 - (ii) "contractor's net proceeds" shall be as defined in subparagraph (f);
 - (iii) "contractor's gross proceeds" means the gross revenues from the sale of the polymetallic nodules, and any other monies deemed reasonably attributable to operations under the contract in accordance with the financial rules, regulations and procedures of the Authority;
 - (iv) "contractor's development costs" means all expenditures incurred prior to the commencement of commercial production as set forth in subparagraph (h)(i), and all expenditures incurred subsequent to the commencement of commercial production as set forth in subparagraph (h)(ii), which are directly related to the mining of the resources of the area covered by the contract, in conformity with generally recognized accounting principles;
 - (v) "contractor's operating costs" means the contractor's operating costs as in subparagraph (k) which are directly related to the mining of the resources of the area covered by the contract in conformity with generally recognized accounting principles;
 - (vi) "return on investment" in any accounting year means the ratio of the contractor's net proceeds in that year to the contractor's development costs. For the purpose of computing this ratio, the contractor's development costs shall include expenditures on new or replacement equipment less the original cost of the equipment replaced.
- (o) The costs referred to in subparagraphs (h), (k), (l) and (n) in respect of interest paid by the contractor shall be allowed to the extent that, in all the circumstances, the Authority approves, pursuant to article 4, paragraph 1, of this Annex, the debt-equity ratio and the rates of interest as reasonable, having regard to existing commercial practice.

- (p) The costs referred to in this paragraph shall not be interpreted as including payments of corporate income taxes or similar charges levied by States in respect of the operations of the contractor.
7. (a) "Processed metals", referred to in paragraphs 5 and 6, means the metals in the most basic form in which they are customarily traded on international terminal markets. For this purpose, the Authority shall specify, in its financial rules, regulations and procedures, the relevant international terminal market. For the metals which are not traded on such markets, "processed metals" means the metals in the most basic form in which they are customarily traded in representative arm's length transactions.
- (b) If the Authority cannot otherwise determine the quantity of the processed metals produced from the polymetallic nodules recovered from the area covered by the contract referred to in paragraphs 5 (b) and 6 (b), the quantity shall be determined on the basis of the metal content of the nodules, processing recovery efficiency and other relevant factors, in accordance with the rules, regulations and procedures of the Authority and in conformity with generally recognized accounting principles.
8. If an international terminal market provides a representative pricing mechanism for processed metals, polymetallic nodules and semi-processed metals from the nodules, the average price on that market shall be used. In all other cases, the Authority shall, after consulting the contractor, determine a fair price for the said products in accordance with paragraph 9.
9. (a) All costs, expenditures, proceeds and revenues and all determinations of price and value referred to in this article shall be the result of free market or arm's length transactions. In the absence thereof, they shall be determined by the Authority, after consulting the contractor, as though they were the result of free market or arm's length transactions, taking into account relevant transactions in other markets.
- (b) In order to ensure compliance with and enforcement of the provisions of this paragraph, the Authority shall be guided by the principles adopted for, and the interpretation given to, arm's length transactions by the Commission on Transnational Corporations of the United Nations, the Group of Experts on Tax Treaties between Developing and Developed Countries and other international organizations, and shall, in its rules, regulations and procedures, specify uniform and internationally acceptable accounting rules and procedures, and the means of selection by the contractor of certified independent accountants acceptable to the Authority for the purpose of carrying out auditing in compliance with those rules, regulations and procedures.
10. The contractor shall make available to the accountants, in accordance with the financial rules, regulations and procedures of the Authority, such financial data as are required to determine compliance with this article.
11. All costs, expenditures, proceeds and revenues, and all prices and values referred to in this article, shall be determined in accordance with generally recognized accounting principles and the financial rules, regulations and procedures of the Authority.
12. Payments to the Authority under paragraphs 5 and 6 shall be made in freely usable currencies or currencies which are freely available and effectively usable on the major foreign exchange markets or, at the contractor's option, in the equivalents of processed metals at market value. The market value shall be determined in accordance with paragraph 5(b). The freely usable currencies

and currencies which are freely available and effectively usable on the major foreign exchange markets shall be defined in the rules, regulations and procedures of the Authority in accordance with prevailing international monetary practice.

13. All financial obligations of the contractor to the Authority, as well as all his fees, costs, expenditures, proceeds and revenues referred to in this article, shall be adjusted by expressing them in constant terms relative to a base year.

14. The Authority may, taking into account any recommendations of the Economic Planning Commission and the Legal and Technical Commission, adopt rules, regulations and procedures that provide for incentives, on a uniform and non-discriminatory basis, to contractors to further the objectives set out in paragraph 1.

15. In the event of a dispute between the Authority and a contractor over the interpretation or application of the financial terms of a contract, either party may submit the dispute to binding commercial arbitration, unless both parties agree to settle the dispute by other means, in accordance with article 188, paragraph 2.

Article 14
Transfer of data

1. The operator shall transfer to the Authority, in accordance with its rules, regulations and procedures and the terms and conditions of the plan of work, at time intervals determined by the Authority all data which are both necessary for and relevant to the effective exercise of the powers and functions of the principal organs of the Authority in respect of the area covered by the plan of work.

2. Transferred data in respect of the area covered by the plan of work, deemed proprietary, may only be used for the purposes set forth in this article. Data necessary for the formulation by the Authority of rules, regulations and procedures concerning protection of the marine environment and safety, other than equipment design data, shall not be deemed proprietary.

3. Data transferred to the Authority by prospectors, applicants for contracts or contractors, deemed proprietary, shall not be disclosed by the Authority to the Enterprise or to anyone external to the Authority, but data on the reserved areas may be disclosed to the Enterprise. Such data transferred by such persons to the Enterprise shall not be disclosed by the Enterprise to the Authority or to anyone external to the Authority.

Article 15
Training programmes

The contractor shall draw up practical programmes for the training of personnel of the Authority and developing States, including the participation of such personnel in all activities in the Area which are covered by the contract, in accordance with article 144, paragraph 2.

Article 16
Exclusive right to explore and exploit

The Authority shall, pursuant to Part XI and its rules, regulations and procedures, accord the operator the exclusive right to explore and exploit the area covered by the plan of work in respect of a specified category of resources and shall ensure that no other entity operates in the same area for a different category of resources in a manner which might interfere with the operations of the operator. The operator shall have security of tenure in accordance with article 153, paragraph 6.

Article 17

Rules, regulations and procedures of the Authority

1. The Authority shall adopt and uniformly apply rules, regulations and procedures in accordance with article 160, paragraph 2(f)(ii), and article 162, paragraph 2(o)(ii), for the exercise of its functions as set forth in Part XI on, *inter alia*, the following matters:

- (a) administrative procedures relating to prospecting, exploration and exploitation in the Area;
- (b) operations:
 - (i) size of area;
 - (ii) duration of operations;
 - (iii) performance requirements including assurances pursuant to article 4, paragraph 6(c), of this Annex;
 - (iv) categories of resources;
 - (v) renunciation of areas;
 - (vi) progress reports;
 - (vii) submission of data;
 - (viii) inspection and supervision of operations;
 - (ix) prevention of interference with other activities in the marine environment;
 - (x) transfer of rights and obligations by a contractor;
 - (xi) procedures for transfer of technology to developing States in accordance with article 144 and for their direct participation;
 - (xii) mining standards and practices, including those relating to operational safety, conservation of the resources and the protection of the marine environment;
 - (xiii) definition of commercial production;
 - (xiv) qualification standards for applicants;
- (c) financial matters:
 - (i) establishment of uniform and non-discriminatory costing and accounting rules and the method of selection of auditors;
 - (ii) apportionment of proceeds of operations;
 - (iii) the incentives referred to in article 13 of this Annex;
- (d) implementation of decisions taken pursuant to article 151, paragraph 10, and article 164, paragraph 2(d).

2. Rules, regulations and procedures on the following items shall fully reflect the objective criteria set out below:

- (a) Size of areas:

The Authority shall determine the appropriate size of areas for exploration which may be up to twice as large as those for exploitation in order to permit intensive exploration operations. The size of area shall be calculated to satisfy the requirements of article 8 of this Annex on reservation of areas as well as stated production requirements consistent with article 151 in accordance with the terms of the contract taking into account the state of the art of technology then available for sea-bed mining and the relevant physical characteristics of the areas. Areas shall be neither smaller nor larger than are necessary to satisfy this objective.

- (b) Duration of operations:

- (i) Prospecting shall be without time-limit;
- (ii) Exploration should be of sufficient duration to permit a thorough survey of the specific area, the design and construction of mining

equipment for the area and the design and construction of small and medium-size processing plants for the purpose of testing mining and processing systems;

- (iii) The duration of exploitation should be related to the economic life of the mining project, taking into consideration such factors as the depletion of the ore, the useful life of mining equipment and processing facilities and commercial viability. Exploitation should be of sufficient duration to permit commercial extraction of minerals of the area and should include a reasonable time period for construction of commercial-scale mining and processing systems, during which period commercial production should not be required. The total duration of exploitation, however, should also be short enough to give the Authority an opportunity to amend the terms and conditions of the plan of work at the time it considers renewal in accordance with rules, regulations and procedures which it has adopted subsequent to approving the plan of work.

(c) Performance requirements:

The Authority shall require that during the exploration stage periodic expenditures be made by the operator which are reasonably related to the size of the area covered by the plan of work and the expenditures which would be expected of a *bona fide* operator who intended to bring the area into commercial production within the time-limits established by the Authority. The required expenditures should not be established at a level which would discourage prospective operators with less costly technology than is prevalently in use. The Authority shall establish a maximum time interval, after the exploration stage is completed and the exploitation stage begins, to achieve commercial production. To determine this interval, the Authority should take into consideration that construction of large-scale mining and processing systems cannot be initiated until after the termination of the exploration stage and the commencement of the exploitation stage. Accordingly, the interval to bring an area into commercial production should take into account the time necessary for this construction after the completion of the exploration stage and reasonable allowance should be made for unavoidable delays in the construction schedule. Once commercial production is achieved, the Authority shall within reasonable limits and taking into consideration all relevant factors require the operator to maintain commercial production throughout the period of the plan of work.

(d) Categories of resources:

In determining the category of resources in respect of which a plan of work may be approved, the Authority shall give emphasis *inter alia* to the following characteristics:

- (i) that certain resources require the use of similar mining methods; and
- (ii) that some resources can be developed simultaneously without undue interference between operators developing different resources in the same area.

Nothing in this subparagraph shall preclude the Authority from approving a plan of work with respect to more than one category of resources in the same area to the same applicant.

(e) Renunciation of areas:

The operator shall have the right at any time to renounce without penalty the whole or part of his rights in the area covered by a plan of work.

(f) Protection of the marine environment:

Rules, regulations and procedures shall be drawn up in order to secure effective protection of the marine environment from harmful effects directly resulting from activities in the Area or from shipboard processing immediately above a mine site of minerals derived from that mine site, taking into account the extent to which such harmful effects may directly result from drilling, dredging, coring and excavation and from disposal, dumping and discharge into the marine environment of sediment, wastes or other effluents.

(g) Commercial production:

Commercial production shall be deemed to have begun if an operator engages in sustained large-scale recovery operations which yield a quantity of materials sufficient to indicate clearly that the principal purpose is large-scale production rather than production intended for information gathering, analysis or the testing of equipment or plant.

*Article 18**Penalties*

1. A contractor's rights under the contract may be suspended or terminated only in the following cases:

- (a) if, in spite of warnings by the Authority, the contractor has conducted his activities in such a way as to result in serious, persistent and wilful violations of the fundamental terms of the contract, Part XI and the rules, regulations and procedures of the Authority; or
- (b) if the contractor has failed to comply with a final binding decision of the dispute settlement body applicable to him.

2. In the case of any violation of the contract not covered by paragraph 1(a), or in lieu of suspension or termination under paragraph 1(a), the Authority may impose upon the contractor monetary penalties proportionate to the seriousness of the violation.

3. Except for emergency orders under article 162, paragraph 2(w), the Authority may not execute a decision involving monetary penalties, suspension or termination until the contractor has been accorded a reasonable opportunity to exhaust the judicial remedies available to him pursuant to Part XI, section 5.

*Article 19**Revision of contract*

1. When circumstances have arisen or are likely to arise which, in the opinion of either party, would render the contract inequitable or make it impracticable or impossible to achieve the objectives set out in the contract or in Part XI, the parties shall enter into negotiations to revise it accordingly.

2. Any contract entered into in accordance with article 153, paragraph 3, may be revised only with the consent of the parties.

*Article 20**Transfer of rights and obligations*

The rights and obligations arising under a contract may be transferred only with the consent of the Authority, and in accordance with its rules, regulations and procedures. The Authority shall not unreasonably withhold consent to the transfer if the proposed transferee is in all respects a qualified applicant and assumes all of the obligations of the transferor and if the transfer does not confer

to the transferee a plan of work, the approval of which would be forbidden by article 6, paragraph 3(c), of this Annex.

Article 21

Applicable law

1. The contract shall be governed by the terms of the contract, the rules, regulations and procedures of the Authority, Part XI and other rules of international law not incompatible with this Convention.

2. Any final decision rendered by a court or tribunal having jurisdiction under this Convention relating to the rights and obligations of the Authority and of the contractor shall be enforceable in the territory of each State Party.

3. No State Party may impose conditions on a contractor that are inconsistent with Part XI. However, the application by a State Party to contractors sponsored by it, or to ships flying its flag, of environmental or other laws and regulations more stringent than those in the rules, regulations and procedures of the Authority adopted pursuant to article 17, paragraph 2(f), of this Annex shall not be deemed inconsistent with Part XI.

Article 22

Responsibility

The contractor shall have responsibility or liability for any damage arising out of wrongful acts in the conduct of its operations, account being taken of contributory acts or omissions by the Authority. Similarly, the Authority shall have responsibility or liability for any damage arising out of wrongful acts in the exercise of its powers and functions, including violations under article 168, paragraph 2, account being taken of contributory acts or omissions by the contractor. Liability in every case shall be for the actual amount of damage.

ANNEX IV. STATUTE OF THE ENTERPRISE

Article 1

Purposes

1. The Enterprise is the organ of the Authority which shall carry out activities in the Area directly, pursuant to article 153, paragraph 2 (a), as well as the transporting, processing and marketing of minerals recovered from the Area.

2. In carrying out its purposes and in the exercise of its functions, the Enterprise shall act in accordance with this Convention and the rules, regulations and procedures of the Authority.

3. In developing the resources of the Area pursuant to paragraph 1, the Enterprise shall, subject to this Convention, operate in accordance with sound commercial principles.

Article 2

Relationship to the Authority

1. Pursuant to article 170, the Enterprise shall act in accordance with the general policies of the Assembly and the directives of the Council.

2. Subject to paragraph 1, the Enterprise shall enjoy autonomy in the conduct of its operations.

3. Nothing in this Convention shall make the Enterprise liable for the acts or obligations of the Authority, or make the Authority liable for the acts or obligations of the Enterprise.

Article 3
Limitation of liability

Without prejudice to article 11, paragraph 3, of this Annex, no member of the Authority shall be liable by reason only of its membership for the acts or obligations of the Enterprise.

Article 4
Structure

The Enterprise shall have a Governing Board, a Director-General and the staff necessary for the exercise of its functions.

Article 5
Governing Board

1. The Governing Board shall be composed of 15 members elected by the Assembly in accordance with article 160, paragraph 2(c). In the election of the members of the Board, due regard shall be paid to the principle of equitable geographical distribution. In submitting nominations of candidates for election to the Board, members of the Authority shall bear in mind the need to nominate candidates of the highest standard of competence, with qualifications in relevant fields, so as to ensure the viability and success of the Enterprise.

2. Members of the Board shall be elected for four years and may be re-elected; and due regard shall be paid to the principle of rotation of membership.

3. Members of the Board shall continue in office until their successors are elected. If the office of a member of the Board becomes vacant, the Assembly shall, in accordance with article 160, paragraph 2(c), elect a new member for the remainder of his predecessor's term.

4. Members of the Board shall act in their personal capacity. In the performance of their duties they shall not seek or receive instructions from any government or from any other source. Each member of the Authority shall respect the independent character of the members of the Board and shall refrain from all attempts to influence any of them in the discharge of their duties.

5. Each member of the Board shall receive remuneration to be paid out of the funds of the Enterprise. The amount of remuneration shall be fixed by the Assembly, upon the recommendation of the Council.

6. The Board shall normally function at the principal office of the Enterprise and shall meet as often as the business of the Enterprise may require.

7. Two thirds of the members of the Board shall constitute a quorum.

8. Each member of the Board shall have one vote. All matters before the Board shall be decided by a majority of its members. If a member has a conflict of interest on a matter before the Board he shall refrain from voting on that matter.

9. Any member of the Authority may ask the Board for information in respect of its operations which particularly affect that member. The Board shall endeavour to provide such information.

Article 6
Powers and functions of the Governing Board

The Governing Board shall direct the operations of the Enterprise. Subject to this Convention, the Governing Board shall exercise the powers necessary to fulfil the purposes of the Enterprise, including powers:

- (a) to elect a Chairman from among its members;

- (b) to adopt its rules of procedure;
- (c) to draw up and submit formal written plans of work to the Council in accordance with article 153, paragraph 3, and article 162, paragraph 2(j);
- (d) to develop plans of work and programmes for carrying out the activities specified in article 170;
- (e) to prepare and submit to the Council applications for production authorizations in accordance with article 151, paragraphs 2 to 7;
- (f) to authorize negotiations concerning the acquisition of technology, including those provided for in Annex III, article 5, paragraph 3 (a), (c) and (d), and to approve the results of those negotiations;
- (g) to establish terms and conditions, and to authorize negotiations, concerning joint ventures and other forms of joint arrangements referred to in Annex III, articles 9 and 11, and to approve the results of such negotiations;
- (h) to recommend to the Assembly what portion of the net income of the Enterprise should be retained as its reserves in accordance with article 160, paragraph 2(f), and article 10 of this Annex;
- (i) to approve the annual budget of the Enterprise;
- (j) to authorize the procurement of goods and services in accordance with article 12, paragraph 3, of this Annex;
- (k) to submit an annual report to the Council in accordance with article 9 of this Annex;
- (l) to submit to the Council for the approval of the Assembly draft rules in respect of the organization, management, appointment and dismissal of the staff of the Enterprise and to adopt regulations to give effect to such rules;
- (m) to borrow funds and to furnish such collateral or other security as it may determine in accordance with article 11, paragraph 2, of this Annex;
- (n) to enter into any legal proceedings, agreements and transactions and to take any other actions in accordance with article 13 of this Annex;
- (o) to delegate, subject to the approval of the Council, any non-discretionary powers to the Director-General and to its committees.

Article 7

Director-General and staff of the Enterprise

1. The Assembly shall, upon the recommendation of the Council and the nomination of the Governing Board, elect the Director-General of the Enterprise who shall not be a member of the Board. The Director-General shall hold office for a fixed term, not exceeding five years, and may be re-elected for further terms.

2. The Director-General shall be the legal representative and chief executive of the Enterprise and shall be directly responsible to the Board for the conduct of the operations of the Enterprise. He shall be responsible for the organization, management, appointment and dismissal of the staff of the Enterprise in accordance with the rules and regulations referred to in article 6, subparagraph (l), of this Annex. He shall participate, without the right to vote, in the meetings of the Board and may participate, without the right to vote, in the meetings of the Assembly and the Council when these organs are dealing with matters concerning the Enterprise.

3. The paramount consideration in the recruitment and employment of the staff and in the determination of their conditions of service shall be the necessity of securing the highest standards of efficiency and of technical competence.

Subject to this consideration, due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on an equitable geographical basis.

4. In the performance of their duties the Director-General and the staff shall not seek or receive instructions from any government or from any other source external to the Enterprise. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials of the Enterprise responsible only to the Enterprise. Each State Party undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Director-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

5. The responsibilities set forth in article 168, paragraph 2, are equally applicable to the staff of the Enterprise.

Article 8

Location

The Enterprise shall have its principal office at the seat of the Authority. The Enterprise may establish other offices and facilities in the territory of any State Party with the consent of that State Party.

Article 9

Reports and financial statements

1. The Enterprise shall, not later than three months after the end of each financial year, submit to the Council for its consideration an annual report containing an audited statement of its accounts and shall transmit to the Council at appropriate intervals a summary statement of its financial position and a profit and loss statement showing the results of its operations.

2. The Enterprise shall publish its annual report and such other reports as it finds appropriate.

3. All reports and financial statements referred to in this article shall be distributed to the members of the Authority.

Article 10

Allocation of net income

1. Subject to paragraph 3, the Enterprise shall make payments to the Authority under Annex III, article 13, or their equivalent.

2. The Assembly shall, upon the recommendation of the Governing Board, determine what portion of the net income of the Enterprise shall be retained as reserves of the Enterprise. The remainder shall be transferred to the Authority.

3. During an initial period required for the Enterprise to become self-supporting, which shall not exceed 10 years from the commencement of commercial production by it, the Assembly shall exempt the Enterprise from the payments referred to in paragraph 1, and shall leave all of the net income of the Enterprise in its reserves.

Article 11

Finances

1. The funds of the Enterprise shall include:

- (a) amounts received from the Authority in accordance with article 173, paragraph 2(b);
- (b) voluntary contributions made by States Parties for the purpose of financing activities of the Enterprise;

- (c) amounts borrowed by the Enterprise in accordance with paragraphs 2 and 3;
 - (d) income of the Enterprise from its operations;
 - (e) other funds made available to the Enterprise to enable it to commence operations as soon as possible and to carry out its functions.
2. (a) The Enterprise shall have the power to borrow funds and to furnish such collateral or other security as it may determine. Before making a public sale of its obligations in the financial markets or currency of a State Party, the Enterprise shall obtain the approval of that State Party. The total amount of borrowings shall be approved by the Council upon the recommendation of the Governing Board.
- (b) States Parties shall make every reasonable effort to support applications by the Enterprise for loans on capital markets and from international financial institutions.
3. (a) The Enterprise shall be provided with the funds necessary to explore and exploit one mine site, and to transport, process and market the minerals recovered therefrom and the nickel, copper, cobalt and manganese obtained, and to meet its initial administrative expenses. The amount of the said funds, and the criteria and factors for its adjustment, shall be included by the Preparatory Commission in the draft rules, regulations and procedures of the Authority.
- (b) All States Parties shall make available to the Enterprise an amount equivalent to one half of the funds referred to in subparagraph (a) by way of long-term interest-free loans in accordance with the scale of assessments for the United Nations regular budget in force at the time when the assessments are made, adjusted to take into account the States which are not members of the United Nations. Debts incurred by the Enterprise in raising the other half of the funds shall be guaranteed by all States Parties in accordance with the same scale.
- (c) If the sum of the financial contributions of States Parties is less than the funds to be provided to the Enterprise under subparagraph (a), the Assembly shall, at its first session, consider the extent of the shortfall and adopt by consensus measures for dealing with this shortfall, taking into account the obligation of States Parties under subparagraphs (a) and (b) and any recommendations of the Preparatory Commission.
- (d) (i) Each State Party shall, within 60 days after the entry into force of this Convention, or within 30 days after the deposit of its instrument of ratification or accession, whichever is later, deposit with the Enterprise irrevocable, non-negotiable, non-interest-bearing promissory notes in the amount of the share of such State Party of interest-free loans pursuant to subparagraph (b).
- (ii) The Board shall prepare, at the earliest practicable date after this Convention enters into force, and thereafter at annual or other appropriate intervals, a schedule of the magnitude and timing of its requirements for the funding of its administrative expenses and for activities carried out by the Enterprise in accordance with article 170 and article 12 of this Annex.
- (iii) The States Parties shall, thereupon, be notified by the Enterprise, through the Authority, of their respective shares of the funds in accordance with subparagraph (b), required for such expenses. The Enterprise shall encash such amounts of the promissory notes as may be required to meet the expenditure referred to in the schedule with respect to interest-free loans.

- (iv) States Parties shall, upon receipt of the notification, make available their respective shares of debt guarantees for the Enterprise in accordance with subparagraph (b).
 - (e) (i) If the Enterprise so requests, State Parties may provide debt guarantees in addition to those provided in accordance with the scale referred to in subparagraph (b).
 - (ii) In lieu of debt guarantees, a State Party may make a voluntary contribution to the Enterprise in an amount equivalent to that portion of the debts which it would otherwise be liable to guarantee.
 - (f) Repayment of the interest-bearing loans shall have priority over the repayment of the interest-free loans. Repayment of interest-free loans shall be in accordance with a schedule adopted by the Assembly, upon the recommendation of the Council and the advice of the Board. In the exercise of this function the Board shall be guided by the relevant provisions of the rules, regulations and procedures of the Authority, which shall take into account the paramount importance of ensuring the effective functioning of the Enterprise and, in particular, ensuring its financial independence.
 - (g) Funds made available to the Enterprise shall be in freely usable currencies or currencies which are freely available and effectively usable in the major foreign exchange markets. These currencies shall be defined in the rules, regulations and procedures of the Authority in accordance with prevailing international monetary practice. Except as provided in paragraph 2, no State Party shall maintain or impose restrictions on the holding, use or exchange by the Enterprise of these funds.
 - (h) "Debt guarantee" means a promise of a State Party to creditors of the Enterprise to pay, *pro rata* in accordance with the appropriate scale, the financial obligations of the Enterprise covered by the guarantee following notice by the creditors to the State Party of a default by the Enterprise. Procedures for the payment of those obligations shall be in conformity with the rules, regulations and procedures of the Authority.
4. The funds, assets and expenses of the Enterprise shall be kept separate from those of the Authority. This article shall not prevent the Enterprise from making arrangements with the Authority regarding facilities, personnel and services and arrangements for reimbursement of administrative expenses paid by either on behalf of the other.
5. The records, books and accounts of the Enterprise, including its annual financial statements, shall be audited annually by an independent auditor appointed by the Council.

Article 12 *Operations*

1. The Enterprise shall propose to the Council projects for carrying out activities in accordance with article 170. Such proposals shall include a formal written plan of work for activities in the Area in accordance with article 153, paragraph 3, and all such other information and data as may be required from time to time for its appraisal by the Legal and Technical Commission and approval by the Council.
2. Upon approval by the Council, the Enterprise shall execute the project on the basis of the formal written plan of work referred to in paragraph 1.
3. (a) If the Enterprise does not possess the goods and services required for its operations it may procure them. For that purpose, it shall issue

- invitations to tender and award contracts to bidders offering the best combination of quality, price and delivery time.
- (b) If there is more than one bid offering such a combination, the contract shall be awarded in accordance with:
 - (i) the principle of non-discrimination on the basis of political or other considerations not relevant to the carrying out of operations with due diligence and efficiency; and
 - (ii) guidelines approved by the Council with regard to the preferences to be accorded to goods and services originating in developing States, including the land-locked and geographically disadvantaged among them.
 - (c) The Governing Board may adopt rules determining the special circumstances in which the requirement of invitations to bid may, in the best interests of the Enterprise, be dispensed with.
4. The Enterprise shall have title to all minerals and processed substances produced by it.
5. The Enterprise shall sell its products on a non-discriminatory basis. It shall not give non-commercial discounts.
6. Without prejudice to any general or special power conferred on the Enterprise under any other provision of this Convention, the Enterprise shall exercise such powers incidental to its business as shall be necessary.
7. The Enterprise shall not interfere in the political affairs of any State Party; nor shall it be influenced in its decisions by the political character of the State Party concerned. Only commercial considerations shall be relevant to its decisions, and these considerations shall be weighed impartially in order to carry out the purposes specified in article 1 of this Annex.

Article 13

Legal status, privileges and immunities

1. To enable the Enterprise to exercise its functions, the status, privileges and immunities set forth in this article shall be accorded to the Enterprise in the territories of States Parties. To give effect to this principle the Enterprise and States Parties may, where necessary, enter into special agreements.
2. The Enterprise shall have such legal capacity as is necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes and, in particular, the capacity:
 - (a) to enter into contracts, joint arrangements or other arrangements, including agreements with States and international organizations;
 - (b) to acquire, lease, hold and dispose of immovable and movable property;
 - (c) to be a party to legal proceedings.
3. (a) Actions may be brought against the Enterprise only in a court of competent jurisdiction in the territory of a State Party in which the Enterprise:
 - (i) has an office or facility;
 - (ii) has appointed an agent for the purpose of accepting service or notice of process;
 - (iii) has entered into a contract for goods or services;
 - (iv) has issued securities; or
 - (v) is otherwise engaged in commercial activity.
- (b) The property and assets of the Enterprise, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from all forms of seizure, attach-

ment or execution before the delivery of final judgment against the Enterprise.

4. (a) The property and assets of the Enterprise, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from requisition, confiscation, expropriation or any other form of seizure by executive or legislative action.
- (b) The property and assets of the Enterprise, wherever located and by whomsoever held, shall be free from discriminatory restrictions, regulations, controls and moratoria of any nature.
- (c) The Enterprise and its employees shall respect local laws and regulations in any State or territory in which the Enterprise or its employees may do business or otherwise act.
- (d) States Parties shall ensure that the Enterprise enjoys all rights, privileges and immunities accorded by them to entities conducting commercial activities in their territories. These rights, privileges and immunities shall be accorded to the Enterprise on no less favourable a basis than that on which they are accorded to entities engaged in similar commercial activities. If special privileges are provided by States Parties for developing States or their commercial entities, the Enterprise shall enjoy those privileges on a similarly preferential basis.
- (e) States Parties may provide special incentives, rights, privileges and immunities to the Enterprise without the obligation to provide such incentives, rights, privileges and immunities to other commercial entities.

5. The Enterprise shall negotiate with the host countries in which its offices and facilities are located for exemption from direct and indirect taxation.

6. Each State Party shall take such action as is necessary for giving effect in terms of its own law to the principles set forth in this Annex and shall inform the Enterprise of the specific action which it has taken.

7. The Enterprise may waive any of the privileges and immunities conferred under this article or in the special agreements referred to in paragraph 1 to such extent and upon such conditions as it may determine.

ANNEX V. CONCILIATION

SECTION 1. CONCILIATION PROCEDURE PURSUANT TO SECTION 1 OF PART XV

Article 1

Institution of proceedings

If the parties to a dispute have agreed, in accordance with article 284, to submit it to conciliation under this section, any such party may institute the proceedings by written notification addressed to the other party or parties to the dispute.

Article 2

List of conciliators

A list of conciliators shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. Every State Party shall be entitled to nominate four conciliators, each of whom shall be a person enjoying the highest reputa-

tion for fairness, competence and integrity. The names of the persons so nominated shall constitute the list. If at any time the conciliators nominated by a State Party in the list so constituted shall be fewer than four, that State Party shall be entitled to make further nominations as necessary. The name of a conciliator shall remain on the list until withdrawn by the State Party which made the nomination, provided that such conciliator shall continue to serve on any conciliation commission to which that conciliator has been appointed until the completion of the proceedings before that commission.

Article 3

Constitution of conciliation commission

The conciliation commission shall, unless the parties otherwise agree, be constituted as follows:

- (a) Subject to subparagraph (g), the conciliation commission shall consist of five members.
- (b) The party instituting the proceedings shall appoint two conciliators to be chosen preferably from the list referred to in article 2 of this Annex, one of whom may be its national, unless the parties otherwise agree. Such appointments shall be included in the notification referred to in article 1 of this Annex.
- (c) The other party to the dispute shall appoint two conciliators in the manner set forth in subparagraph (b) within 21 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex. If the appointments are not made within that period, the party instituting the proceedings may, within one week of the expiration of that period, either terminate the proceedings by notification addressed to the other party or request the Secretary-General of the United Nations to make the appointments in accordance with subparagraph (e).
- (d) Within 30 days after all four conciliators have been appointed, they shall appoint a fifth conciliator chosen from the list referred to in article 2 of this Annex, who shall be chairman. If the appointment is not made within that period, either party may, within one week of the expiration of that period, request the Secretary-General of the United Nations to make the appointment in accordance with subparagraph (e).
- (e) Within 30 days of the receipt of a request under subparagraph (c) or (d), the Secretary-General of the United Nations shall make the necessary appointments from the list referred to in article 2 of this Annex in consultation with the parties to the dispute.
- (f) Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.
- (g) Two or more parties which determine by agreement that they are in the same interest shall appoint two conciliators jointly. Where two or more parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint conciliators separately.
- (h) In disputes involving more than two parties having separate interests, or where there is disagreement as to whether they are of the same interest, the parties shall apply subparagraphs (a) to (f) in so far as possible.

Article 4

Procedure

The conciliation commission shall, unless the parties otherwise agree, determine its own procedure. The commission may, with the consent of the parties

to the dispute, invite any State Party to submit to it its views orally or in writing. Decisions of the commission regarding procedural matters, the report and recommendations shall be made by a majority vote of its members.

Article 5
Amicable settlement

The commission may draw the attention of the parties to any measures which might facilitate an amicable settlement of the dispute.

Article 6
Functions of the commission

The commission shall hear the parties, examine their claims and objections, and make proposals to the parties with a view to reaching an amicable settlement.

Article 7
Report

1. The commission shall report within 12 months of its constitution. Its report shall record any agreements reached and, failing agreement, its conclusions on all questions of fact or law relevant to the matter in dispute and such recommendations as the commission may deem appropriate for an amicable settlement. The report shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations and shall immediately be transmitted by him to the parties to the dispute.

2. The report of the commission, including its conclusions or recommendations, shall not be binding upon the parties.

Article 8
Termination

The conciliation proceedings are terminated when a settlement has been reached, when the parties have accepted or one party has rejected the recommendations of the report by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, or when a period of three months has expired from the date of transmission of the report to the parties.

Article 9
Fees and expenses

The fees and expenses of the commission shall be borne by the parties to the dispute.

Article 10
Right of parties to modify procedure

The parties to the dispute may by agreement applicable solely to that dispute modify any provision of this Annex.

**SECTION 2. COMPULSORY SUBMISSION TO
CONCILIATION PROCEDURE PURSUANT TO
SECTION 3 OF PART XV**

Article 11

Institution of proceedings

1. Any party to a dispute which, in accordance with Part XV, section 3, may be submitted to conciliation under this section, may institute the proceedings by written notification addressed to the other party or parties to the dispute.
2. Any party to the dispute, notified under paragraph 1, shall be obliged to submit to such proceedings.

Article 12

Failure to reply or to submit to conciliation

The failure of a party or parties to the dispute to reply to notification of institution of proceedings or to submit to such proceedings shall not constitute a bar to the proceedings.

Article 13

Competence

A disagreement as to whether a conciliation commission acting under this section has competence shall be decided by the commission.

Article 14

Application of section 1

Articles 2 to 10 of section 1 of this Annex apply subject to this section.

**ANNEX VI. STATUTE OF THE INTERNATIONAL
TRIBUNAL FOR THE LAW OF THE SEA**

Article 1

General provisions

1. The International Tribunal for the Law of the Sea is constituted and shall function in accordance with the provisions of this Convention and this Statute.
2. The seat of the Tribunal shall be in the Free and Hanseatic City of Hamburg in the Federal Republic of Germany.
3. The Tribunal may sit and exercise its functions elsewhere whenever it considers this desirable.
4. A reference of a dispute to the Tribunal shall be governed by the provisions of Parts XI and XV.

SECTION 1. ORGANIZATION OF THE TRIBUNAL

Article 2 *Composition*

1. The Tribunal shall be composed of a body of 21 independent members, elected from among persons enjoying the highest reputation for fairness and integrity and of recognized competence in the field of the law of the sea.

2. In the Tribunal as a whole the representation of the principal legal systems of the world and equitable geographical distribution shall be assured.

Article 3 *Membership*

1. No two members of the Tribunal may be nationals of the same State. A person who for the purposes of membership in the Tribunal could be regarded as a national of more than one State shall be deemed to be a national of the one in which he ordinarily exercises civil and political rights.

2. There shall be no fewer than three members from each geographical group as established by the General Assembly of the United Nations.

Article 4 *Nominations and elections*

1. Each State Party may nominate not more than two persons having the qualifications prescribed in article 2 of this Annex. The members of the Tribunal shall be elected from the list of persons thus nominated.

2. At least three months before the date of the election, the Secretary-General of the United Nations in the case of the first election and the Registrar of the Tribunal in the case of subsequent elections shall address a written invitation to the States Parties to submit their nominations for members of the Tribunal within two months. He shall prepare a list in alphabetical order of all the persons thus nominated, with an indication of the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties before the seventh day of the last month before the date of each election.

3. The first election shall be held within six months of the date of entry into force of this Convention.

4. The members of the Tribunal shall be elected by secret ballot. Elections shall be held at a meeting of the States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations in the case of the first election and by a procedure agreed to by the States Parties in the case of subsequent elections. Two thirds of the States Parties shall constitute a quorum at that meeting. The persons elected to the Tribunal shall be those nominees who obtain the largest number of votes and a two-thirds majority of the States Parties present and voting, provided that such majority includes a majority of the States Parties.

Article 5 *Term of office*

1. The members of the Tribunal shall be elected for nine years and may be re-elected; provided, however, that of the members elected at the first election, the terms of seven members shall expire at the end of three years and the terms of seven more members shall expire at the end of six years.

2. The members of the Tribunal whose terms are to expire at the end of the above-mentioned initial periods of three and six years shall be chosen by lot to be drawn by the Secretary-General of the United Nations immediately after the first election.

3. The members of the Tribunal shall continue to discharge their duties until their places have been filled. Though replaced, they shall finish any proceedings which they may have begun before the date of their replacement.

4. In the case of the resignation of a member of the Tribunal, the letter of resignation shall be addressed to the President of the Tribunal. The place becomes vacant on the receipt of that letter.

*Article 6
Vacancies*

1. Vacancies shall be filled by the same method as that laid down for the first election, subject to the following provision: the Registrar shall, within one month of the occurrence of the vacancy, proceed to issue the invitations provided for in article 4 of this Annex, and the date of the election shall be fixed by the President of the Tribunal after consultation with the States Parties.

2. A member of the Tribunal elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

*Article 7
Incompatible activities*

1. No member of the Tribunal may exercise any political or administrative function, or associate actively with or be financially interested in any of the operations of any enterprise concerned with the exploration for or exploitation of the resources of the sea or the sea-bed or other commercial use of the sea or the sea-bed.

2. No member of the Tribunal may act as agent, counsel or advocate in any case.

3. Any doubt on these points shall be resolved by decision of the majority of the other members of the Tribunal present.

*Article 8
Conditions relating to participation of members
in a particular case*

1. No member of the Tribunal may participate in the decision of any case in which he has previously taken part as agent, counsel or advocate for one of the parties, or as a member of a national or international court or tribunal, or in any other capacity.

2. If, for some special reason, a member of the Tribunal considers that he should not take part in the decision of a particular case, he shall so inform the President of the Tribunal.

3. If the President considers that for some special reason one of the members of the Tribunal should not sit in a particular case, he shall give him notice accordingly.

4. Any doubt on these points shall be resolved by decision of the majority of the other members of the Tribunal present.

*Article 9
Consequence of ceasing to fulfil required conditions*

If, in the unanimous opinion of the other members of the Tribunal, a member has ceased to fulfil the required conditions, the President of the Tribunal shall declare the seat vacant.

Article 10
Privileges and immunities

The members of the Tribunal, when engaged on the business of the Tribunal, shall enjoy diplomatic privileges and immunities.

Article 11
Solemn declaration by members

Every member of the Tribunal shall, before taking up his duties, make a solemn declaration in open session that he will exercise his powers impartially and conscientiously.

Article 12
President, Vice-President and Registrar

1. The Tribunal shall elect its President and Vice-President for three years; they may be re-elected.
2. The Tribunal shall appoint its Registrar and may provide for the appointment of such other officers as may be necessary.
3. The President and the Registrar shall reside at the seat of the Tribunal.

Article 13
Quorum

1. All available members of the Tribunal shall sit; a quorum of 11 elected members shall be required to constitute the Tribunal.
2. Subject to article 17 of this Annex, the Tribunal shall determine which members are available to constitute the Tribunal for the consideration of a particular dispute, having regard to the effective functioning of the chambers as provided for in articles 14 and 15 of this Annex.
3. All disputes and applications submitted to the Tribunal shall be heard and determined by the Tribunal, unless article 14 of this Annex applies, or the parties request that it shall be dealt with in accordance with article 15 of this Annex.

Article 14
Sea-Bed Disputes Chamber

A Sea-Bed Disputes Chamber shall be established in accordance with the provisions of section 4 of this Annex. Its jurisdiction, powers and functions shall be as provided for in Part XI, section 5.

Article 15
Special chambers

1. The Tribunal may form such chambers, composed of three or more of its elected members, as it considers necessary for dealing with particular categories of disputes.
2. The Tribunal shall form a chamber for dealing with a particular dispute submitted to it if the parties so request. The composition of such a chamber shall be determined by the Tribunal with the approval of the parties.
3. With a view to the speedy dispatch of business, the Tribunal shall form annually a chamber composed of five of its elected members which may hear and determine disputes by summary procedure. Two alternative members shall be selected for the purpose of replacing members who are unable to participate in a particular proceeding.

4. Disputes shall be heard and determined by the chambers provided for in this article if the parties so request.

5. A judgment given by any of the chambers provided for in this article and in article 14 of this Annex shall be considered as rendered by the Tribunal.

Article 16
Rules of the Tribunal

The Tribunal shall frame rules for carrying out its functions. In particular it shall lay down rules of procedure.

Article 17
Nationality of members

1. Members of the Tribunal of the nationality of any of the parties to a dispute shall retain their right to participate as members of the Tribunal.

2. If the Tribunal, when hearing a dispute, includes upon the bench a member of the nationality of one of the parties, any other party may choose a person to participate as a member of the Tribunal.

3. If the Tribunal, when hearing a dispute, does not include upon the bench a member of the nationality of the parties, each of those parties may choose a person to participate as a member of the Tribunal.

4. This article applies to the chambers referred to in articles 14 and 15 of this Annex. In such cases, the President, in consultation with the parties, shall request specified members of the Tribunal forming the chamber, as many as necessary, to give place to the members of the Tribunal of the nationality of the parties concerned, and, failing such, or if they are unable to be present, to the members specially chosen by the parties.

5. Should there be several parties in the same interest, they shall, for the purpose of the preceding provisions, be considered as one party only. Any doubt on this point shall be settled by the decision of the Tribunal.

6. Members chosen in accordance with paragraphs 2, 3 and 4 shall fulfil the conditions required by articles 2, 8 and 11 of this Annex. They shall participate in the decision on terms of complete equality with their colleagues.

Article 18
Remuneration of members

1. Each elected member of the Tribunal shall receive an annual allowance and, for each day on which he exercises his functions, a special allowance, provided that in any year the total sum payable to any member as special allowance shall not exceed the amount of the annual allowance.

2. The President shall receive a special annual allowance.

3. The Vice-President shall receive a special allowance for each day on which he acts as President.

4. The members chosen under article 17 of this Annex, other than elected members of the Tribunal, shall receive compensation for each day on which they exercise their functions.

5. The salaries, allowances and compensation shall be determined from time to time at meetings of the States Parties, taking into account the work load of the Tribunal. They may not be decreased during the term of office.

6. The salary of the Registrar shall be determined at meetings of the States Parties, on the proposal of the Tribunal.

7. Regulations adopted at meetings of the States Parties shall determine the conditions under which retirement pensions may be given to members of the

Tribunal and to the Registrar, and the conditions under which members of the Tribunal and Registrar shall have their travelling expenses refunded.

8. The salaries, allowances, and compensation shall be free of all taxation.

Article 19

Expenses of the Tribunal

1. The expenses of the Tribunal shall be borne by the States Parties and by the Authority on such terms and in such a manner as shall be decided at meetings of the States Parties.

2. When an entity other than a State Party or the Authority is a party to a case submitted to it, the Tribunal shall fix the amount which that party is to contribute towards the expenses of the Tribunal.

SECTION 2. COMPETENCE

Article 20

Access to the Tribunal

1. The Tribunal shall be open to States Parties.

2. The Tribunal shall be open to entities other than States Parties in any case expressly provided for in Part XI or in any case submitted pursuant to any other agreement conferring jurisdiction on the Tribunal which is accepted by all the parties to that case.

Article 21

Jurisdiction

The jurisdiction of the Tribunal comprises all disputes and all applications submitted to it in accordance with this Convention and all matters specifically provided for in any other agreement which confers jurisdiction on the Tribunal.

Article 22

Reference of disputes subject to other agreements

If all the parties to a treaty or convention already in force and concerning the subject-matter covered by this Convention so agree, any disputes concerning the interpretation or application of such treaty or convention may, in accordance with such agreement, be submitted to the Tribunal.

Article 23

Applicable law

The Tribunal shall decide all disputes and applications in accordance with article 293.

SECTION 3. PROCEDURE

Article 24

Institution of proceedings

1. Disputes are submitted to the Tribunal, as the case may be, either by notification of a special agreement or by written application, addressed to the

Registrar. In either case, the subject of the dispute and the parties shall be indicated.

2. The Registrar shall forthwith notify the special agreement or the application to all concerned.

3. The Registrar shall also notify all States Parties.

Article 25
Provisional measures

1. In accordance with article 290, the Tribunal and its Sea-Bed Disputes Chamber shall have the power to prescribe provisional measures.

2. If the Tribunal is not in session or a sufficient number of members is not available to constitute a quorum, the provisional measures shall be prescribed by the chamber of summary procedure formed under article 15, paragraph 3, of this Annex. Notwithstanding article 15, paragraph 4, of this Annex, such provisional measures may be adopted at the request of any party to the dispute. They shall be subject to review and revision by the Tribunal.

Article 26
Hearing

1. The hearing shall be under the control of the President or, if he is unable to preside, of the Vice-President. If neither is able to preside, the senior judge present of the Tribunal shall preside.

2. The hearing shall be public, unless the Tribunal decides otherwise or unless the parties demand that the public be not admitted.

Article 27
Conduct of case

The Tribunal shall make orders for the conduct of the case, decide the form and time in which each party must conclude its arguments, and make all arrangements connected with the taking of evidence.

Article 28
Default

When one of the parties does not appear before the Tribunal or fails to defend its case, the other party may request the Tribunal to continue the proceedings and make its decision. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings. Before making its decision, the Tribunal must satisfy itself not only that it has jurisdiction over the dispute, but also that the claim is well founded in fact and law.

Article 29
Majority for decision

1. All questions shall be decided by a majority of the members of the Tribunal who are present.

2. In the event of an equality of votes, the President or the member of the Tribunal who acts in his place shall have a casting vote.

Article 30
Judgment

1. The judgment shall state the reasons on which it is based.

2. It shall contain the names of the members of the Tribunal who have taken part in the decision.

3. If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the members of the Tribunal, any member shall be entitled to deliver a separate opinion.

4. The judgment shall be signed by the President and by the Registrar. It shall be read in open court, due notice having been given to the parties to the dispute.

Article 31

Request to intervene

1. Should a State Party consider that it has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in any dispute, it may submit a request to the Tribunal to be permitted to intervene.

2. It shall be for the Tribunal to decide upon this request.

3. If a request to intervene is granted, the decision of the Tribunal in respect of the dispute shall be binding upon the intervening State Party in so far as it relates to matters in respect of which that State Party intervened.

Article 32

Right to intervene in cases of interpretation or application

1. Whenever the interpretation or application of this Convention is in question, the Registrar shall notify all States Parties forthwith.

2. Whenever pursuant to article 21 or 22 of this Annex the interpretation or application of an international agreement is in question, the Registrar shall notify all the parties to the agreement.

3. Every party referred to in paragraphs 1 and 2 has the right to intervene in the proceedings; if it uses this right, the interpretation given by the judgment will be equally binding upon it.

Article 33

Finality and binding force of decisions

1. The decision of the Tribunal is final and shall be complied with by all the parties to the dispute.

2. The decision shall have no binding force except between the parties in respect of that particular dispute.

3. In the event of dispute as to the meaning or scope of the decision, the Tribunal shall construe it upon the request of any party.

Article 34

Costs

Unless otherwise decided by the Tribunal, each party shall bear its own costs.

SECTION 4. SEA-BED DISPUTES CHAMBER

Article 35

Composition

1. The Sea-Bed Disputes Chamber referred to in article 14 of this Annex shall be composed of 11 members, selected by a majority of the elected members of the Tribunal from among them.

2. In the selection of the members of the Chamber, the representation of the principal legal systems of the world and equitable geographical distribution shall be assured. The Assembly of the Authority may adopt recommendations of a general nature relating to such representation and distribution.

3. The members of the Chamber shall be selected every three years and may be selected for a second term.

4. The Chamber shall elect its President from among its members, who shall serve for the term for which the Chamber has been selected.

5. If any proceedings are still pending at the end of any three-year period for which the Chamber has been selected, the Chamber shall complete the proceedings in its original composition.

6. If a vacancy occurs in the Chamber, the Tribunal shall select a successor from among its elected members, who shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

7. A quorum of seven of the members selected by the Tribunal shall be required to constitute the Chamber.

Article 36

Ad hoc chambers

1. The Sea-Bed Disputes Chamber shall form an *ad hoc* chamber, composed of three of its members, for dealing with a particular dispute submitted to it in accordance with article 188, paragraph 1(b). The composition of such a chamber shall be determined by the Sea-Bed Disputes Chamber with the approval of the parties.

2. If the parties do not agree on the composition of an *ad hoc* chamber, each party to the dispute shall appoint one member, and the third member shall be appointed by them in agreement. If they disagree, or if any party fails to make an appointment, the President of the Sea-Bed Disputes Chamber shall promptly make the appointment or appointments from among its members, after consultation with the parties.

3. Members of the *ad hoc* chamber must not be in the service of, or nationals of, any of the parties to the dispute.

Article 37

Access

The Chamber shall be open to the States Parties, the Authority and the other entities referred to in Part XI, section 5.

Article 38

Applicable law

In addition to the provisions of article 293, the Chamber shall apply:

- (a) the rules, regulations and procedures of the Authority adopted in accordance with this Convention, and
- (b) the terms of contracts concerning activities in the Area in matters relating to those contracts.

Article 39

Enforcement of decisions of the Chamber

The decisions of the Chamber shall be enforceable in the territories of the States Parties in the same manner as judgments or orders of the highest court of the State Party in whose territory the enforcement is sought.

*Article 40**Applicability of other sections of this Annex*

1. The other sections of this Annex which are not incompatible with this section apply to the Chamber.
2. In the exercise of its functions relating to advisory opinions, the Chamber shall be guided by the provisions of this Annex relating to procedure before the Tribunal to the extent to which it recognizes them to be applicable.

SECTION 5. AMENDMENTS*Article 41**Amendments*

1. Amendments to this Annex, other than amendments to section 4, may be adopted only in accordance with article 313 or by consensus at a conference convened in accordance with this Convention.
2. Amendments to section 4 may be adopted only in accordance with article 314.
3. The Tribunal may propose such amendments to this Statute as it may consider necessary, by written communications to the States Parties for their consideration in conformity with paragraphs 1 and 2.

ANNEX VII. ARBITRATION*Article 1**Institution of proceedings*

Subject to the provisions of Part XV, any party to a dispute may submit the dispute to the arbitral procedure provided for in this Annex by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of the claim and the grounds on which it is based.

*Article 2**List of arbitrators*

1. A list of arbitrators shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. Every State Party shall be entitled to nominate four arbitrators, each of whom shall be a person experienced in maritime affairs and enjoying the highest reputation for fairness, competence and integrity. The names of the persons so nominated shall constitute the list.
2. If at any time the arbitrators nominated by a State Party in the list so constituted shall be fewer than four, that State Party shall be entitled to make further nominations as necessary.
3. The name of an arbitrator shall remain on the list until withdrawn by the State Party which made the nomination, provided that such arbitrator shall continue to serve on any arbitral tribunal to which that arbitrator has been appointed until the completion of the proceedings before that arbitral tribunal.

Article 3
Constitution of arbitral tribunal

For the purpose of proceedings under this Annex, the arbitral tribunal shall, unless the parties otherwise agree, be constituted as follows:

- (a) Subject to subparagraph (g), the arbitral tribunal shall consist of five members.
- (b) The party instituting the proceedings shall appoint one member to be chosen preferably from the list referred to in article 2 of this Annex, who may be its national. The appointment shall be included in the notification referred to in article 1 of this Annex.
- (c) The other party to the dispute shall, within 30 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex, appoint one member to be chosen preferably from the list, who may be its national. If the appointment is not made within that period, the party instituting the proceedings may, within two weeks of the expiration of that period, request that the appointment be made in accordance with subparagraph (e).
- (d) The other three members shall be appointed by agreement between the parties. They shall be chosen preferably from the list and shall be nationals of third States unless the parties otherwise agree. The parties to the dispute shall appoint the President of the arbitral tribunal from among those three members. If, within 60 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex, the parties are unable to reach agreement on the appointment of one or more of the members of the tribunal to be appointed by agreement, or on the appointment of the President, the remaining appointment or appointments shall be made in accordance with subparagraph (e), at the request of a party to the dispute. Such request shall be made within two weeks of the expiration of the aforementioned 60-day period.
- (e) Unless the parties agree that any appointment under subparagraphs (c) and (d) be made by a person or a third State chosen by the parties, the President of the International Tribunal for the Law of the Sea shall make the necessary appointments. If the President is unable to act under this subparagraph or is a national of one of the parties to the dispute, the appointment shall be made by the next senior member of the International Tribunal for the Law of the Sea who is available and is not a national of one of the parties. The appointments referred to in this subparagraph shall be made from the list referred to in article 2 of this Annex within a period of 30 days of the receipt of the request and in consultation with the parties. The members so appointed shall be of different nationalities and may not be in the service of, ordinarily resident in the territory of, or nationals of, any of the parties to the dispute.
- (f) Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.
- (g) Parties in the same interest shall appoint one member of the tribunal jointly by agreement. Where there are several parties having separate interests or where there is disagreement as to whether they are of the same interest, each of them shall appoint one member of the tribunal. The number of members of the tribunal appointed separately by the parties shall always be smaller by one than the number of members of the tribunal to be appointed jointly by the parties.
- (h) In disputes involving more than two parties, the provisions of subparagraphs (a) to (f) shall apply to the maximum extent possible.

Article 4
Functions of arbitral tribunal

An arbitral tribunal constituted under article 3 of this Annex shall function in accordance with this Annex and the other provisions of this Convention.

Article 5
Procedure

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own procedure, assuring to each party a full opportunity to be heard and to present its case.

Article 6
Duties of parties to a dispute

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, in accordance with their law and using all means at their disposal, shall:

- (a) provide it with all relevant documents, facilities and information; and
- (b) enable it when necessary to call witnesses or experts and receive their evidence and to visit the localities to which the case relates.

Article 7
Expenses

Unless the arbitral tribunal decides otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne by the parties to the dispute in equal shares.

Article 8
Required majority for decisions

Decisions of the arbitral tribunal shall be taken by a majority vote of its members. The absence or abstention of less than half of the members shall not constitute a bar to the tribunal reaching a decision. In the event of an equality of votes, the President shall have a casting vote.

Article 9
Default of appearance

If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its award. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings. Before making its award, the arbitral tribunal must satisfy itself not only that it has jurisdiction over the dispute but also that the claim is well founded in fact and law.

Article 10
Award

The award of the arbitral tribunal shall be confined to the subject-matter of the dispute and state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the award. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the award.

Article 11
Finality of award

The award shall be final and without appeal, unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure. It shall be complied with by the parties to the dispute.

Article 12
Interpretation or implementation of award

1. Any controversy which may arise between the parties to the dispute as regards the interpretation or manner of implementation of the award may be submitted by either party for decision to the arbitral tribunal which made the award. For this purpose, any vacancy in the tribunal shall be filled in the manner provided for in the original appointments of the members of the tribunal.

2. Any such controversy may be submitted to another court or tribunal under article 287 by agreement of all the parties to the dispute.

Article 13
Application to entities other than States Parties

The provisions of this Annex shall apply *mutatis mutandis* to any dispute involving entities other than States Parties.

ANNEX VIII. SPECIAL ARBITRATION

Article 1
Institution of proceedings

Subject to Part XV, any party to a dispute concerning the interpretation or application of the articles of this Convention relating to (1) fisheries, (2) protection and preservation of the marine environment, (3) marine scientific research, or (4) navigation, including pollution from vessels and by dumping, may submit the dispute to the special arbitral procedure provided for in this Annex by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of the claim and the grounds on which it is based.

Article 2
Lists of experts

1. A list of experts shall be established and maintained in respect of each of the fields of (1) fisheries, (2) protection and preservation of the marine environment, (3) marine scientific research, and (4) navigation, including pollution from vessels and by dumping.

2. The lists of experts shall be drawn up and maintained, in the field of fisheries by the Food and Agriculture Organization of the United Nations, in the field of protection and preservation of the marine environment by the United Nations Environment Programme, in the field of marine scientific research by the Inter-Governmental Oceanographic Commission, in the field of navigation, including pollution from vessels and by dumping, by the International Maritime Organization, or in each case by the appropriate subsidiary body concerned to which such organization, programme or commission has delegated this function.

3. Every State Party shall be entitled to nominate two experts in each field whose competence in the legal, scientific or technical aspects of such field is established and generally recognized and who enjoy the highest reputation for fairness and integrity. The names of the persons so nominated in each field shall constitute the appropriate list.

4. If at any time the experts nominated by a State Party in the list so constituted shall be fewer than two, that State Party shall be entitled to make further nominations as necessary.

5. The name of an expert shall remain on the list until withdrawn by the State Party which made the nomination, provided that such expert shall continue to serve on any special arbitral tribunal to which that expert has been appointed until the completion of the proceedings before that special arbitral tribunal.

Article 3

Constitution of special arbitral tribunal

For the purpose of proceedings under this Annex, the special arbitral tribunal shall, unless the parties otherwise agree, be constituted as follows:

- (a) Subject to subparagraph (g), the special arbitral tribunal shall consist of five members.
- (b) The party instituting the proceedings shall appoint two members to be chosen preferably from the appropriate list or lists referred to in article 2 of this Annex relating to the matters in dispute, one of whom may be its national. The appointments shall be included in the notification referred to in article 1 of this Annex.
- (c) The other party to the dispute shall, within 30 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex, appoint two members to be chosen preferably from the appropriate list or lists relating to the matters in dispute, one of whom may be its national. If the appointments are not made within that period, the party instituting the proceedings may, within two weeks of the expiration of that period, request that the appointments be made in accordance with subparagraph (e).
- (d) The parties to the dispute shall by agreement appoint the President of the special arbitral tribunal, chosen preferably from the appropriate list, who shall be a national of a third State, unless the parties otherwise agree. If, within 30 days of receipt of the notification referred to in article 1 of this Annex, the parties are unable to reach agreement on the appointment of the President, the appointment shall be made in accordance with subparagraph (e), at the request of a party to the dispute. Such request shall be made within two weeks of the expiration of the aforementioned 30-day period.
- (e) Unless the parties agree that the appointment be made by a person or a third State chosen by the parties, the Secretary-General of the United Nations shall make the necessary appointments within 30 days of receipt of a request under subparagraphs (c) and (d). The appointments referred to in this subparagraph shall be made from the appropriate list or lists of experts referred to in article 2 of this Annex and in consultation with the parties to the dispute and the appropriate international organization. The members so appointed shall be of different nationalities and may not be in the service of, ordinarily resident in the territory of, or nationals of, any of the parties to the dispute.
- (f) Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

- (g) Parties in the same interest shall appoint two members of the tribunal jointly by agreement. Where there are several parties having separate interests or where there is disagreement as to whether they are of the same interest, each of them shall appoint one member of the tribunal.
- (h) In disputes involving more than two parties, the provisions of subparagraphs (a) to (f) shall apply to the maximum extent possible.

Article 4

General provisions

Annex VII, articles 4 to 13, apply *mutatis mutandis* to the special arbitration proceedings in accordance with this Annex.

Article 5

Fact finding

1. The parties to a dispute concerning the interpretation or application of the provisions of this Convention relating to (1) fisheries, (2) protection and preservation of the marine environment, (3) marine scientific research, or (4) navigation, including pollution from vessels and by dumping, may at any time agree to request a special arbitral tribunal constituted in accordance with article 3 of this Annex to carry out an inquiry and establish the facts giving rise to the dispute.

2. Unless the parties otherwise agree, the findings of fact of the special arbitral tribunal acting in accordance with paragraph 1, shall be considered as conclusive as between the parties.

3. If all the parties to the dispute so request, the special arbitral tribunal may formulate recommendations which, without having the force of a decision, shall only constitute the basis for a review by the parties of the questions giving rise to the dispute.

4. Subject to paragraph 2, the special arbitral tribunal shall act in accordance with the provisions of this Annex, unless the parties otherwise agree.

ANNEX IX. PARTICIPATION BY INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

Article 1

Use of terms

For the purposes of article 305 and of this Annex, "international organization" means an intergovernmental organization constituted by States to which its member States have transferred competence over matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters.

Article 2

Signature

An international organization may sign this Convention if a majority of its member States are signatories of this Convention. At the time of signature an international organization shall make a declaration specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that organization by its member States which are signatories, and the nature and extent of that competence.

*Article 3**Formal confirmation and accession*

1. An international organization may deposit its instrument of formal confirmation or of accession if a majority of its member States deposit or have deposited their instruments of ratification or accession.

2. The instruments deposited by the international organization shall contain the undertakings and declarations required by articles 4 and 5 of this Annex.

*Article 4**Extent of participation and rights and obligations*

1. The instrument of formal confirmation or of accession of an international organization shall contain an undertaking to accept the rights and obligations of States under this Convention in respect of matters relating to which competence has been transferred to it by its member States which are Parties to this Convention.

2. An international organization shall be a Party to this Convention to the extent that it has competence in accordance with the declarations, communications of information or notifications referred to in article 5 of this Annex.

3. Such an international organization shall exercise the rights and perform the obligations which its member States which are Parties would otherwise have under this Convention, on matters relating to which competence has been transferred to it by those member States. The member States of that international organization shall not exercise competence which they have transferred to it.

4. Participation of such an international organization shall in no case entail an increase of the representation to which its member States which are States Parties would otherwise be entitled, including rights in decision-making.

5. Participation of such an international organization shall in no case confer any rights under this Convention on member States of the organization which are not States Parties to this Convention.

6. In the event of a conflict between the obligations of an international organization under this Convention and its obligations under the agreement establishing the organization or any acts relating to it, the obligations under this Convention shall prevail.

*Article 5**Declarations, notifications and communications*

1. The instrument of formal confirmation or of accession of an international organization shall contain a declaration specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to the organization by its member States which are Parties to this Convention.

2. A member State of an international organization shall, at the time it ratifies or accedes to this Convention or at the time when the organization deposits its instrument of formal confirmation or of accession, whichever is later, make a declaration specifying the matters governed by this Convention in respect of which it has transferred competence to the organization.

3. States Parties which are member States of an international organization which is a Party to this Convention shall be presumed to have competence over all matters governed by this Convention in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared, notified or communicated by those States under this article.

4. The international organization and its member States which are States Parties shall promptly notify the depositary of this Convention of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declarations under paragraphs 1 and 2.

5. Any State Party may request an international organization and its member States which are States Parties to provide information as to which, as between the organization and its member States, has competence in respect of any specific question which has arisen. The organization and the member States concerned shall provide this information within a reasonable time. The international organization and the member States may also, on their own initiative, provide this information.

6. Declarations, notifications and communications of information under this article shall specify the nature and extent of the competence transferred.

Article 6
Responsibility and liability

1. Parties which have competence under article 5 of this Annex shall have responsibility for failure to comply with obligations or for any other violation of this Convention.

2. Any State Party may request an international organization or its member States which are States Parties for information as to who has responsibility in respect of any specific matter. The organization and the member States concerned shall provide this information. Failure to provide this information within a reasonable time or the provision of contradictory information shall result in joint and several liability.

Article 7
Settlement of disputes

1. At the time of deposit of its instrument of formal confirmation or of accession, or at any time thereafter, an international organization shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the means for the settlement of disputes concerning the interpretation or application of this Convention, referred to in article 287, paragraph 1 (a), (c) or (d).

2. Part XV applies *mutatis mutandis* to any dispute between Parties to this Convention, one or more of which are international organizations.

3. When an international organization and one or more of its member States are joint parties to a dispute, or parties in the same interest, the organization shall be deemed to have accepted the same procedures for the settlement of disputes as the member States: when, however, a member State has chosen only the International Court of Justice under article 287, the organization and the member State concerned shall be deemed to have accepted arbitration in accordance with Annex VII, unless the parties to the dispute otherwise agree.

Article 8
Applicability of Part XVII

Part XVII applies *mutatis mutandis* to an international organization, except in respect of the following:

- (a) the instrument of formal confirmation or of accession of an international organization shall not be taken into account in the application of article 308, paragraph 1;
- (b) (i) an international organization shall have exclusive capacity with respect to the application of articles 312 to 315, to the extent that it has

competence under article 5 of this Annex over the entire subject-matter of the amendment;

- (ii) the instrument of formal confirmation or of accession of an international organization to an amendment, the entire subject-matter over which the international organization has competence under article 5 of this Annex, shall be considered to be the instrument of ratification or accession of each of the member States which are States Parties, for the purposes of applying article 316, paragraphs 1, 2 and 3;
 - (iii) the instrument of formal confirmation or of accession of the international organization shall not be taken into account in the application of article 316, paragraphs 1 and 2, with regard to all other amendments;
- (c) (i) an international organization may not denounce this Convention in accordance with article 317 if any of its member States is a State Party and if it continues to fulfil the qualifications specified in article 1 of this Annex;
- (ii) an international organization shall denounce this Convention when none of its member States is a State Party or if the international organization no longer fulfils the qualifications specified in article 1 of this Annex. Such denunciation shall take effect immediately.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣΤα Κράτη Μέρη της παρούσας Σύμβασης.

Θρούμενα από την επιθυμία να διευθετήσουν, με πνεύμα αμοιβαίας κατανόησης και συνεργασίας, όλα τα θέματα που αφορούν στο δίκαιο της θάλασσας και έχοντας επίγνωση της ιστορικής σημασίας της παρούσας Σύμβασης, η οποία αποτελεί σημαντική συνεισφορά για τη διατήρηση της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της προόδου για όλους τους λαούς του κόσμου,

Διαπιστώνοντας ότι οι εξελίξεις, που μεσολάβησαν αφότου συλήθησαν στη Γενεύη το 1958 και 1960 τα Συνέδρια των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, έχουν επιτείνει την ανάγκη για μια νέα και γενικά αποδεκτή Σύμβαση για το δίκαιο της θάλασσας,

Έχοντας επίγνωση ότι τα προβλήματα του ωκεάνιου χώρου είναι στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους και είναι ανάγκη να εξετάζονται στο σύνολό τους,

Αναγνωρίζοντας ότι είναι επιθυμητό να εγκαθιδρυθεί με την παρούσα Σύμβαση, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την κυριαρχία όλων των κρατών, μια έννομη τάξη για τις θάλασσες και τους ωκεανούς που θα διευκολύνει τη διεθνή επικοινωνία και θα ευνοεί την ειρηνική χρήση των θαλασσών και ωκεανών, τη δίκαιη και αποτελεσματική χρησιμοποίηση των πόρων τους, τη διατήρηση των ζωντανών πόρων τους και τη μελέτη, προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος,

Αναλογιζόμενα ότι η επίτευξη των στόχων αυτών θα συμβάλει στην εγκαθίδρυση μιας δίκαιης και ισότιμης διεθνούς οικονομικής τάξης, η οποία θα λαμβάνει υπόψη της τα συμφέροντα και τις ανάγκες όλης της ανθρωπότητας σαν σύνολο και, ιδιαίτερα, τα ιδιαίτερα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων χωρών, παράκτιων ή περικόλειστων,

Επιθυμώντας, με την παρούσα Σύμβαση, να αναπτύξουν τις αρχές που περιλαμβάνονται στην απόφαση 2749(XXV) της 17ης Δεκεμβρίου 1970, με την οποία η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών διακήρυξε πανηγυρικά μεταξύ άλλων ότι η περιοχή του θαλάσσιου και ωκεάνιου βυθού και το υπέδαφος αυτού, πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας, καθώς και οι πόροι

αυτών, είναι κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας, η εξερεύνηση και εκμετάλλευση των οποίων θα γίνεται προς όφελος όλης της ανθρωπότητας, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική θέση των Κρατών,

Πιστεύοντας ότι η κωδικοποίηση και προσθετική ανάπτυξη του δικαίου της θάλασσας, που επιτεύχθηκε με την παρούσα Σύμβαση, θα συντελέσει στην εδραίωση της ειρήνης, ασφάλειας, συνεργασίας και φιλικών σχέσεων μεταξύ όλων των εθνών σύμφωνα με τις αρχές της δικαιοσύνης και της ισότητας των δικαιωμάτων και ευνοήσει την οικονομική και κοινωνική πρόοδο όλων των λαών του κόσμου, σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών, όπως εκτίθενται στο Χάρτη,

Επιβεβαιώνοντας ότι θέματα μη ρυθμιζόμενα από την παρούσα Σύμβαση θα εξακολουθήσουν να διέπονται από τους κανόνες και αρχές του γενικού διεθνούς δικαίου,

Έχουν συμφωνήσει τα εξής:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Άρθρο Ι

Χρήση των όρων και πεδίο εφαρμογής

I. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

(1) "Περιοχή" σημαίνει το θαλάσσιο βυθό και τον πυθμένα του ωκεανού και το υπέδαφός τους, που βρίσκονται πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας

(2) "Αρχή" σημαίνει τη Διεθνή Αρχή Θαλάσσιου Βυθού

(3) "δραστηριότητες στην Περιοχή" σημαίνει όλες τις δραστηριότητες που αποσκοπούν στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της Περιοχής

(4) "μόλυνση του θαλάσσιου περιβάλλοντος" σημαίνει την εισαγωγή από τον άνθρωπο, άμεσα ή έμμεσα, ουσιών ή ενέργειας μέσα στο θαλάσσιο περιβάλλον, περιλαμβανομένων και των ενβολών των ποταμών, που έχουν ως αποτέλεσμα ή πιθανό να έχουν ως αποτέλεσμα τέτοιες επιβλαβείς συνέπειες όπως η βλάβη των ζωντανών πόρων και της θαλάσσιας ζωής, οι κίνδυνοι στην υγεία του ανθρώπου ή παρεμπόδιση των δραστηριοτήτων στη θάλασσα, περιλαμβανομένης

της αλιείας και άλλων νόμιμων χρήσεων της θάλασσας, η βλάβη της ποιότητας του θαλάσσιου νερού για τη χρήση του και ο περιορισμός των ανέσεων:

(5) (α) "απόρριψη" σημαίνει:

(ι) οποιαδήποτε εσκεμμένη απόρριψη αποβλήτων ή άλλων υλικών από πλοία, αεροσκάφη, εξέδρες ή άλλες τεχνικές κατασκευές στη θάλασσα·

(ιι) οποιαδήποτε εσκεμμένη απόρριψη πλοίων, αεροσκαφών, εξεδρών ή άλλων τεχνητών κατασκευών στη θάλασσα·

(β) Ο όρος "απόρριψη" δεν περιλαμβάνει:

(ι) την απόρριψη αποβλήτων ή άλλων υλών που σχετίζονται με ή προέρχονται από την κανονική λειτουργία πλοίων, αεροσκαφών, εξεδρών ή άλλων τεχνητών κατασκευών και του εξοπλισμού της μέσα στη θάλασσα εκτός αποβλήτων ή άλλων υλών που μεταφέρονται από ή προς τα πλοία, τα αεροσκάφη, τις εξέδρες ή τις άλλες τεχνητές κατασκευές στη θάλασσα, τα οποία δρουν για την καταστροφή των εν λόγω υλών ή τα οποία προέρχονται από την επεξεργασία των εν λόγω αποβλήτων ή άλλων υλών πάνω στα εν λόγω πλοία, αεροσκάφη, εξέδρες ή κατασκευές·

(ιι) την τοποθέτηση υλών με σκοπό άλλο από την απλή απόρριψή τους, υπό τον όρο ότι η τοποθέτηση αυτή δεν είναι αντίθετη με τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης.

2.(1) "Κράτη-Μέρη" σημαίνει Κράτη τα οποία έχουν συμφωνήσει να δεσμεύονται από την παρούσα Σύμβαση και για τα οποία η Σύμβαση αυτή ισχύει.

(2) Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών και για τους οργανισμούς εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφοι 1(β), (γ), (δ), (ε), και (στ), οι οποίοι γίνονται Μέρη της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τους σχετικούς για τον καθένα όρους, στην έκταση δε αυτή ο όρος "Κράτη-Μέρη" αναφέρεται και στους εν λόγω οργανισμούς.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΧΩΡΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΕΥΟΥΣΑ ΖΩΝΗΤΜΗΜΑ Ι. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣΆρθρο 2

Νομικό καθεστώς της χωρικής θάλασσας, του εναέριου χώρου πάνω από τη χωρική θάλασσα, του βυθού και του υπεδάφους αυτής

1. Η κυριαρχία ενός παράκτιου Κράτους εκτείνεται, πέρα από τη χερσαία επικράτεια και τα εσωτερικά του ύδατα και, στην περίπτωση ενός αρχιπελαγικού Κράτους, πέρα από τα αρχιπελαγικά του ύδατα, σε μια παρακείμενη θαλάσσια ζώνη, η οποία περιγράφεται ως η χωρική θάλασσα.
2. Η κυριαρχία αυτή εκτείνεται τόσο στον εναέριο χώρο πάνω από τη χωρική θάλασσα, όσο και στο βυθό και το υπέδαφος αυτής.
3. Η κυριαρχία πάνω στη χωρική θάλασσα ασκείται τηρουμένης της παρούσας Σύμβασης και των άλλων κανόνων του διεθνούς δικαίου.

ΤΜΗΜΑ 2. ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣΆρθρο 3Πλάτος της χωρικής θάλασσας

Κάθε Κράτος έχει το δικαίωμα να καθορίζει το πλάτος της χωρικής του θάλασσας μέχρι ενός ορίου που δεν θα υπερβαίνει τα 12 ναυτικά μίλια, μετρούμενα από τις γραμμές βάσης που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 4Εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας

Το εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας είναι η γραμμή της οποίας κάθε σημείο απέχει από το πλησιέστερο σημείο της γραμμής βάσης απόσταση ίση με το πλάτος της χωρικής θάλασσας.

Άρθρο 5Κανονική γραμμή βάσης

Εκτός όπου η παρούσα Σύμβαση προβλέπει διαφορετικά, η κανονική γραμμή βάσης για τη μέτρηση του πλάτους της χωρικής θάλασσας είναι η γραμμή της κατωτάτης ρηχείας κατά μήκος της ακτής, όπως αυτή σημειώνεται στους χάρτες μεγάλης κλίμακας που είναι επίσημα αναγνωρισμένοι από το παράκτιο Κράτος.

Άρθρο 6Βράχοι

Στην περίπτωση κοραλλογενών νήσων ή νήσων που περιβάλλονται από βράχους, η γραμμή βάσης για τη μέτρηση του πλάτους της χωρικής θάλασσας είναι η γραμμή της κατώτατης ρηχείας του βράχου, όπως σημειώνεται με το κατάλληλο σύμβολο στους χάρτες που είναι επίσημα αναγνωρισμένοι από το παράκτιο Κράτος.

Άρθρο 7Ευθείες γραμμές βάσης

1. Σε τοποθεσίες που η ακτογραμμή διακόπτεται από βαθείες κοιλώσεις ή αν υπάρχει ουστάδα νήσων κατά μήκος της ακτής και σε άμεση γειτνίαση με αυτή, μπορεί για τη χάραξη της γραμμής βάσης, από την οποία μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας, να χρησιμοποιηθεί η μέθοδος των ευθειών γραμμών βάσης οι οποίες συνδέουν τα κατάλληλα γι' αυτό σημεία.
2. Όπου λόγω της παρουσίας ενός δέλτα και άλλων φυσικών συνθηκών η ακτογραμμή είναι πολύ ασταθής, τα κατάλληλα σημεία μπορεί να επιλεγούν κατά μήκος της πλέον προς τη θάλασσα εκτεινόμενης γραμμής της κατώτατης ρηχείας και, ανεξάρτητα από μελλοντική μετατόπιση της γραμμής της κατώτατης ρηχείας, οι ευθείες γραμμές βάσης θα ισχύουν μέχρι την αλλαγή τους από το παράκτιο Κράτος, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.
3. Η χάραξη των ευθειών γραμμών βάσης δεν πρέπει να εκτρέπεται σημαντικά από τη γενική κατεύθυνση της ακτής, οι δε θαλάσσιες περιοχές που βρίσκονται μέσα από τις γραμμές θα πρέπει να είναι αρκετά στενά συνδεδεμένες με τη χερσαία επικράτεια για να υπόκεινται στο καθεστώς των εσωτερικών υδάτων.
4. Δεν θα χαράζονται ευθείες γραμμές βάσης από και προς σκοπέλους, εκτός αν πάνω σ' αυτούς έχουν εγκατασταθεί φάροι ή παρόμοιες εγκαταστάσεις οι οποίες είναι μόνιμα πάνω από τη στάθμη της θάλασσας ή εκτός περιπτώσεων όπου η χάραξη ευθειών γραμμών βάσης από και προς τέτοιους σκοπέλους έχει τύχει γενικής διεθνούς αναγνώρισης.
5. Όπου έχει εφαρμογή η μέθοδος των ευθειών γραμμών βάσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, μπορεί στον καθορισμό συγκεκριμένων γραμμών βάσης να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα οικονομικά συμφέροντα της συγκεκριμένης περιοχής, η ύπαρξη και σπουδαιότητα των οποίων σαφώς μαρτυρείται από μακρόχρονη συνήθεια.

6. Το σύστημα των ευθειών γραμμών βάσης δεν μπορεί να εφαρμόζεται από ένα Κράτος κατά τρόπο που να αποκόπει τη χωρική θάλασσα ενός άλλου Κράτους από τα διεθνή ύδατα ή από μια αποκλειστική οικονομική ζώνη.

Άρθρο 8

Εσωτερικά ύδατα

1. Εκτός όπως προβλέπεται στο Μέρος IV, τα ύδατα που βρίσκονται μεταξύ της ξηράς και της γραμμής βάσης της χωρικής θάλασσας αποτελούν μέρος των εσωτερικών υδάτων του Κράτους.

2. Όπου ο καθορισμός των ευθειών γραμμών βάσης σύμφωνα με τη μέθοδο που αναφέρεται στο άρθρο 7 έχει ως αποτέλεσμα τον εγκλεισμό, ως εσωτερικών υδάτων, περιοχών οι οποίες προηγουμένως δεν εθεωρούντο εσωτερικά ύδατα, θα υπάρχει διαίωμα αβλαβούς διέλευσης μέσα από τα ύδατα αυτά, όπως προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 9

Στόμια ποταμών

Αν ένας ποταμός ρέει κατευθείαν μέσα στη θάλασσα, η γραμμή βάσης θα είναι μια ευθεία γραμμή κατά μήκος του στομίου του ποταμού μεταξύ σημείων της κατωτάτης ρηχείας των όχθων του.

Άρθρο 10

Κόλποι

1. Το παρόν άρθρο αφορά μόνο τους κόλπους οι ακτές των οποίων ανήκουν σε ένα μόνο Κράτος.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, κόλπος είναι μια ευδιάκριτη εσοχή της οποίας η διεύθυνση στη ξηρά βρίσκεται σε τέτοια αναλογία προς το πλάτος του στομίου της ώστε να περικλείει εγκλωβισμένα ύδατα και να μην αποτελεί απλή καμπυλότητα της ακτής. Παρόλα αυτά μια εσοχή δεν θα θεωρείται ως κόλπος, εκτός αν η έκτασή της είναι ίση ή μεγαλύτερη από εκείνη του ημικυκλίου του οποίου η διάμετρος είναι μια γραμμή που σύρεται κατά μήκος του στομίου της εσοχής αυτής.

3. Για σκοπούς μέτρησης, η έκταση μιας εσοχής είναι αυτή που βρίσκεται μεταξύ του ίχνους της κατωτάτης ρηχείας της ακτής της εσοχής και μιας γραμμής που ενώνει το ίχνος της κατωτάτης ρηχείας των σημείων της φυσικής εισόδου. Όπου,

λόγω της παρουσίας νήσων, μια εσοχή έχει περισσότερα από ένα στόμια, το ημικύκλιο πρέπει να χαράσσεται πάνω σε μια γραμμή τέτοιου μήκους όσο είναι το συνολικό άθροισμα των μηκών των γραμμών κατά μήκος των διαφόρων στομιών. Νήσοι που βρίσκονται μέσα από την εσοχή λαμβάνονται υπόψη ως αν ήσαν μέρος της υδάτινης έκτασης της εσοχής.

4. Αν η απόσταση μεταξύ των ιχνών της κατωτάτης ρηχείας των σημείων φυσικής εισόδου ενός κόλπου δεν υπερβαίνει τα 24 ναυτικά μίλια, μια γραμμή μπορεί να χαραχθεί μεταξύ των δυο αυτών σημείων της κατωτάτης ρηχείας, οπότε τα εγκλωβιζόμενα με τον τρόπο αυτό ύδατα θα θεωρούνται εσωτερικά ύδατα.

5. Όταν η απόσταση μεταξύ των ιχνών της κατωτάτης ρηχείας των σημείων φυσικής εισόδου ενός κόλπου υπερβαίνει τα 24 ναυτικά μίλια, μια ευθεία γραμμή βάσης μήκους 24 ναυτικών μιλίων θα χαράσσεται μέσα στον κόλπο κατά τρόπο ώστε να περικλείει τη μεγαλύτερη έκταση υδάτων που μπορεί να περικλείσει μια γραμμή αυτού του μήκους.

6. Οι πιο πάνω διατάξεις δεν εφαρμόζονται στους λεγόμενους "ιστορικούς" κόλπους, ή όπου εφαρμόζεται το σύστημα των ευθειών γραμμών βάσης που προβλέπεται στο άρθρο 7.

Άρθρο 11

Λιμάνια

Για το σκοπό οριοθέτησης της χωρικής θάλασσας, οι εξώτερες μόνιμες λιμενικές εγκαταστάσεις που αποτελούν συστηματικό μέρος του λιμενικού συστήματος θεωρούνται ότι αποτελούν τμήμα της ακτής. Εγκαταστάσεις πέρα από την ακτή και τεχνητές νησίδες δεν θα θεωρούνται ως μόνιμες λιμενικές εγκαταστάσεις.

Άρθρο 12

Αγκυροβόλια

Αγκυροβόλια τα οποία συνήθως χρησιμοποιούνται για τη φόρτωση, εκφόρτωση και αγκυροβόληση των πλοίων και τα οποία διαφορετικά θα βρίσκονταν ολικά ή μερικά έξω από το εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας, περιλαμβάνονται στη χωρική θάλασσα.

Άρθρο 13

Εκόπελος

1. Εκόπελος είναι μια φυσικά σχηματιζόμενη περιοχή Ξηράς που περιβάλλεται από νερό και βρίσκεται πάνω από αυτό κατά

την άμπωτη ενώ καλύπτεται κατά την πλημμυρίδα. Όταν ένας σκόπελος βρίσκεται ολικά ή μερικά σε μια απόσταση από το ηπειρωτικό ή το νησιωτικό έδαφος που δεν υπερβαίνει το πλάτος της χωρικής θάλασσας, η γραμμή της κατωτάτης ρηχείας του σκόπελου αυτού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως γραμμή βάσης για τη μέτρηση της χωρικής θάλασσας.

2. Όταν ο σκόπελος βρίσκεται ολόκληρος σε μια απόσταση που υπερβαίνει το πλάτος της χωρικής θάλασσας από το ηπειρωτικό ή νησιωτικό έδαφος, αυτός δεν έχει δική του χωρική θάλασσα.

Άρθρο 14

Συνδυασμός μεθόδων για τον καθορισμό γραμμών βάσης

Το παράκτιο Κράτος μπορεί να καθορίζει γραμμές βάσης εναλλακτικά με οποιαδήποτε από τις μεθόδους που προβλέπονται από τα προηγούμενα άρθρα με σκοπό την προσαρμογή στις διάφορες καταστάσεις.

Άρθρο 15

Οριοθέτηση της χωρικής θάλασσας ανάμεσα σε Κράτη οι οποίες είναι με απέναντι ή παρακείμενες ακτές

Όπου οι ακτές δύο Κρατών βρίσκονται απέναντι ή είναι παρακείμενες, κανένα από τα δύο Κράτη δεν δικαιούται, σε περίπτωση έλλειψης συμφωνίας μεταξύ τους για το αντίθετο, να επεκτείνει τη χωρική του θάλασσα πέρα από τη μέση γραμμή, της οποίας κάθε σημείο ισοπέχει από τα πλησιέστερα σημεία των γραμμών βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας του καθενός από τα δύο Κράτη. Η πιο πάνω διάταξη, **καρδλα** **αυτά,** δεν εφαρμόζεται εκεί όπου, λόγω ιστορικού τίτλου ή άλλων ειδικών περιστάσεων, είναι αναγκαίο να οριοθετούνται οι χωρικές θάλασσες των δύο Κρατών κατά τρόπο διαφορετικό.

Άρθρο 16

Χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Οι γραμμές βάσης για τη μέτρηση του πλάτους της χωρικής θάλασσας οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7, 9 και 10, ή τα όρια τα οποία προέκυψαν απ' αυτές, και οι γραμμές οριοθέτησης οι οποίες χαράχθηκαν σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 15, πρέπει να εμφανίζονται πάνω σε χάρτες κλίμακας ή κλιμάκων επαρκών για την εξακρίβωση των θέσεών τους. Εναλλακτικά μπορεί να χρησιμοποιείται πίνακας γεωγραφικών συντεταγμένων των σημείων με καθορισμένη γεωδαιτική αφετηρία.

2. Το παράκτιο Κράτος θα δίνει την απαιτούμενη δημοσίωση σε τέτοιους χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και θα καταθέτει ένα αντίγραφο τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα του Ο.Η.Ε.

ΤΜΗΜΑ 3. ΑΒΛΑΒΗΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΥΠΟΤΜΗΜΑ Α. ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΟΙΑ

Άρθρο 17

Δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης

Τηρουμένης της παρούσας Σύμβασης, πλοία όλων των Κρατών, ανεξάρτητα αν είναι παράκτια ή όχι, απολαύουν του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης από τη χωρική θάλασσα.

Άρθρο 18

Έννοια διέλευσης

1. Διέλευση σημαίνει ναυσιπλοΐα μέσα από τη χωρική θάλασσα με σκοπό:

(α) διάπλου της θάλασσας αυτής χωρίς είσοδο στα εσωτερικά ύδατα ή στάση σε αγκυροβόλιο ή λιμενική διευκόλυνση έξω από τα εσωτερικά ύδατα ή

(β) προσέγγιση στα ή από τα εσωτερικά ύδατα ή στάσης σε τέτοιο αγκυροβόλιο ή λιμενική διευκόλυνση.

2. Η διέλευση πρέπει να είναι συνεχής και γρήγορη. Παρ'όλα αυτά, διέλευση περιλαμβάνει στάθμευση ή αγκυροβολία, αλλά μόνον εφόσον αυτές αποτελούν παρεπόμενη συνέπεια της συνήθους ναυσιπλοΐας, ή καθίστανται αναγκαίες λόγω ανωτέρας βίας ή κινδύνου ή παροχής βοήθειας σε πρόσωπα, πλοία ή αεροσκάφη σε κίνδυνο.

Άρθρο 19

Έννοια της αβλαβούς διέλευσης

1. Η διέλευση είναι αβλαβής εφόσον δεν διαταράσσει την ειρήνη, την τάξη ή την ασφάλεια του παράκτιου Κράτους. Η διέλευση αυτή θα πρέπει να είναι σύμφωνη με την παρούσα Σύμβαση και με τους άλλους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

2. Η διέλευση ενός ξένου πλοίου θα θεωρείται ότι διαταράσσει την ειρήνη, την τάξη ή την ασφάλεια του παράκτιου Κράτους μέσα στην χωρική θάλασσα, αν αυτό, ασχολείται με οποιαδήποτε από τις παρακάτω δραστηριότητες:

(α) οποιαδήποτε απειλή ή χρήση βίας κατά της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας, ή της πολιτικής ανεξαρτη-

σίας του παράκτιου Κράτους, ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο παραβίαση των αρχών του Διεθνούς Δικαίου, που είναι ενσωματωμένες στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών·

- (β) οποιαδήποτε άσκηση ή εξάσκηση με όπλα οποιουδήποτε είδους·
- (γ) οποιαδήποτε πράξη που αποσκοπεί στη συλλογή πληροφοριών επιζήμιων για την άμυνα ή την ασφάλεια του παράκτιου Κράτους·
- (δ) οποιαδήποτε πράξη προπαγάνδας που αποσκοπεί στο να επηρεάσει την άμυνα, ή την ασφάλεια του παράκτιου Κράτους·
- (ε) την ~~αποφόρτωση~~ ~~προσφόρτωση~~ ή φόρτωση σε πλοίο οποιουδήποτε αεροσκάφους·
- (στ) την εκτόξευση, εκφόρτωση ή φόρτωση σε πλοίο οποιασδήποτε στρατιωτικής συσκευής·
- (ζ) τη φόρτωση ή εκφόρτωση οποιουδήποτε εμπορεύματος, νομίσματος ή προσώπου, κατά παράβαση των τελωνειακών, φορολογικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών του παράκτιου Κράτους·
- (η) οποιαδήποτε πράξη εκ κροθίσσεως και σοβαρής ρύπανσης κατά παράβαση της Σύμβασης αυτής·
- (θ) οποιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα·
- (ι) την ανάληψη δραστηριοτήτων έρευνας και επισκόπησης·
- (ια) οποιαδήποτε ενέργεια που αποσκοπεί στην παρεμβολή σε οποιαδήποτε συστήματα ~~επικοινωνιών~~ ή οποιοσδήποτε άλλες ~~διευκολύνσεις~~ ή εγκαταστάσεις του παράκτιου Κράτους·
- (ιβ) οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα που δεν έχει άμεση σχέση με τη διέλευση.

Άρθρο 20

Υποβρύχια και άλλα υποβρύχια οχήματα

Υποβρύχια και άλλα υποβρύχια οχήματα μέσα απαιτείται να πλέουν στην επιφάνεια της χωρικής θάλασσας και να δείχνουν τη σημαία τους.

Άρθρο 21

Νόμοι και κανονισμοί του παράκτιου Κράτους σχετικά με την αβλαβή διέλευση

Το παράκτιο Κράτος μπορεί να υιοθετήσει νόμους και κανονισμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

και άλλων κανόνων του Διεθνούς Δικαίου, αναφορικά με την αβλαβή διέλευση από την χωρική θάλασσα, σε σχέση με όλες ή οποιαδήποτε από τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- (α) την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και την ρύθμιση της θαλάσσιας κυκλοφορίας·
- (β) την προστασία των ναυτιλιακών βοηθημάτων και ευκολιών και άλλων ευκολιών ή εγκαταστάσεων·
- (γ) την προστασία καλωδίων και αγωγών·
- (δ) τη συντήρηση του ζώντος θαλάσσιου πλούτου·
- (ε) την πρόληψη της παράβασης των νόμων και των κανονισμών αλιείας του παράκτιου Κράτους·
- (στ) τη διατήρηση του περιβάλλοντος του παράκτιου Κράτους και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της μόλυνσής του·
- (ζ) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα και τις υδρογραφικές εργασίες·
- (η) την πρόληψη της παράβασης των τελωνειακών, φορολογικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών του παράκτιου Κράτους.

2. Τέτοιοι νόμοι και κανονισμοί δεν θα αφορούν στη σχεδίαση, κατασκευή, επάνδρωση ή τον εξοπλισμό των ξένων πλοίων, εκτός αν ανταποκρίνονται σε γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και πρότυπα.

3. Το παράκτιο Κράτος πρέπει να δίνει την πρέπουσα δημοσιότητα σε όλους αυτούς τους νόμους και κανονισμούς.

4. Ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης από τη χωρική θάλασσα σφείλουν να συμμορφώνονται με όλους τους νόμους και κανονισμούς αυτούς καθώς και με όλους τους γενικά αποδεκτούς κανονισμούς που σχετίζονται με την αποφυγή των συγκρούσεων στη θάλασσα.

Άρθρο 22

θαλάσσιοι διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας στη χωρική θάλασσα

1. Το παράκτιο Κράτος μπορεί, όπου είναι απαραίτητο λαμβάνοντας υπόψη την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, να απαιτήσει όπως τα ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης από τη χωρική του θάλασσα χρησιμοποιούν τέτοιους θαλάσσιους διαδρόμους και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, που μπορεί αυτό να προσδιορίζει ή να καθορίζει για τη ρύθμιση της διέλευσης των πλοίων.

2. Ιδιαίτερα, δεξαμενόπλοια, πυρηνοκίνητα πλοία και πλοία που φέρουν πυρηνικές ή άλλες εκ φύσεως επικίνδυνες ή ανθυγιεινές ουσίες ή υλικά μπορεί να απαιτηθεί να περιορίσουν τη διέλευσή τους σε τέτοιους θαλάσσιους διαδρόμους.

3. Κατά τον προσδιορισμό των θαλάσσιων διαδρόμων και τον καθορισμό των σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας σύμφωνα με αυτό το άρθρο, το παράκτιο Κράτος θα λαμβάνει υπόψη:

- (α) τις συστάσεις των αρμοδίων Διεθνών Οργανισμών
- (β) οποιουδήποτε διαύλους, οι οποίοι χρησιμοποιούνται εθιμικά από την διεθνή ναυσιπλοία
- (γ) τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ειδικών πλοίων και διαύλων και
- (δ) την πυκνότητα της κυκλοφορίας

4. Το παράκτιο Κράτος θα καθορίζει με σαφήνεια τέτοιους θαλάσσιους διαδρόμους και σχέδια διαχωρισμού *κυκλοφορίας* πάνω σε χάρτες στους οποίους θα δίδεται η πρόεπουσα δημοσιότητα.

Άρθρο 23

Ξένα πυρηνοκίνητα πλοία και πλοία που φέρουν πυρηνικές ή άλλες εκ φύσεως επικίνδυνες ή ανθυγιεινές ουσίες

Ξένα πυρηνοκίνητα πλοία και πλοία που φέρουν πυρηνικές ή άλλες εκ φύσεως επικίνδυνες ή ανθυγιεινές ουσίες, όταν ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης από την χωρική θάλασσα, θα φέρουν έγγραφα και θα τηρούν ειδικά προληπτικά μέτρα τα οποία καθορίζονται για τέτοια πλοία από διεθνείς συμφωνίες.

Άρθρο 24

Καθήκοντα του παράκτιου Κράτους

1. Το παράκτιο Κράτος δεν θα παρεμποδίζει την *αβλαβή διέλευση ξένων πλοίων δια μέσου της χωρικής θάλασσας* παρά μόνο σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση. Ιδιαίτερα, κατά την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης ή οποιωνδήποτε νόμων ή κανονισμών που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με αυτή την Σύμβαση, το παράκτιο Κράτος δεν θα:

- (α) επιβάλλει απαιτήσεις στα ξένα πλοία οι οποίες έχουν πανπρακτικό αποτέλεσμα της άρνησης ή μείωσης του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης
- (β) μεροληπτεί τυπικά και ουσιαστικά εναντίον των πλοίων οποιουδήποτε Κράτους ή εναντίον πλοίων που φέρουν φορτία προς, από ή για λογαριασμό οποιουδήποτε Κράτους.

2. Το παράκτιο Κράτος, πρέπει να δίνει την κατάλληλη δημοσιότητα για κάθε ναυτιλιακό κίνδυνο που γνωρίζει, μέσα στη χωρική του θάλασσα.

Άρθρο 25

Δικαιώματα προστασίας του παράκτιου Κράτους

1. Το παράκτιο Κράτος μπορεί να παίρνει σειρά απαραίτητων μέτρων για να παρεμποδίζει τη διέλευση από την χωρική του θάλασσα η οποία δεν είναι αβλαβής.
2. Στην περίπτωση των πλοίων που προσεγγίζουν στα εσωτερικά ύδατα ή επισκέπτονται τις λιμενικές διευκολύνσεις έξω από τα εσωτερικά ύδατα, το παράκτιο Κράτος έχει επίσης το δικαίωμα να παίρνει τα αναγκαία μέτρα για να παρεμποδίζει κάθε παράβαση των όρων στους οποίους υπόκειται η άδεια εισόδου αυτών των πλοίων στα εσωτερικά ύδατα ή μια τέτοια επίσκεψη.
3. Το παράκτιο Κράτος μπορεί, χωρίς τυπικές και ουσιαστικές διακρίσεις μεταξύ ξένων πλοίων, να αναστέλλει προσωρινά σε καθορισμένες περιοχές της χωρικής του θάλασσας την αβλαβή διέλευση των ξένων πλοίων, περιλαμβανομένων και των οπλικών ασκήσεων, αν μια τέτοια αποστολή είναι αναγκαία για την προστασία της ασφάλειας του. Μια τέτοια αναστολή θα ισχύει μόνο αφού έχει ανακοινωθεί προσηκόντως.

Άρθρο 26

Τέλη τα οποία μπορεί να επιβληθούν σε ξένα πλοία

1. Δεν μπορούν να επιβληθούν τέλη στα ξένα πλοία για το λόγο και μόνο της διέλευσης τους από τη χωρική θάλασσα.
2. Τέλη μπορούν να επιβληθούν σε ένα ξένο πλοίο που διέρχεται από τη χωρική θάλασσα μόνο ως πληρωμή για συγκεκριμένες υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο πλοίο. Τα τέλη αυτά θα επιβάλλονται χωρίς διακρίσεις.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Β΄. ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Άρθρο 27

Ποινική δικαιοδοσία πάνω σε ξένο πλοίο

1. Η ποινική δικαιοδοσία του παράκτιου Κράτους δεν πρέπει να ασκείται πάνω σε ξένο πλοίο διερχόμενο από τη χωρική θάλασσα, για τη σύλληψη οποιουδήποτε προσώπου ή την διενέργεια οποιασδήποτε έρευνας σχετικής με οποιοδήποτε

έγκλημα που έγινε πάνω στο πλοίο κατά τη διάρκεια της διέλευσής του, με εξαίρεση μόνο των παρακάτω περιπτώσεις :

- (α) αν οι συνέπειες του εγκλήματος επεκτείνονται στο παράκτιο Κράτος
- (β) αν το έγκλημα είναι τέτοιο που να διαταράσσει την ειρήνη της χώρας ή την ευταξία της χωρικής θάλασσας
- (γ) αν ζητηθεί η βοήθεια των τοπικών αρχών από τον πλοίαρχο ή ένα διπλωματικό υπάλληλο ή προξενικό αξιωματούχο του Κράτους της σημαίας ή
- (δ) αν τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία για την καταστολή του παράνομου εμπορίου ναρκωτικών φαρμάκων ή ψυχοτρόπων ουσιών.

2. Οι παραπάνω διατάξεις δεν επηρεάζουν το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους να πάρει οποιαδήποτε μέτρα, που απορρέουν από τους νόμους του, για το σκοπό σύλληψης ή έρευνας πάνω σ' ένα ξένο πλοίο διερχόμενο από τη χωρική θάλασσα μετά τον απόπλου του από εσωτερικά ύδατα.

3. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, το παράκτιο Κράτος, αν το ζητήσει ο πλοίαρχος, πριν αναλάβει οποιαδήποτε ενέργεια οφείλει να ειδοποιήσει ένα διπλωματικό υπάλληλο ή προξενικό αξιωματούχο του Κράτους της σημαίας και να διευκολύνει την επαφή μεταξύ αυτού του υπαλλήλου ή αξιωματούχου και του πληρώματος του πλοίου. Σε επείγουσα περίπτωση αυτή η ειδοποίηση μπορεί να γίνει, ενώ τα μέτρα βρίσκονται σε εξέλιξη.

4. Οι τοπικές αρχές, όταν εξετάζουν αν και με ποιά τρόπο πρέπει να γίνει μία σύλληψη, οφείλουν να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους τα συμφέροντα της ναυσιπλοΐας.

5. Εκτός όπωσ προβλέπεται στο Μέρος XII ή σχετικά με τις παραβιάσεις των νόμων και των κανονισμών που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το Μέρος V, το παράκτιο Κράτος δεν μπορεί να παίρνει οποιαδήποτε μέτρα πάνω σε ξένο πλοίο, που διαπλέει την χωρική θάλασσα, για να συλλάβει οποιοδήποτε πρόσωπο ή για να αναλάβει οποιαδήποτε έρευνα σχετική με οποιοδήποτε έγκλημα που διαπράχθηκε πριν το πλοίο εισέλθει στη χωρική θάλασσα, αν το πλοίο προσεγγίζοντας από ξένο λιμάνι διαπλέει μόνο τη χωρική θάλασσα χωρίς να εισέρχεται στα εσωτερικά ύδατα.

Άρθρο 28Λοιπή δικαιοδοσία σχετική με ξένα πλοία

1. Το παράκτιο Κράτος δεν πρέπει να ανακόπτει ή να εκτρέπει από την πορεία του ένα ξένο πλοίο, που διαπλέει τη χωρική θάλασσα, με σκοπό την άσκηση αστικής δικαιοδοσίας σε πρόσωπο που επιβαίνει στο πλοίο.
2. Το παράκτιο Κράτος δεν μπορεί, για το σκοπό οποιασδήποτε αστικής διαδικασίας, να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση ή να συλλάβει το πλοίο, παρά μόνο για υποχρεώσεις ή ευθύνες αναληφθείσες ή δημιουργηθείσες από το ίδιο το πλοίο κατά τη διάρκεια του πλού ή για τους σκοπούς του πλού μέσα από τα ύδατα του παράκτιου Κράτους.
3. Η παράγραφος 2 δεν επηρεάζει το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους, σύμφωνα με τους νόμους του και για το σκοπό οποιασδήποτε αστικής διαδικασίας, να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση ή να συλλάβει ένα πλοίο που βρίσκεται στη χωρική θάλασσα ή τη διαπλέει μετά τον απόπλου του από εσωτερικά ύδατα.

ΥΠΟΤΗΜΜΑ Γ'. ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΛΟΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΆΛΛΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΜΗ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Άρθρο 29Ορισμός πολεμικών πλοίων

Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, "πολεμικό πλοίο" σημαίνει ένα πλοίο που ανήκει στις ένοπλες δυνάμεις ενός Κράτους και φέρει τα εξωτερικά χαρακτηριστικά που διακρίνουν τέτοια πλοία της εθνικότητάς του, κάτω από την διοίκηση αξιωματικού δεδουλευσώς τοποθετημένου από την Κυβέρνηση του Κράτους και του οποίου το όνομα περιέχεται στην κατάλληλη επετηρίδα ή ανάλογο πίνακα, και είναι επανδρωμένο με πλήρωμα κάτω από κανονική στρατιωτική πειθαρχία.

Άρθρο 30

Μη συμμόρφωση πολεμικών πλοίων με τους νόμους
και κανονισμούς του παράκτιου Κράτους

Αν ένα πολεμικό πλοίο δεν συμμορφώνεται με τους νόμους και τους κανονισμούς του παράκτιου Κράτους που αφορούν στη διέλευση από τη χωρική θάλασσα και αγνοεί οποιοδήποτε αίτημα που γίνεται σ' αυτό για συμμόρφωση, το παράκτιο Κράτος μπορεί να απαιτήσει απ' αυτό να εγκαταλείψει αμέσως τη χωρική θάλασσα.

Άρθρο 31Ευθύνη του Κράτους της σημαίας για ζημιά που προκλήθηκε από πολεμικό πλοίο ή άλλο κρατικό πλοίο που χρησιμοποιείται για μη εμπορικούς σκοπούς

Το Κράτος της σημαίας φέρει διεθνή ευθύνη για κάθε απώλεια ή ζημιά στο παράκτιο Κράτος προερχόμενη από τη μη συμμόρφωση ενός πολεμικού πλοίου ή άλλου κρατικού πλοίου που χρησιμοποιείται για μη εμπορικούς σκοπούς, με τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου Κράτους που αφορούν τη διέλευση μέσα από τη χωρική θάλασσα ή με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης ή με άλλους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

Άρθρο 32Αουλία πολεμικών πλοίων και άλλων κρατικών πλοίων που χρησιμοποιούνται για μη εμπορικούς σκοπούς

Με εξαίρεση αυτά που περιλαμβάνονται στο Υπόμνημα Α και στα άρθρα 30 και 31, τίποτε σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει την αουλία των πολεμικών πλοίων και των άλλων κρατικών πλοίων που χρησιμοποιούνται για μη εμπορικούς σκοπούς.

ΤΜΗΜΑ 4. ΣΥΝΟΡΕΥΟΥΣΑ ΖΩΝΗΆρθρο 33Συνορεύουσα Ζώνη

1. Σε μια ζώνη που συνορεύει με τη χωρική του θάλασσα, η οποία ορίζεται ως συνορεύουσα ζώνη, το παράκτιο Κράτος μπορεί να ασκεί τον απαραίτητο έλεγχο για να:

- (α) εμποδίζει παραβίαση των τελωνειακών, φορολογικών μεταναστευτικών ή υγειονομικών του νόμων και κανονισμών μέσα στα όρια της επικράτειας του ή της χωρικής του θάλασσας·
- (β) τιμωρεί παραβιάσεις των παραπάνω νόμων και κανονισμών που διαπράχθηκαν μέσα στο όριο της επικράτειας του ή της χωρικής του θάλασσας.

2. Η συνορεύουσα ζώνη δεν μπορεί να εκτείνεται πέρα από τα 24 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετρείται το πλάτος της χωρικής θαλάσσης.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙΣΤΕΜΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΝΑΥΣΙΠΛΟΙΑΣΤΜΗΜΑ Ι. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣΆρθρο 34Νομικό καθεστώς των υδάτων που σχηματίζουν στενά διεθνούς ναυσιπλοίας

1. Το καθεστώς διέλευσης μέσα από στενά διεθνούς ναυσιπλοίας που καθιερώνεται σ' αυτό το μέρος δεν επηρεάζει κατά

τα λοιπά το νομικό καθεστώς των υδάτων που σχηματίζουν τέτοια στενά ή την άσκηση από τα Κράτη που περιβάλλουν τα στενά της κυριαρχίας ή της δικαιοδοσίας τους πάνω σε τέτοια ύδατα και τον εναέριο χώρο, το βυθό και το υπέδαφός τους.

2. Η κυριαρχία ή δικαιοδοσία των Κρατών που περιβάλλουν τα στενά ασκείται με την επιφύλαξη του παρόντος Μέρους και των άλλων κανόνων του Διεθνούς Δικαίου.

Άρθρο 35

Έκταση εφαρμογής του παρόντος Μέρους

Το παρόν Μέρος δεν επηρεάζει:

- (α) οποιοσδήποτε περιοχές εσωτερικών υδάτων μέσα σ' ένα στενό, εκτός όπου ο καθορισμός μιας ευθείας γραμμής βάσης σύμφωνα με τη μέθοδο που εκτίθεται στο άρθρο 7 έχει ως αποτέλεσμα τον εγκλεισμό ως εσωτερικών υδάτων περιοχών οι οποίες δεν θεωρούντο προηγουμένως ως τέτοια ύδατα.
- (β) το νομικό καθεστώς των υδάτων πέρα από τις χωρικές θάλασσες των Κρατών που περιβάλλουν τα στενά, ως αποκλειστικών οικονομικών ζώνων ή διεθνών υδάτων.
- (γ) το νομικό καθεστώς στα στενά στα οποία η διέλευση ρυθμίζεται εν όλω ή εν μέρει από διεθνείς Συμβάσεις που ισχύουν από μακρού και ειδικά σχετιζόμενες με τέτοια στενά.

Άρθρο 36

Διάδρομοι διεθνών υδάτων ή διάδρομοι μέσω αποκλειστικών οικονομικών ζώνων μέσα σε στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας

Το παρόν Μέρος δεν εφαρμόζεται σε στενό διεθνούς ναυσιπλοΐας, αν υπάρχει μέσα σ' αυτό το στενό ένας διάδρομος διεθνών υδάτων ή αποκλειστικής οικονομικής ζώνης παρόμοιας καταλληλότητας ως προς τα ναυτιλιακά και υδρογραφικά χαρακτηριστικά σε τέτοιους διαδρόμους, τα άλλα σχετικά μέρη της παρούσας Σύμβασης, περιλαμβανομένων των διατάξεων αναφορικά με την ελευθερία της ναυσιπλοΐας και υπέρπτησης, τυγχάνουν εφαρμογής.

ΤΜΗΜΑ 2. ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 37

Έκταση εφαρμογής του παρόντος τμήματος

Το παρόν Τμήμα εφαρμόζεται στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας μεταξύ ενός τμήματος διεθνών υδάτων ή αποκλειστικής

οικονομικής ζώνης και ενός άλλου τμήματος διεθνών υδάτων ή αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Άρθρο 38

Δικαίωμα ελεύθερης διέλευσης

1. Στα στενά που αναφέρονται στο άρθρο 37, όλα τα πλοία και αεροσκάφη απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης διέλευσης, η οποία δεν πρέπει να παρεμποδίζεται πλην της περίπτωσης κατά την οποία, αν το στενό σχηματίζεται από νήσο ενός Κράτους που περιβάλλει το στενό και της ηπειρωτικής του χώρας, η ελεύθερη διέλευση δεν θα εφαρμόζεται εφόσον υπάρχει από την πλευρά της νήσου ένας διάδρομος μέσα από διεθνή ύδατα ή μέσα από μια αποκλειστική οικονομική ζώνη παρόμοιας καταλληλότητας ως προς τα ναυτιλιακά και υδρογραφικά χαρακτηριστικά.

2. Ελεύθερη διέλευση σημαίνει σύμφωνα με το Μέρος αυτό την άσκηση της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας και της υπέρπτησης μόνο για το σκοπό του συνεχούς και γρήγορου διάπλου του στενού μεταξύ ενός τμήματος διεθνών υδάτων ή μιας αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και ενός άλλου τμήματος διεθνών υδάτων ή μιας αποκλειστικής οικονομικής ζώνης. Όπως η απαίτηση του συνεχούς και γρήγορου διάπλου δεν αποκλείει διέλευση μέσα από το στενό με σκοπό την είσοδο, αναχώρηση ή επιστροφή από ένα κράτος που περιβάλλει το στενό, με επιφύλαξη των όρων εισόδου σ' αυτό το κράτος.

3. Οποιαδήποτε δραστηριότητα η οποία δεν είναι άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης διέλευσης μέσα από ένα στενό εξακολουθεί να υπόκειται στις άλλες εφαρμοστέες διατάξεις αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 39

Υποχρεώσεις πλοίων και αεροσκαφών κατά την ελεύθερη διέλευση

1. Πλοία και Αεροσκάφη ενώ ασκούν το δικαίωμα της ελεύθερης διέλευσης τους οφείλουν:

(α) να προχωρούν χωρίς καθυστέρηση μέσα ή πάνω από το στενό·

(β) να απέχουν από κάθε απειλή ή χρήση βίας εναντίον της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας των Κρατών που περιβάλλουν το Στενό ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο κατά παράβαση των αρχών του Διεθνούς Δικαίου που είναι ενσωματωμένες στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών·

- (γ) να απέχουν απ' οποιεσδήποτε δραστηριότητες άλλες από εκείνες που είναι συνέπεια του κανονικού τρόπου της συνεχούς και γρήγορης διέλευσης, εκτός αν καθίστανται απαραίτητες λόγω ανωτέρας βίας ή κινδύνου·
- (δ) να συμμορφώνονται με άλλες σχετικές διατάξεις αυτού του Μέρους.
2. Πλοία σε ελεύθερη διέλευση οφείλουν:
- (α) να συμμορφώνονται με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και πρακτική για την ασφάλεια στη θάλασσα, συμπεριλαμβανομένων και των Διεθνών Κανονισμών Πρόληψης Συγκρούσεων στη Θάλασσα·
- (β) να συμμορφώνονται με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και πρακτική για την αποφυγή, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από τα πλοία.
3. Αεροσκάφη σε ελεύθερη διέλευση οφείλουν:
- (α) να τηρούν τους Κανόνες του Αέρος, τους υιοθετημένους από το Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας, όπως αυτοί εφαρμόζονται στα πολιτικά αεροσκάφη· κρατικά αεροσκάφη θα συμμορφώνονται κανονικά με τέτοια μέτρα ασφαλείας και θα δρουν πάντα με την πρέπουσα προσοχή για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας·
- (β) να ακροάζονται συνεχώς στις οριζόμενες ραδιοσυχνότητες από τη διεθνώς καθορισμένη αμοδία αρχή ελέγχου αεροπορικής κίνησης ή στην κατάλληλη διεθνή ραδιοσυχνότητα κινδύνου.

Άρθρο 40

Δραστηριότητες έρευνας και επισκόπησης

Κατά τη διάρκεια της ελεύθερης διέλευσης, ξένα πλοία περιλαμβανομένων και των πλοίων που εκτελούν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες και υδρογραφικές επισκοπήσεις, δεν μπορούν να εκτελούν οποιεσδήποτε δραστηριότητες έρευνας ή επισκόπησης χωρίς την προηγούμενη άδεια των Κρατών που περιβάλλουν τα στενά.

Άρθρο 41

Θαλάσσιοι διαδρόμοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας

1. Σύμφωνα με αυτό το Μέρος, Κράτη που περιβάλλουν στενά μπορούν να προσδιορίζουν θαλάσσιους διαδρόμους και να καθορί-

ζουν σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας για τη ναυσιπλοία στα στενά όπου είναι αναγκαίο για να οργανωθεί η ασφαλής διέλευση των πλοίων.

2. Τα κράτη αυτά μπορούν, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις, και αφού δοθεί η πρόπανσα δημοσιότητα για αυτό, να αντικαθιστούν με άλλους θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας οποιασδήποτε θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, που προσδιορίστηκαν ή καθορίστηκαν απ' αυτά προηγουμένως.

3. Τέτοιοι θαλάσσιοι διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας πρέπει να συμφωνούν με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς.

4. Πριν από τον προσδιορισμό ή την αντικατάσταση των θαλασσιών διαδρόμων ή τον καθορισμό ή την αντικατάσταση των σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας, τα κράτη που περιβάλλουν τα στενά θα παραπέμπουν προτάσεις στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό με σκοπό την υιοθέτησή τους. Ο οργανισμός μπορεί να υιοθετεί μόνο τέτοιους θαλάσσιους διαδρόμους και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας όπως μπορεί να συμφωνηθούν με τα κράτη που περιβάλλουν τα στενά, μετά δε από αυτά τα κράτη μπορούν να προσδιορίσουν, καθορίσουν ή αντικαταστήσουν αυτούς.

5. Σε σχέση με ένα στενό για το οποίο έχουν προταθεί θαλάσσιοι διάδρομοι ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας μέσα από τα ύδατα δύο ή περισσότερων κρατών που περιβάλλουν το στενό, τα ενδιαφερόμενα κράτη θα συνεργάζονται στη διατύπωση προτάσεων σε συνεννόηση με τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό.

6. Κράτη που περιβάλλουν στενά, πρέπει να καθορίζουν σαφώς όλους τους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που προσδιορίστηκαν ή καθορίστηκαν απ' αυτά πάνω σε χάρτες στους οποίους πρέπει να δίνεται η πρόπανσα δημοσιότητα.

7. Πλοία σε ελεύθερη διέλευση πρέπει να σέβονται τους εφαρμοστέους θαλάσσιους διαδρόμους και σχέδια διαχωρισμού της κυκλοφορίας, που καθορίστηκαν σύμφωνα με αυτό το άρθρο.

Άρθρο 42

Νόμοι και Κανονισμοί των Κρατών που περιβάλλουν στενά σχετικά με την ελεύθερη διέλευση

1. Τηρώντας τις διατάξεις του παρόντος Τμήματος Κράτη που περιβάλλουν στενά μπορούν να υιοθετούν, νόμους και κανο-

νισμούς σχετικούς με την ελεύθερη διέλευση από τα στενά αναφορικά με όλα ή οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

- (α) την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και τη ρύθμιση της θαλάσσιας κυκλοφορίας, όπως προβλέπονται στο άρθρο 41·
- (β) την αποφυγή, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης, θέτοντας σε ισχύ τους εφαρμοστέους διεθνείς κανονισμούς σχετικά με την απόρριψη πετρελαίου, αποβλήτων πετρελαιοειδών και άλλων βλαβερών ουσιών στα στενά·
- (γ) την παρεμπόδιση της αλιείας, συμπεριλαμβανομένης και της συσσώρευσης αλιευτικού εξοπλισμού, σε σχέση με τα αλιευτικά σκάφη·
- (δ) τη φόρτωση ή εκφόρτωση οποιουδήποτε εμπορεύματος, συναλλάγματος ή προσώπου κατά παράβαση των τελωνειακών, νομοματικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών των Κρατών που περιβάλλουν στενά.

2. Τέτοιοι νόμοι και κανονισμοί δεν πρέπει να κάνουν τυπική ή ουσιαστική διάκριση μεταξύ των ξένων πλοίων ή κατά την εφαρμογή τους δεν πρέπει να έχουν το πρακτικό αποτέλεσμα της άρνησης παρεμπόδισης ή μείωσης του δικαιώματος της ελεύθερης διέλευσης, όπως καθορίζεται σ' αυτό το Τμήμα.

3. Κράτη που περιβάλλουν στενά θα δίνουν την πρέπουσα δημοσιότητα σε όλους αυτούς τους νόμους και κανονισμούς.

4. Ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα της ελεύθερης διέλευσης πρέπει να συμμορφώνονται με τέτοιους νόμους και κανονισμούς.

5. Το Κράτος της σημαίας ενός πλοίου ή το Κράτος εγγραφής ενός αεροσκάφους δικαιουμένου κυριάρχου αυλίας το οποίο ενεργεί κατά τρόπο αντίθετο με τέτοιους νόμους και κανονισμούς ή άλλες διατάξεις αυτού του Μέρους, θα φέρει διεθνή ευθύνη για οποιαδήποτε απώλεια ή βλάβη που υφίστανται τα Κράτη που περιβάλλουν στενά.

Άρθρο 43

Βοηθήματα ναυτιλίας και ασφάλειας και άλλες βελτιώσεις και πρόληψη, μείωση και έλεγχος της ρύπανσης

Κράτη που χρησιμοποιούν και Κράτη που περιβάλλουν ένα στενό πρέπει εκ συμφώνου να συνεργάζονται:

- (α) στην εγκατάσταση και στη συντήρηση σ' ένα στενό των απαραίτητων βοηθημάτων ναυτιλίας και ασφάλειας ή των άλλων βελτιώσεων για την υποβοήθηση της διεθνούς ναυσιπλοΐας και
- (β) για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία.

Άρθρο 44

Καθήκοντα Κρατών που περιβάλλουν στενά

Κράτη που περιβάλλουν στενά δεν πρέπει να παρεμποδίζουν την ελεύθερη διέλευση και πρέπει να δίνουν την κατάλληλη δημοσιότητα για οποιοδήποτε κίνδυνο ναυτιλίας ή υπερπητής μέσα ή πάνω από το στενό τον οποίο γνωρίζουν. Δεν πρέπει να υπάρχει διακοπή της ελεύθερης διέλευσης.

ΤΜΗΜΑ 3. ΑΒΛΑΒΗΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 45

Αβλαβής Διέλευση

Το καθεστώς της αβλαβούς διέλευσης, σύμφωνα με το Μέρος ΙΙ, Τμήμα 3, θα εφαρμόζεται στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας:

- (α) που εξαιρούνται της εφαρμογής του καθεστώτος της ελεύθερης διέλευσης δυνάμει του άρθρου 38, παράγραφος 1^ο ή
- (β) μεταξύ ενός τμήματος των διεθνών υδάτων ή μιας αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της χωρικής θάλασσας ενός ξένου κράτους.

2. Δεν πρέπει να υπάρχει διακοπή της αβλαβούς διέλευσης μέσα από τέτοια στενά.

ΜΕΡΟΣ ΙV

ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

Άρθρο 46

Χρήση όρων

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

- (α) "αρχιπελαγικό Κράτος" σημαίνει ένα Κράτος αποτελούμενο ολοκληρωτικά από ένα ή περισσότερα αρχιπέλαγα και μπορεί να περιλαμβάνει και άλλες νήσους
- (β) "αρχιπέλαγος" σημαίνει ένα σύμπλεγμα νήσων, περιλαμβανομένων και μερών νήσων, αλληλοσυνδεδεμένα ύδατα

και άλλα φυσικά χαρακτηριστικά τα οποία είναι τόσο στενά αλληλένδετα ώστε αυτές οι νήσοι, τα ύδατα και τα άλλα φυσικά χαρακτηριστικά να σχηματίζουν μία ουσιαστική γεωγραφική, οικονομική και πολιτική ενότητα, ή τα οποία ιστορικά έχουν θεωρηθεί ως ενότητα.

Άρθρο 47

Αρχιπελαγικές γραμμές βάσης

1. Ένα αρχιπελαγικό Κράτος μπορεί να χαράσσει ευθείες αρχιπελαγικές γραμμές βάσης που να ενώνουν τα εξώτατα σημεία των εξώτατων νήσων και βράχων του αρχιπελάγους, εφόσον σ' αυτές τις γραμμές βάσης περιλαμβάνονται οι κύριες νήσοι και μία περιοχή στην οποία ο λόγος του εμβαδού των υδάτων της προς το εμβαδόν της Ήφρας, συμπεριλαμβανομένων και των ατολλών, είναι μεταξύ 1 προς 1 και 9 προς 1.
2. Το μήκος αυτών των γραμμών βάσης δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 100 ναυτικά μίλια, με τη διαφορά ότι μέχρι 3 τοις εκατό του ολικού αριθμού των γραμμών βάσης που περιλαμβάνονται σε ένα αρχιπέλαγος μπορούν να υπερβαίνουν αυτό το μήκος, μέχρι ένα μέγιστο μήκος 125 ναυτικών μιλίων.
3. Η χάραξη αυτών των γραμμών βάσης δεν πρέπει να παρεκκλίνει αισθητά από τη γενική διαμόρφωση του αρχιπελάγους.
4. Τέτοιες γραμμές βάσης δεν πρέπει να χαράσσονται προς και από ύψωματα κατώτατης στάθμης αμψώτιδος, εκτός αν έχουν κτισθεί πάνω σ' αυτά φάρoi ή παρόμοιες εγκαταστάσεις που να είναι μόνιμα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας ή όπου ένα ύψωμα κατώτατης στάθμης αμψώτιδος βρίσκεται εν όλω ή εν μέρει σε μία απόσταση που δεν υπερβαίνει το πλάτος της χωρικής θάλασσας από την πλησιέστερη νήσο.
5. Το σύστημα τέτοιων γραμμών βάσης δεν θα εφαρμόζεται από ένα αρχιπελαγικό Κράτος με τέτοιο τρόπο ώστε να αποκόπτεται τη χωρική θάλασσα ενός άλλου Κράτους από τα διεθνή ύδατα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη.
6. Αν μέρος των αρχιπελαγικών υδάτων ενός αρχιπελαγικού Κράτους κείται μεταξύ δύο τμημάτων ενός αμέσως παρακείμενου γειτονικού Κράτους, τα υφιστάμενα δικαιώματα και όλα τα άλλα νόμιμα συμφέροντα που έχει ασκήσει παραδοσιακά το δεύτερο Κράτος σ' αυτά τα ύδατα καθώς και όλα τα δικαιώματα που καθορίστηκαν δυνάμει συμφωνίας μεταξύ αυτών των Κρατών θα εξακολουθήσουν να τηρούνται.

7. Για τον υπολογισμό του λόγου των υδάτων προς την Ξηρά, σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι χερσαίες περιοχές μπορεί να περιλαμβάνουν ύδατα που βρίσκονται μέσα στους περιβάλλοντες υφάλους των νήσων και ατολλών, περιλαμβάνοντας και το τμήμα εκείνο του απότομου ωκεάνιου οροπέδιου που περικλείεται ή σχεδόν περικλείεται από μια αλυσίδα από ασβεστολιθικές νήσους και βράχους που κείνται στην περίμετρο του οροπέδιου.

8. Οι γραμμές βάσης που χαράσσονται σύμφωνα με αυτό το άρθρο θα εμφανίζονται σε χάρτες σε κλίμακα ή κλίμακες επαρκείς για την εξακρίβωση των θέσεών τους. Εναλλακτικά, μπορούν να χρησιμοποιούνται πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων σημείων με καθορισμένη γεωδέτικη αφετηρία.

9. Το αρχιπελαγικό Κράτος πρέπει να δίνει τη δέουσα δημοσιότητα σ' αυτούς τους χάρτες ή τους πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και να καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 48

Μέτρηση του πλάτους της χωρικής θάλασσας, της συνορευούσας ζώνης, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της υφαλοκρηπίδας

Το πλάτος της χωρικής θάλασσας, της συνορευούσας ζώνης της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της υφαλοκρηπίδας θα μετράται από αρχιπελαγικές γραμμές βάσης, που έχουν χαρακτηρί σύμφωνα με το άρθρο 47.

Άρθρο 49

Νομικό καθεστώς των αρχιπελαγικών υδάτων, του εναέριου χώρου πάνω από τα αρχιπελαγικά ύδατα και του βυθού και του υπεδάφους αυτών

1. Η κυριαρχία ενός αρχιπελαγικού Κράτους εκτείνεται στα ύδατα που περιλαμβάνονται από τις αρχιπελαγικές γραμμές βάσης τις χαραγμένες σύμφωνα με το άρθρο 47, και που περιγράφονται σαν αρχιπελαγικά ύδατα, άσχετα από το βάθος τους ή την απόστασή τους από την ακτή.
2. Η κυριαρχία αυτή εκτείνεται στον εναέριο χώρο πάνω από τα αρχιπελαγικά ύδατα, όπως επίσης και στο βυθό τους και στο υπεδάφος τους και στους πόρους που εμπεριέχονται σ' αυτά.
3. Η κυριαρχία αυτή ασκείται σύμφωνα με το παρόν Μέρος.
4. Το καθεστώς της διέλευσης αρχιπελαγικών θαλασσίων οδών που καθιερώνονται σ' αυτό το Μέρος δεν επηρεάζει κατά τα άλλα το καθεστώς των αρχιπελαγικών υδάτων, συμπεριλαμβανομένων και των θαλασσίων οδών, ή την άσκηση από το αρχιπελαγικό

Κράτος της κυριαρχίας του πάνω σ' αυτά τα ύδατα και στον εναέριο χώρο τους, στο βυθό και στο υπέδαφος, καθώς και στους πόρους που εμπεριέχονται σ' αυτά.

Άρθρο 50

Οριοθέτηση των εσωτερικών υδάτων

Εντός των αρχιπελαγικών του υδάτων, το αρχιπελαγικό Κράτος μπορεί να χαράσσει κλειστές γραμμές για την οριοθέτηση των εσωτερικών υδάτων, σύμφωνα με τα άρθρα 9, 10 και 11.

Άρθρο 51

Υφιστάμενες συμφωνίες, παραδοσιακά δικαιώματα αλιείας και υπάρχοντα υποβρύχια καλώδια

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 49, ένα αρχιπελαγικό Κράτος πρέπει να σέβεται τις υφιστάμενες συμφωνίες με άλλα Κράτη και να αναγνωρίζει παραδοσιακά δικαιώματα αλιείας και άλλες νόμιμες δραστηριότητες των αμέσως παρακειμένων γειτονικών Κρατών σε ορισμένες περιοχές που εμπίπτουν μέσα στα αρχιπελαγικά ύδατα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις για την άσκηση αυτών των δικαιωμάτων και δραστηριοτήτων, περιλαμβανομένης της φύσης, της έκτασης και των περιοχών για τις οποίες ισχύουν, θα ρυθμίζονται κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε των ενδιαφερομένων Κρατών από διμερείς συμφωνίες μεταξύ τους. Αυτά τα δικαιώματα δεν θα μεταβιβάζονται προς τρίτα Κράτη ή τους υπηκόους τους ούτε θα παραχωρείται μέρος αυτών.

2. Το αρχιπελαγικό Κράτος πρέπει να σέβεται υπάρχοντα υποβρύχια καλώδια τοποθετημένα από άλλα Κράτη και διερχόμενα από τα ύδατά του χωρίς να προσεγγίζουν την Ξηρά. Το αρχιπελαγικό Κράτος πρέπει να επιτρέπει τη συντήρηση και αντικατάσταση αυτών των καλωδίων μόλις λάβει την δέουσα γνωστοποίηση της θέσης τους και της πρόθεσης για επιδιόρθωση ή αντικατάσταση.

Άρθρο 52.

Δικαίωμα αβλαβούς διελεύσεως

1. Τηρουμένου του άρθρου 53 και χωρίς επηρεασμό του άρθρου 50, τα πλοία όλων των Κρατών απολαύουν του δικαιώματος αβλαβούς διελεύσεως μέσα από αρχιπελαγικά ύδατα, σύμφωνα με το μέρος II, Τμήμα 3.

2. Το αρχιπελαγικό Κράτος δύναται, χωρίς τυπική ή ουσιαστική διάκριση μεταξύ των ξένων πλοίων, να αναστέλλει προσωρινά σε καθορισμένες περιοχές των αρχιπελαγικών του υδάτων

την αβλαβή διέλευση ξένων πλοίων, αν μία τέτοια αναστολή είναι ουσιώδης για την προστασία της ασφάλειάς του. Μία τέτοια αναστολή θα αρχίζει να ισχύει μόνο μετά τη δέουσα γνωστοποίησης της.

Άρθρο 53

Δικαιώμα διέλευσης των αρχιπελαγικών θαλασσίων οδών

1. Ένα αρχιπελαγικό Κράτος μπορεί να καθορίζει θαλάσσιες οδούς και αεροδιαδρόμους πάνω από αυτές, κατάλληλους για την συνεχή και γρήγορη διέλευση ξένων πλοίων και αεροσκαφών δια μέσου και πάνω από τα αρχιπελαγικά του ύδατα και την παρακείμενη χωρική θάλασσα.
2. Όλα τα πλοία και αεροσκάφη απολαύουν του δικαιώματος διέλευσης των αρχιπελαγικών θαλασσίων οδών στις θαλάσσιες αυτές οδούς και αεροδιαδρόμους.
3. Διέλευση αρχιπελαγικών θαλασσίων οδών σημαίνει την άσκηση, σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση των δικαιωμάτων ναυσιπλοίας και υπέρπτησης υπό κανονικές συνθήκες μόνο για το σκοπό της συνεχούς, γρήγορης και ανεμπόδιστης διέλευσης μεταξύ ενός μέρους των διεθνών υδάτων ή της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και ενός άλλου μέρους των διεθνών υδάτων ή της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.
4. Αυτές οι θαλάσσιες οδοί και αεροδιαδρόμοι θα διέρχονται από τα αρχιπελαγικά ύδατα και την παρακείμενη χωρική θάλασσα και θα περιλαμβάνουν όλους τους συνήθεις διαδρόμους διέλευσης που χρησιμοποιούνται ως διαδρόμοι για τη διεθνή ναυσιπλοία ή υπέρπτηση μέσα ή πάνω από αρχιπελαγικά ύδατα και, μέσα σ' αυτούς τους διαδρόμους, όσον αφορά στα πλοία, όλους τους συνήθεις ναυσιπλοϊκούς διαύλους, νοσημένου ότι δεν θα είναι αναγκαίος ο διπλασιασμός διαδρόμων παρόμοιων διευκολύνσεων μεταξύ των ιδίων σημείων εισόδου και εξόδου.
5. Αυτές οι θαλάσσιες οδοί και αεροδιαδρόμοι θα ορίζονται με μία σειρά από συνεχείς γραμμές άξονα από τα σημεία εισόδου των διαδρόμων διέλευσης μέχρι τα σημεία εξόδου. Πλοία και αεροσκάφη σε διέλευση αρχιπελαγικών θαλασσίων οδών δεν θα παρεκκλίνουν περισσότερο από 25 ναυτικά μίλια από τη μια ή την άλλη πλευρά αυτών των γραμμών άξονα κατά τη διέλευση, εφόσον αυτά τα πλοία και αεροσκάφη δεν θα διέρχονται εγγύτερα των ακτών από 10 τοις εκατό της απόστασης μεταξύ των πλησιέστερων σημείων επί των νήσων που βρίσκονται κατά μήκος της θαλάσσιας οδού.

6. Ένα αρχιπελαγικό Κράτος που καθορίζει θαλάσσιες οδούς σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο μπορεί επίσης να υπαγορεύει τρόπους διαχωρισμού κίνησης για την ασφαλή διέλευση πλοίων μέσα από στενούς διαύλους σε τέτοιες θαλάσσιες οδούς.

7. Ένα αρχιπελαγικό Κράτος δύναται, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις μετά τη δέουσα γνωστοποίηση αυτού, να αντικαθιστά τις θαλάσσιες οδούς ή τους τρόπους διαχωρισμού της κίνησης που έχουν καθοριστεί ή υπαγορευτεί από αυτό προηγουμένως με άλλες θαλάσσιες οδούς ή τρόπους διαχωρισμού κίνησης.

8. Οι θαλάσσιες αυτές οδοί και τα σχέδια διαχωρισμού κίνησης πρέπει να πληρούν γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς.

9. Για τον καθορισμό ή την αντικατάσταση θαλασσίων οδών ή την υπαγόρευση ή αντικατάσταση σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας, ένα αρχιπελαγικό Κράτος θα παραπέμπει προτάσεις στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό με σκοπό την υιοθέτησή τους. Ο οργανισμός μπορεί να υιοθετεί μόνο τέτοιες θαλάσσιες οδούς ή τέτοια σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που είναι δυνατόν να συμφωνηθούν με το αρχιπελαγικό Κράτος, μετά το οποίο το αρχιπελαγικό Κράτος μπορεί να καθορίσει, υπαγορεύσει ή αντικαταστήσει τις θαλάσσιες οδούς και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας.

10. Το αρχιπελαγικό Κράτος θα υποδεικνύει καθαρά τον άξονα των θαλασσίων οδών και των σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας που καθορίζονται ή υπαγορεύονται από αυτό πάνω σε χάρτες στους οποίους θα δίδεται η δέουσα δημοσιότητα.

11. Τα πλοία που διέρχονται από αρχιπελαγικές θαλάσσιες οδούς θα σέβονται τις ισχύουσες θαλάσσιες οδούς και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, που καθιερώνονται σύμφωνα με αυτό το άρθρο.

12. Αν ένα αρχιπελαγικό Κράτος δεν καθορίζει θαλάσσιες οδούς ή αεροδιαδρόμους, το δικαίωμα διέλευσης των αρχιπελαγικών θαλασσίων οδών μπορεί να ασκηθεί διά μέσου των διαδρόμων που χρησιμοποιούνται κανονικά από τη διεθνή ναυσιπλοία.

Άρθρο 54

Καθήκοντα πλοίων και αεροσκαφών κατά τη διέλευσή, τις δραστηριότητες έρευνας και τοπογράφησης, καθήκοντα του αρχιπελαγικού Κράτους ως και νόμοι και κανονισμοί του αρχιπελαγικού Κράτους αναφερόμενοι στη διέλευση αρχιπελαγικών θαλασσίων οδών

Τα άρθρα 39, 40, 42 και 44 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στη διέλευση αρχιπελαγικών θαλασσίων οδών.

ΤΜΗΜΑ VΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΝΗΆρθρο 55Ειδικό νομικό καθεστώς της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Ως αποκλειστική οικονομική ζώνη ορίζεται η πέραν και παρακείμενη της χωρικής θάλασσας περιοχή η υπαγόμενη στο ειδικό νομικό καθεστώς που καθιερώνεται στο παρόν μέρος, δυνάμει του οποίου τα δικαιώματα και η δικαιοδοσία του παράκτιου Κράτους ως και τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των άλλων Κρατών διέπονται από τις σχετικές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 56Δικαιώματα, δικαιοδοσία και καθήκοντα του παράκτιου Κράτους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη το παράκτιο Κράτος έχει:

- (α) κυριαρχικά δικαιώματα που αποσκοπούν στην εξερεύνηση, εκμετάλλευση, διατήρηση και διαχείριση των φυσικών πόρων, ζώντων ή μη, των υδάτων των υπερκείμενων του βυθού της θάλασσας, του βυθού της θάλασσας και του υπεδάφους της, και που σχετίζονται με άλλες δραστηριότητες για την οικονομική εκμετάλλευση και εξερεύνηση της ζώνης, όπως η παραγωγή ενέργειας από τα ύδατα, τα ρεύματα και τους ανέμους·
- (β) δικαιοδοσία ως προβλέπεται στα σχετικά άρθρα της παρούσας Σύμβασης αναφορικά με:
 - (ι) την εγκαθίδρυση και χρησιμοποίηση τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατασκευών·
 - (ιι) την θαλάσσια επιστημονική έρευνα·
 - (ιιι) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος·
- (γ) άλλα δικαιώματα και καθήκοντα που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Κατά την ενάσκηση των δικαιωμάτων του και την εκτέλεση των καθηκόντων του σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, το παράκτιο Κράτος θα λαμβάνει υπόψη του τα δικαιώματα και τα καθήκοντα των άλλων Κρατών και θα ενεργεί κατά τρόπο συνάδοντα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης:

3. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο αναφορικά με το βυθό της θάλασσας και το υπέδαφος θα ασκούνται σύμφωνα με το Μέρος VI.

Άρθρο 57

Πλάτος της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Η αποκλειστική οικονομική ζώνη δεν θα επεκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας.

Άρθρο 58

Δικαιώματα και καθήκοντα των άλλων Κρατών στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, όλα τα Κράτη, παράκτια ή περιήλιστα, απολαμβάνουν, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, τις ελευθερίες της ναυσιπλοΐας και υπέρπτησης που αναφέρονται στο άρθρο 87, ως και της τοποθέτησης υποβρύχιων καλωδίων και σωληναγωγών, και άλλες διεθνώς νόμιμες χρήσεις της θάλασσας συναφείς με αυτές τις ελευθερίες, όπως εκείνες που συνδέονται με τη λειτουργία των πλοίων και αεροσκαφών και των υποβρύχιων καλωδίων και σωληναγωγών, και που εναρμονίζονται με τις άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα άρθρα 88 μέχρι 115 και άλλοι συναφείς κανόνες του διεθνούς δικαίου εφαρμόζονται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, εφόσον δεν αντιστρατεύονται το παρόν Μέρος.

3. Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των καθηκόντων τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής μέσα στην οικονομική ζώνη, τα Κράτη θα λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα δικαιώματα και καθήκοντα του παράκτιου Κράτους και θα συμμορφώνονται με τους νόμους και κανονισμούς που υιοθετούνται από το παράκτιο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης και των άλλων κανόνων διεθνούς δικαίου στην έκταση που αυτοί δεν είναι αντίθετοι με το Μέρος αυτό.

Άρθρο 59

Βάση για την επίλυση των διαφορών που αναφέρονται στην απονομή δικαιωμάτων και δικαιοδοσίας στην αποκλειστική οικονομική ζώνη.

Στις περιπτώσεις που η παρούσα Σύμβαση δεν απονέμει δικαιώματα ή δικαιοδοσία στο παράκτιο Κράτος ή σε άλλα Κράτη μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, και υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων ανάμεσα στο παράκτιο Κράτος και άλλο Κράτος ή Κράτη, η σύγκρουση θα πρέπει να διευθετείται με βάση την αρχή της ευθυδικίας και υπό το φώς όλων

των σχετικών πραγματικών περιστατικών, λαμβάνοντας υπόψη την αντίστοιχη σπουδαιότητα των συμφερόντων των μερών καθώς και τη διεθνή κοινότητα ως σύνολο.

Άρθρο 60

Τεχνητές νήσοι, εγκαταστάσεις και κατασκευές στην αποκλειστική οικονομική ζώνη.

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, το παράκτιο Κράτος έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να κατασκευάζει, να εξουσιοδοτεί και να ρυθμίζει την κατασκευή, τη λειτουργία και τη χρησιμοποίηση:

- (α) τεχνητών νήσων
- (β) εγκαταστάσεων και κατασκευών για τους σκοπούς που προβλέπονται στο άρθρο 56 και άλλους οικονομικούς σκοπούς
- (γ) εγκαταστάσεων και κατασκευών οι οποίες πιθανό να προσβάλλουν την άσκηση των δικαιωμάτων του παράκτιου Κράτους στη ζώνη.

2. Το παράκτιο Κράτος θα έχει αποκλειστική δικαιοδοσία πάνω σ' αυτές τις τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις ή κατασκευές, περιλαμβανομένης της δικαιοδοσίας που αναφέρεται στους τελωνειακούς, οικονομικούς, υγειονομικούς, προστατευτικούς και μεταναστευτικούς νόμους και κανονισμούς.

3. Υποχρεούται να ειδοποιεί προσηκόντως για την κατασκευή αυτών των τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατασκευών και να συντηρεί τα μόνιμα μέσα σηματοδότησης τους. Οποιοσδήποτε εγκαταστάσεις ή κατασκευές που εγκαταλείπονται ή περιπίπτουν σε αχρηστία θα πρέπει να απομακρύνονται προκειμένου να διασφαλίσουν την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, λαμβανομένης υπόψη οποιασδήποτε γενικώς αποδεκτής διεθνούς πρακτικής που έχει καθιερωθεί για το σκοπό αυτό από τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Η απομάκρυνση αυτών θα λαμβάνει δέοντως υπόψη την ακεσία, την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος και τα δικαιώματα και καθήκοντα των άλλων Κρατών. Θα πρέπει να δίνεται η κατάλληλη δημοσιότητα σχετικά με το βάθος, τη θέση και τις διαστάσεις εκείνων των εγκαταστάσεων και κατασκευών που δεν έχουν τελείως απομακρυνθεί.

4. Το παράκτιο Κράτος δύναται, εκεί όπου είναι αναγκαίο, να καθιερώνει λογικές ζώνες ασφάλειας γύρω από αυτές τις τεχνητές νήσους, τις εγκαταστάσεις και τις κατασκευές στις οποίες θα μπορεί να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την διασφάλιση της προστασίας τόσο της ναυσιπλοΐας όσο και των τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατασκευών.

5. Το πλάτος των ζωνών ασφαλείας θα καθορίζεται από το παράκτιο κράτος, λαμβανομένης υπόψη της εφαρμοστέας διεθνούς πρακτικής. Οι ζώνες αυτές θα σχεδιάζονται κατά τρόπο που να διασφαλίζουν ότι είναι λογικά συνυφασμένες με τη φύση και τη λειτουργία των τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατασκευών, και δεν θα υπερβαίνουν απόσταση 500 μέτρων γύρω απ' αυτά. Η απόσταση αυτή θα μετράται από κάθε σημείο των εξωτερικών τους ορίων, εκτός αν άλλως επιτρέπεται από γενικώς αποδεκτά διεθνή πρότυπα ή αν άλλως συνιστάται από αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Θα πρέπει να δίδεται η δέουσα γνωστοποίηση για την έκταση των θαλασσιών ζωνών.

6. Όλα τα πλοία θα πρέπει να σέβονται τις ζώνες αυτές ασφαλείας και θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις γενικώς παραδεκτές διεθνείς προδιαγραφές που αφορούν τη ναυσιπλοΐα στην περιοχή των τεχνητών νήσων, των εγκαταστάσεων, κατασκευών και ζωνών ασφαλείας.

7. Δεν θα πρέπει να τοποθετούνται τεχνητές νήσοι, εγκαταστάσεις και κατασκευές και να καθιερώνονται ζώνες ασφαλείας γύρω απ' αυτά, εφόσον είναι δυνατόν να παρεμβάλλουν εμπόδια στη χρησιμοποίηση αναγνωρισμένων θαλασσιών διαύλων, που είναι αναγκαίοι στη διεθνή ναυσιπλοΐα.

8. Οι τεχνητές νήσοι, οι εγκαταστάσεις και οι κατασκευές δεν διέπονται από το νομικό καθεστώς που αναγνωρίζεται στις νήσους. Δεν έχουν δική τους χωρική θάλασσα, και η παρουσία τους δεν επιδρά στην οριοθέτηση των χωρικών υδάτων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της υφαλοκρηπίδας.

Άρθρο 61

Διατήρηση των ζώντων πόρων

1. Το παράκτιο κράτος καθορίζει τον επιτρεπτό όγκο αλιεύματος των ζωντανών πόρων στην αποκλειστική του οικονομική ζώνη.

2. Το παράκτιο κράτος, λαμβάνοντας υπόψη τα καλύτερα επιστημονικά δεδομένα που έχει στη διάθεσή του, θα διασφαλίζει, με κατάλληλα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης, ότι η συντήρηση των ζωντανών πόρων μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη δεν κινδυνεύει από την υπερεκμετάλλευση. Είναι αναγκαίο λοιπόν, το παράκτιο κράτος και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί, υποπεριφερειακοί, περιφερειακοί ή παγκόσμιοι, να συνεργάζονται προς αυτό το σκοπό.

3. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν επίσης στο να διατηρήσουν και αποκαταστήσουν πληθυσμούς αλιευτικών ειδών σε επίπεδα που να καθιστούν δυνατή την μεγίστη παγία απόδοση, όπως καθορίζεται από τους σχετικούς οικολογικούς και οικονομικούς παράγοντες, περιλαμβανομένων των οικονομικών αναγκών των παράκτιων αλιευτικών κοινοτήτων και των ειδικών αναγκών των αναπτυσσόμενων Κρατών, και λαμβάνοντας υπόψη αλιευτικά πρότυπα, την αλληλεξάρτηση των αποθεμάτων και τις τυχόν γενικές προτεινόμενες διεθνείς ελάχιστες προδιαγραφές, ανεξάρτητα αν αυτές είναι υποπεριφερειακού, περιφερειακού ή παγκόσμιου χαρακτήρα.

4. Κατά τη λήψη των μέτρων αυτών, το παράκτιο Κράτος θα λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις σε είδη που συνδέονται ή εξαρτώνται από τα αλιευόμενα είδη με σκοπό να διατηρήσει ή αποκαταστήσει τους πληθυσμούς αυτών των συνδεδεμένων ή εξαρτημένων ειδών σε επίπεδα που να μη κινδυνεύει σοβαρά η παραγωγή τους.

5. Διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες, στατιστικά στοιχεία αφορώντα τον όγκο των αλιευμάτων και την αλιευτική δραστηριότητα καθώς και άλλα στοιχεία σχετικά με τη διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων θα παρέχονται και θα ανταλλάσσονται σε τακτική βάση μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή παγκόσμιων, ως επιβάλλεται και με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων Κρατών, συμπεριλαμβανομένων των Κρατών των οποίων οι υπήκοοι δικαιούνται να αλιεύουν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη.

Άρθρο 62

Χρησιμοποίηση των ζώντων πόρων

1. Το παράκτιο Κράτος θα προωθεί το σκοπό της καλύτερης δυνατής χρησιμοποίησης των ζώντων πόρων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, με την επιφύλαξη του άρθρου 61.

2. Το παράκτιο Κράτος προσδιορίζει την ικανότητά του για αλιεία των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης. Στις περιπτώσεις που το παράκτιο Κράτος δεν έχει την ικανότητα να αλιεύει τον συνολικό επιτρεπόμενο όγκο αλιεύματος, κατόπιν συμφωνιών και άλλων διακανονισμών και σύμφωνα με τους όρους, προϋποθέσεις, νόμους και κανονισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 4, θα δίνει σε άλλα Κράτη πρόσβαση στο πλεόνασμα του επιτρεπόμενου αλιεύματος, λαμβά-

νοντας ειδικά υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 69 και 70, ειδικά σε σχέση με τα αναπτυσσόμενα Κράτη που αναφέρονται σ' αυτά.

3. Για την παραχώρηση πρόσβασης σε άλλα Κράτη στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του σύμφωνα με αυτό το άρθρο, το παράκτιο Κράτος θα λάβει υπόψη του όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, τη σημασία των ζώντων πόρων της περιοχής για την οικονομία του εν λόγω παράκτιου Κράτους και τα εθνικά του συμφέροντα, τις διατάξεις των άρθρων 69 και 70, τις απαιτήσεις των αναπτυσσόμενων Κρατών στην υποπεριοχή ή περιοχή για την αλιεία, μέρος του πλεονάσματος και την ανάγκη να ελαχιστοποιηθεί η οικονομική αποδιάρθρωση σε Κράτη των οποίων οι υπήκοοι συνήθως αλιεύουν στην ζώνη ή τα οποία έχουν καταβάλει ουσιαστικές προσπάθειες στην έρευνα και εντόπιση αποθεμάτων.

4. Οι υπήκοοι άλλων Κρατών που αλιεύουν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη θα συμμορφώνονται προς τα μέτρα διατήρησης του περιβάλλοντος και με τους άλλους όρους και προϋποθέσεις που υιοθετούνται στους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου Κράτους. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί πρέπει να είναι σύμφωνοι με αυτή τη Σύμβαση και μπορούν να αναφέρονται, μεταξύ άλλων, και στα εξής:

- (α) παροχή άδειας προς τους αλιείς, τα αλιευτικά και τον εξοπλισμό τους, συμπεριλαμβάνοντας πληρωμή τελών και άλλων μορφών αμοιβής, τα οποία, στην περίπτωση αναπτυσσόμενων παράκτιων Κρατών, μπορεί να συνίστανται σε επαρκή αποζημίωση στον τομέα την χρηματοδότησης, εξοπλισμού και τεχνολογίας σε σχέση με την αλιευτική βιομηχανία
- (β) προσδιορισμό των ειδών τα οποία επιτρέπεται να αλιεύονται και καθορισμό ποσοστώσεων αλιεύματος, είτε σε σχέση προς τα ειδικά αποθέματα ή ομάδες αποθεμάτων ή προς το αλίευμα κατά σκάφος σ' ένα χρονικό διάστημα είτε προς το αλίευμα από υπήκοους οποιουδήποτε Κράτους κατά τη διάρκεια μιας καθορισμένης περιόδου
- (γ) ρύθμιση των εποχών και περιοχών αλιείας, των τύπων, μεγεθών και ποσότητας εξοπλισμού, και των τύπων, μεγεθών και αριθμού των αλιευτικών σκαφών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν

- (δ) καθορισμό της ηλικίας και μεγέθους των ιχθύων ή άλλων ειδών που μπορούν να αλιευθούν·
- (ε) καθορισμό πληροφοριών που απαιτούνται από τα αλιευτικά σκάφη, συμπεριλαμβάνοντας στατιστικές αλιεύματος και προσπάθειας και αναφορές θέσεων σκάφους·
- (ζ) απαίτηση, κάτω από την εξουσιοδότηση και έλεγχο του παράκτιου Κράτους, για τη διεξαγωγή καθορισμένων προγραμμάτων έρευνας αλιείας και ρύθμιση της διεξαγωγής μιας τέτοιας έρευνας, συμπεριλαμβάνοντας τη δειγματοληψία των αλιευμάτων, διάθεση των δειγμάτων και αναφορά συναφών επιστημονικών δεδομένων·
- (η) τοποθέτηση παρατηρητών ή μαθητευομένων πάνω σε τέτοια σκάφη από το παράκτιο Κράτος·
- (θ) εκφόρτωση του συνόλου ή μέρους του αλιεύματος αυτών των σκαφών στους λιμένες του παράκτιου Κράτους·
- (ι) όρους και προϋποθέσεις που σχετίζονται με κοινοπραξίες ή άλλους συνεταιριστικούς διακανονισμούς·
- (κ) απαιτήσεις για την εκπαίδευση προσωπικού και την μεταβίβαση τεχνολογίας αλιείας, συμπεριλαμβάνοντας και ενίσχυση της ικανότητας του παράκτιου Κράτους για ανάληψη αλιευτικής έρευνας·
- (λ) διαδικασίες εφαρμογής.

5. Τα παράκτια Κράτη θα γνωστοποιούν έγκαιρα τους νόμους και τους κανονισμούς διατήρησης και διαχείρισης.

Άρθρο 63

Αποθέματα ευρισκόμενα μέσα στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες δύο ή περισσότερων παράκτιων Κρατών ή τόσο μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη όσο και σε μια περιοχή πέραν αυτής και παρακείμενη προς αυτήν.

1. Στις περιπτώσεις που το ίδιο απόθεμα ή αποθέματα συναφών ειδών ευρίσκονται μέσα στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες δύο ή περισσότερων παράκτιων Κρατών, τα Κράτη αυτά θα επιδιώκουν, άμεσα ή μέσω αρμοδίων υποπεριφερειακών ή περιφερειακών οργανισμών, συμφωνία για τα μέτρα που είναι αναγκαία για το συντονισμό και την εξασφάλιση της διατήρησης και ανάπτυξης αυτών των αποθεμάτων, με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων του Μέρους αυτού.

2. Στις περιπτώσεις που το ίδιο απόθεμα ή αποθέματα συναφών ειδών ευρίσκονται τόσο μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη όσο και σε μια περιοχή πέραν αυτής και παρακείμενη προς τη ζώνη, το παράκτιο Κράτος και τα Κράτη που αλιεύουν αυτό το απόθεμα στην παρακείμενη περιοχή θα επιδιώκουν, άμεσα ή μέσω αρμόδιων υποπεριφερειακών ή περιφερειακών οργανισμών, συμφωνία για τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη διατήρηση αυτών των αποθεμάτων στην παρακείμενη περιοχή.

Άρθρο 64

Άκρως μεταναστευτικά είδη

1. Το παράκτιο Κράτος και άλλα Κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν στην περιοχή τα άκρως μεταναστευτικά είδη που αναφέρονται στο Παράρτημα I θα συνεργάζονται άμεσα ή μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών με σκοπό την εξασφάλιση της διατήρησης και την προαγωγή του αντικειμενικού σκοπού της καλύτερης δυνατής χρήσης αυτών των ειδών σε όλη την περιοχή, μέσα και πέρα από την αποκλειστική οικονομική ζώνη. Σε περιοχές που δεν υπάρχει κατάλληλος διεθνής οργανισμός, το παράκτιο Κράτος και άλλα Κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν αυτά τα είδη στην περιοχή θα συνεργάζονται για τη σύσταση ενός τέτοιου οργανισμού και θα συμμετέχουν στις εργασίες του.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν παράλληλα με τις άλλες διατάξεις αυτού του Μέρους.

Άρθρο 65

Θαλάσσια θηλαστικά

Τίποτα σ' αυτό το Μέρος δεν περιορίζει το δικαίωμα ενός παράκτιου Κράτους ή την αρμοδιότητα ενός διεθνούς οργανισμού, ανάλογα, να απαγορεύσει, περιορίσει ή ρυθμίσει την εκμετάλλευση των θαλάσσιων θηλαστικών πιο αυστηρά απ' ό,τι προβλέπεται σ' αυτό το Μέρος. Τα Κράτη θα συνεργάζονται με σκοπό τη διατήρηση των θαλάσσιων θηλαστικών και στην περίπτωση των κητοειδών θα εργάζονται ειδικά μέσω των αρμόδιων διεθνών οργανισμών για τη διατήρηση, διαχείριση και μελέτη τους.

Άρθρο 66

Ανάδρομα αποθέματα

1. Τα Κράτη στους ποταμούς των οποίων ανάδρομα αποθέματα έχουν την καταγωγή τους θα έχουν το πρωταρχικό συμφέρον σ' αυτά τα αποθέματα και την ευθύνη γι' αυτά.

2. Το Κράτος καταγωγής ανάδρομων αποθεμάτων θά εξασφαλίσει την διατήρησή τους με την καθιέρωση κατάλληλων ρυθμιστικών μέτρων για την αλιεία σε όλα τα ύδατα από του σημείου της Ξηράς μέχρι των εξωτερικών ορίων της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης και για την αλιεία που προβλέπεται στην παράγραφο 3(β). Το Κράτος καταγωγής, μετά από διαβουλεύσεις με τα άλλα Κράτη που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 και τα οποία αλιεύουν αυτά τα αποθέματα, μπορεί να καθορίσει συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα για αποθέματα που έχουν την καταγωγή τους στους ποταμούς του.

3. (α) Η αλιεία των ανάδρομων αποθεμάτων θα διεξάγεται μόνο σε ύδατα από του σημείου της Ξηράς μέχρι των εξωτερικών ορίων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις όπου αυτή η διάταξη θα είχε ως αποτέλεσμα την οικονομική αποδιάρθρωση ενός Κράτους εκτός του Κράτους καταγωγής. Σε σχέση με αυτή την αλιεία πέραν των εξωτερικών ορίων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, τα ενδιαφερόμενα Κράτη θα έχουν διαβουλεύσεις με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας πάνω στους όρους και τις προϋποθέσεις αυτής της αλιείας, δίνοντας την δέουσα προσοχή στις απαιτήσεις διατήρησης και στις ανάγκες του Κράτους καταγωγής αναφορικά με αυτά τα αποθέματα.

(β) Το Κράτος καταγωγής θα συνεργάζεται για την ελαχιστοποίηση της οικονομικής αποδιάρθρωσης σε αυτά τα άλλα Κράτη που αλιεύουν αυτά τα αποθέματα, λαμβάνοντας υπόψη το κανονικό αλίευμα και τον τρόπο εργασιών αυτών των Κρατών, καθώς και όλες τις περιοχές στις οποίες έχει λάβει χώρα τέτοια αλιεία.

(γ) Τα Κράτη που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (β) και που συμμετέχουν κατόπιν συμφωνίας με το Κράτος καταγωγής σε μέτρα για την ανανέωση των ανάδρομων αποθεμάτων, ειδικά με δαπάνες για αυτό το σκοπό, θα απολαύουν ιδιαίτερης μεταχείρισης από το Κράτος καταγωγής όσον αφορά την αλιεία των αποθεμάτων που έχουν την καταγωγή τους στους ποταμούς του.

(δ) Η εφαρμογή των κανονισμών σχετικά με τα ανάδρομα αποθέματα πέραν της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης θα γίνεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του Κράτους καταγωγής και των άλλων ενδιαφερομένων Κρατών.

4. Στις περιπτώσεις που τα ανάδρομα αποθέματα μεταναστεύουν μέσα στα ύδατα ή μέσω των υδάτων από του σημείου

της Επράς μέχρι των εξωτερικών ορίων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ενός Κράτους εκτός του Κράτους καταγωγής, αυτό το Κράτος θα συνεργάζεται με το Κράτος καταγωγής αναφορικά με την διατήρηση και διαχείριση αυτών των αποθεμάτων.

5. Το Κράτος καταγωγής των ανάδρομων αποθεμάτων και τα άλλα Κράτη που αλιεύουν αυτά τα αποθέματα θα ενεργούν, για την υλοποίηση των διατάξεων αυτού του άρθρου, όπου κρίνεται σκόπιμο, μέσα από περιφερειακούς οργανισμούς.

Άρθρο 67

Κατάδρομα είδη

1. Ένα παράκτιο Κράτος στον οποίο τα ύδατα διαβιούν το μεγαλύτερο μέρος του κύκλου ζωής τους κατάδρομα είδη θα έχει την ευθύνη για την διαχείριση αυτών των ειδών και θα εξασφαλίζει την είσοδο και έξοδο των μεταναστευτικών ιχθύων.

2. Η αλιεία των κατάδρομων ειδών θα διεξάγεται μόνο σε ύδατα από του σημείου της Επράς μέχρι των εξωτερικών ορίων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών. Όταν διεξάγεται σε αποκλειστικές οικονομικές ζώνες, η αλιεία θα υπόκειται σ' αυτό το άρθρο και στις άλλες διατάξεις αυτής της Συνθήκης αναφορικά με την αλιεία σ' αυτές τις ζώνες.

3. Στις περιπτώσεις που οι κατάδρομοι ιχθύες μεταναστεύουν διαμέσου της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ενός άλλου Κράτους, ως νεαροί ή και ως ωριμάζοντες ιχθύες, η διαχείριση, συμπεριλαμβανομένης και της αλιείας αυτών των ιχθύων θα ρυθμίζεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του Κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και του άλλου ενδιαφερομένου Κράτους. Μια τέτοια συμφωνία θα εξασφαλίζει την ορθολογιστική διαχείριση του είδους και θα λαμβάνει υπόψη τις ευθύνες του Κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για την διατήρηση αυτών των ειδών.

Άρθρο 68

Καθιστικά είδη

Το Μέρος αυτό δεν αφορά τα καθιστικά είδη, όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 77, παράγραφος 4.

Άρθρο 69

Δικαίωμα περίκλειστων Κρατών

1. Τα περίκλειστα Κράτη θα έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν, σε ισοτίμη βάση, στην εκμετάλλευση ανάλογου μέρους

του πλεονάσματος των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων κρατών της ίδιας υπο-περιοχής ή περιοχής, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές οικονομικές και γεωγραφικές συνθήκες όλων των ενδιαφερομένων κρατών και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 61 και 62.

2. Οι όροι και οι τρόποι της συμμετοχής αυτής θα καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη με διμερείς, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:

- (α) την ανάγκη αποφυγής συνεπειών επιβλαβών για τις αλιευτικές κοινότητες ή τις ιχθυοβιομηχανίες του παράκτιου κράτους
- (β) την έκταση συμμετοχής ή του δικαιώματος συμμετοχής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, των περίκλειστων κρατών κάτω από τις υφιστάμενες διμερείς, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών άλλων παράκτιων κρατών
- (γ) την έκταση συμμετοχής άλλων περίκλειστων και γεωγραφικά μελιονεπικών κρατών στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης του παράκτιου κράτους και την συνακόλουθη ανάγκη αποφυγής συγκεκριμένης επιβάρυνσης ενός οποιουδήποτε παράκτιου κράτους, ή μέρος αυτού
- (δ) τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών των σχετικών κρατών.

3. Όταν η αλιευτική ικανότητα του παράκτιου κράτους φθάσει σε σημείο που να του επιτρέπει να αλιεύει ολόκληρο τον επιτρεπτό όγκο αλιεύματος των ζωντανών πόρων στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το παράκτιο κράτος και άλλα ενδιαφερόμενα κράτη θα συνεργάζονται στην δημιουργία δίκαιων διακανονισμών σε διμερή, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή βάση προκειμένου να επιτρέψουν την συμμετοχή αναπτυσσομένων περίκλειστων κρατών της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων κρατών της υποπεριοχής ή περιοχής, όπως κρίνεται σκόπιμο κάτω από τις περιστάσεις και κάτω από όρους ικανοποιητικούς για όλα τα μέρη. Κατά την υλοποίηση της παρούσας διάταξης θα λαμβάνονται υπόψη οι παράγοντες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Τα ανεπτυγμένα περίλεια Κράτη θα έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων, κάτω από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, μόνον στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες των ανεπτυγμένων παράκτιων Κρατών της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής, με γνώμονα την έκταση αποδοχής από το παράκτιο Κράτος, κατά την παραχώρηση σε άλλα Κράτη πρόσβασης στους φυσικούς πόρους της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης, της ανάγκης ελαχιστοποίησης των *επιζήμιων* συνεπειών στις αλιευτικές κοινότητες και της οικονομικής αποδιάρθρωσης σε Κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν κατά συνήθεια στη ζώνη.

5. Οι παραπάνω διατάξεις δεν θίγουν τις διευθετήσεις που συμφωνήθηκαν σε υποπεριοχές ή περιοχές όπου τα παράκτια Κράτη δύναται να παραχωρήσουν σε περίλεια Κράτη της ίδιας υπο-περιοχής ή περιοχής ίσα ή προνομιακά δικαιώματα για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

Άρθρο 70

Δικαίωμα γεωγραφικώς μειονεκτικών Κρατών

1. Τα γεωγραφικώς μειονεκτικά Κράτη θα έχουν το δικαίωμα συμμετοχής, σε ισοτίμη βάση, στην εκμετάλλευση ανάλογου μέρους του πλεονάσματος των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων Κρατών της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών οικονομικών και γεωγραφικών συνθηκών όλων των ενδιαφερομένων Κρατών και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 61 και 62.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, ως "γεωγραφικώς μειονεκτικά Κράτη" ορίζονται τα παράκτια Κράτη, συμπεριλαμβανομένων των Κρατών που συνορεύουν με κλειστές ή ημίκλειστες θάλασσες, η γεωγραφική μορφολογία των οποίων τα καθιστά εξαρτώμενα από την εκμετάλλευση των ζωντανών πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών άλλων Κρατών στην υποπεριοχή ή περιοχή για την επαρκή τροφοδότησή τους σε ψάρια για τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών τους ή μερών αυτών, καθώς και παράκτια Κράτη τα οποία δεν μπορούν να διεκδικήσουν δικές τους αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

3. Οι όροι και οι τρόποι αυτής της συμμετοχής θα καθορισθούν από τα ενδιαφερόμενα Κράτη με διμερείς, υποπεριφε-

βελικές ή περιφερειακές συμφωνίες λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων

(α) την ανάγκη αποφυγής δυσμενών συνεπειών για τις αλιευτικές κοινότητες ή τις ιχθυοβιομηχανίες του παράκτιου Κράτους·

(β) την έκταση συμμετοχής ή του δικαιώματος συμμετοχής, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, των γεωγραφικώς μειονεκτικών κρατών κάτω από τις υφιστάμενες διμερείς, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των άλλων παρακτίων Κρατών·

(γ) την έκταση συμμετοχής άλλων γεωγραφικά μειονεκτικών και περικλειστων Κρατών στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης του παράκτιου Κράτους και τη συνακόλουθη ανάγκη αποφυγής συγκεκριμένης επιβάρυνσης ενός οποιουδήποτε παράκτιου Κράτους ή Μέρους αυτού·

(δ) τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών των σχετικών Κρατών.

4. Όταν η αλιευτική ικανότητα του παράκτιου Κράτους φθάσει σε σημείο που να του επιτρέπει να αλιεύει ολόκληρο τον επιτρεπτό όγκο αλιεύματος των ζώντων πόρων στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το παράκτιο Κράτος και άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη θα συνεργάζονται στη δημιουργία δικαίων διακανονισμών σε διμερή, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή βάση προκειμένου να επιτρέψουν τη συμμετοχή των αναπτυσσομένων γεωγραφικά μειονεκτικών Κρατών στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παρακτίων Κρατών της υποπεριοχής ή περιοχής, ως κρίνεται σκόπιμο κάτω από τις περιστάσεις και κάτω από όρους ικανοποιητικούς για όλα τα Μέρη. Κατά την εφαρμογή της παρούσας διάταξης θα λαμβάνονται επίσης υπόψη οι παράγοντες οι αναφερόμενοι στη παράγραφο 3.

5. Τα γεωγραφικώς μειονεκτικά ανεπτυγμένα Κράτη θα έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων, κάτω από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, μόνον στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες των αναπτυγμένων παρακτίων Κρατών της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής, με γνώμονα την έκταση αποδοχής από το παράκτιο Κράτος, κατά την παραχώρηση σε άλλα Κράτη πρόσβασης στους ζώντες πόρους της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης, της ανάγκης ελαχιστοποίησης των επιβλαβών συνεπειών στις αλιευτικές κοινότητες και της οικονομικής αποδιάρθρωσης, σε Κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν κατά συνήθεια στη ζώνη.

6. Οι παραπάνω διατάξεις δεν θίγουν τους διακανονισμούς που συμφωνήθηκαν σε υποπεριοχές ή περιοχές όπου τα παράκτια Κράτη δύνανται να παραχωρήσουν σε γεωγραφικώς μειονεκτικά Κράτη της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής ίσα ή προνομιακά δικαιώματα για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

Άρθρο 71

Μη εφαρμοσιμότητα των άρθρων 69 και 70

Οι διατάξεις των άρθρων 69 και 70 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση παράκτιου Κράτους του οποίου η οικονομία είναι ολοκληρωτικά εξαρτημένη από την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης.

Άρθρο 72

Περιορισμοί στη μεταβίβαση δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 69 και 70 για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων δεν θα μεταβιβάζονται αμέσως ή εμμέσως σε τρίτα Κράτη ή στους υπηκόους του δυνάμει μίσθωσης ή άδειας ή με τη καθιέρωση κοινοπραξιών ή κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο ο οποίος εξομοιούται με μεταβίβαση, εκτός αν συμφωνήθηκε άλλως από τα ενδιαφερόμενα Κράτη.

2. Η παραπάνω διάταξη δεν αποκλείει στα ενδιαφερόμενα Κράτη να λάβουν τεχνική ή οικονομική βοήθεια από τρίτα Κράτη ή διεθνείς οργανισμούς με σκοπό τη διευκόλυνση της ενάσκησης των δικαιωμάτων σύμφωνα με τα άρθρα 69 και 70, υπό τον όρο ότι αυτό δεν θα έχει το αποτέλεσμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 73

Εφαρμογή νόμων και κανονισμών του παράκτιου Κράτους

1. Το παράκτιο Κράτος δύναται, κατά την ενάσκηση των κυριαρχικών του δικαιωμάτων, να ερευνά, εκμεταλλεύεται, διατηρεί και διαχειρίζεται τους ζώντες πόρους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, λαμβάνει τέτοια μέτρα, συμπεριλαμβανομένων του ελέγχου σημαίας, επιθεώρησης, σύλληψης και κίνησης της δικαστικής διαδικασίας, όπως αυτό κρίνεται αναγκαίο για την διασφάλιση συμμόρφωσης προς τους νόμους και τους κανονισμούς που υιοθετήθηκαν απ' αυτό σύμφωνα με τη παρούσα Σύμβαση.

2. Τα συλλαμβανόμενα πλοία και τα πληρώματά τους θα αφήνονται αμέσως ελεύθερα με την κατάθεση λογικής εγγύησης.

3. Οι ποινές που επιβάλλει το παράκτιο Κράτος για παραβίαση των νόμων και κανονισμών περί αλιείας στην αποκλειστική οικονομική ζώνη δεν μπορούν να συμπεριλάβουν την φυλάκιση, εφόσον ελλείπουν αντίθετες συμφωνίες των ενδιαφερομένων Κρατών, ή οποιασδήποτε άλλης μορφής **σωματική τιμωρία.**

4. Στις περιπτώσεις σύλληψης ή κατακράτησης ξένων πλοίων το παράκτιο Κράτος θα ειδοποιεί αμέσως το Κράτος της σημαίας του πλοίου, μέσω της κατάλληλης οδού, για τα μέτρα που ελήφθησαν και για τις ποινές που συνεπακόλουθα επιβλήθηκαν.

Άρθρο 74

Οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης μεταξύ Κρατών με απέναντι ή παρακείμενες ακτές

1. Η οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης μεταξύ Κρατών με απέναντι ή παρακείμενες ακτές θα πραγματοποιείται κατόπιν συμφωνίας με βάση το Διεθνές Δίκαιο, όπως ορίζεται στο άρθρο 38 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου, με σκοπό την επίτευξη δικαίας λύσης.

2. Αν δεν επιτυγχάνεται συμφωνία μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα, τα ενδιαφερόμενα Κράτη καταφεύγουν στις διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος XV.

3. Ηρημένης της συμφωνίας που προβλέπεται στη παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα Κράτη, σε πνεύμα κατανόησης και συνεργασίας θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την επίτευξη προσωρινών διακανονισμών πρακτικού χαρακτήρα και, κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου, δεν θα διακινδυνεύουν ή παρεμποδίζουν την επίτευξη οριστικής συμφωνίας. Οι διακανονισμοί αυτοί δεν επηρεάζουν την τελική οριοθέτηση.

4. Όπου υπάρχει εν ισχύι συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών, τα ζητήματα τα αναφερόμενα στην οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης θα καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας.

Άρθρο 75Ναυτικοί χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Με την επιφύλαξη του παρόντος Μέρους, οι γραμμές των εξωτερικών ορίων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και οι γραμμές οριοθέτησης που χαράσσονται σύμφωνα με το άρθρο 74, θα εμφανίζονται σε ναυτικούς χάρτες υπό κλίμακα ή κλίμακες επαρκείς για τη διακρίβωση της θέσης τους. Εκεί όπου κρίνεται σκόπιμο, οι πίνακες των γεωγραφικών συντεταγμένων των σημείων, που καθορίζουν το γεωδαιτικό δεδομένο, θα μπορούν να αντικατασταθούν από τις γραμμές των εξωτερικών ορίων ή τις γραμμές οριοθέτησης.

2. Το παράκτιο Κράτος θα δίδει την πρόσβαση δημοσιότητα σε τέτοιους ναυτικούς χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και θα καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο: Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΜΕΡΟΣ VI

ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑ

Άρθρο 76Ορισμός της υφαλοκρηπίδας

1. Η υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου Κράτους αποτελείται από το θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφος των υποθαλάσσιων κεραιών που εκτείνονται πέραν της χωρικής του θάλασσας καθόλην την έκταση της φυσικής προέκτασης του χερσαίου του εδάφους μέχρι του εξωτερικού ορίου του υφαλοπλαισίου ή σε μια απόσταση 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας όπου το εξωτερικό όριο του υφαλοπλαισίου δεν εκτείνεται μέχρι αυτή την απόσταση.

2. Η υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου Κράτους δεν θα επεκτείνεται πέραν των ορίων που προβλέπονται στις παραγράφους 4, μέχρι 6.

3. Το υφαλοπλάισιο περιλαμβάνει την υποθαλάσσια προέκταση της χερσαίας μάζας του παράκτιου Κράτους και αποτελείται από το θαλάσσιο βυθό και υπέδαφος της υφαλοκρηπίδας, του υφαλοπρανούς και του ηπειρωτικού ανυψώματος. Δεν περιλαμβάνει το βυθό του ωκεανού με τις ωκεάνιες ράχες του και το υπέδαφός του.

4.(α) Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, το παράκτιο Κράτος θα καθορίζει την εξωτερική άκρη της ηπειρωτικής παρυφής οπουδήποτε η παρυφή εκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες το πλάτος της χωρικής θάλασσας μετράται ως εξής, είτε-

(ι) με μια γραμμή χαραγμένη σύμφωνα με την παράγραφο 7 δι' αναφοράς προς τα εξωτερικά σταθερά σημεία σε κάθε ένα από τα οποία το πάχος των ιζηματογενών πετρωμάτων είναι τουλάχιστον 1 τοις εκατό της πιο μικρής απόστασης από ένα σημείο μέχρι τους υφαλοπρόποδες· είτε

(ιι) με μια γραμμή χαραγμένη σύμφωνα με την παράγραφο 7 δι' αναφοράς σε σταθερά σημεία όχι περισσότερο από 60 ναυτικά μίλια από τους υφαλοπρόποδες.

(β) Αν δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για το αντίθετο, οι υφαλοπρόποδες θα καθορίζονται ως το σημείο της μέγιστης αλλαγής στη βάση τους.

5. Τα σταθερά σημεία που περιλαμβάνουν τη γραμμή των εξωτερικών ορίων της υφαλοκρηπίδας πάνω στο βυθό, χαραγμένη σύμφωνα με την παράγραφο 4(α)(ι) και (ιι), ή δεν θα υπερβαίνουν τα 350 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας ή δεν θα υπερβαίνουν τα 100 ναυτικά μίλια από την ισοβαθή καμπύλη των 2,500 μέτρων, η οποία είναι μια γραμμή που συνδέει το βάθος των 2,500 μέτρων.

6. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 5, στις υποθαλάσσιες ράχες το εξωτερικό όριο της υφαλοκρηπίδας δεν θα υπερβαίνει τα 350 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες και μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας. Αυτή η παράγραφος δεν ισχύει για τα υποθαλάσσια υψώματα που είναι φυσικά συστατικά της ηπειρωτικής παρυφής όπως το οροπέδιό του, τα ανυψώματα, οι αιχμές, οι μπάγκοι και τα αντερείσματα.

7. Το παράκτιο Κράτος θα οριοθετεί τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας του, όπου αυτή η κρηπίδα εκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες και μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας, με ευθείες γραμμές που να μην υπερβαίνουν τα 60 ναυτικά μίλια σε μήκος και που να συνδέουν σταθερά σημεία, οριζόμενα από συντεταγμένες πλάτους και μήκους.

8. Πληροφορίες για τα όρια της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας θα υποβάλλονται από το παράκτιο Κράτος στην Επιτροπή για τα Όρια της Υφαλοκρηπίδας, που καθιερύεται σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙ με βάση τη δίκαιη γεωγραφική αντιπροσώπευση. Η Επιτροπή προβαίνει σε εισηγήσεις προς τα παράκτια Κράτη πάνω σε θέματα που σχετίζονται με την καθιέρωση των εξωτερικών ορίων της υφαλοκρηπίδας τους. Τα όρια της υφαλοκρηπίδας που θα καθιερώνονται από το παράκτιο Κράτος με βάση αυτές τις εισηγήσεις θα είναι οριστικά και δεσμευτικά.

9. Το παράκτιο Κράτος θα καταθέτει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών χάστες και σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβάνοντας και γεωδαιτικά στοιχεία, που να περιγράφουν μόνιμα τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας του. Ο Γενικός Γραμματέας θα δίνει τη δέουσα δημοσιότητα σ' αυτά.

10. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν θίγουν το ζήτημα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Κρατών με απέναντι ή παρακείμενες ακτές.

Άρθρο 77

Δικαιώματα του παράκτιου Κράτους στην υφαλοκρηπίδα

1. Το παράκτιο Κράτος ασκεί στην υφαλοκρηπίδα κυριαρχικά δικαιώματα προς το σκοπό της εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτής.

2. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι αποκλειστικά υπό την έννοια ότι εάν το παράκτιο Κράτος δεν εξερευνά την υφαλοκρηπίδα ή δεν εκμεταλλεύεται τους φυσικούς της πόρους, κανείς δεν μπορεί να αναλάβει αυτές τις δραστηριότητες χωρίς ρητή συναίνεση του παράκτιου Κράτους.

3. Τα δικαιώματα του παράκτιου Κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν εξαρτώνται από κατοχή, πραγματική ή ιδεατή, ή από οποιαδήποτε ρητή διακήρυξη.

4. Οι φυσικοί πόροι που αναφέρονται σ' αυτό το Μέρος αποτελούνται από μεταλλευτικούς και άλλους μη-ζώντες πόρους του βυθού της θάλασσας και του υπέδαφους μαζί με τους ζώντες οργανισμούς που ανήκουν στα καθιστικά είδη, δηλαδή, οργανισμούς οι οποίοι κατά το στάδιο που είναι δυνατή η αλιεύσή

τους είναι είτε ακίνητοι στο βυθό της θάλασσας ή κάτω απ' αυτόν, είτε ανίκανοι να κινηθούν ειμή μόνον εφόσον βρίσκονται σε διαρκή φυσική επαφή με το βυθό της θάλασσας ή το υπέδαφος.

Άρθρο 78

Νομικό καθεστώς των υπερκείμενων υδάτων και του εναερίου χώρου και τα δικαιώματα και ελευθερίες άλλων Κρατών.

1. Τα δικαιώματα του παράκτιου Κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν θίγουν το νομικό καθεστώς των υπερκείμενων υδάτων ή του εναερίου χώρου πάνω από αυτά τα ύδατα.
2. Η άσκηση των δικαιωμάτων του παράκτιου Κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν πρέπει να παραβιάζει ή να παρενοχλεί αδικαιολόγητα την ναυσιπλοΐα ή άλλα δικαιώματα και ελευθερίες των άλλων Κρατών όπως προβλέπονται σ' αυτή τη Σύμβαση.

Άρθρο 79

Υποβρύχια καλώδια και σωληναγωγοί πάνω στην υφαλοκρηπίδα

1. Όλα τα Κράτη έχουν δικαίωμα να τοποθετούν υποβρύχια καλώδια και σωληναγωγούς πάνω στην υφαλοκρηπίδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.
2. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος του να παίρνει πρόσφορα μέτρα για την εξερεύνηση της υφαλοκρηπίδας, την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της μόλυνσης από σωληναγωγούς, το παράκτιο Κράτος δεν μπορεί να εμποδίζει την τοποθέτηση ή συντήρηση αυτών των καλωδίων ή σωληναγωγών.
3. Η χάραξη της πορείας για την τοποθέτηση αυτών των σωληναγωγών πάνω στην υφαλοκρηπίδα υπόκειται στη συναίνεση του παράκτιου Κράτους.
4. Τίποτα σ' αυτό το Μέρος δεν θίγει το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους να θέτει όρους για την είσοδο στο έδαφός του ή στη χωρική του θάλασσα καλωδίων ή σωληναγωγών, ή την δικαιοδοσία του σε καλώδια ή σωληναγωγούς κατασκευασμένους ή χρησιμοποιούμενους για την εξερεύνηση της υφαλοκρηπίδας του ή την εκμετάλλευση των πόρων της ή σε σχέση με τις εργασίες τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων ή κατασκευών κάτω από τη δικαιοδοσία του.

5. Κατά την τοποθέτηση καλωδίων ή σωληναγωγών, τα Κράτη θα πρέπει να δίνουν τη δέουσα προσοχή στα καλώδια ή τους αγωγούς που είναι ήδη τοποθετημένοι. Ειδικότερα, οι δυνατότητες επισκευής των υπαρχόντων καλωδίων ή αγωγών δεν θα θίγονται.

Άρθρο 80

Τεχνητές νήσοι, εγκαταστάσεις και κατασκευές πάνω στην υφαλοκρηπίδα

Το άρθρο 60 ισχύει, τηρουμένων των αναλογιών, και για τις τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές πάνω στην υφαλοκρηπίδα.

Άρθρο 81

Γεωτρήσεις στην υφαλοκρηπίδα

Το παράκτιο Κράτος έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να εξουσιοδοτεί και ρυθμίζει τις γεωτρήσεις στην υφαλοκρηπίδα για κάθε σκοπό.

Άρθρο 82

Πληρωμές και εισφορές αναφορικά με την εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων

1. Το παράκτιο Κράτος θα καταβάλλει πληρωμές ή εισφορές σε είδος σε σχέση με την εκμετάλλευση μη-ζώντων πόρων της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετρούται το πλάτος της χωρικής θάλασσας.

2. Οι πληρωμές ή εισφορές θα γίνονται ετήσια σε σχέση με την παραγωγή σ' ένα τόκο μέσα στα πέντε πρώτα χρόνια παραγωγής σ' αυτό τον τόκο. Για τον έκτο χρόνο, το ποσοστό πληρωμής ή εισφοράς θα είναι 1 τοις εκατό της αξίας ή του όγκου παραγωγής στον τόκο. Το ποσοστό θα αυξάνεται κατά 1 τοις εκατό για κάθε επόμενο χρόνο μέχρι το δωδέκατο χρόνο και θα παραμένει στο 7 τοις εκατό έκτοτε. Η παραγωγή δεν περιλαμβάνει πόρους χρησιμοποιούμενους σε σχέση με την εκμετάλλευση.

3. Ένα αναπτυσσόμενο Κράτος που είναι αμιγής εισαγωγέας ενός μεταλλευτικού πόρου παραγόμενου από την υφαλοκρηπίδα του απαλλάσσεται από αυτές τις πληρωμές ή εισφορές αναφορικά με αυτόν το μεταλλευτικό πόρο.

4. Οι πληρωμές ή εισφορές θα γίνονται μέσω της Αρχής, η οποία θα τις διανέμει στα Κράτη Μέρη αυτής της Σύμβασης, με βάση δίκαια κριτήρια διανομής, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσόμενων Κρατών, ειδικότερα των ελάχιστα αναπτυγμένων και των περικλειστών μεταξύ αυτών.

Άρθρο 83

Οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Κρατών με απέναντι ή παρακείμενες ακτές

1. Η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Κρατών με απέναντι ή παρακείμενες ακτές θα πραγματοποιείται κατόπιν συμφωνίας με βάση το διεθνές δίκαιο, όπως αναφέρεται στο Άρθρο 38 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου, για την επίτευξη μιας δίκαιης λύσης.

2. Αν δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσα σ' ένα λογικό χρονικό πλαίσιο συμφωνία, τα ενδιαφερόμενα Κράτη θα προσφεύγουν στις διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος XV.

3. Εν αναμονή συμφωνίας όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα Κράτη, με πνεύμα κατανόησης και συνεργασίας, θα πράττουν κάθε τι το δυνατό για να φθάσουν σε προσωρινές διευθετήσεις πρακτικής φύσης και, κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου, να μην θέτουν σε κίνδυνο και να μην παρεμποδίζουν τη σύναψη μιας τελικής συμφωνίας. Αυτές οι διευθετήσεις δεν εκφραίζουν την τελική οριοθέτηση.

4. Όταν υφίσταται συμφωνία εν ισχύ μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών, τα θέματα τα σχετιζόμενα με την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας θα καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις εκείνης της συμφωνίας.

Άρθρο 84

Χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Επιφουλασσομένου του Μέρους αυτού, οι εξωτερικές οριογραμμές της υφαλοκρηπίδας και οι γραμμές οριοθέτησης που χαραχτήκαν σύμφωνα με το άρθρο 83 θα εμφανίζονται σε χάρτες κλίμακας ή κλιμάκων επαρκών για την εξακρίβωση της θέσης τους. Όπου ενδείκνυται, αυτές οι εξωτερικές οριογραμμές ή γραμμές οριοθέτησης μπορούν να αντικατασταθούν από πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων σημείων, που να προσδιορίζουν το γεωδαιτικό δεδομένο.

2. Το παράκτιο Κράτος θα δίνει την πρέπουσα δημοσιότητα σ' αυτούς τους χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και θα καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και, στην περίπτωση αυτών που δείχνουν τις εξωτερικές οριογραμμές της υφαλοκρηπίδας, στο Γενικό Γραμματέα της Αρχής.

Άρθρο 85

Κατασκευή Σπράγγων

Αυτό το Μέρος δεν θίγει το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους να εκμεταλλεύεται το υπέδαφος μέσω κατασκευής σπράγγων ανεξάρτητα από το βάθος του νερού πάνω από το υπέδαφος.

ΜΕΡΟΣ VII

ΔΙΕΘΝΗ ΥΔΑΤΑ

Τ Μ Η Μ Α Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 86

Εφαρμογή των διατάξεων του Μέρους αυτού

Οι διατάξεις του Μέρους αυτού ισχύουν για όλες τις θαλάσσιες εκείνες περιοχές που δεν περιλαμβάνονται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, στη χωρική θάλασσα ή στα εσωτερικά ύδατα του Κράτους, ή στα αρχιπελαγικά ύδατα κάποιου αρχιπελαγικού Κράτους. Το άρθρο αυτό δεν δημιουργεί καμία περιστολή στις ελευθερίες που απολαύουν όλα τα Κράτη στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, σύμφωνα με το άρθρο 58.

Άρθρο 87

Ελευθερία των διεθνών υδάτων

1. Τα διεθνή ύδατα είναι ελεύθερα για όλα τα Κράτη, παράκτια ή ηπειρωτικά. Η ελευθερία των διεθνών υδάτων ασκείται σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στη Σύμβαση αυτή, καθώς επίσης και στους λοιπούς κανόνες του Διεθνούς Δικαίου. Η ελευθερία αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τόσο για τα παράκτια όσο και για τα περικλειστα Κράτη:

- (α) ελευθερία ναυσιπλοΐας,
- (β) ελευθερία υπέρπτησης,

- (γ) ελευθερία τοποθέτησης υποβρύχιων καλωδίων και σωληνώσεων, τηρουμένου του Μέρους VI,
- (δ) ελευθερία κατασκευής τεχνητών νήσων και άλλων εγκαταστάσεων που επιτρέπονται κατά το διεθνές δίκαιο, τηρουμένου του Μέρους VI,
- (ε) ελευθερία αλιείας, τηρουμένων των όρων που αναφέρονται στο Τμήμα 2,
- (στ) ελευθερία επιστημονικής έρευνας, τηρουμένων των διατάξεων των Μερών VI και XIII.

2. Οι ελευθερίες αυτές θα ασκούνται απ' όλα τα κράτη λαμβάνοντας προσηκόντως υπόψη τόσο τα συμφέροντα των άλλων κρατών, όσο και τα δικαιώματά τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή.

Άρθρο 88

Διαφύλαξη των διεθνών υδάτων για ειρηνικούς σκοπούς

Τα διεθνή ύδατα πρέπει να διαφυλάσσονται για ειρηνικούς σκοπούς.

Άρθρο 89

Η μη ισχύς των αξιώσεων κυριαρχίας στα διεθνή ύδατα

Κανένα κράτος δεν μπορεί να διανοηθεί να περιλάβει υπό την κυριαρχία του οποιοδήποτε μέρος των διεθνών υδάτων.

Άρθρο 90

Δικαίωμα ναυσιπλοΐας

Κάθε Κράτος, ανεξάρτητα αν είναι παράκτιο ή περικλειστο, έχει το δικαίωμα να διαπλέει με τα πλοία που φέρουν τη σημαία του τα διεθνή ύδατα.

Άρθρο 91

Εθνικότητα των πλοίων

1. Κάθε Κράτος θα καθορίζει τους όρους για τη χρήση της εθνικότητάς του σε πλοία, για τη νηολόγηση πλοίων στην επικράτειά του και για το δικαίωμα να φέρουν τη σημαία του. Τα πλοία έχουν την εθνικότητα του Κράτους τη σημαία του οποίου δικαιούνται να φέρουν. Πρέπει να υπάρχει ένας γνήσιος δεσμός ανάμεσα στο Κράτος και στο πλοίο.

2. Κάθε Κράτος θα εκδίδει στα πλοία, στα οποία έχει χορηγήσει το δικαίωμα να φέρουν τη σημαία του, έγγραφα για τον σκοπό αυτό.

Άρθρο 92

Καθεστώς των πλοίων

1. Τα πλοία θα πλέουν με τη σημαία ενός μόνο Κράτους και εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, που προβλέπονται ρητά σε διεθνείς συνθήκες ή σε αυτή τη Σύμβαση, θα υπόκεινται στην αποκλειστική δικαιοδοσία του στην ανοιχτή θάλασσα. Ένα πλοίο δεν μπορεί να αλλάξει τη σημαία του κατά τη διάρκεια ταξιδιού ή όταν βρίσκεται σε λιμάνι προσέγγισης, εκτός από την περίπτωση πραγματικής μεταβίβασης της ιδιοκτησίας ή αλλαγής νηολογίου.
2. Ένα πλοίο που πλέει με τις σημαίες δύο ή περισσότερων Κράτων, χρησιμοποιώντας αυτές για διευκόλυνση του, δεν μπορεί να επικαλεσθεί καμιά από αυτές τις εθνικότητες έναντι οποιουδήποτε άλλου Κράτους και μπορεί να εξομοιωθεί με πλοίο χωρίς εθνικότητα.

Άρθρο 93

Πλοία που φέρουν τη σημαία των Ηνωμένων Εθνών, των εξειδικευμένων Οργάνων τους και του Διεθνούς Γραφείου Ατομικής Ενέργειας

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων δεν θίγουν το θέμα των πλοίων που απασχολούνται στην υπηρεσία των Ηνωμένων Εθνών, των εξειδικευμένων Οργάνων τους, ή του Διεθνούς Γραφείου Ατομικής Ενέργειας και φέρουν τη σημαία του Οργανισμού.

Άρθρο 94

Καθήκοντα του Κράτους της σημαίας

1. Κάθε Κράτος θα ασκεί αποτελεσματικά τη δικαιοδοσία και τον έλεγχό του σε διοικητικά, τεχνικά και κοινωνικά θέματα πάνω στα πλοία που φέρουν τη σημαία του.
2. Ιδιαίτερα κάθε Κράτος θα πρέπει:
- (α) να διατηρεί νηολόγιο πλοίων που θα περιέχει τα ονόματα και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των

πλοίων που φέρουν τη σημαία του, εκτός εκείνων που εξαιρούνται από τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς λόγω του μικρού τους μεγέθους και

- (β) να περιβληθεί με δικαιοσοδία, δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου, καλύπτουσα κάθε πλοίο που φέρει τη σημαία του καθώς επίσης και τον πλοίαρχο, τους αξιωματικούς και το πλήρωμα αναφορικά με τα διοικητικά, τεχνικά και κοινωνικά θέματα που αφορούν το πλοίο.

3. Κάθε Κράτος πρέπει να παίρνει τα απαραίτητα μέτρα για τα πλοία που φέρουν τη σημαία του, ώστε με αυτά να εξασφαλίζεται η ασφάλεια στην θάλασσα, ιδιαίτερα δε στους κατωτέρω τομείς:

- (α) την κατασκευή, εξοπλισμό και **κλιμότητα** των πλοίων,
- (β) την επάνδρωση των πλοίων, συνθήκες εργασίας και εκπαίδευση του πληρώματος, λαμβάνοντας υπόψη τις συμβάσεις που εφαρμόζονται διεθνώς,
- (γ) τη χρήση σημάτων, την καλή συντήρηση των μέσων επικοινωνίας και την πρόληψη των συγκρούσεων.

4. Τα μέτρα αυτά θα συμπεριλαμβάνουν εκείνα που είναι απαραίτητα για να εξασφαλιστεί ότι:

- (α) κάθε πλοίο, πριν από τη νηολόγησή του και μετά σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα, επιθεωρείται από προσοντούχους επιθεωρητές πλοίων και φέρει χάρτες, ναυτικές εκδόσεις, ναυτιλιακό εξοπλισμό και όργανα κατάλληλα για την ασφαλή ναυσιπλοΐα του.
- (β) κάθε πλοίο τελεί υπό την ευθύνη πλοίαρχου και αξιωματικών οι οποίοι διαθέτουν τα ανάλογα προσόντα, ιδιαίτερα στη ναυτική τέχνη, τη ναυσιπλοΐα, στα τηλεπικοινωνιακά μέσα και στις μηχανές επίσης, και ότι το πλήρωμα διαθέτει τα κατάλληλα προσόντα και είναι κανονικό σε αριθμό για το είδος, το μέγεθος, τις μηχανές και τον εξοπλισμό του.

(γ) Ο πλοίαρχος, οι αξιωματικοί και, στην κατάλληλη έκταση, το πλήρωμα είναι πλήρως ενημερωμένοι και τηρούν τους διεθνείς κανονισμούς που ισχύουν και αφορούν στην ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, την πρόληψη των συγκρούσεων, την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης και τη διατήρηση επικοινωνίας με ασύρματο.

5. Κατά τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4, κάθε κράτος απαιτείται όπως συμμορφώνεται προς τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και μεθόδους ενεργείας και παίρνει όλα τα αναγκαία εκείνα μέτρα που είναι απαραίτητα για να εξασφαλίσουν τηγήτησή τους.
6. Κράτος που έχει πραγματικούς λόγους να πιστεύει ότι η κατάλληλη δικαιοδοσία και έλεγχος σε σχέση με ένα πλοίο δεν έχουν ασκηθεί μπορεί να αναφέρει τα γεγονότα στο Κράτος της σημαίας. Μόλις λάβει μία τέτοια αναφορά, το Κράτος της σημαίας θα διερευνά το θέμα και, αν χρειαστεί, θα προβαίνει σε οποιαδήποτε απαραίτητη ενέργεια για να επανορθώσει την κατάσταση.
7. Κάθε Κράτος θα φροντίζει για τη διεξαγωγή έρευνας από ή ενώπιον κατάλληλα προσοντούχου πρόσωπου ή πρόσωπων για κάθε ναυτικό ατύχημα ή θαλάσσιο περιστατικό στα διεθνή ύδατα στο οποίο έχει εμπλακεί πλοίο που φέρει τη σημαία του και το οποίο έχει προξενήσει απώλεια ζωής ή σοβαρά τραύματα σε υπηκόους άλλου Κράτους ή σοβαρή ζημία σε πλοίο ή εγκαταστάσεις άλλου Κράτους ή στο θαλάσσιο περιβάλλον. Το Κράτος της σημαίας και το άλλο Κράτος θα συνεργάζονται κατά τη διεξαγωγή οποιασδήποτε έρευνας, που διεξάγεται από το άλλο αυτό Κράτος, σχετικής με το ναυτικό ατύχημα ή το θαλάσσιο περιστατικό.

Άρθρο 95

Ασυλία των πολεμικών πλοίων στα διεθνή ύδατα

Τα πολεμικά πλοία στα διεθνή ύδατα δεν υπόκεινται στην δικαιοδοσία οποιουδήποτε άλλου Κράτους, εκτός του Κράτους της σημαίας που φέρουν.

Άρθρο 96Ασυλία των πλοίων που χρησιμοποιούνται μόνο σε κυβερνητική ή εμπορική υπηρεσία.

Πλοία των οποίων η κυριότητα ή η εκμετάλλευσή τους ανήκει σε Κράτος και τα οποία χρησιμοποιούνται μόνο σε κυβερνητική ή εμπορική υπηρεσία στα διεθνή ύδατα δεν υπόκεινται στη δικαιοδοσία οποιουδήποτε άλλου Κράτους, εκτός του Κράτους της σημαίας που φέρουν.

Άρθρο 97Ποινική δικαιοδοσία σε περιπτώσεις σύγκρουσης ή οποιουδήποτε άλλου θαλάσσιου περιστατικού

1. Σε περίπτωση σύγκρουσης ή οποιουδήποτε άλλου θαλάσσιου περιστατικού αναφορικά με πλοίο στα διεθνή ύδατα με αποτέλεσμα να υπάρξει θέμα ποινικής ή πειθαρχικής ευθύνης του πλοιάρχου ή τυχόν άλλου μέλους του πληρώματος, δεν μπορεί να ασκηθεί καμιά πειθαρχική ή ποινική δίωξη εναντίον αυτού παρά μόνο ενώπιον των δικαστικών ή διοικητικών αρχών είτε του Κράτους της σημαίας, είτε του Κράτους του οποίου το άτομο αυτό φέρει την υπηκοότητα.
2. Σε θέματα πειθαρχίας, το Κράτος το οποίο χορήγησε το δίπλωμα του πλοιάρχου ή το πιστοποιητικό ναυτικής ικανότητας ή την άδεια είναι και το μόνο αρμόδιο, τηρώντας την κρέπουσα νομική διαδικασία, για την αφαίρεση των πιστοποιητικών αυτών, ακόμη και αν ο κάτοχος δεν είναι υπήκοος του Κράτους που τα χορήγησε.
3. Καμιά σύλληψη ή κράτηση του πλοίου, ακόμη και ως μέτρο ανάκρισης, δεν διατάσσεται από οποιαδήποτε άλλη αρχή, εκτός από αυτή του Κράτους της σημαίας του πλοίου.

Άρθρο 98Καθήκον παροχής βοήθειας

1. Κάθε Κράτος πρέπει να απαιτεί από τον πλοίαρχο οποιουδήποτε πλοίου που φέρει τη σημαία του, εφόσον μπορεί να πράξει αυτό χωρίς να εκθέσει σε σοβαρό κίνδυνο το πλοίο, το πλήρωμα ή τους επιβάτες:
 - (α) να παρέχει βοήθεια σε οποιοδήποτε άτομο που είναι στη θάλασσα και κινδυνεύει να χαθεί:

- (β) να πλέει με όσο το δυνατό μεγαλύτερη ταχύτητα για τη διάσωση ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο, εφόσον ήθελε πληροφορηθεί ότι αυτοί χρειάζονται βοήθεια και εφόσον η παροχή τέτοιας βοήθειας μπορεί λογικά να αναμένεται απ' αυτόν.
- (γ) να παρέχει βοήθεια στο άλλο πλοίο, στο πλήρωμά του και στους επιβάτες του μετά από μια σύγκρουση και, αν είναι δυνατό, να πληροφορεί το άλλο πλοίο για το όνομα του δικού του πλοίου, το λιμάνι νηολόγησής του καθώς και το πλησιέστερο λιμάνι στο οποίο θα προσεγγίσει αυτό.

2. Κάθε παράκτιο Κράτος, πρέπει να μεριμνά για την ίδρυση, λειτουργία και συντήρηση μιας επαρκούς και αποτελεσματικής υπηρεσίας αναζήτησης και διάσωσης στη θάλασσα και, όπου το απαιτούν οι περιστάσεις, θα συνεργάζεται με τα γειτονικά Κράτη για τον σκοπό αυτό σύμφωνα με τις αμοιβαίες περιφερειακές συμφωνίες.

Άρθρο 99

Απαγόρευση μεταφοράς δούλων

Κάθε Κράτος πρέπει να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη και τιμωρία της μεταφοράς δούλων με πλοία που φέρουν τη σημαία του και να παρεμποδίζει την παράνομη χρήση της σημαίας του για το σκοπό αυτό. Κάθε δούλος που καταφεύγει σε οποιοδήποτε πλοίο οποιασδήποτε σημαίας καθίσταται αυτοδικαίως ελεύθερος.

Άρθρο 100

Καθήκο συνεργασίας για την καταστολή της πειρατείας

Όλα τα Κράτη θα πρέπει να συνεργάζονται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό για την καταστολή της πειρατείας στα διεθνή ύδατα ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος που βρίσκεται έξω από την δικαιοδοσία οποιουδήποτε Κράτους.

Άρθρο 101

Ορισμός της πειρατείας

Πειρατεία συνιστούν οι ακόλουθες πράξεις:

- (α) κάθε παράνομη πράξη βίας ή κράτησης ή κάθε πράξη διαρπαγής που διαπράττεται για ιδιωτικούς σκοπούς από το πλήρωμα ή τους επιβάτες ιδιωτικού πλοίου ή αεροσκάφους και που κατευθύνεται:

- (ι) στα διεθνή ύδατα εναντίον άλλου πλοίου ή αεροσκάφους ή εναντίον προσώπων ή περιουσιακών στοιχείων πάνω στο πλοίο ή το αεροσκάφος αυτό·
- (ιι) εναντίον πλοίου, αεροσκάφους, προσώπων ή περιουσιακών στοιχείων, σε τόπο εκτός της δικαιοδοσίας οποιουδήποτε Κράτους·
- (β) κάθε πράξη εκούσιας συμμετοχής στη λειτουργία ενός πλοίου ή αεροσκάφους εν γνώσει των γεγονότων που καθιστούν το πλοίο ή το αεροσκάφος αυτό πειρατικό·
- (γ) κάθε πράξη υποκίνησης ή σκόπιμης διευκόλυνσης πράξης που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) ή (β) αυτού του άρθρου·

Άρθρο 102

Πειρατεία από πολεμικό πλοίο, κυβερνητικό πλοίο ή κυβερνητικό αεροσκάφος, των οποίων το πλήρωμα έχει στασιάσει

Οι πράξεις πειρατείας, όπως καθορίζονται στο άρθρο 101, όταν γίνονται από πολεμικό πλοίο, κυβερνητικό πλοίο ή κυβερνητικό αεροσκάφος των οποίων το πλήρωμα έχει στασιάσει και θέσει υπό τον έλεγχό του το πλοίο ή το αεροσκάφος, εξομοιώνονται με πράξεις που έγιναν από ιδιωτικό πλοίο ή αεροσκάφος.

Άρθρο 103

Ορισμός πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Πλοίο ή αεροσκάφος θεωρείται ως πειρατικό πλοίο ή αεροσκάφος αν αυτό προορίζεται από τα πρόσωπα, που ασκούν τον πραγματικό έλεγχο σ' αυτό, για να χρησιμοποιηθεί με σκοπό τη διάπραξη μιας από τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 101. Το ίδιο ισχύει αν το πλοίο ή το αεροσκάφος έχει χρησιμοποιηθεί για να διαπράξει οποιαδήποτε τέτοια πράξη, για όσο χρονικό διάστημα αυτό παραμένει κάτω από τον έλεγχο των ατόμων που θεωρούνται ένοχα για την πράξη αυτή.

Άρθρο 104Διατήρηση ή απώλεια της εθνικότητας πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Πλοίο ή αεροσκάφος μπορεί να διατηρήσει την εθνικότητά του, παρά το γεγονός ότι έχει γίνει πειρατικό πλοίο ή αεροσκάφος. Η διατήρηση ή η απώλεια της εθνικότητας καθορίζεται από το δικαίωμα του Κράτους από το οποίο του δόθηκε η πιο πάνω εθνικότητα.

Άρθρο 105Κατάσχεση πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Κάθε Κράτος μπορεί να κατάσχει ένα πειρατικό πλοίο ή αεροσκάφος στα διεθνή ύδατα ή σε άλλο μέρος έξω από τη δικαιοδοσία οποιουδήποτε άλλου Κράτους, ή ένα πλοίο ή αεροσκάφος που έχει κυριευθεί και ελέγχεται από πειρατές, να συλλάβει τα πρόσωπα και να κατάσχει τα περιουσιακά στοιχεία τους πάνω στο πλοίο. Τα δικαστήρια του Κράτους τα οποία πραγματοποίησαν την κατάσχεση μπορούν να αποφασίσουν αφ' ενός μεν για τις ποινές που θα επιβληθούν στα άτομα, αφ' ετέρου δε για τα μέτρα που θα ληφθούν σχετικά με τα πλοία, τα αεροσκάφη ή τα περιουσιακά στοιχεία, επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων τρίτων μερών που ενεργούν με καλή πίστη.

Άρθρο 106Ευθύνη για κατάσχεση χωρίς επαρκή στοιχεία

Σε περίπτωση που η κατάσχεση πλοίου ή αεροσκάφους ύποπτου για πειρατεία έχει γίνει χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να τη δικαιολογούν, τότε το Κράτος το οποίο έκανε τη κατάσχεση ευθύνεται απέναντι του Κράτους του οποίου την εθνικότητα φέρει το πλοίο ή το αεροσκάφος για κάθε απώλεια ή ζημία που προκλήθηκε από τη κατάσχεσή του.

Άρθρο 107Πλοία και αεροσκάφη δικαιούμενα να προβούν σε κατάσχεση για λόγους πειρατείας

Κατάσχεση για λόγους πειρατείας μπορεί να γίνει μόνο από πολεμικά πλοία ή στρατιωτικά αεροσκάφη, ή από άλλα πλοία ή αεροσκάφη με εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 108Παράνομο εμπόριο ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών

1. Όλα τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται για την καταστολή του παράνομου εμπορίου ναρκωτικών φαρμάκων και ψυχοτρόπων ουσιών, που διεξάγεται από πλοία στα διεθνή ύδατα κατά παράβαση των διεθνών συμβάσεων.
2. Κάθε Κράτος το οποίο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι ένα πλοίο που φέρει τη σημαία του εκτελεί παράνομη μεταφορά ναρκωτικών φαρμάκων ή ψυχοτρόπων ουσιών μπορεί να ζητήσει τη συνεργασία άλλων Κρατών για την καταστολή της παράνομης αυτής μεταφοράς.

Άρθρο 109Παράνομες εκπομπές από τα διεθνή ύδατα

1. Όλα τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται για την καταστολή των παράνομων ραδιοεκπομπών από τα διεθνή ύδατα.
2. Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, "παράνομη εκπομπή" σημαίνει μετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών από ένα πλοίο ή από εγκαταστάσεις στα διεθνή ύδατα που προσρίζονται να ακουστούν από το ευρύ κοινό κατά παράβαση των διεθνών κανονισμών, με εξαίρεση τη μετάδοση σημάτων κινδύνου.
3. Κάθε πρόσωπο που ασχολείται σε παράνομη ραδιοεκπομπή μπορεί να διωχθεί ενώπιον του δικαστηρίου-
 - (α) του Κράτους της σημαίας του πλοίου·
 - (β) του Κράτους του οποίου είναι εγγεγραμμένη η εγκατάσταση·
 - (γ) του Κράτους του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος·
 - (δ) κάθε Κράτους όπου μπορούν να ληφθούν οι εκπομπές· ή
 - (ε) κάθε Κράτους του οποίου η ραδιοεπικοινωνία διαταράσσεται από τις παρεμβολές.
4. Στα διεθνή ύδατα Κράτος το οποίο έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με την παράγραφο 3 μπορεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 110, να συλλάβει οποιοδήποτε πρόσωπο ή πλοίο που ασχολείται σε παράνομες εκπομπές και να κατάσχει τη συσκευή της εκπομπής.

Άρθρο 110Δικαίωμα νηφίας

1. Εκτός από τις περιπτώσεις επέμβασης που πηγάζουν από εξουσίες δυνάμει συνθήκης, πολεμικό πλοίο που συναντά στα διεθνή ύδατα ξένο πλοίο, εκτός βέβαια από τα πλοία που έχουν το δικαίωμα της πλήρους ασυλίας σύμφωνα με τα άρθρα 95 και 96, δεν δικαιολογείται να επιβιβάσει προσωπικό σ' αυτό εκτός αν υπάρχει βάσιμος λόγος υποφίας ότι:
 - (α) το πλοίο επιδιδεται σε πειρατεία·
 - (β) το πλοίο επιδιδεται σε δουλεμπόριο·
 - (γ) το πλοίο επιδιδεται σε παράνομες εκπομπές και το Κράτος της σημαίας του πολεμικού πλοίου έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 109·
 - (δ) το πλοίο είναι χωρίς εθνικότητα· ή
 - (ε) αν και φέρει ξένη σημαία ή αρνείται να υψώσει τη σημαία του, αυτό έχει στην πραγματικότητα την ίδια εθνικότητα με το πολεμικό.

2. Στις περιπτώσεις της πιο πάνω παραγράφου 1, το πολεμικό πλοίο μπορεί να προβεί σε εξακρίβωση του δικαιώματός του πλοίου να φέρει τη σημαία του. Για το σκοπό αυτό μπορεί να στείλει βάρκα υπό τη διοίκηση αξιωματικού στο ύποπτο πλοίο. Αν μετά τον έλεγχο των εγγράφων η υπόνοια εξακολουθεί να υπάρχει, μπορεί να προβεί σε περαιτέρω έρευνα πάνω στο πλοίο, η οποία πρέπει να γίνει όσο το δυνατό πιο διακριτικά.

3. Αν οι υπόνοιες αποδειχθούν αβάσιμες και με την προϋπόθεση ότι το πλοίο, στο οποίο έχει γίνει η έρευνα, δεν έχει διαπράξει ο,τιδήποτε που να δικαιολογεί τις υπόνοιες αυτές, αυτό πρέπει να αποζημιωθεί για κάθε απώλεια ή ζημιά που μπορεί να έχει υποστεί.

4. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, σε στρατιωτικά αεροσκάφη.

5. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης σε οποιαδήποτε άλλα θεόντως εξουσιοδοτημένα πλοία ή αεροσκάφη που έχουν εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία.

Άρθρο 111Δικαίωμα καταδίωξης

1. Η καταδίωξη ξένου πλοίου μπορεί να γίνεται όταν οι αρμόδιες αρχές του παράκτιου Κράτους έχουν σοβαρούς λόγους να πιστεύουν ότι το πλοίο παραβίασε τους νόμους και τους κανονισμούς του Κράτους αυτού. Η καταδίωξη αρχίζει όταν το ξένο πλοίο ή μία από τις βάρκες του βρίσκεται στα εσωτερικά ύδατα, αρχιπελαγικά ύδατα, στα χωρικά ύδατα ή στη συνορεύουσα ζώνη του καταδιώκοντος Κράτους και μπορεί να συνεχισθεί και έξω από τα χωρικά ύδατα ή τη συνορεύουσα ζώνη μόνο αν αυτή δεν έχει διακοπεί. Δεν είναι απαραίτητο, κατά τη διάρκεια που το ξένο πλοίο βρίσκεται μέσα στα χωρικά ύδατα ή στη συνορεύουσα ζώνη και διατάσσεται να σταματήσει, το πλοίο που δίνει τη διαταγή να βρίσκεται επίσης μέσα στα χωρικά ύδατα ή στη συνορεύουσα ζώνη. Αν το ξένο πλοίο βρίσκεται μέσα σε συνορεύουσα ζώνη, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 33, η δίωξη μπορεί να επιχειρηθεί μόνο για παραβιάσεις των δικαιωμάτων για την προστασία των οποίων θεσπίστηκε η ζώνη αυτή.
2. Το δικαίωμα της καταδίωξης εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, για παραβάσεις στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα, συμπεριλαμβανομένων και των ζωνών ασφαλείας γύρω από τις εγκαταστάσεις της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας, των νόμων και κανονισμών του παράκτιου Κράτους που εφαρμόζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα, καθώς και στη ζώνη ασφαλείας.
3. Το δικαίωμα της καταδίωξης παύει μόλις το καταδιωκόμενο πλοίο εισέλθει στα χωρικά ύδατα της χώρας του ή τρίτου Κράτους.
4. Η καταδίωξη δεν θεωρείται ότι έχει αρχίσει παρά μόνο όταν το πλοίο που καταδιώκει έχει βεβαιωθεί, με τα πρακτικά μέσα που ενδεχόμενα διαθέτει, ότι το πλοίο που καταδιώκεται ή μία από τις βάρκες του ή άλλο πλωτό ναυπηγήμα που λειτουργεί ομαδικά και χρησιμοποιεί το καταδιωκόμενο πλοίο ως βάση, βρίσκεται μέσα στα όρια των χωρικών υδάτων ή, ανάλογα με την περίπτωση, μέσα στη συνορεύουσα ζώνη ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή πάνω από την ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα. Η καταδίωξη μπορεί

να αρχίσει μόνο μετά από την εκπομπή οπτικού ή ηχητικού σήματος για την ανακοπή του πλου και το οποίο δίνεται από απόσταση που να μπορεί να ακουσθεί ή να γίνει ορατό από το ξένο πλοίο.

5. Το δικαίωμα της καταδίωξης μπορεί να ασκηθεί μόνο από πολεμικά πλοία ή στρατιωτικά αεροσκάφη, ή άλλα πλοία ή αεροσκάφη με εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.
6. Όπου η καταδίωξη γίνεται με αεροσκάφος:
 - (α) οι διατάξεις των παραγράφων 1 μέχρι 4 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.
 - (β) το αεροσκάφος, το οποίο δίνει διαταγή ανακοπής πλου, πρέπει αυτό το ίδιο ενεργά να καταδιώκει το πλοίο μέχρις ότου πλοίο ή άλλο αεροσκάφος του παράκτιου Κράτους, που έχει κληθεί από το αεροσκάφος, καταφθάσει για να αναλάβει την καταδίωξη, εκτός βέβαια αν το αεροσκάφος μπορεί μόνο του να συλλάβει το πλοίο. Δεν είναι ικανοποιητική η δικαιολογία για τη σύλληψη έξω από τη χωρική θάλασσα το ότι το πλοίο απλώς επισημάνθηκε από το αεροσκάφος ως ένοχο ή ύποπτο ενοχής, αν δεν διατάχθηκε να ανακόψει τον πλου του και δεν καταδιώχθηκε από το ίδιο το αεροσκάφος ή άλλο αεροσκάφος ή πλοία τα οποία συνεχίζουν την καταδίωξη χωρίς διακοπή.
7. Η απελευθέρωση πλοίου που συνελήφθη μέσα στη δικαιοδοσία κάποιου Κράτους και το οποίο συνοδεύτηκε σε κάποιο λιμάνι του Κράτους αυτού για διεξαγωγή ανάκρισης από τις αρμόδιες αρχές του δεν μπορεί να ζητηθεί με μόνη την αιτιολογία ότι το πλοίο κατά την διάρκεια του ταξιδιού του διέσχισε τμήμα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή των διεθνών υδάτων, εφόσον οι περιστάσεις το επέβαλαν.
8. Όταν πλοίο έχει ανακοπεί ή συλληφθεί έξω από τη χωρική θάλασσα και υπό συνθήκες που δεν δικαιολογούν την άσκηση του δικαιώματος της καταδίωξης, αυτό θα πρέπει να αποζημιώνεται για κάθε απώλεια ή ζημιά που μπορεί να υποστεί ως αποτέλεσμα αυτής της ανακοπής ή σύλληψης.

Άρθρο 112Δικαίωμα τοποθέτησης υποβρύχιων καλωδίων
και σωληναγωγών

1. Όλα τα Κράτη δικαιούνται να τοποθετούν υποβρύχια καλώδια και σωληναγωγούς στον πυθμένα των διεθνών υδάτων πέρα από την πειρωτική υφαλοκρηπίδα.
2. Το άρθρο 79, παράγραφος 5 εφαρμόζεται στα καλώδια αυτά και στους σωληναγωγούς.

Άρθρο 113Καταστροφή ή βλάβη των υποβρυχίων καλωδίων ή σωληναγωγών

Κάθε κράτος πρέπει να λάβει τα απαραίτητα νομοθετικά μέτρα για να καθορίσει ότι η εσκεμμένη ή εξ υπαιτιού αμελείας ή βλάβη οποιουδήποτε υποβρύχιου καλωδίου κοντισιμένου στα διεθνή ύδατα που γίνεται από πλοίο που φέρει τη σημαία του ή από πρόσωπο που υπόκειται στη δικαιοσοδία του, κατά τρόπο ώστε να προκαλέσει διακοπή ή παρεμπόδιση των τηλεγραφικών ή τηλεφωνικών επικοινωνιών, καθώς επίσης την καταστροφή ή βλάβη του υποβρύχιου σωληναγωγού ή καλωδίου υψηλής τάσης, είναι αξιόποινη πράξη. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης και σε συμπεριφορά η οποία υπολογίζεται ή πιθανολογείται ότι θα έχει ως αποτέλεσμα τέτοια καταστροφή ή βλάβη. Εν τούτοις η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται για οποιαδήποτε καταστροφή ή βλάβη που προξενήθηκε από πρόσωπα που ενήργησαν με μόνο αντικειμενικό σκοπό να σώσουν την ζωή τους ή τα πλοία τους και εφόσον έλαβαν όλες τις αναγκαίες προφυλάξεις για να αποφύγουν τέτοια καταστροφή ή βλάβη.

Άρθρο 114Καταστροφή ή βλάβη υποβρυχίων καλωδίων ή σωληναγωγών
από ιδιοκτήτες άλλων καλωδίων ή σωληναγωγών

Κάθε Κράτος πρέπει να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα για να καθορίσει ότι αν πρόσωπα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του και που είναι ιδιοκτήτες υποβρυχίων καλωδίων ή σωληναγωγών στα διεθνή ύδατα, προκαλέσουν κατά την τοποθέτηση ή την επισκευή αυτών των καλωδίων ή σωληναγωγών καταστροφή ή βλάβη σε άλλο καλώδιο ή σωληναγωγό, αυτά οφείλουν να πληρώσουν τα έξοδα της επισκευής τους.

Άρθρο 115Αποζημίωση για ζημιές που προξενήθηκαν στην προσκάθεια
αποφυγής βλάβης υποβρύχιου καλωδίου ή σωληναγωγού

Κάθε Κράτος πρέπει να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι ιδιοκτήτες πλοίων, που μπορούν να αποδείξουν ότι έχασαν άγκυρα, δίκτυα ή άλλα εργαλεία αλιείας για να αποφύγουν βλάβη υποβρύχιου καλωδίου ή σωληναγωγού, θα αποζημιώνονται από τον ιδιοκτήτη του καλωδίου ή σωληναγωγού, υπό την προϋπόθεση ότι οι ιδιοκτήτες των πλοίων έλαβαν προηγουμένως όλα τα απαραίτητα προληπτικά μέτρα.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ
ΖΩΝΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΥΔΑΤΩΝΆρθρο 116Δικαίωμα αλιείας στα διεθνή ύδατα

Όλα τα Κράτη έχουν το δικαίωμα όπως οι υπήκοοί τους αλιεύουν στα διεθνή ύδατα υπό την επιφύλαξη:

- α) των συμβατικών υποχρεώσεών τους·
- β) των δικαιωμάτων και των καθηκόντων καθώς και των συμφερόντων των παράκτιων Κρατών που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 63, παράγραφος 2 και στα άρθρα 64 και 67· ως και
- γ) των διατάξεων του παρόντος Τμήματος.

Άρθρο 117Καθήκον Κρατών να υιοθετούν μέτρα έναντι των
υψηκών τους για τη διατήρηση των ζώντων πόρων των
διεθνών υδάτων.

Όλα τα Κράτη έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν ή να συνεργάζονται με άλλα Κράτη στη λήψη μέτρων για τους αντίστοιχους υψηλούς τους τα οποία κρίνονται αναγκαία για τη διατήρηση των ζώντων πόρων των διεθνών υδάτων.

Άρθρο 118Συνεργασία Κρατών για τη διατήρηση και
διαχείριση των ζώντων πόρων

Τα Κράτη θα συνεργάζονται μεταξύ τους για τη διατήρηση και διαχείριση των ζώντων πόρων στις περιοχές των διεθνών

υδάτων. Τα Κράτη των οποίων οι υπήκοοι εκμεταλλεύονται παρόμοιους ζώντες πόρους, ή διαφορετικούς ζώντες πόρους στην ίδια περιοχή, θα έρχονται σε διαπραγματεύσεις με σκοπό τη λήψη μέτρων που είναι αναγκαία για τη διατήρηση των ζώντων αυτών πόρων. Θα συνεργάζονται, όπως επιβάλλεται, για τη δημιουργία υποπεριφερειακών ή περιφερειακών οργανισμών αλιείας προς το σκοπό αυτό.

Άρθρο 119

Διατήρηση των ζώντων πόρων των διεθνών υδάτων

1. Κατά τον προσδιορισμό του επιτρεπτού όγκου αλιεύματος και τη καθιέρωση μέτρων διατήρησης των ζώντων πόρων στα διεθνή ύδατα, τα Κράτη:

- α) θα λαμβάνουν μέτρα τα οποία αποσκοπούν, με τα καλύτερα επιστημονικά δεδομένα που έχουν τα ενδιαφερόμενα Κράτη στη διάθεσή τους, να διατηρήσουν και αποκαταστήσουν πληθυσμούς αλιευτικών ειδών σε επίπεδα που να καθιστούν δυνατή τη μέγιστη πάγια απόδοση, όπως καθορίζεται από τους σχετικούς περιβαλλοντολογικούς και οικονομικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών αναγκών των αναπτυσσομένων Κρατών, και λαμβάνοντας υπόψη αλιευτικά πρότυπα, την αλληλεξάρτηση των αποθεμάτων και τις γενικώς προτεινόμενες διεθνείς ελάχιστες προδιαγραφές υποπεριφερειακού, περιφερειακού ή παγκόσμιου χαρακτήρα.
- β) θα λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις σε είδη που συνδέονται ή εξαρτώνται από τα αλιευόμενα είδη με σκοπό να διατηρήσουν ή αποκαταστήσουν τους πληθυσμούς αυτών των συνδεδεμένων ή εξαρτημένων ειδών σε επίπεδα που να μην κινδυνεύει σοβαρά η αναπαραγωγή τους.

2. Διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες, στατιστικά στοιχεία αφορώντα τον όγκο των αλιευμάτων και την αλιευτική δραστηριότητα, καθώς και άλλα στοιχεία σχετικά με τη διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων θα παρέχονται και θα ανταλλάσσονται σε τακτική βάση μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή παγκόσμιων, όπως επιβάλλεται, και με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων Κρατών.

Άρθρο 120Θαλάσσια θηλαστικά

Το άρθρο 65 εφαρμόζεται επίσης στη διατήρηση και διαχείριση των θαλάσσιων θηλαστικών στα διεθνή ύδατα.

Μέρος VIIIΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝΆρθρο 121Καθεστώς των νήσων

1. Νήσος είναι μια φυσικά διαμορφωμένη περιοχή ξηράς, που περιβρέχεται από ύδατα και βρίσκεται πάνω από την επιφάνεια των υδάτων κατά τη μεγίστη παλίρροια.

2. Κατ' εξαίρεση των προβλεπόμενων στη παράγραφο 3, η χωρική θάλασσα, η συνορεύουσα ζώνη, η αποκλειστική οικονομική ζώνη και η υφαλοκρηπίδα μιας νήσου καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης που εφαρμόζονται σε άλλη ηπειρωτική περιοχή.

3. Οι βράχοι οι οποίοι δεν μπορούν να συντηρήσουν δικό τους μόνιμο πληθυσμό ή οικονομική ζωή δεν θα έχουν αποκλειστική οικονομική ζώνη ή υφαλοκρηπίδα.

ΜΕΡΟΣ ΙΧΚΛΕΙΣΤΕΣ Ή ΗΜΙΚΛΕΙΣΤΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣΆρθρο 122Ορισμός

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, "κλειστή ή ημικλειστή θάλασσα" σημαίνει κόλπο, λεκάνη ή θάλασσα που περιβάλλεται από δύο ή περισσότερα Κράτη και συνδέεται με άλλη θάλασσα ή τον ωκεανό με μια στενή λωρίδα ή αποτελείται τελείως ή πρωτίστως από τις χωρικές θάλασσες ή τις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες δύο ή περισσότερων παράκτιων Κρατών.

Άρθρο 123Συνεργασία Κρατών που συνορεύουν με κλειστές ή ημικλειστές θάλασσες

Τα Κράτη που συνορεύουν με κλειστή ή ημικλειστή θάλασσα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους στην άσκηση των δικαιωμάτων

τους και την εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τη παρούσα Σύμβαση. Προς τον σκοπό αυτό θα προσπαθούν άμεσα ή μέσω αρμοδίας περιφερειακής οργάνωσης:

α) να συντονίζουν τη διαχείριση, διατήρηση, έρευνα και εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της θάλασσας·

β) να συντονίζουν την εκπλήρωση των δικαιωμάτων και καθηκόντων τους αναφορικά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

γ) να συντονίζουν την πολιτική της επιστημονικής τους έρευνας και να αναλαμβάνουν, εκεί όπου επιβάλλεται, κοινά προγράμματα επιστημονικής έρευνας στην περιοχή·

δ) να προσκαλούν, όπου κρίνεται σκόπιμο, αλλά ενδιαφερόμενα Κράτη ή διεθνείς οργανισμούς να συνεργασθούν με αυτά για την προώθηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

ΜΕΡΟΣ Χ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΛΕΙΣΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

Άρθρο 124

Χρήση των όρων

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

α) "περίκλειστο Κράτος" σημαίνει το Κράτος που δεν έχει θαλάσσιες ακτές·

β) "Κράτος διέλευσης" σημαίνει το Κράτος, με ή χωρίς θαλάσσια ακτή, που βρίσκεται ανάμεσα στο περικλειστο Κράτος και τη θάλασσα, και δια μέσου της περιοχής του οποίου διέρχεται η διαμετακόμιση·

γ). "διαμετακόμιση" σημαίνει διακίνηση προσώπων, αποσκευών, εμπορευμάτων και μέσων μεταφοράς δια μέσου της περιοχής ενός ή περισσοτέρων κρατών διέλευσης, όταν η διέλευση διά μέσου αυτής της περιοχής, με ή χωρίς μεταφόρτωση, αποθήκευση, μερική εκφόρτωση ή αλλαγή στον τρόπο της μεταφοράς,

αποτελεί μέρος μόνον ενός πλήρους ταξιδιού που αρχίζει ή τελειώνει μέσα στο έδαφος του περικλειστού Κράτους.

6). "μέσα μεταφοράς" σημαίνει:

ι) τροχαίο σιδηροδρομικό υλικό, θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη και οδικά οχήματα.

ιι) εκεί όπου οι τοπικές συνθήκες το απαιτούν, οι μεταφορείς και τα υποζύγια.

2. Τα περικλειστά Κράτη και τα Κράτη διέλευσης μπορούν με συμφωνία μεταξύ τους να συμπεριλάβουν ως μέσα μεταφοράς σωληναγωγούς και αγωγούς αερίου και μέσα μεταφοράς άλλα από εκείνα που περιλαμβάνονται στη παράγραφο 1.

Άρθρο 125

Δικαίωμα πρόσβασης προς και από τη θάλασσα και ελευθερία διέλευσης

1. Τα περικλειστά Κράτη θα έχουν το δικαίωμα πρόσβασης προς και από τη θάλασσα για το σκοπό της άσκησης των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που σχετίζονται με την ελευθερία των διεθνών υδάτων και την κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας. Για το σκοπό αυτό, τα περικλειστά Κράτη θα απολαύουν ελευθερίας διέλευσης διά μέσου του εδάφους των Κρατών διέλευσης με όλα τα μεταφορικά μέσα.

2. Οι όροι και οι τρόποι άσκησης της ελεύθερης διέλευσης θα συμφωνούνται ανάμεσα στα περικλειστά Κράτη και τα ενδιαφερόμενα Κράτη διέλευσης με διμερείς, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες.

3. Τα Κράτη διέλευσης, κατά την ενάσκηση της πλήρους κυριαρχίας τους πάνω στο έδαφός τους, θα έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα δικαιώματα και οι ευκολίες που προβλέπονται στο παρόν Μέρος για τα περικλειστά Κράτη δεν θα παραβιάζουν με κανένα τρόπο τα νόμιμα συμφέροντά τους.

Άρθρο 126

Εξαίρεση της εφαρμογής της ρήτηρας του μάλλον ευνουμένου Κράτους

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, καθώς και οι ειδικές συμφωνίες που αναφέρονται στην άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης

προς και από τη θάλασσα, οι οποίες καθιερώνουν δικαιώματα και ευκολίες λόγω της ειδικής γεωγραφικής θέσης των περικλειστών Κρατών, εξαιρούνται της εφαρμογής της ρήτρας του μάλλον ευνοουμένου Κράτους.

Άρθρο 127

Τελωνειακοί δασμοί, φόροι και άλλα τέλη

1. Η διαμετακόμιση δεν θα υπόκειται σε τελωνειακούς δασμούς, φόρους ή άλλα τέλη εκτός από τα τέλη που επιβάλλονται για συγκεκριμένες υπηρεσίες παρεχόμενες σε σχέση με αυτή τη διαμετακόμιση.

2. Τα μέσα διαμετακομιστικής μεταφοράς και οι άλλες ευκολίες που προβλέπονται και χρησιμοποιούνται από τα περικλειστά Κράτη δεν θα υπόκεινται σε φόρους ή επιβαρύνσεις υψηλότερες από εκείνες που επιβάλλονται για τη χρησιμοποίηση μέσων μεταφοράς του Κράτους διεύλευσης.

Άρθρο 128

Ελεύθερες ζώνες και άλλες τελωνειακές ευκολίες

Για τη διευκόλυνση της διαμετακόμισης, μπορούν να καθιερώνονται ελεύθερες ζώνες ή άλλες τελωνειακές ευκολίες στους λιμένες εισόδου και εξόδου στα Κράτη διέλευσης, με συμφωνία μεταξύ των Κρατών διέλευσης και των περικλειστών Κρατών.

Άρθρο 129

Συνεργασία στην κατασκευή και βελτίωση των μέσων μεταφοράς

Εκεί όπου τα Κράτη διέλευσης δεν διαθέτουν μέσα μεταφοράς που να καθιστούν δυνατή την ελευθερία διέλευσης ή εκεί όπου τα υφιστάμενα μέσα, συμπεριλαμβανομένων των λιμενικών εγκαταστάσεων και εξοπλισμού είναι ανεπαρκή από κάθε άποψη, τα Κράτη διέλευσης και τα ενδιαφερόμενα περικλειστά Κράτη μπορούν να συνεργαστούν στην κατασκευή ή βελτίωσή τους.

Άρθρο 130

Μέτρα για την αποφυγή ή εξάλειψη καθυστερήσεων ή άλλων δυσχερειών τεχνικής φύσης κατά την διαμετακόμιση

1. Τα Κράτη διέλευσης θα λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποφυγή καθυστερήσεων ή άλλων δυσχερειών τεχνικής φύσης κατά την διαμετακόμιση.

2. Σε περίπτωση εμφάνισης τέτοιων καθυστερήσεων ή δυσκολιών, οι αρμόδιες αρχές των Κρατών διέλευσης και των ενδιαφερομένων περικλειστών Κρατών θα συνεργάζονται για την ταχεία εξάλειψή τους.

Άρθρο 131

Ίση μεταχείριση σε θαλάσσιους λιμένες

Τα πλοία που φέρουν την σημαία περικλειστών Κρατών θα απολαμβάνουν μεταχείριση ίση με εκείνη που παρέχεται σε άλλα ξένα πλοία σε θαλάσσιους λιμένες.

Άρθρο 132

Παραχώρηση μεγαλύτερων ευκολιών διέλευσης

Η παρούσα Σύμβαση δεν συνεπάγεται με κανένα τρόπο την ανάκληση ευκολιών διέλευσης που είναι μεγαλύτερες από εκείνες που προβλέπονται στη παρούσα Σύμβαση και οι οποίες συμφωνούνται ανάμεσα σε Κράτη Μέλη της παρούσας Σύμβασης ή παραχωρούνται από Κράτος Μέρος. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει επίσης την παραχώρηση μεγαλύτερων ευκολιών στο μέλλον.

ΜΕΡΟΣ ΧΙ

Η ΠΕΡΙΟΧΗ

ΤΜΗΜΑ 1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 133

Χρήση όρων

Για τους σκοπούς του Μέρους αυτού:

- (α) "πόροι" σημαίνει στερεούς, υγρούς ή αεριώδεις ορυκτούς πόρους κειμένους στην Περιοχή πάνω ή κάτω από το θαλάσσιο βυθό, περιλαμβανομένων των πολυμεταλλικών κονδύλων.
- (β) πόροι, όταν ανακτηθούν από την Περιοχή, καλούνται "ορυκτά".

Άρθρο 134

Πεδίο εφαρμογής του Μέρους αυτού

1. Το Μέρος αυτό εφαρμόζεται στην Περιοχή.

2. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή διέπονται από τις διατάξεις του Μέρους αυτού.
3. Οι απαιτήσεις αναφορικά με την κατάθεση ή τη δημοσιότητα που πρέπει να δοθεί στους χάρτες ή τους πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων που εμφανίζουν τα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, εκτίθενται στο Μέρος VI.
4. Το άρθρο αυτό ουδόλως εκφράζει την καθιέρωση των εξωτερικών ορίων της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας σύμφωνα με το Μέρος VI ή το κύρος συμφωνιών αναφερόμενων στην οριοθέτηση μεταξύ Κρατών με απέναντι ή παρακείμενες ακτές.

Άρθρο 135

Νομικό καθεστώς των υπερκείμενων υδάτων και του εναέριου χώρου

Ούτε το Μέρος αυτό, αλλ' ούτε οποιαδήποτε δικαιώματα που παραχωρήθηκαν ή ασκήθηκαν δυνάμει αυτού θα επηρεάζουν το νομικό καθεστώς των υδάτων που υπέρκεινται της Περιοχής ή του εναέριου χώρου υπεράνω των υδάτων αυτών.

ΤΜΗΜΑ 2

ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ

Άρθρο 136

Κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας

Η Περιοχή και οι πόροι της είναι κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας.

Άρθρο 137

Νομικό καθεστώς της Περιοχής και των Πόρων της

1. Κανένα Κράτος δεν θα διεκδικεί ή ασκεί κυριαρχία ή κυριαρχικά δικαιώματα πάνω σ' οποιοδήποτε μέρος της Περιοχής ή των πόρων της, ούτε οποιοδήποτε Κράτος ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν θα οικειοποιείται οποιοδήποτε μέρος αυτής. Καμμία τέτοια διεκδίκηση ή άσκηση κυριαρχίας ή κυριαρχικών δικαιωμάτων και καμμία τέτοια οικειοποίηση θέλει αναγνωρίζεται.

2. Όλα τα δικαιώματα πάνω στους πόρους της Περιοχής ανήκουν στην ανθρωπότητα ως σύνολο, για λογαριασμό της οποίας θέλει ενεργεί η Αρχή. Οι πόροι αυτοί είναι ανακαλλοτριψίται. Τα ορυκτά που ανακτώνται από την Περιοχή, όμως, μπορούν να απαλλοτριωθούν μόνο σύμφωνα με το Μέρος αυτό και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

3. Κανένα Κράτος ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν θα διεκδικεί, αποκτά ή ασκεί δικαιώματα σε σχέση με ορυκτά που ανακτώνται από την Περιοχή, εκτός σύμφωνα με το Μέρος αυτό. Άλλως, καμμιά τέτοια διεκδίκηση, απόκτηση ή άσκηση τέτοιων δικαιωμάτων θέλει αναγνωρίζεται.

Άρθρο 138

Γενική συμπεριφορά Κρατών αναφορικά με την Περιοχή

Η γενική συμπεριφορά Κρατών αναφορικά με την Περιοχή πρέπει να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτού του Μέρους, με τις αρχές που περιέχονται στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου προς το συμφέρον της διατήρησης της ειρήνης και ασφάλειας και της προαγωγής της διεθνούς συνεργασίας και αμοιβαίας κατανόησης.

Άρθρο 139

Υποχρέωση διασφάλισης συμμόρφωσης και ευθύνη προς αποζημίωση

1. Τα Κράτη Μέρη υπέχουν υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες στην Περιοχή, είτε διεξάγονται από Κράτη Μέρη είτε από Κρατικές επιχειρήσεις είτε από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατέχουν την εθνικότητα των Κρατών-Μερών ή που ελέγχονται ουσιαστικά από αυτά ή από υπηκόους αυτών, διεξάγονται σύμφωνα με το Μέρος αυτό. Η αυτή υποχρέωση ισχύει για τους διεθνείς οργανισμούς αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή που διεξάγονται από τέτοιους οργανισμούς.

2. Χωρίς επηρεασμό των κανόνων του διεθνούς δικαίου και του Παραρτήματος III, άρθρο 22, ζημιά προκαλούμενη από παράλειψη Κράτους-Μέρους ή διεθνούς οργανισμού να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του δυνάμει του Μέρους αυτού συνεπάγεται ευθύνη Κράτη Μέρη ή διεθνείς οργανισμοί ενεργούντες από κοινού ευθύνονται από κοινού και κεχωρισμένως. Κράτος-Μέρος, όμως, δεν ευθύνεται για ζημιά που προκλήθηκε από παράλειψη

συμμόρφωσης με το Μέρος αυτό προσώπου το οποίο εγγυήθηκε δυνάμει του άρθρου 153, παράγραφος 2(β), εφόσον το Κράτος-Μέρος έχει λάβει όλα τα αναγκαία και κατάλληλα μέτρα προς εξασφάλιση αποτελεσματικής συμμόρφωσης δυνάμει του άρθρου 153, παράγραφος 4, και του Παραρτήματος III, άρθρο 4, παράγραφος 4.

3. Κράτη-Μέρη τα οποία είναι μέλη διεθνών οργανισμών οφείλουν να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα προς διασφάλιση της υλοποίησης του άρθρου αυτού αναφορικά με τέτοιους οργανισμούς.

Άρθρο 140

Όφελος της ανθρωπότητας

1. Δραστηριότητες στην Περιοχή πρέπει, όπως ειδικά καθορίζεται στο Μέρος αυτό, να διεξάγονται προς όφελος της ανθρωπότητας ως συνόλου, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική θέση των Κρατών, παράκτιων ή περικλειστών, και λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων Κρατών και των λαών εκείνων οι οποίοι δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία ή άλλο αυτοκυβερνώμενο καθεστώς αναγνωρισμένο από τα Ηνωμένα Έθνη σύμφωνα με την απόφαση 1514(XV) της Γενικής Συνέλευσης και με άλλες σχετικές αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης.

2. Η Αρχή θέλει μεριμνά για τη δίκαιη κατανομή των χρηματοδοτικών και άλλων οικονομικών ωφελειών, που προκύπτουν από δραστηριότητες στην Περιοχή, μέσω καταλλήλου μηχανισμού με βάση την αρχή της μη διάκρισης, σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2(ζ)(ι).

Άρθρο 141

Χρήση της Περιοχής αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς

Η Περιοχή θα είναι ανοικτή για χρήση αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς από όλα τα Κράτη, παράκτια ή περικλειστά, χωρίς διάκριση και χωρίς επηρεασμό των άλλων διατάξεων του Μέρους αυτού.

Άρθρο 142

Δικαιώματα και νόμιμα συμφέροντα των παράκτιων Κρατών

1. Δραστηριότητες στην Περιοχή, αναφορικά με κοιτάσματα πόρων στην Περιοχή τα οποία κείνται κατά μήκος των ορίων

εθνικής δικαιοδοσίας, θα διεξάγονται λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα δικαιώματα και νόμιμα συμφέροντα οποιουδήποτε παράκτιου Κράτους κατά μήκος της δικαιοδοσίας του οποίου κείνται τέτοια κοιτάσματα.

2. Διαβουλεύσεις, περιλαμβανομένου ενός συστήματος προηγούμενων γνωστοποιήσεων, θα διεξάγονται με το ενδιαφερόμενο Κράτος, με σκοπό την αποφυγή προσβολής τέτοιων δικαιωμάτων και συμφερόντων. Σε περιπτώσεις όπου οι δραστηριότητες στην Περιοχή συνεπάγονται την εκμετάλλευση πόρων κειμένων εντός της εθνικής δικαιοδοσίας, θέλει απαιτείται η προηγούμενη συγκατάθεση του ενδιαφερόμενου παράκτιου Κράτους.

3. Ούτε το Μέρος αυτό, αλλ' ούτε και οποιαδήποτε δικαιώματα που παραχωρήθηκαν ή ασκήθηκαν δυνάμει αυτού μπορούν να επηρεάσουν τα δικαιώματα των παράκτιων Κρατών όπως λαμβάνουν τέτοια μέτρα, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Μέρους XII, τα οποία είναι απαραίτητα για να εμποδίσουν, μειώσουν ή εξαλείψουν σοβαρό και άμεσο κίνδυνο στις ακτές τους, ή τα συναφή συμφέροντα από τη ρύπανση ή την απειλή αυτής ή από άλλα επικίνδυνα συμβάντα που προέρχονται ή προκαλούνται από οποιεσδήποτε δραστηριότητες στην Περιοχή.

Άρθρο 143

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα

1. Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην Περιοχή θα διεξάγεται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς και προς όφελος της ανθρωπότητας ως συνόλου, σύμφωνα με το Μέρος XIII.

2. Η Αρχή μπορεί να διεξάγει θαλάσσια επιστημονική έρευνα αναφορικά με την Περιοχή και τους πόρους της, και μπορεί να συνάπτει συμβόλαια για το σκοπό αυτό. Η Αρχή θέλει προωθεί και ενθαρρύνει τη διεξαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας στην Περιοχή και θέλει συντονίζει και διαδίδει τα αποτελέσματα τέτοιων έρευνας και ανάλυσης όταν είναι διαθέσιμη.

3. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να διεξάγουν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην Περιοχή. Τα Κράτη Μέρη θέλουν προωθεί διεθνή συνεργασία στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην Περιοχή, μέσω της-

- (α) συμμετοχής σε διεθνή προγράμματα και της ενθάρρυνσης συνεργασίας στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα του προσωπικού διαφόρων χωρών και της Αρχής.

- (β) διασφάλισης ότι τα προγράμματα εκπονούνται μέσω της Αρχής ή άλλων διεθνών οργανισμών ως κρίνεται κατάλληλο προς όφελος αναπτυσσομένων Κρατών και τεχνολογικά λιγότερο αναπτυγμένων Κρατών με σκοπό-
- (ι) την ενίσχυση των ερευνητικών ικανοτήτων τους·
 - (ιι) την εκπαίδευση του προσωπικού τους και του προσωπικού της Αρχής στην τεχνική και τις εφαρμογές της έρευνας·
 - (ιιι) την ενθάρρυνση της απασχόλησης του προσοντούχου προσωπικού τους στην έρευνα στην Περιοχή.
- (γ) ουσιαστικής διάδοσης των αποτελεσμάτων της έρευνας και της ανάλυσης όταν είναι διαθέσιμη, μέσω της Αρχής ή άλλων διεθνών μέσων, όταν κρίνεται κατάλληλο.

Άρθρο 144

Μεταβίβαση τεχνολογίας

1. Η Αρχή θέλει λάβει μέτρα σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή:
 - (α) για να αποκτήσει τεχνολογία και επιστημονικές γνώσεις αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή και
 - (β) για να προωθήσει και ενθαρρύνει τη μεταβίβαση σε αναπτυσσόμενα Κράτη τέτοιας τεχνολογίας και επιστημονικής γνώσης ώστε όλα τα Κράτη-Μέρη να ωφεληθούν από αυτή.
2. Προς το σκοπό αυτό η Αρχή και τα Κράτη-Μέρη θα συνεργάζονται για την προώθηση της μεταβίβασης τεχνολογίας και επιστημονικής γνώσης για τις δραστηριότητες στην Περιοχή ώστε η Επιχείρηση και όλα τα Κράτη-Μέρη να μπορούν να ωφεληθούν από αυτή. Συγκεκριμένα θα εγκαινιάσουν και προωθήσουν:
 - (α) προγράμματα για τη μεταβίβαση τεχνολογίας στην Επιχείρηση και στα αναπτυσσόμενα Κράτη αναφορικά

με δραστηριότητες στην Περιοχή, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων της διευκόλυνσης της πρόσβασης της Επιχείρησης και των αναπτυσσομένων Κρατών στη σχετική τεχνολογία, κάτω από δίκαιους και λογικούς όρους και προϋποθέσεις·

- (β) μέτρα αποσκοπούντα στην ανάπτυξη της τεχνολογίας της Επιχείρησης και της εσωτερικής τεχνολογίας των αναπτυσσομένων Κρατών, ιδιαίτερα με την παροχή ευκαιριών στο προσωπικό της Επιχείρησης και των αναπτυσσομένων Κρατών για εκπαίδευση στη θαλάσσια επιστήμη και τεχνολογία και για πλήρη συμμετοχή τους στις δραστηριότητες στην Περιοχή.

Άρθρο 145

Προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος

Πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή για διασφάλιση αποτελεσματικής προστασίας του περιβάλλοντος από επιβλαβείς συνέπειες που μπορεί να προέλθουν από τέτοιες δραστηριότητες. Προς το σκοπό αυτό η Αρχή θέλει υιοθετεί κατάλληλους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες μεταξύ άλλων για-

(α) την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης και άλλων κινδύνων του θαλάσσιου περιβάλλοντος, περιλαμβανομένων των ακτών, καθώς και της παρέμβασης στο οικολογικό ισοζύγιο του θαλάσσιου περιβάλλοντος, καταβάλλοντας ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη προστασίας από επιβλαβείς συνέπειες των δραστηριοτήτων αυτών, όπως είναι η γεώτρηση, η εκβάθυνση, η ανασκαφή, η διάθεση απορριμμάτων, η κατασκευή και λειτουργία ή συντήρηση εγκαταστάσεων, σωληναγωγών και άλλων συσκευών σχετικών με τις δραστηριότητες αυτές·

(β) την προστασία και διατήρηση των φυσικών πόρων της Περιοχής και την πρόληψη ζημιάς στη χλωρίδα και πανίδα του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 146

Προστασία ανθρώπινης ζωής

Αναφορικά με τις δραστηριότητες στην Περιοχή, πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για διασφάλιση αποτελεσματικής προστασίας της ανθρώπινης ζωής. Προς το σκοπό αυτό η Αρχή θέλει υιοθετεί κατάλληλους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για συμπλήρωση του ισχύοντος διεθνούς δικαίου όπως αυτό περιέχεται σε σχετικές συνθήκες.

Άρθρο 147Προσαρμογή δραστηριοτήτων στην Περιοχή
και στο θαλάσσιο περιβάλλον

1. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή θα διεξάγονται λαμβάνοντας λογικά υπόψη και τις άλλες δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον.

2. Εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή υπόκεινται στους ακόλουθους όρους

(α) οι εγκαταστάσεις αυτές πρέπει να ανεγείρονται, τοποθετούνται ή μετακινούνται αποκλειστικά σύμφωνα με το Μέρος αυτό και με επιφύλαξη των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής. Πρέπει να παρέχεται η δέουσα ειδοποίηση για την ανέγερση, τοποθέτηση και μετακίνηση τέτοιων εγκαταστάσεων, και πρέπει να διατηρούνται μόνιμα μέσα προειδοποίησης για την παρουσία τους.

(β) οι εγκαταστάσεις αυτές δεν μπορούν να εγκαθίστανται εκεί όπου δυνατό να προκαλείται παρέμβαση στη χρήση αναγνωρισμένων θαλάσσιων διαδρόμων βασικών στη διεθνή ναυσιπλοΐα ή στις περιοχές εντατικής αλιευτικής δραστηριότητας.

(γ) ζώνες ασφάλειας πρέπει να θεσπίζονται γύρω από τέτοιες εγκαταστάσεις με κατάλληλη σηματοδότηση για διασφάλιση της ασφάλειας τόσο της ναυσιπλοΐας όσο και των εγκαταστάσεων. Η διαμόρφωση και η θέση τέτοιων ζωνών ασφάλειας δεν πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δημιουργεί ζώνη παρακλύουσα τη νόμιμη πρόσβαση της ναυσιπλοΐας σε συγκεκριμένες ναυτικές ζώνες ή τη ναυσιπλοΐα κατά μήκος διεθνών θαλάσσιων διαδρόμων.

(δ) οι εγκαταστάσεις αυτές θα πρέπει να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς.

(ε) οι εγκαταστάσεις αυτές δεν έχουν το καθεστώς νήσων, δεν έχουν δική τους χωρική θάλασσα και η παρουσία τους δεν επηρεάζει την οριοθέτηση της χωρικής θάλασσας, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας.

3. Άλλες δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον πρέπει να διεξάγονται λαμβάνοντας λογικά υπόψη τις δραστηριότητες στην Περιοχή.

Άρθρο 148

Η ουσιαστική συμμετοχή αναπτυσσομένων Κρατών σε δραστηριότητες στην Περιοχή θέλει προάγεται όπως ειδικά προβλέπεται στο Μέρος αυτό, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα ειδικά συμφέροντα και ανάγκες αυτών, και ιδιαίτερα την ειδική ανάγκη των περικλειστών και γεωγραφικά μειονεκτικών μεταξύ αυτών Κρατών για υπέρπληση των εμποδίων που συνεπάγεται η μειονεκτική τους θέση, περιλαμβανομένης της μεγάλης απόστασης από την Περιοχή και της δυσκολίας πρόσβασης από και προς αυτή.

Άρθρο 149Αρχαιολογικά και ιστορικά αντικείμενα

Όλα τα αρχαιολογικής και ιστορικής φύσης αντικείμενα που βρίσκονται στην Περιοχή πρέπει να διατηρούνται ή διατίθενται προς όφελος της ανθρωπότητας ως συνόλου, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τα προνομιακά δικαιώματα του Κράτους ή της χώρας καταγωγής, ή του Κράτους πολιτιστικής καταγωγής, ή του Κράτους της ιστορικής και αρχαιολογικής καταγωγής.

ΤΜΗΜΑ 3. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣΆρθρο 150Πολιτική αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή

Οι δραστηριότητες στην Περιοχή, όπως ειδικά προβλέπεται στο Μέρος αυτό, θα διεξάγονται κατά τρόπο ώστε να ευνοείται η υγιής ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας και η ισοζυγισμένη αύξηση του διεθνούς εμπορίου, και να προάγεται η διεθνής συνεργασία προς όφελος της γενικής ανάπτυξης όλων των χωρών, ιδιαίτερα των αναπτυσσομένων Κρατών, και με σκοπό τη διασφάλιση:

(α) της ανάπτυξης των πόρων της Περιοχής·

(β) μεθοδικής, ασφαλούς και ορθολογικής διαχείρισης των πόρων της Περιοχής, περιλαμβανομένης της ικανοποιητικής διεξαγωγής δραστηριοτήτων στην Περιοχή και, σύμφωνα με υγιείς αρχές διατήρησης, της αποφυγής άσκοπης σπατάλης·

(γ) της διεύρυνσης ευκαιριών για συμμετοχή σε τέτοιες δραστηριότητες, που συνάδουν ιδιαίτερα με τα άρθρα 144 και 148·

(δ) συμμετοχής της Αρχής στα έσοδα, καθώς και της μεταβίβασης τεχνολογίας προς την Επιχείρηση και τα αναπτυσσόμενα Κράτη όπως προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή·

(ε) αυξημένης διάθεσης των ορυκτών που λαμβάνονται από την Περιοχή κατά τις ανάγκες σε σύγκριση με ορυκτά που λαμβάνονται από άλλες πηγές, προς διασφάλιση του εφοδιασμού των καταναλωτών με τέτοια ορυκτά·

(ζ) της προαγωγής δίκαιων και σταθερών τιμών, αμειπτικών για τους παραγωγούς και λογικών για τους καταναλωτές, των ορυκτών που λαμβάνονται τόσο από την Περιοχή όσο και από άλλες πηγές, και της προαγωγής μακροχρόνιου ισοζυγίου μεταξύ προσφοράς και ζήτησης·

(η) της αύξησης των ευκαιριών για όλα τα Κράτη-Μέλη, ανεξάρτητα από τα κοινωνικά και οικονομικά συστήματα τους ή της γεωγραφικής τους θέσης, όπως συμμετέχουν στην ανάπτυξη των πόρων της Περιοχής και στην πρόληψη της μονοπώλησης των δραστηριοτήτων στην Περιοχή·

(θ) της προστασίας αναπτυσσομένων χωρών από δυσμενείς επιπτώσεις στις οικονομίες τους ή στα εισοδήματά τους από εξαγωγές συνεκεία μείωσης των τιμών επηρεαζομένων ορυκτών, ή στον όγκο των εξαγωγών των ορυκτών αυτών, στην έκταση που η μείωση αυτή έχει προκληθεί από δραστηριότητες στην Περιοχή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 151·

(ι) της ανάπτυξης της κοινής κληρονομιάς προς όφελος της ανθρωπότητας ως συνόλου· και

(κ) ότι οι προϋποθέσεις πρόσβασης σε αγορές για τις εισαγωγές ορυκτών που παράγονται από τους πόρους της Περιοχής και για τις εισαγωγές εμπορευμάτων που παράγονται από τέτοια ορυκτά δεν θα είναι ευνοϊκότερες από εκείνες που ευνοϊκότερα ισχύουν στις εισαγωγές από άλλες πηγές.

Άρθρο 151

Πολιτική παραγωγής

1. (α) Χωρίς επηρεασμό των στόχων που περιέχονται στο άρθρο 150 και προς το σκοπό υλοποίησης της υποπαραγράφου (θ) του άρθρου εκείνου, η Αρχή, ενεργούσα μέσω των υπάρχοντων βημάτων ή τέτοιων νέων διευθετήσεων ή συμφωνιών ως θέλουν κριθεί κατάλληλες, στις οποίες συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων τόσο των καταναλωτών όσο και των παραγωγών, θέλει λαμβάνει μέτρα αναγκαία για την προώθηση της ανάπτυξης, επάρκειας και σταθερότητας

των αγορών εκείνων των εμπορευμάτων που παράγονται από τα ορυκτά που λαμβάνονται από την Περιοχή, σε τιμές αμειπτικές για τους παραγωγούς και λογικές για τους καταναλωτές. Όλα τα Κράτη-Μέλη θα συνεργάζονται για το σκοπό αυτό.

- (β) Η Αρχή έχει το δικαίωμα να συμμετέχει σε κάθε διάσκεψη που ασχολείται με τέτοια εμπορεύματα και στην οποία συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων τόσο των παραγωγών όσο και των καταναλωτών. Η Αρχή έχει το δικαίωμα να καθίσταται συμβαλλόμενο μέρος σε κάθε διευθέτηση ή συμφωνία στην οποία καταλήγουν τέτοιες διασκέψεις. Η συμμετοχή της Αρχής σ' οποιοδήποτε όργανο που ιδρύεται δυνάμει τέτοιων διευθετήσεων ή συμφωνιών πραγματοποιείται σε σχέση με την παραγωγή στην Περιοχή και σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες των οργάνων αυτών.
- (γ) Η Αρχή εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της δυνάμει των διευθετήσεων ή συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή κατά τρόπο που εξασφαλίζει ομοιόμορφη και μη διακριτική υλοποίηση ανασφορικά με όλη την παραγωγή στην Περιοχή των ενδιαφερομένων ορυκτών. Κατά την εκπλήρωση αυτή, η Αρχή ενεργεί κατά τρόπο που συνάδει με τους όρους των υφισταμένων συμβολαίων και των εγκεκριμένων προγραμμάτων εργασίας των επιχειρήσεων.

2. (α) Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που καθορίζεται στην παράγραφο 3, η εμπορική παραγωγή δεν μπορεί να αναληφθεί σύμφωνα με συγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας παρά μόνο μέχρις ότου ο εκμεταλλευόμενος υποβάλει αίτηση και χορηγηθεί σ' αυτόν άδεια παραγωγής από την Αρχή. Τέτοια άδεια παραγωγής δεν μπορεί να ζητηθεί ή να εκδοθεί περισσότερο από πέντε έτη πριν από την προγραμματισμένη έναρξη εμπορικής παραγωγής δυνάμει του προγράμματος εργασίας εκτός αν, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και το χρόνο ανάπτυξης του έργου, οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής προβλέπουν άλλη περίοδο.

- (β) Στην αίτηση για άδεια παραγωγής, ο εκμεταλλευόμενος πρέπει να καθορίζει την ετήσια ποσότητα νικελίου που αναμένεται να ανακτήσει δυνάμει του συγκεκριμένου προγράμματος εργασίας. Η αίτηση θα περιέχει πίνακα δαπανών, που θα γίνουν από τον εκμεταλλευόμενο μετά την εξασφάλιση της άδειας, οι οποίες λογικά υπολογίζονται να του επιτρέψουν να αρχίσει εμπορική παραγωγή κατά την προγραμματισθείσα ημερομηνία.

(γ) Για τους σκοπούς των υποπαραγράφων (α) και (β), η Αρχή θέλει θεσπίσει κατάλληλες απαιτήσεις εκπλήρωσης σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ, άρθρο 17.

(δ) Η Αρχή θέλει εκδίδει άδεια παραγωγής για το επίπεδο παραγωγής που ζητείται εκτός αν το άθροισμα του επιπέδου αυτού και των επιπέδων για τα οποία έχει ήδη δοθεί άδεια υπερβαίνει το ανώτατο όριο παραγωγής νικελίου, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 κατά το έτος της έκδοσης της άδειας, κατά τη διάρκεια οποιουδήποτε έτους προγραμματισμένης παραγωγής που εμπίπτει στη μεταβατική περίοδο.

(ε) Όταν εκδοθεί, η άδεια παραγωγής και η συγκεκριμένη αίτηση καθίστανται μέρος του συγκεκριμένου προγράμματος εργασίας.

(ζ) Αν η αίτηση του εκμεταλλευόμενου για την έκδοση άδειας παραγωγής απορριφθεί σύμφωνα με την υποπαραγραφο (δ), ο εκμεταλλευόμενος μπορεί να αποταθεί και πάλι στην Αρχή οποτεδήποτε.

3. Η μεταβατική περίοδος αρχίζει πέντε έτη πριν από την 1 Ιανουαρίου του έτους στο οποίο προγραμματίζεται να αρχίσει η πρώτη εμπορική παραγωγή, σύμφωνα με το συγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας. Αν η πρώτη εμπορική παραγωγή καθυστερεί πέραν του έτους που προγραμματίσθηκε αρχικά, η έναρξη της μεταβατικής περιόδου και το ανώτατο όριο παραγωγής που υπολογίσθηκε αρχικά θα προσαρμοσθούν ανάλογα. Η μεταβατική περίοδος διαρκεί 25 έτη ή μέχρι το τέλος της Αναθεωρητικής Διάσκεψης που αναφέρεται στο άρθρο 155 ή μέχρι της ημέρας κατά την οποία οι νέες διευθετήσεις ή συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τεθούν σε ισχύ, οποιαδήποτε απ' αυτές είναι η ενωρίτερη. Η Αρχή θέλει επανακτά την εξουσία που προβλέπεται στο άρθρο αυτό για την υπόλοιπη μεταβατική περίοδο αν οι ειρημένες διευθετήσεις ή συμφωνίες ήθελαν εκπνεύσει ή απωλέσει την ισχύ για οποιοδήποτε λόγο.

4. (α) Το ανώτατο όριο παραγωγής για οποιοδήποτε έτος της μεταβατικής περιόδου θα είναι το άθροισμα:

(ι) της διαφοράς μεταξύ της γραμμής τάσης της κατανάλωσης νικελίου, όπως αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με την υποπαραγραφο (β), για το έτος αμέσως πριν από το έτος της πρώτης εμπορικής παραγωγής και το έτος αμέσως πριν από την έναρξη της μεταβατικής περιόδου και

(11) του εξήντα τοις εκατό της διαφοράς μεταξύ της γραμμής τάσης της κατανάλωσης νικελίου, όπως αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (β), για το έτος για το οποίο ζητείται η άδεια παραγωγής και το έτος αμέσως πριν από το έτος της πρώτης εμπορικής παραγωγής.

(β) Για τους σκοπούς της υποπαράγραφου (α):

(1) γραμμή τάσης που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ανώτατου ορίου παραγωγής θα είναι εκείνες οι ετήσιες τιμές κατανάλωσης νικελίου πάνω σε μια γραμμή τάσης που σύρεται κατά τη διάρκεια του έτους στο οποίο εκδίδεται η άδεια παραγωγής. Η γραμμή τάσης προέρχεται από μια γραμμική παλινδρόμηση των λογαρίθμων της πραγματικής κατανάλωσης νικελίου της τελευταίας δεκαπενταετούς περιόδου για την οποία είναι διαθέσιμα τα στοιχεία αυτά, του χρόνου αποτελούντος την ανεξάρτητη μεταβλητή. Αυτή η γραμμή τάσης θα αναφέρεται ως η αυθεντική γραμμή τάσης.

(11) αν ο ετήσιος ρυθμός αύξησης της αυθεντικής γραμμής τάσης είναι μικρότερος του 3 τοις εκατό, τότε η γραμμή τάσης που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των ποσοτήτων που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α) θα είναι αντί αυτής μια άλλη που περνά μέσω της αυθεντικής γραμμής στην τιμή για το πρώτο έτος της σχετικής δεκαπενταετούς περιόδου, και που αυξάνεται κατά 3 τοις εκατό ετησίως.

Νοείται όμως ότι το ανώτατο όριο παραγωγής που καθορίζεται για οποιοδήποτε έτος της μεταβατικής περιόδου δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υπερβεί τη διαφορά μεταξύ της αυθεντικής γραμμής τάσης για το έτος αυτό και της αυθεντικής γραμμής τάσης για το έτος αμέσως πριν από την έναρξη της μεταβατικής περιόδου.

5. Η Αρχή θέλει επιφυλάξει στην Επικείρηση για την αρχική αυτής παραγωγή μια ποσότητα 38,000 μετρικών τόννων νικελίου από το διαθέσιμο ανώτατο όριο παραγωγής, που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο Α.

6. (α) Ο εκμεταλλευόμενος μπορεί σ' οποιοδήποτε έτος να παράξει λιγότερο από ή μέχρι 8 τοις εκατό περισσότερο από το επίπεδο ετήσιας παραγωγής ορυκτών από πολυμεταλλικούς κόνδύλους που καθορίζονται στην δική του άδεια παραγωγής.

νοούμενου ότι το συνολικό κοσό παραγωγής δεν θα υπερβαίνει εκείνο που καθορίζεται στην άδεια. Οποιαδήποτε υπέρβαση πάνω από το 8 τοις εκατό και μέχρι το 20 τοις εκατό σ' οποιοδήποτε έτος, ή οποιαδήποτε υπέρβαση στο πρώτο και στα μετέπειτα έτη που ακολουθούν δύο διαδοχικά έτη στα οποία συμβαίνουν υπερβάσεις, θα αποτελεί αντικείμενο διαπραγματεύσεων με την Αρχή, η οποία μπορεί να απαιτήσει από τον εκμεταλλευόμενο όπως εξασφαλίσει συμπληρωματική άδεια παραγωγής για να καλύψει πρόσθετη παραγωγή.

(β) Αιτήσεις για τέτοιες συμπληρωματικές άδειες παραγωγής θα εξετάζονται από την Αρχή μόνο μετά που θα έχουν μελετηθεί όλες οι εκκρεμείς αιτήσεις των εκμεταλλευμένων, οι οποίοι δεν έχουν ακόμη λάβει άδειες παραγωγής, και θα έχουν ληφθεί δεόντως υπόψη άλλοι πιθανοί αιτητές. Η Αρχή θα καθοδηγείται από την αρχή της μη υπέρβασης της συνολικής παραγωγής που επιτρέπεται από το ανώτατο όριο παραγωγής σ' οποιοδήποτε έτος της μεταβατικής περιόδου. Αυτή δεν θα επιτρέπει την παραγωγή, βάσει οποιουδήποτε προγράμματος εργασίας, μιας ποσότητας πέραν των 46,500 μετρικών τόννων νικελίου ετησίως.

7. Τα επίπεδα παραγωγής άλλων μετάλλων, όπως είναι ο χαλκός, το κοβάλτιο και το μαγγάνιο που εξάγονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που ανακτούνται βάσει άδειας παραγωγής, δεν πρέπει να είναι φηλότερα από εκείνα τα οποία θα παρήγοντο αν ο εκμεταλλευόμενος παρήγε το μέγιστο επίπεδο νικελίου από τους κονδύλους αυτούς σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Η Αρχή θέλει θεσπίσει κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 17, για την υλοποίηση αυτής της παραγράφου.

8. Δικαιώματα και υποχρεώσεις που έχουν σχέση με αθέμιτη οικονομική πρακτική βάσει σχετικών πολυμερών εμπορικών συμφωνιών θα ισχύουν στην έρευνα και την εκμετάλλευση ορυκτών από την Περιοχή. Στην επίλυση διαφορών που προκύπτουν δυνάμει της διάταξης αυτής, τα Κράτη Μέρη που είναι συμβαλλόμενα μέρη τέτοιων πολυμερών εμπορικών συμφωνιών θα καταφεύγουν στις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που προβλέπουν οι συμφωνίες αυτές.

9. Η Αρχή έχει ξουσία να περιορίζει το επίπεδο παραγωγής ορυκτών από την Περιοχή, εκτός των ορυκτών από πολυμεταλλικούς

κονδύλους, κάτω από τέτοιους όρους και εφαρμόζοντας τέτοιες μεθόδους, τις οποίες ήθελε κρίνει κατάλληλες με την υιοθέτηση κανονισμών σύμφωνα με το άρθρο 161, παράγραφος 8.

10. Με την εισήγηση του Συμβουλίου βάσει συμβουλής της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού, η Συνέλευση θέλει καθιερώσει σύστημα αποζημιώσεως ή λάβει άλλα μέτρα οικονομικής ρυθμιστικής βοήθειας, περιλαμβανομένης συνεργασίας με ειδικευμένες οργανώσεις και άλλους διεθνείς οργανισμούς, για να βοηθήσει αναπτυσσόμενες χώρες που υφίστανται σοβαρές δυσμενείς επιπτώσεις στα εισοδήματά τους από εξαγωγές ή στις οικονομίες τους που προκύπτουν από τη μείωση της τιμής ενός υπηραζομένου ορυκτού ή του όγκου των εξαγωγών του ορυκτού αυτού, στην έκταση που η μείωση αυτή προκαλείται από δραστηριότητες στην Περιοχή. Εφόσον ζητηθεί από αυτήν, η Αρχή θέλει αρχίζει μελέτες των προβλημάτων των Κρατών αυτών τα οποία πιθανόν να επηρεασθούν περισσότερο με σκοπό να ελαχιστοποιήσει τις δυσκολίες τους και να βοηθήσει στην προσαρμογή της οικονομίας τους.

Άρθρο 152

Άσκηση εξουσιών και καθηκόντων από την Αρχή

1. Η Αρχή θα αποφεύγει να κάμνει διακρίσεις στην άσκηση των εξουσιών και καθηκόντων της, περιλαμβανομένης της παροχής ευκαιριών για δραστηριότητες στην Περιοχή.

2. Παραταύτα, ιδιαίτερη προσοχή για αναπτυσσόμενα Κράτη, περιλαμβανομένης ιδιαίτερης προσοχής για περικλείιστα και γεωγραφικά μειονεκτικά μεταξύ αυτών Κράτη, θέλει επιτρέπεται όπως ειδικά διαλαμβάνεται στο Μέρος αυτό.

Άρθρο 153

Σύστημα ερευνών και εκμετάλλευσης

1. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή θα οργανώνονται, εκτελούνται και ελέγχονται από την Αρχή για λογαριασμό της ανθρωπότητας ως συνόλου σύμφωνα με το άρθρο αυτό καθώς και με άλλες σχετικές διατάξεις του Μέρους αυτού και των σχετικών Παραστημάτων, και των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής.

2. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή θα εκτελούνται όπως καθορίζεται στην Παράγραφο 3:

(α) από την Ειχείρηση, και

(β) σε συνεργασία με την Αρχή από Κράτη-Μέρη, ή Κρατικές επιχειρήσεις ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία κατέχουν την υπηκοότητα των Κρατών-Μερών ή τα οποία πραγματικά ελέγχονται από αυτά τα Κράτη ή από υπηκόους αυτών, όταν είναι υπό την προστασία τέτοιων Κρατών, ή από οποιαδήποτε συνδυασμένη ομάδα των πιο πάνω η οποία πληροί τις απαιτήσεις που προβλέπονται σ' αυτό το Μέρος και στο Παράρτημα III.

3. Οι δραστηριότητες στην Περιοχή θα εκτελούνται σύμφωνα με το επίτιμο γραπτό πρόγραμμα εργασίας που συντάσσεται σύμφωνα με το Παράρτημα III και εγκρίνεται από το Συμβούλιο αφού προηγουμένως μελετηθεί από τη Νομική και Τεχνική Επιτροπή. Στην περίπτωση δραστηριοτήτων στην Περιοχή που εκτελούνται, όπως έχει επιτρέψει η Αρχή, από τις οντότητες που καθορίζονται στην παράγραφο 2(β), το πρόγραμμα εργασίας πρέπει, σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 3, να έχει τον τύπο συμβολαίου. Τα συμβόλαια αυτά μπορούν να προβλέπουν για κοινές διευθετήσεις σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 11.

4. Η Αρχή θέλει ασκεί πάνω στις δραστηριότητες στην Περιοχή τον αναγκαίο έλεγχο προς το σκοπό διασφάλισης συμμόρφωσης με τις σχετικές διατάξεις του Μέρους αυτού και των σχετικών Παραρτημάτων, καθώς και των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής, και των προγραμμάτων εργασίας των εγκεκριμένων σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Η Αρχή έχει το δικαίωμα να λαμβάνει οποτεδήποτε μέτρα προβλεπόμενα στο Μέρος αυτό για να διασφαλίζει συμμόρφωση με τις διατάξεις αυτού, καθώς και την άσκηση των καθηκόντων ελέγχου και ρύθμισης που ανατίθεται σ' αυτή δυνάμει της Σύμβασης αυτής ή οποιουδήποτε συμβολαίου. Η Αρχή έχει το δικαίωμα να επιθεωρεί όλες τις εγκαταστάσεις στην Περιοχή που χρησιμοποιούνται σε σχέση με δραστηριότητες στην Περιοχή.

6. Συμβόλαιο δυνάμει της παραγράφου 3 θέλει προβλέπει για εγγύηση έναντι κατοχής. Κατά συνέπεια το συμβόλαιο δεν θα αναθεωρείται, αναστέλλεται ή τερματίζεται, εκτός σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρα 18 και 19.

Άρθρο 154

Περιοδική ανασκόπηση

Κάθε πέντε έτη από την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, η Συνέλευση θα αναλαμβάνει μια γενική και συστηματική

ανασκόπηση του τρόπου κατά τον οποίο έχει λειτουργήσει στην πράξη το καθιερωθέν με τη Σύμβαση αυτή διεθνές καθεστώς της Περιοχής. Υπό το φως της ανασκόπησης αυτής η Συνέλευση μπορεί να λαμβάνει, ή να εισηγείται όπως άλλα όργανα λαμβάνουν, μέτρα σύμφωνα με τις διατάξεις και διαδικασίες του Μέρους αυτού και των σχετικών Παραρτημάτων, τα οποία θα οδηγούν στη βελτίωση της λειτουργίας του καθεστώτος.

Άρθρο 155

Η Αναθεωρητική Διάσκεψη

1. Δεκαπέντε έτη από την 1η Ιανουαρίου του έτους στο οποίο αρχίζει η πρώτη εμπορική παραγωγή βάσει ενός συγκεκριμένου προγράμματος εργασίας, η Συνέλευση θέλει συγκαλέσει διάσκεψη για την αναθεώρηση εκείνων των διατάξεων του Μέρους αυτού και των σχετικών Παραρτημάτων οι οποίες διέπουν το σύστημα ερευνών και εκμετάλλευσης των πόρων της Περιοχής. Η Αναθεωρητική Διάσκεψη θα μελετήσει λεπτομερειακά, υπό το φως της αποκτηθείσας πείρας κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής:

(α) κατά πόσο οι διατάξεις του Μέρους αυτού που διέπουν το σύστημα ερευνών και εκμετάλλευσης των πόρων της Περιοχής έχουν επιτύχει τους σκοπούς τους από κάθε άποψη, περιλαμβανομένου του κατά πόσο έχουν ωφελήσει την ανθρωπότητα ως σύνολο·

(β) κατά πόσο, κατά τη διάρκεια της δεκαπενταετούς περιόδου, εκφυλαχθείσες περιοχές έχουν τύχει εκμετάλλευσης κατά τρόπο αποτελεσματικό και ισοζυγισμένο σε σύγκριση με τις μη εκφυλαχθείσες περιοχές·

(γ) κατά πόσο η ανάπτυξη και χρησιμοποίηση της περιοχής και των πόρων της έχει αναληφθεί κατά τρόπο ώστε να ευνοεί υγιή ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας και ισοζυγισμένη αύξηση του διεθνούς εμπορίου·

(δ) κατά πόσο η μονοκώληση δραστηριοτήτων στην Περιοχή έχει αποτραπεί·

(ε) κατά πόσο οι πολιτικές που εκτίθενται στα άρθρα 150 και 151 έχουν εκπληρωθεί· και

(ζ) κατά πόσο το σύστημα έχει οδηγήσει στη δίκαιη κατανομή των ωφελημάτων που προέρχονται από

δραστηριότητες στην Περιοχή, λαμβάνοντας ειδικά υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων Κρατών.

2. Η Αναθεωρητική Διάσκεψη θέλει εξασφαλίσει την τήρηση της αρχής της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας, του διεθνούς καθεστώτος του προορισμένου να διασφαλίζει δικαίη εκμετάλλευση των πόρων της Περιοχής προς όφελος όλων των χωρών, ιδιαίτερα των αναπτυσσομένων Κρατών, καθώς και μιας Αρχής για την οργάνωση, διεξαγωγή και έλεγχο δραστηριοτήτων στην Περιοχή. Αυτή θέλει επίσης διασφαλίζει την τήρηση των αρχών που εκτίθενται στο Μέρος αυτό αναφορικά με τον αποκλεισμό διεκδικήσεων ή άσκησης κυριαρχίας πάνω σ' οποιοδήποτε τμήμα της Περιοχής, τα δικαιώματα των Κρατών και τη γενική τους συμπεριφορά έναντι της Περιοχής, τη συμμετοχή τους στις δραστηριότητες στην Περιοχή σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, την παρεμπόδιση της μονοπόλησης των δραστηριοτήτων στην Περιοχή, τη χρησιμοποίηση της Περιοχής αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς, τις οικονομικές όφεις των δραστηριοτήτων στην Περιοχή, τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα, τη μεταβίβαση τεχνολογίας, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την προστασία της ανθρώπινης ζωής, τα δικαιώματα παράκτιων Κρατών, το νομικό καθεστώς των υδάτων που υπέρκεινται της Περιοχής και του εναέριου χώρου υπεράνω τέτοιων υδάτων και την προσαρμογή μεταξύ τέτοιων δραστηριοτήτων στην Περιοχή και άλλων δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον.

3. Η εφαρμοστέα διαδικασία λήψης αποφάσεων της Αναθεωρητικής Διάσκεψης είναι η ίδια με αυτή που εφαρμόζεται στην Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας. Η Διάσκεψη θέλει καταβάλλει κάθε προσπάθεια για επίτευξη ομόφωνης συμφωνίας για κάθε τροποποίηση και δεν θα διεξάγεται καμιά ψηφοφορία για τέτοια θέματα μέχρις ότου εξαντληθούν όλες οι προσπάθειες για επίτευξη τέτοιας ομοφωνίας.

4. Αν, μετά πενταετία από την έναρξή της, η Αναθεωρητική Διάσκεψη δεν έχει επιτύχει συμφωνία για το σύστημα ερευνών και εκμετάλλευσης των πόρων της Περιοχής, αυτή μπορεί να αποφασίσει κατά τη διάρκεια των επομένων 12 μηνών, με πλειοψηφία τριών τετάρτων των Κρατών-Μερών, να υιοθετήσει και υποβάλει στα Κράτη-Μέρη για επικύρωση ή προσχώρηση τέτοιες τροποποιήσεις που μεταβάλλουν ή διαφοροποιούν το σύστημα όπως αυτή κρίνει αναγκαίο και κατάλληλο. Οι τροποποιήσεις αυτές θα αρχίζουν

να ισχύουν για όλα τα Κράτη-Μέρη 12 μήνες μετά από την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης από τα τρία τέταρτα των Πρωτών Μερών.

5. Τροποποιήσεις που υιοθετούνται από την Αναθεωρητική Διάσκεψη σύμφωνα με το άρθρο αυτό δεν επηρεάζουν δικαιώματα που αποκτήθηκαν βάσει υφισταμένων συμβολαίων.

ΤΜΗΜΑ 4. Η ΑΡΧΗ

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Α. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 156

Εγκαθίδρυση Αρχής

1. Με το παρόν εγκαθιδρύεται η Διεθνής Αρχή Θαλάσσιου Βυθού, η οποία θα λειτουργεί σύμφωνα με το Μέρος αυτό.

2. Όλα τα Κράτη Μέρη αυτοδικαίως είναι και μέλη της Αρχής.

3. Παρατηρητές στην Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, οι οποίοι υπόγραψαν την Τελική Πράξη και οι οποίοι δεν αναφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφο 1(γ), (δ), (ε), ή (ζ), θα έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στην Αρχή ως παρατηρητές, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής.

4. Η έδρα της Αρχής είναι στην Ιαμαϊκή.

5. Η Αρχή μπορεί να εγκαθιδρύει τέτοια περιφερειακά κέντρα ή γραφεία ως ήθελε κρίνει αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων της.

Άρθρο 157

Φύση και βασικές αρχές της Αρχής

1. Η Αρχή είναι ο οργανισμός μέσω της οποίας τα Συμβαλλόμενα Μέρη, σύμφωνα με το Μέρος αυτό, οργανώνουν και ελέγχουν δραστηριότητες στην Περιοχή, ιδιαίτερα με σκοπό τη διαχείριση των πόρων της Περιοχής.

2. Οι εξουσίες και καθήκοντα της Αρχής θα είναι εκείνα που ρητά ανατίθενται σ' αυτή από τη Σύμβαση αυτή. Η Αρχή θα έχει τέτοιες συνάκλουθες εξουσίες, συνάδουσες με τη Σύμβαση αυτή, οι οποίες υπόνοούνται σιωπηρά και είναι αναγκαίες για την άσκηση των εξουσιών και καθηκόντων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες στην Περιοχή.

3. Η Αρχή βασίζεται πάνω στην αρχή της κυρίαρχης ισότητας όλων των μελών της.

4. Όλα τα μέλη της Αρχής θα εκπληρώνουν με καλή πίστη τις αναλαμβανόμενες απ' αυτά υποχρεώσεις σύμφωνα με το Μέρος αυτό ώστε να διασφαλίζονται υπέρ όλων αυτών τα δικαιώματα και τα ωφέλη που προκύπτουν από την ιδιότητα του μέλους.

Άρθρο 158

Όργανα της Αρχής.

1. Με το παρόν καθιερώνονται, ως τα κύρια όργανα της Αρχής, η Συνέλευση, το Συμβούλιο και η Γραμματεία.

2. Με το παρόν καθιερύεται η Επιχείρηση, το όργανο μέσω του οποίου η Αρχή θα εκτελεί τα καθήκοντα που αναφέρονται στο Άρθρο 170, παράγραφος 1.

3. Δευτερεύοντα όργανα, ως ήθελον θεωρηθεί αναγκαία, δύνανται να καθιερώνονται σύμφωνα με το Μέρος αυτό.

4. Κάθε κύριο όργανο της Αρχής και η Επιχείρηση θα είναι υπεύθυνο με την άσκηση εκείνων των εξουσιών και καθηκόντων που χορηγούνται σ' αυτό. Κατά την άσκηση τέτοιων εξουσιών και καθηκόντων κάθε όργανο πρέπει να αποφεύγει να προβαίνει σ' οποιαδήποτε ενέργεια που μπορεί να θίξει ή παρακλύσει την άσκηση ειδικών εξουσιών και καθηκόντων που χορηγούνται σε άλλο όργανο.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Β. Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 159

Σύνθεση, διαδικασία και ψηφοφορία

1. Η Συνέλευση αποτελείται απ' όλα τα μέλη της Αρχής. Κάθε μέλος έχει ένα αντιπρόσωπο στη Συνέλευση, ο οποίος μπορεί να συνοδεύεται από αντικαταστάτες και συμβούλους.

2. Η Συνέλευση συνέρχεται σε τακτικές ετήσιες συνόδους και σε τέτοιες έκτακτες συνόδους ως θέλουν αποφασισθεί από τη Συνέλευση, ή θέλουν συγκληθεί από το Γενικό Γραμματέα **ύστερα από** αίτηση του Συμβουλίου ή της **πλειοψηφίας** των μελών της Αρχής.

3. Οι συνεδριάσεις διεξάγονται στην έδρα της Αρχής εκτός αν αποφασίζεται διαφορετικά από τη Συνέλευση.

4. Η Συνέλευση υιοθετεί τους διαδικαστικούς κανόνες αυτής. Κατά την έναρξη κάθε τακτικής συνόδου, αυτή εκλέγει τον Πρόεδρο και τέτοιους άλλους αξιωματούχους ως ήθελε **απαιτηθή**. Αυτοί θα κατέχουν το αξίωμα μέχρις ότου εκλεγούν νέος Πρόεδρος και άλλοι αξιωματούχοι κατά την επόμενη τακτική σύνοδο.

5. Η **πλειοψηφία** των μελών της Συνέλευσης συνιστά απαρτία.

6. Κάθε μέλος της Συνέλευσης έχει μια φήφο.

7. Αποφάσεις πάνω σε θέματα διαδικασίας, περιλαμβανομένων αποφάσεων για τη σύγκληση εκτάκτων συνόδων της Συνέλευσης, λαμβάνονται από την πλειοψηφία των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν.

8. Αποφάσεις πάνω σε θέματα ουσίας λαμβάνονται με πλειοψηφία δύο τρίτων των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, νοουμένου ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την **πλειοψηφία** των μελών που συμμετέχουν στη σύνοδο. Οσάκις προκύπτει ζήτημα κατά πόσο ένα θέμα είναι ουσίας ή όχι, το ζήτημα αυτό θα θεωρείται ότι είναι ουσίας εκτός αν αποφασίζεται διαφορετικά από την Συνέλευση με την πλειοψηφία που απαιτείται για αποφάσεις ουσίας.

9. Οσάκις θέμα ουσίας τίθεται σε ψηφοφορία για πρώτη φορά, ο Πρόεδρος μπορεί, και οφείλει, αν του ζητηθεί από το ένα πέμπτο τουλάχιστο των μελών της Συνέλευσης, να αναβάλει τη ψηφοφορία πάνω στο θέμα αυτό για περίοδο που δεν υπερβαίνει τις πέντε ημερολογιακές ημέρες. Ο κανόνας αυτός μπορεί να εφαρμόζεται μόνο μια φορά για κάθε θέμα, και δεν μπορεί να εφαρμόζεται έτσι ώστε να αναβάλλεται το θέμα πέρα από τη λήξη της συνόδου.

10. Με έγγραφη αίτηση απευθυνόμενη στον Πρόεδρο και υποστηριζόμενη τουλάχιστο από το ένα τέταρτο των μελών της Αρχής για λήψη συμβουλευτικής γνώμης ως προς το κατά πόσο μια πρόταση ενώπιον της Συνέλευσης για ένα ζήτημα συνάδει με τη Σύμβαση αυτή, η Συνέλευση θα ζητεί από το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας να δώσει συμβουλευτική γνώμη πάνω σ' αυτό και θα αναβάλλει την ψηφοφορία πάνω στην πρόταση αυτή εφόσον εκκρεμεί η λήψη της συμβουλευτικής γνώμης από το Τμήμα. Αν η συμβουλευτική γνώμη δεν ληφθεί πριν από την τελική εβδομάδα της συνόδου στην οποία ζητείται, η Συνέλευση αποφασίζει τότε θα συνέλθει για την ψηφοφορία πάνω στην αναβληθείσα πρόταση.

Άρθρο 160Εξουσίες και καθήκοντα

1. Η Συνέλευση, ως το μόνο όργανο της Αρχής που αποτελείται από όλα τα μέλη, θεωρείται το ανώτατο όργανο της Αρχής στο οποίο τα άλλα κύρια όργανα λογοδοτούν όπως ειδικά προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή. Η Συνέλευση έχει την εξουσία να καθορίζει τη γενική πολιτική σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις αυτής της Σύμβασης πάνω σ' οποιοδήποτε ζήτημα ή θέμα της αρμοδιότητας της αρχής.

2. Επιπρόσθετα, οι εξουσίες και καθήκοντα της Συνέλευσης είναι:

- (α) να εκλέγει τα μέλη του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 161.
- (β) να εκλέγει το Γενικό Γραμματέα μεταξύ των υποψηφίων που προτείνει το Συμβούλιο.
- (γ) να εκλέγει, κατόπιν εισήγησης του Συμβουλίου, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης και το Γενικό Διευθυντή της Επιχείρησης.
- (δ) να καθιερώνει τέτοια επικουρικά όργανα τα οποία θέλει θεωρεί αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με το Μέρος αυτό. Στη σύνθεση των επικουρικών αυτών οργάνων πρέπει να λαμβάνεται προσεκτικώς υπόψη η αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής και τα ειδικά συμφέροντα και η ανάγκη για μέλη προσοντούχα και ικανά στα σχετικά θέματα που χειρίζονται τα όργανα αυτά.
- (ε) να καθορίζει τις εισφορές των μελών στο διαχειριστικό προϋπολογισμό της Αρχής σύμφωνα με μια συμφωνημένη κλίμακα εκτίμησης βασισμένη στην κλίμακα που χρησιμοποιείται για τον τακτικό προϋπολογισμό των Ηνωμένων Εθνών μέχρις ότου η Αρχή αποκτήσει επαρκές εισόδημα από άλλες πηγές για να αντιμετωπίζει τα διαχειριστικά της έξοδα.
- (ς)(ι) να μελετά και εγκρίνει, κατόπιν εισήγησης του Συμβουλίου, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για τη δίκαιη κατανομή των χρηματοδοτικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων

που προκύπτουν από δραστηριότητες στην Περιοχή και από πληρωμές και εισφορές που γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 82, λαμβάνοντας ειδικά υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες αναπτυσσομένων Κρατών και λαών που δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία ή άλλο αυτόνομο καθεστώς. Αν η Συνέλευση δεν εγκρίνει τις εισηγήσεις του Συμβουλίου, η Συνέλευση επιστρέφει αυτές στο Συμβούλιο για επανεξέταση υπό το φως των απόψεων που εκφράστηκαν από τη Συνέλευση.

- (ιι) να μελετά και εγκρίνει τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις αυτών, που υιοθετήθηκαν προσωρινά από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 162, παράγραφος 2(0)(ιι). Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες αυτές θα αφορούν στην αναζήτηση κοιτασμάτων, εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην Περιοχή, στην οικονομική διεύθυνση και εσωτερική διαχείριση της Αρχής, κα, με εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης, να μεταφέρει κεφάλαια από την Επιχείρηση στην Αρχή.
- (η) να αποφασίζει για τη δίκαιη κατανομή των χρηματοδοτικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προκύπτουν από δραστηριότητες στην Περιοχή, σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.
- (θ) να μελετά και εγκρίνει τον προτεινόμενο ετήσιο προϋπολογισμό της Αρχής, που υποβάλλεται από το Συμβούλιο.
- (ι) να εξετάζει περιοδικές εκθέσεις από το Συμβούλιο και την Επιχείρηση και ειδικές εκθέσεις που ζητούνται από το Συμβούλιο ή απ' οποιονδήποτε άλλο όργανο της Αρχής.
- (κ) να εγκαινιάζει μελέτες και να προβαίνει σε εισηγήσεις με σκοπό την προώθηση διεθνούς συνεργασίας αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή και την ενδάρτυση της προοδευτικής ανάπτυξης του διεθνούς δικαίου πάνω σ' αυτά και την κωδικοποίηση αυτού.
- (λ) να μελετά προβλήματα γενικής φύσης σε σχέση με δραστηριότητες στην Περιοχή που προκύπτουν ιδιαίτερα

σε αναπτυσσόμενα Κράτη, καθώς επίσης τα σχετικά με δραστηριότητες Κρατών προβλήματα στην Περιοχή τα οποία οφείλονται στη γεωγραφική θέση τους, ιδιαίτερα των περικλειστων και γεωγραφικά μειονεκτικών Κρατών.

- (μ) να καθιερώνει, με εισήγηση του Συμβουλίου, βάσει συμβουλής από την Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού, σύστημα αποζημιώσεως ή άλλων μέτρων οικονομικής ρυθμιστικής βοήθειας ως προβλέπεται στο άρθρο 151, παράγραφος 10.
- (ν) να αναστέλλει την άσκηση δικαιωμάτων και προνομίων των μελών δυνάμει του άρθρου 185.
- (ξ) να συζητά κάθε ζήτημα ή θέμα της αρμοδιότητας της Αρχής και να αποφασίζει ως προς το ποιο όργανο της Αρχής θα χειρισθεί τέτοιο ζήτημα ή θέμα το οποίο δεν ανατίθεται ειδικά σε συγκεκριμένο όργανο, σύμφωνα με την κατανομή εξουσιών και καθηκόντων μεταξύ των οργάνων της Αρχής.

ΥΠΟΤΗΜΑ Γ. ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Άρθρο 161

Σύνθεση, διαδικασία και ψηφοφορία

1. Το Συμβούλιο αποτελείται από 36 μέλη της Αρχής που εκλέγονται από τη Συνέλευση κατά την ακόλουθη σειρά:

- (α) τέσσερα μέλη μεταξύ εκείνων των Κρατών Μερών τα οποία, κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών για τα οποία υπάρχουν στατιστικές, έχουν είτε καταναλώσει περισσότερο του 2 τοις εκατό της ολικής παγκόσμιας κατανάλωσης είτε είχαν καθαρές εισαγωγές περισσότερες του 2 τοις εκατό των ολικών παγκόσμιων εισαγωγών εμπορευμάτων που παράγονται από τις κατηγορίες ορυκτών που προέρχονται από την Περιοχή, και οπωσδήποτε ένα Κράτος από την Ανατολική Ευρωπαϊκή (Σοσιαλιστική) περιοχή, καθώς και το Κράτος που έχει τη μεγαλύτερη κατανάλωση.
- (β) τέσσερα μέλη μεταξύ των οκτώ Κρατών Μερών τα οποία έχουν τις μεγαλύτερες επενδύσεις στην προπαρασκευή και διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή, είτε άμεσα είτε μέσω υπηκόων τους, περιλαμβανομένου τουλάχιστο ενός Κράτους από την Ανατολική Ευρωπαϊκή (Σοσιαλιστική) περιοχή.

- (γ) τέσσερα μέλη μεταξύ εκείνων των Κρατών-Μερών τα οποία, με βάση την παραγωγή σε περιοχές κάτω από τη δικαιοδοσία τους, είναι μεγάλοι καθαροί εξαγωγείς των κατηγοριών ορυκτών που προέρχονται από την Περιοχή, περιλαμβανομένων τουλάχιστον δύο αναπτυσσομένων Κρατών των οποίων οι εξαγωγές τέτοιων ορυκτών έχουν ουσιαστική επίδραση στις οικονομίες τους.
- (δ) έξι μέλη μεταξύ των αναπτυσσομένων Κρατών Μερών, τα οποία αντιπροσωπεύουν ειδικά συμφέροντα. Τα ειδικά αυτά συμφέροντα περιλαμβάνουν τα συμφέροντα εκείνα των Κρατών με μεγάλους πληθυσμούς, των Κρατών τα οποία είναι περικλειστά ή μειονεκτικά γεωγραφικά, των Κρατών τα οποία είναι μεγάλοι εισαγωγείς των κατηγοριών ορυκτών που προέρχονται από την Περιοχή, των Κρατών τα οποία είναι πιθανοί παραγωγοί τέτοιων ορυκτών, και Κρατών λιγότερο αναπτυγμένων.
- (ε) δεκαοκτώ μελών εκλεγόμενων σύμφωνα με την αρχή της διασφάλισης δίκαιης γεωγραφικής κατανομής των εδρών στο Συμβούλιο ως σύνολο, νοουμένου ότι κάθε γεωγραφική περιοχή θα έχει τουλάχιστο ένα μέλος που εκλέγεται δυνάμει της παραγράφου αυτής. Για το σκοπό αυτό, οι γεωγραφικές περιοχές θα είναι Αφρική, Ασία, Ανατολική Ευρωπαϊκή (Σοσιαλιστική), Λατινική Αμερική και Δυτική Ευρωπαϊκή και Άλλες.

2. Κατά την εκλογή των μελών του Συμβουλίου σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Συνέλευση θα διασφαλίζει ότι:

- (α) περικλειστά και γεωγραφικά μειονεκτικά Κράτη εκπροσωπούνται σε βαθμό που είναι λογικά ανάλογος προς την εκπροσώπησή τους στη Συνέλευση.
- (β) παράκτια Κράτη, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα Κράτη, τα οποία δεν έχουν τα προσόντα δυνάμει της παραγράφου 1(α), (β) (γ) ή (δ) εκπροσωπούνται σε βαθμό που είναι λογικά ανάλογος προς την εκπροσώπησή τους στη Συνέλευση.
- (γ) κάθε ομάδα Κρατών-Μερών που εκπροσωπούνται στο Συμβούλιο εκπροσωπείται από εκείνα τα μέλη, αν υπάρχουν, τα οποία υποδεικνύονται από την ομάδα αυτή.

3. Οι εκλογές διενεργούνται σε τακτικές συνόδους της Συνέλευσης. Κάθε μέλος του Συμβουλίου εκλέγεται για τέσσερα έτη. Κατά την πρώτη, όμως, εκλογή η θητεία του ημίσεως των

μελών της κάθε ομάδας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θα είναι δυο έτη.

4. Τα μέλη του Συμβουλίου είναι επανεκλέξιμα, αλλά πρέπει να λαμβάνεται προσηκόντως υπόψη το επιθυμητό της εναλλαγής των μελών.

5. Το Συμβούλιο εργάζεται στην έδρα της Αρχής, και θα συνέρχεται τόσο συχνά όσο απαιτούν οι εργασίες της Αρχής, αλλά όχι λιγότερο από τρεις φορές κάθε έτος.

6. Η **πλειοψηφία** των μελών του Συμβουλίου συνιστά απαρτία.

7. Κάθε μέλος του Συμβουλίου έχει μια φήφο.

8. (α) Αποφάσεις πάνω σε θέματα διαδικασίας λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν.

(β) Αποφάσεις πάνω σε θέματα ουσίας που προκύπτουν δυνάμει των ακόλουθων διατάξεων λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, νοουμένου ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την **πλειοψηφία** των μελών του Συμβουλίου: άρθρο 162, παράγραφος 2, υποπαράγραφοι (ζ), (η), (θ), (ι), (ξ), (π), (χ) και άρθρο 191.

(γ) Αποφάσεις πάνω σε θέματα ουσίας που προκύπτουν δυνάμει των ακόλουθων διατάξεων λαμβάνονται με πλειοψηφία των τριών τετάρτων των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, νοουμένου ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την **πλειοψηφία** των μελών του Συμβουλίου: άρθρο 162, παράγραφος 1, άρθρο 162, παράγραφος 2, υποπαράγραφοι (α), (β), (γ), (δ), (ε), (κ), (ρ), (σ), (τ), (φ) σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης του εργολάβου ή του εγγυητή, (θ) νοουμένου ότι διαταγές που εκδίδονται δυνάμει αυτής μπορεί να είναι δεσμευτικές για όχι περισσότερες από 30 ημέρες εκτός αν επιβεβαιωθούν με απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (δ) άρθρο 162, παράγραφος 2, υποπαράγραφοι (ω), (αα), (ββ) άρθρο 163, παράγραφος 2, άρθρο 174 παράγραφος 3, Παράρτημα IV, άρθρο 11.

- (δ) Αποφάσεις πάνω σε θέματα ουσίας που προκύπτουν δυνάμει των ακόλουθων διατάξεων λαμβάνονται με ομοφωνία: άρθρο 162 παράγραφος 2(ν) και (ο) υιοθέτηση τροποποιήσεων του Μέρους XI.
- (ε) Για τους σκοπούς των υποπαραγράφων (δ), (ζ) και (η), "ομοφωνία" σημαίνει την έλλειψη οποιασδήποτε τοπικής ένστασης. Μέσα σε 14 ημέρες από της υποβολής μιας πρότασης στο Συμβούλιο, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου θέλει αποφασίζει κατά πόσο υπάρχει τοπική ένσταση στη υιοθέτηση της πρότασης. Αν ο Πρόεδρος αποφασίσει ότι υπάρχει τέτοια ένσταση, ο Πρόεδρος θέλει συστήσει και συγκαλέσει, μέσα σε τρεις ημέρες από την απόφαση του αυτή, μια επιτροπή συμβιβασμού αποτελούμενη από ό,τι περισσότερα από εννέα μέλη του Συμβουλίου, υπό την προεδρία του Προέδρου, με σκοπό τον συμβιβασμό των διαφορών και διατύπωσης μιας πρότασης που μπορεί να υιοθετηθεί με ομοφωνία. Η επιτροπή θέλει εργασθεί γρήγορα και θέλει αναφέρει στο Συμβούλιο μέσα σε 14 ημέρες από της σύστασης του. Αν η επιτροπή αδυνατεί να εισηγήσει πρόταση που μπορεί να υιοθετηθεί με ομοφωνία, αυτή θέλει εκθέσει στην αναφορά της τους λόγους για τους οποίους δεν γίνεται δεκτή η πρόταση.
- (ζ) Αποφάσεις πάνω σε θέματα που δεν περιλήφθηκαν πιο πάνω και που το Συμβούλιο έχει εξουσία να λαμβάνει δυνάμει των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής ή άλλως πως, λαμβάνονται σύμφωνα με τις υποπαραγράφους αυτής της παραγράφου που καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες ή, αν δεν καθορίζονται εκεί, τότε σύμφωνα με την υποπαραγραφο που αποφασίζεται από το Συμβούλιο εκ των προτέρων, αν είναι δυνατό, με ομοφωνία.
- (η) Οσάκις προκύπτει θέμα κατά πόσο ένα ζήτημα εμπίπτει στην υποπαραγραφο (α), (β) (γ) ή (δ), το ζήτημα αυτό θα θεωρείται ότι εμπίπτει στην υποπαραγραφο που απαιτεί τη μεγαλύτερη κλεισθηφία ή την ομοφωνία ανάλογα με την περίπτωση, εκτός αν αποφασισθεί διαφορετικά από το Συμβούλιο με την ειρημένη κλεισθηφία ή ομοφωνία.

9. Το Συμβούλιο θέλει καθιερώσει διαδικασία με την οποία ένα μέλος της Αρχής μη εκπροσωπούμενο στο Συμβούλιο μπορεί να

αποστέλλει αντιπρόσωπο για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση του Συμβουλίου όταν υποβάλλεται αίτηση από το μέλος αυτό, ή όταν μελετάται ένα θέμα που επηρεάζει ιδιαίτερα αυτό. Ο αντιπρόσωπος αυτός δικαιούται να συμμετέχει στις συζητήσεις, αλλ' όχι και στη ψηφοφορία.

Άρθρο 162

Εξουσίες και καθήκοντα

1. Το Συμβούλιο είναι το εκτελεστικό όργανο της Αρχής. Το Συμβούλιο έχει την εξουσία να καθορίζει, σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή και την καθορισθείσα από τη Συνέλευση γενική πολιτική, την ειδική πολιτική που θα επιδιώκεται από την Αρχή για οποιοδήποτε θέμα ή ζήτημα της αρμοδιότητας της Αρχής.

2. Επιπρόσθετα, το Συμβούλιο θέλει:

- (α) εποπτεύει και συντονίζει την υλοποίηση των διατάξεων του Μέρους αυτού σε όλα τα θέματα και ζητήματα της αρμοδιότητας της Αρχής και επισύρει την προσοχή της Συνέλευσης σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης·
- (β) προτείνει στη Συνέλευση υποψήφιους για την εκλογή του Γενικού Γραμματέα·
- (γ) εισηγείται στη Συνέλευση υποψήφιους για την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης και του Γενικού Διευθυντή της Επιχείρησης·
- (δ) καθιερώνει, όπως κρίνει κατάλληλο, και λαμβάνοντας υπόψη την οικονομία και απόδοση, τέτοια επικουρικά όργανα όπως θεωρεί αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με το Μέρος αυτό. Στη σύνθεση επικουρικών οργάνων, πρέπει να δίδεται έμφαση στην ανάγκη για προσοντούχα και ικανά μέλη σε σχετικά τεχνικά θέματα που χειρίζονται τα όργανα αυτά, νοουμένου ότι θα δίδεται η πρέπουσα σημασία στην αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής και στα ειδικά συμφέροντα·
- (ε) υιοθετεί τους κανόνες διαδικασίας του περιλαμβανομένης της μεθόδου εκλογής του προέδρου του·
- (ς) συνάπτει συμφωνίες με τα Ηνωμένα Έθνη ή άλλους διεθνείς οργανισμούς για λογαριασμό της Αρχής και

σύμφωνα με την αρμοδιότητά του, υπό την επιφύλαξη έγκρισης της Συνέλευσης.

- (η) μελετά τις εκθέσεις της Επιχείρησης και διαβιβάζει αυτές στη Συνέλευση με τις εισηγήσεις του.
- (θ) παρουσιάζει στη Συνέλευση ετήσιες εκθέσεις και τέτοιες ειδικές εκθέσεις ως η Συνέλευση ήθελε ζητήσει.
- (ι) εκδίδει εντολές προς την Επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 170.
- (κ) εγκρίνει προγράμματα εργασίας σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 6. Το Συμβούλιο θέλει επιλαμβάνεται του κάθε προγράμματος εργασίας μέσα σε 60 ημέρες από της υποβολής του από τη Νομική και Τεχνική Επιτροπή σε σύνοδο του Συμβουλίου σύμφωνα με τις ακόλουθες διαδικασίες:
 - (ι) αν η επιτροπή εισηγείται την έγκριση ενός προγράμματος εργασίας, αυτό θα θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο αν κανένα μέλος του Συμβουλίου δεν υποβάλει γραπτώς στον Πρόεδρο μέσα σε 14 μέρες συγκεκριμένη ένσταση, ισχυριζόμενο μη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του Παραρτήματος III, άρθρο 6. Αν υποβληθεί ένσταση, η διαδικασία συμβιβασμού που προβλέπεται στο άρθρο 161, παράγραφος 8(ε) θέλει τυγχάνει εφαρμογής. Αν στο τέλος της διαδικασίας συμβιβασμού διατηρείται ακόμη η ένσταση, το πρόγραμμα εργασίας θα θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο εκτός αν το Συμβούλιο απορρίψει αυτό με ομοφωνία των μελών του εξαιρουμένου του Κράτους ή των Κρατών που υποβάλλουν την αίτηση ή που υποστηρίζουν τον αιτητή.
 - (ii) αν η Επιτροπή εισηγείται την απόρριψη προγράμματος εργασίας ή δεν υποβάλλει καμιά εισήγηση, το Συμβούλιο μπορεί να εγκρίνει το πρόγραμμα εργασίας με πλειοψηφία των τριών τετάρτων των μελών που παρευρίσκονται και φημίζου, νοουμένου ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών που συμμετέχουν στη σύνοδο.

- (λ) εγκρίνει προγράμματα εργασίας που υποβάλλει η Επιχείρηση σύμφωνα με το Παράρτημα IV, άρθρο 12, εφαρμόζοντας, τηρουμένων των αναλογιών, τις διαδικασίες που προβλέπει η παράγραφος (κ).
- (μ) ασκεί έλεγχο στις δραστηριότητες στην Περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 4, και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.
- (ν) λαμβάνει, κατόπιν εισήγησης της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού, τα αναγκαία και κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 150, υποπαράγραφο (η), για να προσφέρει προστασία κατά των επιζημιών οικονομικών συνεπειών που καθορίζονται σ' αυτή.
- (ξ) εισηγείται στη Συνέλευση, με βάση συμβουλή από την Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού, σύστημα αποζημίωσης ή άλλα μέτρα οικονομικής ρυθμιστικής βοήθειας, ως προβλέπεται στο άρθρο 151, παράγραφος 10.
- (ο) (ι) εισηγείται στη Συνέλευση κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για τη δίκαιη κατανομή των κρηματοδοτικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προκύπτουν από δραστηριότητες στην Περιοχή και των κληρωμών και εισφορών που γίνονται δυνάμει του άρθρου 82, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων Κρατών και λαών που δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία ή άλλο αυτόνομο καθεστώς.
- (ιι) υιοθετεί και εφαρμόζει προσωρινά, εκκρεμούσης έγκρισης από τη Συνέλευση, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, καθώς και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις αυτών, λαμβάνοντας υπόψη τις εισηγήσεις της Νομικής και Τεχνικής Επιτροπής ή άλλου ενδιαφερόμενου επίκουρικού οργάνου. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες αυτές θα αφορούν στην αναζήτηση κοιτασμάτων, εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην Περιοχή και στην οικονομική διεύθυνση και εσωτερική διαχείριση της Αρχής. Προτεραιότητα θα δίδεται στην υιοθέτηση κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κορυφών. Κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες

για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση οποιουδήποτε πόρου, εκτός από πολυμεταλλικούς κονδύλους θα υιοθετηθούν μέσα σε τρία χρόνια από της ημερομηνίας υποβολής αίτησης στην Αρχή από τα οποιοδήποτε από τα μέλη της για υιοθέτηση τέτοιων κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών αναφορικά με τέτοιους πόρους. Όλοι οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες θα παραμένουν σε ισχύ πάνω σε προσωρινή βάση μέχρις ότου εγκριθούν από τη Συνέλευση ή μέχρις ότου τροποποιηθούν από το Συμβούλιο υπό το φως οποιωνδήποτε απόψεων που εκφράστηκαν από τη Συνέλευση.

- (π) αναθεωρεί την εισπραξη όλων των πληρωμών που θα γίνουν από ή προς την Αρχή σε σχέση με εργασίες κατ' εφαρμογήν του Μέρους αυτού.
- (ρ) προβαίνει στην επιλογή μεταξύ των αιτητών για άδειες παραγωγής σύμφωνα με το Παραρτήμα ΙΙΙ, άρθρο 7, όταν η επιλογή αυτή απαιτείται από τη διάταξη εκείνη.
- (σ) υποβάλλει τον προτεινόμενο ετήσιο προϋπολογισμό της Αρχής στη Συνέλευση για έγκριση.
- (τ) προβαίνει σε εισηγήσεις στη Συνέλευση αναφορικά με την πολιτική πάνω σ' οποιοδήποτε ζήτημα ή θέμα της αρμοδιότητας της Αρχής.
- (υ) προβαίνει σε εισηγήσεις στη Συνέλευση για την αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων και προνομίων των μελών, σύμφωνα με το άρθρο 185.
- (φ) κινεί διαδικασίες εκ μέρους της Αρχής ενώπιον του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης.
- (χ) γνωστοποιεί στη Συνέλευση την απόφαση του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού σε διαδικασίες που κινήθηκαν δυνάμει της υποπαραγράφου (φ), και προβαίνει σε εισηγήσεις που ήθελε θεωρεί κατάλληλες αναφορικά με τα ληπτέα μέτρα.
- (ψ) εκδίδει επείγουσες διαταγές, οι οποίες μπορούν να περιλαμβάνουν διαταγές για την αναστολή ή ρύθμιση των εργασιών, για πρόληψη σοβαρής βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχεται από δραστηριότητες στην περιοχή.

- (ω) απορρίπτει περιοχές για εκμετάλλευση από εργολάβους ή την επιχείρηση σε περιπτώσεις όπου ουσιαστική μαρτυρία καταδεικνύει κίνδυνο σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον.
- (αα) καθιερώνει επικουρικό όργανο για την επεξεργασία προσχεδίου οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών αναφορικά με:
- (ι) την οικονομική διαχείριση σύμφωνα με τα άρθρα 171 μέχρι 175 και
- (ιι) οικονομικές διευθετήσεις σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ άρθρο 13 και άρθρο 17, παράγραφος 1(γ).
- (ββ) καθιερώνει κατάλληλους μηχανισμούς για τη διεύθυνση και εποπτεία προσωπικού από επιθεωρητές οι οποίοι θα επιθεωρούν δραστηριότητες στην Περιοχή με σκοπό να διαπιστώνουν κατά πόσο τηρείται το Μέρος αυτό, οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής, και οι όροι και προϋποθέσεις οποιουδήποτε συμβολαίου με την Αρχή.

Άρθρο 163

Όργανα του Συμβουλίου

1. Με το παρόν καθιερώνονται τα ακόλουθα όργανα του **Συμβουλίου**

(α) Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού.

(β) Νομική και Τεχνική Επιτροπή.

2. Η κάθε Επιτροπή αποτελείται από 15 μέλη, εκλεγόμενα από το Συμβούλιο μεταξύ των υποψηφίων που υποδεικνύουν τα Κράτη Μέλη. Όμως, αν παρίσταται ανάγκη, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να αυξήσει τον αριθμό μελών οποιασδήποτε Επιτροπής λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την οικονομία και αποδοτικότητά της.

3. Τα μέλη μιας Επιτροπής πρέπει να έχουν κατάλληλα προσόντα στον τομέα αρμοδιότητας της Επιτροπής αυτής. Τα Κράτη-Μέλη θα υποδεικνύουν υποψήφιους φηλών επιπέδων ικανότητας και ακεραιότητας, που να έχουν προσόντα στους σχετικούς τομείς ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων της Επιτροπής.

4. Στην εκλογή μελών των Επιτροπών, πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ανάγκη για δίκαιη γεωγραφική κατανομή και η εκπροσώπηση ειδικών συμφερόντων.

5. Κανένα Κράτος-Μέρος δεν μπορεί να υποδείξει περισσότερους από ένα υποψήφιο για την ίδια Επιτροπή. Κανένα πρόσωπο δεν θα εκλέγεται να υπηρετήσει σε περισσότερες από μια Επιτροπές.

6. Τα μέλη των Επιτροπών θα κατέχουν το αξίωμα για περίοδο πέντε ετών. Αυτό είναι επανειλημμένο για **πενταετή περίοδο**.

7. Σε περίπτωση θανάτου, ανικανότητας ή παραίτησης μέλους μιας Επιτροπής πριν από τη λήξη της θητείας του, το Συμβούλιο θα εκλέγει για την υπόλοιπη θητεία, ένα μέλος από την ίδια γεωγραφική περιοχή ή περιοχή συμφερόντος.

8. Τα μέλη των Επιτροπών δεν πρέπει να έχουν οικονομικό συμφέρον σ' οποιαδήποτε δραστηριότητα σχετική με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην Περιοχή. Επιφυλασσομένων των ευθυνών τους έναντι των Επιτροπών στις οποίες υπηρετούν, αυτά οφείλουν να μην αποκαλύπτουν, ακόμη και μετά τη λήξη των καθηκόντων τους, οποιαδήποτε βιομηχανικό μυστικό, ιδιότητα στοιχεία που μεταβιβάστηκαν στην Αρχή σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ, άρθρο 14, ή οποιαδήποτε άλλη εμπιστευτική πληροφορία που περιέχεται σε γνώση τους λόγω των καθηκόντων τους προς την Αρχή.

9. Κάθε Επιτροπή θα ασκεί τα καθήκοντά της σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες που μπορεί να υιοθετεί το Συμβούλιο.

10. Κάθε Επιτροπή θέλει διαμορφώνει και υποβάλλει στο Συμβούλιο για έγκριση τέτοιους κανόνες και κανονισμούς που είναι αναγκαίοι για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων της Επιτροπής.

11. Η διαδικασία λήψης αποφάσεων των Επιτροπών θέλει καθορίζεται με κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής. Εισηγήσεις στο Συμβούλιο πρέπει, όπου είναι αναγκαίο, να συνοδεύονται με περίληψη των διαφορών γνώμης στην Επιτροπή.

12. Κάθε Επιτροπή συνήθως εργάζεται στην έδρα της Αρχής και συνέρχεται τόσο συχνά όσο απαιτεί η αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων της.

13. Στην άσκηση των καθηκόντων της, κάθε Επιτροπή μπορεί, όταν θεωρεί κατάλληλο, να διαβουλευέται με οποιαδήποτε άλλη επιτροπή, οποιοδήποτε αρμόδιο όργανο των Ηνωμένων Εθνών ή των ειδικευμένων οργανώσεων τους ή οποιοσδήποτε διεθνείς οργανισμούς που έχουν αρμοδιότητα στο αντικείμενο τέτοιας διαβούλευσης.

Άρθρο 164

Η Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού

1. Τα μέλη της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού πρέπει να έχουν κατάλληλα προσόντα όπως είναι τα σχετικά με την μεταλλευτική εκμετάλλευση, τη διεύθυνση δραστηριοτήτων σχετικών με τους ορυκτούς πόρους, το διεθνές εμπόριο ή τη διεθνή πολιτική οικονομία. Το Συμβούλιο θα προσπαθεί να διασφαλίζει ότι τα μέλη της Επιτροπής αντανακλούν όλα τα κατάλληλα προσόντα. Η Επιτροπή θα περιλαμβάνει τουλάχιστο δύο μέλη από αναπτυσσόμενα Κράτη των οποίων οι εξαγωγές των κατηγοριών ορυκτών που προέρχονται από την Περιοχή έχουν σημαντική επίδραση στις οικονομίες τους.

2. Η Επιτροπή θέλει:

- (α) προτείνει, κατόπιν αίτησης του Συμβουλίου, μέτρα για υλοποίηση αποφάσεων που αφορούν σε δραστηριότητες στην Περιοχή και που έχουν ληφθεί σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή·
- (β) αναθεωρεί τις τάσεις και τους παράγοντες που επηρεάζουν την προσφορά, τη ζήτηση και τις τιμές των υλών που μπορεί να προέλθουν από την Περιοχή, έχοντας υπόψη τα συμφέροντα τόσο των εισαγωγικών όσο και εξαγωγικών χωρών, και ιδιαίτερα των αναπτυσσομένων Κρατών μεταξύ αυτών·
- (γ) εξετάζει κάθε κατάσταση που πιθανό να οδηγήσει στις δυσμενείς επιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 150, υποπαράγραφος (θ), την προσοχή της οποίας επέσυρε το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος ή Κράτη Μέρη, και προβαίνει σε κατάλληλες εισηγήσεις στο Συμβούλιο·
- (δ) προτείνει στο Συμβούλιο για υποβολή στη Συνέλευση, όπως προβλέπει το άρθρο 151, παράγραφος 10, σύστημα αποζημίωσης ή άλλα μέτρα οικονομικής ρυθμιστικής βοήθειας για αναπτυσσόμενα Κράτη που υφίστανται δυσμενείς επιπτώσεις που προκλήθηκαν από δραστηριότητες στην Περιοχή. Η Επιτροπή θέλει προβαίνει σε εισηγήσεις στο

Συμβούλιο που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του συστήματος ή άλλων μέτρων που υιοθετήθηκαν από τη Συνέλευση σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Άρθρο 165

Η Νομική και Τεχνική Επιτροπή

1. Τα μέλη της Νομικής και Τεχνικής Επιτροπής πρέπει να έχουν κατάλληλα προσόντα όπως είναι τα σχετικά με την εκμετάλλευση και την επεξεργασία ορυκτών πόρων, την ωκεανολογία, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος ή τα οικονομικά και νομικά θέματα τα σχετικά με την ωκεάνια μεταλλευτική εκμετάλλευση και συναφείς τομείς εμπειρίας. Το Συμβούλιο θα προσπαθεί να διασφαλίζει ότι τα μέλη της Επιτροπής αντινακλούν όλα τα κατάλληλα προσόντα.

2. Η Επιτροπή θέλει:

- (α) προβαίνει σε εισηγήσεις, κατόπιν αίτησης του Συμβουλίου αναφορικά με την άσκηση των καθηκόντων της Αρχής.
- (β) μελετά τα τυπικά γραφικά προγράμματα εργασίας για δραστηριότητες στην Περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3, και υποβάλλει κατάλληλες εισηγήσεις στο Συμβούλιο. Η Επιτροπή θέλει βασίζει τις εισηγήσεις της αποκλειστικά στους λόγους που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ και αναφέρεται κλήρωσ στο Συμβούλιο σχετικά με αυτούς.
- (γ) εφοικτεύει, κατόπιν αίτησης του Συμβουλίου, δραστηριότητες στην Περιοχή, όπου κρίνεται κατάλληλο, με διαβουλεύσεις και συνεργασία με οποιοδήποτε φορέα που διεξάγει τέτοιες δραστηριότητες ή ενδιαφερόμενο Κράτος ή Κράτη και αναφέρει στο Συμβούλιο.
- (δ) καταρτίζει εκτιμήσεις των περιβαλλοντολογικών επιπτώσεων δραστηριοτήτων στην Περιοχή.
- (ε) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις αναγνωρισμένων εμπειρογνομόνων στον τομέα αυτό.
- (ζ) διαμορφώνει και υποβάλλει στο Συμβούλιο τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 162 παράγραφο 2(ο), λαμβάνοντας υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες, περιλαμβανομένων εκτιμήσεων των περιβαλλοντολογικών επιπτώσεων δραστηριοτήτων στην Περιοχή.

- (η) διατηρεί τέτοιους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες υπό συνεχή παρακολούθηση και εισηγείται στο Συμβούλιο από καιρό σε καιρό τέτοιες τροποποιήσεις αυτών τις οποίες ήθελε θεωρήσει αναγκαίες ή επιθημητές
- (θ) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο αναφορικά με την καθιέρωση προγράμματος παρακολούθησης για την παρατήρηση, μέτρηση, εκτίμηση και ανάλυση, με αναγνωρισμένες επιστημονικές μεθόδους, πάνω σε τακτική βάση, των κινδύνων ή συνεπειών της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχονται από δραστηριότητες στην Περιοχή, διασφαλίζει ότι οι υφιστάμενοι κανονισμοί είναι επαρκείς και τηρούνται και συντονίζει την υλοποίηση του προγράμματος παρακολούθησης που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο
- (ι) εισηγείται στο Συμβούλιο την κίνηση διαδικασίας εκ μέρους της Αρχής ενώπιον του Τμήματος Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού, σύμφωνα με το Μέρος αυτό και τα σχετικά Παραρτήματα λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα το άρθρο 187
- (κ) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο αναφορικά με τα ληπτέα μέτρα, κατόπιν απόφασης του Τμήματος Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού σε διαδικασία που κινήθηκε σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ι)
- (λ) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο για την έκδοση επείγουσών διαταγών, οι οποίες μπορούν να περιλαμβάνουν διαταγές για την αναστολή ή ρύθμιση των εργασιών, με σκοπό την αποτροπή σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον που προέρχεται από δραστηριότητες στην Περιοχή. Οι εισηγήσεις αυτές θα εξετάζονται από το Συμβούλιο κατά σειρά προτεραιότητας
- (μ) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο για απόρριψη περιοχών εκμετάλλευσης από εργολάβους ή την Επιχείρηση σε περιπτώσεις όπου ουσιαστική μαρτυρία καταδεικνύει τον κίνδυνο σοβαρής βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος
- (ν) προβαίνει σε εισηγήσεις στο Συμβούλιο αναφορικά με τη διεύθυνση και εποπτεία του προσωπικού επιθεωρητών οι οποίοι θα επιθεωρούν δραστηριότητες στην Περιοχή για διαπίστωση κατά πόσο τηρούνται οι διατάξεις του Μέρους αυτού, των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής, καθώς και οι όροι και προθέσεις οποιουδήποτε συμβολαίου με την Αρχή

(ε) υπολογίζει το ανώτατο όριο παραγωγής και εκδίδει άδειες παραγωγής εκ μέρους της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 151, παράγραφοι 2 μέχρι 7, κατόπιν οποιασδήποτε αναγκαίας επιλογής μεταξύ αιτητών για άδειες παραγωγής από το Συμβούλιο, σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ, άρθρο 7.

3. Τα μέλη της Επιτροπής θα συνοδεύονται, κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου Κράτους-Μέρους ή άλλου μέρους, από αντιπρόσωπο του ειρημένου ενδιαφερόμενου Κράτους-Μέρους ή άλλου μέρους όταν εκτελούν το καθήκον εποπτείας και επιθεώρησης.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Δ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Άρθρο 166

Η Γραμματεία

1. Η Γραμματεία της Αρχής αποτελείται από το Γενικό Γραμματέα και τέτοιο προσωπικό όπως θέλει απαιτεί η Αρχή.

2. Ο Γενικός Γραμματέας εκλέγεται για μια τετραετία από τη Συνέλευση μεταξύ των υποψηφίων που προτείνει το Συμβούλιο και είναι επανεκλέξιμος.

3. Ο Γενικός Γραμματέας είναι ο πρώτος διοικητικός αξιωματούχος της Αρχής, και ενεργεί με την ιδιότητα αυτή σε όλες τις συνεδριάσεις της Συνέλευσης, του Συμβουλίου και οποιουδήποτε επικουρικού οργάνου, και εκτελεί τέτοια άλλα διοικητικά καθήκοντα τα οποία ανατίθενται στο Γενικό Γραμματέα από τα όργανα αυτά.

4. Ο Γενικός Γραμματέας καταρτίζει ετήσια έκθεση προς τη Συνέλευση για τις εργασίες της Αρχής.

Άρθρο 167

Το προσωπικό της Αρχής

1. Το προσωπικό της Αρχής αποτελείται από τέτοιο προσωπικό επιστημονικό και τεχνικό προσωπικό όπως θέλει απαιτείται για την εκπλήρωση των διοικητικών καθηκόντων της Αρχής.

2. Το κύριο κριτήριο στην πρόσληψη και απασχόληση του προσωπικού και στον καθορισμό των όρων υπηρεσίας αυτού είναι η ανάγκη διασφάλισης υψηλών επιπέδων αποδοτικότητας, ικανότητας και ακεραιότητας. Τηρουμένου του κριτηρίου αυτού, πρέπει να λαμβάνεται προσηκόντως υπόψη η σημασία πρόσληψης του προσωπικού με όσο το δυνατό πιο ευρεία γεωγραφική βάση.

3. Το προσωπικό διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα. Οι όροι και προϋποθέσεις με τους οποίους διορίζεται, αμαίβεται και απολύεται πρέπει να συνάδουν με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

Άρθρο 168

Διεθνής χαρακτήρας της Γραμματείας

1. Στην εκτέλεση των καθηκόντων τους ο Γενικός Γραμματέας και το προσωπικό δεν πρέπει να επιζητούν ή λαμβάνουν οδηγίες απ' οποιαδήποτε κυβέρνηση ή άλλη πηγή ξένη προς την Αρχή. Αυτοί πρέπει να απέχουν απ' οποιαδήποτε ενέργεια που μπορεί να έχει αντίκτυπο στη θέση τους ως διεθνών αξιωματούχων υπόλογων μόνο στην Αρχή. Κάθε Κράτος-Μέρος αναλαμβάνει να σέβεται τον αποκλειστικό διεθνή χαρακτήρα των ευθυνών του Γενικού Γραμματέα και του προσωπικού και να μην επιζητά να επηρεάσει αυτούς στην εκτέλεση των ευθυνών τους. Οποιαδήποτε παράβαση των ευθυνών από μέλος του προσωπικού θέλει υποβάλλεται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο όπως προβλέπεται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

2. Ο Γενικός Γραμματέας και το προσωπικό δεν πρέπει να έχουν οικονομικό όφελος σ' οποιαδήποτε δραστηριότητα σχετιζομένη με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην Περιοχή. Επιφυλασσομένων των ευθυνών τους προς την Αρχή, αυτοί οφείλουν να μη αποκαλύπτουν, ακόμη και μετά τη λήξη των καθηκόντων τους, οποιοδήποτε βιομηχανικό μυστικό, ιδιόκτητο στοιχείο που μεταβιβάζεται στην Αρχή σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 14, ή οποιαδήποτε άλλη εμπιστευτική πληροφορία που περιέρχεται σε γνώση τους λόγω της απασχόλησής τους από την Αρχή.

3. Παραβάσεις των υποχρεώσεων μέλους του προσωπικού της Αρχής που εκτίθενται στην παράγραφο 2 θα υποβάλλονται, κατόπιν αίτησης του επηρεαζομένου από τέτοια παράβαση Κράτους Μέρους, ή φυσικού ή νομικού προσώπου, υποστηριζομένου από Κράτος Μέρος ως προβλέπεται στο άρθρο 153, παράγραφος 2(β), και επηρεαζομένου από τέτοια παράβαση, από την Αρχή εναντίον του ενδιαφερόμενου μέλους του προσωπικού σε δικαστήριο καθοριζόμενο από τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής. Το επηρεαζόμενο Μέρος έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διαδικασία. Αν το δικαστήριο εισηγείται αυτό, ο Γενικός Γραμματέας θα απολύει το ενδιαφερόμενο μέλος του προσωπικού.

4. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής θα περιέχουν τέτοιες διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 169

Διαβουλεύσεις και συνεργασία με διεθνείς και μη κυβερνητικούς οργανισμούς

1. Ο Γενικός Γραμματέας, σε θέματα της αρμοδιότητας της Αρχής, θέλει προβαίνει σε κατάλληλες διευθετήσεις, με την έγκριση του Συμβουλίου, για διαβουλεύσεις και συνεργασία με διεθνείς και μη κυβερνητικούς οργανισμούς αναγνωρισμένους από το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών.

2. Κάθε οργανισμός με τον οποίο ο Γενικός Γραμματέας προήλθε σε διευθέτηση δυνάμει της παραγράφου 1 μπορεί να υποδεικνύει αντιπροσώπους για να παρίστανται στις συνεδρίες των οργάνων της Αρχής ως παρατηρητές σύμφωνα με τους κανόνες διαδικασίας των οργάνων αυτών. Πρέπει να θεσπισθούν διαδικασίες για τη λήψη των απόψεων τέτοιων οργανισμών σε κατάλληλες περιπτώσεις.

3. Ο Γενικός Γραμματέας μπορεί να διανέμει στα Κράτη Μέλη γραπτές εκθέσεις, που υποβάλλονται από τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, πάνω σε θέματα στα οποία έχουν ειδική αρμοδιότητα και τα οποία σχετίζονται με την εργασία της Αρχής.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Ε. Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Άρθρο 170

Η Επιχείρηση

1. Η Επιχείρηση είναι το όργανο της Αρχής το οποίο θα διεξάγει δραστηριότητες στην Περιοχή ευθέως, σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 2(α), καθώς και την μεταφορά, επεξεργασία και εμπορία ορυκτών που λαμβάνονται από την Περιοχή.

2. Η Επιχείρηση, στο πλαίσιο της διεθνούς νομικής προσωπικότητας της Αρχής, θα έχει τέτοια νομική ικανότητα όπως προβλέπεται στο Καταστατικό που εκτίθεται στο Παράρτημα IV. Η Επιχείρηση θα ενεργεί σύμφωνα με τη Σύμβαση και τους κανόνες κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, καθώς και τη γενική πολιτική που καθορίζει η Συνέλευση, και θα υπόκειται στις οδηγίες και τον έλεγχο του Συμβουλίου.

3. Η Επιχείρηση θα έχει τον κύριο τόπο εργασιών της στην έδρα της Αρχής.

4. Η Επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 173, παράγραφος 2, και το Παράρτημα IV, άρθρο 11, θέλει εφοδιάζεται με τέτοια κεφάλαια που απαιτούνται για την εκπλήρωση των καθηκόντων της και θέλει λαμβάνει τεχνολογία όπως προβλέπεται στο άρθρο 144 και άλλες σχετικές διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Ζ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Άρθρο 171

Χρηματικοί πόροι της Αρχής

Οι χρηματικοί πόροι της Αρχής περιλαμβάνουν:

- (α) υπολογιζόμενες εισφορές που γίνονται από μέλη της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2(ε)·
- (β) χρηματικά ποσά εισπραττόμενα από την Αρχή σύμφωνα με το Παράρτημα III, άρθρο 13, σε σχέση με δραστηριότητες στην Περιοχή·
- (γ) χρηματικά ποσά μεταφερόμενα από την Επιχείρηση σύμφωνα με το Παράρτημα IV, άρθρο 10·
- (δ) χρηματικά ποσά που δανείζεται σύμφωνα με το άρθρο 174·
- (ε) εθελουτικές εισφορές που γίνονται από μέλη ή άλλες οντότητες· και
- (ζ) πληρωμές σε ταμείο αποζημίωσης, σύμφωνα με το άρθρο 151, παράγραφος 10, των οποίων τις πηγές θέλει εισηγείται η Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού.

Άρθρο 172

Ετήσιος Προϋπολογισμός της Αρχής

Ο Γενικός Γραμματέας καταρτίζει τον προτεινόμενο ετήσιο προϋπολογισμό της Αρχής και υποβάλλει αυτόν στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο εξετάζει τον προτεινόμενο ετήσιο προϋπολογισμό και υποβάλλει αυτόν στη Συνέλευση, μαζί με οποιεσδήποτε εισηγήσεις πάνω σ' αυτόν. Η Συνέλευση εξετάζει και εγκρίνει τον προτεινόμενο ετήσιο προϋπολογισμό σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2(θ).

Άρθρο 173

Δαπάνες της Αρχής

1. Οι εισφορές που αναφέρονται στο άρθρο 171, υποπαράγραφος (α), θα καταβάλλονται σε ειδικό λογαριασμό για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών της Αρχής μέχρις ότου η Αρχή αποκτήσει επαρκή κεφάλαια από άλλες πηγές για την κάλυψη αυτών των εξόδων.

2. Οι διοικητικές δαπάνες της Αρχής θα έχουν προτεραιότητα στους χρηματικούς πόρους της Αρχής. Πλην των υπολογιζόμενων εισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 171, υποπαράγραφος (α), τα χρήματα που απομένουν μετά την καταβολή των διοικητικών δαπανών μπορούν, μεταξύ άλλων:

- (α) να διανέμονται σύμφωνα με τα άρθρα 140 και 160, παρ.2(η)
- (β) να χρησιμοποιούνται για την χορήγηση κεφαλαίων στην Επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 170, παρ. 4
- (γ) να χρησιμοποιούνται ως αποζημίωση των αναπτυσσομένων Κρατών, σύμφωνα με το άρθρο 151 παρ.10, και άρθρο 160 παρ.2 (μ).

Άρθρο 174

Δανειοληπτική Εξουσία της Αρχής

1. Η Αρχή μπορεί να δανείζεται χρηματικά ποσά.
2. Η Συνέλευση θα προδιαγράφει τα όρια της δανειοληπτικής εξουσίας της Αρχής στους οικονομικούς κανονισμούς, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 160 παρ.2(ζ).
3. Το Συμβούλιο θέλει ασκεί τη δανειοληπτική εξουσία της Αρχής.
4. Τα Κράτη-Μέρη δεν θα υπέχουν ευθύνη για τα χρέη της Αρχής.

Άρθρο 175

Ετήσιος Έλεγχος

Τα αρχεία, λογιστικά βιβλία και οι λογαριασμοί της Αρχής, συμπεριλαμβανομένων των ετησίων οικονομικών δηλώσεών της, θα ελέγχονται ετησίως από ανεξάρτητο ελεγκτή οριζόμενο από τη Συνέλευση.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Η. ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ, ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΕΣ

Άρθρο 176

Νομικό Καθεστώς

Η Αρχή έχει διεθνή νομική προσωπικότητα και τέτοια νομική ικανότητα, που είναι αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων και εκπλήρωση των σκοπών της.

Άρθρο 177

Προνόμια και Ασυλίες

Για την άσκηση των καθηκόντων της η Αρχή απολαύει στο έδαφος κάθε Κράτους-Μέρους τα προνόμια και τις ασυλίες

που προβλέπονται στο παρόν υποτίμημα. Τα προνόμια και οι ασυλίες που αναφέρονται στην Επιχείρηση εκτίθενται στο άρθρο 13 του Παραρτήματος IV.

Άρθρο 178

Δικαιοδοτική ασυλία

Η Αρχή και τα περιουσιακά της στοιχεία απολαύουν δικαιοδοτικής ασυλίας, εκτός στο μέτρο που η Αρχή ρητά παραιτείται αυτών σε συγκεκριμένη περίπτωση.

Άρθρο 179

Απαλλαγή από έρευνα και κάθε μορφή κατάσχεσης

Τα περιουσιακά στοιχεία της Αρχής, όπου και αν βρίσκονται και σ' οποιου την κατοχή και αν είναι, απαλλάσσονται από έρευνα, επίταξη, δήμευση, απαλλοτρίωση ή από οποιαδήποτε άλλη κατάσχεση που είναι συνέπεια ενός μέτρου της εκτελεστικής ή νομοθετικής εξουσίας.

Άρθρο 180

Απαλλαγή από έλεγχο, περιορισμό, κανονισμό ή χρεωστάσιο

Τα περιουσιακά στοιχεία της Αρχής απαλλάσσονται από κάθε μορφή ελέγχου, περιορισμού, κανονισμού και χρεωστασίου.

Άρθρο 181

Αρχεία και επίσημες επικοινωνίες της Αρχής

1. Τα αρχεία της Αρχής, είναι απαραβίαστα όπου και αν βρίσκονται.
2. Τα ιδιόκτητα στοιχεία, τα βιομηχανικά απόρρητα ή παρόμοιες πληροφορίες και οι φάκελλοί του προσωπικού δεν πρέπει να φυλάσσονται μέσα σε αρχεία που είναι προσιτά στο κοινό.
3. Κάθε Κράτος-Μέρος παρέχει στην Αρχή, για τις επίσημες επικοινωνίες της, μεταχείριση όχι λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη που παρέχει σε άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 182

Προνόμια και ασυλίες προσώπων που δρουν μέσα στα πλαίσια της Αρχής

Οι αντιπρόσωποι των Κρατών-Μερών που μετέχουν στις συνεδρίες της Συνέλευσης, του Συμβουλίου ή των οργάνων της Συνέλευσης ή του Συμβουλίου, καθώς και ο Γενικός Γραμματέας

και το προσωπικό της Αρχής, απολαμβάνουν στο έδαφος κάθε Κράτους Μέρους:

- (α) δικαιοδοτικής ασυλίας για πράξεις που έγιναν απ' αυτούς κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός στο μέτρο που το Κράτος που αντιπροσωπεύουν ή η Αρχή, κατά περίπτωση, ρητώς παραιτείται της ασυλίας αυτής σε συγκεκριμένη περίπτωση.
- (β) εφόσον δεν είναι υπήκοοι του εν λόγω Κράτους-Μέρους, των ίδιων απαλλαγών σε σύγκριση με εκείνες που το Κράτος-Μέρος παρέχει στους εκπροσώπους, αξιωματούχους και υπαλλήλους άλλων Κρατών - Μερών σε ό,τι αφορά τις προϋποθέσεις μετανάστευσης, τις διατυπώσεις εγγραφής αλλοδαπών και τις υποχρεώσεις αυτών για παροχή εθνικών υπηρεσιών και των ίδιων διευκολύνσεων που παρέχονται σ' αυτούς σχετικά με τους περιορισμούς συναλλάγματος και την ευχέρεια διακίνησης.

Άρθρο 183

Απαλλαγή από φόρους και τελωνειακούς δασμούς

1. Στο πλαίσιο των επίσημων καθηκόντων, η Αρχή, τα περιουσιακά της στοιχεία και τα εισοδήματά της καθώς και οι εργασίες και οι συναλλαγές της για τις οποίες έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, απαλλάσσονται από κάθε άμεσο φόρο, τα δε αγαθά που εισάγει και εξάγει για επίσημη χρήση απαλλάσσονται από κάθε τελωνειακό δασμό. Η Αρχή δεν μπορεί να διεκδικεί απαλλαγή από φόρους που εισπράττονται για ανταπόδοση υπηρεσιών που έχουν παρασχεθεί.

2. Όταν η ίδια η Αρχή προβαίνει σε αγορές αγαθών ή υπηρεσιών κάποιας σημαντικής αξίας αναγκαίας για την άσκηση των καθηκόντων της ή όταν οι αγορές αυτή γίνονται από άλλο για λογαριασμό της, και η τιμή των αγαθών αυτών περιλαμβάνει φόρους ή τελωνειακούς δασμούς, τα Κράτη-Μέρη παίρνουν, εφόσον είναι εφικτό, τα κατάλληλα μέτρα για παροχή απαλλαγής από τους φόρους και δασμούς αυτούς ή φροντίζουν για την επιστροφή τους. Αγαθά που έχουν εισαχθεί ή αγορασθεί με το καθεστώς της απαλλαγής που προβλέπεται στο παρόν άρθρο δεν επιτρέπεται να πωλούνται ή να διατίθενται με οποιοδήποτε άλλο τρόπο στο έδαφος του Κράτους-Μέρους που παρέχει την απαλλαγή, εκτός υπό όρους που έχουν συμφωνηθεί με το Κράτος αυτό.

3. Τα Κράτη-Μέρη δεν επιβάλλουν κανένα άμεσο ή έμμεσο φόρο σε μισθούς, αμοιβές ή σε άλλα ποσά τα οποία καταβλήθηκαν

από την Αρχή προς το Γενικό Γραμματέα και τα μέλη του προσωπικού της Αρχής, καθώς και στους εμπειρογνώμονες που εκπληρούν απεστολές για την Αρχή, εφόσον δεν είναι υπήκοοί τους...

ΥΠΟΤΜΗΜΑ Θ. ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ

ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 184

Αναστολή άσκησης δικαιώματος ψήφου

1. Το Κράτος-Μέρος που καθυστερεί την πληρωμή των οικονομικών του υποχρεώσεων προς την Αρχή δεν μπορεί να έχει ψήφο αν το ύψος των καθυστερούμενων ποσών είναι ίσο ή ανώτερο με τα ποσά που οφείλει για τα 2 συμπληρωμένα προηγούμενα έτη. Η Συνέλευση όμως μπορεί να επιτρέψει στο Κράτος αυτό να ψηφίσει αν ικανοποιηθεί ότι η μη πληρωμή οφείλεται σε συνθήκες πέρα από τον έλεγχο του μέλους.

Άρθρο 185

Αναστολή άσκησης δικαιωμάτων και προνομίων συμφυών με την ιδιότητα του Μέλους

1. Το Κράτος-Μέρος που έχει παραβιάσει σοβαρά και επίμονα το μέρος αυτό μπορεί, μετά από σύσταση του Συμβουλίου, να υποβληθεί από τη Συνέλευση σε αναστολή της άσκησης των προνομίων και των δικαιωμάτων που είναι συμφυή με την ιδιότητα του μέλους.

2. Καμία ενέργεια δυνάμει της παραγράφου 1 δεν μπορεί να αναληφθεί μέχρις ότου το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού διαπιστώσει ότι το Κράτος Μέρος έχει σοβαρά και επίμονα παραβιάσει τις διατάξεις του Μέρους αυτού.

ΤΜΗΜΑ 5. ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

Άρθρο 186

Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας

Το παρόν Τμήμα, το Μέρος XV και το Παράρτημα VI, διέπουν τη δημιουργία του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο ^{αυτό} ασκεί τη δικαιοδοσία του.

Άρθρο 187

Δικαιοδοσία του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού

Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού έχει δικαιοδοσία, σύμφωνα με το παρόν Μέρος και τα Παραρτήματα που

σχετίζονται μ' αυτό, στις διαφορές που αφορούν σε δραστηριότητες που γίνονται στην Περιοχή και που εμπίπτουν στις παρακάτω κατηγορίες:

(α) διαφορές μεταξύ Κρατών-Μερών που αναφέρονται στην ερμηνεία ή την εφαρμογή του παρόντος Μέρους και των Παραρτημάτων, που σχετίζονται μ' αυτό·

(β) διαφορές μεταξύ ενός Κράτους Μέρους και της Αρχής που αναφέρονται σε:

(ι) πράξεις ή παραλείψεις της Αρχής ή ενός Κράτους Μέρους που ισχυρίζονται ότι έγιναν κατά παράβαση του Μέρους αυτού ή των Παραρτημάτων που σχετίζονται μ' αυτό ή των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με αυτά·

(ιι) πράξεις της Αρχής που ισχυρίζονται ότι έγιναν καθ' υπέρβαση δικαιοδοσίας ή κατά κατάχρηση εξουσίας·

(γ) διαφορές μεταξύ των μερών ενός συμβολαίου, τα οποία είναι Συμβαλλόμενα Μέρη, της Αρχής ή της Επιχείρησης, κρατικών επιχειρήσεων και φυσικών ή νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 153, παράγραφος 2(β), που αφορούν:

(ι) την ερμηνεία ή εφαρμογή του σχετικού συμβολαίου ή το πρόγραμμα εργασίας· ή

(ιι) πράξεις ή παραλείψεις ενός μέρους συμβολαίου που αφορούν σε δραστηριότητες στην Περιοχή και που στρέφονται κατά του άλλου μέρους ή που προσβάλλουν ευθέως τα νόμιμα αυτού συμφέροντα·

(δ) διαφορές μεταξύ της Αρχής και ενός επίδοξου εργολάβου που υποστηρίζεται από Κράτος όπως προβλέπεται στο άρθρο 153, παράγραφος 2(β), και ο οποίος έχει δεόντως εκπληρώσει τους όρους που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ, άρθρο 4, παράγραφος 6, και άρθρο 13, παράγραφος 2, και που σχετίζονται με τη μη εκπλήρωση συμβολαίου ή με νομικό θέμα που προκύπτει κατά τη διαπραγμάτευση του συμβολαίου·

(ε) διαφορές μεταξύ της Αρχής και ενός Κράτους-Μέρους, κρατικής επιχείρησης ή φυσικού ή νομικού προσώπου υποστηριζομένου από Κράτος-Μέρος όπως προβλέπεται στο άρθρο 153, παράγραφος 2(β), όταν υπάρχει ισχυρισμός ότι η Αρχή υπέχει ευθύνη, όπως προβλέπεται στο Παράρτημα ΙΙΙ άρθρο 22·

(ζ) κάθε άλλη διαφορά για την οποία ειδικά προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή η δικαιοδοσία του Τμήματος.

Άρθρο 188

Υπαγωγή διαφορών σε ειδικό τμήμα του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας ή σε ειδικό τμήμα του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού ή σε υποχρεωτική εμπορική διαιτησία

1. Διαφορές μεταξύ Κρατών-Μερών που αναφέρονται στο άρθρο 187, υποπαράγραφος (α), μπορούν να υπαχθούν:

(α) μετά από αίτηση των μερών της διαφοράς, σε ειδικό τμήμα του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας το οποίο θέλει συσταθεί σύμφωνα με το Παράρτημα VI, άρθρα 15 και 17 ή

(β) μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους της διαφοράς, σε ειδικό τμήμα του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού, το οποίο θέλει συσταθεί σύμφωνα με το Παράρτημα VI, άρθρο 36.

2. (α) Διαφορές που αφορούν στην ερμηνεία ή την εφαρμογή ενός συμβολαίου, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 187, υποπαράγραφος (γ)(ι), υπάγονται μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους της διαφοράς σε υποχρεωτική εμπορική διαιτησία, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Το εμπορικό διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο υπάγεται η διαφορά δεν έχει δικαιοδοσία να αποφασίσει οποιοδήποτε θέμα ερμηνείας της Σύμβασης αυτής. Όταν η διαφορά περιλαμβάνει επίσης και θέμα ερμηνείας του Μέρους XI και των Παραρτημάτων που σχετίζονται μ' αυτό, αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή, τότε το θέμα αυτό παραπέμπεται στο Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού για έκδοση απόφασης.

(β) Αν κατά την έναρξη ή κατά τη διάρκεια μιας τέτοιας διαιτησίας το διαιτητικό δικαστήριο καθορίσει, είτε μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους της διαφοράς είτε αυτεπαγγέλτως, ότι η απόφασή του εξαρτάται από προηγούμενη απόφαση του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού, το διαιτητικό δικαστήριο παραπέμπει το θέμα αυτό στο Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού για έκδοση τέτοιας απόφασης. Το διαιτητικό δικαστήριο μετά απ' αυτό προχωρεί για να εκδόσει την απόφασή του σύμφωνα με την απόφαση του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού.

(γ) Όταν στο συμβόλαιο ελλείπει διάταξη για εφαρμοστέα διαδικασία διαιτησίας σε περίπτωση διαφοράς, η διαιτησία διεξάγεται σύμφωνα με τους Κανόνες Διαιτησίας της UNCITRAL ή σύμφωνα με τέτοιους άλλους κανόνες διαιτησίας

που θέλουν καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, εκτός αν τα μέρη της διαφοράς συμφωνήσουν άλλως.

Άρθρο 189

Περιορισμός δικαιοδοσίας αναφορικά με αποφάσεις της Αρχής

Το Τμήμα Λευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού δεν έχει δικαιοδοσία αναφορικά με την άσκηση από την Αρχή των διακριτικών της εξουσιών σύμφωνα με το Μέρος αυτός σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να αντικαταστήσει της Αρχή στην άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. Χωρίς επηρεασμό του άρθρου 191, κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας του σύμφωνα με το άρθρο 187, το Τμήμα

Θαλάσσιου Βυθού

Λευθέτησης Διαφορών/δεν εκφράζει γνώμη για το θέμα κατά πόσο οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή, και ούτε μπορεί να κηρύξει άκυρους οποιουδήποτε τέτοιους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες. Η δικαιοδοσία αυτού περιορίζεται στο να αποφαινεται πάνω σε αξιώσεις ότι η εφαρμογή οποιωνδήποτε κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής σε ατομικές περιπτώσεις προδίδει με τις συμβατικές υποχρεώσεις των μερών της διαφοράς ή με τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής, καθώς και στο να αποφαινεται πάνω σε αξιώσεις που αφορούν υπέρβαση δικαιοδοσίας ή κατάχρηση εξουσίας, καθώς και αξιώσεις για καταβλητέες αποζημιώσεις ή άλλη θεραπεία που θέλει παρασχεθεί στο ενδιαφερόμενο μέρος συνεπεία παράλειψης του άλλου μέρους να συμμορφωθεί με τις συμβατικές υποχρεώσεις του ή με τις υποχρεώσεις του δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 190

Συμμετοχή και εμφάνιση στις διαδικασίες των υποστηριζόντων

Κρατών Μερών

1. Αν φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι μέρος μιας διαφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 187, στο υποστηρίζον Κράτος-Μέρος πρέπει γνωστοποιείται αυτή και ^{αυτό} θα έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διαδικασία υποβάλλοντας γραπτές ή προφορικές προτάσεις.

2. Αν Κράτος-Μέρος εναχθεί από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο υποστηριζόμενο από ένα άλλο Κράτος-Μέρος αναφορικά με μια διαφορά που αναφέρεται στο άρθρο 187, υποπαράγραφος (γ), το εναγόμενο Κράτος μπορεί να ζητήσει από το Κράτος που υποστηρίζει το ειρημένο πρόσωπο να εμφανισθεί στη διαδικασία για λογαριασμό του προσώπου τούτου. Σε περίπτωση μη εμφάνισης, το εναγόμενο Κράτος μπορεί να διευθετηθεί να εκπροσωπηθεί από ένα νομικό πρόσωπο της δικής του εθνικότητας.

Άρθρο 191Συμβουλευτικές γνώμες

Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού παρέχει συμβουλευτικές γνώμες μετά από αίτηση της Συνέλευσης ή του Συμβουλίου για νομικά θέματα που προκύπτουν μέσα στα πλαίσια των δραστηριοτήτων τους. Οι γνώμες αυτές παρέχονται ως θέμα επείγον.

ΜΕΡΟΣ ΧΙΙΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣΤΜΗΜΑ Ι.ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣΆρθρο 192Γενική υποχρέωση

Τα Κράτη έχουν υποχρέωση να προστατεύουν και να διατηρούν το θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 193Κυρίαρχο δικαίωμα των Κρατών για την εκμετάλλευση των φυσικών τους πόρων

Τα Κράτη έχουν κυρίαρχο δικαίωμα όσον αφορά την εκμετάλλευση των φυσικών τους πόρων σύμφωνα με την περιβαλλοντολογική τους πολιτική και την υποχρέωσή τους να προστατεύουν και να διατηρούν το θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 194Μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος

1. Τα Κράτη πρέπει να λάβουν, με χωρισμένως ή από κοινού ως ήθελε είναι κατάλληλο, όλα τα μέτρα που σύμφωνα με τη γνώμη αυτή είναι αναγκαία για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από οποιαδήποτε πηγή, χρησιμοποιώντας για το σκοπό αυτό τα καλύτερα πρακτικά μέσα που διαθέτουν και σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, και θα πρέπει να προσπαθήσουν να εναρμονίσουν την πολιτική τους προς την κατεύθυνση αυτή.

2. Τα Κράτη πρέπει να λάβουν όλα τα μέτρα που είναι απαραίτητα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι δραστηριότητες μέσα στη δικαιοδοσία ή τον έλεγχό τους διεξάγονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην προκαλείται ζημιά από ρύπανση σε άλλα Κράτη και στο περιβάλλον τους και ότι η ρύπανση που προκαλείται

από περιστατικά ή δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα στη δικαιοδοσία τους ή στον έλεγχο τους δεν επεκτείνεται πέρα από τις περιοχές στις οποίες αυτά ασκούν τα κυριαρχικά τους δικαιώματα, σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

3. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το Μέρος αυτό θα καλύπτουν όλες τις πηγές ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Αυτά θα περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, μέτρα που ο προσρισμός τους θα είναι να μειώσουν στο ελάχιστο δυνατό βαθμό:

(α) την απελευθέρωση τοξικών, βλαβερών ή επιζήμιων ουσιών, ειδικότερα αυτών που είναι επίμονες και προέρχονται από χερσαίες πηγές, από ή μέσω της ατμόσφαιρας ή από την απόρριψη στη θάλασσα άχρηστων ουσιών·

(β) τη ρύπανση από πλοία, με τη λήψη ειδικών μέτρων για την πρόληψη των ατυχημάτων και αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών και την παρεμπόδιση ηθελημένων ή αθέλητων εκροών, καθώς και τη ρύθμιση του τύπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργίας και επάνδρωσης των πλοίων·

(γ) τη ρύπανση που προέρχεται από εγκαταστάσεις και συσκευές που χρησιμοποιούνται στην εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων του θαλάσσιου βυθού και του υπέδαφους του, με τη λήψη ειδικών μέτρων για την πρόληψη των ατυχημάτων, αντιμετώπιση των έκτακτων περιστατικών, την ασφάλεια των δραστηριοτήτων στη θάλασσα, καθώς και τη ρύθμιση του τύπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργίας και επάνδρωσης τέτοιων εγκαταστάσεων ή συσκευών·

(δ) τη ρύπανση που προέρχεται από άλλες εγκαταστάσεις και συσκευές που λειτουργούν στο θαλάσσιο περιβάλλον, με τη λήψη ειδικών μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων, αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών, ασφάλεια των δραστηριοτήτων στη θάλασσα και τη ρύθμιση του τύπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργίας και επάνδρωσης τέτοιων εγκαταστάσεων και συσκευών.

4. Κατά τη λήψη των μέτρων για την πρόληψη, μείωση ή έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα κράτη πρέπει να απέχουν από την αδικαιολόγητη παρέμβασή τους σε δραστηριότητες που διεξάγονται από άλλα κράτη σύμφωνα με τα δικαιώματα και τα καθήκοντά τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

5. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το Μέρος αυτό θα περιλαμβάνουν επίσης και όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία και διατήρηση σπάνιων και εύθραυστων οικοσυστημάτων.

καθώς επίσης των οικισμών των εξαντλουμένων απειλούμενων ή διακινδυνευόντων ειδών και άλλων μορφών θαλάσσιας ζωής.

Άρθρο 195

Καθήκον μη μεταφοράς ζημιών ή κινδύνων από μια περιοχή στην άλλη ή μετατροπής μιας μορφής ρύπανσης σε άλλη

Κατά τη λήψη μέτρων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα Κράτη θα πρέπει να ενεργούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μη μεταφέρονται, άμεσα ή έμμεσα, οι ζημιές ή κίνδυνοι από μία περιοχή στην άλλη ή να μετατρέπεται ένα είδος ρύπανσης σε άλλο.

Άρθρο 196

Χρησιμοποίηση τεχνολογίας ή εισαγωγή ξένων ή νέων ειδών

1. Τα Κράτη πρέπει να λάβουν όλα τα μέτρα που είναι απαισιότητα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχεται από τη χρησιμοποίηση τεχνολογίας στην περιοχή δικαιοδοσίας ή ελέγχου τους, ή από τη σκόπιμη ή τυχαία εισαγωγή ειδών, ξένων ή νέων, σε κάποια περιοχή του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όπου ενδέχεται να προκληθούν σημαντικές και επιζήμιες αλλαγές στην περιοχή αυτή.

2. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής όσον αφορά την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ΤΜΗΜΑ 2. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 197

Συνεργασία σε παγκόσμια ή περιφερειακή κλίμακα

Τα Κράτη θα πρέπει να συνεργάζονται σε παγκόσμια κλίμακα και, όπου είναι κατάλληλο, σε περιφερειακή, είτε απευθείας είτε μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών, για την κατάρτιση και επεξεργασία διεθνών κανόνων, προτύπων και συνιστωμένων εφαρμογών και διαδικασιών που συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή και αποβλέπουν στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων της περιφέρειας.

Άρθρο 198

Γνωστοποίηση επικείμενης ή πραγματικής ζημιάς

Όταν ένα Κράτος αντιληφθεί περιπτώσεις κατά τις οποίες το θαλάσσιο περιβάλλον κινδυνεύει άμεσα να μολυνθεί ή έχει

μολυνθεί από ρύπανση, θα πρέπει να το γνωστοποιήσει αμέσως στα άλλα Κράτη τα οποία ενδέχεται να επηρεασθούν από τη ρύπανση, καθώς και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 199

Προγράμματα έκτακτης αντιμετώπισης ρύπανσης

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 198, τα Κράτη της επηρεασθείσας περιοχής, σύμφωνα με τις δυνατότητες τους, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί θα συνεργάζονται, στο μέτρο του δυνατού, στην εξάλειψη των συνεπειών της ρύπανσης και την πρόληψη και ελαχιστοποίηση της ζημιάς. Για το σκοπό αυτό, τα Κράτη από κοινού θα προσπαθήσουν να αναπτύξουν και να προωθήσουν προγράμματα έκτακτης αντιμετώπισης περιστατικών ρύπανσης στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 200

Μελέτες, προγράμματα ερευνών και ανταλλαγή πληροφοριών και στοιχείων

Τα Κράτη θα πρέπει να συνεργάζονται, είτε απευθείας είτε μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών με σκοπό την προώθηση μελετών, την ανάληψη προγραμμάτων επιστημονικής έρευνας και την ενθάρρυνση ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων, που έχουν σχέση με τη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Επίσης θα προσπαθούν, να συμμετέχουν ενεργά σε περιφερειακά και παγκόσμια προγράμματα για την απόκτηση των απαραίτητων γνώσεων για την εκτίμηση της φύσης και της έκτασης της ρύπανσης, το χρόνο έκθεσης σ' αυτή, την κατεύθυνσή της, τους κινδύνους και τα μέσα αντιμετώπισής της.

Άρθρο 201

Επιστημονικά κριτήρια για κανονισμούς

Υπό το φως των πληροφοριών και στοιχείων που αποκτώνται σύμφωνα με το άρθρο 200, τα Κράτη θα συνεργάζονται, είτε απευθείας είτε μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών, στην καθιέρωση κατάλληλων επιστημονικών κριτηρίων για τη διαμόρφωση και επεξεργασία κανόνων, προτύπων και συνιστωμένων εφαρμογών και διαδικασιών για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ΤΜΗΜΑ 3. ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Άρθρο 202

Επιστημονική και τεχνική βοήθεια σε αναπτυσσόμενα Κράτη

Τα Κράτη οφείλουν, είτε απευθείας είτε μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών:

(α) να προωθούν προγράμματα επιστημονικής, εκπαιδευτικής τεχνικής και άλλης βοήθειας σε αναπτυσσόμενα Κράτη για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης. Η βοήθεια αυτή θα περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων:

- (ι) εκπαίδευση του επιστημονικού και τεχνικού τους προσωπικού·
- (ιι) διευκόλυνση της συμμετοχής τους σε συναφή διεθνή προγράμματα·
- (ιιι) εφοδιασμό τους με τον αναγκαίο εξοπλισμό και μέσα·
- (ιiv) αύξηση της ικανότητάς τους για κατασκευή τέτοιου εξοπλισμού·
- (iv) συμβουλές και ανάπτυξη μέσων για προγράμματα ερευνών, παρακολούθησης, εκπαίδευσης και άλλων δραστηριοτήτων·

(β) να παρέχουν κατάλληλη βοήθεια, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα Κράτη, για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων σοβαρών περιστατικών που μπορεί να προκαλέσουν σημαντική ρύπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον·

(γ) να παρέχουν κατάλληλη βοήθεια, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα Κράτη, αναφορικά με τον καταρτισμό περιβαλλοντολογικών εκτιμήσεων.

Άρθρο 203

Προνομιακή μεταχείριση αναπτυσσόμενων Κρατών

Για τους σκοπούς πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος ή ελαχιστοποίησης των επιπτώσεων αυτής, στα αναπτυσσόμενα Κράτη θα χορηγείται προνομιακή μεταχείριση από διεθνείς οργανισμούς:

- (α) στην παραχώρηση καταλλήλων κεφαλαίων και τεχνικής βοήθειας· και
- (β) στη χρησιμοποίηση των εξειδικευμένων υπηρεσιών τους.

ΤΗΜΑ 4. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Άρθρο 204

Παρακολούθηση κινδύνων ή επιπτώσεων ρύπανσης

1. Τα Κράτη οφείλουν, σε αρμονία με τα δικαιώματα άλλων Κρατών, να προσπαθούν κατά το δυνατό, είτε απευθείας είτε μέσω

αρμοδίων διεθνών οργανισμών, να παρακολουθούν, υπολογίζουν, αξιολογούν και αναλύουν, με αναγνωρισμένες επιστημονικές μεθόδους, τους κινδύνους ή επιπτώσεις της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Ιδιαίτερα, τα Κράτη οφείλουν να παρακολουθούν συνεχώς τις επιπτώσεις οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων τις οποίες επιτρέπουν ή στις οποίες επιδίδονται με σκοπό να καθορίσουν κατά πόσο οι δραστηριότητες αυτές πιθανόν να προκαλέσουν ρύπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 205 Δημοσίευση Εκθέσεων

Τα Κράτη θα δημοσιεύουν εκθέσεις των αποτελεσμάτων που εξασφαλίζονται δυνάμει του άρθρου 204 ή θα παρέχουν τέτοιες εκθέσεις σε κατάλληλα διαστήματα στους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, τις οποίες με τη σειρά τους θα κυκλοφορούν σ' όλα τα Κράτη.

Άρθρο 206

Εκτίμηση πιθανών επιπτώσεων από δραστηριότητες

Όταν τα Κράτη έχουν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι προγραμματισμένες δραστηριότητες στην περιοχή δικαιοδοσίας ή ελέγχου τους μπορεί να προκαλέσουν σοβαρή ρύπανση ή σημαντικές και επιβλαβείς αλλαγές στο θαλάσσιο περιβάλλον, αυτά οφείλουν, κατά το δυνατόν, να εκτιμούν τις πιθανές επιπτώσεις από τέτοιες δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον και να κοινοποιούν τις εκθέσεις των αποτελεσμάτων των εκτιμήσεων με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 205.

ΤΜΗΜΑ 5. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ, ΜΕΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Άρθρο 207

Ρύπανση από χερσαίες πηγές

1. Τα Κράτη θα πρέπει να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προκαλείται από χερσαίες πηγές συμπεριλαμβανομένων των ποταμών, των εκβολών, των σωληνωγών και των υπονόμων εκροής, λαμβάνοντας υπόψη διεθνώς συμφωνημένους κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες.

2. Τα Κράτη θα πρέπει να λάβουν και άλλα μέτρα που μπορεί να κρίνονται απαραίτητα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από χερσαίες πηγές.

3. Τα Κράτη θα πρέπει να προσπαθήσουν να εναρμονίσουν την πολιτική τους προς αυτή την κατεύθυνση σε κατάλληλο περιφερειακό επίπεδο.

4. Τα Κράτη, ενεργώντας επίσης διά των αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, θα προσπαθήσουν να θεσπίσουν διεθνείς και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από χερσαίες πηγές, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά στοιχεία της περιφέρειας, την οικονομική δυνατότητα των αναπτυσσόμενων Κρατών και την ανάγκη τους για οικονομική ανάπτυξη. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες θα επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όταν κρίνεται αναγκαίο.

5. Οι νόμοι, οι κανονισμοί, τα μέτρα, οι κανόνες, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 4 θα περιλαμβάνουν όλα εκείνα τα μέτρα που αποβλέπουν στο να μειώσουν στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, την απόρριψη τοξικών, επιζήμιων ή βλαβερών ουσιών, ιδιαίτερα εκείνων που είναι επίμονοι στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 208

Ρύπανση από δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό υπαγόμενες στην κρατική δικαιοδοσία

1. Τα παράκτια Κράτη θα υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προκαλείται από ή σε σχέση με δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό υπαγόμενες στη δικαιοδοσία τους και από τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές στη δικαιοδοσία τους, σύμφωνα με τα άρθρα 60 και 80.

2. Τα Κράτη θα λάβουν και άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο τέτοιας ρύπανσης.

3. Οι νόμοι, οι κανονισμοί και τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να είναι λιγότερο αποτελεσματικά από τους διεθνείς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες.

4. Τα Κράτη, ενεργώντας ιδιαίτερα μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, θέλουν θεσπίσει παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες

πρακτικές και διαδικασίες θα επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται αναγκαίο.

Άρθρο 209

Ρύπανση από δραστηριότητες στην Περιοχή

1. Θα πρέπει να θεσπιστούν διεθνείς κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες σύμφωνα με το Μέρος XI για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην περιοχή. Οι κανόνες αυτοί, οι κανονισμοί και διαδικασίες θα επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται αναγκαίο.

2. Τηρώντας τις σχετικές διατάξεις του Τμήματος αυτού, τα Κράτη θα πρέπει να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην περιοχή, που ενεργούνται από πλοία, εγκαταστάσεις, κατασκευές και άλλα μηχανήματα που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους ή εργάζονται για λογαριασμό τους, κατά περίπτωση. Οι απαιτήσεις των νόμων και των κανονισμών αυτών δεν θα είναι λιγότερο δραστηριοί από ότι στους διεθνείς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 210

Ρύπανση από απόρριψη άχρηστων υλών

1. Τα Κράτη θα πρέπει να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από απόρριψη στη θάλασσα άχρηστων υλών.

2. Τα Κράτη θα λάβουν και άλλα μέτρα που μπορεί να κριθούν αναγκαία για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

3. Οι νόμοι, οι κανονισμοί και τα μέτρα αυτά πρέπει να διασφαλίζουν ότι η απόρριψη άχρηστων υλών δεν θα επιτρέπεται, χωρίς την άδεια των αρμόδιων αρχών των Κρατών.

4. Τα Κράτη, ενεργώντας επίσης μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, θα προσπαθήσουν να θεσπίσουν παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες θα επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται απαραίτητο.

5. Η απόρριψη άχρηστων υλών στα χωρικά ύδατα και στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή μέσα στην ηπειρωτική υφαλοκοπήδα δεν θα γίνεται παρά μόνο μετά από ρητή έγκριση του παράκτιου Κράτους, το οποίο έχει το δικαίωμα να επιτρέπει, ρυθμίζει και ελέγχει την απόρριψη αυτή των άχρηστων υλών μετά από προσεκτική μελέτη του θέματος με άλλα Κράτη τα οποία λόγω της γεωγραφικής τους θέσης ενδέχεται να επηρεαστούν δυσμενώς από την πηγή αυτή της ρύπανσης.

6. Οι διεθνείς νόμοι, κανονισμοί και μέτρα δεν θα είναι λιγότερο δραστικοί σχετικά με την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής, από ό,τι στους παγκόσμιους κανόνες και πρότυπα.

Άρθρο 211

Ρύπανση από πλοία

1. Τα Κράτη, ενεργώντας μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης, θα πρέπει να θεσπίσουν διεθνείς κανόνες και πρότυπα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από πλοία και να προωθήσουν την υιοθέτηση, κατά τον ίδιο τρόπο, όπου χρειάζεται, θαλάσσιων συστημάτων κυκλοφορίας προορισμένων να ελαχιστοποιήσουν τον κίνδυνο ατυχημάτων που μπορεί να προκαλέσουν ρύπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον, περιλαμβανομένων των αιτών, καθώς επίσης και ζημιά από τυχόν ρύπανση στα συναφή συμφέροντα παράκτιων Κρατών. Οι κανόνες και τα πρότυπα αυτά, κατά τον ίδιο τρόπο, θα επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται απαραίτητο.

2. Τα Κράτη θα πρέπει να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από πλοία που φέρουν τη σημαία τους ή που είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί θα έχουν τουλάχιστον την ίδια ισχύ με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και πρότυπα που έχουν θεσπιστεί μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.

3. Τα Κράτη τα οποία θεσπίζουν ειδικές διατάξεις για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος σχετικά με την είσοδο ξένων πλοίων μέσα στα λιμάνια τους ή στα εσωτερικά ύδατά τους ή με την προσέγγιση τους σε πλωτές εγκαταστάσεις θα πρέπει να τις δημοσιεύουν κατάλληλα και να τις ανακοινώνουν στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό. Οπο-

ιεδήποτε οι διατάξεις αυτές θεσπίζονται κατά την ίδια ακριβώς μορφή από δύο ή περισσότερα παράκτια Κράτια σε μια προσπάθεια να εναρμονίσουν την πολιτική τους, η ανακοίνωση πρέπει να αναφέρει ποιά Κράτη συμμετέχουν στην κοινή αυτή προσπάθεια. Κάθε Κράτος θα ζητά από τον πλοίαρχο πλοίου που φέρει την σημαία του ή το οποίο είναι καταχωρημένο στο νηολόγιό του, όταν πλέει μέσα στα χωρικά ύδατα Κράτους το οποίο συμμετέχει στην κοινή αυτή προσπάθεια, να πληροφορεί το Κράτος αυτό, εφόσον το ζητήσει, κατά πόσο τούτο κατευθύνεται σε Κράτος της ίδιας περιοχής που συμμετέχει στην προσπάθεια και, σε περίπτωση που αυτό συμβαίνει, να του αναφέρει κατά πόσο αυτό συμμορφούται με τις απαιτήσεις εισόδου σε λιμένα του Κράτους αυτού. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται χωρίς επηρεασμό της συνεχούς άσκησης από πλοίο του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης ή της εφαρμογής του άρθρου 25, παράγραφος 2.

4. Τα παράκτια Κράτη μπορούν, κατά την άσκηση της κυριαρχία τους μέσα στα χωρικά ύδατα, να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης από ξένα πλοία, περιλαμβανομένων πλοίων που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί, σύμφωνα με το μέρος II, Τμήμα 3, δεν θα παρεμποδίζουν την αβλαβή διέλευση ξένων πλοίων.

5. Τα παράκτια Κράτη, για το σκοπό της εφαρμογής όπως προβλέπεται στο Τμήμα 6, μπορούν σε σχέση με την αποκλειστική οικονομική τους ζώνη να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία οι οποίοι να συμφωνούν και υλοποιούν τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και τα πρότυπα που έχουν θεσπιστεί μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.

6.(α) Οσάκις οι διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επαρκούν για να καλύψουν ειδικές περιπτώσεις και τα παράκτια Κράτη έχουν σοβαρούς λόγους να πιστεύουν ότι μία συγκεκριμένη και σαφώς καθορισμένη περιοχή των αντίστοιχων αποκλειστικών οικονομικών τους ζωνών είναι ιδιόμορφη και επομένως απαιτείται να υιοθετηθούν ειδικά υποχρεωτικά μέτρα για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία λόγω αναγνωρισμένων τεχνικών λόγων με βάση τις ωκεανογραφικές και οικολογικές συνθήκες της περιοχής, καθώς επίσης λόγω της χρησιμοποίησης, ή της προστασίας των πόρων της ή του ιδιόμορφου χαρακτήρα της κυκλοφορίας στην περιοχή, τα παράκτια Κράτη, μετά από κατάλληλες διαπραγματεύσεις, μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού με οποιαδήποτε

άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη, μπορούν να στείλουν ανακοίνωση στον οργανισμό αυτό, για την περιοχή αυτή, και να υποβάλουν παράλληλα τα επιστημονικά και τεχνικά πειστήρια για την υποστήριξη και πληροφόρηση του σχετικά με τις απαραίτητες ευκολίες υποδοχής. Μέσα σε 12 μήνες από τη λήψη της ανακοίνωσης αυτής, ο οργανισμός θα αποφασίσει κατά πόσον οι συνθήκες στην περιοχή αυτή ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις που ορίσθηκαν πιο πάνω. Αν ο οργανισμός το αποφασίσει, τα παράκτια Κράτη μπορούν στη συνέχεια, για την περιοχή αυτή, να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς με σκοπό την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία εφαρμόζοντας τέτοιους διεθνείς κανόνες και πρότυπα ή μεθόδους στον τομέα της ναυσιπλοΐας οι οποίοι μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή, μέσω του οργανισμού, για τις ειδικές περιοχές. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί δεν θα εφαρμόζονται στα ξένα πλοία πριν περάσουν 15 μήνες από την ημερομηνία υποβολής της ανακοίνωσης στον οργανισμό.

(β) Τα παράκτια Κράτη θα πρέπει να γνωστοποιούν τα όρια οποιασδήποτε τέτοιας συγκεκριμένης και σαφώς καθορισμένης περιοχής.

(γ) Αν τα παράκτια Κράτη προτίθενται να υιοθετήσουν επιπρόσθετους νόμους και κανονισμούς για την ίδια περιοχή για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, αυτά όταν θα υποβάλλουν την προαναφερθείσα ανακοίνωση, ταυτόχρονα θα ειδοποιούν και τον οργανισμό σχετικά. Αυτοί οι επιπρόσθετοι νόμοι και κανονισμοί μπορεί να αναφέρονται στα απόβλητα ή μεθόδους ναυσιπλοΐας αλλά δεν θα επιβάλλουν στα ξένα πλοία να τηρούν πρότυπα σχεδιασμού, κατασκευής, επάνδρωσης ή εξοπλισμού άλλα εκτός από εκείνα που έχουν γίνει αποδεκτά στους διεθνείς κανόνες και πρακτικές. Αυτοί θα εφαρμόζονται στα ξένα πλοία 15 μήνες μετά την υποβολή της ανακοίνωσης στον οργανισμό, υπό τον όρο ότι ο οργανισμός συγκατατίθεται μέσα στο χρονικό διάστημα των 12 μηνών από την υποβολή της ανακοίνωσης.

7. Οι διεθνείς κανόνες και πρακτικές που αναφέρονται στο άρθρο αυτό περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, μέτρα που έχουν σχέση με την άμεση ενημέρωση των παράκτιων Κρατών των οποίων οι ακτές ή τα συναφή συμφέροντα μπορούν να επηρεαστούν από περιστατικά, συμπεριλαμβανομένων και των ναυτικών ατυχημάτων, τα οποία συνεπάγονται απόρριψη ή ενδεχόμενο απόρριψης αποβλήτων.

Άρθρο 212Ρύπανση από ή μέσω της ατμόσφαιρας

1. Τα Κράτη θα πρέπει να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ή μέσω της ατμόσφαιρας, που θα εφαρμόζονται στον εναέριο χώρο που υπάγεται στην κυριαρχία τους και σε πλοία ή αεροσκάφη, που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους, λαμβάνοντας υπόψη τους διεθνώς αποδεκτούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες καθώς επίσης και την ασφάλεια της αεροπλοΐας.

2. Τα Κράτη θα πρέπει να λάβουν και άλλα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

3. Τα Κράτη, ενεργώντας ιδιαίτερα μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, θα πρέπει να προσπαθήσουν να θεσπίσουν παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

ΤΜΗΜΑ 6. ΕΦΑΡΜΟΓΗΆρθρο 213Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση από χερσαίες πηγές

Τα Κράτη θα πρέπει να εφαρμόζουν τους νόμους και κανονισμούς τους, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 207, και θα πρέπει να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς και να λάβουν άλλα αναγκαία μέτρα για να θέσουν σε εφαρμογή τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που θεσπίστηκαν μέσω των αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ρύπανση χερσαίων πηγών.

Άρθρο 214Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση απόβραστήριότητες στο θαλάσσιο βυθό

Τα Κράτη θα πρέπει να εφαρμόζουν του νόμους και κανονισμούς τους, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 208, και θα πρέπει να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς και να λάβουν άλλα αναγκαία μέτρα για να θέσουν σε εφαρμογή τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που θεσπίστηκαν μέσω των αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης,

για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, που προέρχεται από ή σε σχέση με δραστηριότητες στον θαλάσσιο βυθό που λαμβάνουν χώρα στη δικαιοδοσία τους, καθώς και από τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές κάτω από τη δικαιοδοσία τους, σύμφωνα με τα άρθρα 60 και 80.

Άρθρο 215

Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση συνεπεία δραστηριοτήτων στην Περιοχή

Η εφαρμογή των διεθνών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών, που θεσπίστηκαν σύμφωνα με το Μέρος XI, για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην περιοχή θα διέπεται από το Μέρος εκείνο.

Άρθρο 216

Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση από απόρριψη άχρηστων υλών

1. Οι νόμοι και οι κανονισμοί, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, και οι διεθνώς εφαρμοζόμενοι κανόνες και πρότυπα, που θεσπίστηκαν μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από απόρριψη άχρηστων υλών θα εφαρμόζονται:

(α) από το παράκτιο Κράτος σχετικά με την απόρριψη άχρηστων υλών μέσα στη χωρική του θάλασσα ή στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη ή στην ηπειρωτική του υφαλοκρηπίδα

(β) από το Κράτος της σημαίας σχετικά με τα πλοία ή τα αεροσκάφη, που φέρουν τη σημαία του ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό του

(γ) από οποιοδήποτε Κράτος σχετικά με τις ενέργειες φόρτωσης των άχρηστων υλών ή άλλου φορτίου που λαμβάνει χώρα μέσα στην επικράτειά του ή στις πλωτές του εξέδρες.

2. Κανένα Κράτος δεν υποχρεούται σύμφωνα με το άρθρο αυτό να κινηθεί την νόμιμη διαδικασία, όταν ένα άλλο Κράτος έχει ήδη κινηθεί αυτή σύμφωνα με το άρθρο αυτό.

Άρθρο 217

Εφαρμογή των διατάξεων από τα Κράτη της σημαίας

1. Τα Κράτη θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των πλοίων, που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο

νηολογίό τους, με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα, που θεσπίστηκαν μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή διπλωματικής διάσκεψης, καθώς και με τους νόμους και κανονισμούς τους, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από πλοία και θα πρέπει να υιοθετήσουν ανάλογα νόμους και κανονισμούς και να λάβουν άλλα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή τους. Τα Κράτη της σημαίας θα φροντίσουν για την αποτελεσματική εφαρμογή των ειρημένων κανόνων, προτύπων, νόμων και κανονισμών, ανεξάρτητα από τον τόπο διάπραξης της παράβασης.

2. Τα Κράτη θα πρέπει, ιδιαίτερα, να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα, ^{ώστε} να απαγορεύεται ο απόπλους πλοίων, που φέρουν τη σημαία τους ή που είναι εγγεγραμμένα στο νηολογίό τους, μέχρις ότου μπορέσουν να αποπλεύσουν σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τους διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, περιλαμβανομένων όρων αναφορικά με τον τύπο, την κατασκευή, τον εξοπλισμό και την επάνδρωση των πλοίων.

3. Τα Κράτη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολογίό τους είναι εφοδιασμένα με τα πιστοποιητικά που απαιτούνται και που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τα Κράτη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους επιθεωρούνται περιοδικά για να διαπιστωθεί ότι τα πιστοποιητικά αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματική κατάσταση των πλοίων. Τα πιστοποιητικά αυτά θα γίνονται αποδεκτά από άλλα Κράτη ως απόδειξη της κατάστασης των πλοίων και θα θεωρούνται ότι έχουν την ίδια ισχύ με τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από αυτά, εκτός αν υπάρχουν φανεροί λόγοι να πιστωθεί ότι η κατάσταση του πλοίου δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά με τα στοιχεία των πιστοποιητικών.

4. Αν ένα πλοίο παραβεί τους κανόνες και τα πρότυπα, που θεσπίστηκαν μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης, το Κράτος της σημαίας, χωρίς επηρεασμό των άρθρων 218, 220 και 228, θα προβαίνει σε άμεση διερεύνηση του όλου θέματος και όπου χρειαστεί θα κινεί τις κατάλληλες διαδικασίες, όσον αφορά την υποτιθέμενη παράβαση, ανεξάρτητα με το πού έλαβε χώρα η παράβαση ή με το πού έχει συμβεί ή έχει εντοπισθεί η ρύπανση που προκλήθηκε από τέτοια παράβαση.

5. Τα Κράτη της σημαίας, που διεξάγουν έρευνα για την παράβαση, μπορούν να ζητήσουν την βοήθεια οποιουδήποτε άλλου Κράτους του οποίου η συνεργασία θα μπορούσε να αποβεί χρήσιμη για τη διευκρίνιση των συνθηκών της υπόθεσης. Τα Κράτη θα προσπαθούν να ανταποκριθούν σε κατάλληλα αιτήματα των Κρατών της σημαίας.

6. Τα Κράτη, με γραπτή αίτηση οποιουδήποτε Κράτους, θα ερευνούν κάθε παράβαση όπου σύμφωνα με ισχυρισμούς έχει διαπραχθεί από πλοία που φέρουν τη σημαία τους. Αν κριθεί ότι τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία είναι επαρκή για να θεμελιώσουν τη διεξαγωγή διαδικασίας σχετικά με την υποτιθέμενη παράβαση, τα Κράτη της σημαίας χωρίς καθυστέρηση θα κινούν τέτοιες διαδικασίες σύμφωνα με τους νόμους τους.

7. Τα Κράτη της σημαίας θα ενημερώνουν αμέσως το αιτούν Κράτος καθώς επίσης και τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό για τις ενέργειες που έκαναν καθώς και την έκβασή τους. Οι πληροφορίες αυτές θα διατίθενται σε όλα τα Κράτη.

8. Οι ποινές που προβλέπονται από τους νόμους και τους κανονισμούς των Κρατών για τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους θα πρέπει να είναι αρκετά αυστηρές για να αποθαρρύνουν παραβάσεις οπουδήποτε και αν λαμβάνουν χώρα αυτές.

Άρθρο 218

Εφαρμογή των διατάξεων από τα Κράτη λιμένων

1. Όταν ένα πλοίο έχει καταπλεύσει εκούσια σε λιμένανή σε πλωτή εγκατάσταση ενός Κράτους, το Κράτος αυτό μπορεί να διεξάγει έρευνες και, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογούν, να κινήσει διαδικασία σχετικά με οποιαδήποτε απόρριψη αποβλήτων από το πλοίο αυτό έξω από τα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του Κράτους αυτού κατά παράβαση των διεθνώς εφαρμοζόμενων κανόνων και προτύπων που θεσπίστηκαν μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.

2. Καμιά διαδικασία δυνάμει της παραγράφου I δεν θα κινείται αναφορικά με παράβαση απόρριψης στα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη ενός άλλου Κράτους παρά μόνο κατόπιν έκκλησης από το Κράτος αυτό, το Κράτος της σημαίας ή το Κράτος που υφίσταται ζημιά ή απειλείται από την παράβαση απόρριψης αποβλήτων ή εφόσον το αδίκημα έχει προκαλέσει ή ενδέχεται να προκαλέσει ρύπανση στα

εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του Κράτους που κινεί τη διαδικασία.

3. Όταν ένα πλοίο έχει καταπλεύσει εκούσια σε λιμένα ή σε πλωτή εγκατάσταση ενός Κράτους, το Κράτος αυτό θα ανταποκρίνεται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό προς τις αιτήσεις οποιουδήποτε Κράτους για διεξαγωγή έρευνας σχετικά με παράβαση απόρριψης αποβλήτων, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η οποία πιστεύεται ότι έχει λάβει χώρα, προκάλεσε ή απείλησε να προκαλέσει ρύπανση στα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του αιτούντος Κράτους. Αυτό επίσης θα ανταποκρίνεται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό προς τις αιτήσεις του Κράτους της σημαίας για διεξαγωγή έρευνας σχετικά με τέτοια παράβαση, ανεξάρτητα από τον τόπο που έλαβε χώρα η παράβαση.

4. Ο φάκελος της έρευνας που διεξήχθη από το Κράτος του λιμένα σύμφωνα με το άρθρο αυτό θα αποστέλλεται μετά από αίτηση στο Κράτος της σημαίας ή στο παράκτιο Κράτος. Οποιαδήποτε διαδικασία που κινήθηκε από το Κράτος του λιμένα με βάση μια τέτοια έρευνα μπορεί σύμφωνα με το Τμήμα 7, να ανασταλεί μετά από αίτηση του παράκτιου Κράτους όταν η παράβαση έχει διαπραχθεί στα εσωτερικά του ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική του ζώνη. Τα αποδεικτικά στοιχεία και ο φάκελος της υπόθεσης, μαζί με οποιαδήποτε εγγύηση ή άλλη οικονομική κάλυψη που έχει κατατεθεί στις αρχές του Κράτους του λιμένα θα διαβιβασθούν στο παράκτιο Κράτος. Η διαβίβαση αυτή θα αποκλείει τη συνέχιση της διαδικασίας στο Κράτος του λιμένα..

Άρθρο 219

Μέτρα αναφορικά με την πλοιοπλοία των πλοίων για την αποφυγή της ρύπανσης

Τηρουμένου του Τμήματος 7, Κράτη τα οποία, μετά από αίτηση ή με δική τους πρωτοβουλία, έχουν διαπιστώσει ότι το πλοίο ευρισκόμενο σε ένα από τους λιμένες τους ή σε μια από τις πλωτές εγκαταστάσεις τους παραβαίνει τους διεθνώς εφαρμοζόμενους νόμους και πρότυπα που αναφέρονται στην πλοιοπλοία των πλοίων με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, θα λάβουν, όσο είναι δυνατό, διοικητικά μέτρα για να εμποδίσουν τον απόπλου του πλοίου. Τα Κράτη αυτά μπορούν να επιτρέψουν στο πλοίο να προσεγγίσει μόνο στο πλησιέστερο κατάλληλο ναυπηγείο και θα επιτρέψουν ο αυτό να συνεχίσει τον πλούν, μόλις αποκατασταθούν οι αιτίες της παράβασης.

Άρθρο 220

Εφαρμογή των διατάξεων από τα παράκτια Κράτη

1. Όταν ένα πλοίο βρίσκεται εκούσια σε λιμένα ή σε πλωτή εγκατάσταση κάποιου Κράτους, το Κράτος αυτό μπορεί, τηρουμένου του Τμήματος 7, να κινήσει διαδικασία σχετικά με οποιαδήποτε παράβαση των νόμων ή των κανονισμών του που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή ή με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, εφόσον η παράβαση έχει λάβει χώρα στην χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του κράτους αυτού.

2. Όπου υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που πλέει στη χωρική θάλασσα κάποιου Κράτους έχει, κατά τη διάρκεια της διέλευσής του απ' αυτή, παραβεί τους νόμους και τους κανονισμούς του Κράτους αυτού που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή ή με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους νόμους και πρότυπα για την πρόληψη μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, το Κράτος αυτό, χωρίς επηρεασμό της εφαρμογής των σχετικών διατάξεων του Μέρους II, Τμήμα 3, μπορεί να προβεί σε επιθεώρηση του πλοίου σε σχέση με την παράβαση και μπορεί, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογούν, να κινήσει διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης και της κράτησης του πλοίου, σύμφωνα με τους νόμους του, τηρούμενων των διατάξεων του Τμήματος 7.

3. Όπου υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που διαπλέει την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή την χωρική θάλασσα κάποιου Κράτους έχει, μέσα στην αποκλειστική αυτή οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση των διεθνώς εφαρμοζόμενων κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία ή των νόμων και κανονισμών του Κράτους αυτού οι οποίοι συνάδουν και δίνουν ισχύ σε τέτοιους κανόνες και πρότυπα, το Κράτος αυτό μπορεί να ζητήσει από το πλοίο να του δώσει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα και το λιμένα υπολόγησής του, το πρώτο και το τελευταίο λιμένα προσέγγισής του και οποιοσδήποτε άλλες σχετικές πληροφορίες απαιτούνται, για να διαπιστωθεί κατά πόσο έχει διαπραχθεί η παράβαση.

4. Τα Κράτη θα πρέπει να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς και θα λάβουν άλλα μέτρα ώστε τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους να συμμορφούνται με τις τυχόν απαιτήσεις για την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Όπου υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που πλέει στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή τη χωρική θάλασσα κάποιου Κράτους έχει, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 με αποτέλεσμα να γίνει σημαντική διαρροή αποβλήτων προκαλώντας ή απειλώντας με σοβαρή ρύπανση το θαλάσσιο περιβάλλον, το Κράτος αυτό μπορεί να προβεί σε επιθεώρηση του πλοίου για ζητήματα που αναφέρονται στην παράβαση, αν το πλοίο έχει αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες ή αν οι πληροφορίες που δόθηκαν από το πλοίο έρχονται σε έκδηλη αντίθεση με τη φανερή, πραγματική κατάσταση και αν οι συνθήκες της περίπτωσης αυτής δικαιολογούν τέτοια επιθεώρηση.

6. Όπου υπάρχει σαφής αντικειμενική μαρτυρία ότι ένα πλοίο που διαπλέει την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή την χωρική θάλασσα κάποιου Κράτους έχει, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 με αποτέλεσμα να γίνει διαρροή αποβλήτων προκαλώντας μεγάλη ζημιά ή υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί σοβαρή ζημιά στις ακτές ή στα συναφή συμφέροντα του παράκτιου Κράτους, ή σε οποιοδήποτε πλουτοπαραγωγικές πηγές στη χωρική του θάλασσα ή στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το Κράτος αυτό μπορεί, τηρουμένου του Τμήματος 7, υπό τον όρο ότι τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογούν, να κινήσει διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης και της κράτησης του πλοίου, σύμφωνα με τους νόμους του.

7. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 6, οπουδήποτε έχουν καθιερωθεί ανάλογες διαδικασίες, είτε μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού είτε όπως αλλιώς συμφωνήθηκε, με τις οποίες έχει διασφαλισθεί συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις για την εγγύηση ή άλλη ανάλογη οικονομική εξασφάλιση, τότε το παράκτιο Κράτος, εφόσον δεσμεύεται με τέτοιου είδους διαδικασίες, θα επιτρέπει στο πλοίο να συνεχίσει το ταξίδι του.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4, 5, 6 και 7 εφαρμόζονται επίσης αναφορικά με τους εσωτερικούς νόμους και κανονισμούς, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 211, παρ.6.

Άρθρο 221

Μέτρα για την αποφυγή της ρύπανσης που προκαλείται από ναυτικά ατυχήματα

1. Καμιά πρόνοια στο Μέρος αυτό δεν θα επηρεάζει δυσμενώς το δικαίωμα των Κρατών, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, εθιμικό

και συμβατικό, να παίρνουν και εφαρμόζουν μέτρα πέραν από τη χωρική θάλασσα ανάλογα με την πραγματική ή την απειλούμενη ζημιά για να προστατέψουν την παλαιά ή τα συναφή συμφέροντά τους, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας, από τη ρύπανση ή την απειλή της ρύπανσης εξαιτίας κάποιου ναυτικού ατυχήματος ή από ενέργειες που έχουν σχέση με αυτό το ατύχημα, το οποίο ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα την πρόκληση μεγάλων βλαβερών συνεπειών.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, "ναυτικό ατύχημα" σημαίνει σύγκρουση πλοίων, προσάραξη ή άλλο περιστατικό ναυσιπλοΐας, ή άλλο συμβάν πάνω στο πλοίο ή έξω από αυτό, που έχει ως αποτέλεσμα υλική ζημιά ή επικείμενη απειλή υλικής ζημιάς σε πλοίο ή φορτίο.

Άρθρο 222

Εφαρμογή των διατάξεων των σχετικών με τη ρύπανση από ή μέσω της ατμόσφαιρας

Τα Κράτη θα εφαρμόζουν μέσα στον εναέριο χώρο, που υπάγεται στην κυριαρχία τους ή αναφορικά με τα πλοία ή τα αεροσκάφη που φέρουν τη σημαία τους ή είναι καταχωρημένα στο υπολόγιό τους, τους νόμους και κανονισμούς τους που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 212, παραγρ.1 και με άλλες διατάξεις της Σύμβασης αυτής και θα υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς και θα λάβουν άλλα μέτρα απαραίτητα για την υλοποίηση των διεθνώς εφαρμοζομένων κανόνων και προτύπων, που θεσπίστηκαν μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ή μέσω της ατμόσφαιρας, σύμφωνα με όλους τους σχετικούς διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αφορούν στην ασφάλεια της αεροπλοΐας.

ΤΜΗΜΑ 7. ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 223

Μέτρα για τη διευκόλυνση των διαδικασιών

Σε διαδικασίες που κινούνται σύμφωνα με το Μέρος αυτό, τα Κράτη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για να διευκολύνουν την ακρόαση των μαρτύρων και την προσαγωγή των αποδεικτικών μέσων, που υποβάλλονται από τις αρχές ενός άλλου Κράτους, ή από τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό, και θα πρέπει να διευκολύνουν την παράσταση σε τέτοιες διαδικασίες των επίσημων αντιπροσώπων του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού, του Κράτους της σημαίας και

οποιοδήποτε κράτους που επηρεάστηκε από τη ρύπανση, που είναι αποτέλεσμα οποιασδήποτε παράβασης. Οι επίσημοι αντιπρόσωποι που παρίστανται σε τέτοιες διαδικασίες θα έχουν τέτοια δικαιώματα και καθήκοντα τα οποία τους παρέχονται σύμφωνα με τους διεθνείς νόμους και κανονισμούς ή το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 224

Άσκηση των εξουσιών εφαρμογής διατάξεων

Οι εξουσίες εφαρμογής των διατάξεων στα ξένα πλοία σύμφωνα με το Μέρος αυτό μπορούν να ασκηθούν μόνο από αξιωματούχους ή από πολεμικά πλοία, στατιωτικά αεροσκάφη ή άλλα πλοία ή αεροσκάφη με ευδιάκριτα τα εξωτερικά τους στοιχεία που φανερώνουν ότι εκτελούν κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 225

Καθήκον αποφυγής δυσμενών συνεπειών κατά την άσκηση των εξουσιών εφαρμογής των διατάξεων

Κατά την άσκηση σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή των εξουσιών εφαρμογής των διατάξεων κατά των ξένων πλοίων, τα κράτη δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας ή άλλως πως να δημιουργούν οποιοδήποτε κίνδυνο στο πλοίο, ή να οδηγούν αυτό σε ανασφαλή λιμένα ή αγκυραβόλιο, ή να εκθέτουν το θαλάσσιο περιβάλλον σε αδικαιολόγητο κίνδυνο.

Άρθρο 226

Διεξαγωγή έρευνας στα ξένα πλοία

1. (α) Τα κράτη δεν θα πρέπει να καθυστερούν το ξένο πλοίο περισσότερο από όσο είναι απαραίτητο για την διεξαγωγή των ερευνών οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 216, 218 και 220. Οποιαδήποτε επιθεώρηση του ξένου πλοίου θα περιορίζεται στην εξέταση των πλοιοπολητικών, βιβλίων ή άλλων εγγράφων με τα οποία το πλοίο υποχρεούται να είναι εφοδιασμένο σύμφωνα με τους γενικούς αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και πρότυπα ή οποιωνδήποτε άλλων ανάλογων εγγράφων που τα πλοία είναι εφοδιασμένα. περαιτέρω επιθεώρηση του πλοίου μπορεί να επιχειρηθεί μόνον μετά από μια τέτοια έρευνα και μόνο όταν:

(i) υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι η κατάσταση του πλοίου ή του εξοπλισμού του δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά στα στοιχεία που αναφέρονται στα έγγραφά του·

(ιι) το περιεχόμενο τέτοιων εγγράφων δεν είναι επαρκές για να βεβαιώσει ή επαληθεύσει μια υποπτευόμενη παράβαση ή

(ιιι) το πλοίο δεν είναι εφοδιασμένο με έγκυρα πιστοποιητικά και βιβλία.

(β) Αν από την έρευνα προκύψει παράβαση των εφαρμοστέων νόμων και κανονισμών ή των διεθνών κανόνων και προτύπων που αναφέρονται στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, το πλοίο θα αφήνεται αμέσως ελεύθερο υποκείμενο όμως σε λογικές διαδικασίες όπως είναι η εγγύηση ή άλλη ανάλογη οικονομική εξασφάλιση.

(γ) Χωρίς επηρεασμό των εφαρμοστέων διεθνών κανόνων και προτύπων των σχετικών με την πλωιμότητα των πλοίων, η απελευθέρωση του πλοίου μπορεί, οσάκις αυτό παρουσιάζει αδικαιολόγητη απειλή βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, να απορριφθεί ή εγκριθεί υπό τον όρο ότι αυτό σφείλει να προσεγγίσει στο πλησιέστερο κατάλληλο ναυπηγείο. Όταν η απελευθέρωση του πλοίου δεν γίνει αποδεκτή ή γίνει υπό όρους, το Κράτος της σημαίας του πλοίου πρέπει να ενημερώνεται αμέσως και μπορεί να επιδιώξει την απελευθέρωση του πλοίου, σύμφωνα με το Μέρος XV.

2. Τα Κράτη θα συνεργάζονται στην προαγωγή διαδικασιών για την αποφυγή άσκοπης ^{αυσικής} επίθεώρησης των πλοίων στη θάλασσα.

Άρθρο 227

Απαγόρευση διακρίσεων κατά ξένων πλοίων

Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων και εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με το Μέρος αυτό, τα Κράτη σφείλουν να αποφεύγουν τις διακρίσεις, στους τύπους ή την πράξη, κατά των πλοίων οποιουδήποτε άλλου Κράτους.

Άρθρο 228

Αναστολή και περιορισμοί για την κίνηση διαδικασιών

1. Η διαδικασία για την επιβολή ποινών σχετικά με οποιαδήποτε παράβαση των εφαρμοστέων νόμων και κανονισμών ή διεθνών κανόνων και προτύπων, που αναφέρονται στην πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, που διαπράχθηκε από ξένο πλοίο έξω από τη χωρική θάλασσα του Κράτους που κινεί τη διαδικασία θα αναστέλλεται με την έναρξη διαδικασίας για την επιβολή ποινών από το Κράτος της σημαίας για τις αντίστοιχες παραβάσεις μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία που το πρώτο

άρχιονη διαδικασία, εκτός αν αυτή η διαδικασία αφορά σε περίπτωση μεγάλης βλάβης του παράκτιου Κράτους ή αν το συγκεκριμένο Κράτος της σημαίας έχει επανειλημμένα αγνοήσει τις υποχρεώσεις του να εφαρμόσει αποτελεσματικά τους εφαρμοστέους διεθνείς κανόνες και πρότυπα σε σχέση με τις παραβάσεις που διαπράχθηκαν από τα πλοία του. Το Κράτος της σημαίας σφείλει σε εύθετο χρόνο να διαθέτει στο Κράτος που κίνησε προηγουμένως τη διαδικασία αυτή ένα πλήρη φάκελλο της υπόθεσης καθώς και τα έγγραφα της διαδικασίας, οσάκις το Κράτος της σημαίας έχει ζητήσει την αναστολή της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Όταν η διαδικασία που κινήθηκε από το Κράτος της σημαίας έχει φθάσει στο τέρμα της, οι αναστελλόμενες διαδικασίες τερματίζονται. Με την πληρωμή των δαπανών που δημιουργήθηκαν σχετικά με τέτοια διαδικασία, κάθε εγγύηση ή άλλη οικονομική εξασφάλιση που δόθηκε σε σχέση με τις αναστελλόμενες διαδικασίες θέλει αποδεσμεύεται από το παράκτιο Κράτος.

2. Διαδικασία για επιβολή ποινών σε ξένα πλοία δεν επιτρέπεται να κινείται μετά την παρέλευση τριών ετών από της ημερομηνίας κατά την οποία διαπράχθηκε η παράβαση, και δεν θα αναλαμβάνεται από οποιοδήποτε άλλο Κράτος σε περίπτωση, που έχει κινήσει διαδικασία από ένα άλλο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις που καθορίστηκαν στην παράγραφο 1.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν επηρεάζουν το δικαίωμα του Κράτους της σημαίας να παίρνει οποιαδήποτε μέτρα, συμπεριλαμβανομένης διαδικασίας για την επιβολή ποινών, σύμφωνα με τους νόμους του, ανεξάρτητα αν έχει προηγηθεί διαδικασία από άλλο Κράτος.

Άρθρο 229

Κίνηση αστικών διαδικασιών

Καμία διάταξη σε αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει την κίνηση αστικών διαδικασιών σχετικών με οποιαδήποτε απαίτηση για απώλεια ή ζημία που προκύπτει από τη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 230

Χρηματικές ποινές και τήρηση των αναγνωρισμένων δικαιωμάτων του κατηγορούμενου

1. Χρηματικές ποινές μπορεί να επιβληθούν μόνο για τις παραβάσεις των εθνικών νόμων και κανονισμών ή των εφαρμοστέων διεθνών κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και

έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία πέρα από τη χωρική θάλασσα.

2. Χρηματικές ποινές μπορεί να επιβληθούν μόνο για τις παραβάσεις των εθνικών νόμων και κανονισμών ή των εφαρμοστέων διεθνών κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία μέσα στην χωρική θάλασσα, εκτός από την περίπτωση σκόπιμης και σοβαρής πράξης ρύπανσης στη χωρική θάλασσα.

3. Κατά τη διεξαγωγή διαδικασίας για αυτές τις παραβάσεις, που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία και που μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή ποινών, τα αναγνωρισμένα δικαιώματα του κατηγορούμενου θα τυγχάνουν σεβασμού.

Άρθρο 231

Κοινοποίηση στο Κράτος της σημαίας και σε άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη

Τα Κράτη θα κοινοποιούν αμέσως στο Κράτος της σημαίας και σε οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο Κράτος τα μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το τμήμα 6 κατά των ξένων πλοίων και θα υποβάλλουν στο Κράτος της σημαίας όλες τις επίσημες εκθέσεις τις σχετικές με τα μέτρα αυτά. Εντούτοις, όσον αφορά τις παραβάσεις που διαπράχθηκαν στη χωρική θάλασσα, οι πιο πάνω υποχρεώσεις του παράκτιου Κράτους εφαρμόζονται μόνο στα μέτρα που έχουν ληφθεί σε διαδικασία. Οι διπλωματικοί ή προξενικοί υπάλληλοι και, όπου είναι δυνατό, η λιμενική αρχή του Κράτους της σημαίας θα ενημερώνονται αμέσως για κάθε μέτρο που λαμβάνεται σύμφωνα με το Τμήμα 6 κατά των ξένων πλοίων.

Άρθρο 232

Ευθύνη των Κρατών από την εφαρμογή των μέτρων

Τα Κράτη θα ευθύνονται για ζημιά ή απώλεια που αποδίδεται σε αυτά και είναι αποτέλεσμα των μέτρων που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το Τμήμα 6, όταν τα μέτρα αυτά είναι παράνομα ή υπερβαίνουν εκείνα που απαιτούνται λογικά να ληφθούν σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες. Τα Κράτη θα προβλέπουν για τη δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήριά τους για τις πράξεις αναφορικά με τέτοια απώλεια ή ζημιά.

Άρθρο 233Προστασία στενών που χρησιμοποιούνται στην διεθνή
ναυσιπλοΐα

Καμιά διάταξη στα Τμήματα 5, 6 και 7 δεν επηρεάζει το νομικό καθεστώς των στενών διεθνούς ναυσιπλοΐας. Εντούτοις, αν ένα ξένο πλοίο άλλο από εκείνα που αναφέρονται στο Τμήμα 10 έχει παραβεί τους νόμους και κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 42, παράγραφος 1(α) και (β), προκαλώντας ή απειλώντας να προκαλέσει σοβαρή ζημιά στο θαλάσσιο περιβάλλον των στενών, τα Κράτη που συνορεύουν με τα στενά μπορούν να λάβουν τα ανάλογα εφαρμοστικά μέτρα σε τέτοια όμως περίπτωση αυτά οφείλουν να σεβασθούν, τηρουμένων των αναλογιών, τις διατάξεις του Τμήματος αυτού.

ΤΜΗΜΑ 8. ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΛΥΜΜΕΝΕΣ ΜΕ ΠΑΓΟΆρθρο 234Περιοχές καλυμμένες με πάγο

Τα παράκτια Κράτη έχουν το δικαίωμα να υιοθετούν και να επιβάλλουν αμερόληπτους νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης από πλοία σε περιοχές καλυμμένες με πάγο μέσα στα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, όπου ειδικότερες δριμείς κλιματολογικές συνθήκες και η παρουσία πάγου, που καλύπτει τις περιοχές αυτές σχεδόν όλο το χρόνο, δημιουργούν εμπόδια ή εξαιρετικούς κινδύνους στη ναυτιλία, και η ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος θα μπορούσε να επιφέρει σημαντική βλάβη ή οριστική διαταραχή στην οικολογική ισορροπία. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τη ναυσιπλοΐα και την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος που βασίζεται στα καλύτερα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία.

ΤΜΗΜΑ 9. ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗΆρθρο 235Υπευθυνότητα και ευθύνη

1. Τα Κράτη είναι υπεύθυνα για την εκπλήρωση των διεθνών τους υποχρεώσεων σχετικά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Αυτά θα φέρουν ευθύνη σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

2. Τα Κράτη θα πρέπει να διασφαλίζουν την δυνατότητα άσκησης ένδικου μέσου σύμφωνα με τα νομικά τους συστήματα για την

άμεση και ικανοποιητική αποζημίωση ή άλλη θεραπεία αναφορικά με ζημιά που προκάλεσε η ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος από φυσικά ή νομικά πρόσωπα υπαγόμενα στη δικαιοδοσία τους.

3. Με αντικειμενικό σκοπό την εξασφάλιση άμεσης και ικανοποιητικής αποζημίωσης σχετικά με κάθε ζημιά, που προκαλείται από τη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα Κράτη θα συνεργάζονται στην εφαρμογή του ισχύοντος διεθνούς δικαίου και στην περαιτέρω βελτίωσή του αναφορικά με την υπευθυνότητα και ευθύνη για την εκτίμηση και αποζημίωση των ζημιών και την διευθέτηση των σχετικών διαφορών, καθώς επίσης, όπου επιβάλλεται, στη βελτίωση των κριτηρίων και διαδικασιών για την καταβολή επαρκούς αποζημίωσης, όπως είναι η υποχρεωτική ασφάλιση ή τα ταμεία αποζημίωσης.

ΤΜΗΜΑ 10. ΚΡΑΤΙΚΗ ΑΣΥΛΙΑ

Άρθρο 236

Κρατική ασυλία

Οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής αναφορικά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν εφαρμόζονται σε οποιοδήποτε πολεμικό πλοίο, βοηθητικό πλοίο του πολεμικού ναυτικού, ως και σε άλλα πλοία ή αεροσκάφη που ανήκουν ή τελούν σε λειτουργία από κάποιο Κράτος και χρησιμοποιούνται από αυτό μόνο σε κυβερνητικές μη εμπορικές αποστολές. Εντούτοις, κάθε Κράτος οφείλει να διασφαλίζει, με την υιοθέτηση καταλλήλων μέτρων μη εξασθενούντων τις λειτουργίες ή λειτουργικές ικανότητες των πλοίων ή αεροσκαφών αυτών που ανήκουν ή τελούν σε λειτουργία απ' αυτό, ότι τέτοια πλοία ή αεροσκάφη δρουν κατά τρόπο σύμφωνο, όσο είναι λογικό και πρακτικό, με τη Σύμβαση αυτή.

ΤΜΗΜΑ 11. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΑΛΛΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Άρθρο 237

Υποχρεώσεις δυνάμει άλλων συμβάσεων για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος

1. Οι διατάξεις του Μέρους αυτού τίθενται χωρίς επηρεασμό των ειδικών υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται από Κράτη δυνάμει ειδικών συμβάσεων και συμφωνιών που έχουν συναφθεί προηγουμένως και που αναφέρονται στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, καθώς και των συμφωνιών που μπορεί να συναφθούν για την προώθηση των γενικών αρχών που διατυπώθηκαν στη Σύμβαση αυτή.

2. Οι ειδικές υποχρεώσεις που ανέλαβαν τα Κράτη δυνάμει ειδικών συμβάσεων, όσον αφορά στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, θα πρέπει να εκτελούνται κατά τρόπο που να συμβαδίζει με τις γενικές αρχές και τους αντικειμενικούς σκοπούς της Σύμβασης αυτής.

ΜΕΡΟΣ XIII

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΤΜΗΜΑ 1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 238

Δικαίωμα διεξαγωγής θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών

Όλα τα Κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να διεξάγουν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες, με επιφύλαξη των δικαιωμάτων και καθηκόντων άλλων Κρατών όπως προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 239

Προαγωγή θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών

Τα Κράτη και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί θα προάγουν και διευκολύνουν την ανάπτυξη και διεξαγωγή θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 210

Γενικές αρχές διεξαγωγής θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών.

Στη διεξαγωγή θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών εφαρμόζονται οι πιο κάτω αρχές:

(α) οι θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες θα διεξάγονται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς·

(β) οι θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες θα διεξάγονται με κατάλληλες επιστημονικές μεθόδους και μέσα που συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή·

(γ) οι θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες δεν πρέπει να παρακλύουν αδικαιολόγητα άλλες νόμιμες χρήσεις της θάλασσας που συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή και θα πρέπει να τυγχάνουν του προσήκοντος σεβασμού κατά τη διάρκεια τέτοιων χρήσεων·

(δ) οι θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες πρέπει να διεξάγονται σύμφωνα με όλους τους σχετικούς κανονισμούς που υιοθετούνται βάσει της Σύμβασης αυτής, περιλαμβανομένων εκείνων για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 241Μη αναγνώριση θαλάσσιων επιστημονικών ερευνητικών δραστηριοτήτων ως τη νομική βάση αξιώσεων

Οι θαλάσσιες επιστημονικές ερευνητικές δραστηριότητες δεν συνιστούν τη νομική βάση για οποιαδήποτε αξίωση σε οποιοδήποτε μέρος του θαλάσσιου περιβάλλοντος ή των πόρων του.

ΤΜΗΜΑ 2. ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΆρθρο 242Προαγωγή διεθνούς συνεργασίας

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί οφείλουν, σύμφωνα με την αρχή του σεβασμού της κυριαρχίας και της δικαιοσύνης και με βάση το αμοιβαίο όφελος, να προάγουν διεθνή συνεργασία στις θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες για ειρηνικούς σκοπούς.

2. Στο θέμα αυτό, χωρίς επηρεασμό των δικαιωμάτων και καθηκόντων των Κρατών δυνάμει της Σύμβασης αυτής, ένα Κράτος, κατά την εφαρμογή του παρόντος Μέρους, θα παρέχει, ως ήθελε είναι κατάλληλο, σε άλλα Κράτη λογική ευκαιρία όπως εξασφαλίσουν απ' αυτό, ή με τη συνεργασία του, πληροφορίες αναγκαίες για την πρόληψη και έλεγχο βλάβης στην υγεία και ασφάλεια προσώπων και στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 243Δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών

Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί θα συνεργάζονται μέσω της σύναψης διμερών και πολυμερών συμφωνιών, για τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών διεξαγωγής θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών στο θαλάσσιο περιβάλλον και την ολοκλήρωση των προσπαθειών των επιστημόνων στη μελέτη της ουσίας των φαινομένων και διεργασιών που συμβαίνουν στο θαλάσσιο περιβάλλον και τη συσχέτιση μεταξύ τους.

Άρθρο 244Δημοσίευση και διάδοση πληροφοριών και γνώσεων

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί οφείλουν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, να καθιστούν προσιτές με δημοσίευση ή διάδοση, μέσω κατάλληλων οδών, πληροφορίες για τα προτεινόμενα μεγάλα προγράμματα και τους στόχους τους καθώς και γνώσεις που προέρχονται από θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες.

2. Για το σκοπό αυτό, τα Κράτη, τόσο ατομικά όσο και σε συνεργασία με άλλα Κράτη και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, θα προάγουν ενεργά τη ροή επιστημονικών δεδομένων και πληροφοριών και τη διάδοση γνώσεων που προέρχονται από θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες, ιδιαίτερα σε αναπτυσσόμενα Κράτη, καθώς και την ενίσχυση των αυτόνομων ικανοτήτων των αναπτυσσομένων Κρατών για θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες μέσω, μεταξύ άλλων, προγραμμάτων που προσφέρουν επαρκή εκπαίδευση και άσκηση του τεχνικού και επιστημονικού τους προσωπικού.

ΤΜΗΜΑ 3. ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Άρθρο 245

Θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στη χωρική θάλασσα

Τα παράκτια Κράτη, κατά την άσκηση της κυριαρχίας τους, έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να ρυθμίζουν, εξουσιοδοτούν και διεξάγουν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στη χωρική τους θάλασσα. Οι θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες σ' αυτή πρέπει να διεξάγονται μόνο με τη ρητή συναίνεση του παράκτιου Κράτους και κάτω από όρους που θέτει αυτό.

Άρθρο 246

Θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην αποκλειστική οικονομική ζώνη και στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα

1. Τα παράκτια Κράτη, κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας τους, έχουν το δικαίωμα να ρυθμίζουν, εξουσιοδοτούν και διεξάγουν επιστημονικές έρευνες στην αποκλειστική τους οικονομική ζώνη και στην ηπειρωτική τους υφαλοκρηπίδα σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

2. Οι θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην αποκλειστική οικονομική ζώνη και στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα θα διεξάγονται με τη συναίνεση του παράκτιου Κράτους.

3. Τα παράκτια Κράτη, υπό κανονικές συνθήκες, παρέχουν την συναίνεσή τους σε σχέδια θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών από άλλα Κράτη ή αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς στην αποκλειστική τους οικονομική ζώνη ή στην ηπειρωτική τους υφαλοκρηπίδα που θα εκτελεσθούν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς και με σκοπό την αύξηση των επιστημονικών γνώσεων του θαλάσσιου περιβάλλοντος προς όφελος όλης της ανθρωπότητας. Προς τούτο, τα παράκτια Κράτη θα καθιερώσουν κανόνες και διαδικασίες που να διασφαλίζουν ότι η συναίνεση αυτή δεν θα καθυστερείται ή αποκρούεται αδικαιολόγητα.

4. Για σκοπούς εφαρμογής της παραγράφου 3, κανονικές συνθήκες μπορεί να υπάρχουν παρά την απουσία διπλωματικών σχέσεων μεταξύ του παράκτιου Κράτους και του διεξάγοντός τις έρευνες Κράτους.

5. Τα παράκτια Κράτη, εντούτοις, μπορούν κατά την κρίση τους να αρνούνται τη συναίνεση τους στη διεξαγωγή σχεδίου θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών άλλου Κράτους ή αρμόδιου διεθνούς οργανισμού στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα του παράκτιου Κράτους, εφόσον το σχέδιο:

(α) έχει άμεση σημασία για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, ζωντανών ή μή·

(β) συνεπάγεται γεώτρηση στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα, τη χρήση εκρηκτικών ή την εισαγωγή επιβλαβών ουσιών στο θαλάσσιο περιβάλλον·

(γ) συνεπάγεται την κατασκευή, λειτουργία ή χρήση τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατασκευών που αναφέρονται στα άρθρα 60 και 80·

(δ) περιέχει πληροφορίες παρεχόμενες δυνάμει του άρθρου 248 αναφορικά με τη φύση και τους αντικειμενικούς σκοπούς του σχεδίου, οι οποίες είναι ανακριβείς ή εφόσον το διεξάγον τις έρευνες Κράτος ή αρμόδιος διεθνής οργανισμός έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις προς το παράκτιο Κράτος από προηγούμενο σχέδιο ερευνών.

6. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 5, τα παράκτια Κράτη δεν μπορούν, ασκώντας τη διακριτική τους εξουσία, να αρνηθούν τη συναίνεσή τους δυνάμει της υποπαραγράφου (α) της ειρημμένης παραγράφου αναφορικά με σχέδια θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που θα αναληφθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους αυτού στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα, 200 ναυτικά μίλια πέρα από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας, έξω από τις ειδικές περιοχές τις οποίες τα παράκτια Κράτη μπορούν οποτεδήποτε δημόσια να καθορίσουν ως περιοχές στις οποίες εκμετάλλευση ή λεπτομερείς ερευνητικές εργασίες που επικεντρώνονται στις περιοχές αυτές διεξάγονται ή θα διεξαχθούν μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα. Τα παράκτια Κράτη θα παρέχουν λογική προειδοποίηση του καθορισμού τέτοιων περιοχών, καθώς και οποιωνδήποτε τροποποιήσεών τους, αλλά δεν είναι υποχρεωμένα να παρέχουν λεπτομέρειες των εργασιών σ' αυτές.

7. Οι διατάξεις της παραγράφου 6 τίθενται χωρίς επηρεασμό των δικαιωμάτων των παράκτιων Κρατών πάνω στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 77.

8. Οι δραστηριότητες θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που αναφέρονται στο άρθρο αυτό δεν πρέπει να παρακωλύουν αδικαιολόγητα άλλες δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από άλλα παράκτια Κράτη κατά την άσκηση των κυριαρχικών τους δικαιωμάτων και της δικαιοδοσίας τους, που προβλέπονται στη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 247

Σχέδια θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που εκτελούνται από ή κάτω από την προστασία διεθνών οργανισμών

Παράκτιο Κράτος το οποίο είναι μέλος ή έχει διμερή συμφωνία με ένα διεθνή οργανισμό, και στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα του οποίου ο οργανισμός αυτός επιθυμεί να εκτελέσει σχέδια θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών, απευθείας ή κάτω από την προστασία του, θα θεωρείται ότι έχει εξουσιοδοτήσει την εκτέλεση του σχεδίου σύμφωνα με τις συμφωνημένες προδιαγραφές αν το Κράτος αυτό έχει εγκρίνει το λεπτομερές σχέδιο όταν λήφθηκε η απόφαση από τον οργανισμό για την εκτέλεση του σχεδίου, ή είναι πρόθυμο να συμμετάσχει σ' αυτό, και δεν έχει εκφράσει οποιαδήποτε ένσταση μέσα σε τέσσερεις μήνες από τη γνωστοποίηση του σχεδίου από τον οργανισμό στο παράκτιο Κράτος.

Άρθρο 248

Καθήκον παροχής πληροφοριών στο παράκτιο Κράτος

Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που προτίθενται να αναλάβουν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου Κράτους οφείλουν, όχι λιγότερο από έξι μήνες προηγουμένως, να παράσχουν στο Κράτος αυτό πλήρη περιγραφή:

- (α) της φύσης και των αντικειμενικών σκοπών του σχεδίου
- (β) των μεθόδων και μέσων που θα χρησιμοποιηθούν, περιλαμβανομένων ονόματος, χωρητικότητας, τύπου και κλάσης των πλοίων και περιγραφής του επιστημονικού εξοπλισμού
- (γ) των επακριβών γεωγραφικών περιοχών στις οποίες θα εκτελεσθεί το σχέδιο.

(δ) της αναμενόμενης ημερομηνίας πρώτης εμφάνισης και οριστικής αναχώρησης των ερευνητικών πλοίων, ή της ανάπτυξης του εξοπλισμού και της απομάκρυνσης αυτού, ως ήθελε είναι κατάλληλο·

(ε) του ονόματος του ιθύνοντος ιδρύματος, του διευθυντού του και του προσώπου του υπευθύνου για το σχέδιο· και

(ζ) της έκτασης κατά την οποία το παράκτιο Κράτος θεωρείται ότι πρέπει να μπορεί να συμμετάσχει ή να αντιπροσωπεύεται στο σχέδιο.

Άρθρο 249

Καθήκον σηµορφώσης με ορισμένους όρους

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί όταν αναλαμβάνουν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου Κράτους οφείλουν να συμμορφώνονται με τους ακόλουθους όρους:

(α) να διασφαλίζουν το δικαίωμα του παράκτιου Κράτους, αν το επιθυμεί, να συμμετέχει ή αντιπροσωπεύεται στο σχέδιο θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών, ιδιαίτερα πάνω στα ερευνητικά πλοία και άλλα σκάφη ή επιστημονικές ερευνητικές εγκαταστάσεις, όταν είναι πρακτικό, χωρίς πληρωμή οποιασδήποτε αμοιβής στους επιστήμονες του παράκτιου Κράτους και χωρίς υποχρέωση συνεισφοράς στα έξοδα του σχεδίου·

(β) να παρέχουν στο παράκτιο Κράτος, κατόπιν αίτησής του, προκαταρκτικές εκθέσεις, ευθύς ως είναι πρακτικό, καθώς και τα τελικά αποτελέσματα και συμπεράσματα μετά από τη συμπλήρωση των ερευνών·

(γ) να απλάβουν να παρέχουν στο παράκτιο Κράτος, κατόπιν αίτησής του, πρόσβαση σε όλα τα στοιχεία και τα δείγματα που προέρχονται από το σχέδιο θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών και επίσης να εφοδιάζουν αυτό με στοιχεία που μπορούν να αντιγραφούν και με δείγματα που μπορούν να διαιρεθούν χωρίς βλάβη της επιστημονικής τους αξίας·

(δ) αν τους ζητηθεί, να παρέχουν στο παράκτιο Κράτος αξιολόγηση αυτών των στοιχείων, δειγμάτων και των αποτελεσμάτων των ερευνών ή να παρέχουν βοήθεια στην αξιολόγηση ή ερμηνεία τους·

(ε) να διασφαλίζουν, τηρουμένης της παραγράφου 2, ότι τα αποτελέσματα των ερευνών θα διατίθενται διεθνώς, μέσω κατάλληλων εθνικών ή διεθνών οδών, ευθύς ως είναι πρακτικό δυνατό·

(ζ) να πληροφορούν το παράκτιο κράτος αμέσως για οποιαδήποτε μεγάλη αλλαγή στο πρόγραμμα ερευνών·

(η) εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά, να απομακρύνουν τις εγκαταστάσεις ή τον εξοπλισμό επιστημονικών ερευνών μόλις συμπληρωθούν οι έρευνες.

2. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει τους όρους που καθορίζονται από τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου κράτους για την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας στη χορήγηση ή άρνηση συναίνεσης σύμφωνα με το άρθρο 246, παράγραφος 5, περιλαμβανομένης της απαίτησης προηγούμενης συμφωνίας για την διάθεση διεθνώς των αποτελεσμάτων των ερευνών ενός σχεδίου άμεσης σπουδαιότητας για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων.

Άρθρο 250

Ανακοινώσεις για σχέδια θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών

Ανακοινώσεις που αφορούν σε σχέδια θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών πρέπει να γίνονται μέσω κατάλληλων επίσημων οδών, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Άρθρο 251

Γενικά κριτήρια και οδηγίες

Τα κράτη πρέπει να επιζητούν να προσβούν μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών, τη θέσπιση γενικών κριτηρίων και οδηγιών για να υποβοηθούν τα κράτη στη διακρίβωση της φύσης και των συνεπειών των θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών.

Άρθρο 252

Σιωπηρή συναίνεση

Κράτη ή αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί μπορούν να προχωρήσουν με σχέδιο θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών έξι μήνες μετά από την ημερομηνία κατά την οποία έδωσαν στο παράκτιο κράτος τις πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 248, εκτός αν μέσα σε τέσσερις μήνες από την παραλαβή της κοινοποίησης που περιέχει τέτοιες πληροφορίες το παράκτιο κράτος έχει πληροφορήσει το κράτος ή τον οργανισμό που διεξάγει τις έρευνες ότι:

(α) έχει αρνηθεί τη συναίνεσή του, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 246· ή

(β) οι πληροφορίες που δόθηκαν από το Κράτος αυτό ή τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό αναφορικά με τη φύση ή τους αντικειμενικούς σκοπούς του σχεδίου δεν συνάδουν προς σαφώς φανερά γεγονότα ή

(γ) απαιτεί συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικές με τους όρους και τις πληροφορίες που δόθηκαν δυνάμει των άρθρων 248 και 249 ή

(δ) υπάρχουν εκκρεμείς υποχρεώσεις αναφορικά με προηγούμενο σχέδιο θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που εκτελέσθηκε από το Κράτος αυτό ή τον οργανισμό, σχετικά με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 249.

Άρθρο 253

Αναστολή ή διακοπή δραστηριοτήτων θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών

1. Το παράκτιο Κράτος έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την αναστολή οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που βρίσκονται σε εξέλιξη μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του ή στην ηπειρωτική του υφαλοκρηπίδα αν:

(α) οι ερευνητικές δραστηριότητες δεν διεξάγονται σύμφωνα με τις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν όπως προβλέπεται στο άρθρο 248 με βάση τις οποίες δόθηκε η συναίνεση του παράκτιου Κράτους ή

(β) το Κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που διεξάγει τις ερευνητικές δραστηριότητες παραλείπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 249 που αφορά στα δικαιώματα του παράκτιου Κράτους σε σχέση με το σχέδιο θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών.

2. Το παράκτιο Κράτος έχει το δικαίωμα να απαιτήσει τη διακοπή οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις διατάξεις του άρθρου 248 η οποία ισοδυναμεί με σημαντική μεταβολή του σχεδίου ερευνών ή των ερευνητικών δραστηριοτήτων.

3. Το παράκτιο Κράτος μπορεί επίσης να απαιτήσει τη διακοπή των δραστηριοτήτων θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών αν οποιοσδήποτε από τους όρους που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν επανορθωθεί μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.

4. Μετά από τη γνωστοποίηση από το παράκτιο Κράτος για την απόφασή του να διατάξει αναστολή ή διακοπή, τα Κράτη ή

οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που εξουσιοδοτήθηκαν να διεξάγουν δραστηριότητες θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών οφείλουν να τερματίσουν τις ερευνητικές δραστηριότητες οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο τέτοιας γνωστοποίησης.

5. Διαταγή αναστολής δυνάμει της παραγράφου 1 αίρεται από το παράκτιο Κράτος και οι δραστηριότητες θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών επιτρέπεται να συνεχισθούν εφόσον το Κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που διεξάγει τις έρευνες έχει συμμορφωθεί με τους όρους που απαιτούνται δυνάμει των άρθρων 248 και 249.

Άρθρο 254

Δικαιώματα των γειτονικών περιήλκλειστων και γεωγραφικά μελονεκτικών Κρατών

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που έχουν υποβάλει σε παράκτιο Κράτος σχέδιο για διεξαγωγή θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών ως αναφέρεται στο άρθρο 246, παράγραφος 3, οφείλουν να δώσουν ειδοποίηση στα γειτονικά περιήλκλειστα και γεωγραφικά μελονεκτικά Κράτη για το σκοπούμενο σχέδιο ερευνών, και επίσης οφείλουν να ειδοποιήσουν σχετικά το παράκτιο Κράτος.

2. Μετά από την παροχή της συναίνεσης από το ενδιαφερόμενο παράκτιο Κράτος για το σκοπούμενο σχέδιο θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών, σύμφωνα με το άρθρο 246 και άλλες σχετικές διατάξεις της Σύμβασης αυτής, τα Κράτη και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναλαμβάνουν τέτοιο σχέδιο οφείλουν να παράσχουν στα γειτονικά περιήλκλειστα και γεωγραφικά μελονεκτικά Κράτη, κατόπιν αίτησή τους και όταν κρίνεται ~~πρόσφορο~~ σχετικές πληροφορίες ως καθορίζονται στο άρθρο 248 και άρθρο 249 παράγραφος 1(ζ).

3. Στα γειτονικά περιήλκλειστα του γεωγραφικά μελονεκτικά Κράτη που αναφέρονται πιο πάνω πρέπει, κατόπιν αίτησή τους, να δίδεται ευκαιρία συμμετοχής, οποτεδήποτε είναι εφικτό, στο σκοπούμενο σχέδιο θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών με προσοντούχους εμπειρογνώμονες που υποδεικνύονται από αυτά και για τους οποίους δεν ενίσταται το παράκτιο Κράτος, σύμφωνα με τους όρους που συμφωνήθηκαν για το σχέδιο, κατά τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, μεταξύ του ενδιαφερομένου παράκτιου Κράτους και του Κράτους ή του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού που διεξάγει τις θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες

4. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οφείλουν να παρέχουν στα πιο πάνω αναφερόμενα περίκλειστα και γεωγραφικά μειονεκτικά Κράτη, κατόπιν αίτησής τους, τις πληροφορίες και τη βοήθεια που καθορίζονται στο άρθρο 249, παράγραφος 1(δ), με επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 249, παράγραφος 2.

Άρθρο 255

Μέτρα για διευκόλυνση θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών και για βοήθεια ερευνητικών πλοίων

Τα Κράτη θα προσπαθήσουν να υιοθετήσουν λογικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για προώθηση και διευκόλυνση θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που διεξάγονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή πέραν από τη χωρική τους θάλασσα και, ως ήθελε είναι κατάλληλο, για τη διευκόλυνση, τηρουμένων των διατάξεων των νόμων και κανονισμών τους, της προσέγγισης στους λιμένες τους και την παροχή βοήθειας για τα πλοία που διεξάγουν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες και συμμορφώνονται με τις σχετικές διατάξεις του Μέρους αυτού.

Άρθρο 256

Θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην Περιοχή

Όλα τα Κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους XI, να διεξάγουν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην Περιοχή.

Άρθρο 257

Θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στα ύδατα πέραν από την αποκλειστική οικονομική ζώνη

Όλα τα Κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα, σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, να διεξάγουν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στα ύδατα πέρα από τα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

ΤΜΗΜΑ 4. ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ Η ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΣΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Άρθρο 258

Ανάπτυξη και Χρησιμοποίηση

Η ανάπτυξη και χρησιμοποίηση οποιουδήποτε τύπου εγκαταστάσεων ή εξοπλισμού επιστημονικών ερευνών ο' οποιαδή-

ποτε περιοχή του θαλάσσιου περιβάλλοντος υπόκειται στους ίδιους όρους που περιγράφονται στη Σύμβαση αυτή για τη διεξαγωγή θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών ο' οποιαδήποτε τέτοια περιοχή.

Άρθρο 259

Νομικό καθεστώς

Οι εγκαταστάσεις ή ο εξοπλισμός που αναφέρονται στο Τμήμα αυτό δεν έχουν το καθεστώς νήσων. Δεν έχουν δική τους χωρική θάλασσα και η παρουσία τους δεν επηρεάζει την οριοθέτηση της χωρικής θάλασσας, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας.

Άρθρο 260

Ζώνες ασφάλειας

Ζώνες ασφάλειας λογικού πλάτους μη υπερβαίνοντος τα 500 μέτρα μπορούν να δημιουργηθούν γύρω από εγκαταστάσεις επιστημονικών ερευνών σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης αυτής. Όλα τα κράτη θα διασφαλίζουν ότι οι ζώνες αυτές ασφάλειας τηρούνται από τα πλοία τους.

Άρθρο 261

Μη παρακώλυση ναυτιλιακών διαδρόμων

Η ανάπτυξη και χρησιμοποίηση οποιουδήποτε τύπου εγκαταστάσεων ή εξοπλισμού επιστημονικών ερευνών δεν πρέπει να αποτελεί εμπόδιο στους καθιερωμένους διεθνείς ναυτιλιακούς διαδρόμους.

Άρθρο 262

Διακριτικές σημάνσεις και προειδοποιητικά σήματα

Εγκαταστάσεις ή ο εξοπλισμός που αναφέρεται στο Τμήμα αυτό πρέπει να φέρει διακριτικές σημάνσεις που να δείχνουν το κράτος εγγραφής ή το διεθνή οργανισμό στον οποίο ανήκουν αυτά και πρέπει να έχου επαρκή διεθνώς συμφωνημένα προειδοποιητικά σήματα για διασφάλιση της ασφάλειας στη θάλασσα και την ασφάλεια αεροναυσιπλοΐας, λαμβάνοντας υπόψη κανόνες και πρότυπα καθιερωμένα από αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

ΤΜΗΜΑ 5. ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ

Άρθρο 263

Υπευθυνότητα και ευθύνη

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί είναι υπεύθυνοι για τη διασφάλιση ότι οι θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες,

είτε αυτές αναλαμβάνονται από αυτούς είτε για λογαριασμό τους, διεξάγονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

2. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί είναι υπεύθυνοι και φέρουν ευθύνη για τα μέτρα που λαμβάνουν κατά παράβαση της Σύμβασης αυτής αναφορικά με θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες που διεξάγονται από άλλα Κράτη, από φυσικά ή νομικά τους πρόσωπα ή από αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς και οφείλουν αποζημίωση για ζημιές που προκύπτουν από τέτοια μέτρα.

3. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί είναι υπεύθυνοι και φέρουν ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 235 για ζημιές που προκλήθηκαν από ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος συνεπεία θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που αναλαμβάνονται από αυτούς ή για λογαριασμό τους.

ΤΜΗΜΑ 6. ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 264

Επίλυση διαφορών

Διαφορές αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης αυτής σε σχέση με θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες θα επιλύονται σύμφωνα με το ΜΕΡΟΣ XV, Τμήματα 2 και 3.

Άρθρο 265

Προσωρινά μέτρα

Εγκριμούσης της επίλυσης μιας διαφοράς σύμφωνα με το Μέρος XV, Τμήματα 2 και 3, το Κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που είναι εξουσιοδοτημένος να διεξάγει σχέδιο θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών δεν θα επιτρέψει να αρχίσουν ή να συνεχιστούν ερευνητικές δραστηριότητες χωρίς τη ρητή συναίνεση του ενδιαφερόμενου παράκτιου Κράτους.

ΜΕΡΟΣ XIV

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ 1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 266

Πρόωθηση της ανάπτυξης και μεταβίβασης θαλάσσιας τεχνολογίας

1. Τα Κράτη, απευθείας ή μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών, θα συνεργάζονται σύμφωνα με τις δυνατότητές τους στην ενεργό

προώθηση της ανάπτυξης και μεταβίβασης θαλάσσιας επιστημονικής γνώσης και τεχνολογίας με δίκαιους και λογικούς όρους και προϋποθέσεις.

2. Τα Κράτη θα προωθούν την ανάπτυξη της θαλάσσιας επιστημονικής και τεχνολογικής ικανότητας των Κρατών τα οποία μπορεί να έχουν ανάγκη, και θα ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα Κράτη, αναφορικά με την εξερεύνηση, εκμετάλλευση και διατήρηση και διαχείριση των θαλάσσιων πόρων, την προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τις θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες και άλλες δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον που συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή, με σκοπό την επιτάχυνση της κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης των αναπτυσσομένων Κρατών.

3. Τα Κράτη θα προσπαθούν να ευθαρρούνουν ευνοϊκές οικονομικές και νομικές προϋποθέσεις για τη μεταβίβαση θαλάσσιας τεχνολογίας προς όφελος όλων των ενδιαφερομένων μερών πάνω σε δίκαιη βάση.

Άρθρο 267

Προστασία νομίμων συμφερόντων

Τα Κράτη, στην προώθηση συνεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 266, θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους όλα τα νόμιμα συμφέροντα περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των δικαιωμάτων και καθηκόντων των κατόχων, προμηθευτών και ληπτών θαλάσσιας τεχνολογίας.

Άρθρο 268

Βασικοί στόχοι

Κράτη, απευθείας ή μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών θα προωθούν:

- (α) την απόκτηση, αξιολόγηση και διάδοση θαλάσσιων τεχνολογικών γνώσεων και τη διευκόλυνσή της
- (β) την ανάπτυξη κατάλληλης θαλάσσιας τεχνολογίας
- (γ) την ανάπτυξη της αναγκαίας τεχνολογικής υποδομής για διευκόλυνση της μεταβίβασης θαλάσσιας τεχνολογίας
- (δ) την ανάπτυξη ανθρωπινων πόρων μέσω της άσκησης και εκπαίδευσης πολιτών αναπτυσσομένων Κρατών και χωρών και ιδιαίτερα των πολιτών των ελάχιστα αναπτυγμένων μεταξύ αυτών

- (ε) τη διεθνή συνεργασία σ' όλα τα επίπεδα, ιδιαίτερα σε περιφερειακά, υποπεριφερειακά και διμερή επίπεδα.

Άρθρο 269

Μέτρα επίτευξης των βασικών στόχων

Για να επιτευχθούν οι στόχοι που αναφέρονται στο άρθρο 268, τα κράτη, απευθείας ή μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών, θα προσπαθούν, μεταξύ άλλων:

- (α) να καταρτίσουν προγράμματα τεχνικής συνεργασίας για την αποτελεσματική ~~μεταβίβαση~~ όλων των ειδών θαλάσσιας τεχνολογίας σε κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα περίκλειστα και γεωγραφικά μειονεκτικά κράτη τα οποία δεν κατέστη δυνατόν είτε να δημιουργήσουν είτε να αναπτύξουν δική τους τεχνολογική ικανότητα στη θαλάσσια επιστήμη και στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση θαλάσσιων πόρων, είτε να αναπτύξουν την υποδομή τέτοιας τεχνολογίας·
- (β) να προσάγουν ευνοϊκές συνθήκες για τη σύναψη συμφωνιών, συμβολαίων και άλλων παρόμοιων διευθετήσεων, κάτω από δίκαιους και λογικούς όρους·
- (γ) να συγκοτούν διασκέψεις, σεμινάρια και συμπόσια για επιστημονικά και τεχνολογικά θέματα, ιδιαίτερα για την πολιτική και τις μεθόδους της μεταβίβασης θαλάσσιας τεχνολογίας·
- (δ) να προσάγουν την ανταλλαγή επιστημόνων και τεχνολόγων και άλλων εμπειρογνομόνων·
- (ε) να αναλαμβάνουν σχέδια και προωθούν κοινοπραξίες και άλλες μορφές διμερούς και πολυμερούς συνεργασίας.

ΤΜΗΜΑ 2. ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 270

Τρόποι και μέσα διεθνούς συνεργασίας

Η διεθνής συνεργασία για την ανάπτυξη και μεταβίβαση θαλάσσιας τεχνολογίας θα διεξάγεται, όπου είναι εφικτό και κατάλληλο, μέσω υφιστάμενων διμερών, περιφερειακών ή πολυμερών προγραμμάτων και επίσης μέσω διευρημένων και νέων προγραμμάτων με σκοπό τη διευκόλυνση των θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών, της ~~μεταβίβασης~~ θαλάσσιας τεχνολογίας, ιδιαίτερα σε νέους τομείς, και κατάλληλης διεθνούς χρηματοδότησης για ωκεάνιες έρευνες και ανάπτυξη.

Άρθρο 271Κατευθυντήριες γραμμές, κριτήρια και πρότυπα

Τα Κράτη, απευθείας ή μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών, θα προωθούν την καθιέρωση γενικά αποδεκτών κατευθυντήριων γραμμών, κριτηρίων και προτύπων για τη μεταβίβαση θαλάσσιας τεχνολογίας πάνω σε διμερή βάση ή μέσα στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών και άλλων βημάτων, λαμβάνοντας υπόψη, ιδιαίτερα, τα συμφέροντα και τις ανάγκες αναπτυσσομένων Κρατών.

Άρθρο 272Συντονισμός διεθνών προγραμμάτων

Στον τομέα της μεταβίβασης θαλάσσιας τεχνολογίας, τα Κράτη θα προσπαθούν να διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί συντονίζουν τις δραστηριότητές τους, περιλαμβανομένων οποιωνδήποτε περιφερειακών ή παγκόσμιων προγραμμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων Κρατών, ιδιαίτερα των περίκλειστων και γεωγραφικά μειονεκτικών Κρατών.

Άρθρο 273Συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς και την Αρχή

Τα Κράτη θα συνεργάζονται ενεργά με αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς και την Αρχή για ενθάρρυνση και διευκόλυνση της μεταβίβασης σε αναπτυσσόμενα Κράτη, στους πολίτες τους και στην Επιχείρηση τεχνικών δεξιοτήτων και θαλάσσιας τεχνολογίας αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή.

Άρθρο 274Στόχοι της Αρχής

Επιφύλασσομένων όλων των νόμιμων συμφερόντων περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των δικαιωμάτων και καθηκόντων των κατόχων, προμηθευτών και ληπτών τεχνολογίας, η Αρχή, αναφορικά με δραστηριότητες στην Περιοχή, θα διασφαλίζει ότι:

- (α) με βάση την αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής, οι πολίτες αναπτυσσομένων Κρατών, ανεξάρτητα αν είναι παράκτια, περίκλειστα ή γεωγραφικά μειονεκτικά, θα προσλαμβάνονται για σκοπούς εκπαίδευσης ως μέλη τού διευθυντικού, ερευνητικού και τεχνικού προσωπικού που συγκροτείται για τις εργασίες της

- (β) η τεχνική τέκμηρωση για το σχετικό εξοπλισμό, μηχανήματα, συσκευές και διαδικασίες είναι διαθέσιμη σε όλα τα Κράτη, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα Κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό·
- (γ) γίνεται επαρκής πρόνοια από την Αρχή για διευκόλυνση της απόκτησης τεχνικής βοήθειας στον τομέα της θαλάσσιας τεχνολογίας από Κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και την ζητούν, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα Κράτη και της απόκτησης από τους πολίτες τους των αναγκαίων τεχνικών δεξιοτήτων και πείρας, περιλαμβανομένης επαγγελματικής εκπαίδευσης·
- (δ) τα Κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα Κράτη, βοηθούνται στην απόκτηση του αναγκαίου εξοπλισμού, διαδικασιών εγκαταστάσεων και άλλης τεχνικής εμπειρίας, μέσω οποιωνδήποτε οικονομικών διευθετήσεων που προβλέπονται στη Σύμβαση αυτή.

ΤΜΗΜΑ 3. ΕΘΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ

ΚΕΝΤΡΑ

Άρθρο 275

Δημιουργία εθνικών κέντρων

1. Τα Κράτη, απευθείας ή μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών και της Αρχής, θα προωθούν τη δημιουργία, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα παράκτια Κράτη, εθνικών κέντρων θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών και την ενίσχυση των υφιστάμενων εθνικών κέντρων, με σκοπό την υποκίνηση και προαγωγή της διεξαγωγής θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών από αναπτυσσόμενα παράκτια Κράτη και την επαύξηση των εθνικών δυνατοτήτων τους για χρησιμοποίηση και διαφύλαξη των θαλάσσιων πόρων τους για δικό τους οικονομικό όφελος.

2. Τα Κράτη, μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών και της Αρχής, θα παρέχουν επαρκή υποστήριξη για διευκόλυνση της δημιουργίας και ενίσχυσης τέτοιων εθνικών κέντρων ώστε να παρέχουν εξελιγμένες εκπαιδευτικές διευκολύνσεις και τον αναγκαίο εξοπλισμό, τεχνικές δεξιότητες και εμπειρία καθώς και τεχνικούς εμπειρογνώμονες σε τέτοια Κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και ζητούν τέτοια βοήθεια.

Άρθρο 276Δημιουργία περιφερειακών κέντρων

1. Τα Κράτη, σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, η Αρχή και τα εθνικά ιδρύματα θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών, θα προωθούν τη δημιουργία περιφερειακών κέντρων θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών, ιδιαίτερα σε αναπτυσσόμενα Κράτη, με σκοπό την υποκίνηση και προαγωγή της διεξαγωγής θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών από αναπτυσσόμενα Κράτη και την υποστήριξη της μεταβίβασης θαλάσσιας τεχνολογίας.

2. Όλα τα Κράτη μιας περιοχής θα συνεργάζονται με τα περιφερειακά κέντρα της για τη διασφάλιση πιο αποτελεσματικής επίτευξης των στόχων τους.

Άρθρο 277Αρμοδιότητες περιφερειακών κέντρων

Οι αρμοδιότητες τέτοιων περιφερειακών κέντρων θα περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

- (α) εκπαιδευτικά προγράμματα σε όλα τα επίπεδα πάνω στις διάφορες πλευρές των θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών, ιδιαίτερα της θαλάσσιας βιολογίας, περιλαμβανομένης της διατήρησης και διαχείρισης των ζώτων πόρων, της ωκεανογραφίας, υδρογραφίας, μηχανικής, γεωλογικής εξερεύνησης του θαλάσσιου βυθού, μεταλλευτικής τεχνολογίας και τεχνολογίας αφαλάτωσης
- (β) μελέτες διαχείρισης
- (γ) προγράμματα μελετών σχετικά με την προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης
- (δ) οργάνωση περιφερειακών διασκέψεων, σεμιναρίων και συμποσίων
- (ε) απόκτηση και επεξεργασία θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών στοιχείων και πληροφοριών
- (ζ) γρήγορη διάδοση των αποτελεσμάτων των θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών με άμεσα διαθέσιμα δημοσιεύματα
- (η) δημοσίευση εθνικών πολιτικών αναφορικά με τη μεταβίβαση θαλάσσιας τεχνολογίας και συστηματικής συγκριτικής μελέτης των πολιτικών αυτών

- (θ) απάνθισμα και συστηματοποίηση πληροφοριών για την αγορά τεχνολογίας και για συμβόλαια και άλλες διευθετήσεις αναφορικά με διπλώματα ευρεσιτεχνίας
- (ι) τεχνική συνεργασία με άλλα Κράτη της περιοχής.

ΤΜΗΜΑ 4. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Άρθρο 278

Συνεργασία μεταξύ διεθνών οργανισμών

Οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναφέρονται στο Μέρος αυτό και στο Μέρος XIII θα λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζουν, είτε απευθείας είτε σε στενή συνεργασία μεταξύ τους, την αποτελεσματική εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων και ευθυνών τους δυνάμει του Μέρους αυτού.

ΜΕΡΟΣ XV

ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 279

Υποχρέωση επίλυσης διαφορών με ειρηνικά μέσα

Τα Κράτη Μέρη θα επιλύουν οποιαδήποτε μεταξύ τους διαφορά αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής με ειρηνικά μέσα σύμφωνα με το Άρθρο 2, παράγραφος 3, του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και, για το σκοπό αυτό, θα επιδιώκουν λύση με τα μέσα που αναφέρονται στο Άρθρο 33, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Άρθρο 280

Επίλυση διαφορών με κάθε ειρηνικό μέσο που επιλέγουν τα μέρη

Καμιά διάταξη του Μέρους αυτού δεν εξασθενεί το δικαίωμα οποιωνδήποτε Κρατών-Μερών να συμφωνούν οποτεδήποτε σε επίλυση μιας μεταξύ τους διαφοράς αναφορικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής με οποιοδήποτε ειρηνικό μέσο της εκλογής τους.

Άρθρο 281

Διαδικασία σε περίπτωση μη επίτευξης επίλυσης διαφοράς από τα μέρη

I. Αν τα Κράτη-Μέρη τα οποία είναι μέρη της διαφοράς αναφορικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής έχουν συμφωνήσει να επιδιώξουν επίλυση της διαφοράς με ειρηνικά

μέσα της εκλογής τους, οι διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος αυτό εφαρμόζονται μόνο εφόσον δεν έχει επιτευχθεί επίλυση κατόπιν προσφυγής σε τέτοια μέσα και εφόσον η μεταξύ των μερών συμφωνία δεν αποκλείει οποιαδήποτε περαιτέρω διαδικασία.

2. Αν τα μέρη έχουν επίσης συμφωνήσει σε κάποια προθεσμία, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο με την εκπνοή της προθεσμίας αυτής.

Άρθρο 282

Υποχρεώσεις δυνάμει γενικών, περιφερειακών ή διμερών συμφωνιών

Αν τα Κράτη-Μέρη τα οποία είναι μέρη της διαφοράς αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής έχουν συμφωνήσει, μέσω γενικής περιφερειακής ή διμερούς συμφωνίας ή άλλως πως, ότι τέτοια διαφορά, με αίτηση οποιουδήποτε μέρους της διαφοράς, θα υποβάλλεται σε διαδικασία η οποία συνεπάγεται δεσμευτική απόφαση, η διαδικασία αυτή θα εφαρμόζεται αντί των διαδικασιών που προβλέπονται στο Μέρος αυτό, εκτός αν τα μέρη της διαφοράς συμφωνούν διαφορετικά.

Άρθρο 283

Υποχρέωση ανταλλαγής απόψεων

1. Όταν μεταξύ Κρατών-Μερών προκύψει διαφορά αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής, τα μέρη της διαφοράς θα προχωρούν γρήγορα σε ανταλλαγή απόψεων για την επίλυσή της με διαπραγματεύσεις ή άλλα ειρηνικά μέσα.

2. Τα μέρη επίσης θα προχωρούν γρήγορα σε ανταλλαγή απόψεων όταν μια διαδικασία για την επίλυση τέτοιας διαφοράς έχει τερατισθεί χωρίς επίλυσή της ή όταν η επίλυσή της έχει μεν επιτευχθεί, αλλά οι περιστάσεις απαιτούν διαβουλευσεις αναφορικά με τον τρόπο υλοποίησης της επίλυσης της διαφοράς.

Άρθρο 284

Συνδιαλλαγή

1. Κράτος-Μέρος το οποίο είναι μέρος μιας διαφοράς αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής μπορεί να καλέσει το άλλο μέρος ή μέρη να υποβάλουν την διαφορά σε συνδιαλλαγή σύμφωνα με τη διαδικασία δυνάμει του Παραρτήματος V, Τμήμα 1, ή σε άλλη διαδικασία συνδιαλλαγής.

2. Αν η πρόσκληση γίνει δεκτή και αν τα μέρη συμφωνούν στην εφαρμοστέα διαδικασία συνδιαλλαγής, οποιοδήποτε μέρος μπορεί να υποβάλει τη διαφορά στη διαδικασία αυτή.

3. Αν η πρόσκληση δεν γίνει δεκτή ή τα μέρη δεν συμφωνούν στη διαδικασία, η διαδικασία συνδιαλλαγής θα θεωρείται ως τερματισθείσα.

4. Εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά, όταν μια διαφορά έχει υποβληθεί σε συνδιαλλαγή, η διαδικασία μπορεί να τερματισθεί μόνο σύμφωνα με τη συμφωνημένη διαδικασία συνδιαλλαγής.

Άρθρο 285

Εφαρμογή του Τμήματος αυτού σε διαφορές που υποβάλλονται σύμφωνα με το Μέρος XI

Το Τμήμα αυτό εφαρμόζεται σε κάθε διαφορά η οποία σύμφωνα με το Μέρος XI, Τμήμα 5, πρόκειται να επιλυθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος αυτό. Αν μια οντότητα εκτός από Κράτος-Μέρος, είναι μέρος μιας τέτοιας διαφοράς, το Τμήμα αυτό εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών.

ΤΜΗΜΑ 2. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΝΕΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άρθρο 286

Εφαρμογή διαδικασιών δυνάμει του Τμήματος αυτού

Επιφυλασσομένου του Τμήματος 3, κάθε διαφορά αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής, όταν δεν έχει επιτευχθεί επίλυση κατόπιν προσφυγής στο Τμήμα 1, θα υποβάλλεται με αίτηση οποιουδήποτε μέρους της διαφοράς στο δικαστήριο (COURT OR TRIBUNAL) που έχει δικαιοδοσία δυνάμει του Τμήματος αυτού.

Άρθρο 287

Επιλογή διαδικασίας

1. Όταν υπογράψει, επικυρώνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση αυτή ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, ένα Κράτος είναι ελεύθερο να επιλέξει, με γραπτή δήλωσή του, ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέσα για την επίλυση διαφορών αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής:

- (α) το Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας, που ιδρύθηκε σύμφωνα με το Παράρτημα VI
- (β) το Διεθνές Δικαστήριο Δικαιοσύνης

(γ) ένα διαιτητικό δικαστήριο, συγκροτούμενο σύμφωνα με το Παράρτημα VII·

(δ) ένα ειδικό διαιτητικό δικαστήριο, συγκροτούμενο σύμφωνα με το Παράρτημα VIII για μια ή περισσότερες από τις κατηγορίες διαφορών που καθορίζονται σ' αυτό.

2. Δήλωση που γίνεται δυνάμει της παραγράφου 1 δεν επηρεάζει ή επηρεάζεται από την υποχρέωση ενός Κράτους-Μέρους να δεχθεί τη δικαιοδοσία Διαθέτης Διαφρών Θάλασσης Βυθού του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας στην έκταση και κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο Μέρος XI, Τμήμα 5.

3. Κράτος-Μέρος, το οποίο είναι μέρος σε διαφορά που δεν καλύπτεται από δήλωση που βρίσκεται σε ισχύ, θα θεωρείται ότι έχει αποδεχθεί διαιτησία, σύμφωνα με το Παράρτημα VII.

4. Αν τα μέρη μιας διαφοράς έχουν αποδεχθεί την ίδια διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς, αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο στη διαδικασία αυτή, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

5. Αν τα μέρη μιας διαφοράς δεν έχουν αποδεχθεί την ίδια διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς, αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο σε διαιτησία, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

6. Δήλωση που γίνεται δυνάμει της παραγράφου 1 παραμένει σε ισχύ μέχρι τρεις μήνες μετά από την κατάθεση ειδοποίησης για ανάκληση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

7. Νέα δήλωση, ειδοποίηση για ανάκληση ή η εκπνοή μιας δήλωσης δεν επηρεάζει με κανένα τρόπο διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίου (court or tribunal), που έχει δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου αυτού, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

8. Δηλώσεις και ειδοποιήσεις που αναφέρονται σ' αυτό το άρθρο θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα διαβιβάζει αντίγραφα αυτών στα Κράτη-Μέρη.

Άρθρο 288

Δικαιοδοσία

1. Δικαστήριο (court or tribunal) που αναφέρεται στο άρθρο 287 θα έχει δικαιοδοσία για κάθε διαφορά αναφορικά

με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής η οποία υποβάλλεται σ' αυτό σύμφωνα με το Μέρος αυτό.

2. Δικαστήριο (court or tribunal) που αναφέρεται στο άρθρο 287 θα έχει επίσης δικαιοδοσία για κάθε διαφορά αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή μιας διεθνούς συμφωνίας σχετικής με τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, η οποία υποβάλλεται σ' αυτό σύμφωνα με τη συμφωνία.

3. Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας που καθιερύεται σύμφωνα με τα Παράρτημα VI και οποιδήποτε άλλο τμήμα δικαστηρίου (chamber) διαιτητικό δικαστήριο που αναφέρεται στο Μέρος XI, Τμήμα 5, θα έχει δικαιοδοσία για οποιοδήποτε θέμα το οποίο υποβάλλεται σ' αυτό σύμφωνα με το Μέρος εκείνο.

4. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς το ποιο δικαστήριο (court or tribunal) έχει δικαιοδοσία, το θέμα θα επιλύεται με απόφαση του δικαστηρίου αυτού (court or tribunal).

Άρθρο 289

Εμπειρογνώμονες

Σε κάθε διαφορά η οποία συνεπάγεται επιστημονικά ή τεχνικά θέματα, το δικαστήριο (court or tribunal) το οποίο ασκεί δικαιοδοσία δυνάμει του Τμήματος αυτού μπορεί, με αίτηση ενός μέρους ή αυτεπάγγελα, να επιλέξει σε συνεννόηση με τα μέρη όχι λιγότερους από δύο επιστημονικούς ή τεχνικούς εμπειρογνώμονες επιλεγμένους κατά προτίμηση από το σχετικό κατάλογο που ετοιμάζεται σύμφωνα με το Παράρτημα VIII, άρθρο 2, για να παρακάθονται με το δικαστήριο (court or tribunal), αλλά χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 290

Προσωρινά μέτρα

1. Αν μια διαφορά έχει προσηκόντως υποβληθεί σε δικαστήριο (court or tribunal) το οποίο θεωρεί ότι εκ πρώτης όψεως έχει δικαιοδοσία δυνάμει του Μέρους αυτού ή του Μέρους XI, Τμήμα 5, το δικαστήριο (court or tribunal) μπορεί να καθορίσει οποιαδήποτε προσωρινά μέτρα τα οποία θεωρεί κατάλληλα υπό τις περιστάσεις για συντήρηση των αντίστοιχων δικαιωμάτων των μερών της διαφοράς ή για πρόληψη σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον, εκκρεμούσης της τελικής απόφασης.

2. Προσωρινά μέτρα μπορούν να τροποποιούνται ή ανακαλούνται ευθύς ως οι περιστάσεις που τα δικαιολογούν έχουν μεταβληθεί ή έπαυσαν να υπάρχουν.

3. Προσωρινά μέτρα μπορούν να καθορίζονται, τροποποιούνται ή ανακαλούνται δυνάμει του άρθρου αυτού μόνο με αίτηση ενός μέρους της διαφοράς και αφού στα μέρη παρασχεθεί ευκαιρία να ακουσθούν.

4. Το δικαστήριο (court or tribunal) θα ειδοποιεί αμέσως τα μέρη της διαφοράς, καθώς και τέτοια άλλα Κράτη-Μέρη που θεωρεί κατάλληλα, για τον καθορισμό, τροποποίηση ή ανάκληση των προσωρινών μέτρων.

5. Εκκρεμούσης της συγκρότησης ενός διαιτητικού δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται μια διαφορά δυνάμει του Τμήματος αυτού, οποιοδήποτε δικαστήριο (court or tribunal) για το οποίο συμφωνούν τα μέρη ή, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας μέσα σε δύο βδομάδες από την ημερομηνία της αίτησης για προσωρινά μέτρα, το Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας ή, σε σχέση με δραστηριότητες στην Περιοχή, το Τμήμα Διατήρησης Διαρκών Θαλάσσιου Βυθού, μπορεί να καθορίσει, τροποποιήσει ή αναστείλει προσωρινά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο αυτό, αν κρίνει ότι εκ πρώτης όψεως το δικαστήριο το οποίο θα συγκροτηθεί θα είχε δικαιοδοσία και ότι το επειγόν της κατάστασης το απαιτεί. Αφού συγκροτηθεί, το δικαστήριο στο οποίο έχει υποβληθεί η διαφορά μπορεί να τροποποιήσει, αναστείλει ή επιβεβαιώσει τα προσωρινά αυτά μέτρα, ενεργώντας σύμφωνα με τις παραγράφους 1 μέχρι 4.

6. Τα μέρη της διαφοράς οφείλουν να συμμορφώνονται γρήγορα με οποιαδήποτε προσωρινά μέτρα καθορίζονται δυνάμει του άρθρου αυτού.

Άρθρο 291

Προσιτότητα

1. Όλες οι διαδικασίες επίλυσης διαφορών που καθορίζονται στο Μέρος αυτό θα είναι προσιτές σε όλα τα Κράτη-Μέρη.

2. Οι διαδικασίες επίλυσης διαφορών που καθορίζονται στο Μέρος αυτό θα είναι προσιτές σε οντότητες άλλες, εκτός από Κράτη-Μέρη μόνο όπως ειδικά προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 292

Ταχεία απόλυση πλοίων και πληρωμάτων

1. Όταν οι αρχές ενός Κράτους-Μέρους έχουν κατακρατήσει πλοίο που φέρει τη σημαία άλλου Κράτους-Μέρους και προβάλλε-

ται ο ισχυρισμός ότι το κατακρατούν Κράτος δεν έχει τηρήσει τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής για την ταχεία απόλυση του πλοίου ή του πληρώματός του με την παροχή λογικής εγγύησης ή άλλης οικονομικής εξασφάλισης, το θέμα της απόλυσης από την κατακράτηση μπορεί να υποβάλλεται σ' οποιοδήποτε δικαστήριο (court or tribunal) που συμφωνείται από τα μέρη της διαφοράς ή, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας μέσα σε 10 μέρες από του χρόνου της κατακράτησης, σε δικαστήριο (court or tribunal) που γίνεται αποδεκτό από το κατακρατούν Κράτος δυνάμει του άρθρου 287 ή στο Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

2. Η αίτηση για απόλυση μπορεί να γίνει μόνο από ή για λογαριασμό του Κράτους της σημαίας του πλοίου.

3. Το δικαστήριο (court or tribunal) θα επιλαμβάνεται χωρίς καθυστέρηση της αίτησης για απόλυση και θα επιλαμβάνεται μόνο του θέματος της απόλυσης, χωρίς να προσδικάζει την ουσία οποιασδήποτε υπόθεσης ενώπιον των αρμόδιων εσωτερικών αρχών εναντίον του πλοίου, του πλοιοκτήτη ή του πληρώματος αυτού. Οι αρχές του κατακρατούντος Κράτους παραμένουν αρμόδιες για την απόλυση του πλοίου ή του πληρώματος αυτού οποτεδήποτε.

4. Με την παροχή της εγγύησης ή άλλης οικονομικής εξασφάλισης που αποφασίζεται από το δικαστήριο (court or tribunal), οι αρχές του κατακρατούντος Κράτους σφείλουν να συμμορφωθούν γρήγορα με την απόφαση του δικαστηρίου (court or tribunal) αναφορικά με την απόλυση του πλοίου ή του πληρώματος αυτού.

Άρθρο 293

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Το δυνάμει του Τμήματος αυτού αρμόδιο δικαστήριο (court or tribunal) θα εφαρμόζει τη Σύμβαση αυτή και άλλους κανόνες διεθνούς δικαίου μη συγκρουομένους με τη Σύμβαση αυτή.

2. Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει την εξουσία του δυνάμει του τμήματος αυτού αρμόδιου δικαστηρίου (court or tribunal) να αποφασίζει μια υπόθεση ex aequo et bono, εφόσο τα μέρη συμφωνούν σ' αυτό.

Άρθρο 294

Προκαταρκτική διαδικασία

1. Το προβλεπόμενο στο άρθρο 287 δικαστήριο (court or tribunal) στο οποίο υποβάλλεται μια αίτηση αναφορικά με μια

διαφορά που αναφέρεται στο άρθρο 297 θα αποφασίζει κατόπιν αίτησης ενός μέρους, ή μπορεί να αποφασίζει αυτεπάγγελα, κατὰ πόσο η αξίωση συνιστά κατάχρηση νομικής διαδικασίας ή κατὰ πόσο εκ πρώτης όψεως έχει καλή νομική βάση. Αν το δικαστήριο (court or tribunal) αποφασίσει ότι η αξίωση συνιστά κατάχρηση νομικής διαδικασίας ή ότι εκ πρώτης όψεως είναι αθεμελίωτη, αυτό εγκαταλείπει οποιαδήποτε ενέργεια στην υπόθεση.

2. Με την παραλαβή της αίτησης, το δικαστήριο (court or tribunal) ειδοποιεί αμέσως το άλλο μέρος ή μέρη της αίτησης, και καθορίζει λογική προθεσμία μέσα στην οποία αυτά μπορούν να ζητήσουν από αυτό να αποφασίσει σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει το δικαίωμα οποιουδήποτε μέρους μιας διαφοράς να προβεί σε προκαταρκτικές ενστάσεις σύμφωνα με τους εφαρμοστέους διαδικαστικούς κανόνες.

Άρθρο 295

Εξάντληση τοπικών ενδίκων μέσων

Κάθε διαφορά μεταξύ Κρατών-Μερών αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής μπορεί να υποβληθεί στις διαδικασίες που προβλέπονται στο Τμήμα αυτό μόνο μετά την εξάντληση τοπικών ενδίκων μέσων όταν αυτό απαιτείται από το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 296

Τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύς αποφάσεων

1. Κάθε απόφαση που εκδίδεται από αρμόδια δυνάμει του Τμήματος αυτού δικαστήριο (court or tribunal) είναι τελεσίδικη και πρέπει να τηρείται από όλα τα μέρη της διαφοράς.

2. Κάθε τέτοια απόφαση δεν έχει δεσμευτική ισχύ παρά μόνο μεταξύ των μερών και αναφορικά με τη συγκεκριμένη διαφορά.

ΤΜΗΜΑ 3. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ 2

Άρθρο 297

Περιορισμοί στην εφαρμογή του Τμήματος 2

1. Διαφορές αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής σχετικά με την άσκηση από ένα παράκτιο Κράτος

των κυριαρχικών του δικαιωμάτων ή της δικαιοδοσίας του που προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή υπόκεινται στις διαδικασίες που διαλαμβάνονται στο Τμήμα 2 στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) όταν υπάρχει ισχυρισμός ότι ένα παράκτιο Κράτος έχει ενεργήσει κατά παράβαση των διατάξεων της Σύμβασης αυτής αναφορικά με τις ελευθερίες και τα δικαιώματα ναυσιπλοΐας, υπέρπτησης ή της τοποθέτησης υποβρύχιων καλωδίων και οωληναγωγών ή αναφορικά με άλλες διεθνείς νόμιμες χρήσεις της θάλασσας που καθορίζονται στο άρθρο 58

(β) όταν υπάρχει ισχυρισμός ότι ένα Κράτος ασκώντας τις πιο πάνω αναφερόμενες ελευθερίες, δικαιώματα ή χρήσεις έχει ενεργήσει κατά παράβαση της Σύμβασης αυτής ή των νόμων ή κανονισμών που υιοθετήθηκαν από το παράκτιο Κράτος σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή και άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου που δεν είναι αντίθετοι με τη Σύμβαση αυτή ή

(γ) όταν υπάρχει ισχυρισμός ότι ένα παράκτιο Κράτος έχει ενεργήσει κατά παράβαση καθορισμένων διεθνών κανόνων και προτύπων για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος που είναι εφαρμοστέα στο παράκτιο Κράτος και τα οποία έχουν καθιερωθεί από τη Σύμβαση αυτή ή μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

2. (α) Διαφορές αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης αυτής σχετικά με θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες θα επιλύονται σύμφωνα με το Τμήμα 2, αλλά το παράκτιο Κράτος δεν θα είναι υποχρεωμένο να δεχθεί την υποβολή σε τέτοια επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς που προκύπτει από:

(ι) την άσκηση από το παράκτιο Κράτος ενός δικαιώματος ή μιας διακριτικής ευχέρειας σύμφωνα με το άρθρο 246 ή

(ιι) απόφαση του παράκτιου Κράτους να διατάξει αναστολή ή παύση ενός ερευνητικού σχεδίου σύμφωνα με το άρθρο 253.

(β) Διαφορές που προκύπτουν από ισχυρισμό Κράτους που διεξάγει έρευνες ότι σε σχέση με ένα ειδικό σχέδιο το παράκτιο Κράτος δεν ασκεί τα δικαιώματά του βάσει των άρθρων 246 και 253 κατά τρόπο σύμφωνο με τη Σύμβαση αυτή θα υποβάλλονται, με αίτηση του ενός ή του άλλου μέρους, σε συνδιαλλαγή βάσει του Παραρτήματος V, Τμήμα 2, νοουμένου ότι η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν θα αμφισβη-

τήσει την άσκηση από το παράκτιο Κράτος της διακριτικής του ευχέρειας να καθορίζει περιοχές όπως αναφέρεται στο άρθρο 246, παράγραφος 6, ή της διακριτικής του ευχέρειας να αρνείται τη συγκατάθεσή του σύμφωνα με το άρθρο 246, παράγραφος 5.

3. (α) Διαφορές αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης αυτής σχετικά με την αλιεία θα επιλύονται σύμφωνα με το Τμήμα 2, αλλά το παράκτιο Κράτος δεν θα είναι υποχρεωμένο να δεχθεί την υποβολή σε τέτοια επίλυση οποιαδήποτε διαφοράς που αφορά στα κυριαρχικά του δικαιώματα αναφορικά με τους ζωντανούς πόρους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην άσκησή τους, περιλαμβανομένων των διακριτικών του εξουσιών για καθορισμό του επιτρεπόμενου αλιεύματος, της αλιευτικής δυναμικότητάς του, της κατανομής των πλεονασμάτων σε άλλα Κράτη και των όρων και προϋποθέσεων που καθιερώθηκαν στους νόμους και κανονισμούς του για τη διατήρηση και διαχείριση.

(β) Όταν καμιά επίλυση δεν έχει επιτευχθεί με την προσφυγή στο Τμήμα 1 του Μέρους αυτού, η διαφορά θα υποβάλλεται σε συνδιαλλαγή βάσει του Παραρτήματος V, Τμήμα 2, με αίτηση οποιουδήποτε μέρους της διαφοράς, όταν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι:

(i) ένα παράκτιο Κράτος έχει κατάδηλα παραλείψει να τηρήσει τις υποχρεώσεις του να εξασφαλίσει μέσω κατάλληλων μέτρων διατήρησης και διαχείρισης ότι η συντήρηση των ζωντανών πόρων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη δεν κινδυνεύει σοβαρά·

(ii) ένα παράκτιο Κράτος έχει αυθαίρετα αρνηθεί να καθορίσει, με αίτηση ενός άλλου Κράτους, το επιτρεπόμενο αλίευμα και την δυνατότητά του για συλλογή ζωντανών πόρων αναφορικά με αποθέματα τα οποία το άλλο αυτό Κράτος ενδιαφέρεται να αλιεύσει· ή

(iii) ένα παράκτιο Κράτος έχει αυθαίρετα αρνηθεί να καταλείψει σε κάποιο Κράτος, δυνάμει των άρθρων 62, 69 και 70 και δυνάμει των όρων και προϋποθέσεων που καθόρισε το παράκτιο Κράτος σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, ολόκληρο ή μέρος του πλεονάσματος που έχει δηλώσει ότι υπάρχει.

(γ) Σε καμιά περίπτωση η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη διακριτική αυτής ευχέρεια με εκείνη του παράκτιου Κράτους.

(δ) Η έκθεση της επιτροπής συνδιαλλαγής θα πρέπει να κοινοποιείται στους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

(ε) Κατά τη διαπραγμάτευση συμφωνιών δυνάμει των άρθρων 69 και 70, τα Κράτη-Μέρη, εκτός αν αυτά συμφωνούν διαφορετικά, θα περιλαμβάνουν μια ρήτρα για τα μέτρα που θα λαμβάνουν ώστε να ελαχιστοποιούν τη δυνατότητα μιας διαφωνίας αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της συμφωνίας, και για τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να προχωρήσουν αν παρόλα αυτά προκύψει μια διαφωνία.

Άρθρο 298

Προαιρετικές εξαιρέσεις στην εφαρμογή του Τμήματος 2

1. Όταν υπογράφει, επικυρώνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση αυτή ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, ένα Κράτος μπορεί, χωρίς επηρεασμό των υποχρεώσεων που προκύπτουν δυνάμει του Τμήματος 1, να δηλώσει γραπτώς ότι δεν αποδέχεται μια οποιαδήποτε ή περισσότερες από τις διαδικασίες που προβλέπει το Τμήμα 2 αναφορικά με μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες διαφορών:

(α) (ι) διαφορές αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των άρθρων 15, 74 και 83 σχετικών με τις θαλάσσιες οριοθετήσεις, ή εκείνες που συνεπάγονται ιστορικούς κόλπους ή τίτλους, νοουμένου ότι ένα Κράτος που έχει κάμει τέτοια δήλωση οφείλει, όταν μια τέτοια διαφορά προκύψει μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής και όταν καμιά συμφωνία δεν έχει επιτευχθεί μέσα σε λογική χρονική περίοδο σε διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών, με αίτηση οποιαδήποτε μέρους της διαφοράς, να αποδεχθεί την υποβολή του θέματος σε συνδιαλλαγή δυνάμει του Παραρτήματος V, Τμήμα 2 και νοουμένου περαιτέρω ότι οποιαδήποτε διαφορά η οποία αναγκαστικά συνεπάγεται την ταυτόχρονη εξέταση οποιασδήποτε ανεπίλυτης διαφοράς αναφορικά με κυριαρχικά ή άλλα δικαιώματα πάνω στο ηπειρωτικό ή το νησιωτικό χερσαίο έδαφος θα εξαιρείται από την υποβολή αυτή.

(ιι) μετά την παρουσίαση από την επιτροπή συνδιαλλαγής της έκθεσής της, η οποία πρέπει να αναφέρει τους λόγους στους οποίους αυτή βασίζεται, τα μέρη θα διαπραγματεύονται μια συμφωνία με βάση την έκθεση αυτή αν αυτές οι διαπραγματεύσεις δεν καταλήξουν

σε συμφωνία, τα μέρη οφείλουν, με αμοιβαία συναίνεση, να υποβάλουν το θέμα σε μια από τις διαδικασίες που προβλέπει το Τμήμα 2, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

(ιιι) η υποπαράγραφος αυτή δεν εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε διαφορά θαλάσσιας οριοθέτησης που έχει οριστικά επιλυθεί με μια διευθέτηση μεταξύ των μερών, ή σ' οποιαδήποτε τέτοια διαφορά που πρόκειται να επιλυθεί σύμφωνα με μια διμερή ή πολυμερή συμφωνία δεσμευτική για τα μέρη αυτά.

(β) διαφορές αναφορικά με στρατιωτικές δραστηριότητες, περιλαμβανομένων στρατιωτικών δραστηριοτήτων από κυβερνητικά πλοία και αεροσκάφη που ασχολούνται σε μη εμπορική υπηρεσία, και διαφορές αναφορικά με δραστηριότητα εφαρμογής του νόμου σχετικά με την άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων ή δικαιοδοσίας που δεν περιλαμβάνονται στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου (court or tribunal) δυνάμει του άρθρου 297, παράγραφος 2 ή 3.

(γ) διαφορές αναφορικά με τις οποίες το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ασκεί τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν από το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, εκτός αν το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφασίσει να αφαιρέσει το θέμα από την ημερήσια διάταξή του ή καλέσει τα μέρη να επιλύσουν αυτό με τα μέσα που προβλέπει η Σύμβαση αυτή.

2. Κράτος-Μέρος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 μπορεί οποτεδήποτε να αποσύρει αυτή, ή να συμφωνήσει να υποβάλει μια διαφορά που έχει αποκλεισθεί με τέτοια δήλωση σ' οποιαδήποτε διαδικασία που καθορίζεται στη Σύμβαση αυτή.

3. Κράτος-Μέρος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 δεν δικαιούται να υποβάλει οποιαδήποτε διαφορά που εμπίπτει στην εξαιρούμενη κατηγορία διαφορών σ' οποιαδήποτε διαδικασία της Σύμβασης αυτής έναντι άλλου Κράτους-Μέρους, χωρίς τη συναίνεση του μέρους τούτου.

4. Αν ένα από τα Κράτη-Μέρη έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1(α), οποιοδήποτε άλλο Κράτος-Μέρος μπορεί να υποβάλει οποιαδήποτε διαφορά που εμπίπτει στην εξαιρούμενη κατηγορία έναντι του δηλώσαντος μέρους στη διαδικασία που καθορίζεται στη δήλωση αυτή.

5. Μια νέα δήλωση, ή η απόσυρση μιας δήλωσης, δεν επηρεάζει με κανένα τρόπο διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίου (court or tribunal) σύμφωνα με το άρθρο αυτό, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

6. Δηλώσεις και ειδοποιήσεις για απόσυρση δηλώσεων δυνάμει του άρθρου αυτού θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα διαβιβάζει αντίγραφο αυτών στα Κράτη-Μέρη.

Άρθρο 299

Δικαίωμα των μερών να συμφωνούν διαδικασία

1. Διαφορά που έχει αποκλεισθεί δυνάμει του άρθρου 297 ή έχει εξαιρεθεί κατόπιν δήλωσης γενόμενης δυνάμει του άρθρου 298 από τις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που προβλέπονται στο Τμήμα 2 μπορεί να υποβληθεί στις διαδικασίες αυτές μόνο κατόπιν συμφωνίας των μερών της διαφοράς.

2. Καμιά πρόνοια στο Τμήμα αυτό δεν εξασθενεί το δικαίωμα των μερών της διαφοράς να συμφωνήσουν σε κάποια άλλη διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς αυτής ή να επιτύχουν κάποια φιλική διευθέτηση.

ΜΕΡΟΣ XVI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 300

Καλή πίστη και κατάχρηση δικαιωμάτων

Τα Κράτη-Μέρη θα εκπληρώνουν με καλή πίστη τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν δυνάμει της Σύμβασης αυτής και θα ασκούν τα δικαιώματα, τη δικαιοδοσία και τις ελευθερίες που αναγνωρίζονται από τη Σύμβαση αυτή κατά τρόπο που δεν αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος.

Άρθρο 301

Ειρηνικές χρήσεις της θάλασσας

Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους και την εκπλήρωση των καθηκόντων τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής, τα Κράτη-Μέρη θα απέχουν από κάθε απειλή ή χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε Κράτους, ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο ασυμβίβαστο με τις αρχές του διεθνούς δικαίου που περιέχονται στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 302Αποκάλυψη πληροφοριών

Χωρίς επηρεασμό του δικαιώματος κάθε Κράτους-Μέρους να προσφεύγει στις διαδικασίες για την επίλυση διαφορών που προβλέπονται στη Σύμβαση αυτή, καμιά διάταξη της Σύμβασης αυτής δεν θα θεωρείται ότι απαιτεί από ένα Κράτος-Μέρος, κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του δυνάμει της Σύμβασης αυτής, να παρέχει πληροφορίες των οποίων η αποκάλυψη είναι αντίθετη στα ουσιώδη συμφέροντα της ασφάλειάς του.

Άρθρο 303Αρχαιολογικά και ιστορικά αντικείμενα που βρέθηκαν στη θάλασσα

1. Τα Κράτη υπέχουν καθήκον να προστατεύουν αντικείμενα αρχαιολογικού και ιστορικού χαρακτήρα που βρέθηκαν στη θάλασσα και θα συνεργάζονται για το σκοπό αυτό.
2. Με σκοπό τον έλεγχο εμπορίας τέτοιων αντικειμένων, το παράκτιο Κράτος μπορεί, εφαρμόζοντας το άρθρο 33, να θεωρήσει ότι η ανέλευσή τους από το βυθό της θάλασσας μέσα στη ζώνη που αναφέρεται στο άρθρο εκείνο χωρίς την έγκρισή του αποτελεί παραβίαση μέσα στο έδαφός του ή τη χωρική του θάλασσα των νόμων και κανονισμών που προβλέπονται στο ίδιο άρθρο.
3. Καμιά διάταξη του άρθρου αυτού δεν θίγει τα δικαιώματα των εξακριβώσιμων ιδιοκτητών, το δικαίω της ναυαγιάδεσης ή άλλους κανόνες ναυτικού δικαίου, ή τους νόμους και πρακτικές αναφορικά με τις πολιτιστικές ανταλλαγές.
4. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει άλλες διεθνείς συμφωνίες και κανόνες διεθνούς δικαίου αναφορικά με την προστασία αντικειμένων αρχαιολογικού και ιστορικού χαρακτήρα.

Άρθρο 304Ευθύνη σε περίπτωση ζημιάς

Οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής οι σχετικές με την ευθύνη σε περίπτωση ζημιάς δεν θίγουν την εφαρμογή υφιστάμενων κανόνων και την ανάπτυξη περαιτέρω κανόνων σχετικών με την ευθύνη δυνάμει του διεθνούς δικαίου.

ΜΕΡΟΣ XVII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 305

Υπογραφή

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή:

- (α) απ' όλα τα Κράτη
- (β) από τη **Ναμίμπια**, εκπροσωπούμενη από το Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών για τη **Ναμίμπια**
- (γ) από όλα τα συνδεδεμένα αυτοκυβερνώμενα Κράτη τα οποία έχουν επιλέξει αυτό το καθεστώς με πράξη αυτοδιάθεσης υπό την επίβλεψη και έγκριση των Ηνωμένων Εθνών σύμφωνα με την Απόφαση 1514(XV) της Γενικής Συνέλευσης και τα οποία έχουν αρμοδιότητα σε θέματα διεπόμενα από τη Σύμβαση αυτή, περιλαμβανομένης της αρμοδιότητας να συνάπτουν συνθήκες για τα θέματα αυτά
- (δ) από όλα τα συνδεδεμένα αυτοκυβερνώμενα Κράτη τα οποία, σύμφωνα με τα σχετικά τους έγγραφα σύνδεσης, έχουν αρμοδιότητα στα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή, περιλαμβανομένης της αρμοδιότητας να συνάπτουν συνθήκες για τα θέματα αυτά
- (ε) από όλα τα εδάφη τα οποία απολαύουν πλήρους εσωτερικής αυτοκυβέρνησης, που αναγνωρίζεται ως τέτοια από τα Ηνωμένα Έθνη, αλλά τα οποία δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία σύμφωνα με την Απόφαση 1514(XV) της Γενικής Συνέλευσης και τα οποία έχουν αρμοδιότητα στα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή, περιλαμβανομένης της αρμοδιότητας να συνάπτουν συνθήκες για τα θέματα αυτά
- (στ) από διεθνείς οργανισμούς, σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΧ.

2. Η Σύμβαση αυτή θα παραμείνει ανοικτή για υπογραφή μέχρι τις 9 Δεκεμβρίου 1984 στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ιαμαϊκής, καθώς και στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη από της 1ης Ιουλίου 1983 μέχρι της 9 Δεκεμβρίου 1984.

Άρθρο 306

Επικύρωση και επίσημη επιβεβαίωση

Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση από τα Κράτη τις άλλες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφος 1(β), (γ), (δ) και (ε), και σε επίσημη επιβεβαίωση, σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΧ, από τις οντότητες που αναφέρονται

στο άρθρο 305, παράγραφος 1(στ). Τα έγγραφα επικύρωσης και επίσημης επιβεβαίωσης θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 307
Προσχώρηση

Η Σύμβαση αυτή θα παραμένει ανοικτή για προσχώρηση από τα Κράτη και τις άλλες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305. Η προσχώρηση των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 305, παράγραφος 1(στ) γίνεται σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΧ. Τα έγγραφα προσχώρησης θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 308
Έναρξη Ισχύος

1. Η Σύμβαση αυτή αρχίζει να ισχύει 12 μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εξηκοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.
2. Για κάθε Κράτος που επικυρώνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση αυτή μετά την κατάθεση του εξηκοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, η Σύμβαση αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησής του, με την επιφύλαξη της παραγράφου 1.
3. Η Συνέλευση της Αρχής θα συνέλθει κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής και θα εκλέξει το Συμβούλιο της Αρχής. Το πρώτο Συμβούλιο θα συγκροτηθεί κατά τρόπο σύμφωνο με το σκοπό του άρθρου 161 σε περίπτωση που οι διατάξεις του άρθρου εκείνου δεν μπορούν να εφαρμοσθούν αυστηρά.
4. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες που εκπονούνται από την Προπαρασκευαστική Επιτροπή θα εφαρμόζονται προσωρινά μέχρις ότου υιοθετηθούν επίσημα από την Αρχή σύμφωνα με το Μέρος ΧΙ.
5. Η Αρχή και τα όργανά της ενεργούν σύμφωνα με την Απόφαση ΙΙ της Τρίτης Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, τη σχετική με την προπαρασκευαστική επένδυση, καθώς και με τις αποφάσεις της Προπαρασκευαστικής Επιτροπής που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της Απόφασης εκείνης.

Άρθρο 309Επιφυλάξεις και εξαιρέσεις

Καμιά επιφύλαξη ή εξαίρεση δεν μπορεί να γίνει για τη Σύμβαση αυτή εκτός αν αυτό επιτρέπεται ρητά από άλλα άρθρα της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 310Διακηρύξεις και δηλώσεις

Το άρθρο 309 δεν απαγορεύει σ' ένα Κράτος, όταν υπογράψει, επικυρώνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση αυτή, να προβεί σε διακηρύξεις ή δηλώσεις, με οποιαδήποτε διατύπωση ή ονομασία, με σκοπό, μεταξύ άλλων, την εναρμόνιση των νόμων και κανονισμών του με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, νοουμένου ότι τέτοιες διακηρύξεις ή δηλώσεις δεν αποσκοπούν στον αποκλεισμό ή στην τροποποίηση της νομικής ισχύος των διατάξεων της Σύμβασης αυτής κατά την εφαρμογή τους στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 311Σχέση με άλλες συμβάσεις και διεθνείς συμφωνίες

1. Η Σύμβαση αυτή υπερισχύει, μεταξύ των Κρατών-Μερών, των Συμβάσεων της Γενεύης της 29ης Απριλίου 1958 για το Δίκαιο της Θάλασσας.

2. Η Σύμβαση αυτή δεν μεταβάλλει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Κρατών-Μερών που προκύπτουν από άλλες συμφωνίες συνάδουσες με τη Σύμβαση αυτή και που δεν θίγουν την απόλαυση από άλλα Κράτη-Μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

3. Δύο ή περισσότερα Κράτη-Μέρη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες που διαφοροποιούν ή αναστέλλουν την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης αυτής, εφαρμόζοντας αποκλειστικά στις μεταξύ τους σχέσεις, νοουμένου ότι τέτοιες συμφωνίες δεν αφορούν σε διάταξη από την οποία παρέκκληση είναι ασυμβίβαστη με την αποτελεσματική εκτέλεση του αντικειμένου και του σκοπού της Σύμβασης αυτής, και νοουμένου περαιτέρω ότι τέτοιες συμφωνίες δεν θίγουν την εφαρμογή των βασικών αρχών που περιέχονται σ' αυτή, και ότι οι διατάξεις τέτοιων συμφωνιών δεν θίγουν την απόλαυση από άλλα Κράτη-Μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

4. Κράτη-Μέρη που προτίθενται να συνάψουν συμφωνία που αναφέρεται στην παράγραφο 3 οφείλουν να γνωστοποιούν στα άλλα Κράτη-Μέρη, μέσω του θεματοφύλακα της Σύμβασης αυτής, την πρόθεσή τους να συνάψουν τη συμφωνία, καθώς και τις διαφοροποιήσεις ή την αναστολή που προβλέπει αυτή η συμφωνία.

5. Το άρθρο αυτό δεν θίγει διεθνείς συμφωνίες οι οποίες οπτά επιτρέπονται ή διαφυλάσσονται από άλλα άρθρα της Σύμβασης αυτής.

6. Τα Κράτη-Μέρη συμφωνούν ότι καμιά τροποποίηση δεν μπορεί να γίνει στη βασική αρχή που αφορά στην κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας που εκτίθεται στο άρθρο 136 και ότι δεν θα καταστούν συμβαλλόμενα μέρη σ' οποιαδήποτε συμφωνία που παραβιάζει αυτή την αρχή.

Άρθρο 312

Τροποποίηση

1. Μετά την εκπνοή δεκαετούς περιόδου υπολογιζομένης από της ημερομηνίας έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής, κάθε Κράτος-Μέρος μπορεί, με γραπτή ανακοίνωση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, να προτείνει συγκεκριμένες τροποποιήσεις της Σύμβασης αυτής, εκτός από εκείνες που αφορούν στις δραστηριότητες στην Περιοχή, και να ζητήσει τη σύγκληση διάσκεψης προς εξέταση των προτεινομένων αυτών τροποποιήσεων. Ο Γενικός Γραμματέας κυκλοφορεί την ανακοίνωση αυτή σε όλα τα Κράτη-Μέρη. Αν, μέσα σε 12 μήνες από της ημερομηνίας της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, τουλάχιστον τα μισά Κράτη-Μέρη απαντήσουν ευνοϊκά στην αίτηση αυτή, ο Γενικός Γραμματέας συγκαλεί τη διάσκεψη.

2. Η εφαρμοστέα διαδικασία λήψης απόφασης στην τροποποιητική διάσκεψη θα είναι η ίδια με αυτή που εφαρμόστηκε στην Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά η διάσκεψη. Η διάσκεψη πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια για επίτευξη συμφωνίας για τις τροποποιήσεις με ομοφωνία και δεν θα διεξάγεται ψηφοφορία πάνω σ' αυτές, εκτός αν έχουν εξαντληθεί όλες οι προσπάθειες για επίτευξη ομοφωνίας.

Άρθρο 313

Τροποποίηση με απλοποιημένη διαδικασία

1. Κάθε Κράτος-Μέρος μπορεί, με γραπτή ανακοίνωση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, να προτείνει τροποποίηση

της Σύμβασης αυτής, εκτός από τροποποίηση που αφορά σε δραστηριότητες στην Περιοχή, για να υιοθετηθεί με την απλοποιημένη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο αυτό χωρίς τη σύγκληση διάσκεψης. Ο Γενικός Γραμματέας θα κυκλοφορεί την ανακοίνωση σε όλα τα Κράτη-Μέρη.

2. Αν, μέσα σε 12 μήνες από της ημερομηνίας της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, ένα Κράτος-Μέρος προβάλλει ένσταση στην προτεινόμενη τροποποίηση ή στην πρόταση για υιοθέτησή της με απλοποιημένη διαδικασία, η τροποποίηση θεωρείται απορριφθείσα. Ο Γενικός Γραμματέας θα πληροφορεί σχετικά όλα τα Κράτη-Μέρη αμέσως.

3. Αν, 12 μήνες μετά την ημερομηνία της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, κανένα Κράτος δεν έχει προβάλλει ένσταση στην προτεινόμενη τροποποίηση ή στην πρόταση για υιοθέτησή της με απλοποιημένη διαδικασία, η προτεινόμενη τροποποίηση θα θεωρείται υιοθετηθείσα. Ο Γενικός Γραμματέας θα πληροφορεί όλα τα Κράτη-Μέρη ότι η προτεινόμενη τροποποίηση έχει υιοθετηθεί.

Άρθρο 314

Τροποποιήσεις των διατάξεων της Σύμβασης αυτής των οχετιζομένων αποκλειστικά με δραστηριότητες στην Περιοχή

1. Κάθε Κράτος-Μέρος μπορεί, με γραπτή ανακοίνωση προς το Γενικό Γραμματέα της Αρχής, να προτείνει τροποποίηση των διατάξεων της Σύμβασης αυτής που αφορούν αποκλειστικά σε **δραστηριότητες** στην Περιοχή, περιλαμβανομένου του Παραρτήματος IV, Τμήμα

4. Ο Γενικός Γραμματέας κυκλοφορεί την ανακοίνωση αυτή σε όλα τα Κράτη-Μέρη. Η προτεινόμενη τροποποίηση υποκειται στην έγκριση της Συνέλευσης, αφού προηγουμένως εγκριθεί από το Συμβούλιο. Οι αντιπρόσωποι των Κρατών-Μερών στα όργανα αυτά είναι πλήρως εξουσιοδοτημένοι να εξετάζουν και εγκρίνουν την προτεινόμενη τροποποίηση. Η προτεινόμενη τροποποίηση, όπως εγκρίνεται από το Συμβούλιο και τη Συνέλευση, θα θεωρείται ως υιοθετηθείσα.

2. Πριν από την έγκριση οποιασδήποτε τροποποίησης δυνάμει της παραγράφου 1, το Συμβούλιο και η Συνέλευση θα διασφαλίζουν ότι αυτή δεν θίγει το σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της Περιοχής, εν αναμονή της Αναθεωρητικής Διάσκεψης σύμφωνα με το άρθρο 155.

Άρθρο 315

Υπογραφή, επικύρωση, προσχώρηση και αυθεντικά κείμενα τροποποιήσεων

1. Οι τροποποιήσεις της Σύμβασης αυτής, μόλις υιοθετηθούν, θα είναι ανοιχτές για υπογραφή από τα Κράτη-Μέρη για 12

μήνες από της ημερομηνίας υιοθέτησης στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην ίδια την τροποποίηση.

2. Τα άρθρα 306, 307 και 320 εφαρμόζονται σε όλες τις τροποποιήσεις της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 316

Έναρξη ισχύος τροποποιήσεων

1. Οι τροποποιήσεις της Σύμβασης αυτής, εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 5, αρχίζουν να ισχύουν για τα Κράτη-Μέρη που επικυρώνουν ή προσχωρούν σ' αυτές την τριακοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης των δύο-τρίτων των Κρατών-Μερών ή των 60 Κρατών-Μερών, οποιουδήποτε από τους αριθμούς αυτούς είναι ο μεγαλύτερος. Οι τροποποιήσεις αυτές δεν επηρεάζουν την απόλαυση από τα άλλα Κράτη-Μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

2. Τροποποίηση μπορεί να προβλέπει ότι για την έναρξη ισχύος αυτής απαιτείται μεγαλύτερος αριθμός επικυρώσεων ή προσχωρήσεων από εκείνον που απαιτεί το άρθρο αυτό.

3. Για κάθε Κράτος-Μέρος που επικυρώνει ή προσχωρεί σε μια τροποποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μετά από την κατάθεση του απαιτούμενου αριθμού εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης, η τροποποίηση αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το Κράτος-Μέρος αυτό του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησής του.

4. Κάθε Κράτος το οποίο καθίσταται Μέρος της Σύμβασης αυτής μετά την έναρξη ισχύος μιας τροποποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 θα θεωρείται, ελλείψει εκπεφρασμένης διαφορετικής πρόθεσης από το Κράτος αυτό, ως:

(α) Μέρος της Σύμβασης αυτής όπως αυτή τροποποιήθηκε και

(β) Μέρος της μη τροποποιημένης Σύμβασης αναφορικά με κάθε Κράτος-Μέρος το οποίο δεν δεσμεύεται από την τροποποίηση.

5. Κάθε τροποποίηση σχετιζόμενη αποκλειστικά σε δραστηριότητες στην Περιοχή και κάθε τροποποίηση του Παραρτήματος VI τίθεται σε ισχύ για όλα τα Κράτη-Μέρη ένα χρόνο μετά την ημερομηνία της κατάθεσης των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης των τριών τετάρτων των Κρατών-Μερών.

6. Κάθε Κράτος το οποίο καθίσταται Μέρος στη Σύμβαση αυτή μετά την έναρξη ισχύος των τροποποιήσεων σύμφωνα με την παράγραφο 5, θα θεωρείται ως Μέρος της Σύμβασης αυτής όπως αυτή τροποποιήθηκε.

Άρθρο 317
Καταγγελία

1. Κράτος-Μέρος μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή, με γραπτή γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, και μπορεί να αναφέρει τους λόγους αυτής. Παράλειψη αναφοράς των λόγων δεν επηρεάζει το κύρος της καταγγελίας. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης, εκτός αν η γνωστοποίηση καθορίζει μεταγενέστερη ημερομηνία.

2. Κράτος δεν απαλλάσσεται συνεπεία της καταγγελίας από τις οικονομικές και συμβατικές υποχρεώσεις που προέκυψαν όταν ήταν Μέρος της Σύμβασης αυτής, ούτε και η καταγγελία επηρεάζει οποιοδήποτε δικαίωμα, υποχρέωση ή τη νομική θέση του Κράτους αυτού που δημιουργήθηκε από την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής πριν από τον τερματισμό της από το Κράτος αυτό.

3. Η καταγγελία με κανένα τρόπο δεν επηρεάζει το καθήκον κάθε Κράτους-Μέρους να εκπληρώνει κάθε υποχρέωση που περιέχεται στη Σύμβαση αυτή στην οποία υπόκειται δυνάμει του διεθνούς δικαίου, ανεξάρτητα από τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 318
Καθεστώς των Παραρτημάτων

Τα Παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης αυτής και, εκτός αν ρητά προβλέπεται διαφορετικά, αναφορά στη Σύμβαση αυτή ή σε ένα από τα Μέρη αυτής περιλαμβάνει και αναφορά στα σχετικά με αυτά Παραρτήματα.

Άρθρο 319
Θεματοφύλακας

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών είναι ο θεματοφύλακας της Σύμβασης αυτής και των σχετικών με αυτή τροποποιήσεων.

2. Επιπρόσθετα με τα καθήκοντά του ως θεματοφύλακα, ο Γενικός Γραμματέας:

- (α) δίνει αναφορά σε όλα τα Κράτη-Μέρη, στην Αρχή και στους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς για θέματα γενικής φύσης που προκύπτουν αναφορικά με τη Σύμβαση αυτή·
 - (β) γνωστοποιεί στην Αρχή τις επικυρώσεις και επίσημες επιβεβαιώσεις και προσχωρήσεις στη Σύμβαση αυτή και τις σχετικές με αυτή τροποποιήσεις, καθώς και τις καταγγελίες της Σύμβασης αυτής·
 - (γ) γνωστοποιεί στα Κράτη-Μέρη τις συμφωνίες σύμφωνα με το άρθρο 311, παράγραφος 4·
 - (δ) κυκλοφορεί τις τροποποιήσεις που υιοθετούνται σύμφωνα τη Σύμβαση αυτή στα Κράτη-Μέρη για επικύρωση ή προσχώρηση·
 - (ε) συγκαλεί τις αναγκαίες συνόδους των Κρατών-Μερών σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.
3. (α) Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει επίσης στους παρατηρητές που αναφέρονται στο άρθρο 156:
- (ι) τις αναφορές που μνημονεύονται στην παράγραφο 2(α)·
 - (ιι) τις γνωστοποιήσεις που μνημονεύονται στην παράγραφο 2(β) και (γ)· και
 - (ιιι) τα κείμενα των τροποποιήσεων που μνημονεύονται στην παράγραφο 2(δ) για πληροφόρησή τους.
- (β) Ο Γενικός Γραμματέας θα προσκαλεί επίσης τους παρατηρητές αυτούς να συμμετάσχουν ως παρατηρητές στις συνόδους των Κρατών-Μερών που μνημονεύονται στην παράγραφο 2(ε).

Άρθρο 320

Αυθεντικό κείμενο

Το πρωτότυπο της Σύμβασης αυτής, της οποίας τα κείμενα στην Αγγλική, Αραβική, Γαλλική, Ισπανική, Κινεζική και Ρωσική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά, θέλει κατατεθεί, σύμφωνα με το άρθρο 305, παράγραφος 2, στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΙΟ ΠΑΝΩ, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, δεόντως προς τούτο εξουσιοδοτημένοι, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή.

ΕΓΙΝΕ στο ΜΟΝΤΕΓΟ ΒΑΥ στις 10 Δεκεμβρίου του χίλια εννιακόσια ογδόντα δύο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι. ΑΚΡΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

1. Τόννος κευρόπτερος: THUNNUS ALALUNGA
2. Τόννος : THUNNUS THYNNUS
3. Τόννος παχύσαρκος : THUNNUS OBESUS
4. Παλαρίδα Ωκεάνια : KATSUNONUS PELANIS
5. Τόννος κίτρινόπτερος: THUNNUS ALBACARES
6. Τόννος κευρόπτερος: THUNNUS ATLANTICUS
7. Κερβούρι : EUTHYNNUS ALLETTERATUS; EUTHYNNUS AFFINIS.
8. Μάτιος Τόννος : THUNNUS MACCOYII
9. Κοπάνι : AUXIS THAZARD; AUXIS ROCHEI
10. Στραπατέες : Οικογένεια BRANIDAE
11. TETRAPTURUS ANGUSTIROSTRIS; TETRAPTURUS BELONE; TETRAPTURUS PFLUEGERI; TETRAPTURUS ALBIDUS; TETRAPTURUS AUDAX; TETRAPTURUS GEORGEI; MAKAIIRA MAZARA; MAKAIIRA INDICA; MAKAIIRA NIGRICANS.
12. Ιστιοφόροι: ISTIOPHORUS PLATYPTERUS; ISTIOPHORUS ALBICANS.
13. Ξιφίτες: XIPHIAS GLADIUS
14. Σαύροι : ZEPHYRA SCOMBERESOX SAURUS; COLOLABIS SAIRA; COLOLABIS ADOCETUS; SCOMBERESOX SAURUS SCOMBROIDES.
15. Δελφίνι: Κουνητός, CORYPHAEENA HIPPIRUS; CORYPHAEENA ENHISEITIS.
16. Ωκεάνιοι Καρχαρίες: HEXANCHUS GRISEUS; CETORHINUS MAXIMUS;
Οικογένεια Αλοπιζδες; RHINCODON TYPUS; Οικογένεια Καρχαρινίδες;
Οικογένεια Σφυρνίδες; Οικογένεια ISURIDA.
17. Κητοειδή: Οικογένεια Φυσητηρίδες Οικογένεια Φαλαινοπτερίδες
Οικογένεια Φαλαινίδες Οικογένεια Ξεριχιτιζδες Οικογένεια
Μανοδοντίδες Οικογένεια Ζιφιζδες Οικογένεια Δελφινίδες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑΣ

Άρθρο 1

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76, θα συσταθεί μια Επιτροπή για τα Όρια της Υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων με βάση τα πιο κάτω άρθρα:

Άρθρο 2

1. Η Επιτροπή θα αποτελείται από 21 μέλη που θα είναι ειδικοί στον τομέα της γεωλογίας, γεωφυσικής και υδρογραφίας, εκλεγμένοι από τα Κράτη-Μέρη της παρούσας Σύμβασης από τους υπηκόους τους, με γνώμονα την ανάγκη εξασφάλισης δίκαιης γεωγραφικής αντιπροσώπευσης, που θα υπηρετούν ανάλογα με τις προσωπικές τους ικανότητες.

2. Οι αρχικές εκλογές θα γίνουν όσο το δυνατό νωρίτερα αλλά πάντως μέσα σε 18 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την ημερομηνία κάθε εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα απευθύνει επιστολή στα Κράτη-Μέρη, καλώντας αυτά για υποβολή υποψηφιοτήτων, κατόπιν κατάλληλων περιφερειακών διαβουλεύσεων, εντός τριών μηνών. Ο Γενικός Γραμματέας θα καταρτίζει κατάλογο κατ' αλφαβητική σειρά όλων των υποψηφίων και θα τον υποβάλλει σε όλα τα Κράτη-Μέρη.

3. Η εκλογή των μελών της Επιτροπής θα γίνεται σε συνέλευση των Κρατών-Μερών που θα συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών. Στη συνέλευση αυτή, για την οποία θα αποτελούν απαρτία τα δύο-τρίτα των Κρατών-Μερών, οι εκλεγόμενοι για την Επιτροπή θα είναι αυτοί οι υποψήφιοι που συγκεντρώνουν πλειοψηφία δύο-τρίτων των ψήφων των αντιπροσώπων των Κρατών-Μερών που είναι παρόντες και ψηφίζουν. Όχι λιγώτερα από τρία μέλη θα εκλέγονται από κάθε γεωγραφική περιφέρεια.

4. Τα μέλη της Επιτροπής θα εκλέγονται για μια θητεία πέντε ετών. Θα μπορούν να επανεκλεγούν.

5. Το Κράτος-Μέρος που υπόβαλε την υποψηφιότητα ενός μέλους της Επιτροπής θα αναλαμβάνει τα έξοδα αυτού του μέλους ενώ θα εκτελεί καθήκοντα της Επιτροπής. Το ενδιαφερόμενο παράκτιο Κράτος θα αναλαμβάνει τα έξοδα που θα δημιουργούνται αναφορικά με τη συμβουλευτική γνώμη που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1(β) του παρόντος Παραρτήματος. Η γραμματεία της Επιτροπής θα παρέχεται από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 3

1. Οι αρμοδιότητες της Επιτροπής θα είναι:

- α) η εξέταση των στοιχείων και άλλου υλικού που θα υποβάλλεται από τα παράκτια Κράτη αναφορικά με τα εξωτερικά

όρια της υφαλοκορηπίδας σε περιοχές όπου αυτά τα όρια εκτείνονται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων, και η υποβολή εισηγήσεων σύμφωνα με το άρθρο 76 και τη Δήλωση Κατανόησης που υιοθετήθηκε στις 29 Αυγούστου 1980 από την Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας.

- β) η παροχή επιστημονικών και τεχνικών συμβουλευτικών γνώμων αν ζητηθούν από το ενδιαφερόμενο παράκτιο Κράτος κατά την προπαρασκευή των στοιχείων που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α).

2. Η Επιτροπή μπορεί να συνεργάζεται, στην έκταση που θεωρείται αναγκαίο και χρήσιμο, με τη Διακυβερνητική Ωκεανογραφική Επιτροπή της ΟΥΝΕΣΚΟ, το Διεθνές Υδρογραφικό Οργανισμό και άλλους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς με σκοπό την ανταλλαγή επιστημονικών και τεχνικών πληροφοριών που θα μπορούσαν να βοηθήσουν την Επιτροπή στην εκτέλεση των καθηκόντων της.

Άρθρο 4

Σε περίπτωση που το παράκτιο Κράτος σκοπεύει να καθιερώσει, σύμφωνα με το άρθρο 76, τα εξωτερικά όρια της υφαλοκορηπίδας τους πέρα από τα 200 ναυτικά μίλια, θα καταθέτει στοιχεία των ορίων αυτών στην Επιτροπή μαζί με επιστημονικά και τεχνικά στοιχεία υποστηρικτικά της κατάθεσης, το ταχύτερο δυνατό, αλλά σε κάθε περίπτωση εντός 10 ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το Κράτος αυτό. Παράλληλα το παράκτιο Κράτος θα καταθέτει και τα ονόματα των μελών της Επιτροπής που του έδωσαν τις επιστημονικές και τεχνικές συμβουλές.

Άρθρο 5

Εκτός αν η Επιτροπή αποφασίσει διαφορετικά, η Επιτροπή θα λειτουργεί με επταμελείς υποεπιτροπές, διοριζόμενες κατά ισορροπο τρόπο, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών στοιχείων κάθε κατάθεσης από το παράκτιο Κράτος. Υπήκοοι του παράκτιου Κράτους που προβαίνει στην κατάθεση, οι οποίοι είναι και μέλη της Επιτροπής, καθώς και οποιοδήποτε μέλος της Επιτροπής που βοήθησε το παράκτιο Κράτος χορηγώντας του επιστημονικές και τεχνικές συμβουλές σχετικά με την οριοθέτηση δεν θα είναι μέλη στην υποεπιτροπή που ασχολείται με την κατάθεση αυτή, αλλά θα έχουν δικαίωμα συμμετοχής ως μέλη στις εργασίες της Επιτροπής που αφορούν την κατάθεση αυτή. Το παράκτιο Κράτος

που έκανε την κατάθεση στην Επιτροπή μπορεί να στείλει αντι-προσώπους του να συμμετάσχουν στις σχετικές εργασίες χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 6

1. Η υποεπιτροπή θα υποβάλλει τις εισηγήσεις της στην Επιτροπή.

2. Η έγκριση από την Επιτροπή των προτάσεων της υποεπιτροπής απαιτεί πλειοψηφία των δύο-τρίτων των παρόντων και ψηφίζόντων μελών της Επιτροπής.

3. Οι εισηγήσεις της Επιτροπής υποβάλλονται γραπτώς στο παράκτιο Κράτος που έκανε την κατάθεση και στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 7

Τα παράκτια Κράτη θα καθιερώνουν τα εξωτερικά όρια της υφαλοκορηπίδας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76, παράγραφος Β, και σύμφωνα με τις προσήκουσες εθνικές διαδικασίες.

Άρθρο 8

Σε περίπτωση διαφωνίας του παράκτιου Κράτους με τις εισηγήσεις της Επιτροπής, το παράκτιο Κράτος θα προβαίνει, μέσα σε λογικά χρονικά όρια, σε αναθεωρημένη η νέα κατάθεση στην Επιτροπή.

Άρθρο 9

Οι ενέργειες της Επιτροπής δεν θα θίγουν θέματα που αναφέρονται στη χάραξη των ορίων μεταξύ Κρατών των οποίων οι ακτές είναι παρακείμενες ή απέναντι η μία στην άλλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ. ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

Άρθρο 1

Τίτλος ιδιοκτησίας των ορυκτών

Τίτλος ιδιοκτησίας των ορυκτών αποκτάται με την ανάκτηση σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 2

1.(α) Η Αρχή θα ευθαρρύνει την αναζήτηση στην Περιοχή.

- (β) Η αναζήτηση θα διεξάγεται μόνο μετά που η Αρχή έχει λάβει ικανοποιητική γραπτή υπόσχεση ότι ο προτιθέμενος αναζητητής θα συμμορφούται με τη Σύμβαση αυτή και τους σχετικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής αναφορικά με τη συνεργασία στα εκπαιδευτικά προγράμματα που αναφέρονται στα άρθρα 143 και 144 και την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, και ότι θα δέχεται επαλήθευση από την Αρχή της σχετικής συμμόρφωσης. Ο προτιθέμενος αναζητητής σφείλει παράλληλα να γνωστοποιεί στην Αρχή, κατά προσέγγιση, την περιοχή ή τις περιοχές στις οποίες θα διεξάγεται η αναζήτηση.
- (γ) Αναζήτηση μπορεί να διεξάγεται ταυτόχρονα από περισσότερους του ενός αναζητητές στην ίδια περιοχή ή περιοχές.

2. Η αναζήτηση δεν παρέχει στον αναζητητή οποιαδήποτε δικαιώματα σχετικά με τους πόρους. Ο αναζητητής όμως μπορεί να λάβει λογική ποσότητα ορυκτών για σκοπούς δοκιμών.

Άρθρο 3

Εξερεύνηση και εκμετάλλευση

1. Η Επιχείρηση, τα Κράτη-Μέρη και οι άλλες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 153, παράγραφος 2(β), μπορούν να αποταθούν στην Αρχή για την έγκριση προγραμμάτων εργασίας για δραστηριότητες στην Περιοχή.
2. Η Επιχείρηση μπορεί να αποταθεί αναφορικά με οποιοδήποτε μέρος της Περιοχής, αλλά οι αιτήσεις από άλλους αναφορικά με διαφυλασσόμενες περιοχές υπόκεινται στις πρόσθετες διατυπώσεις του άρθρου 9 του Παραρτήματος αυτού.
3. Η εξερεύνηση και εκμετάλλευση διεξάγεται μόνο στις περιοχές που καθορίζονται στα προγράμματα εργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 153, παράγραφος 3, και που εγκρίνονται από την Αρχή σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή και τους σχετικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.
4. Κάθε εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας πρέπει:
- (α) να συνάδει με τη Σύμβαση αυτή και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής
 - (β) να προβλέπει έλεγχο από την Αρχή των δραστηριοτήτων στην Περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφο 4

(γ) να παρέχει στον επιχειρηματία, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, το αποκλειστικό δικαίωμα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των καθορισμένων κατηγοριών πόρων στην καλυπτόμενη από το πρόγραμμα εργασίας περιοχή. αν, όμως, ο αιτητής παρουσιάζει για έγκριση πρόγραμμα εργασίας που καλύπτει μόνο το στάδιο εξερεύνησης ή το στάδιο εκμετάλλευσης, το εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας θα παρέχει τέτοιο αποκλειστικό δικαίωμα μόνο αναφορικά με το στάδιο αυτό.

5. Μόλις εγκριθεί από την Αρχή, κάθε πρόγραμμα εργασίας, εκτός εκείνων που παρουσιάζονται από την Επιχείρηση, θα λαμβάνει τη μορφή συμβολαίου συναπτόμενου μεταξύ της Αρχής και του αιτητού ή αιτητών.

Άρθρο 4

Προσόντα αιτητών

1. Οι αιτητές, εκτός από την Επιχείρηση, θεωρούνται ότι είναι προσοντούχοι αν έχουν την εθνικότητα ή τον έλεγχο και την εγγύηση που απαιτεί το άρθρο 153, παράγραφος 2(β), και αν ακολουθούν τις διαδικασίες και πληρούν τα επίπεδα προσόντων που εκτίθενται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

2. Εκτός όπως προβλέπεται στην παράγραφο 6, τα επίπεδα αυτά προσόντων θα αφορούν στις οικονομικές και τεχνικές ικανότητες του αιτητή και την απόδοσή του δυνάμει οποιωνδήποτε προηγούμενων συμβολαίων με την Αρχή.

3. Κάθε αιτητής θα πρέπει να τυγχάνει της εγγύησης του Κράτους-Μέρους του οποίου είναι υπήκοος, εκτός αν ο αιτητής έχει περισσότερες της μιας υπηκοότητες, όπως είναι η περίπτωση συνεταιρισμού ή κοινοπραξίας οντοτήτων από διάφορα Κράτη, στην οποία περίπτωση όλα τα ενδιαφερόμενα Κράτη-Μέρη πρέπει να εγγυηθούν την αίτηση, ή εκτός αν ο αιτητής ελέγχεται ουσιαστικά από άλλο Κράτος-Μέρος ή υπηκόους αυτού, στην οποία περίπτωση και τα δύο Κράτη-Μέρη πρέπει να εγγυηθούν την αίτηση. Τα κριτήρια και οι διαδικασίες για εφαρμογή των απαιτήσεων εγγύησης θα εκτίθενται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

4. Το παρέχον την εγγύηση Κράτος ή Κράτη, σύμφωνα με το άρθρο 139, θα έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν, μέσα

στα πλαίσια του συστήματός τους, ότι ο συμβασιούχος τον οποίον εγγυούνται κατ' αυτό τον τρόπο θα διεξάγει δραστηριότητες στην Περιοχή σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου και τις υποχρεώσεις του δυνάμει της Σύμβασης αυτής. Το παρέχον την εγγύηση Κράτος δεν θα είναι όμως υπεύθυνο για ζημιές προκλούμενες από οποιαδήποτε παράλειψη του συμβασιούχου που εγγυήθηκε να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του, εφόσον το Κράτος μέρος έχει υιοθετήσει νόμους και κανονισμούς και έχει λάβει διοικητικά μέτρα τα οποία μέσα στα πλαίσια του νομικού του συστήματος, είναι λογικά κατάλληλα να εξασφαλίσουν συμμόρφωση των προσώπων που βρίσκονται στη δικαιοδοσία του.

5. Οι διαδικασίες για την αξιολόγηση των προσόντων των Κρατών-Μερών τα οποία είναι αιτητές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το χαρακτήρα τους ως Κρατών.

6. Τα επίπεδα προσόντων θα πρέπει να απαιτούν όπως κάθε αιτητής, χωρίς εξαίρεση, ως μέρος της αίτησής του αναλαμβάνει:

- (α) να αποδέχεται ως εκτελεστές και να συμμορφώνεται με τις εφαρμοστέες υποχρεώσεις που δημιουργούνται από τις διατάξεις του Μέρους XI, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, τις αποφάσεις των οργάνων της Αρχής και τους όρους των συμβολαίων του με την Αρχή·
- (β) να αποδέχεται έλεγχο από την Αρχή των δραστηριοτήτων στην Περιοχή, όπως επιτρέπεται από τη Σύμβαση αυτή·
- (γ) να παρέχει στην Αρχή γραπτή διαβεβαίωση ότι οι υποχρεώσεις του δυνάμει του συμβολαίου θα εκπληρώνονται με καλή πίστη·
- (δ) να συμμορφώνεται με τις διατάξεις τις σχετικές με τη μεταβίβαση τεχνολογίας που εκτίθενται στο άρθρο 5 του Παραρτήματος αυτού.

Άρθρο 5

Μεταβίβαση τεχνολογίας

1. Όταν υποβάλλει πρόγραμμα εργασίας, κάθε αιτητής θα εφοδιάζει την Αρχή με μια γενική περιγραφή του εξοπλισμού και των μεθόδων που θα χρησιμοποιηθούν κατά τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή, καθώς και άλλες σχετικές μη ιδιόκτητες πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά τέτοιας τεχνολογίας και πληροφορίες ως προς το πού είναι διαθέσιμη τέτοια τεχνολογία.

2. Κάθε επιχειρηματίας οφείλει να πληροφορεί την Αρχή για αναθεωρήσεις στην περιγραφή και τις πληροφορίες που έδωσε δυνάμει της παραγράφου 1, οποτεδήποτε εισάγεται μια ουσιαστική τεχνολογική αλλαγή ή καινοτομία.

3. Κάθε συμβολαίο για διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή θα πρέπει να περιέχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις από πλευράς συμβασιούχου:

- (α) να καθιστά διαθέσιμη στην Επιχείρηση κάτω από δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις, οποτεδήποτε ζητήσει τούτο η Αρχή, την τεχνολογία την οποία χρησιμοποιεί στη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή δυνάμει του συμβολαίου, την οποία ο συμβασιούχος νομικά δικαιούται να μεταβιβάσει. Αυτό θα γίνεται με τη βοήθεια αδειών ή άλλων κατάλληλων διευθετήσεων τις οποίες ο συμβασιούχος θα διαπραγματεύεται με την Επιχείρηση και οι οποίες θα εκτίθενται σε ειδική συμφωνία συμπληρωματική του συμβολαίου. Της υποχρέωσης αυτής μπορεί να γίνει επίκληση μόνο αν η Επιχείρηση διαπιστώσει ότι αδυνατεί να εξασφαλίσει την ίδια ή εξίσου αποτελεσματική και χρήσιμη τεχνολογία στην ανοικτή αγορά κάτω από δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις.
- (β) να εξασφαλίζει γραπτή διαβεβαίωση από τον ιδιοκτήτη οποιαδήποτε τεχνολογίας που χρησιμοποιεί στη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή δυνάμει του συμβολαίου, η οποία δεν είναι γενικά διαθέσιμη στην ανοικτή αγορά και η οποία δεν καλύπτεται από την υποπαραγράφο (α), ότι ο ιδιοκτήτης, οποτεδήποτε ζητήσει τούτο η Αρχή, θα καθιστά την τεχνολογία διαθέσιμη στην Επιχείρηση δυνάμει άδειας ή άλλων κατάλληλων διευθετήσεων και κάτω από δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις, στην ίδια έκταση που έγινε διαθέσιμη στον συμβασιούχο. Αν η διαβεβαίωση αυτή δεν εξασφαλισθεί, η συγκεκριμένη τεχνολογία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το συμβασιούχο στη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή.
- (γ) να αποκτά από τον ιδιοκτήτη μέσω εκτελεστού συμβολαίου, άμα ζητήσει τούτο η Επιχείρηση και εφόσον είναι δυνατό να πράξει τούτο χωρίς ουσιαστική δαπάνη του συμβασιούχου, το νομικό δικαίωμα να μεταβιβάσει στην Επιχείρηση οποιαδήποτε τεχνολογία που χρησιμοποιείται από το συμβασιού-

χο, στη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή δυνάμει του συμβολαίου, την οποία ο συμβασιούχος διαφορετικά δεν δικαιούται νομικά να μεταβιβάσει και η οποία δεν είναι γενικά διαθέσιμη στην ανοικτή αγορά. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχει ουσιαστική εταιρική σχέση μεταξύ του συμβασιούχου και του ιδιοκτήτη της τεχνολογίας, η στενότητα της σχέσης αυτής και ο βαθμός ελέγχου ή επιρροής θα είναι σημαντικά για τον καθορισμό κατά πόσο έχουν ληφθεί όλα τα εφικτά μέτρα για την απόκτηση τέτοιου δικαιώματος. Στις περιπτώσεις όπου ο συμβασιούχος ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο πάνω στον ιδιοκτήτη, παράλειψη να αποκτήσει από τον ιδιοκτήτη το νομικό δικαίωμα θα θεωρείται σημαντικό για το προσόν του συμβασιούχου για οποιαδήποτε μεταγενέστερη αίτησή του για έγκριση προγράμματος εργασίας.

(δ) να διευκολύνει, κατόπιν αίτησης της Επιχείρησης, την απόκτησή από την Επιχείρηση οποιασδήποτε τεχνολογίας καλυπτομένης από την υποπαράγραφο (β), δυνάμει άδειας ή άλλων κατάλληλων διευθετήσεων και κάτω από δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις, αν η Επιχείρηση αποφασίσει να διαπραγματευθεί απευθείας με τον ιδιοκτήτη της τεχνολογίας.

(ε) να λαμβάνει τα ίδια μέτρα όπως προβλέπονται στις υποπαράγραφους (α), (β), (γ) και (δ) προς όφελος ενός αναπτυσσόμενου Κράτους ή ομάδας αναπτυσσόμενων Κρατών το οποίο ή η οποία έχει αποταθεί για συμβόλαιο δυνάμει του άρθρου 9 του Παραρτήματος αυτού, νοουμένου ότι τα μέτρα αυτά θα περιορίζονται στην εκμετάλλευση του μέρους της Περιοχής που προτείνει ο συμβασιούχος η οποία έχει διαφυλαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 του Παραρτήματος αυτού και νοουμένου ότι οι δραστηριότητες δυνάμει του συμβολαίου που επιδιώκει το αναπτυσσόμενο Κράτος ή η ομάδα αναπτυσσόμενων Κρατών δεν συνεπάγονται μεταβίβαση τεχνολογίας σε ένα τρίτο Κράτος ή σε υπηκόους ενός τρίτου Κράτους. Η υποχρέωση δυνάμει της διάταξης αυτής εφαρμόζεται μόνο αναφορικά με ένα δεδομένο συμβασιούχο όταν η τεχνολογία δεν έχει ζητηθεί από την Επιχείρηση ή μεταβιβασθεί από το συμβασιούχο αυτό στην Επιχείρηση.

4. Διαφορές αναφορικά με τις υποχρεώσεις που απαιτούνται από την παράγραφο 3, όπως και οι άλλες πρόνοιες των συμβολαίων,

υπόκεινται σε υποχρεωτική επίλυση σύμφωνα με το Μέρος XI και, σε περιπτώσεις παράβασης των υποχρεώσεων αυτών, αναστολή ή τερματισμός του συμβολαίου ή χρηματικές ποινές μπορούν να διαταχθούν σύμφωνα με το άρθρο 18 του Παραρτήματος αυτού. Διαφορές ως προς το κατά πόσο προσφορές που γίνονται από το συμβασιούχο είναι μέσα στα πλαίσια δίκαιων και λογικών όρων και προϋποθέσεων μπορούν να υποβάλλονται από το ένα ή το άλλο μέρος σε δεσμευτική εμπορική διαιτησία σύμφωνα με τους Διαιτητικούς Κανόνες UNCITRAL ή τέτοιους άλλους διαιτητικούς κανόνες που δυνατό να καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής. Αν η διαπίστωση είναι ότι η προσφορά που έγινε από το συμβασιούχο δεν είναι μέσα στα πλαίσια δίκαιων και λογικών εμπορικών όρων και προϋποθέσεων, στο συμβασιούχο θα παρέχεται προθεσμία 45 ημερών για αναθεώρηση της προσφοράς του ώστε να την φέρει μέσα στα πλαίσια αυτά προτού η Αρχή προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια σύμφωνα με το άρθρο 18 του Παραρτήματος αυτού.

5. Αν η Επιχείρηση αδυνατεί να εξασφαλίσει κάτω από δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις κατάλληλη τεχνολογία για να μπορέσει να αρχίσει με έγκαιρο τρόπο την ανέκταση και επεξεργασία ορυκτών από την Περιοχή, τόσο το Συμβούλιο όσο και η Συνέλευση μπορεί να συγκαλέσει μια ομάδα Κρατών-Μερών αποτελούμενη από εκείνα τα Κράτη που ασχολούνται με δραστηριότητες στην Περιοχή, από εκείνα τα Κράτη τα οποία έχουν εγγυηθεί οντότητες που ασχολούνται με δραστηριότητες στην Περιοχή, καθώς και από άλλα Κράτη-Μέρη τα οποία έχουν πρόσβαση στην τεχνολογία αυτή. Η ομάδα αυτή θα κάμει διαβουλεύσεις μεταξύ των αποτελούντων αυτή Κρατών και θα λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να διασφαλίσει ότι η τεχνολογία αυτή είναι στη διάθεση της Επιχείρησης κάτω από δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις. Το καθένα από τα Κράτη αυτά οφείλει να λάβει κάθε πρακτικό μέτρο για το σκοπό αυτό μέσα στα πλαίσια του δικού του νομικού συστήματος.

6. Στην περίπτωση κοινοπραξιών με την Επιχείρηση, η μεταβίβαση της τεχνολογίας θα γίνεται σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας για την κοινοπραξία.

7. Οι υποχρεώσεις που απαιτούνται από την παράγραφο 3 πρέπει να περιλαμβάνονται σε κάθε συμβόλαιο για τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή μέχρι 10 έτη μετά από την έναρξη εμπορικής παραγωγής από την Επιχείρηση και μπορεί να γίνεται επίκλησή τους κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

8. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, "τεχνολογία" σημαίνει τον εξειδικευμένο εξοπλισμό και τεχνική μέθοδο, περιλαμβανομένων εγχειριδίων χρήσης, σχεδίων, οδηγιών λειτουργίας, εκπαιδευτικών και τεχνικών συμβουλών και βοήθειας, αναγκαίων στη συναρμολόγηση, συντήρηση και λειτουργία ενός βιώσιμου συστήματος, καθώς και το νομικό δικαίωμα για χρήση των ειδών αυτών για το σκοπό αυτό πάνω σε μη αποκλειστική βάση.

Άρθρο 6

Έγκριση προγραμμάτων εργασίας

1. Έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, και στη συνέχεια κάθε τέταρτο μήνα, η Αρχή θα επιδίεται στην εξέταση προτεινόμενων προγραμμάτων εργασίας.

2. Όταν εξετάζει μια αίτηση για έγκριση ενός προγράμματος εργασίας με τη μορφή συμβολαίου, η Αρχή πρέπει πρώτα να διαβεβαιώνεται κατά πόσο:

(α) ο αιτητής έχει συμμορφωθεί με τις διαδικασίες που καθιερώθηκαν για αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 αυτού του Παραρτήματος και έχει αναλάβει προς την Αρχή τις υποχρεώσεις και έχει δώσει τις διαβεβαιώσεις που απαιτούνται από το άρθρο εκείνο. Σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τις διαδικασίες αυτές ή έλλειψης οποιασδήποτε από τις υποχρεώσεις και διαβεβαιώσεις αυτές, στον αιτητή θα παρέχετε προθεσμία 45 ημερών για διόρθωση των ελλείψεων αυτών

(β) ο αιτητής κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα που προβλέπονται στο άρθρο 4 αυτού του Παραρτήματος.

3. Όλα τα προτεινόμενα προγράμματα εργασίας θα εξετάζονται με τη σειρά με την οποία παραλαμβάνονται. Τα προτεινόμενα προγράμματα εργασίας πρέπει να πληρούν και να διέπονται από τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης αυτής και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν στις λειτουργικές απαιτήσεις, στις οικονομικές εισφορές και στις υποχρεώσεις σχετικά με τη μεταβίβαση τεχνολογίας. Αν τα προτεινόμενα προγράμματα εργασίας πληρούν τις απαιτήσεις αυτές, η Αρχή θα εγκρίνει αυτά νοουμένου ότι είναι σύμφωνα με τις ομοιόμορφες και αμερόληπτες απαιτήσεις που εκτίθενται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, εκτός αν:

(α) μέρος ή ολόκληρη η περιοχή που καλύπτεται από το προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας περιλαμβάνεται σε κάποιο εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας ή σε προηγούμενο πρόγραμμα εργασίας ή σε προηγούμενο υποβληθέν προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας για το οποίο δεν έχει ακόμη ενεργήσει οριστικά η Αρχή·

(β) μέρος ή ολόκληρη η περιοχή που καλύπτεται από το προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας δεν εγκρίνεται από την Αρχή σύμφωνα με το άρθρο 162, παράγραφος 2(ω)· ή

(γ) το προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας έχει υποβληθεί από ή τύχει της εγγύησης ενός Κράτους-Μέρους, το οποίο ήδη κατέχει:

(ι) προγράμματα εργασίας για εξερεύνηση και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κοιτώνων σε μη διαφυλαγμένες περιοχές, οι οποίες, μαζί με το ένα ή το άλλο μέρος της περιοχής που καλύπτεται από την αίτηση για πρόγραμμα εργασίας, υπερβαίνουν σε μέγεθος το 30% μιας κυκλικής περιοχής 400,000 τετραγωνικών χιλιομέτρων που περιβάλλει το κέντρο του ενός ή του άλλου μέρους της περιοχής που καλύπτεται από το προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας·

(ιι) προγράμματα εργασίας για εξερεύνηση και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κοιτώνων σε μη διαφυλαγμένες περιοχές οι οποίες, λαμβανόμενες μαζί, αποτελούν τα 2% του συνολικού θαλάσσιου βυθού της περιοχής που δεν διαφυλάσσεται ή δεν εγκρίνεται για εκμετάλλευση σύμφωνα με το άρθρο 162, παράγραφος 2(ω).

4. Για τους σκοπούς του κανόνα που εκτίθεται στην παράγραφο 3(γ), πρόγραμμα εργασίας που υποβάλλεται από συνεταιρισμό ή κοινοπραξία θα υπολογίζεται πάνω σε αναλογική βάση μεταξύ των παρεχόντων την εγγύηση ενδιαφερομένων Κρατών-Μερών σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, αυτού του Παραρτήματος. Η Αρχή μπορεί να εγκρίνει προγράμματα εργασίας καλυπτόμενα από την παράγραφο 3(γ) αν αποφασίσει ότι τέτοια έγκριση δεν θα επέτρεπε σε ένα Κράτος-Μέρος ή σε οντότητες που έτυχαν εγγύησης από αυτό να μονοπωλήσουν την διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή ή να αποκλείσουν άλλα Κράτη Μέρη από δραστηριότητες στην Περιοχή.

5. **Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 3(α) μετά το τέλος της μεταβατικής περιόδου που καθορίζεται στο άρθρο 151, παράγραφο 3,**

η Αρχή μπορεί να υιοθετήσει με κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες άλλες διαδικασίες ή κριτήρια που συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή για τη λήψη αποφάσεων ως προς το ποιοί αιτητές πρέπει να έχουν προγράμματα εργασίας εγκεκριμένα σε περιπτώσεις επιλογής μεταξύ αιτητών για μια προτεινόμενη περιοχή. Οι διαδικασίες και τα κριτήρια αυτά θα διασφαλίζουν έγκριση προγραμμάτων εργασίας πάνω σε δίκαιη και αμερόληπτη βάση.

Άρθρο 7

Επιλογή μεταξύ αιτητών για άδειες παραγωγής

1. Έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, και στη συνέχεια κάθε τέταρτο μήνα, η Αρχή θα επιδίδεται στην εξέταση αιτήσεων για άδειες παραγωγής που υποβάλλονται κατά τη διάρκεια της αμέσως προηγούμενης περιόδου. Η Αρχή θα εκδίδει τις ζητούμενες άδειες, αν όλες αυτές οι αιτήσεις μπορούν να εγκριθούν χωρίς υπέρβαση του ορίου παραγωγής ή παράβαση των υποχρεώσεων της Αρχής δυνάμει εμπορικής συμφωνίας ή διευθέτησης στην οποία έγινε συμβαλλόμενο μέρος, όπως προβλέπει το άρθρο 151.

2. Όταν η επιλογή πρέπει να γίνει μεταξύ αιτητών για άδειες παραγωγής λόγω του ορίου παραγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 151, παράγραφοι 2 μέχρι 7, ή λόγω των υποχρεώσεων της Αρχής δυνάμει εμπορικής συμφωνίας ή διευθέτησης στην οποία έγινε συμβαλλόμενο μέρος, όπως προβλέπει το άρθρο 151, παράγραφος 1, η Αρχή θα προβαίνει στην επιλογή με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα πρότυπα εκτιθέμενα στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής.

3. Στην εφαρμογή της παραγράφου 2, η Αρχή θα δίδει προτεραιότητα σε εκείνους τους αιτητές οι οποίοι:

- (α) παρέχουν καλύτερη διαβεβαίωση εκπλήρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τα οικονομικά και τεχνικά τους προσόντα και την εκπλήρωσή τους, αν υπάρχει, δυνάμει προηγούμενων εγκεκριθέντων προγραμμάτων εργασίας
- (β) παρέχουν ενωρίτερα αναμενόμενα οικονομικά οφέλη στην Αρχή, λαμβάνοντας υπόψη πότε προγραμματίζεται να αρχίσει η εμπορική παραγωγή
- (γ) έχουν ήδη επενδύσει τους περισσότερους πόρους και προσπάθεια στην αναζήτηση ή εξερεύνηση.

4. Οι αιτητές που δεν επιλέγονται σε οποιαδήποτε περίοδο θα έχουν προτεραιότητα σε μεταγενέστερες περιόδους μέχρι να πάρουν άδεια παραγωγής.

5. Η επιλογή θα γίνεται λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη αύξησης των ευκαιριών για όλα τα Κράτη-Μέρη, ανεξάρτητα από τα κοινωνικά και οικονομικά τους συστήματα ή τη γεωγραφική τους θέση ώστε να αποφεύγονται διακρίσεις σε βάρος οποιουδήποτε Κράτους ή συστήματος, να συμμετέχουν σε δραστηριότητες στην Περιοχή και να παρεμποδίζουν μονοπώληση των δραστηριοτήτων αυτών.

6. Οποτεδήποτε λιγότερες διαφυλαγμένες παρά μη διαφυλαγμένες περιοχές ευρίσκονται υπό εκμετάλλευση, οι αιτήσεις για άδειες παραγωγής αναφορικά με διαφυλαγμένες περιοχές θα έχουν προτεραιότητα.

7. Οι αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο αυτό θα λαμβάνονται το συντομότερο δυνατό μετά τη λήξη της κάθε περιόδου.

Άρθρο 8

Διαφύλαξη περιοχών

Κάθε αίτηση, εκτός εκείνων που υποβάλλονται από την Επιχείρηση ή απ' οποιοσδήποτε άλλες οντότητες για διαφυλαγμένες περιοχές, θα καλύπτει μια συνολική περιοχή, η οποία δεν χρειάζεται να είναι μια μόνη συνεχής περιοχή, επαρκώς μεγάλη και επαρκούς υπολογιζόμενης εμπορικής αξίας για να επιτρέψει δύο ορυκτικές επιχειρήσεις. Ο αιτητής θα δείχνει τις συντεταγμένες που διαιρούν την περιοχή σε δύο μέρη ίσης υπολογιζόμενης εμπορικής αξίας και θα υποβάλλει όλα τα στοιχεία που λαμβάνει αναφορικά με τα δύο αυτά μέρη. Χωρίς επηρεασμό των εξουσιών της Αρχής δυνάμει του άρθρου 17 αυτού του Παραρτήματος, τα στοιχεία που θα υποβάλλονται για τους πολυμεταλλικούς κονδύλους πρέπει να αφορούν στη χαρτογράφηση, δειγματοληψία, στην αφθονία πολυμεταλλικών κονδύλων και στην περιεκτικότητά του σε μέταλλο. Μέσα σε 45 ημέρες από την παραλαβή των στοιχείων αυτών, η Αρχή θα καθορίζει ποιο μέρος θα διαφυλάσσεται αποκλειστικά για τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων από την Αρχή, μέσω της Επιχείρησης ή σε συνεργασία με αναπτυσσόμενα Κράτη. Ο καθορισμός αυτός μπορεί να αναβληθεί για περαιτέρω περίοδο 45 ημερών, αν η Αρχή ζητήσει από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα να γνωματεύσει κατά πόσο έχουν υποβληθεί όλα τα στοιχεία που απαιτούνται από το άρθρο αυτό. Η καθοριζόμενη περιοχή καθίσταται διαφυλαγμένη περιοχή μόλις εγκριθεί το πρόγραμμα εργασιών για τη μη διαφυλαγμένη περιοχή και υπογραφεί το συμβόλαιο.

Άρθρο 9Δραστηριότητες σε διαφυλαγμένες περιοχές

1. Στην Επιχείρηση θα παρέχεται ευκαιρία να αποφασίσει κατά πόσον προτίθεται να διεξάγει δραστηριότητες στην κάθε διαφυλαγμένη περιοχή. Η απόφαση αυτή μπορεί να ληφθεί οποτεδήποτε, εκτός αν η Αρχή λάβει γνωστοποίηση δυνάμει της παραγράφου 4, οπότε η Επιχείρηση σφείλει να λάβει την απόφασή της μέσα σε λογικό χρόνο. Η Επιχείρηση μπορεί να αποφασίσει να εκμεταλλευθεί τέτοιες περιοχές, μέσω κοινοπραξιών με το ενδιαφερόμενο Κράτος ή οντότητα.

2. Η Επιχείρηση μπορεί να συνάπτει συμβόλαια για την εκτέλεση μέρους των δραστηριοτήτων της σύμφωνα με το Παράρτημα IV, άρθρο 12. Αυτή μπορεί επίσης να μετέχει σε κοινοπραξίες για τη διεξαγωγή τέτοιων δραστηριοτήτων με οποιοσδήποτε οντότητες που έχουν τα προσόντα για διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην Περιοχή δυνάμει του άρθρου 153, παρα.2(β). Όταν εξετάζει τέτοιες κοινοπραξίες, η Επιχείρηση θα προσφέρει στα Κράτη-Μέρη που είναι αναπτυσσόμενα Κράτη και στους υπηκόους αυτών την ευκαιρία ουσιαστικής συμμετοχής.

3. Η Αρχή μπορεί να καθορίζει στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της, ουσιαστικές και διαδικαστικές απαιτήσεις και προϋποθέσεις αναφορικά με τα συμβόλαια αυτά και τις κοινοπραξίες.

4. Κάθε Κράτος-Μέρος που είναι αναπτυσσόμενο Κράτος ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έτυχε της εγγύησης του Κράτους τούτου ή που ελέγχεται ουσιαστικά απ' αυτό ή από άλλο αναπτυσσόμενο Κράτος που είναι προσοντιούχος αιτητής, ή οποιαδήποτε ομάδα από τους πιο πάνω, μπορεί να γνωστοποιήσει στην Αρχή ότι επιθυμεί να υποβάλει πρόγραμμα εργασιών σύμφωνα με το άρθρο 6 αυτού του Παραρτήματος αναφορικά με μια διαφυλαγμένη περιοχή. Το πρόγραμμα εργασίας θα εξετάζεται αν η Επιχείρηση αποφασίσει, σύμφωνα με την παράγραφο 1, ότι δεν προτίθεται να διεξάγει δραστηριότητες στην περιοχή αυτή.

Άρθρο 10Προτίμηση και προτεραιότητα μεταξύ αιτητών

Επιχειρηματίας ο οποίος έχει εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση μόνο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 4(γ), του Παραρτήματος αυτού θα τυχάνει προτίμησης και προτεραιότητας μεταξύ αιτητών για πρόγραμμα εργασίας που

καλύπτει εκμετάλλευση της ίδιας περιοχής και πόρων. Όμως η προτίμηση ή η προτεραιότητα αυτή μπορεί να αποσυρθεί αν ο επιχειρηματίας δεν εκπληρώνει ικανοποιητικά τις υποχρεώσεις του.

Άρθρο 11

Κοινές διευθετήσεις

1. Τα συμβόλαια μπορούν να προνοούν για κοινές διευθετήσεις μεταξύ του συμβασιούχου και της Αρχής μέσω της Επιχείρησης, με τη μορφή κοινοπραξιών ή κατανομής της παραγωγής, καθώς επίσης οποιαδήποτε άλλη μορφή κοινής διευθέτησης, η οποία θα έχει την ίδια προστασία έναντι αναθεώρησης, αναστολής ή τερματισμού, όπως και τα συμβόλαια με την Αρχή.

2. Συμβασιούχοι που μετέχουν τέτοιων κοινών διευθετήσεων με την Επιχείρηση μπορούν να λαμβάνουν οικονομικά κίνητρα όπως προβλέπεται στο άρθρο 13 αυτού του Παραρτήματος.

3. Συνέταίροι σε κοινοπραξίες με την Επιχείρηση υπέχουν ευθύνη για τις πληρωμές που απαιτούνται από το άρθρο 13 αυτού του Παραρτήματος στην έκταση του μεριδίου τους στις κοινοπραξίες, με την επιφύλαξη οικονομικών κινήτρων όπως προβλέπεται στο άρθρο εκείνο.

Άρθρο 12

Δραστηριότητες διεξαγόμενες από την Επιχείρηση

1. Δραστηριότητες στην Περιοχή διεξαγόμενες από την Επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 2(α), θα διέπονται από το Μέρος XI, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής και από τις σχετικές αποφάσεις της.

2. Κάθε πρόγραμμα εργασίας που υποβάλλεται από την Επιχείρηση θα συνοδεύεται από απόδειξη υποστηρίζουσα τις οικονομικές και τεχνικές της δυνατότητες.

Άρθρο 13

Οικονομικοί όροι συμβολαίων

1. Κατά την υιοθέτηση κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών αναφορικά με τους οικονομικούς όρους συμβολαίου μεταξύ της Αρχής και των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 153, παράγραφος 2(β), και κατά τη διαπραγμάτευση των οικονομικών αυτών όρων σύμφωνα με το Μέρος XI και τους κανόνες, κανονισμούς και

διαδικασίες αυτές, η Αρχή θα καθοδηγείται από τους πιο κάτω αντικειμενικούς στόχους:

- (α) να εξασφαλίζει τα καλύτερα δυνατά έσοδα για την Αρχή από το προϊόν της εμπορικής παραγωγής
- (β) να προσελκύει επενδύσεις και τεχνολογία στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση της Περιοχής
- (γ) να εξασφαλίζει ισοτιμία οικονομικής μεταχείρισης και ανάλογων οικονομικών υποχρεώσεων για τους συμβασιούχους
- (δ) να παρέχει κίνητρα πάνω σε ομοιόμορφη και αμερόληπτη βάση για τους συμβασιούχους που μετέχουν σε κοινές διευθετήσεις με την Επιχείρηση και τα αναπτυσσόμενα Κράτη ή τους υπηκόους τους, που ενθαρρύνουν τη μεταβίβαση της σχετικής τεχνολογίας και που εκπαιδεύουν το προσωπικό της Αρχής και των αναπτυσσόμενων Κρατών
- (ε) να διευκολύνουν την Επιχείρηση ώστε να ασχοληθεί με μεταλλευτικές εργασίες θαλάσσιου βυθού αποτελεσματικά κατά τον ίδιο χρόνο όπως και οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 153, παράγραφος 2(β) και
- (ζ) να εξασφαλίζει ότι, ως αποτέλεσμα των οικονομικών κινήτρων που παρέχονται στους συμβασιούχους δυνάμει της παραγράφου 14, σύμφωνα με τους όρους των συμβολαίων που αναθεωρούνται σύμφωνα με το άρθρο 19 αυτού του Παραρτήματος ή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 αυτού του Παραρτήματος αναφορικά με τις κοινοπραξίες, οι συμβασιούχοι δεν επιχορηγούνται κατά τρόπο ώστε να τους παρέχεται τεχνητό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σχέση με τους χερσαίους μεταλλωρύχους.

2. Ένα τέλος θα επιβάλλεται για τη διοικητική δαπάνη επεξεργασίας της αίτησης για έγκριση προγράμματος εργασίας με τη μορφή συμβολαίου το οποίο θέλει καθορισθεί στο ποσό των \$500,000 ΗΠΑ για κάθε αίτηση. Το ποσό του τέλους θα αναθεωρείται, από καιρό σε καιρό, από το Συμβούλιο ώστε να διασφαλίζεται ότι αυτό καλύπτει τη συνεπαγόμενη διοικητική δαπάνη. Αν η διοικητική αυτή δαπάνη στην οποία υποβάλλεται η Αρχή για την επεξεργασία της αίτησης είναι μικρότερη από το καθορισθέν ποσό, η Αρχή θα επιστρέψει τη διαφορά στον αιτητή.

3. Ο συμβασιούχος θα πληρώνει ένα ετήσιο σταθερό τέλος \$1 εκατομμυρίου δολλαρίων ΗΠΑ από της ημερομηνίας έναρξης του συμβολαίου. Αν η εγκριθείσα ημερομηνία έναρξης της εμπορικής

παραγωγής αναβάλλεται συνεπεία καθυστέρησης στην έκδοση της άδειας παραγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 151, το ετήσιο σταθερό τέλος εγγκαταλείπεται για την περίοδο της αναβολής. Από την ημερομηνία έναρξης της εμπορικής παραγωγής, ο συμβασιούχος θα πληρώνει είτε την επιβάρυνση παραγωγής είτε το ετήσιο σταθερό τέλος, οποιοδήποτε απ' αυτά είναι το μεγαλύτερο.

4. Μέσα σ' ένα έτος από την ημερομηνία έναρξης εμπορικής παραγωγής, σύμφωνα με την παράγραφο 3, ο συμβασιούχος πρέπει να επιλέξει να προβεί στην οικονομική του εισφορά στην Αρχή είτε:-

- (α) με το να πληρώσει την επιβάρυνση παραγωγής μόνο ή
- (β) με το να πληρώσει ένα συνδυασμό επιβάρυνσης παραγωγής και μεριδίου καθαρών εσόδων.

5. (α) Αν ο συμβασιούχος επιλέξει να προβεί στην οικονομική του εισφορά στην Αρχή με την πληρωμή επιβάρυνσης παραγωγής μόνο, αυτή θα καθοριστεί σε ποσοστό πάνω στην αγοραία αξία των επεξεργασμένων μετάλλων που παράγονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που ανακτούνται από την περιοχή που καλύπτεται από το συμβόλαιο. Το ποσοστό αυτό θα καθορίζεται ως ακολούθως:

(ι) 1-10 έτη εμπορικής παραγωγής 5%

(ιι) 11 έτη μέχρι τέλους εμπορικής παραγωγής 12%.

(β) Η εν λόγω αγοραία αξία θα είναι η παραγωγή της ποσότητας των επεξεργασμένων μετάλλων που παράγονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξάγονται από την περιοχή που καλύπτεται από το συμβόλαιο και η μέση τιμή για τα μέταλλα αυτά κατά τη διάρκεια του σχετικού λογιστικού έτους, όπως ορίζεται στις παραγράφους 7 και 8.

6. Αν ο συμβασιούχος επιλέξει να προβεί στην οικονομική του εισφορά στην Αρχή με την πληρωμή ενός συνδυασμού επιβάρυνσης παραγωγής και μεριδίου καθαρών εσόδων, οι πληρωμές αυτές θα καθορίζονται ως ακολούθως:

(α) Η επιβάρυνση παραγωγής θα καθορίζεται σε ποσοστό της αγοραίας αξίας, υπολογιζομένης σύμφωνα με την υποπαράγραφο (β), των επεξεργασμένων μετάλλων που παράγονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που ανακτούνται από την περιοχή που καλύπτεται από το συμβόλαιο. Το ποσοστό αυτό θα καθορίζεται ως ακολούθως:

(ι) πρώτη περίοδος εμπορικής παραγωγής 20%

(ιι) δεύτερη περίοδος εμπορικής παραγωγής 4%.

Αν, στη δεύτερη περίοδο εμπορικής παραγωγής, όπως ορίζεται στην υποπαράγραφο (δ), η απόδοση της επένδυσης σε οποιοδήποτε λογιστικό έτος όπως ορίζεται στην υποπαράγραφο (ν) πέσει κάτω από τα 15% ως αποτέλεσμα της πληρωμής της επιβάρυνσης παραγωγής τω 4%, η επιβάρυνση παραγωγής θα είναι 2% αντί 4% κατά το λογιστικό αυτό έτος.

(β) Η εν λόγω αγοραία αξία θα είναι το προϊόν της ποσότητας των επεξεργασμένων μετάλλων που παράγονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που ανακτούνται από την περιοχή που καλύπτεται από το συμβόλαιο και η μέση τιμή των μετάλλων αυτών κατά τη διάρκεια του σχετικού λογιστικού έτους, όπως ορίζεται στις παραγράφους 7 και 8.

(γ) (ι) Το μερίδιο της Αρχής πάνω στα καθαρά έσοδα θα λαμβάνεται από το μέρος των καθαρών εσόδων του συμβασιούχου τα οποία προκύπτουν από την εξόρυξη πόρων της περιοχής που καλύπτεται από το συμβόλαιο, τα οποία θα αναφέρονται στο εξής ως προκύπτοντα καθαρά έσοδα.

(ιι) Το μερίδιο της Αρχής πάνω στα προκύπτοντα καθαρά έσοδα θα υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο αυξητικό πίνακα:-

<u>Μέρος προκυπτόντων καθαρών εσόδων</u>	<u>Μερίδιο της Αρχής</u>	
	<u>Πρώτη Περίοδος εμπορικής παραγωγής</u>	<u>Δεύτερη περίοδος εμπορικής παραγωγής</u>
Το μέρος που αντιπροσωπεύει απόδοση επένδυσης η οποία είναι μεγαλύτερη του 0% αλλά μικρότερη του 10%	35%	40%
Το μέρος που αντιπροσωπεύει απόδοση επένδυσης η οποία είναι 10% ή μεγαλύτερη, αλλά μικρότερη του 20%	42.5%	50%
Το μέρος που αντιπροσωπεύει απόδοση επένδυσης η οποία είναι 20% ή μεγαλύτερη	50%	70%

(δ) (ι) Η πρώτη περίοδος εμπορικής παραγωγής που αναφέρεται στις υποπαράграфους (α) και (γ) θα αρχίζει κατά το πρώτο λογιστικό έτος εμπορικής παραγωγής και θα λήγει κατά το λογιστικό έτος στο οποίο τα έσοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου, μαζί με τον τόκο

πάνω στο μη ανακτηθέν μέρος αυτών, ανακτώνται πλήρως από το πλεόνασμά του σε μετρητά, ως ακολούθως:

Κατά το πρώτο λογιστικό έτος κατά το οποίο γίνονται έξοδα ανάπτυξης, τα μη ανακτώμενα έξοδα ανάπτυξης ισοούνται με τα έξοδα ανάπτυξης μείον το πλεόνασμα σε μετρητά κατά το έτος αυτό. Σε κάθε μεταγενέστερο λογιστικό έτος, τα μη ανακτώμενα έξοδα ανάπτυξης ισοούνται με τα μη ανακτώμενα έξοδα κατά το τέλος του προηγούμενου λογιστικού έτους, συν τον τόκο πάνω σ' αυτά με ετήσιο επιτόκιο 10%, συν τα έξοδα ανάπτυξης που γίνονται κατά το τρέχον λογιστικό έτος, και μείον το πλεόνασμα σε μετρητά του συμβασιούχου κατά το τρέχον λογιστικό έτος. Το λογιστικό έτος κατά το οποίο τα μη ανακτώμενα έξοδα ανάπτυξης γίνονται μηδέν για πρώτη φορά θα είναι το λογιστικό έτος κατά το οποίο τα έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου μαζί με τον τόκο πάνω στο μη ανακτώμενο μέρος αυτών ανακτώνται πλήρως με το πλεόνασμά του σε μετρητά. Το πλεόνασμα σε μετρητά του συμβασιούχου σ' οποιοδήποτε λογιστικό έτος θα είναι τα ακαθάριστα έσοδά του μείον τα έξοδα λειτουργίας και μείον οι πληρωμές του στην Αρχή δυνάμει της υποπαραγράφου (γ).

(λλ) Η δεύτερη περίοδος εμπορικής παραγωγής θα αρχίζει κατά το λογιστικό έτος που ακολουθεί τη λήξη της πρώτης περιόδου εμπορικής παραγωγής και θα συνεχίζεται μέχρι το τέλος του συμβολαίου.

(ε) "Προκύπτοντα καθαρά έσοδα" σημαίνει το προϊόν των καθαρών εσόδων του συμβασιούχου και την αναλογία των εξόδων ανάπτυξης στον μεταλλευτικό τομέα προς τα έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου. Αν ο συμβασιούχος ασχολείται στην εξόρυξη, μεταφορά πολυμεταλλικών κονδύλων και στην παραγωγή πρωτίστως τριών επεξεργασμένων μετάλλων, δηλαδή, κοβαλτίου, χαλκού και νικελίου, το ποσό των προκυπτόντων καθαρών εσόδων δεν θα είναι μικρότερο του 25% των καθαρών εσόδων του συμβασιούχου. Επιφυλασσομένης της παραγράφου (ξ), σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, περιλαμβανομένων εκείνων όπου ο συμβασιούχος ασχολείται στην εξόρυξη, μεταφορά πολυμεταλλικών κονδύλων και στην παραγωγή πρωτίστως τεσσάρων επεξεργασμένων μετάλλων, δηλαδή, κοβαλτίου, χαλκού, μαγγανίου και νικελίου, η Αρχή μπορεί, στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής, να καθορίζει κατάλ-

ληλα επίπεδα τα οποία θα έχουν την ίδια σχέση στην κάθε περίπτωση όπως και το επίπεδο του 25% προς την περίπτωση των τριων μετάλλων.

- (ζ) "Καθαρά έσοδα συμβασιούχου" σημαίνει τα ακαθάριστα έσοδα του συμβασιούχου μείον τα έξοδα λειτουργίας και μείον η ανάκτηση των εξόδων ανάπτυξης όπως εκτίθενται στην υποπαράγραφο (κ).
- (η) (ι) Αν ο συμβασιούχος ασχολείται στην εξόρυξη, μεταφορά πολυμεταλλικών κονδύλων και στην παραγωγή επεξεργασμένων μετάλλων, τα "ακαθάριστα έσοδα του συμβασιούχου" σημαίνει τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των επεξεργασμένων μετάλλων και οποιαδήποτε άλλα χρήματα τα οποία θεωρούνται λογικά ότι προκύπτουν από εργασίες δυνάμει του συμβολαίου σύμφωνα με τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.
- (ιι) Σε όλες τις περιπτώσεις, εκτός εκείνων που καθορίζονται στις υποπαράγραφους (η)(ι) και (ξ)(ιιι) τα "ακαθάριστα έσοδα του συμβασιούχου" σημαίνει τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των ημιεπεξεργασμένων μετάλλων από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που ανακτώνται από την περιοχή που καλύπτεται από το συμβόλαιο, και οποιαδήποτε άλλα χρήματα τα οποία θεωρούνται λογικά ότι προκύπτουν από εργασίες, δυνάμει του συμβολαίου σύμφωνα με τις οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.
- (θ) "Έσοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου" σημαίνει:
- (ι) όλες τις δαπάνες που γίνονται πριν από την έναρξη εμπορικής παραγωγής οι οποίες σχετίζονται απευθείας με την παραγωγική ικανότητα της περιοχής που καλύπτεται από το συμβόλαιο και τις συναφείς με αυτή δραστηριότητες για εργασίες δυνάμει του συμβολαίου ο' όλες τις περιπτώσεις εκτός εκείνης που καθορίζεται στην υποπαράγραφο (ξ), σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες λογιστικές αρχές, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των εξόδων για μηχανήματα, εξοπλισμό, πλοία, εγκαταστάσεις επεξεργασίας, κατασκευές, οικοδομές, γή, δρόμους, αναζήτηση και εξερεύνηση της περιοχής που καλύπτεται από το συμβόλαιο, έρευνες και ανάπτυξη, τόκους, αναγκαστικές μισθώσεις, άδειες και τέλη και

(ιι) δαπάνες παρόμοιες με εκείνες που εκτίθενται στο πιο πάνω (ι) που γίνονται μετά από την έναρξη εμπορικής παραγωγής και που είναι αναγκαίες για εκτέλεση του προγράμματος εργασίας, εκτός εκείνων που βαρύνουν τα έξοδα λειτουργίας.

(ι) Το προϊόν από τη διάθεση κεφαλαιουχικών ενεργητικών στοιχείων και η αγοραία αξία εκείνων των κεφαλαιουχικών ενεργητικών στοιχείων τα οποία δεν απαιτούνται πλέον για εργασίες δυνάμει του συμβολαίου και τα οποία δεν πωλούνται θα αφαιρούνται από τα έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου κατά τη διάρκεια του σχετικού λογιστικού έτους. Όταν αυτές οι αφαιρέσεις υπερβαίνουν τα έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου, το πλεόνασμα θα προστίθεται στα ακαθάριστα έσοδα του συμβασιούχου.

(κ) Τα έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου που έγιναν πριν από την έναρξη εμπορικής παραγωγής που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (θ)(ι) και (ε)(ιν) θα ανακτώνται σε 10 ετήσιες δόσεις από την ημερομηνία έναρξης εμπορικής παραγωγής. Τα έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου που γίνονται μετά την έναρξη εμπορικής παραγωγής που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (θ)(ιι) και (ε)(ιν) θα ανακτώνται σε 10 ή λιγότερες ίσες ετήσιες δόσεις ώστε να διασφαλίζεται πλήρης ανάκτηση μέχρι το τέλος του συμβολαίου.

(λ) "Έξοδα λειτουργίας του συμβασιούχου" σημαίνει όλες τις δαπάνες που γίνονται μετά την έναρξη εμπορικής παραγωγής για τη λειτουργία της παραγωγικής ικανότητας της περιοχής που καλύπτεται από το συμβόλαιο και για δραστηριότητες συναφείς με αυτή για εργασίες δυνάμει του συμβολαίου, σύμφωνα με γενικά αναγνωρισμένες λογιστικές αρχές, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, του ετήσιου σταθερού τέλους ή της επιβάρυνσης παραγωγής, οποιoδήποτε απ' αυτά είναι το μεγαλύτερο, δαπάνες για μισθούς, ημερομίσθια, ωφελήματα υπαλλήλων, υλικά, υπηρεσίες, μεταφορές, επεξεργασία και έξοδα εμπορικής τοποθέτησης, τόκους, χρήσιμα πράγματα, διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, πάγια και διοικητικά έξοδα ειδικά σχετιζόμενα με εργασίες δυνάμει του συμβολαίου, και οποιoδήποτε καθαρές λειτουργικές ζημιές που μεταφέρονται σε προηγούμενη ή επόμενη χρήση όπως καθορίζεται εδώ. Καθαρές λειτουργικές ζημιές μπορούν να

μεταφερθούν στα επόμενα δύο συνεχή έτη, εκτός των δύο τελευταίων ετών του συμβολαίου, οπότε στην περίπτωση αυτή οι ζημιές μπορούν να μεταφερθούν στα δύο προηγούμενα έτη.

- (μ) Αν ο συμβασιούχος ασχολείται στην εξόρυξη, μεταφορά πολυμεταλλικών κονδύλων και στην παραγωγή επεξεργασμένων και ημιεπεξεργασμένων μετάλλων, "έξοδα ανάπτυξης του μεταλλευτικού τομέα" σημαίνει το μέρος των εξόδων ανάπτυξης του συμβασιούχου το οποίο σχετίζεται απευθείας με την εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτεται από το συμβόλαιο, σύμφωνα με γενικά αναγνωρισμένες λογιστικές αρχές, και τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, του τέλους για την αίτηση, του ετήσιου σταθερού τέλους και, όπου αρμόζει, των εξόδων αναζήτησης και εξερεύνησης της περιοχής που καλύπτεται από το συμβόλαιο, και ενός μέρους των εξόδων για έρευνες και ανάπτυξη.
- (ν) "Απόδοση επένδυσης" σ' οποιοδήποτε λογιστικό έτος σημαίνει την αναλογία των προκύπτων καθαρών εσόδων του έτους αυτού προς τα έξοδα ανάπτυξης του μεταλλευτικού τομέα. Για σκοπούς υπολογισμού της αναλογίας αυτής τα έξοδα ανάπτυξης του μεταλλευτικού τομέα θα περιλαμβάνουν δαπάνες για νέο ή αντικατάσταση εξοπλισμού στο μεταλλευτικό τομέα μείον το αρχικό έξοδο του εξοπλισμού που αντικαθίσταται.
- (ξ) Αν ο συμβασιούχος ασχολείται μόνο με την εξόρυξη:
- (ι) "προκύπτοντα καθαρά έσοδα" σημαίνει όλα τα καθαρά έσοδα του συμβασιούχου·
 - (ιι) "καθαρά έσοδα του συμβασιούχου" είναι ως ορίζονται στην υποπαράγραφο (ζ)·
 - (ιιι) "ακαθάριστα έσοδα του συμβασιούχου" σημαίνει τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των πολυμεταλλικών κονδύλων, καθώς και οποιαδήποτε άλλα χρήματα που θεωρούνται λογικά ότι προκύπτουν από εργασίες, δυνάμει του συμβολαίου σύμφωνα με τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής·
 - (ιiv) "έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου" σημαίνει όλες τις δαπάνες που γίνονται πριν από την έναρξη εμπορικής παραγωγής όπως εκτίθενται στην υποπαράγραφο (θ)(ι), καθώς και όλες τις δαπάνες που γίνονται

μετά την έναρξη εμπορικής παραγωγής όπως εκτίθενται στην υποπαράγραφο (θ)(ιι), οι οποίες σχετίζονται απευθείας με την εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτεται από το συμβόλαιο, σύμφωνα με γενικά αναγνωρισμένες λογιστικές αρχές.

(ν) "έξοδα λειτουργίας του συμβασιούχου" σημαίνει τα έξοδα λειτουργίας του συμβασιούχου όπως στην παράγραφο (λ) τα οποία σχετίζονται απευθείας με εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτεται από το συμβόλαιο σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες λογιστικές αρχές.

(νι) "απόδοση επένδυσης" ο' οποιοδήποτε λογιστικό έτος σημαίνει την αναλογία των καθαρών εσόδων του συμβασιούχου κατά το έτος αυτό προς τα έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου. Για σκοπούς υλοποιήσεως της αναλογίας αυτής, τα έξοδα ανάπτυξης του συμβασιούχου θα περιλαμβάνουν δαπάνες για νέο ή αντικατάσταση εξοπλισμού μείον το αρχικό κόστος του εξοπλισμού που αντικαθίσταται.

(ο) Τα έξοδα που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (θ), (λ), (μ) και (ξ) αναφορικά με τόκους που πληρώνονται από τον συμβασιούχο θα επιτρέπονται στην έκταση κατά την οποία, κάτω από όλες τις περιστάσεις, η Αρχή θέλει εγκρίνει, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του Παραρτήματος αυτού, την αναλογία δανείων και περιουσιακών στοιχείων και τα επιτόκια ως λογικά, λαμβάνοντας υπόψη την υφιστάμενη εμπορική πρακτική.

(π) Τα έξοδα που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή δεν πρέπει να ερμηνεύονται ως περιλαμβάνοντα πληρωμές φόρων εισοδήματος εταιρειών ή παρόμοιων επιβαρύνσεων που επιβάλλονται από Κράτη αναφορικά με τις εργασίες του συμβασιούχου.

7. (α) "Επεξεργασμένα μέταλλα", τα οποία αναφέρονται στις παραγράφους 5 και 6, σημαίνει τα μέταλλα στην πιο βασική τους μορφή στην οποία αυτά συνήθως πωλούνται σε διεθνείς τελικές αγορές. Για το σκοπό αυτό, η Αρχή θα καθορίσει, στους οικονομικούς της κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες, τη σχετική διεθνή τελική αγορά. Για τα μέταλλα τα οποία δεν πωλούνται σε τέτοιες αγορές, "επεξεργασμένα μέταλλα" σημαίνει μέταλλα στην πιο βασική τους μορφή στην οποία αυτά συνήθως πωλούνται σε αντιπροσωπευτικές επί ίσους όρους συναλλαγές.

- (β) Αν η Αρχή δεν μπορεί διαφορετικά να προσδιορίσει την ποσότητα των επεξεργασμένων μετάλλων που παράγονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που ανακτώνται από την περιοχή που καλύπτεται από το συμβόλαιο που αναφέρεται στις παραγράφους 5(β) και 6(β), η ποσότητα θα προσδιορίζεται με βάση την περιεκτικότητα σε μέταλλο των κονδύλων, την αποδοτικότητα της επεξεργασίας ανάκτησης και άλλους σχετικούς παράγοντες, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής και σύμφωνα με γενικά αναγνωρισμένες λογιστικές αρχές.

8. Αν μια διεθνής τελική αγορά παρέχει αντιπροσωπευτικό μηχανισμό καθορισμού τιμών για επεξεργασμένα μέταλλα, πολυμεταλλικούς κονδύλους και ημιεπεξεργασμένα μέταλλα από τους κονδύλους, στην αγορά αυτή η μέση τιμή θέλει χρησιμοποιείται. Σ' όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Αρχή, αφού συνεννοηθεί με τον συμβασιούχο, θα καθορίζει λογική τιμή για τα προϊόντα αυτά, σύμφωνα με την παράγραφο 9.

9. (α) Όλα τα έξοδα, οι δαπάνες, οι πρόσδοδοι και τα έσοδα και όλοι οι καθορισμοί τιμής και αξίας που αναφέρονται στο άρθρο αυτό θα πρέπει να είναι το αποτέλεσμα ελεύθερης αγοράς ή επί ίσοις όροις συναλλαγών. Σε περίπτωση απουσίας αυτών, αυτά θα καθορίζονται από την Αρχή, κατόπιν συνεννόησης με το συμβασιούχο, ως αν αυτά ήταν το αποτέλεσμα ελεύθερης αγοράς ή επί ίσοις όροις συναλλαγών, λαμβάνοντας υπόψη σχετικές συναλλαγές σε άλλες αγορές.

(β) Με σκοπό τη διασφάλιση συμμόρφωσης και εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου αυτής, η Αρχή θα καθοδηγείται από τις αρχές που υιοθετούνται και από την ερμηνεία που δίδεται στις επί ίσοις όροις συναλλαγές από την Επιτροπή Διεθνών Εταιρειών των Ηνωμένων Εθνών, την Ομάδα Εμπειρογνομόνων για Φορολογικές Συνθήκες μεταξύ Αναπτυσσομένων και Ανεπτυγμένων Χωρών και άλλους διεθνείς οργανισμούς, και θα καθορίζει στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της, ομοιόμορφους και διεθνώς αποδεκτούς λογιστικούς κανόνες και διαδικασίες, καθώς και τα μέσα επιλογής από το συμβασιούχο συγκεκριμένων, ανεξάρτητων λογιστών αποδεκτών στην Αρχή για το σκοπό διεξαγωγής ελέγχου σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτές.

10. Ο συμβασιούχος θα καθιστά διαθέσιμα στους λογιστές, σύμφωνα με τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, τέτοια οικονομικά στοιχεία όσα απαιτούνται για να διαπιστωθεί συμμόρφωση με το άρθρο αυτό.

11. Όλα τα έσοδα, οι δαπάνες, οι πρόσοδοι και τα έσοδα, καθώς και όλες οι τιμές και αξίες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, θα προσδιορίζονται σύμφωνα με γενικά αναγνωρισμένες λογιστικές αρχές και τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

12. Πληρωμές προς την Αρχή δυνάμει των παραγράφων 5 και 6 θα γίνονται σε ελεύθερα χρησιμοποιήσιμα νομίσματα ή σε νομίσματα που είναι εηλεύθερα διαθέσιμα και πραγματικά χρησιμοποιήσιμα στις μεγάλες αγορές ξένου συναλλάγματος ή, με εκλογή του συμβασιούχου, στα ισάξια επεξεργασμένων μετάλλων στην αγοράία αξία.

Η αγοράία αξία θα προσδιορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 5(β). Τα ελεύθερα χρησιμοποιήσιμα νομίσματα και τα νομίσματα που είναι ελεύθερα διαθέσιμα και πραγματικά χρησιμοποιήσιμα στις μεγάλες αγορές ξένου συναλλάγματος θα καθορισθούν στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής σύμφωνα με την επικρατούσα διεθνή νομισματική πρακτική.

13. Όλες οι οικονομικές υποχρεώσεις του συμβασιούχου προς την Αρχή, καθώς και όλα τα τέλη, έσοδα, δαπάνες, πρόσοδοι, και έσοδα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, θα προσαρμόζονται με τη διατύπωσή τους σε σταθερούς όρους σχετικούς με ένα βασικό έτος.

14. Η Αρχή μπορεί, λαμβάνοντας υπόψη οποιοσδήποτε εισηγήσεις της Επιτροπής Οικονομικού Προγραμματισμού και της Νομικής και Τεχνικής Επιτροπής, να υιοθετήσει κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που να προβλέπουν κίνητρα, πάνω σε ομοιόμορφη και αμερόληπτη βάση, για τους συμβασιούχους με σκοπό την προαγωγή των αντικειμενικών στόχων που εκτίθενται στην παράγραφο 1.

15. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ της Αρχής και ενός συμβασιούχου αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των οικονομικών όρων ενός συμβολαίου, είτε το ένα είτε το άλλο μέρος μπορεί να υποβάλει τη διαφορά σε δεσμευτική εμπορική διαιτησία, εκτός αν και τα δύο μέρη συμφωνούν να επιλύσουν τη διαφορά με άλλα μέσα, σύμφωνα με το άρθρο 188, παράγραφος 2.

Άρθρο 14
Διαβίβαση στοιχείων

1. Ο επιχειρηματίας θα διαβιβάζει στην Αρχή, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής και τους όρους και προϋποθέσεις του προγράμματος εργασίας, σε χρονικά διαστήματα καθοριζόμενα από την Αρχή όλα τα στοιχεία τα οποία είναι και αναγκαία και σχετικά με την αποτελεσματική άσκηση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων των κυρίων οργάνων της Αρχής αναφορικά με την περιοχή που καλύπτεται από το πρόγραμμα εργασίας.

2. Τα διαβιβαζόμενα στοιχεία αναφορικά με την περιοχή που καλύπτεται από το πρόγραμμα εργασίας, θεωρούμενα ως ιδιότητα, μπορούν μόνο να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς που εκτίθενται στο άρθρο αυτό. Στοιχεία αναγκαία για τη διαμόρφωση από την Αρχή κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών αναφορικά με την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και της ασφάλειας, εντός στοιχείων σχεδιασμού εξοπλισμού, δεν θα θεωρούνται ως ιδιότητα.

3. Στοιχεία διαβιβαζόμενα στην Αρχή από αναζητητές, αιτητές για συμβόλαια ή συμβασιούχους, θεωρούμενα ως ιδιότητα, δεν θα αποκαλύπτονται από την Αρχή στην Επιχείρηση ή σε οποιοδήποτε πρόσωπο ξένο προς την Αρχή, αλλά στοιχεία για τις διαφυλαγμένες περιοχές μπορούν να αποκαλύπτονται στην Επιχείρηση. Τέτοια στοιχεία που διαβιβάζονται από τέτοια πρόσωπα στην Επιχείρηση δεν θα αποκαλύπτονται από την Επιχείρηση στην Αρχή ή σε οποιοδήποτε πρόσωπο ξένο προς την Αρχή.

Άρθρο 15
Εκπαιδευτικά προγράμματα

Ο συμβασιούχος θα καταρτίζει πρακτικά προγράμματα για την εκπαίδευση προσωπικού της Αρχής και των αναπτυσσομένων Κρατών, περιλαμβανομένης της συμμετοχής τέτοιου προσωπικού σ' όλες τις δραστηριότητες στην Περιοχή οι οποίες καλύπτονται από το συμβόλαιο, σύμφωνα με το άρθρο 144, παράγραφος 2.

Άρθρο 16
Αποκλειστικό δικαίωμα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης

Η Αρχή θα παρέχει, σύμφωνα με το Μέρος XI και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής, στον επιχειρηματία το αποκλειστικό δικαίωμα να εξερευνά και εκμεταλλεύεται την περιοχή που καλύπτεται από το πρόγραμμα εργασίας αναφορικά

με ορισμένη κατηγορία πόρων και θα διασφαλίζει ότι καμιά άλλη οντότητα δεν λειτουργεί στην ίδια περιοχή για διαφορετική κατηγορία πόρων κατά τρόπο ο οποίος θα μπορούσε να παρεκκλύσει τις εργασίες του επιχειρηματία. Ο επιχειρηματίας θα έχει εγγύηση κατοχής σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφο 6.

Άρθρο 17

Κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της Αρχής

1. Η Αρχή θα υιοθετεί και θα εφαρμόζει ομοιόμορφα κανόνες κανονισμούς και διαδικασίες σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφο 2(ζ)(ιι), και το άρθρο 162 παράγραφος 2(ο)(ιι), για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της όπως εκτίθενται στο Μέρος XI πάνω στα ακόλουθα, μεταξύ άλλων, θέματα:

- (α) διοικητικές διαδικασίες που αφορούν στην αναζήτηση, εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην περιοχή
- (β) εργασίες:
 - (ι) μέγεθος περιοχής
 - (ιι) διάρκεια εργασιών
 - (ιιι) απαιτήσεις εκπλήρωσης, περιλαμβανομένων διαβεβαιώσεων σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6(γ) αυτού του Παραρτήματος
 - (ιiv) κατηγορίες πόρων
 - (v) εγκατάλειψη περιοχών
 - (vi) εκθέσεις προόδου
 - (vii) υποβολή στοιχείων
 - (viii) επιθεώρηση και εποπτεία εργασιών
 - (ix) αποφυγή παρακώλυσης άλλων δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον
 - (x) μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων από το συμβασιούχο
 - (xi) διαδικασίες μεταβίβασης τεχνολογίας στα αναπτυσσόμενα κράτη σύμφωνα με το άρθρο 144 και για την απευθείας συμμετοχή τους
 - (xii) επίπεδα και πρακτικές μεταλλευτικής χρήσης περιλαμβανομένων των σχετικών με τη λειτουργική ασφάλεια, διατήρηση των πόρων και την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος
 - (xiii) ορισμός εμπορικής παραγωγής
 - (xiv) επίπεδα προσόντων για αιτητές

(γ) οικονομικά θέματα:

- (ι) καθιέρωση ομοιόμορφων και αμερόληπτων κανόνων κοστολόγησης και λογιστικής και της μεθόδου επιλογής ελεγκτών
 - (ιι) κατανομή των εσόδων από εργασίες
 - (ιιι) τα κίνητρα που αναφέρονται στο άρθρο 13 αυτού του Παραρτήματος
- (δ) υλοποίηση αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 151, παράγραφος 10, και το άρθρο 164, παράγραφο 2(δ).

2. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες για τα ακόλουθα θέματα θα πρέπει να αντανακλούν πλήρως τα αντικειμενικά κριτήρια που εκτίθενται πιο κάτω:

(α) Μέγεθος περιοχών:

Η Αρχή θα προσδιορίζει το κατάλληλο μέγεθος των περιοχών για εξερεύνηση, οι οποίες μπορεί να είναι μέχρι το διπλάσιο σε έκταση από εκείνες που προορίζονται για εκμετάλλευση, με σκοπό να επιτρέψει εντατικές εργασίες εξερεύνησης. Το μέγεθος της περιοχής θα προσρίζεται να ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 8 αυτού του Παραρτήματος για τις διαφυλαγμένες περιοχές, καθώς και τις καθορισμένες απαιτήσεις παραγωγής που συνάδουν με το άρθρο 151 σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της τεχνολογίας που είναι τότε διαθέσιμη για μεταλλευτική χρήση θαλάσσιου βυθού και τα σχετικά φυσικά χαρακτηριστικά των περιοχών. Οι περιοχές δεν πρέπει να είναι ούτε μικρότερες ούτε μεγαλύτερες απ'ότι είναι αναγκαίο για να ικανοποιήσουν το σκοπό αυτό.

(β) Διάρκεια εργασιών:

- (ι) Η αναζήτηση θα είναι χωρίς χρονικό περιορισμό
- (ιι) Η εξερεύνηση θα πρέπει να είναι επαρκούς διάρκειας για να επιτρέψει πλήρη χωρογράφηση της ειδικής περιοχής, το σχεδιασμό και κατασκευή μεταλλευτικού εξοπλισμού για την περιοχή και το σχεδιασμό και κατασκευή μικρού και μέσου μεγέθους εγκαταστάσεων επεξεργασίας για το σκοπό δοκιμής συστημάτων μετάλλευσης και επεξεργασίας

(ΙΙΙ) Η διάρκεια εκμετάλλευσης θα πρέπει να σχετίζεται με την οικονομική ζωή του μεταλλευτικού σχεδίου, λαμβάνοντας υπόψη τέτοιους παράγοντες όπως είναι η εξάντληση του μεταλλεύματος, η χρήσιμη ζωή του μεταλλευτικού εξοπλισμού και οι ευκολίες επεξεργασίας και η εμπορική βιωσιμότητα. Η εκμετάλλευση θα πρέπει να είναι επαρκούς διάρκειας για να επιτρέπει εμπορική εξόρυξη μεταλλευμάτων από την περιοχή και πρέπει να περιλαμβάνει μια λογική χρονική περίοδο για την κατασκευή εμπορικής κλίμακας συστημάτων μετάλλευσης και επεξεργασίας, κατά τη διάρκεια της οποίας δεν θα απαιτείται εμπορική παραγωγή. Η συνολική διάρκεια εκμετάλλευσης, όμως, θα πρέπει επίσης να είναι αρκετά μικρή ώστε να παρέχεται στην Αρχή η ευκαιρία να τροποποιεί τους όρους και προϋποθέσεις του προγράμματος εργασίας κατά τον χρόνο που μελετά ανανέωση σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αυτή έχει υιοθετήσει μετά την έγκριση του προγράμματος εργασίας.

(γ) Απαιτήσεις εκπλήρωσης:

Η Αρχή θα απαιτεί όπως, κατά τη διάρκεια του σταδίου εκμετάλλευσης, γίνονται περιοδικές δαπάνες από τον επιχειρηματία, οι οποίες λογικά συνδέονται με το μέγεθος της περιοχής που καλύπτεται από το πρόγραμμα εργασίας και με τις δαπάνες οι οποίες θα αναμένονταν από ένα καλόπιστο επιχειρηματία, ο οποίος προτίθεται να φέρει την περιοχή σε εμπορική παραγωγή μέσα στα χρονικά όρια που καθορίζονται από την Αρχή. Οι απαιτούμενες δαπάνες δεν πρέπει να καθορίζονται σε επίπεδο το οποίο θα αποθάρρυνε αναμενόμενους επιχειρηματίες με μικρότερου κόστους τεχνολογία από εκείνη που γενικά βρίσκεται σε χρήση. Η Αρχή θα καθορίσει ένα μέγιστο χρονικό διάστημα, μετά τη συμπλήρωση του σταδίου εξερεύνησης και την έναρξη του σταδίου εκμετάλλευσης, για την επίτευξη εμπορικής παραγωγής. Για τον καθορισμό του διαστήματος αυτού, η Αρχή θα λαμβάνει υπόψη της ότι η κατασκευή μεγάλης κλίμακας συστημάτων μετάλλευσης και επεξεργασίας δεν μπορεί να αρχίσει παρά μόνο μετά το τέλος του σταδίου εξερεύνησης και την έναρξη του σταδίου εκμετάλλευσης. Επομένως, το διάστημα για να αχθεί μια περιοχή σε εμπορική παραγωγή θα πρέπει

να λαμβάνει υπόψη τον απαιτούμενο χρόνο για την κατασκευή αυτή μετά από τη συμπλήρωση του σταδίου εξερεύνησης και ένα λογικό περιθώριο πρέπει να παρέχεται για αναπόφευκτες καθυστερήσεις στο πρόγραμμα κατασκευής. Μόλις επιτευχθεί εμπορική παραγωγή, η Αρχή μέσα σε λογικά όρια και λαμβάνοντας υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες θα απαιτεί από τον επιχειρηματία να διατηρήσει την εμπορική παραγωγή καθόλη την περίοδο του προγράμματος εργασίας.

(δ) Κατηγορίες πόρων:

Για τον καθορισμό της κατηγορίας πόρων για την οποία μπορεί να εγκριθεί ένα πρόγραμμα εργασίας, η Αρχή θα δίδει έμφαση, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

(ι) ότι ορισμένοι πόροι απαιτούν τη χρήση παρόμοιων μεταλλευτικών μεθόδων και

(ιι) ότι ορισμένοι πόροι μπορούν να αναπτυχθούν ταυτόχρονα, χωρίς υπερβολική παρακώλυση επιχειρηματιών που αναπτύσσουν διαφορετικούς πόρους στην ίδια περιοχή.

Καμιά πρόνοια της υποπαραγράφου αυτής δεν αποκλείει την Αρχή από του να εγκρίνει ένα πρόγραμμα εργασίας αναφορικά με περισσότερες της μιας κατηγορίες πόρων στην ίδια περιοχή και στον ίδιο αιτητή.

(ε) Εγκατάλειψη περιοχών: ---

Ο επιχειρηματίας έχει το δικαίωμα οποτεδήποτε να εγκαταλείψει, χωρίς οποιαδήποτε κύρωση, όλα ή μέρος των δικαιωμάτων του στην περιοχή που καλύπτεται από το πρόγραμμα εργασίας.

(ζ) Προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος:

Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες θα καταρτίζονται με σκοπό τη διασφάλιση αποτελεσματικής προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος από επιβλαβείς συνέπειες που προκύπτουν απευθείας από δραστηριότητες στην Περιοχή ή από επεξεργασία που γίνεται πάνω σε πλοία αμέσως πάνω από την τοποθεσία εξόρυξης μεταλλευμάτων που προέρχονται από την τοποθεσία αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση στην οποία οι επιβλαβείς αυτές συνέπειες μπορούν απευθείας να προκύψουν από γεωτρήσεις, βυθοκορήσεις, διαμορφώσεις σωληνωτών γεωτροπάνων και εκσκαφές και από τη διάθεση, απόρριψη και αποδέσμευση μέσα στο θαλάσσιο περιβάλλον ιζημάτων, απορριμάτων ή άλλων υγρών.

(η) Εμπορική παραγωγή:

Η Εμπορική παραγωγή θα θεωρείται ότι έχει αρχίσει αν ο επιχειρηματίας ασχολείται σε εντατικές μεγάλης κλίμακας εργασίες ανάκτησης οι οποίες αποφέρουν μία ποσότητα υλικών αρκετή για να καταδείξει καθαρά ότι ο κύριος σκοπός είναι μάλλον παραγωγή σε μεγάλη κλίμακα παρά παραγωγή αποσκοπούσα στη συλλογή πληροφοριών, ανάλυση ή δοκιμή του εξοπλισμού ή των εγκαταστάσεων.

Άρθρο 18Κυρώσεις

1. Τα δικαιώματα ενός συμβασιούχου δυνάμει του συμβολαίου μπορούν να ανασταλούν ή να τερματισθούν μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- (α) αν, παρά τις προειδοποιήσεις της Αρχής, ο συμβασιούχος έχει διεξάγει τις δραστηριότητές του κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προκύψουν σοβαρές, επίμονες και εσκεμμένες παραβιάσεις των θεμελιωδών όρων του συμβολαίου, του Μέρους ΧΙ και των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής ή
- (β) αν ο συμβασιούχος έχει παραλείψει να συμμορφωθεί με τελεσίδικη δεσμευτική απόφαση του οργάνου επίλυσης διαφορών που είναι εφαρμοστέα σ' αυτόν.

2. Στην περίπτωση οποιασδήποτε παραβίασης του συμβολαίου που δεν καλύπτεται από την παράγραφο 1(α), ή αντί της αναστολής ή τερματισμού δυνάμει της παραγράφου 1(α), η Αρχή μπορεί να επιβάλει στο συμβασιούχο χρηματικές κυρώσεις ανάλογα με τη σοβαρότητα της παραβίασης.

3. Εκτός από την περίπτωση των επείγουσών διαταγών δυνάμει του άρθρου 162, παράγραφος 2(ψ), η Αρχή δεν μπορεί να εκτελέσει απόφαση που συνεπάγεται χρηματικές κυρώσεις, αναστολή ή τερματισμό μέχρις ότου παρασχεθεί στο συμβασιούχο λογική ευκαιρία να εξαντλήσει τα δικαστικά μέσα θεραπείας που είναι διαθέσιμα σ' αυτόν σύμφωνα με το Μέρος ΧΙ, Τμήμα 5.

Άρθρο 19Αναθεώρηση συμβολαίου

1. Όταν έχουν προκύψει ή είναι πιθανό να προκύψουν περιπτώσεις οι οποίες, κατά τη γνώμη του ενός ή του άλλου μέρους,

θα καθιστούσαν το συμβόλαιο άδικο ή μη πρακτικό ή αδύνατο στην επίτευξη των αντικειμενικών σκοπών που εκτίθενται στο συμβόλαιο ή στο Μέρος ΧΙ, τα μέρη θα διεξάγουν διαπραγματεύσεις για ανάλογη αναθεώρησή του.

2. Κάθε συμβόλαιο που συνάπτεται σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3, μπορεί να αναθεωρείται μόνο με τη συγκατάθεση των μερών.

Άρθρο 20

Μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν δυνάμει ενός συμβολαίου μπορούν να μεταβιβάζονται μόνο με τη συγκατάθεση της Αρχής, και σύμφωνα με τους κανόνες κανονισμούς και διαδικασίες αυτής. Η Αρχή δεν μπορεί αδικαιολόγητα να αρνείται τη συγκατάθεσή της για τη μεταβίβαση, εφόσον το πρόσωπο στο οποίο πρόκειται να γίνει η μεταβίβαση είναι από κάθε άποψη προσοντούχος αιτητής και αναλαμβάνει όλες τις υποχρεώσεις του μεταβιβάζοντος και εφόσον η μεταβίβαση δεν μεταβιβάζει στο δεχόμενο την μεταβίβαση πρόσωπο πρόγραμμα εργασίας, του οποίου η έγκριση θα απαγορεύετο από το άρθρο 6, παράγραφος 3(γ) αυτού του Παραρτήματος.

Άρθρο 21

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Το συμβόλαιο θα διέπεται από τους όρους του συμβολαίου, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, το Μέρος ΧΙ και από άλλους κανόνες διεθνούς δικαίου, που δεν είναι ασυμβίβαστοι με τη Σύμβαση αυτή.

2. Κάθε τελεσίδικη απόφαση που εκδίδεται από ένα δικαστήριο (court or tribunal) το οποίο έχει δικαιοδοσία δυνάμει της Σύμβασης αυτής αναφορικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Αρχής και του συμβασιούχου θα είναι εκτελεστή στην επικράτεια του κάθε Κράτους-Μέρους.

3. Κανένα Κράτος-Μέρος δεν μπορεί να επιβάλει όρους σε ένα συμβασιούχο οι οποίοι είναι αντίθετοι με το Μέρος ΧΙ. Όμως, η εφαρμογή από ένα Κράτος-Μέρος σε συμβασιούχους τους οποίους έχει εγγυηθεί, ή σε πλοία που φέρουν τη σημαία του, περιβαλλοντικών ή άλλων νόμων και κανονισμών πιο αυστηρών από εκείνους που προβλέπονται στους κανόνες, κανονισμούς και δια-

δικασίες της Αρχής που υιοθετούνται σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφο 2(ζ), αυτού του Παραρτήματος δεν θα θεωρείται αντίθετη με το Μέρος XI.

Άρθρο 22

Ευθύνη

Ο συμβασιούχος υπέχει ευθύνη για οποιαδήποτε ζημιά που προκύπτει από παράνομες πράξεις κατά τη διεξαγωγή των εργασιών του, λαμβανομένων υπόψη τυχόν συντρεχουσών πράξεων ή παραλείψεων της Αρχής. Παρόμοια, η Αρχή υπέχει ευθύνη για οποιαδήποτε ζημιά που προκύπτει από παράνομες πράξεις κατά την άσκηση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων αυτής, περιλαμβανομένων παραβιάσεων δυνάμει του άρθρου 168, παράγραφος 2, λαμβανομένων υπόψη τυχόν συντρεχουσών πράξεων ή παραλείψεων του συμβασιούχου. Η ευθύνη σε κάθε περίπτωση θα αφορά στο πραγματικό ποσό της ζημιάς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Άρθρο 1

Σκοποί

1. Η Επιχείρηση είναι το όργανο της Αρχής το οποίο θα διεξάγει δραστηριότητες στην Περιοχή απευθείας, σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 2(α), καθώς επίσης τη μεταφορά, επεξεργασία και εμπορία μεταλλευμάτων που ανακτώνται από την Περιοχή.

2. Στην εκπλήρωση των σκοπών της και στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της, η Επιχείρηση θα ενεργεί σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

3. Στην ανάπτυξη των πόρων της Περιοχής σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Αρχή, επιφυλασσομένης της Σύμβασης αυτής, θα λειτουργεί σύμφωνα με υγιείς εμπορικές αρχές.

Άρθρο 2

Σχέση με την Αρχή

1. Σύμφωνα με το άρθρο 179, η Επιχείρηση θα ενεργεί σύμφωνα με τη γενική πολιτική της Συνέλευσης και τις οδηγίες του Συμβουλίου.

2. Επιφυλασσομένης της παραγράφου 1, η Επιχείρηση θα απολαύει αυτονομίας στη διεξαγωγή των εργασιών της.

3. Καμιά πρόνοια της Σύμβασης αυτής θέλει καθιστά την Επιχείρηση υπεύθυνη για τις πράξεις ή υποχρεώσεις της Αρχής, ή θέλει καθιστά την Αρχή υπεύθυνη για τις πράξεις ή υποχρεώσεις της Επιχείρησης.

Άρθρο 3

Περιορισμός της ευθύνης

Χωρίς επηρεασμό του άρθρου 11, παράγραφος 3, αυτού του Παραρτήματος, κανένα μέλος της Αρχής δεν θα είναι υπεύθυνο, λόγω μόνο της ιδιότητάς του ως μέλους, για τις πράξεις ή υποχρεώσεις της Επιχείρησης.

Άρθρο 4

Διάρθρωση

Η Επιχείρηση θα έχει ένα Διοικητικό Συμβούλιο, ένα Γενικό Διευθυντή και το αναγκαίο προσωπικό για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο 5

Διοικητικό Συμβούλιο

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο συντίθεται από 15 μέλη εκλεγόμενα από τη Συνέλευση σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2(γ). Στην εκλογή των μελών του Συμβουλίου, θα πρέπει να δίδεται η προσήκουσα σημασία στην αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής. Κατά την υποβολή υποψηφιοτήτων για εκλογή στο Συμβούλιο, τα μέλη της Αρχής θα πρέπει να έχουν υπόψη τους τις ανάγκες υπόδειξης υποψηφίων υψηλού επιπέδου ικανότητας, με προσόντα στους σχετικούς τομείς, ώστε να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα και η επιτυχία της Επιχείρησης.

2. Τα μέλη του Συμβουλίου θα εκλέγονται για τέσσερα έτη και μπορούν να επανεκλεγούν· επίσης πρέπει να δίδεται η προσήκουσα σημασία στην αρχή της εναλλαγής των μελών.

3. Τα μέλη του Συμβουλίου θα συνεχίζουν να κατέχουν το αξίωμα μέχρις ότου εκλεγούν οι διάδοχοί τους. Αν η θέση ενός μέλους του Συμβουλίου κενωθεί, η Συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2(γ), θα εκλέξει νέο μέλος για την υπόλοιπη θητεία του προκατόχου.

4. Τα μέλη του Συμβουλίου θα ενεργούν υπό την προσωπική τους ιδιότητα. Στην εκπλήρωση των καθηκόντων τους αυτά δεν πρέπει να επιζητούν ή να δέχονται οδηγίες απ' οποιαδήποτε κυβέρνηση ή απ' οποιαδήποτε άλλη πηγή. Κάθε μέλος της Αρχής

πρέπει να σέβεται τον ανεξάρτητο χαρακτήρα των μελών του Συμβουλίου και πρέπει να απέχει από κάθε προσπάθεια να επηρεάσει οποιοδήποτε από αυτά στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.

5. Κάθε μέλος του Συμβουλίου θα λαμβάνει αμοιβή η οποία θα καταβάλλεται από τους χρηματικούς πόρους της Επιχείρησης. Το ποσό της αμοιβής θα καθορίζεται από τη Συνέλευση, κατόπιν εισήγησης του Συμβουλίου.

6. Το Συμβούλιο κανονικά θα λειτουργεί στο κεντρικό γραφείο της Επιχείρησης και θα συνέρχεται τόσο συχνά όσο απαιτούν οι εργασίες της Επιχείρησης.

7. Τα δύο-τρίτα των μελών του Συμβουλίου θα αποτελούν απαρτία.

8. Το κάθε μέλος του Συμβουλίου θα έχει μία μόνο ψήφο. Όλα τα ενώπιον του Συμβουλίου θέματα θα αποφασίζονται κατά πλειοψηφία των μελών του. Αν ένα μέλος έχει σύγκρουση συμφέροντος πάνω σ' ένα θέμα ενώπιον του Συμβουλίου, αυτό θα πρέπει να απέχει της ψηφοφορίας για το θέμα αυτό.

9. Οποιοδήποτε μέλος της Αρχής μπορεί να ζητήσει από το Συμβούλιο πληροφορίες αναφορικά με τις εργασίες του οι οποίες ιδιαίτερα επηρεάζουν το μέλος αυτό. Το Συμβούλιο θα προσπαθεί να παράσχει τις πληροφορίες αυτές.

Άρθρο 6

Εξουσίες και αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

Το Διοικητικό Συμβούλιο διευθύνει τις εργασίες της Επιχείρησης. Επιφυλασσομένης της Σύμβασης αυτής, το Διοικητικό Συμβούλιο θα ασκεί τις αναγκαίες εξουσίες για την εκπλήρωση των σκοπών της Επιχείρησης, περιλαμβανομένων εξουσιών:

- (α) για την εκλογή Προέδρου μεταξύ των μελών του
- (β) για υιοθέτηση των κανόνων διαδικασίας αυτού
- (γ) για κατάρτιση και υποβολή επίσημων γραπτών προγραμμάτων εργασίας προς το Συμβούλιο (Council) σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3, και το άρθρο 162, παράγραφος 2(κ)
- (δ) για ανάπτυξη προγραμμάτων εργασίας και προγραμμάτων για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων που καθορίζονται στο άρθρο 170

- (ε) για ετοιμασία και υποβολή προς το Συμβούλιο (council) αιτήσεων για άδειες παραγωγής σύμφωνα με το άρθρο 151, παράγραφοι 2 μέχρι 7
- (ζ) να επιτρέπει διαπραγματεύσεις αναφορικά με την απόκτηση τεχνολογίας, περιλαμβανομένων εκείνων που προβλέπονται στο Παράρτημα ΙΙΙ, άρθρο 5, παράγραφος 3(α), (γ) και (δ), και να εγκρίνει τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων αυτών
- (η) να καθορίζει όρους και προϋποθέσεις, και να επιτρέπει διαπραγματεύσεις, αναφορικά με κοινοπραξίες και άλλες μορφές κοινών διευθετήσεων αναφερομένων στο Παράρτημα ΙΙΙ, άρθρα 9 και 11, και να εγκρίνει τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων αυτών
- (θ) να εισηγείται στη Συνέλευση τι μέρος του καθαρού εισοδήματος της Επιχείρησης πρέπει να αποθεματοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 2(ζ), και το άρθρο 10 αυτού του Παραρτήματος
- (ι) να εγκρίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό της Επιχείρησης
- (κ) να εξουσιοδοτεί την προμήθεια αγαθών και υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 3, αυτού του Παραρτήματος
- (λ) να υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Συμβούλιο (council), σύμφωνα με το άρθρο 9 αυτού του Παραρτήματος
- (μ) να υποβάλλει στο Συμβούλιο (Council) για έγκριση από τη Συνέλευση προσχέδιο κανόνων αναφορικά με την οργάνωση, διοίκηση, διορισμό και απόλυση του προσωπικού της Επιχείρησης και να υιοθετεί κανονισμούς για την υλοποίηση τέτοιων κανόνων
- (ν) να δανείζεται χρήματα και να παρέχει τέτοια επιπρόσθετη ή άλλη εγγύηση ως ήθελε αποφασίσει σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, αυτού του Παραρτήματος
- (ξ) να μετέχει οποιωνδήποτε νομικών διαδικασιών, συμφωνιών και συναλλαγών και να προβαίνει σ' οποιεσδήποτε ενέργειες σύμφωνα με το άρθρο 13 αυτού του Παραρτήματος
- (ο) να εκχωρεί, με την έγκριση του Συμβουλίου (Council), οποιεσδήποτε μη διακριτικές εξουσίες στο Γενικό Διευθυντή και στις επιτροπές του.

Άρθρο 7Γενικός Διευθυντής και προσωπικό της Επιχείρησης

1. Η Συνέλευση, με εισήγηση του Συμβουλίου (Council) και την υπόδειξη του Διοικητικού Συμβουλίου, θα εκλεγεί το Γενικό Διευθυντή της Επιχείρησης, ο οποίος δεν πρέπει να είναι μέλος του Συμβουλίου. Ο Γενικός Διευθυντής θα κατέχει το αξίωμα για ορισμένη θητεία, μη υπερβαίνουσα τα πέντε έτη, και μπορεί να επανεκλεγεί για περαιτέρω θητείες.

2. Ο Γενικός Διευθυντής θα είναι ο νόμιμος αντιπρόσωπος και πρώτος εκτελεστικός της Επιχείρησης και θα είναι απευθείας υπόλογος στο Συμβούλιο για τη διεξαγωγή των εργασιών της Επιχείρησης. Αυτός θα είναι υπεύθυνος για την οργάνωση, διοίκηση, διορισμό και απόλυση του προσωπικού της Επιχείρησης σύμφωνα με τους κανόνες και κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 6, υποπαράγραφος (μ) αυτού του Παραρτήματος. Θα μετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις της Συνέλευσης και του Συμβουλίου (Council) όταν τα όργανα αυτά χειρίζονται θέματα που αφορούν την Επιχείρηση.

3. Το κύριο κριτήριο στην πρόσληψη και απασχόληση του προσωπικού και στον καθορισμό των όρων υπηρεσίας αυτού θα πρέπει να είναι η ανάγκη εξασφάλισης των πιο υψηλών επιπέδων αποδοτικότητας και τεχνικής κατάρτισης. Τηρώντας το κριτήριο αυτό, πρέπει να δίδεται η προσήκουσα σημασία στην πρόσληψη προσωπικού πάνω σε δίκαιη γεωγραφική βάση.

4. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό δεν πρέπει να επιζητούν ή να δέχονται οδηγίες απ' οποιαδήποτε κυβέρνηση ή άλλη πηγή ξένη προς την Επιχείρηση. Αυτοί πρέπει να απέχουν απ' οποιαδήποτε ενέργεια που μπορεί να έχει αντίκτυπο στη θέση τους ως διεθνών εξιωματούχων της Επιχείρησης, υπεύθυνων μόνον προς την Επιχείρηση. Κάθε Κράτος-Μέρος αναλαμβάνει να σέβεται τον αποκλειστικό χαρακτήρα των ευθυνών του Γενικού Διευθυντή και του προσωπικού και να μη επιζητεί να επηρεάσει αυτούς στην εκπλήρωση των ευθυνών τους.

5. Οι ευθύνες που εκτίθενται στο άρθρο 168, παράγραφος 2, είναι εξίσου εφαρμοστέες στο προσωπικό της Επιχείρησης.

Άρθρο 8Εγκατάσταση

Η Επιχείρηση θα έχει το κύριο αυτής γραφείο στην έδρα της Αρχής. Η Επιχείρηση μπορεί να εγκαθιστά και άλλα γραφεία

και ευκολίες στην επικράτεια οποιουδήποτε Κράτους-Μέρους, με την έγκριση του Κράτους-Μέρους αυτού.

Άρθρο 9

Εκθέσεις και οικονομικές καταστάσεις

1. Η Επιχείρηση πρέπει, όχι αργότερα από τρεις μήνες από το τέλος κάθε οικονομικού έτους, να ποβάλλει στο Συμβούλιο (Council) για μελέτη μία ετήσια έκθεση που να περιέχει μια εξελεγχόμενη κατάσταση των λογαριασμών της και να διαβιβάζει σ' αυτό σε κατάλληλα διαστήματα μια περιληπτική κατάσταση της οικονομικής της θέσης και μια κατάσταση κερδοζημιών που να δείχνει τα αποτελέσματα των εργασιών της.

2. Η Επιχείρηση θα δημοσιεύει την ετήσια έκθεσή της και τέτοιες άλλες εκθέσεις, που θέλει θεωρεί κατάλληλες.

3. Όλες οι εκθέσεις και οικονομικές καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο αυτό θα διανέμονται στα μέλη της Αρχής.

Άρθρο 10

Κατανομή καθαρού εισοδήματος

1. Τηρουμένης της παραγράφου 3, η Επιχείρηση θα προβαίνει σε πληρωμές προς την Αρχή δυνάμει του Παραρτήματος III, άρθρο 13, ή των ισοδύναμων τους.

2. Η Συνέλευση, με εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου, θα καθορίζει τί μέρος του καθαρού εισοδήματος της Επιχείρησης θα τηρείται ως αποθεματικό της Επιχείρησης. Το υπόλοιπο θα διαβιβάζεται προς την Αρχή.

3. Κατά τη διάρκεια μιας αρχικής περιόδου που απαιτείται για να μπορέσει η Επιχείρηση να γίνει αυτοδύναμη, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 10 έτη από της έναρξης εμπορικής παραγωγής από αυτήν, η Συνέλευση θα εξαιρεί την Επιχείρηση από τις πληρωμές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και θα αφήνει όλο το καθαρό εισόδημα της Επιχείρησης στα αποθεματικά της.

Άρθρο 11

Οικονομικά

1. Τα κεφάλαια της Επιχείρησης θα περιλαμβάνουν:

(α) ποσά εισπραττόμενα από την Αρχή σύμφωνα με το άρθρο 173, παράγραφος 2(β).

- (β) εβελοντικές εισφορές από Κράτη-Μέρη για σκοπούς χρηματοδότησης δραστηριοτήτων της Επιχείρησης
- (γ) ποσά που δανείζεται η Επιχείρηση σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3
- (δ) εισόδημα της Επιχείρησης από τις εργασίες της
- (ε) άλλα κεφάλαια που τίθενται στη διάθεση της Επιχείρησης για να μπορέσει να αρχίσει εργασίες το συντομότερο δυνατό και για να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της.

2. (α) Η Επιχείρηση θα έχει την εξουσία να δανείζεται κεφάλαια και να παρέχει τέτοια επιπρόσθετη ή άλλη εγγύηση ως θέλει αποφασίσει. Πριν προβεί σε δημόσια πώληση των υποχρεώσεών της στις χρηματαγορές ή στο νόμισμα ενός Κράτους-Μέρους, η Επιχείρηση πρέπει να εξασφαλίζει την έγκριση του Κράτους-Μέρους αυτού. Το συνολικό ποσό των δανείων θα εγκρίνεται από το Συμβούλιο (Council), κατόπιν εισήγησης του Διοικητικού Συμβουλίου.

(β) Τα Κράτη-Μέρη θα καταβάλλουν κάθε λογική προσπάθεια για υποστήριξη αιτήσεων από την Επιχείρηση για δάνεια στις χρηματαγορές και από διεθνή χρηματοδοτικά ιδρύματα.

3. (α) Στην Επιχείρηση θα προσκεθούν τα αναγκαία κεφάλαια για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση μιας μεταλλευτικής περιοχής, και για τη μεταφορά, επεξεργασία και εμπορία των μεταλλευμάτων που ανακτώνται απ' αυτή και του νικελίου, χαλκού, νοβαλλίτου και μαγγανίου που λαμβάνεται, καθώς και για την αντιμετώπιση των αρχικών της διοικητικών δαπανών. Το ποσό των ειρημένων κεφαλαίων, και τα κοιτήρια και οι παράγοντες για την αναπροσαρμογή του, θα περιλαμβάνονται από την Προπαρασκευαστική Επιτροπή στο προσχέδιο κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής.

(β) Όλα τα Κράτη-Μέρη θα θέσουν στη διάθεση της Επιχείρησης ένα ποσό ισοδύναμο με το ήμισυ των κεφαλαίων που αναφέρονται στην υποπάργραφο (α) υπό μορφή μακροπρόθεσμων άτοκων δανείων σύμφωνα με την κλίμακα εκτιμήσεων του τακτικού προϋπολογισμού των Ηνωμένων Εθνών που ισχύει κατά το χρόνο που γίνονται οι εκτιμήσεις, προσαρμοσμένες ώστε να λαμβάνουν υπόψη τα Κράτη που δεν είναι μέλη των Ηνωμένων Εθνών. Χρέη που δημιουργεί η Επιχείρηση για την εξασφάλιση του άλλου ημίσεος των κεφα-

λαίων θα τυγχάνουν της εγγύησης όλων των Κρατών-Μερών σύμφωνα με την ίδια κλίμακα.

- (γ) Αν το ποσό των οικονομικών εισφορών των Κρατών-Μερών είναι μικρότερο από τα κεφάλαια που θα παρασχεθούν στην Επιχείρηση δυνάμει της υποπαραγράφου (α), η Συνέλευση, στην πρώτη σύνοδό της, θα εξετάσει την έκταση του ελλείμματος και θα υιοθετήσει ομόφωνα μέτρα αντιμετώπισης του ελλείμματος αυτού, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση των Κρατών-Μερών δυνάμει των υποπαραγράφων (α) και (β) και οποιεσδήποτε εισηγήσεις της Προπαρασκευαστικής Επιτροπής.
- (δ) (ι) Κάθε Κράτος-Μέρος οφείλει, μέσα σε 60 ημέρες μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, ή μέσα σε 30 ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησής του, οποιαδήποτε από αυτές είναι η μεταγενέστερη ημερομηνία, να καταθέσει στην Επιχείρηση ανέκκλητα, μη μεταβιβάσιμα, άτοκα γραμμάτια για το ποσό του μεριδίου του Κράτους-Μέρους αυτού των άτυκων δανείων δυνάμει της υποπαραγράφου (β).
- (ιι) Το Συμβούλιο θα ετοιμάσει, στη συντομότερη δυνατή δυνατή ημερομηνία μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, και στη συνέχεια κατά ετήσια ή άλλα κατάλληλα διαστήματα, ένα πίνακα για το μέγεθος και το χρόνο των αναγκών του για τη χρηματοδότηση των διοικητικών του δαπανών και για δραστηριότητες διεξαγόμενες από την Επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 170 και το άρθρο 12 αυτού του Παραρτήματος.
- (ιιι) Τα Κράτη-Μέρη θα πληροφορούνται από την Επιχείρηση, μέσω της Αρχής, για τα αντίστοιχα μερίδια των κεφαλαίων τους σύμφωνα με την παράγραφο 3(β), τα οποία απαιτούνται για τις δαπάνες αυτές. Η Επιχείρηση θα εξαργυρώνει τα ποσά των γραμματίων ως θέλει απαιτείται για την αντιμετώπιση της δαπάνης που αναφέρεται στον Πίνακα αναφορικά με τα άτοκα δάνεια.
- (ιiv) Τα Κράτη-Μέρη οφείλουν, μόλις λάβουν τη γνωστοποίηση, να παραχωρήσουν τα αντίστοιχα μερίδιά τους στην εγγύηση των χρεών της Επιχείρησης σύμφωνα με την υποπαραγράφο (β).
- (ε) (ι) Εφόσον το ζητήσει η Επιχείρηση, τα Κράτη-Μέρη μπορούν να παράσχουν εγγυήσεις χρεών επιπρόσθετα με

εκείνες που παρέχονται σύμφωνα με την κλίμακα που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (β).

(ε) Αντί εγγυήσεων χρεών, ένα Κράτος-Μέρος μπορεί να προβεί σε εθελοντική εισφορά στην Επιχείρηση για ποσό ισοδύναμο με το μέρος των χρεών το οποίο διαφορετικά θα ήταν υπόχρεο να εγγυηθεί.

(ζ) Η αποπληρωμή των έντοκων δανείων θα έχει προτεραιότητα έναντι της αποπληρωμής των ατόκων δανείων. Η αποπληρωμή των ατόκων δανείων θα γίνεται σύμφωνα με πίνακα που υιοθετείται από τη Συνέλευση, κατόπιν εισήγησης του Συμβουλίου (Council) και συμβουλής από το Συμβούλιο (Board). Στην άσκηση της αρμοδιότητας αυτής το Συμβούλιο (Board) θέλει καθοδηγείται από τις σχετικές διατάξεις των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της Αρχής, οι οποίες θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ύψιστη σημασία διασφάλισης της αποτελεσματικής λειτουργίας της Επιχείρησης και ιδιαίτερα, διασφάλισης της οικονομικής της ανεξαρτησίας.

(η) Τα κεφάλαια που παραχωρούνται στην Επιχείρηση πρέπει να είναι σε ελεύθερα χρησιμοποιήσιμα νομίσματα ή σε νομίσματα που είναι ελεύθερα διαθέσιμα και πραγματικά χρησιμοποιήσιμα στις μεγάλες αγορές ξένου συναλλάγματος. Τα νομίσματα αυτά θα καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, σύμφωνα με την επικρατούσα διεθνή νομισματική πρακτική. Εκτός ως προβλέπεται στην παράγραφο 2, κανένα Κράτος-Μέρος δεν μπορεί να διατηρήσει ή επιβάλλει περιορισμούς στην κατοχή, χρήση ή ανταλλαγή από την Επιχείρηση των κεφαλαίων αυτών.

(9) "Εγγύηση χρέους" σημαίνει υπόσχεση ενός Κράτους Μέρους προς τους πιστωτές της Επιχείρησης να πληρώσει κατ' αναλογία σύμφωνα με την κατάλληλη κλίμακα, τις οικονομικές υποχρεώσεις της Επιχείρησης που καλύπτονται από την εγγύηση μετά από ειδοποίηση των πιστωτών προς το Κράτος-Μέρος για γενόμενη παράλειψη από πλευράς της Επιχείρησης. Οι διαδικασίες για την πληρωμή των υποχρεώσεων αυτών πρέπει να συνάδουν με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής.

4. Τα κεφάλαια, τα ενεργητικά στοιχεία και οι δαπάνες της Επιχείρησης θα πρέπει να τηρούνται ξεχωριστά από εκείνες

της Αρχής. Το άρθρο αυτό δεν κωλύει την Επιχείρηση από του να προβεί σε διευθετήσεις με την Αρχή αναφορικά με τις ευκολίες, το προσωπικό και τις υπηρεσίες, καθώς και σε διευθετήσεις για απόδοση διοικητικών δαπανών που πληρώθηκαν από τη μια ή την άλλη για λογαριασμό της άλλης.

5. Τα έγγραφα, τα βιβλία και οι λογαριασμοί της Επιχείρησης, περιλαμβανομένων των ετήσιων οικονομικών της καταστάσεων θα εξελέγχονται ετήσια από ανεξάρτητο ελεγκτή διοριζόμενο από το Συμβούλιο (Council).

Άρθρο 12

Εργασίες

1. Η Επιχείρηση θα προτείνει στο Συμβούλιο (Council) σχέδια για τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 170. Οι προτάσεις αυτές θα περιλαμβάνουν επίσημο γραπτό πρόγραμμα εργασίας για δραστηριότητες στην Περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία και στοιχείο ως ήθελε απαιτείται από καιρό σε καιρό για την αξιολόγησή του από τη Νομική και Τεχνική Επιτροπή και την έγκρισή του από το Συμβούλιο (Council).

2. Μόλις εγκριθεί από το Συμβούλιο (Council), η Επιχείρηση θα εκτελεί το σχέδιο με βάση το επίσημο γραπτό πρόγραμμα εργασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. (α) Αν η Επιχείρηση δεν κατέχει τα αγαθά και τις υπηρεσίες που απαιτούνται για τις εργασίες της, αυτή μπορεί να τις προμηθευτεί. Για το σκοπό αυτό, η Επιχείρηση θα εκδίδει προσκλήσεις για υποβολή προσφορών και θα κατακυρώνει συμβόλαια στους προσφοροδότες που παρέχουν τον καλύτερο συνδυασμό ποιότητας, τιμής και χρόνου παράδοσης.

(β) Αν υπάρχουν περισσότερες της μιας προσφορές που παρέχουν τέτοιο συνδυασμό, το συμβόλαιο θα κατακυρώνεται σύμφωνα με:

(i) την αρχή της μη διάκρισης με βάση πολιτικά ή άλλα κριτήρια, άσχετα με την εκτέλεση των εργασιών με την προσήκουσα επιμέλεια και αποδοτικότητα και

(ii) κατευθυντήριες γραμμές εγκεκριμένες από το Συμβούλιο (Council) αναφορικά με τις προτιμήσεις

που θα παραχωρούνται σε αγαθά και υπηρεσίες που προέρχονται από αναπτυσσόμενα Κράτη, περιλαμβανομένων των περίκλειστων και γεωγραφικά μειονεκτικών μεταξύ αυτών.

(γ) Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να υιοθετεί κανόνες καθορίζοντες τις ειδικές περιστάσεις στις οποίες η απαίτηση προσκλήσεων για υποβολή προσφορών μπορεί, χάριν υψίστων συμφερόντων της Επιχείρησης να εγκαταλείπεται.

4. Η Επιχείρηση θα έχει τίτλο ιδιοκτησίας πάνω σε όλα τα μεταλλεύματα και τις επεξεργασμένες ουσίες που παράγονται από αυτή.

5. Η Επιχείρηση θα πωλεί τα προϊόντα της πάνω σε αμερόληπτη βάση. Δεν θα παραχωρεί μη εμπορικές εκπτώσεις.

6. Χωρίς επηρεασμό οποιασδήποτε γενικής ή ειδικής εξουσίας που χορηγείται στην Επιχείρηση, δυνάμει οποιασδήποτε άλλης διάταξης της Σύμβασης αυτής, η Επιχείρηση θα ασκεί τέτοιες παρεπόμενες προς τις εργασίες της εξουσίες ως ήθελε είναι αναγκαίο.

7. Η Επιχείρηση δεν θα παρεμβαίνει στις πολιτικές υποθέσεις οποιουδήποτε Κράτους-Μέρους ούτε θα επηρεάζεται στις αποφάσεις της από τον πολιτικό χαρακτήρα του ενδιαφερομένου Κράτους-Μέρους. Μόνο εμπορικά κριτήρια θα είναι σχετικά προς τις αποφάσεις της, και τα κριτήρια αυτά θα σταθμίζονται αμερόληπτα ώστε να εκπληρώνονται οι σκοποί που καθορίζονται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος.

Άρθρο 13

Νομικό καθεστώς, προνόμια και ασυλίες

1. Για να μπορεί η Επιχείρηση να ασκεί τις αρμοδιότητές της, το καθεστώς, τα προνόμια και οι ασυλίες που ενίθενται στο άρθρο αυτό θα χορηγούνται στην Επιχείρηση στο έδαφος των Κρατών-Μερών. Για την εφαρμογή της αρχής αυτής η Επιχείρηση και τα Κράτη-Μέρη μπορούν, όπου είναι αναγκαίο, να συνομολογούν ειδικές συμφωνίες.

2. Η Επιχείρηση θα έχει την αναγκαία νομική ικανότητα για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της και την εκπλήρωση των σκοπών της και, ιδιαίτερα, την ικανότητα:

(α) να συνάπτει συμβόλαια, κοινές ή άλλες διευθετήσεις, περιλαμβανομένων συμφωνιών με άλλα Κράτη και διεθνείς οργανισμούς·

- (β) να αποκτά, ενοικιάζει, κατέχει και διαθέτει ακίνητη ή κινητή περιουσία·
- (γ) να μετέχει ως διάδικος σε νομικές διαδικασίες.

3.(α) Αγωγές εναντίον της Επιχείρησης μπορούν να εγείρονται μόνον ενώπιον δικαστηρίου αρμόδιας δικαιοδοσίας στο έδαφος ενός Κράτους-Μέρους στο οποίο η Επιχείρηση:

- (ι) διαθέτει γραφείο ή εγκατάσταση·
- (ιι) έχει διορίσει αντιπρόσωπο για το σκοπό αποδοχής επιδόσεων ή ειδοποιήσεων νομικής διαδικασίας·
- (ιιι) έχει συνάψει συμβόλαιο για παροχή αγαθών ή υπηρεσιών·
- (ιiv) έχει εκδώσει χρεώγραφο· ή
- (iv) ασχολείται κατ' άλλο τρόπο σε εμπορική δραστηριότητα.

(β) Η περιουσία και τα ενεργητικά στοιχεία της Επιχείρησης, οπουδήποτε και αν ευρίσκονται και απ' οποιοδήποτε και αν κατέχονται, θα απολαύουν ασυλίας έναντι κάθε μορφής κατάσχεσης, δήμευσης ή εκτέλεσης πριν από την έκδοση τελικής απόφασης εναντίον της Επιχείρησης.

4.(α) Η περιουσία και τα ενεργητικά στοιχεία της Επιχείρησης οπουδήποτε και αν ευρίσκονται και απ' οποιονδήποτε και αν κατέχονται, θα απολαύουν ασυλίας έναντι επίταξης, δήμευσης, απαλλοτρίωσης ή οποιασδήποτε άλλης μορφής κατάσχεσης κατόπιν εκτελεστικής ή νομοθετικής ενέργειας.

(β) Η περιουσία και τα ενεργητικά στοιχεία της Επιχείρησης οπουδήποτε και αν ευρίσκονται και απ' οποιοδήποτε και αν κατέχονται, θα απαλλάσσονται από μεροληπικούς περιορισμούς, κανονισμούς, ελέγχους και δικαιοστάσια οποιασδήποτε φύσης.

(γ) Η Επιχείρηση και οι υπάλληλοί της πρέπει να σέβονται τους τοπικούς νόμους και κανονισμούς σ' οποιοδήποτε Κράτος ή έδαφος στο οποίο η Επιχείρηση ή οι υπάλληλοι της μπορούν να διεξάγουν εργασίες ή άλλως πως να ενεργούν.

(δ) Τα Κράτη-Μέρη θα διασφαλίζουν ότι η Επιχείρηση απολαύει όλων των δικαιωμάτων, προνομίων και ασυλιών που

παραχωρούνται από αυτά σε οντότητες που διεξάγουν εμπορικές δραστηριότητες στα εδάφη τους. Αυτά τα δικαιώματα, προνόμια και ασυλίες θα παραχωρούνται στην Επικείρηση πάνω σε μὴ λιγότερη ευνοϊκή βάση από εκείνη πάνω στην οποία παραχωρούνται αυτά σε οντότητες που ασχολούνται σε παρόμοιες εμπορικές δραστηριότητες. Αν προβλέγονται ειδικά προνόμια από Κράτη-Μέρη για αναπτυσσόμενα Κράτη ή τις εμπορικές οντότητές τους, η Επικείρηση θα απολαύει των προνομίων αυτών πάνω σε παρόμοια προτιμυσιακή βάση.

(ε) Τα Κράτη-Μέρη μπορούν να παρέχουν ειδικά κίνητρα, δικαιώματα, προνόμια και ασυλίες στην Επικείρηση χωρίς την υποχρέωση παροχής τέτοιων κινήτρων, δικαιωμάτων, προνομίων και ασυλιών σε άλλες εμπορικές οντότητες.

5. Η Επικείρηση θα διαπραγματεύεται με τις φιλοξενούσες χώρες στις οποίες ευρίσκονται τα γραφεία και οι εγκαταστάσεις της την ακαλλαγή της από άμεσους και έμμεσους πόρους.

6. Κάθε Κράτος-Μέρος θα προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες για εφαρμογή μέσα στο δικό του νομικό σύστημα των αρχών που εκτίθενται στο Παράρτημα αυτό και θα πληροφορεί την Επικείρηση για συγκεκριμένες ενέργειες στις οποίες έχει προβεί.

7. Η Επικείρηση μπορεί να απαιτηθεί ομοιοδύναμη προνομίου και ομοιοδύναμη ασυλίας που χορηγείται δυνάμει του άρθρου αυτού ή στις ειδικές συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην έκταση εκείνη και με τους όρους εκείνους που θέλει αποφασίσει.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V. ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ

ΤΜΗΜΑ 1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΤΜΗΜΑ 1 ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XV.

Άρθρο 1

Έναρξη διαδικασίας

Αν τα μέρη μιας διαφοράς συμφωνούν, σύμφωνα με το άρθρο 284, να την υποβάλουν σε συνδιαλλαγή δυνάμει αυτού του τμήματος, οποιδήποτε από τα μέρη αυτά μπορεί να κινηθεί τη διαδικασία με γραπτή ειδοποίηση προς το άλλο μέρος ή μέρη της διαφοράς.

Άρθρο 2

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών καταρτίζει και τηρεί ένα κατάλογο συνδιαλλακτών. Κάθε Κράτος-Μέρος δικαιούται να υποδείξει τέσσερις συνδιαλλακτές, ο καθένας από τους οποίους πρέπει να είναι πρόσωπο που χαίρει της υψηλότερης φήμης, εντιμότητας, ικανότητας και ακεραιότητας. Τα ονόματα των ούτω υποδεικνυομένων προσώπων θα συνιστούν τον κατάλογο. Αν οποτεδήποτε ο αριθμός των συνδιαλλακτών που υπέδειξε ένα Κράτος-Μέρος για να περιληφθούν στον κατάλογο είναι μικρότερος των τεσσάρων, το Κράτος-Μέρος αυτό δικαιούται να προβεί σε περαιτέρω αναγκαίες υποδείξεις. Το όνομα του συνδιαλλακτή θα παραμένει στον κατάλογο μέχρις ότου αποσυρθεί από το Κράτος-Μέρος που τον υπέδειξε, νοουμένου ότι ο συνδιαλλακτής αυτός θα συνεχίσει να μετέχει οποιασδήποτε επιτροπής συνδιαλλαγής στην οποία έχει διορισθεί ως συνδιαλλακτής μέχρι να κερατωθεί η ενώπιον της επιτροπής αυτής διαδικασία.

Άρθρο 3Σύσταση της επιτροπής συνδιαλλαγής

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, η επιτροπή συνδιαλλαγής συγκροτείται ως εξής:

- (α) Επιφυλασσομένης της παραγράφου (η), η επιτροπή συνδιαλλαγής απαρτίζεται από πέντε μέλη.
- (β) Το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει δυο συνδιαλλακτές που επιλέγονται κατά προτίμηση από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος, ο ένας από τους οποίους μπορεί να είναι υπήκοός του, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών. Οι διορισμοί αυτοί θα περιλαμβάνονται στην ειδοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος.
- (γ) Το άλλο μέρος της διαφοράς διορίζει, μέσα σε προθεσμία 21 ημερών από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος, δυο συνδιαλλακτές με τον τρόπο που ορίζεται στην υποπαράγραφο (β). Αν οι διορισμοί δεν γίνουν μέσα στην προθεσμία αυτή, το μέρος που κινεί τη διαδικασία μπορεί, μέσα σε μια εβδομάδα από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, είτε να τερματίσει τη διαδικασία αυτή με γνωστοποίηση προς το άλλο μέρος είτε να ζητήσει από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να προβεί στους διορισμούς σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε).

- (δ) Μέσα σε 30 μέρες απότου έχουν διορισθεί και οι τέσσερις συνδιαλλακτές, οι συνδιαλλακτές θα διορίζουν ένα πέμπτο συνδιαλλακτή επιλεγόμενο από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος, ο οποίος θα είναι ο πρόεδρος. Αν ο διορισμός δεν γίνει μέσα στην προθεσμία αυτή, κάθε μέρος μπορεί, μέσα σε μια εβδομάδα από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ζητήσει από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να προβεί στο διορισμό σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε).
- (ε) Μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της αίτησης δυνάμει της υποπαράγραφου (γ) ή (δ), ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα προβαίνει στους αναγκαίους διορισμούς από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος, μετά από συνεννόηση με τα μέρη της διαφοράς.
- (ζ) Οι κενούμενες θέσεις θα πληρούνται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό.
- (η) Δυο ή περισσότερα μέρη, τα οποία αποφασίζουν με συμφωνία ότι έχουν κοινό συμφέρον, διορίζουν από κοινού δυο συνδιαλλακτές. Όταν δυο ή περισσότερα μέρη έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή όταν δεν συμφωνούν ως προς το αν έχουν το ίδιο συμφέρον, αυτά διορίζουν συνδιαλλακτές ξεχωριστά.
- (θ) Σε διαφορές με περισσότερα από δυο μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα, ή όταν υπάρχει διαφωνία ως προς το αν έχουν το ίδιο συμφέρον, τα μέρη θα εφαρμόζουν τις υποπαράγραφους (α) μέχρι (ζ) στο μέτρο του δυνατού.

Άρθρο 4
Διαδικασία

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, η επιτροπή συνδιαλλαγής αποφασίζει τη δική της διαδικασία. Η επιτροπή μπορεί, με τη συγκατάθεση των μερών της διαφοράς, να προσκαλεί οποιοδήποτε Κράτος-Μέρος για να της εκθέσει τις απόψεις του προφορικά ή γραπτά. Οι αποφάσεις της επιτροπής αναφορικά με διαδικαστικά θέματα, την έκθεση και τις εισηγήσεις της λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών της.

Άρθρο 5Φιλικός διακανονισμός

Η επιτροπή μπορεί να επισύρει την ποσοχή των μερών σε οποιαδήποτε μέτρα τα οποία θα μπορούσαν να διευκολύνουν ένα φιλικό διακανονισμό της διαφοράς.

Άρθρο 6Αρμοδιότητες της επιτροπής

Η επιτροπή ακούει τα μέρη, εξετάζει τις αξιώσεις και ενστάσεις τους και προβαίνει σε προτάσεις προς τα μέρη με σκοπό την επίτευξη φιλικού διακανονισμού.

Άρθρο 7Έκθεση

1. Η επιτροπή συντάσσει την έκθεσή της μέσα σε 12 μήνες από τη συγκρότησή της. Η έκθεσή της αναφέρει κάθε επιτευχθείσα συμφωνία και, αν δεν υπήρξε συμφωνία, τα συμπεράσματά της για κάθε πραγματικό ή νομικό ζήτημα που σχετίζεται με το αντικείμενο της διαφοράς, καθώς και τις εισηγήσεις που κρίνει πρόσφορες για την επίτευξη φιλικού διακανονισμού. Η έκθεση κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και διαβιβάζεται αμέσως από αυτόν στα μέρη της διαφοράς.

2. Η έκθεση της επιτροπής, προλαμβανομένων των συμπερασμάτων ή εισηγήσεων της, δεν είναι δεσμευτική για τα μέρη.

Άρθρο 8Τερματισμός

Η διαδικασία συνδιαλλαγής τερματίζεται όταν επιτευχθεί διακανονισμός, όταν τα μέρη αποδεχθούν ή ένα μέρος απορρίψει τις εισηγήσεις της έκθεσης με γραπτή ειδοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ή όταν παρέλθει περίοδος τριών μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης της έκθεσης στα μέρη.

Άρθρο 9Αμοιβές και έξοδα

Οι αμοιβές και τα έξοδα της επιτροπής βαρύνουν τα μέρη της διαφοράς.

Άρθρο 10Δικαίωμα των μερών για διαφοροποίηση της διαδικασίας

Τα μέρη της διαφοράς μπορούν, με συμφωνία που θα ισχύει μόνο για τη συγκεκριμένη διαφορά, να διαφοροποιήσουν οποιαδήποτε διάταξη αυτού του Παραρτήματος.

ΤΜΗΜΑ 2. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΤΜΗΜΑ 3

ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XV

Άρθρο 11Έναρξη της διαδικασίας

1. Κάθε μέρος μιας διαφοράς η οποία, σύμφωνα με το Μέρος XV, Τμήμα 3, μπορεί να υποβληθεί σε συνδιαλλαγή δυνάμει του Τμήματος αυτού, μπορεί να κινήσει τη διαδικασία με γραπτή ειδοποίηση προς το άλλο μέρος ή μέρη της διαφοράς.

2. Κάθε μέρος της διαφοράς, το οποίο έχει ειδοποιηθεί δυνάμει της παραγράφου 1, είναι υποχρεωμένο να υπαχθεί στη διαδικασία αυτή.

Άρθρο 12Παράλειψη απάντησης ή υπαγωγής σε συνδιαλλαγή

Η παράλειψη ενός μέρους ή μερών της διαφοράς να απαντήσουν στην ειδοποίηση για την έναρξη διαδικασίας ή να υπαχθούν στη διαδικασία αυτή δεν αποτελεί εμπόδιο για τη διαδικασία.

Άρθρο 13Απομόνισμα

Σε περίπτωση διαφωνίας ως προς την απομόνισμα επιτροπής συνδιαλλαγής ενεργούσης δυνάμει του Τμήματος αυτού προφαίξει η ίδια η επιτροπή.

Άρθρο 14Εφαρμογή του Τμήματος 1

Τα άρθρα 2 μέχρι 10 του Τμήματος 1 αυτού του Παραρτήματος εφαρμόζονται επισυλλασσομένου του Τμήματος αυτού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ
ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Άρθρο 1Γενικές Διοικήσεις

1. Το Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας συγκροτείται και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής και του Καταστατικού αυτού.

2. Η έδρα του Δικαστηρίου ευρίσκεται στην Ελεύθερη και Χανσοεατική Πόλη του Αμβούργου στην Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας.

3. Το Δικαστήριο μπορεί να συνεδριάζει και ασκεί τις αρμοδιότητές του σε άλλο τόπο οποτεδήποτε κρίνει αυτό επιθυμητό.

4. Η παραπομπή διαφοράς στο Δικαστήριο διέπεται από τις διατάξεις των Μερών XI και XV.

ΤΜΗΜΑ 1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Άρθρο 2

Σύνθεση

1. Το Δικαστήριο αποτελείται από σώμα 21 ανεξάρτητων μελών, εκλεγόμενων μεταξύ προσώπων που χαίρουν της υψηλότερης φήμης, εντιμότητας και ακεραιότητας και αναγνωρισμένης ικανότητας στον τομέα του δικαίου της θάλασσας.

2. Στο Δικαστήριο ως σύνολο πρέπει να διασφαλίζεται η εκπροσώπηση των κύριων νομικών συστημάτων του κόσμου, καθώς και η δίκαιη γεωγραφική κατανομή.

Άρθρο 3

Μέλη

1. Δεν επιτρέπεται δυο μέλη του Δικαστηρίου να είναι υπήκοοι του ίδιου Κράτους. Το πρόσωπο το οποίο για σκοπούς συμμετοχής ως μέλους του Δικαστηρίου θα μπορούσε να θεωρηθεί ως υπήκοος περισσότερων του ενός Κράτους θα θεωρείται ως υπήκοος του ενός στο οποίο το πρόσωπο αυτό συνήθως ασκεί τα αστικά και πολιτικά του δικαιώματα.

2. Θα πρέπει να υπάρχουν όχι λιγότερα των τριών μελών από κάθε γεωγραφική ομάδα όπως καθορίζεται από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 4

Υποψηφιότητες και Εκλογές

1. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υποδείξει ως υποψήφιους όχι περισσότερα από δυο πρόσωπα που κατέχουν τα προσόντα που προβλέπονται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος. Τα μέλη του Δικαστηρίου εκλέγονται από κατάλογο προσώπων που υποδεικνύονται με το τρόπο αυτό.

2. Τουλάχιστο τρεις μήνες πριν από την ημερομηνία της εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών στην περίπτωση της πρώτης εκλογής, και ο Πρωτοκολλητής του Δικαστηρίου στην περίπτωση μεταγενέστερων εκλογών, θα απευθύνει γραπτή πρόσκληση στα Κράτη Μέρη για να υποβάλουν τις υποδείξεις υποψηφίων μελών του Δικαστηρίου μέσα σε δυο μήνες. Θα καταρτίζει ένα κατάλογο με αλφαβητική σειρά όλων των ούτω υποδεικνυόμενων προσώπων, με ένδειξη των Κρατών-Μερών που τα έχουν υποδείξει, και θα τον υποβάλλει στα Κράτη-Μέρη πριν από την έβδομη ημέρα του τελευταίου μήνα προ της ημερομηνίας κάθε εκλογής.

3. Η πρώτη εκλογή θα γίνει μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής.

4. Τα μέλη του Δικαστηρίου εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία. Οι εκλογές θα διεξάγονται σε σύνοδο των Κρατών-Μερών που συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών στην περίπτωση της πρώτης εκλογής και με διαδικασία που συμφωνείται από τα Κράτη-Μέρη στην περίπτωση μεταγενέστερων εκλογών. Δυο-τρίτα των Κρατών-Μερών αποτελούν απαρτία στη σύνοδο αυτή. Τα πρόσωπα που εκλέγονται για το Δικαστήριο θα είναι εκείνοι οι υποψήφιοι που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων και τη πλειοψηφία των δυο-τρίτων των Κρατών-Μερών που παρίστανται και ψηφίζουν, νοουμένου ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των Κρατών-Μερών.

Άρθρο 5

Διάρκεια θητείας

1. Τα μέλη του Δικαστηρίου εκλέγονται για εννέα έτη και μπορούν να επανεκλέγονται:

Νοείται, όμως, ότι από τα μέλη που εκλέγονται στην πρώτη εκλογή, η θητεία των επτά μελών θα λήξει στο τέλος τριών ετών και η θητεία επτά επιπλέον μελών θα λήξει στο τέλος έξι ετών.

2. Τα μέλη του Δικαστηρίου των οποίων η θητεία πρόκειται να λήξει στο τέλος των πιο πάνω αναφερομένων αρχικών περιόδων τριών και έξι ετών θα επιλέγονται με κλήρωση ενεργούμενη από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αμέσως μετά από την πρώτη εκλογή.

3. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρις ότου πληρωθούν οι θέσεις τους. Παρά την αντικατάστασή τους, τα μέλη θα περατώνουν οποιαδήποτε διαδικασία που έχουν αρχίσει πριν από την ημερομηνία αντικατάστασής τους.

4. Σε περίπτωση παραίτησης ενός μέλους του Δικαστηρίου, η επιστολή παραίτησης πρέπει να απευθύνεται στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου. Η θέση κενώνεται με τη λήξη της επιστολής αυτής.

Άρθρο 6

Κενές θέσεις

1. Οι κενές θέσεις θα πληρούνται με την ίδια μέθοδο που καθορίζεται για την πρώτη εκλογή, με την επιφύλαξη της ακόλουθης διάταξης: ο Πρωτοκολλητής, μέσα σε ένα μήνα από την κένωση της θέσης, θα προβαίνει στην έκδοση των προσκλήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4 αυτού του Παραρτήματος, και η ημερομηνία της εκλογής θα καθορίζεται από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου μετά από συνεννόηση με τα Κράτη-Μέλη.

2. Μέλος του Δικαστηρίου που εκλέγεται για να αντικαταστήσει μέλος του οποίου θητεία δεν έχει λήξει θα κατέχει τη θέση για το υπόλοιπο της θητείας του προκατόχου του.

Άρθρο 7

Ασυμβίβαστες δραστηριότητες

1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να ασκεί οποιαδήποτε πολιτική ή διοικητική αμοδιότητα, ή να συνδέεται ενεργά ή να έχει οικονομικό συμφέρον σ' οποιοσδήποτε από τις εργασίες οποιασδήποτε επιχείρησης ασχολουμένης με την εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση των πόρων της θάλασσας ή του θαλάσσιου βυθού ή με άλλη εμπορική χρήση της θάλασσας ή του θαλάσσιου βυθού.

2. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να ενεργεί ως αντιπρόσωπος, σύμβουλος ή δικηγόρος σ' οποιαδήποτε υπόθεση.

3. Κάθε αμφιβολία πάνω στα σημεία αυτά θα επιλύεται με απόφαση της πλειοψηφίας των άλλων μελών του Δικαστηρίου που είναι παρόντα.

Άρθρο 8

Όροι σχετικοί με τη συμμετοχή μελών σε συγκεκριμένη υπόθεση

1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να συμμετέχει στην απόφαση για οποιαδήποτε υπόθεση στην οποία έλαβε μέρος προηγουμένως ως αντιπρόσωπος, σύμβουλος ή δικηγόρος για ένα από τα μέρη, ή ως μέλος εθνικού ή διεθνούς δικαστηρίου (court or tribunal), ή με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

2. Αν, για ορισμένο ειδικό λόγο, ένα μέλος του Δικαστηρίου κοίνει ότι δεν πρέπει να συμμετάσχει στην απόφαση για συγκεκριμένη υπόθεση, οφείλει να πληροφορήσει σχετικά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου.

3. Αν ο Πρόεδρος κοίνει ότι για ορισμένο ειδικό λόγο ένα από τα μέλη του Δικαστηρίου δεν πρέπει να παρακαθήσει σε συγκεκριμένη υπόθεση, ο Πρόεδρος οφείλει να το ειδοποιήσει ανάλογα.

4. Κάθε αμφιβολία πάνω στα σημεία αυτά θα επιλύεται με απόφαση της πλειοψηφίας των άλλων μελών του Δικαστηρίου που είναι παρόντα.

Άρθρο 9

Συνέπεια παύσης πλήρωσης απαιτουμένων όρων

Αν, με την ομόφωνη γνώμη των άλλων μελών του Δικαστηρίου, ένα μέλος έχει παύσει να πληροί τους απαιτούμενους όρους, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου κηρύσσει τη θέση κενή.

Άρθρο 10

Προνόμια και ασυλίες

Τα μέλη του Δικαστηρίου, όταν ασχολούνται με τις εργασίες του Δικαστηρίου, απολαύουν διπλωματικών προνομίων και ασυλιών.

Άρθρο 11

Επίσημη διαβεβαίωση από τα μέλη

Κάθε μέλος του Δικαστηρίου, πριν από την ανάληψη των καθηκόντων του, προβαίνει σε επίσημη διαβεβαίωση σε ανοικτή συνεδρίαση ότι θα ασκεί τις εξουσίες του αμερόληπτα και ευσυνείδητα.

Άρθρο 12

Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος και Πρωτοκολλητής

1. Το Δικαστήριο εκλέγει τον Πρόεδρο και Αντιπρόεδρό του για τρία έτη· αυτοί μπορούν να επανεκλεγούν.

2. Το Δικαστήριο διορίζει τον Πρωτοκολλητή του και μπορεί να προβλέπει για το διορισμό τέτοιων άλλων λειτουργών, ως ήθελε κρίνει αναγκαίο.

3. Ο Πρόεδρος και ο Πρωτοκollητής διαμένουν στην έδρα του Δικαστηρίου.

Άρθρο 13

Απαρτία

1. Όλα τα διαθέσιμα μέλη του Δικαστηρίου θα παρακάθονται στις συνεδριάσεις του για τη συγκρότηση του Δικαστηρίου απαιτείται απαρτία από 11 εκλεγμένα μέλη.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17 αυτού του Παραρτήματος, το Δικαστήριο αποφασίζει ποιά μέλη είναι διαθέσιμα για τη συγκρότηση του Δικαστηρίου για την εξέταση συγκεκριμένης διαφοράς, λαμβάνοντας υπόψη την αποτελεσματική λειτουργία των τμημάτων όπως προβλέπονται στα άρθρα 14 και 15 αυτού του Παραρτήματος.

3. Όλες οι διαφορές και οι αιτήσεις που υποβάλλονται στο Δικαστήριο θα ακούονται και αποφασίζονται από το Δικαστήριο, εκτός αν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 14 αυτού του Παραρτήματος, ή τα μέρη ζητήσουν όπως αυτή τύχει χειρισμού σύμφωνα με το άρθρο 15 αυτού του Παραρτήματος.

Άρθρο 14

Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού

Δημιουργείται Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού σύμφωνα με τις διατάξεις του Τμήματος 4 αυτού του Παραρτήματος. Η δικαιοδοσία, οι εξουσίες και οι αρμοδιότητες αυτού είναι ως προβλέπονται στο Μέρος XI, Τμήμα 5.

Άρθρο 15

Ειδικά τμήματα

1. Το Δικαστήριο μπορεί να σχηματίζει τέτοια τμήματα, αποτελούμενα από τρία ή περισσότερα από τα εκλεγμένα μέλη του, ως ήθελε κρίνει αναγκαίο για το χειρισμό συγκεκριμένων κατηγοριών διαφορών.

2. Το Δικαστήριο θα σχηματίζει τμήμα για το χειρισμό συγκεκριμένης διαφοράς που υποβάλλεται σ' αυτό αν τα μέρη το ζητήσουν. Η σύνθεση ενός τέτοιου τμήματος θα αποφασίζεται από το Δικαστήριο με την έγκριση των μερών.

3. Με σκοπό τη γρήγορη διεκπεραίωση των εργασιών, το Δικαστήριο θα σχηματίζει ετήσια ένα τμήμα αποτελούμενο από πέντε από τα εκλεγμένα μέλη του το οποίο μπορεί να ακούει

και αποφασίζει διαφορές με συνοπτική διαδικασία. Δυο αναπληρωματικά μέλη θα επιλέγονται για το σκοπό αντικατάστασης μελών που αδυνατούν να συμμετάσχουν σε συγκεκριμένη διαδικασία.

4. Οι διαφορές θα ακούονται και αποφασίζονται από τα τμήματα που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, αν τα μέρη το ζητήσουν.

5. Απόφαση που εκδίδεται απ' οποιοδήποτε από τα τμήματα που προβλέπονται στο άρθρο αυτό και στο άρθρο 14 αυτού του Παραρτήματος θα θεωρείται ως εκδοθείσα από το Δικαστήριο.

Άρθρο 16

Κανόνες του Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο διαμορφώνει κανόνες για την εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων του. Συγκεκριμένα θα διατυπώνει διαδικαστικούς κανόνες.

Άρθρο 17

Υπηκοότητα μελών

1. Μέλη του Δικαστηρίου έχοντα την υπηκοότητα οποιουδήποτε από τα μέρη της διαφοράς διατηρούν το δικαίωμά τους να συμμετέχουν ως μέλη του Δικαστηρίου.

2. Αν το Δικαστήριο, όταν ακούει μια διαφορά, περιλαμβάνει στην έδρα ένα μέλος υπήκοο ενός από τα μέρη, οποιοδήποτε άλλο μέρος μπορεί να επιλέξει ένα πρόσωπο για να συμμετέχει ως μέλος του Δικαστηρίου.

3. Αν το Δικαστήριο, όταν ακούει μια διαφορά, δεν περιλαμβάνει στην έδρα μέλος υπήκοο των μερών, το καθένα από τα μέρη αυτά μπορεί να επιλέξει ένα πρόσωπο για να συμμετέχει ως μέλος του Δικαστηρίου.

4. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται στα τμήματα που αναφέρονται στα άρθρα 14 και 15 αυτού του Παραρτήματος. Στις περιπτώσεις αυτές, ο Πρόεδρος, σε συνεννόηση με τα μέρη, θα ζητεί από ορισμένα μέλη του Δικαστηρίου που σχηματίζουν το τμήμα, τόσο όσο είναι αναγκαία, να παραχωρήσουν τη θέση τους στα μέλη του Δικαστηρίου της υπηκοότητας των ενδιαφερομένων μερών, και, αν παραλείψουν αυτά ή αδυνατούν να παρευρισκόνται, στα μέλη που θα επιλέξουν ειδικά τα μέρη.

5. Σε περίπτωση που υπάρχουν διάφορα μέρη με το ίδιο συμφέρον, αυτά θα θεωρούνται, για τους σκοπούς των προηγούμενων διατάξεων, ως ένα μέρος μόνο. Κάθε αμφιβολία πάνω στο σημείο αυτό θα επιλύεται με απόφαση του Δικαστηρίου.

6. Μέλη που έχουν επιλεγεί σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3 και 4 πρέπει να πληρούν τους όρους που απαιτούν τα άρθρα 2, 8 και 11 αυτού του Παραρτήματος. Αυτά θα συμμετέχουν στην απόφαση με όρους πλήρους ισοτιμίας με τους συναδέλφους τους.

Άρθρο 18

Αμοιβή μελών

1. Το κάθε εκλεγμένο μέλος του Δικαστηρίου λαμβάνει ετήσιο επίδομα και, για κάθε ημέρα που ασκεί τις αρμοδιότητές του, ειδικό επίδομα, με τον όρο ότι σ' οποιοδήποτε έτος το συνολικό ποσό το πληρωτέο σ' ένα οποιοδήποτε μέλος ως ειδικό επίδομα δεν θα υπερβαίνει το ποσό του ετήσιου επιδόματος.
2. Ο Πρόεδρος λαμβάνει ειδικό ετήσιο επίδομα.
3. Ο Αντιπρόεδρος λαμβάνει ειδικό επίδομα για κάθε ημέρα κατά την οποία ενεργεί ως Πρόεδρος.
4. Τα μέλη που επιλέγονται δυνάμει του άρθρου 17 αυτού του Παραρτήματος, εκτός των εκλεγμένων μελών του Δικαστηρίου, λαμβάνουν αποζημίωση για κάθε ημέρα κατά την οποία ασκούν τις αρμοδιότητές τους.
5. Οι μισθοί, τα επιδόματα και η αποζημίωση θα καθορίζονται από καιρό σε καιρό, σε συνόδους των Κρατών-Μερών, λαμβάνοντας υπόψη το φόρτο εργασίας του Δικαστηρίου. Αυτά δεν επιτρέπεται να μειωθούν κατά τη διάρκεια της θητείας.
6. Ο μισθός του Πρωτοκολλητή αποφάζεται σε συνόδους των Κρατών-Μερών, κατόπιν πρότασης του Δικαστηρίου.
7. Κανονισμοί που υιοθετούνται σε συνόδους των Κρατών-Μερών θα καθορίζουν τους όρους με τους οποίους μπορούν να παρέχονται συντάξεις αφυπηρέτησης στα μέλη του Δικαστηρίου και στον Πρωτοκολλητή, καθώς και τους όρους με τους οποίους θα αποδίδονται στα μέλη του Δικαστηρίου και στον Πρωτοκολλητή τα οδοιπορικά τους έξοδα.
8. Οι μισθοί, τα επιδόματα και η αποζημίωση απαλλάσσονται κάθε φορολογίας.

Άρθρο 19

Δαπάνες του Δικαστηρίου

1. Οι δαπάνες του Δικαστηρίου βαρύνουν τα Κράτη-Μέρη και την Αρχή με τέτοιους όρους και με τέτοιο τρόπο ως θέλει αποφασίζεται σε συνόδους των Κρατών-Μερών.

2. Όταν οντότητα, εκτός από Κράτος-Μέρος ή την Αρχή, είναι μέρος μιας υπόθεσης που υποβάλλεται σ' αυτό, το Δικαστήριο θα καθορίζει το ποσό το οποίο το μέρος αυτό πρέπει να συνεισφέρει έναντι των δαπανών του Δικαστηρίου.

ΤΜΗΜΑ 2. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ

Άρθρο 20

Πρόσβαση στο Δικαστήριο

1. Το Δικαστήριο είναι προσιτό σε όλα τα Κράτη-Μέρη.
2. Το Δικαστήριο είναι προσιτό σε οντότητες, που δεν είναι Κράτη-Μέρη, σε κάθε υπόθεση που ρητά προβλέπεται στο Μέρος XI ή σε κάθε υπόθεση που υποβάλλεται σύμφωνα με οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που χορηγεί δικαιοδοσία στο Δικαστήριο το οποίο είναι αποδεκτό από όλα τα μέρη της υπόθεσης αυτής.

Άρθρο 21

Δικαιοδοσία

Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου καλύπτει όλες τις διαφορές και όλες τις αιτήσεις που υποβάλλονται σ' αυτό σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή και όλα τα θέματα που προβλέπονται ειδικά σ' οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που χορηγεί δικαιοδοσία στο Δικαστήριο.

Άρθρο 22

Παραπομπή διαφορών καλυπτόμενων από άλλες συμφωνίες

Αν όλα τα μέρη μιας συνθήκης ή σύμβασης που ισχύει ήδη και που αφορά ζήτημα καλυπτόμενο από τη Σύμβαση αυτή συμφωνούν σ' αυτό, οποιεσδήποτε διαφορές αναφορικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή τέτοιας συνθήκης ή σύμβασης μπορούν σύμφωνα με τη συμφωνία αυτή, να υποβάλλονται στο Δικαστήριο.

Άρθρο 23

Εφαρμοστέο δίκαιο

Το Δικαστήριο αποφασίζει όλες τις διαφορές και αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 293.

ΤΜΗΜΑ 3. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 24

Έναρξη διαδικασίας

1. Οι διαφορές υποβάλλονται στο Δικαστήριο, ανάλογα με την περίπτωση, είτε με γνωστοποίηση ειδικής συμφωνίας είτε με γραπτή

αίτηση προς τον Πρωτοκολλητή. Στην καθεμιά περίπτωση, το αντικείμενο της διαφοράς και τα μέρη πρέπει να αναφέρονται.

2. Ο Πρωτοκολλητής θα γνωστοποιεί αμέσως την ειδική συμφωνία ή την αίτηση σ' όλους τους ενδιαφερόμενους.

3. Ο Πρωτοκολλητής θα πληροφορεί επίσης όλα τα Κράτη Μέρη.

Άρθρο 25

Προσωρινά μέτρα

1. Σύμφωνα με το άρθρο 290, το Δικαστήριο και το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού, έχουν εξουσία να επιβάλλουν προσωρινά μέτρα.

2. Αν το Δικαστήριο δεν ευρίσκεται σε σύνοδο ή αν δεν υπάρχει επαρκής αριθμός μελών για να αποτελέσουν απαρτία, τα προσωρινά μέτρα επιβάλλονται από το τμήμα συνοπτικής διαδικασίας που σχηματίζεται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 3, αυτού του Παραρτήματος. Ανεξάρτητα από το άρθρο 15, παράγραφος 4, αυτού του Παραρτήματος, τα προσωρινά αυτά μέτρα μπορούν να υιοθετηθούν κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε μέρους της διαφοράς. Αυτά υπόκεινται σε έλεγχο και αναθεώρηση από το Δικαστήριο.

Άρθρο 26

Ακρόαση

1. Η ακρόαση τελεί κάτω από τον έλεγχο του Προέδρου ή, αν αυτός αδυνατεί να προεδρεύει, του Αντιπροέδρου. Αν κανένας απ' αυτούς δεν μπορεί να προεδρεύει, του Δικαστηρίου θα προεδρεύει ο αρχαιότερος παρών δικαστής.

2. Η ακρόαση διεξάγεται δημόσια, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά ή εκτός αν τα μέρη ζητήσουν όπως μη επιτραπεί η είσοδος στο κοινό.

Άρθρο 27

Διεξαγωγή της υπόθεσης

Το Δικαστήριο εκδίδει διαταγές για τη διεξαγωγή της υπόθεσης, αποφασίζει τον τύπο και το χρόνο στον οποίο το κάθε μέρος πρέπει να διατυπώνει τα επιχειρήματά του, και προβαίνει σ' όλες τις διευθετήσεις τις σχετικές με τη λήψη μαρτυρίας.

Άρθρο 28

Παράλειψη εμφάνισης

Όταν ένα από τα Μέρη δεν εμφανίζεται ενώπιον του Δικαστηρίου ή παραλείπει να υπερασπίσει την υπόθεσή του, το

άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδόσει την απόφασή του. Απουσία ενός μέρους ή παράλειψη ενός μέρους να υπερασπίσει την υπόθεσή του δεν αποτελεί κώλυμα στη διαδικασία. Πριν από την έκδοση της απόφασης του, το Δικαστήριο πρέπει να βεβαιώνεται όχι μόνο ότι έχει δικαιοδοσία στην υπόθεση, αλλά επίσης ότι η αξίωση είναι καλά θεμελιωμένη από πραγματικής και νομικής άποψης.

Άρθρο 29

Πλειοψηφία στη λήψη απόφασης

1. Όλα τα ζητήματα αποφασίζονται με πλειοψηφία των μελών του Δικαστηρίου που είναι παρόντα.
2. Σε περίπτωση ισοψηφίας, ο Πρόεδρος ή το μέλος του Δικαστηρίου το οποίο ενεργεί αντί αυτού θα έχει νικώσα ψήφο.

Άρθρο 30

Δικαστική απόφαση

1. Η δικαστική απόφαση θα αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.
2. Αυτή πρέπει να περιέχει τα ονόματα των μελών του Δικαστηρίου που συμμετείχαν στην απόφαση.
3. Αν η δικαστική απόφαση δεν εκφράζει εξολοκλήρου ή μερικώς την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, οποιοδήποτε μέλος δικαιούται να εκδώσει ξεχωριστή γνώμη.
4. Η δικαστική απόφαση θα υπογράφεται από τον Πρόεδρο και τον Πρωτοκολλητή. Αυτή θα σπαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου, αφού δοθεί η προσηκούμενη ειδοποίηση στα μέρη της διαφοράς.

Άρθρο 31

Αίτηση παρέμβασης

1. Αν ένα κράτος-μέρος θεωρεί ότι έχει ένα νομικής φύσης συμφέρον το οποίο μπορεί να επηρεασθεί από την απόφαση σε οποιαδήποτε διαφορά, αυτό μπορεί να υποβάλλει αίτηση στο Δικαστήριο για να του επιτραπεί να παρέμβει.
2. Εναπόκειται στο Δικαστήριο να αποφασίσει πάνω στην αίτηση αυτή.
3. Αν η αίτηση παρέμβασης γίνει δεκτή, η απόφαση του Δικαστηρίου αναφορικά με τη διαφορά είναι δεσμευτική για το

παρεμβαίνουν Κράτος-Μέρος στην έκταση που αφορά στα θέματα για τα οποία το Κράτος-Μέρος αυτό έχει παρέμβει.

Άρθρο 32

Δικαίωμα παρέμβασης σε υποθέσεις
ερμηνείας ή εφαρμογής

1. Οποτεδήποτε η ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής ερωσκόκεται υπό αμφισβήτηση, ο Πρωτοκολλητής πληροφορεί αμέσως όλα τα Κράτη-Μέρη.
2. Οποτεδήποτε, δυνάμει του άρθρου 21 ή 22 αυτού του Παραρτήματος, η ερμηνεία ή εφαρμογή μιας διεθνούς συμφωνίας ερωσκόκεται υπό αμφισβήτηση, ο Πρωτοκολλητής πληροφορεί αμέσως όλα τα μέρη της συμφωνίας.
3. Κάθε μέρος που αναφέρεται στις Παραγράφους 1 και 2 έχει το δικαίωμα να παρέμβει στη διαδικασία' εφόσον χρησιμοποιήσει το δικαίωμα αυτό, η ερμηνεία που δίδεται με τη δικαστική απόφαση θα είναι εξίσου δεσμευτική γι' αυτό.

Άρθρο 33

Τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύς αποφάσεων

1. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη και οφείλεται συμμόρφωση με αυτή από όλα τα μέρη της διαφοράς.
2. Η απόφαση δεν έχει δεσμευτική ισχύ, εκτός μεταξύ των μερών αναφορικά με τη συγκεκριμένη διαφορά.
3. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς την έννοια ή το πεδίο εφαρμογής της απόφασης, το Δικαστήριο ερμηνεύει αυτήν κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε μέρους.

Άρθρο 34

Έξοδα

Εκτός αντίθετης απόφασης του Δικαστηρίου, το κάθε μέρος επωμίζεται τα δικά του έξοδα.

ΤΜΗΜΑ 4. ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΒΥΘΟΥ

Άρθρο 35

Σύνθεση

1. Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού που αναφέρεται στο άρθρο 14 αυτού του Παραρτήματος συντίθεται από 11 μέλη, επιλεγόμενα από την πλειοψηφία των εκλεγμένων μελών του Δικαστηρίου και μεταξύ των μελών αυτών.

2. Στην επιλογή των μελών του Τμήματος, πρέπει να διασφαλίζεται η εκπροσώπηση των κύριων νομικών συστημάτων του κόσμου και η δίκαιη γεωγραφική κατανομή. Η Συνέλευση της Αρχής μπορεί να υιοθετεί εισηγήσεις γενικής φύσης αναφορικά με τέτοια εκπροσώπηση και κατανομή.
3. Τα μέλη του Τμήματος θα επιλέγονται κάθε τρία έτη και μπορούν να επιλέγονται για δεύτερη θητεία.
4. Το Τμήμα εκλέγει τον Πρόεδρό του μεταξύ των μελών του, ο οποίος θα υπηρετεί για όσο χρόνο έχει επιλεγεί το Τμήμα.
5. Αν οποιαδήποτε διαδικασία ευρίσκεται ακόμη σε εκκρεμότητα στο τέλος οποιασδήποτε τριετούς περιόδου για την οποία έχει επιλεγεί το Τμήμα, το Τμήμα συμπληρώνει τη διαδικασία με την αρχική του σύνθεση.
6. Αν κενωθεί μια θέση στο Τμήμα, το Δικαστήριο επιλέγει ένα διάδοχο μεταξύ των εκλεγμένων μελών του, ο οποίος θα κατέχει τη θέση για το υπόλοιπο της θητείας του προκατόχου του.
7. Για τη συγκρότηση του Τμήματος απαιτείται απαραίτητα επτά από τα μέλη που έχουν επιλεγεί από το Δικαστήριο.

Άρθρο 36

Ειδικά Τμήματα

1. Το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού θα σχηματίζει ειδικό τμήμα, αποτελούμενο από τρία από τα μέλη του, για το χειρισμό συγκεκριμένης διαφοράς που υποβάλλεται σ' αυτό σύμφωνα με το άρθρο 188, παράγραφος 1(β). Η σύνθεση του τμήματος αυτού αποφασίζεται από το Τμήμα Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού, με την έγκριση των μερών.
2. Αν τα μέρη δεν συμφωνούν πάνω στη σύνθεση ειδικού τμήματος, κάθε μέρος της διαφοράς διορίζει ένα μέλος, και το τρίτο μέλος διορίζεται απ' αυτά από κοινού. Σε περίπτωση διάφωνίας αυτών, ή αν οποιοδήποτε μέρος παραλείπει να προβεί σε διορισμό, ο Πρόεδρος του Τμήματος Διευθέτησης Διαφορών Θαλάσσιου Βυθού προβαίνει αμέσως στο διορισμό ή διορισμούς μεταξύ των μελών του, αφού συνεννοηθεί με τα μέρη.
3. Τα μέλη του ειδικού τμήματος πρέπει να μην είναι στην υπηρεσία, ή υπήκοοι, οποιουδήποτε από τα μέρη της διαφοράς.

Άρθρο 37
Πρόσβαση

Το Τμήμα είναι προσιτό στα Κράτη-Μέρη, στην Αρχή και στις άλλες οντότητες που αναφέρονται στο Μέρος XI, Τμήμα 5.

Άρθρο 38
Εφαρμοστέο δίκαιο

Πρόσθετα με τις διατάξεις του άρθρου 293, το Τμήμα θα εφαρμόζει:

- (α) τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της Αρχής, που υιοθετούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή και
- (β) τους όρους συμβολαίων που αφορούν δραστηριότητες στην Περιοχή σε θέματα σχετικά με τα συμβόλαια αυτά.

Άρθρο 39
Εκτέλεση αποφάσεων του Τμήματος

Οι αποφάσεις του Τμήματος είναι εκτελεστές στα εδάφη των Κρατών-Μερών με τον ίδιο τρόπο όπως και οι δικαστικές αποφάσεις ή τα διατάγματα του ανωτάτου δικαστηρίου του Κράτους-Μέρους στο έδαφος του οποίου επιδιώκεται η εκτέλεση.

Άρθρο 40
Εφαρμογή άλλων τμημάτων αυτού του Παραρτήματος

- 1. Τα άλλα Τμήματα αυτού του Παραρτήματος που δεν είναι ασυμβίβαστα με Το τμήμα αυτό εφαρμόζονται στο Τμήμα.
- 2. Στην άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτού σχετικά με συμβουλευτικές γνώμες, το Τμήμα καθοδηγείται από τις διατάξεις αυτού του Παραρτήματος τις σχετικές με τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου στην έκταση που τις αναγνωρίζει ως εφαρμοστέες.

ΤΜΗΜΑ 5. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άρθρο 41
Τροποποιήσεις

- 1. Τροποποιήσεις του Παραρτήματος αυτού, εκτός από τροποποιήσεις του Τμήματος 4, μπορούν να υιοθετηθούν μόνο σύμφωνα με το άρθρο 313 ή με ομοφωνία σε διάσκεψη που συγκαλείται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

2. Τροποποιήσεις του Τμήματος 4 μπορούν να υιοθετηθούν μόνο σύμφωνα με το άρθρο 314.

3. Το Δικαστήριο μπορεί να προτείνει τέτοιες τροποποιήσεις του Καταστατικού αυτού τις οποίες θεωρεί αναγκαίες, με γραπτές ανακοινώσεις στα Κράτη-Μέρη για να τις μελετήσουν σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII. ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Άρθρο 1

Έναρξη της διαδικασίας

Επιφυλασσομένων των διατάξεων του Μέρους XV, κάθε μέρος μιας διαφοράς μπορεί να την υποβάλει στη διαιτητική διαδικασία που προβλέπεται στο Παράρτημα αυτό με γραπτή ειδοποίηση προς το άλλο μέρος ή μέρη της διαφοράς. Η ειδοποίησή συνοδεύεται από μια έκθεση της αξίωσης και των λόγων στους οποίους βασίζεται.

Άρθρο 2

Κατάλογος διαιτητών

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών καταρτίζει και τηρεί κατάλογο διαιτητών. Κάθε Κράτος-Μέρος δικαιούται να υποδείξει τέσσερις διαιτητές, ο καθένας από τους οποίους πρέπει να έχει πείρα στα ναυτιλιακά θέματα και να χείρει της υψηλότερης φήμης ως προς την εντιμότητα, ικανότητα και ακεραιότητά των. Τα ονόματα των υποδεικνυομένων με αυτό τον τρόπο προσώπων αποτελούν τον κατάλογο.

2. Αν οποιαδήποτε στιγμή ο αριθμός των υποδεικνυομένων από ένα Κράτος-Μέρος για τον κατάλογο διαιτητών είναι μικρότερος των τεσσάρων, το Κράτος-Μέρος αυτό δικαιούται να προβεί στις αναγκαίες συμπληρωματικές υποδείξεις.

3. Το όνομα ενός διαιτητή παραμένει στον κατάλογο μέχρις ότου αποσυρθεί από το Κράτος-Μέρος που τον υπέδειξε, με τον όρο ότι ο διαιτητής αυτός θα συνεχίσει να υπηρετεί σ' οποιοδήποτε διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο αυτός έχει διορισθεί μέχρι τη συμπλήρωση της διαδικασίας ενώπιον του διαιτητικού αυτού δικαστηρίου.

Άρθρο 3

Συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου

Για σκοπούς διαδικασίας δυνάμει του Παραρτήματος αυτού, το διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, συγκροτείται ως ακολούθως:

- (α) Επιφυλασσομένης της παραγράφου (η), το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από πέντε μέλη.
- (β) Το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει ένα μέλος το οποίο επιλέγεται κατά προτίμηση από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος, και το οποίο μπορεί να είναι υπήκοός του. Ο διορισμός θα αναφέρεται στην ειδοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος.
- (γ) Το άλλο μέρος της διαφοράς, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος, διορίζει ένα μέλος το οποίο επιλέγεται κατά προτίμηση από τον κατάλογο και το οποίο μπορεί να είναι υπήκοός του. Αν ο διορισμός δεν γίνει μέσα σ' αυτή την προθεσμία, το μέρος που κινεί τη διαδικασία μπορεί, μέσα σε δυο εβδομάδες από την εκπνοή της προθεσμίας, να ζητήσει να γίνει ο διορισμός σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε).
- (δ) Τα άλλα τρία μέλη διορίζονται με κοινή συμφωνία των μερών. Επιλέγονται κατά προτίμηση από τον κατάλογο και είναι υπήκοοι τρίτων Κρατών εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Τα μέρη της διαφοράς διορίζουν τον Πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου μεταξύ των τριών αυτών μελών. Αν, μέσα σε 60 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος, τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν ως προς το διορισμό ενός ή περισσότερων μελών του δικαστηρίου που διορίζονται με κοινή συμφωνία, ή ως προς το διορισμό του Προέδρου, ο διορισμός ή οι διορισμοί αυτοί γίνονται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε), ύστερα από αίτηση ενός μέρους της διαφοράς. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται μέσα σε δυο εβδομάδες από την εκπνοή της πιο πάνω αναφερόμενης προθεσμίας των 60 ημερών.
- (ε) Εκτός αν τα μέρη συμφωνούν ότι οποιοσδήποτε διορισμός δυνάμει των υποπαραγράφων (γ) και (δ) θα γίνει από ένα πρόσωπο ή ένα τρίτο Κράτος που επιλέγεται από τα μέλη, ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας προβαίνει στους αναγκαίους διορισμούς. Αν ο Πρόεδρος αδυνατεί να ενεργήσει δυνάμει αυτής της

υποπαραγράφου ή είναι υπήκοος ενός από τα μέρη της διαφοράς, ο διορισμός γίνεται από το αμέσως αρχαιότερο μέλος του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας που είναι διαθέσιμο και που δεν είναι υπήκοος κανενός από τα μέρη. Οι διορισμοί που αναφέρονται στην υποπαραγράφο αυτή γίνονται από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος μέσα σε προθεσμία 30 ημερών από τη λήψη της αίτησης και σε συνεννόηση με τα μέρη. Τα κατ' αυτό τον τρόπο διοριζόμενα μέλη πρέπει να είναι διαφορετικών υπηκοοτήτων και να μνημείναι στην υπηρεσία, να μην έχουν συνήθη διαμονή στο έδαφος, ή να μνημείναι υπήκοοι, οποιουδήποτε από τα μέρη της διαφοράς.

- (ζ) Κάθε κενούμενη θέση πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό.
- (η) Τα μέρη που έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν από κοινού ένα μέλος του δικαστηρίου. Όταν υπάρχουν διάφορα μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή όταν υπάρχει διαφωνία ως προς την ύπαρξη κοινού συμφέροντος, το καθένα απ' αυτά διορίζει ένα μέλος του δικαστηρίου. Ο αριθμός των μελών του δικαστηρίου που διορίζονται ξεχωριστά από τα μέρη πρέπει πάντοτε να είναι μικρότερος κατά ένα από τον αριθμό των μελών του δικαστηρίου που διορίζονται από τα μέρη από κοινού.
- (θ) Σε διαφορές στις οποίες εμπλέκονται περισσότερα από δύο μέρη, οι διατάξεις των υποπαραγράφων (α) μέχρι (ζ) τυχάνουν εφαρμογής στο μέγιστο δυνατό μέτρο.

Άρθρο 4

Αρμοδιότητας διαιτητικού δικαστηρίου

Διαιτητικό δικαστήριο, που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 3 αυτού του Παραρτήματος, ασκεί τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με το Παράρτημα αυτό και τις άλλες διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 5

Διαδικασία

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών της διαφοράς, το διαιτητικό δικαστήριο καθορίζει τη δική του

διαδικασία, εξασφαλίζοντας στο κάθε μέρος πλήρη δυνατότητα να ακουσθεί και να παρουσιάσει την υπόθεσή του.

Άρθρο 6

Καθήκοντα μερών της διαφοράς

Τα μέρη της διαφοράς οφείλουν να διευκολύνουν το έργο του διαιτητικού δικαστηρίου και, ιδιαίτερα, σύμφωνα με τη νομοθεσία τους και χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, οφείλουν:

- (α) να το εφοδιάζουν με όλα τα σχετικά έγγραφα, διευκολύνσεις και πληροφορίες και
- (β) να του παράσχουν τη δυνατότητα, όταν είναι απαραίτητο, να καλεί μάρτυρες ή εμπειρογνώμονες και να λαμβάνει τη μαρτυρία τους και να επισκέπτεται τις τοποθεσίες με τις οποίες σχετίζεται η υπόθεση.

Άρθρο 7

Έξοδα

Εκτός αν το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει διαφορετικά λόγω των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης, τα έξοδα του δικαστηρίου, περιλαμβανομένης της αμοιβής των μελών του, βαρύνουν εξίσου τα μέρη της διαφοράς.

Άρθρο 8

Απαιτούμενη πλειοψηφία για λήψη αποφάσεων

Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του. Η απουσία ή η αποχή λιγότερων του ημίσεος των μελών δεν αποτελεί κώλυμα στη λήψη απόφασης από το δικαστήριο. Σε περίπτωση ισοψηφίας, ο Πρόεδρος έχει νικώσα ψήφο.

Άρθρο 9

Παράλειψη εμφάνισης

Αν ένα μέρος της διαφοράς δεν εμφανισθεί ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου ή παραλείψει να υπερασπίσει

την υπόθεσή του, το άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδώσει την απόφασή του. Η απουσία ενός μέρους ή η παράλειψη ενός μέρους να υπερασπίσει την υπόθεσή του δεν αποτελεί κώλυμα στη διεξαγωγή της διαδικασίας. Πριν από την έκδοση της απόφασής του, το διαιτητικό δικαστήριο πρέπει να βεβαιώνεται όχι μόνο ότι έχει δικαιοδοσία πάνω στη διαφορά, αλλά και ότι η αξίωση είναι καλά θεμελιωμένη από πραγματικής και νομικής άποψης.

Άρθρο 10

Απόφαση

Η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου περιορίζεται στο αντικείμενο της διαφοράς και αναφέρει τους λόγους στους οποίους αυτή βασίζεται. Πρέπει να περιέχει τα ονόματα των μελών που συμμετείχαν και την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. Οποιοδήποτε μέλος του δικαστηρίου μπορεί να επισυνάψει ξεχωριστή ή διϊστίμενη γνώμη στην απόφαση.

Άρθρο 11

Τελεσίδικο της απόφασης

Η απόφαση είναι τελεσίδικη και δεν εφεσιβάλλεται, εκτός αν τα μέρη της διαφοράς έχουν συμφωνήσει από πριν σε μια διαδικασία έφεσης. Τα μέρη της διαφοράς οφείλουν να συμμορφώνονται με αυτή.

Άρθρο 12

Ερμηνεία ή εφαρμογή της απόφασης

1. Κάθε διαφωνία που μπορεί προκύψει μεταξύ των μερών της διαφοράς αναφορικά με την ερμηνεία ή τον τρόπο εφαρμογής της απόφασης μπορεί να υποβάλλεται από οποιοδήποτε από τα μέρη στην κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου που έχει εκδώσει την απόφαση. Για το σκοπό αυτό, οποιαδήποτε κενή θέση στο δικαστήριο θα πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό των μελών του δικαστηρίου.

2. Κατόπιν συμφωνίας όλων των μερών της διαφοράς, οποιαδήποτε τέτοια διαφωνία μπορεί να υποβάλλεται σε άλλο δικαστήριο (Court or Tribunal) δυνάμει του άρθρου 287.

Άρθρο 13Εφαρμογή σε οντότητες άλλες από Κράτη-Μέρη

Οι διατάξεις του Παραρτήματος αυτού εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, σε κάθε διαφορά στην οποία εμπλέκονται οντότητες άλλες από Κράτη-Μέρη,

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIIΓ. ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Άρθρο 1Έναρξη διαδικασίας

Επιφύλασσομένου του Μέρους XV, κάθε μέρος μιας διαφοράς που αφορά στην ερμηνεία ή την εφαρμογή των άρθρων της Σύμβασης αυτής των σχετικών με (1) την αλιεία, (2) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, (3) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα, ή (4) τη ναυσιπλοΐα, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων, μπορεί να υποβάλει τη διαφορά στην ειδική διαιτητική διαδικασία που προβλέπεται στο Παράρτημα αυτό, με γραπτή ειδοποίηση προς το άλλο μέρος ή μέρη της διαφοράς. Η ειδοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση της αξίωσης και των λόγων στους οποίους αυτή βασίζεται.

Άρθρο 2Κατάλογος εμπειρογνομόνων

1. Κατάλογος εμπειρογνομόνων καταρτίζεται και τηρείται σχετικά με τον καθένα από τους τομείς (1) της αλιείας, (2) της προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, (3) της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, και (4) της ναυσιπλοΐας, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων.

2. Οι κατάλογοι εμπειρογνομόνων καταρτίζονται και τηρούνται, στον τομέα της αλιείας από την Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, στον τομέα της προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από το Πρόγραμμα Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών, στον τομέα της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας από τη Διακυβερνητική Ωκεανογραφική Επιτροπή, στον τομέα της ναυσιπλοΐας, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων, από το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό, ή σε κάθε περίπτωση από το κατάλληλο ενδιαφερόμενο βοηθητικό όργανο στο οποίο η εν λόγω οργάνωση, το πρόγραμμα ή η επιτροπή έχουν εκχωρήσει αυτή την αρμοδιότητα.

3. Κάθε Κράτος-Μέρος δικαιούται να υποδεικνύει δύο εμπειρογνώμονες για τον κάθε τομέα, των οποίων η ικανότητα στα νομικά, επιστημονικά και τεχνικά θέματα του κάθε τομέα είναι αποδεδειγμένη και γενικά αναγνωρισμένη και οι οποίοι χαίρουν της υψηλότερης φήμης για την εντιμότητα και ακεραιότητά τους. Τα ονόματα των κατ' αυτό τον τρόπο υποδεικνυόμενων προσώπων σε κάθε τομέα αποτελούν τον οικείο κατάλογο.

4. Οποτεδήποτε ο αριθμός των εμπειρογνομόνων που υποδεικνύονται από ένα Κράτος-Μέρος και περιλαμβάνονται στον κατάλογο γίνει μικρότερος από δύο, το Κράτος-Μέρος αυτό δικαιούται να προβεί στις αναγκαίες συμπληρωματικές υποδείξεις.

5. Το όνομα κάθε εμπειρογνώμονα παραμένει στον κατάλογο μέχρις ότου αποσυρθεί από το Κράτος-Μέρος που τον υπέδειξε, με την προϋπόθεση ότι ο εμπειρογνώμονας αυτός θα εξακολουθήσει να συμμετέχει σε οποιοδήποτε ειδικό διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο έχει διορισθεί μέχρι να συμπληρωθεί η διαδικασία ενώπιον του ειδικού αυτού διαιτητικού δικαστηρίου.

Άρθρο 3

Συγκρότηση ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου

Για σκοπούς διαδικασίας δυνάμει αυτού του Παραρτήματος, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, συγκροτείται ως ακολούθως:

- (α) Επιφυλασσομένης της υποπαραγράφου (η), το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από πέντε μέλη.
- (β) Το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει δύο μέλη που επιλέγονται, κατά προτίμηση, από το σχετικό κατάλογο ή τους καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος και που αφορούν στα θέματα της διαφοράς, το ένα από τα οποία μπορεί να είναι υπήκόος του. Οι διορισμοί θα περιλαμβάνονται στην ειδοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος.
- (γ) Το άλλο μέρος της διαφοράς διορίζει, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος, δύο μέλη που επιλέγονται, κατά προτίμηση, από το σχετικό κατάλογο ή τους καταλόγους που αφορούν στα θέματα της διαφοράς,

το ένα από τα οποία μπορεί να είναι υπήκοός του. Αν οι διορισμοί δεν γίνουν μέσα σ' αυτή την προθεσμία, το μέρος που κινεί τη διαδικασία μπορεί μέσα σε δύο βδομάδες από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής, να ζητήσει να γίνουν οι διορισμοί σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε).

- (δ) Τα μέρη της διαφοράς με κοινή συμφωνία τους διορίζουν τον Πρόεδρο του ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου, ο οποίος επιλέγεται, κατά προτίμηση, από το σχετικό κατάλογο και ο οποίος θα είναι υπήκοος ενός τρίτου Κράτους, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών. Αν, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος, τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν ως προς το διορισμό του προέδρου, ο διορισμός γίνεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ε), κατόπιν αίτησης ενός από τα μέρη της διαφοράς. Η αίτηση αυτή γίνεται μέσα σε δυο εβδομάδες από την εκπνοή της πιο πάνω αναφερουμένης προθεσμίας των 30 ημερών.
- (ε) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν ότι ο διορισμός θα γίνει από ένα πρόσωπο ή ένα τρίτο Κράτος που επιλέγεται από τα μέρη, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα προβαίνει στους αναγκαίους διορισμούς μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη αίτησης σύμφωνα με τις υποπαραγράφους (γ) και (δ). Οι διορισμοί που αναφέρονται στην υποπαράγραφο αυτή θα γίνονται από το σχετικό κατάλογο ή καταλόγους εμπειρογνωμόνων που αναφέρονται στο άρθρο 2 αυτού του Παραρτήματος και σε συνεννόηση με τα μέρη της διαφοράς και τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό. Τα κατ' αυτό τον τρόπο διοριζόμενα μέλη πρέπει να είναι διαφορετικών υπηκοοτήτων και δεν μπορούν να ευρίσκονται στην υπηρεσία κανενός από τα μέρη της διαφοράς, ούτε να έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο έδαφος, ή να είναι υπήκοοι, οποιουδήποτε από τα μέρη αυτά.
- (ζ) Κάθε κενούμενη θέση θα πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό.
- (η) Τα μέρη που έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν από κοινού δύο μέλη του δικαστηρίου. Όταν υπάρχουν

διάφορα μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή όταν υπάρχει διαφωνία ως προς την ύπαρξη κοινού συμφέροντος, το καθένα απ' αυτά διορίζει ένα μέλος του δικαστηρίου .

- (θ) Σε διαφορές στις οποίες εμπλέκονται περισσότερα από δύο μέρη, οι διατάξεις των υποπαραγράφων (α) μέχρι (ζ) τυχάνουν εφαρμογής στο μέγιστο δυνατό μέτρο.

Άρθρο 4

Γενικές Διατάξεις

Τα άρθρα 4 μέχρι 13 του Παραρτήματος VII εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στην ειδική διαιτητική διαδικασία σύμφωνα με το Παράρτημα αυτό.

Άρθρο 5

Διαπίστωση γεγονότων

1. Τα μέρη μιας διαφοράς που αφορά στην ερμηνεία ή την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης των σχετικών με (1) την αλιεία, (2) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, (3) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα ή (4) τη ναυσιπλοΐα, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων, μπορούν οποτεδήποτε να συμφωνήσουν να ζητήσουν τη συγκρότηση ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 3 του Παραρτήματος αυτού, με σκοπό τη διεξαγωγή έρευνας και τη διαπίστωση γεγονότων που προκάλεσαν τη διαφορά.

2. Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, οι διαπιστώσεις γεγονότων από το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο που ενεργεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα θεωρούνται ως αδιαμφισβήτητες μεταξύ των μερών.

3. Αν το ζητήσουν όλα τα μέρη της διαφοράς, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να διατυπώσει εισηγήσεις οι οποίες, χωρίς να έχουν την ισχύ απόφασης, θα αποτελούν μόνο τη βάση για επανεξέταση από τα μέρη των ζητημάτων που προκάλεσαν τη διαφορά.

4. Επιφυλασσομένης της παραγράφου 2, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του Παραρτήματος, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Άρθρο 1Χρήση όρων

Για τους σκοπούς του άρθρου 305 και του Παραρτήματος αυτού, "διεθνής οργανισμός" σημαίνει διακυβερνητικό οργανισμό που συγκροτείται από Κράτη στον οποίο τα Κράτη μέλη αυτού έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητα πάνω σε θέματα διεπόμενα από τη Σύμβαση αυτή, περιλαμβανομένης και της αρμοδιότητας να συνυπολογίζει συνθήκες αναφορικά με τα θέματα αυτά.

Άρθρο 2Υπογραφή

Ένα διεθνής οργανισμός μπορεί να υπογράψει τη Σύμβαση αυτή αν η πλειονότητα των Κρατών-μελών αυτού έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή. Κατά τη στιγμή της υπογραφής ένας διεθνής οργανισμός οφείλει να κάνει μια δήλωση καθορίζοντας τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή για τα οποία έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα από τα Κράτη-μέλη του τα οποία έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή, καθώς και τη φύση και την έκταση της αρμοδιότητας αυτής.

Άρθρο 3Επίσημη επιβεβαίωση και προσχώρηση

1. Ένας διεθνής οργανισμός μπορεί να καταθέσει το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησής του αν η πλειονότητα των Κρατών-μελών του καταθέτει ή έχει καταθέσει τα έγγραφα επικύρωσής ή προσχώρησής τους.

2. Τα έγγραφα που κατατίθενται από τα διεθνή οργανισμό πρέπει να περιέχουν τις υποχρεώσεις και τις διακηρύξεις που απαιτούνται από τα άρθρα 4 και 5 του Παραρτήματος αυτού.

Άρθρο 4Έκταση συμμετοχής και δικαιώματα και υποχρεώσεις

1. Το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού πρέπει να περιέχει την υποχρέωση

αποδοχής των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των Κρατών δυνάμει της Σύμβασης αυτής ως προς τα θέματα για τα οποία του έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα από τα Κράτη-μέλη του τα οποία είναι Μέλη αυτής της Σύμβασης.

2. Ένας διεθνής οργανισμός καθίσταται Μέρος της Σύμβασης αυτής στην έκταση που αυτός έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με τις διακηρύξεις, κοινοποιήσεις πληροφοριών ή γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 αυτού του Παραρτήματος.

3. Ο διεθνής αυτός οργανισμός θα ασκεί τα δικαιώματα και θα εκπληρώνει τις υποχρεώσεις τις οποίες τα Κράτη-μέλη αυτού, τα οποία είναι Μέλη, θα είχαν ούτως ή άλλως δυνάμει της Σύμβασης αυτής, για θέματα για τα οποία του έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα από τα Κράτη-μέλη αυτά. Τα Κράτη-μέλη του διεθνούς αυτού οργανισμού δεν θα ασκούν αρμοδιότητα την οποία έχουν μεταβιβάσει σ' αυτόν.

4. Η συμμετοχή ενός τέτοιου διεθνούς οργανισμού δεν συνεπάγεται σε καμιά περίπτωση αύξηση της αντιπροσώπευσης την οποία τα Κράτη-μέλη αυτού τα οποία είναι Κράτη-Μέλη, θα εδικαιούντο ούτως ή άλλως, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων στη λήψη αποφάσεων.

5. Η συμμετοχή ενός τέτοιου διεθνούς οργανισμού δεν απονέμει σε καμιά περίπτωση οποιαδήποτε δικαιώματα δυνάμει της Σύμβασης αυτής στα Κράτη-μέλη του οργανισμού τα οποία δεν είναι Κράτη-Μέλη της Σύμβασης αυτής.

6. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των υποχρεώσεων ενός διεθνούς οργανισμού δυνάμει της Σύμβασης αυτής και των υποχρεώσεων αυτού δυνάμει της συμφωνίας που εγκαθίδρυσε τον οργανισμό ή οποιωνδήποτε σχετικών με αυτή πράξεων, οι υποχρεώσεις δυνάμει της Σύμβασης αυτής θα υπερισχύουν.

Άρθρο 5

Διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις και κοινοποιήσεις

1. Το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού θα περιέχει μια διακήρυξη καθορίζουσα τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή για τα οποία έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα στον οργανισμό από τα Κράτη-μέλη του τα οποία είναι Μέλη της Σύμβασης αυτής.

2. Κράτος-μέλος ενός διεθνούς οργανισμού οφείλει, κατά τη στιγμή που επικυρώνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση αυτή ή κατά τη στιγμή που ο οργανισμός καταθέτει το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησής του, οποιαδήποτε απ' αυτές είναι η μεταγενέστερη, να προβεί σε διακήρυξη καθοριστική των θεμάτων που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή για τα οποία έχει μεταβιβάσει αρμοδιότητα στον οργανισμό.

3. Τα Κράτη-Μέρη τα οποία είναι Κράτη-μέλη ενός διεθνούς οργανισμού, ο οποίος είναι Μέρος της Σύμβασης αυτής θα θεωρούνται ότι έχουν αρμοδιότητα πάνω σ' όλα τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή για τα οποία μεταβιβάσεις αρμοδιότητας στον οργανισμό δεν έχουν ειδικά διακηρυχθεί, γνωστοποιηθεί ή κοινοποιηθεί από τα Κράτη αυτά δυνάμει του άρθρου αυτού.

4. Ο διεθνής οργανισμός και τα Κράτη-μέλη του τα οποία είναι Κράτη-Μέρη, οφείλουν να γνωστοποιούν γρήγορα στο θέμα τοφύλακα της Σύμβασης αυτής κάθε αλλαγή στην κατανομή της αρμοδιότητας, περιλαμβανομένων νέων μεταβιβάσεων αρμοδιότητας, όπως καθορίζεται στις διακηρύξεις δυνάμει των παραγράφων 1 και 2.

5. Κάθε Κράτος-Μέρος μπορεί να ζητήσει από ένα διεθνή οργανισμό και από τα Κράτη-μέλη του, τα οποία είναι Κράτη-Μέρη, να παράσχουν πληροφορία ως προς το ποιός, μεταξύ του οργανισμού και των Κρατών-μελών του, έχει αρμοδιότητα αναφορικά με οποιοδήποτε συγκεκριμένο θέμα που έχει προκύψει. Ο οργανισμός και τα ενδιαφερόμενα Κράτη-μέλη οφείλουν να παράσχουν την πληροφορία αυτή μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα. Ο διεθνής οργανισμός και τα Κράτη-μέλη μπορούν επίσης, με δική τους πρωτοβουλία, να παράσχουν την πληροφορία αυτή.

6. Διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις και κοινοποιήσεις πληροφοριών δυνάμει του άρθρου αυτού πρέπει να καθορίζουν τη φύση και την έκταση της μεταβιβαζόμενης αρμοδιότητας.

Άρθρο 6

Υπευθυνότητα

1. Μέρη που έχουν αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 αυτού του Παραρτήματος είναι υπεύθυνα για παράλειψη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις της Σύμβασης αυτής ή για οποιαδήποτε άλλη παραβίασή της.

2. Κάθε Κράτος-Μέρος μπορεί να ζητήσει από ένα διεθνή οργανισμό ή από τα Κράτη-μέλη του, τα οποία είναι Κράτη-Μέρη της Σύμβασης αυτής, πληροφορία ως προς το ποιός είναι υπεύθυνος για οποιοδήποτε συγκεκριμένο θέμα. Ο οργανισμός και τα ενδιαφερόμενα Κράτη-μέλη σφείλουν να παράσχουν την πληροφορία. Παράλειψη παροχής της πληροφορίας αυτής μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα ή παροχή αντιφατικής πληροφορίας συνεπάγεται κοινή και αλληλέγγυο ευθύνη.

Άρθρο 7

Επίλυση διαφορών

1. Κατά τη στιγμή της κατάθεσης του εγγράφου επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης, ή οποτεδήποτε αργότερα, ένας διεθνής οργανισμός είναι ελεύθερος να επιλέξει, με γραπτή διακήρυξή του, ένα ή περισσότερα από τα μέσα επίλυσης διαφορών αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 287, παράγραφος 1, (α), (γ) ή (δ).

2. Το Μέρος XV εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, σε κάθε διαφορά μεταξύ Μερών της Σύμβασης αυτής, ένα ή περισσότερα από τα οποία είναι διεθνείς οργανισμοί.

3. Όταν ένας διεθνής οργανισμός και ένα ή περισσότερα από τα Κράτη-μέλη του είναι από κοινού μέρη μιας διαφοράς, ή μέρη με κοινό συμφέρον, ο οργανισμός θα θεωρείται ότι έχει αποδεχθεί τις ίδιες διαδικασίες επίλυσης διαφορών όπως και τα Κράτη-μέλη· όταν, όμως, ένα Κράτος-μέλος έχει επιλέξει μόνο το Διεθνές Δικαστήριο της Δικαιοσύνης δυνάμει του άρθρου 287, ο οργανισμός και το ενδιαφερόμενο Κράτος-μέλος θα θεωρούνται ότι έχουν αποδεχθεί διαιτησία σύμφωνα με το Παράρτημα VII, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών της διαφοράς.

Άρθρο 8

Εφαρμογή του Μέρους XVII

Το Μέρος XVII εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, σ' ένα διεθνή οργανισμό, εκτός όσο αφορά στα εξής:

- (α) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού δεν θα λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 308, παράγραφος 1·

- (β) (ι) ένας διεθνής οργανισμός θα έχει αποκλειστική ικανότητα ως προς την εφαρμογή των άρθρων 312 μέχρι 315, στην έκταση που έχει αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 αυτού του Παραρτήματος πάνω σ' ολόκληρο το αντικείμενο της τροποποίησης·
- (ιι) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού σε μια τροποποίηση, της οποίας ολόκληρο το αντικείμενο για το οποίο ο διεθνής οργανισμός έχει αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 αυτού του Παραρτήματος, θα θεωρείται ότι είναι το έγγραφο επικύρωσης ή προσχώρησης ενός εκάστου των Κρατών-μελών τα οποία είναι Κράτη-Μέλη, για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 316, παράγραφοι 1, 2 και 3·
- (ιιι) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης του διεθνούς οργανισμού δεν θα λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 316, παράγραφος 1 και 2, αναφορικά με όλες τις άλλες τροποποιήσεις·
- (γ) (ι) ένας διεθνής οργανισμός δεν μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή σύμφωνα με το άρθρο 317, εφόσον οποιοδήποτε από τα Κράτη-μέλη του είναι Κράτος-Μέρος και εφόσον αυτός εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος·
- (ιι) ένας διεθνής οργανισμός θα καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή, όταν κανένα από τα Κράτη-μέλη του δεν είναι Κράτος-Μέρος της Σύμβασης αυτής ή αν ο διεθνής οργανισμός δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 1 αυτού του Παραρτήματος. Η καταγγελία αυτή λαμβάνει ισχύ αμέσως.